

နတ်တောင်ရွယ်

အပန်းဖြေ
အသက်ရှင်
အစားအသောက်

BURMESE CLASSIC

ခွန်သန်သန်ကြီးက...
fatigon
 တထိခွန်

နယ တယ ဘဝဇတ ဒရဟဇတ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓယ

ဒိုကာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပျက်ကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ကွဲရေး
အရပ်အခြားအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒီအရေး
ဒီအရေး
ဒီအရေး
8 AUG 2014

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

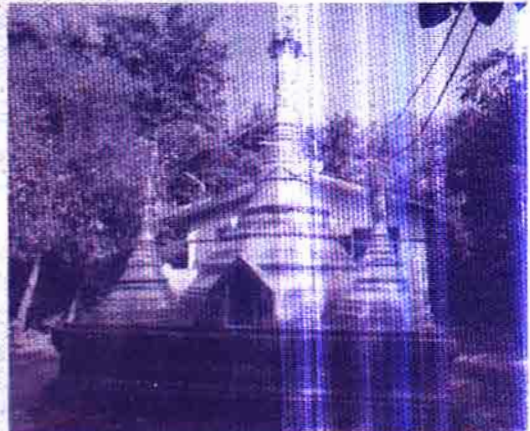

ဟေ ကီ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ ဇ်း

www.burmeseclassic.com

နုပုဏ္ဏရောင်ပြည်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

3-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ဂုဏ်ညွှန်

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဝေဒ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(L.L.B)ကိုကိုသန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဘော်)

ပါမို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(တော့နီကာယကောဝိဒ၊ပိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနီကာယကောဝိဒ
(နီကာယပိပုလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှယ်

ပါရမီ

ရဟန္တာ(၅၀၀)တောင်စောင်းရှိ ဘုံအိမ်တော်အောင်ပင်းခေါင်
တတ်ပုဂံကိုနှုတ်ပေးပေးတော် အောင်ပေးပေး အောင်ပေး
အောင်မြင်သိင်္ဂီတော်ပြင်ပယ် တို့ပေးတော်တွင်...
စာ-၁၂၉

ထုတ်ပေးသူ
ဦးစံတင်ဝင်း(၀၃၄၇၂) နုပုဏ္ဏရောင်မြို့နယ်၊ရောင်ကျွန်း
၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးရိုက်
ဦးစံတင်ဝင်း(၀၅၃၃၄) ပါမို့တော့မိမိမိမိ
ထမုတ် ၅၈၃၊ ရန်ကင်းတောင်လမ်း
၅-ရပ်ကွက်၊ မရင်ကုန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်၊
ခက်၊တေး။
ရှမ်းတောင်ကလေး၊ မြန်ချီကျေး
ပိလဲနာစာပေ (ပေတင်ကြီး)
ဝင်္ဂါဒီဇာဝေမြို့နယ်၊(တောင်ကြီး)
မြန်မာပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊မြန်ချီကျေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မောင်ထွန်း)
မြန်ချီကျေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
စ- ၀၁၂၅၂၅၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဓဇ
မက်လာ မီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အမှတ် ၃၃၉
ဘုရင်
၀၀၀၀
စ-၀၁၂၄၂၅၄

BURMESE CLASSIC

ဝိသိသ် - ဆေးစိပျားသိ

ကျောက်မီးခင်းတုဖော်ပုံ
ဆိုးတပ်စူးပြည်ရာ ငွေရောင်ခါတော်များ
ထင်ထင်များများ ပွင့်စွန်းနေသည့်ပုံ... ၈-၁၄

ရင်ပြင်တော်က ထိုးထွက်နေသော
ကျောက်စွန်းသစ်ခုကို မြင်ရသည့် ရင်သန်ကြီးထွားနေသော
ကျောက်ရင်ပြင်သည်ဟု ဆို၏... ၈-၁၃

★ ရွှေဆုံခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 အနန္တသုခတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး
 (တဆ-၀၃၆၀၉)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
 လေမြတ်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
 [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၆၉

★ ပညာပေးရောင်ခြည် ★

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ(၉၄) [ဟူဂျင်းစီ] ၁၅၀
 သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၃၉) [ဟူဂျင်းစီ] ၁၇၂
 လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဂုံးရာ
 အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၈၅) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၄

★ လက္ခဏာရောင်ခြည် ★

အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကန့်ပေးနိုင်သူ
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့.] ၈၆
 အိမ်ထောင်ရေး ကံတောင်းပုံမလား
 [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၅၂
 လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညီကြမ်း ၁၈၈
 သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၀၀
 ပြည်ပမှာ အခြေချ နေထိုင်ရမည့် သင်္ကေတ ၂၁၄

★ ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ★

ကောလင်းနယ်မှ တျောက်လှေကြီးနှင့် စံဖွယ်
 ရေဆန် အင်းလေးကန်(၁) [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၇
 ဖျော်ဘွယ်မြို့မှ ပန်းစုံကျောင်းတိုက်နှင့်
 ရွှေစေတီကုန်းတော်သို့(၁) [စံထွန်းသာ] ၂၆
 မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်ဓာတ်(၃၃)ဆူမှ ကျိတ္တဇ
 [အောင်စ-LLB] ၁၂၁
 ရတနာမဂ္ဂ ရှာပုံတော်[ဆုတောင်းပြည်] ပဗ္ဗမုတ္တရရုပ်ပွား
 တော်နှင့် ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဂ္ဂဘုရား ထူးခြားဆုံးဖွယ်များ
 [နေအောင်လင်း-စလေ] ၁၆၁

○ အထူးတပျာစရောင်ခြည် ○

ကျိုက်ကေလာသဆံတော်ရှင်ဘုရားနှင့်
 ထူးခြားနိမိတ်ပြသည့် ပန်းရထား(၁) [ကိုစိုးဆန်း] ၉
 သီလတန်ခိုးဖြင့် အများအကျိုး သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုး
 နဲ့သည့်ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ ဓမ္မဝိညာဉ်ကျင့်စဉ်(၁)
 [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၃၃
 ပန်းမတ်ရွာရှိ နောင်ယောင်းရေထွက် လူဝင်စားငါးကန်ကြီး
 [နိုင်မင်းညို] ၇၃
 စေတော်ဝင် သာသနာ့ပြေမှ နေရာထူးများနှင့်
 ဆရာတော်ကြီး၏ ကြွဝါးများ(၄)၊[နယ်လှည့်သုတေသီ] ၈၃
 ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ဝိဇ္ဇာမြို့ဟောင်းဆီသို့(၄)
 [အောင်စ-LLB] ၉၇
 သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေးမြစ်စေတီ
 ပိတုန်း၊ ပခင်းမုနိ ဖူးကြမိ(၂) [ခင်ခင်ဝင်း-လေထုထင်] ၁၃၃
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်

📖 **ကိုယ်ရေးရာင်ခြင်** 📖

လူခြောက်ကလေးများအကြောင်း တစ်ခုတစ်စောင်
 [စလင်း ဦးကျော်] ၂၄၁
 တုမိုရတ်ဘဝမှ လာခဲ့သူ [ခရီးသည် သုတေသီ] ၂၆၂
 ဆီမှော်အောင်သူတစ်ယောက်အကြောင်း
 [အေးရမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၅၇
 အံ့ပွားနှင့် ငြိတ်လက္ခဏာ [စကရာစ်] ၂၈၁
 စစ္စနားစေတီအနီးမှ မီးလုံးကြီးများ
 [သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး] ၃၀၁

🌟 **ကျင့်စဉ်ရောင်ခြင်** 🌟

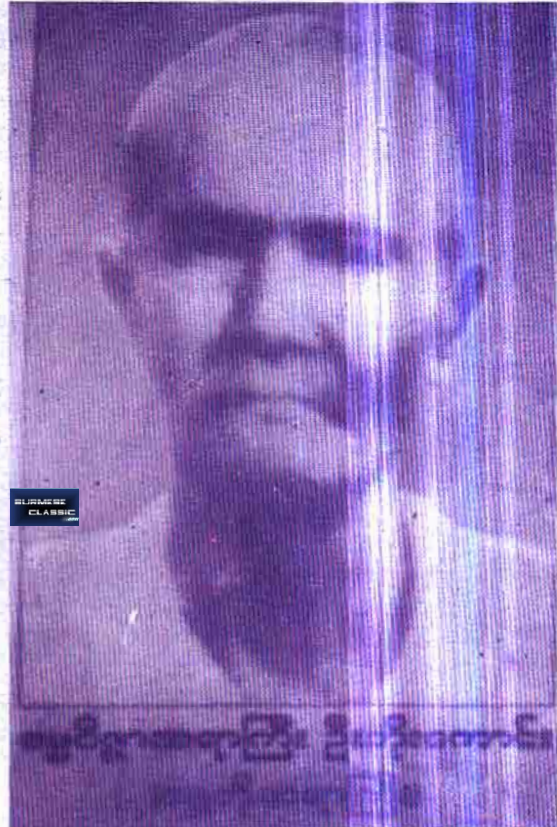
ပွင့်(၃)ပွင့် အမိဌာန် [ဦးကိုဦး] ၂၂
 သစ်တဲခါးဆရာတော် ဘုဒ္ဓမဏိစေတီ(ယော)၏
 ပုတီးပေါ် ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပွားများနည်း
 [ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၁၄၀
 ဂုဏ်ရည်ထူးခြား ယင်းတလဲရတန်းတစ်ပါးနှင့်
 နဝင်းကျေပုတီးစိပ်နည်း [အံ့ကြွယ်] ၁၇၇
 ဝိပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကမသိဒ္ဓိ၏
 မိတ်ဖက်ကျင့်စဉ် [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၉၃
 မဟာဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာပဌာန်း သိဒ္ဓိလမ်း [ဂန္တီရလုလင်-ရွှေကျင်] ၂၀၁

🔴 **အမိအရင်ရောင်ခြင်** 🔴

ဓာတ်ဆက်ယတြာ ဦးစွာပြုပါ[နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်] ၁၅
 လာဘ်ရှင် ရှင်သီဝလီအကျော် စီရင်ထုလုပ် ကိုးတွယ်
 ပူဇော်နည်း [ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၇၇
 အိမ်ညှပ်ခြင်းအတွက် အခက်မတွေ့စေဖို့ [ပြပဒုမ္မာ] ၉၅
 သရဏဂုံ ရတနာစိပ် ပူဇော်နည်း [မြန်မာထွန်း] ၁၅၀
 နေရာပြောင်းရွှေ့ချင်ပါသလား ဤနည်းဖြင့် စီရင်ပါ
 [အငြိမ်းစားတစ်ဦး] ၁၉၇
 ပု ဝိ အာ ဂုဏ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍
 [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၃၀

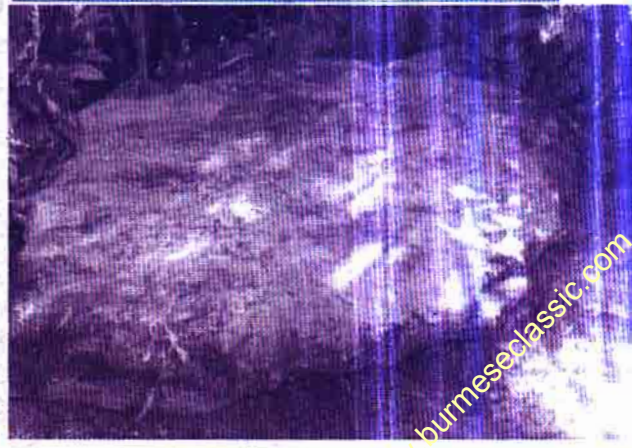
📖 **အပိုရယ်ရောင်ခြင်** 📖

ဗွတ်ချော်ဆေးဝန်း မြည့်စွတ်ချက် [ဦးသူမန-မနိုးရိမ်] ၇၉
 မ.သိကြာလျှင် တွေးဆဦး အစွဲရတ်လမ်းစဉ်
 [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၂၀၄
 ဝန်ကြေးရည် မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်ချိန်
 သုဝဏ္ဏရွှေ [ဦးမင်းစင်-ရွှေနဝင်း] ၂၁၀
 သိဒ္ဓိပြာ စီရင်နည်း [မောင်ဖြူ-အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာ] ၂၄၀
 ရွှေဖြစ်လိုလျှင် ဓာတ်သန့်စင်မှ
 [ကြည်စိုး-မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဓရာမြေ] ၂၄၇
 ၄ နက္ခတ္တရောင်ခြင်ခြင်းမဂ္ဂဇာန်

ဝင်ကြယ်ရွာစင်ထိန်းရှံ့ရအပ်ပြုးသက
 သိလကို သစ္စာဆိုကာ ဆိုင်ရာကျောက်ဝေဒနာများ သက်သေပြုရက်ကင်းပါစေဟေ
 အမိဌာန်ဖြူလေ့ကျင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်... 📖 ၈၁-၃၃

မီးခိုင်းတောင် ရွှေဆင်ခုံစေတီရင်ပြင်ပေါ်မှ
 ဒုတားပေါက်ပါသည်
 မင်းတက်ကျောက်စွာဖြစ်သည်... 📖 ၈၁-၁၀၀

**အင်းလေးဂျေပြင်ကျယ်ကြီး၌
ထင်ထင်ရှားရှား ပူးမြင်ခဲ့ရသော
ဣဒြေတော်ကြီး၏ အရိပ်သဏ္ဍန်ကို** ➡ ၈-၁၁၃

ဤနဂါးမယ်တော်များထံတွင်
ရေနှင့်စပ်လျဉ်းသောကိစ္စများ မြစ်ချောင်း၊
ပင်လယ်ရေကန်များအတွက်... ➡ ၈-၁၁၃

*** ဝါထာပတ္တန်ရောင်ခြည် ***

အောင်ကြပါစေ အောင်ပါစေ [ကသာ သင်းမွေး] ၁၄၂
ငွေကြေး အကျပ်အတည်းနှင့် တျန်းမာရေးအတွက်
အခက်တွေ့ခဲ့သော် [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၈၅
ယာတွေ သီးနှံအထွက်ကောင်းတဲ့ တောင်သူ
လယ်သမားကြီးရဲ့ လက်တွေ့အဆောင်ကောင်း
ဝါထာတော် [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၂၂

*** ဆေးနည်းပါးရောင်ခြည် ***

သစ်ခေါင်းပျားနှင့် ဖနောင့်တို့ပေါင်း
[မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၇၁
ထိခိုက်ရက်ရာများ သွေးအမြန်တိတ်စေသည့် စတီနည်း
[ကိုစနေ] ၁၅၉
ဆီးချိုအတွက် ဆေးတစ်ခွက် [ဖြူဒင်-စင်းကျိုက်] ၁၇၅
အပူလောင်နာ အမာရွတ်ပျောက်ဖို့ ဆေးတစ်လက်
[မင်းလှိုင်မောင်-မန်းချောင်း] ၂၆၁

◆ ဆေးဝေဒရောင်ခြည် ◆

ရွေးတောက်တန်း ဆရာတော် မိန့်ကြားသည့်
လော့နာပျောက်ဆေးနည်း [ထွေးမောင်] ၈၇
ဆီးချိုရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေသော
ဆေးနည်းကောင်းလေးတစ်ခု [အေးအေး-စီးကုန်း] ၁၂၆
ရုက္ခမူ အစာဖျက်ဆေး [ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး] ၂၆၄

*** ပရိယုဒဂဏ္ဍရောင်ခြည် ***

ရွတ်ခတ်ဝမ်းနည်းနှင့် တိုရင်ကြီး၏အလွမ်း
[မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၂၇၀

▲ မိဟိန္ဒုမ်းအင်ရောင်ခြည် ▲

နှယ်ခွေရွာအလွန် လမ်းတွေနှင့် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်
[ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၂၈၅

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ကျောက်စိမ်းဝမ်းနည်းပင် ကတော့ထိုးသော်နှင့် စီရင်လိုသော်
[မြတ်လွမ်းနောင်-ကသာမြို့] ၁၃၃

✽ ပဟုသုတရောင်ခြည် ✽

ပိတုန်းသုံးကောင် ဆောင်ထားခြင်း [မောင်နှီး-ကျောက်မဲ] ၇၀
အိမ်ခြံငြိမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိထားသင့်စရာ
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၀၅

† ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

မုတ္တမမြို့ဟောင်း ကမ္ဘာလုံးကျော်သော
ထူးခြားပစ္စည်းများ [ခွန်စိုင်းဝင်း] ၉၁
ရေနဂါးနှင့် ပတ်သက်သမျှ [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေ-၇] ၅၄
ဝတ္ထိရုနစ်ထပ်ဝါးအမြဲတေ [ဒီး-သရော်] ၆၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

*** ကုတ်စောင်ခြည် ***

အမွမ်းထက် ဆားပေါင်းရည် [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၉၁
အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်ရွာမှောက်တင်းမှု
[ပေါင်မှစပြီး ခြေဖဝါးအထိ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲပြီး
လမ်းမလျှောက်နိုင်သော်]

[ဆရာဦးလှညိုမီး-အကြောပညာရှင်၊ တံတားဦး၊ အင်းဝ] ၂၁၃

*** အပျိုးသမီးအပျားရောင်ခြည် ***

ကြက်သားရင်ရင့်ကို အမြန်ဆုံးနှုတ်ဖျက် ချက်ကြန့်
[မောင်ညိုစု-ဝန်းကျိ] ၁၆၇

○ သူ့အေးသနပ်ရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[အိမ်မဲဗြူလယ်ပေါ်ရင်တွက် မဟာဗောဓိမြိုင်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးသုမန္တအား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၁၀၃
ထူထွန်းသိမ်ပုထိုးတော်မှ ဓမ္မခေတ်ရခိုင်ရိုးရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ စီမိုင်းလက်ရာများ (၅)

[ပန်းချီ ထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၅၅

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၉

ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပစ်မရောက်စေလိုပါ

[အလောင်းထမ်း မွေးကောင်းပါသည်]

[မြင့်မောင်စော်-ရွှေဘို] ၂၂၉

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးခြစ်ရောင်ခြည် ○

ဆီးချိုရောဂါအတွက် မင်းကွတ်သီးဆေးတစ်လက်
[မင်းမင်းစော်(ခ)ဖိုးစော်] ၁၁၉

*** ပါပျာနှင့်ရောင်ခြည် ***

တွဲနွားများ ကျွပ် အစာတောက်လျှင် ဆေးနည်း
[ကိုသက်ရှည်] ၂၀၈

တွဲနွားများ ပန်းပေါက်ခြင်းအတွက်

ကြက်ဆူဆီနှင့် ဝတ်ဆူဆီ [နတ်ဟောက်မျိုးနေ့] ၂၆၉

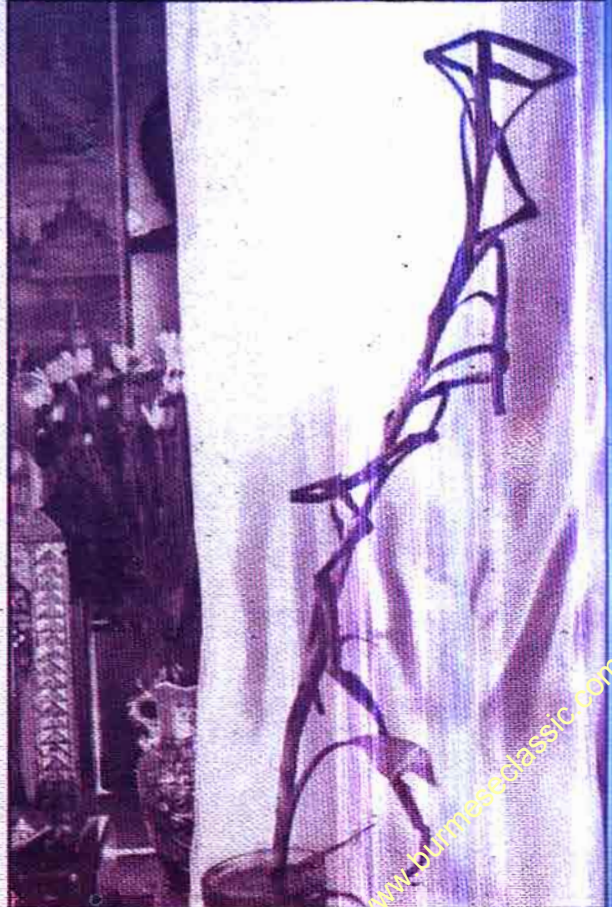
■ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ■

လက်ညှိုးတော်မှ ရေတွက်သည့် ဘက္ကရမ်းသာကြီး
ရုပ်ပွားတော်(၃) [ဘုန်းကျော်ရွာ-ဗြိုင်တက္ကသိုလ်] ၅၇
အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင်(၂) [နိုင်မင်းညို] ၁၁၃
၆ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုဂံခေတ်က ဓာတ်ဆွဲအောင်ခဲ့သည့် ရှင်အဋ္ဌဂေါတမ မြန်ဝင်စားသည့်ဆိုသော ဦးပုဂ္ဂိုလ်သ တရားကျင့်သွားခဲ့သော ကျောက်ဖျာကြီးဖြစ်သည်။
- စာ-၁၄၇

ကျောက်စိမ်းကုန်းပင်က ကဏ္ဍတိုင်းခံတယ်၊ ဟင်္သာဟင်္သာ အင်းတန်ကျောင်းတယ်...
- စာ-၁၃၃

ဤနေရာ၌ တောချွေးများရှင်းလင်းရာ ကျောက်ကျောက်ကို ရွှေရသဖြင့် တံကျောင်းကလေးတို့က ငေါင်နေထိုင်ကာထုတ်ပြန်သည်... ၈-၁၅

ခုတ္တလေးများနှင့် ရှေးဟောင်းဘုရားတို့မှ ရုပ်ပုံများနှင့် ရှေးဟောင်းဆုတ်ချွတ်ကြီးများက ထောင်လှမ်းစေရမည့်အတွက် ရေပိုက်ချွတ်ထိပ်ပေါ်တွင်... ၈-၁၆

ကျောက်ဆင်းကို ထုတ်ပြန်ထားရာမှ ရှေးဟောင်းဆုတ်ချွတ်ထိပ်ပေါ်တွင် ရေပိုက်ချွတ်ထိပ်ပေါ်တွင် ထောင်လှမ်းစေရမည့်အတွက် ရေပိုက်ချွတ်ထိပ်ပေါ်တွင်... ၈-၁၇

*** ဆောင်ပြုရောင်းခြင်း ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သနိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့် ရိုးရာပုထိုး ဝါထာတော်များ(၂၀) [ဒေသခံရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၆၅
မော်လမြိုင်မြို့ တောင်ပိုင်းဒေသမှ နေရာထူးတစ်ခု [အရှင်ဓမ္မဝိစာ မဟာအရိယာဝံသဆရာတော်၏ အောင်မြေ] [မင်းကုန်း-၇၅၅ရတောင်တန်း] ၁၂၉

◆ ထိစေရောင်းခြင်း ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး ပို့ဆောင်မှုနှင့် အောင်သာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၇၆
၂၀၁၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ထီအတွက် ရွှေရယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၂၉၂

◆ မိုက်ပျိုးရောင်းရောင်းခြင်း ◆

သစ်ပင်နှင့် အလင်းရောင် [ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်] ၁၁၀
အပင်များ သန့်စွမ်းဖို့ ပုလဲကို ပွားသုံးဖို့ [တင်ညိုအေး-နဂါးမြို့တော်] ၂၀၇

*** ဆင်းစပ်ရောင်းခြင်း ***

လာဘသိဒ္ဓိအစီအရင် [ပေါ်လွင်ဦး-ရေး] ၂၂၄
ဇောခေါ် စပေအစီအရင် [လနေ-ပဗ္ဗဝတီ] ၁၅၃

◆ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်းခြင်း ◆

တောင်မော်သာသနာရိပ်သာ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရအား ဝါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၄၉
မြောက်ဦးမြို့မှ မပုပ်မသိုး မပုပ်မပွသည့် ဘဝ္ဗန္တလာဘ၏ အလောင်းတော်(၂) [စောထိုးသျှင်-ရဲမြောက်ဦး] ၈၁
မြိုင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းတောရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ ဗောဓိတစ်ထောင် သာသနာ့မြေနှင့် ဗောဓိတစ်ထောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးနာရဒ၏ ဘဝပုံရိပ်များ(၄) ၁၀၅
အောင်နန်းရိပ်သာဆရာတော်ကြီး [ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P,Dip.Ed] ၂၂၅

◆ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်းခြင်း ◆

ဦးခေါင်းတော်တွင် ငွေရောင်ဆံတော်များ ပွင့်ထွန်းလာသော ဆံတော်ပွင့် ရုပ်ပွားတော် [ဦးငွေသန်း-စာရင်းစစ်] ၁၄
ပဟေဠိဆန်သော မီးလုံးကြီးနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ဟာသာတ သန်းလှိုင်ကျော်-ရွှေပန်းတို့] ၂၄၉
ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ပရလောကမှ အာဂ္ဂန္တီပဉ္စင် [တနိုင်း] ၂၆၅
နက္ခတ္တကျမ်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ရ

*** အပေးအပြုမောင်ခြည် ***

ဝက်ကာဥအကြောင်း သိသမျှ ခြေကြားပါမည်
[တတ်ပုံမောင်မောင်အေး] ၁၆၈

◁ ဓမ္မစဉ်ဆုံးဘဝယင်းညွှန်မောင်ခြည် ▷

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း
ငွေကြေးလက်လှာသတ် သွက်လက်စေမို့
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၅၅

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၁၂

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၁၅

◇ မြန်မာ့စီးပွားပညာမောင်ခြည် ◇

ကိုဖြူရောင်နှင့် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာ [အောင်လှသန်း-မင်းကျော်] ၁၈၄
မဟာဘုတ်သက်ရောက် ကိန်းညှိတွက်နည်းဟောနည်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၈၉

◆ ကျမ်းစာရေး စာတိကမောင်ခြည် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း
ကျမ်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၃၂

*** ပိရူဇရမောင်ခြည် ***

ရှင်မထီး (သို့) ရှင်အဇ္ဈဂေါဏ ဆရာတော်၏
ကွင်းဆက်တစ်ခု [လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၄၅
လူထူးလူဆန်းဂျာနေးနှင့် ကြံ့ဖွဲ့မှု ယုံခံကြသူများ(၁)
[မြောင်းမြမြင့်လှိုင်] ၂၃၃

● ဗဟုဇောတမောင်ခြည် ●

ကျေးဇူးရှင် ပရလောကသား [အင်ကြင်းပန်း] ၂၅၃
ပရလောကရဲ့ ရောင်ပြန်မေတ္တာ
[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၄၀

တောလေလား ပရလေလား [မြစ်ဟိန်း-ပုသိမ်] ၂၄၈
အဖျာတောင်းသော ပရလောကသား
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၈၉

ဆည်တော်လေးတော စမ်းချောင်းတွင် ပုဆိုးမပါဘဲ
ရေချိုးခဲ့သောကြောင့် ဂေါ်ခတ်ခံရသောသားအဖနှစ်ဦး
[ချို-အမရပူရ] ၂၉၃

သစ်ပင်ကြီးလျှင် သတိယှဉ်
[ဆရာသန်းဆောင်-နတ်ကန်] ၂၉၅
ထူးဆန်းသော လက်ဝါးပိုင်ရှင်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသူ
[ဘက်ထရီမောင်သောင်း-ဟင်္သာတ] ၂၉၇

ပြောမယုံ ကြံ့မသိ [ညိုဝေမြိုင်-ပွင့်ဖြူ] ၂၉၉
မ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒီလို
ဂမ္ဘီရ
ဘအောင်
ပစ္စည်းတွေကို
ရုရှင်
ဘယ်လို
သိဒ္ဓါတင်ဂမယ်
ဆိုတာ...
စာ-၆၁

ဒါ
ဆေးနဲ့
စီရင်
ဖော်စပ်
ထားတဲ့
ပိတုန်း
အဆောင်ပဲ၊
ပရလောကသား
တွေ
အန္တရာယ်ပြုရင်...
စာ-၁၃၇

မြန်မာလို
“ရေနေဗိုး”
ခေါ်သော
သတ္တဝါကို
ထိုင်းလိုက
“မာနန်း”ဟု
ခေါ်တယ်၊
အပြုအနက်
ဆိုပြီး...
စာ-၅၄

ကျိုက်ကေလာသ ဆံတော်ရှင်
စေတီတော်မြတ်သည် ရေးမြို့နယ်၊
လခိုင်းမြို့လယ်တွင် တင့်တယ်စွာ
စံပယ်တော်မူသည့် စေတီကြီးတစ်ဆူ
ဖြစ်သည်။

စေတီသမိုင်း

စေတီတော် ပွင့်ထွန်းလာခြင်း၏
သမိုင်းဖြစ်စဉ်တော်ကား...

သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်တွင်
ဥက္ကလာပရွှေပြည်တော်၏ တောင်
ဘက် ပေါက္ခရာဝတီမြို့နေ တဖဿ၊
ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင် နှစ်ဦး
သည် အဇ္ဈတ္တနဂရပြည်သို့ ကုန်သွယ်
သွားကြရာ လမ်းတွင် အတိတ်ဘဝက
ဆွေမျိုးတော်စပ်ဖူးသော နတ်တစ်ပါး
က ခရီးလမ်းလွှဲပြောင်း ညွှန်ပြသဖြင့်
မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးတွေ့ကြရသည်။

ကုန်သည်ညီနောင်က ကြွက်ကျစ်
မုန့် ပျားမုန့်ဆုပ်များ ကပ်လျှာ ဘုရား
ရှင် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပြီးနောက်
ပူဇော်ရန် ဆံတော်ရှစ်ဆူ ပေးသနား
တော်မူသည်။

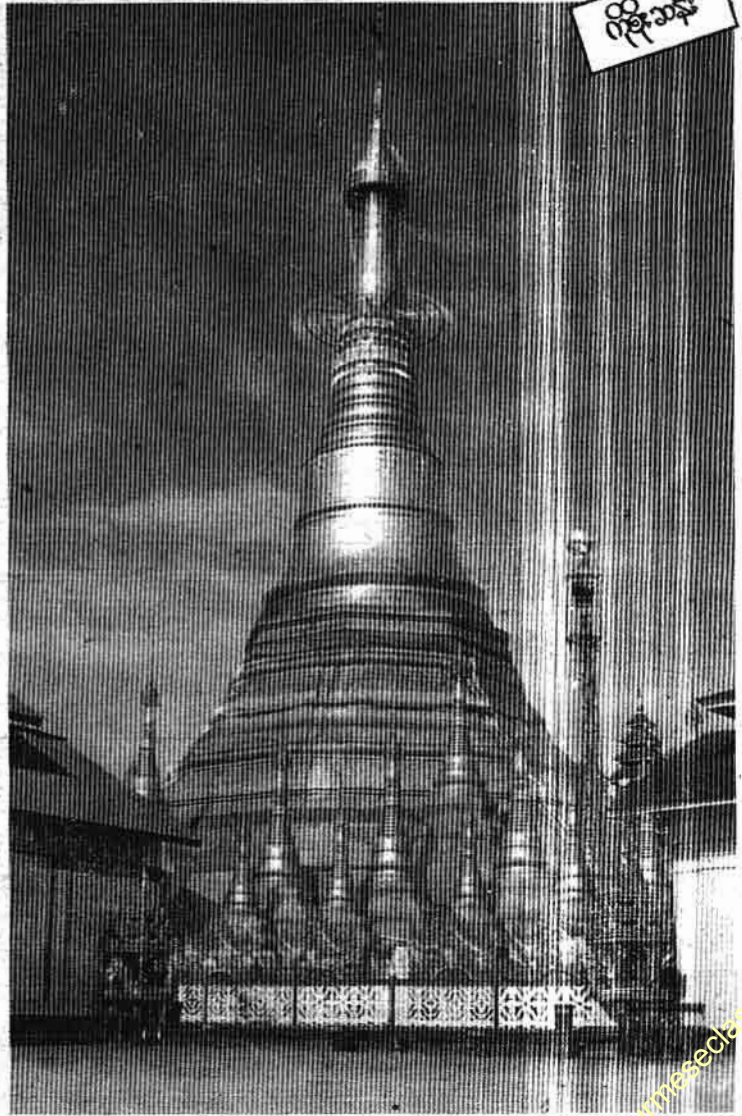
ထိုအချိန်တွင် ယခု လခိုင်းမြို့အနီး
ဂင်္ဂါမြစ်နံဘေးတွင် သီတင်းသုံးနေ
သည့် မုန့်ပါလရသေ့သည် မိမိ၏
ဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် ဘုရားရှင်
ထံ ရောက်ရှိနေချိန်ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်အား ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာ
ကို တောင်းပန်လျှင် ဘုရားရှင်က
ဆံတော်မြတ်ရှစ်ဆူ ပေးသနား၏။ ထို
ဆံတော်များကို အလောင်းတော်
အာဇာနည်မြင်းဘဝ၊ ပုတ်သင်ညိုဘဝ
တို့တွင် ကျင်လည်ခဲ့ဖူးသော ပျဉ်း
ကတိုးတောင်ထိပ်တွင် စေတီတည်
ဋ္ဌာပနာပြုလျက် ကိုးကွယ်ကြရန်
ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူလေ
သည်။

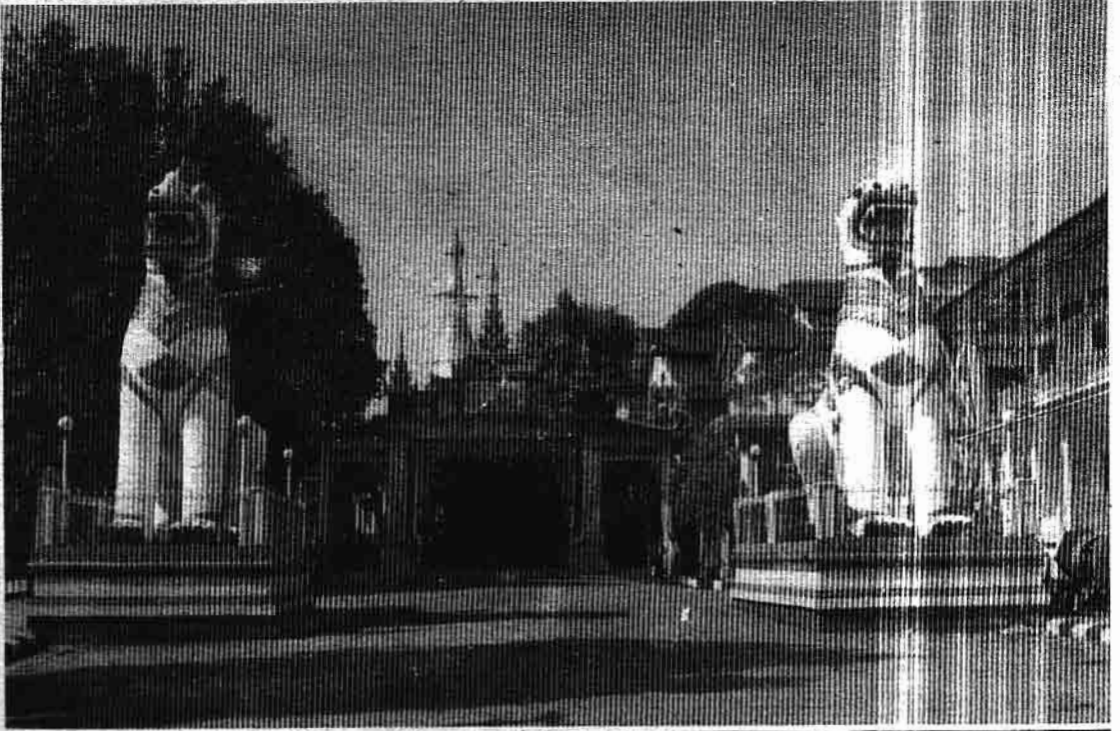
ကျိုက်ကေလာသ ဆံတော်ရှင်ဘုရား

နှင့် ထူးခြားစွာ နိမိတ်ပြသည့် ဝန်းရထား (၁)

ဝိနိသန

ကျိုက်ကေလာသစေတီတော်

◆ ကျိုက်ကေလာသထေဟီ ဝေါက်ဘက်အဝင်မှာ

မုနိပါလရသေ့သည် ဆံတော်များ ပင့်ဆောင်လာပြီးနောက် လခိုင်းမြို့ ရေဆိပ်တွင် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း (၅)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှ စတင်ကာ (၈)လ ကြာအောင် ပူဇော်ထားပြီးနောက် ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် ပျဉ်းကတိုး တောင်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် သို့ ရွှေပြောင်းပင့်ဆောင်ကာ ပျဉ်းကတိုးတောင်ထိပ်တွင် ဒါယကာ နိုင်ထောလဲ့+မိကွန် ဇနီးမောင်နှံမှ မ.တည်၍ စေတီတော်ကြီး တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ တွင် ဌာပနာတိုက် ပြီးစီး၍ ဆံတော်များကို ရွှေအင်တုံအတွင်း ထည့်သွင်း၍ ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ စေတီဉာဏ်တော်အမြင့် (၇)တောင်ရှိသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၇၉၅ ခုနှစ်သို့ ၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောက်သောအခါ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည့်ရှင် မွေပါလမင်းသည် နှစ်ရှည်ကြာ၍ ပျက်ယွင်းနေသော ကျိုက်ကေလာသ စေတီကို ဉာဏ်တော် (၂၇)အမြင့်သို့ တိုးမြှင့်မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့သည်။

သာသနာ ၁၂၉၈ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ ဟံသာဝတီပြည့်ရှင် မနုရာဇာမင်းက စေတီဉာဏ်တော်အမြင့်(၄၂)တောင်သို့လည်းကောင်း...

သာသနာနှစ် ၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ပြည့်ရှင် ကွန်ခမင် မင်းကြီးက ဉာဏ်တော်အမြင့် (၅၇)တောင်သို့လည်းကောင်း...

တိုးမြှင့် မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ကောဇာ ၁၂၃၃ ခုနှစ်တွင် ထိုစေတီ ပျက်ယွင်းနေသည်ကို လခိုင်းမြို့တွင် သီတင်းသုံးသော ဆရာတော်အရှင်ဉာဏရံသီက ဦးဆောင်၍ မူလဉာဏ်တော် (၅၇)တောင်အတိုင်း

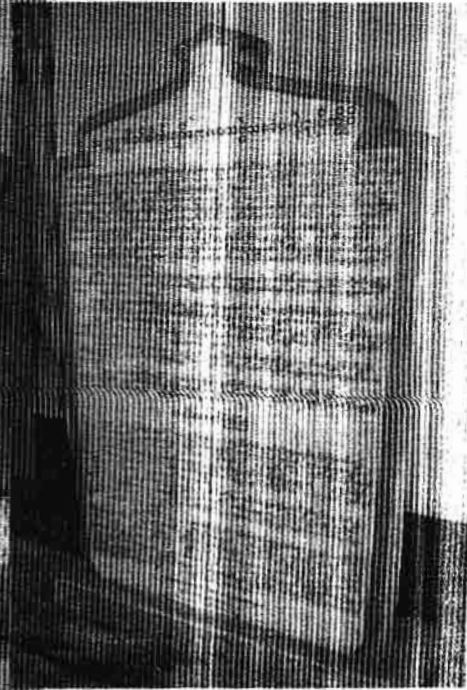
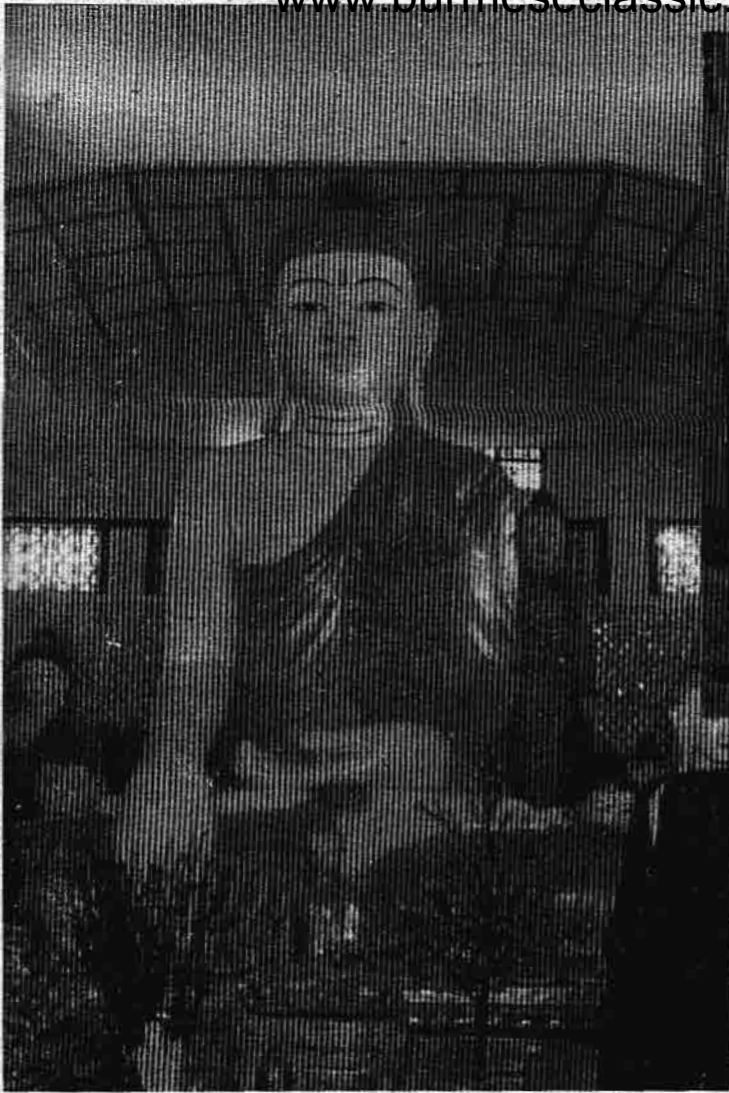
ပြန်လည် တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့သည်။

၁၂၄၅ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ရေးမြို့ မရမ်းကျောင်းဆရာတော် ဦးဥက္ကမ ဦးဆောင်၍ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၈၀)တောင်သို့ တိုးမြှင့်မွမ်းမံခဲ့ပြီးနောက် အနီးချပ်စစ်မှ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ၊ တပည့်ဒါယကာများက အဆက်ဆက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့် ယခု အခြေအနေအတိုင်း ဖူးမြော်နိုင်ကြသည်ဟု ဂေါပကအဖွဲ့မှ မွန်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော ကျိုက်ကေလာသ ဆံတော်ရှင် စေတီသမိုင်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ရွှေတော်မောက်ထံသို့

မွန်ပြည်နယ်၏ ဇေတဝန်အစွန်ဆုံးမြို့ ဖြစ်သော ရေးမြို့မှ အနောက်

◆ ဘုရားသမိုင်းကျောက်စာ

◆ ဆရာတော်ကြီး ဝိပဿနာဘိဝံသ

မြောက်ယွန်းယွန်း (၁၈)ပိုင်ခန့်အကွာ
 ရေး-မော်လမြိုင် ကားလမ်းပေါ်ရှိ
 မော့ကနင်ကျေးရွာမှ အနောက်ဘက်
 တစ်မိုင်ခန့် ခရီးဆက်ခြင်းဖြင့် လမိုင်း
 ကျေးရွာ(ယခု မြို့နယ်ခွဲအဖြစ်
 တိုးမြှင့်သတ်မှတ်ထားပြီး ဖြစ်
 သည်)သို့ ရောက်ရှိသည်။
 ကျိုက်ကောလာသ ဆံတော်ရှင်
 စေတီမှာ ရှေးက လမိုင်းမြို့အနီး ပျဉ်း
 ကတိုးတောင်ထက်တွင် စံပယ်တော်မူ
 သော်လည်း ယခုအခါ လမိုင်းမြို့လယ်

အဓိကရစေတီကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။
 စေတီတော်ကြီးသို့ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်
 ရံသော မြောက်ဘက်စောင်းတန်း
 လှေကားမှ တက်ရောက်ရသည်။
 စောင်းတန်းမှခပ်လေးခု ရှိသော်
 လည်း မြောက်ဘက်မှန်တွင် ခြင်္သေ့
 နှစ်ကောင်နှင့် အနောက်ဘက်မှန်တွင်
 မြင်းနှစ်ကောင်ရံလျက် ကျန်မှန်များတွင်
 မှန်ဦးရုပ်လုံးများ မရှိပါ။
 အနောက်ဘက်မှန် မြင်းနှစ်ကောင်
 မှာ အလောင်းတော် အာဇာနည်မြင်း

ဘဝ ကျင်လည်ခဲ့သော နေရာဖြစ်၍
 ရည်မှန်းပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
 သိရသည်။

ကုန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ
 တာဝန်ခံလူကြီး ဦးစံသိန်းက သိလို
 သမျှ ကူညီ ပြောဆိုညွှန်ပြပေးသည်။
 ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကိုလည်း သူ့ထံ
 တွင် ဝယ်ယူရရှိလေသည်။

စေတီတော် စောင့်ရှောက် ထိန်း
 သိမ်းရန် အဖွဲ့များခွဲ၍ သုံးလတစ်ဖွဲ့
 အလှည့်ကျ တာဝန်ယူကြသည်ဟု
 သိရသည်။

စေတီရင်ပြင်တွင် အာရုံခံတန်
 ဆောင်း လေးဖက်လေးတန် ဆောက်
 လုပ်ထားကာ အတွင်း၌ ရုပ်ပွားတော်
 များ အစီအရီ ပူဇော်ထားသည်။
 မြောက်ဘက်အာရုံခံအတွင်း ဝင်ရောက်
 ကြည့်သောအခါ အလယ်တွင် တင်ဖွဲ့၍
 ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် ခံရံ
 ဖတ်လည်တွင် ရုပ်ပွားတော်များ စီတန်း

စံပယ်တော် မူကြသည်မှာ တန်ဆောင်းအပြည့် ဖြစ်သည်။

လူတစ်ကိုယ် သွားနိုင်သော် လမ်းကလေးသာ ချန်လှပ်ထား၍ ကျိုက်မရော ဆုတောင်းပြည့်စေတီ ဂန္ဓကုဋိ တန်ဆောင်းနှင့် ဖွဲ့စည်းပူဇော်ပုံ ဆင်တူလေသည်။

ရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်သည့် လက်ရာမှာလည်း ကျိုက်မရော ဘုရားကဲ့သို့ ရှေးမွန် ဗိသုကာလက်ရာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျိုက်ကေလာသ

ဆုတောင်းပြည့်

ရုပ်ပွားတော်

မြောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း စံပယ်တော် မူသည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ လောကီလောကုတ္တရာ မျက်နှာစာ အသွယ်သွယ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုပန်ခြင်းများ ပြည့်ဝကြသည်ဆို၏။

ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်မြတ်များကို ဌာပနာပြု ပူဇော်ရန် စေတီတည်စဉ်က သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် စိန်တူးရွင်းကိုင်၍ နတ်ဒေဝတာများစွာက ကူညီပေးကြသည်။

သိကြားမင်းသည် ဘုရားရှင် ၁၂ နဂါးရုပ်ပွားတော်ကို

မြောက်ဘက်အာရုံခံတွင် ရုပ်ပွားတော်များ ထုပြားထား လက်ရာဖြင့် လျှောက်ထားမှု

သီတင်းသုံး စံပယ်တော်များမှာ မဇ္ဈိမထာသို့ ရည်မှန်း၍ မြောက်အရပ်သို့ တူးမြှောက်ကာ ဌာပနာတိုက် အထောက် (၈၀) နက်အထက် တူးထည့်ခဲ့သည် ဆို၏။

ဘုရားရှင် သက်တော်(၈၀)နှင့် ကိုက်ညီနေသဖြင့် နှောင်းခေတ်လူတို့က မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာလှည့်သော တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး

တစ်ဆူကို ဆံတော်မြတ်များကိုယ်စား ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်စားအဖြစ် သွန်းလုပ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဤရုပ်ပွားတော်ထံ တောင်းပန် လျှောက်ထားသော ဆုတောင်းဆန္ဒများ ပြည့်ဝကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

ကျောက်ရှင်

ဘုရားသမိုင်းကျောက်စာ

မြောက်ဘက် အာရုံတန်ဆောင်း အတွင်း ဝတ်ပြုကန်တော့ပြီးနောက် စေတီရင်ပြင် လက်ယာရစ် တစ်ပတ် လှည့်ပတ်ကြည့်ညိုရာ စေတီအရှေ့ မြောက်ထောင့် တန်ဆောင်းအတွင်း ဘုရားသမိုင်း ကျောက်စာတိုင်ကို တွေ့ရသည်။ မွန်ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသော ကျောက်စာကမ္ပည်းဖြစ်သည်။

ကျောက်ရှင်

အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း လျောင်းတော်မူရှပ်ပွားတော် တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရကာ မှီအုံးပေါ် ယာ တံတောင်ဆစ် ထောက်လျက် သက်သောင့်သက်သာ စံပယ်တော်မူ ဖန်ဖြစ်သည်။

ကိုယ်လုံးတော် ခါးအထက်ပိုင်းကို ထောင်လိုက်မတ်မတ် အနေအထား

ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ဤ ပုံဟန် လျောင်းတော်မူရှပ်ပွားတော် များကို ထားဝယ်ဒေသတွင် အတွေ့အမြင် များသည်။

ရေးမြို့သည် ထားဝယ်အဆက် အသွယ်ဖြစ်သော ဟယာဒေဝီ မင်းသမီးက 'အဝိဇ္ဇာစေယျပူရ' ဟု အမည်ပေး၍ စတင် ထူထောင်ခဲ့သည် ဟု ရေးမြို့သမိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။ ရေးမြို့ခံ လူများသည်လည်း မွန်နှင့်ထားဝယ် ဝေါဟာရများ ရောနှော သုံးစွဲလေ့ ရှိကြသည်။

'မင်းကိုလူတွေက ရယ်(စား) ကြလိမ့်မယ်၊ ဖွားရှပ် ဆန်ခံထွက်လာတယ်၊ မင်းနောင်မယ် ဘယ်လိုအိမ်လဲ' စသည့် စကားများ လေ့လာကြည့် ကာ သိသာနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရေးမြို့နယ်အတွင်းရှိ လမိုင်းကေလာသစေတီ ကုန်းတော်မှ ဤလျောင်းတော်မူ ရှပ်ပွားတော်သည်

ထားဝယ်လေ့ နွယ်သည်ဟု ယူဆ ဖွယ် ရှိလေသည်။

အရှေ့အာရုံခံအနီးတွင် ကြွေပြား ခင်း၊ ရင်ပြင်တော်က ထိုးထွက်နေ သော ကျောက်ခွန်းတစ်ခုကို မြင်ရ သည်။ ရှင်သန်ကြီးထွားနေသော ကျောက်ရှင်ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထို့ကြောင့် စေတီတော်တွင် ကောင်းမှုပြုပြီးနောက် ဤကျောက်ရှင် အနီးမှ ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်း ကန်တော့လျက် အနာဂတ်ရေးရာ သာယာစေရေး အကြံအစည် မျှော်လင့် ချက် ဆန္ဒများ အောင်မြင်ပြည့်ဝရေး တို့အတွက် အထူးပြု ဆုပန်လေ့ရှိ ကြောင်း သိရပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်တတ်ပါရန်

ကိုစိုးဆန်း

ဦးခေါင်းတော်တွင် ငွေရောင်ဆံတော်များ ပွင့်ထွန်းလာသော

ငွေဆံတော်ပွင့် စုပ်ဖွားတော်ဖြယ်

တမူးမြို့ပေါ်တွင်သာမက တစ်နယ်လုံးကပါ နေ့စဉ် ကြိတ်ကြိတ်တိုး လာရောက် ဖူးမြော်ကြသည်မှာ (၃)ရက်ရှိသွားပါပြီ။ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှသော ကျောက်စိမ်းဆင်းတုတော်မှာ ငွေရောင်ဆံတော်များ ပွင့်ထွန်းလာခြင်း ဖြစ်ရပ်ပါ။ ကြံတောင့်ကြံခဲပါပဲ။

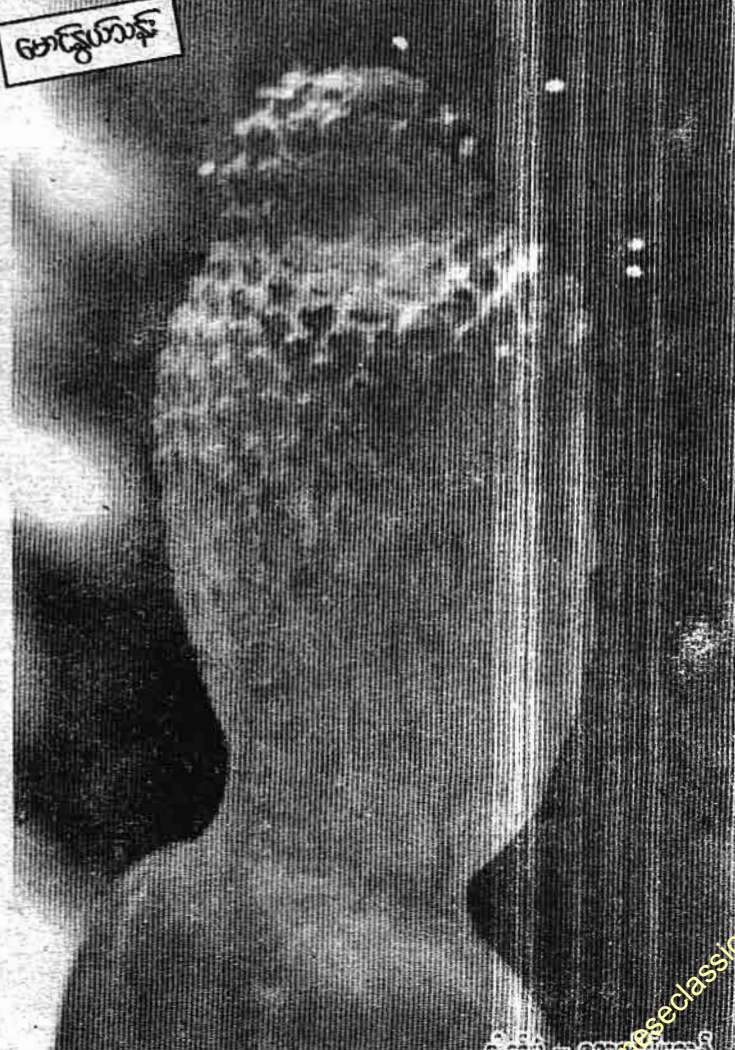
တမူးမြို့ ဖော်ဘွားရပ်ကွက် အနုတ် (သ/က)တွင် အဆိုကြံသော ကိုဦးကျော် မဖြူမြသွယ်တို့ ဖခင်ဆောင် ကိုကွယ်သာသော ကျောက်စိမ်းဆင်းတုတော်မှ ယခုကဲ့သို့ ငွေရောင်ဆံတော်များ ပွင့်ထွန်းလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁၀)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူသည် မြို့မသာသနာ့ရိပ်သာ ကျောင်းတိုက်၏ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးဝင်းမောင်နှင့်အတူ ငွေရောင်ဆံတော်များ ပွင့်သော ကျောက်စိမ်းရုပ်တုတော်မြတ် ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ ဖော်ဘွားအင်းရပ်ကွက်ရှိ ကိုရာကျော်နှင့် မဖြူမြူ သွယ်တို့နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စက်ဘီး၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်၊ သုံးဘီးဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ကားတို့ဖြင့် လာရောက် ဖူးမြော်နေကြသူများမှာ လည်း ကြိတ်ကြိတ်တိုးလျက် ရှိပါသည်။ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲပါပဲ။

လာရောက် ဖူးမြော်လာကြသော ဘုရားဖူးပရိသတ်များကို အဆင်ပြေအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေကြသော မြို့မသာသနာ့ရိပ်သာကျောင်းတိုက်၏ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ၊ ရပ်ကွက်တာဝန်ရှိသူများကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ဆင်းတုတော်ကို အနီးကပ် ဖူးကြည့်ရာ ငွေရောင်ဆံတော်များ ထင်ထင်ရှားရှား ပွင့်ထွန်းနေသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါ

◆ ငွေဆံတော်ပွင့် စုပ်ဖွားတော်ဖြယ်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဆံတော်များထိပ်တွင် ဓာတ်
တော်များသဖွယ် အပိုင်းဖြူကလေးများ
သဏ္ဍာန် ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ရုပ်ပွား
တော် အရွယ်အစားမှာ (၅)လက်မခန့်
ရှိပါသည်။

အိမ်ရှင် မဖြူဖြူသွယ်က ဤရုပ်ပွား
တော်ကို ဇာနည်ဦးနန္ဒာကုန်ဆိုင်ခိုင်မှ
လွန်ခဲ့သည့် (၅)နှစ်ခန့်က ပင့်ဆောင်
ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤ
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင် ကိုး
ကွယ်ပြီးနောက်ပိုင်း အစစအရာရာ
အဆင်ပြေလာကြောင်း...

ဆံတော်မပွဲနီ တစ်ယတ်လောက်က
နံနက်(၂)နာရီခန့် အိမ်ကုန်ဆိုင်အချိန်
တွင် ရုပ်ပွားတော်ကို ဝယ်ရာ ပလ္လင်ထက်
မှ အလင်းရောင် များ ထင်ထိရှိနေသည်ကို
ဖူးတွေ့ရကြောင်း...

ဤသို့ဖြင့် တစ်ယတ်ခန့်ကြာသည်
အထိ သတိမပြုဘဲ နေရာက ထွက်
ရုန်း နယုန်လဆန်း(၄)ရက်(၁၆-
၂၀၁၄)နေ့တွင် ဘုရားစင်္ဘာ သန်ရှင်
စဉ် ရုပ်ပွားတော်ကို ဦးဆောင်တော်တွင်
တွေ့ရောင်းသော်လျှင် ဖွင့်နေသည်ကို ဖူး
တွေ့ရကြောင်း...

ဤသို့ ဖူးတွေ့ရသည်ကို ပတ်ဝန်း

ကျင်လူများကို အသိပေးဘဲ မိသားစု
အနေနှင့် စောင့်ကြည့်ကြည့်ညိုနေ
ကြောင်း၊ နယုန်လဆန်း(၁၀)ရက်(၃-
၆-၂၀၁၄) စနေနေ့ကျမှ အသိပေးခဲ့
ကြောင်း၊ ဤသို့ အသိပေးခဲ့သည့်
အတွက် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာရောက်
ဖူးမြော် ကြည့်ညိုလှူဒါန်းကြသည်မှာ
ကြိတ်ကြိတ်တိုးလျက်ရှိကြောင်း ပြောပြ
ပါသည်။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာရောက် ဖူးမြော်
ကြည့်ညိုသူများ များပြားလွန်းသည့်
အတွက် အိမ်ရှေ့တွင် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍
ယာယီကျောင်းဆောင်ဖြင့် အပူဇော်ခံ
ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

၁၂-၆-၂၀၁၄နေ့တွင် ကျောင်း
တိုက် (၅)တိုက်မှ သံဃာတော် (၉)ပါး
ကို ပင့်ဖိတ်၍ အနေကဇာတင်ကာ
မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည် အပူဇော်ခံမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ငွေဆံတော်ပွင့် ရုပ်ပွား
တော်မြတ်ကို တမူးမြို့ မြို့မသာသနာ
ရိပ်သာကျောင်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်
လှူဒါန်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

နေအိမ်တွင် နေ့စဉ် လှူဒါန်းရရှိသမျှ
သော အလှူငွေများကို ရုပ်ပွားတော်
မြတ်အတွက် မြို့မ သာသနာရိပ်သာ
ကျောင်းတိုက် ဂေါပကအဖွဲ့မှတစ်ဆင့်
လှူဒါန်းသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြို့မ သာသနာရိပ်သာကျောင်း
တိုက် ဂေါပကအဖွဲ့က အလှူငွေများကို
စနစ်တကျ လက်ခံစာရင်းပြုစုလျက်
ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဤသို့ တမူးမြို့ စော်ဘွားရပ်ကွက်မှ
ပရိဘောဂလုပ်ငန်းဖြင့် ရိုးသားစွာ
လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြသူ ကိုရာ
ကျော်၊ မဖြူဖြူသွယ်တို့နေအိမ်တွင်
ကိုးကွယ်ထားသော ကျောက်စိမ်း
ရုပ်ပွားတော်မှ ထူးဆန်းစွာ ငွေရောင်
ဆံတော်များ ပွင့်ထွန်းလာခြင်းမှာ
**အတိတ်ကောင်း။ နိမိတ်ကောင်း။
အဖြစ် ခံယူပြောဆိုနေကြပါသည်။**
တစ်သက်မှ တစ်ခါသာ ဖူးတွေ့ရသည်
မှာလည်း ဝမ်းမြောက်ဝိတိ ကြည်နူးမိပါ
တော့သည်။

မောင်နွယ်သန်း

ကျွန်ုပ်၏အဘိုး ဦးမင်းသန်း ဦးမင်း
ခန့်တို့သည် ရှေးမြန်မာဆေးဆရာ၊
ဗေဒင်ဆရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ရွာနီး
ချုပ်စပ် ရွာပေါင်း နှစ်ဆယ် အစိတ်
သည် အဘိုးတို့၏ ဆေးဝါးဗေဒင်နှင့်
ကင်းခဲ့သူ ရှားပါသည်။

အဘိုးတို့သည် လူနာရှင်က လာပင့်
၍ ချက်ချင်းလိုက်နိုင်လျှင် လိုက်သွား
ပါသည်။ ချက်ချင်းလိုက်သည်ဖြစ်စေ၊
မလိုက်နိုင်လျှင်ဖြစ်စေ အောက်ပါ
ယတြာအလှူကို ဦးစွာပြုရန် အမြဲခိုင်း
တတ်ပါသည်။

ထိုယတြာမှာ ဓာတ်ဆက်ယတြာ
ဟု နောင်သောအခါမှ ကျွန်ုပ် သိခွင့်
ရခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ဓာတ်ဆက်ယတြာ ပြုခိုင်းရ
သည်အကြောင်း အဘိုးတို့ကို မေးမြန်း
ကြည့်သောအခါ...

ဒီလိုလေ ဝါမြေရဲ့ လူတိုင်းဟာ ဓာတ်ကြီး
လေပဲ။ ကလေးစည်း အသွေအသားနဲ့
ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ လူ့ခန္ဓာပဲလေ။ ပထဝီ

ဓာတ်ဆက်ယတြာ

တေတေ အာပေါ
ဝါယောဆိုတဲ့ မြေဓာတ်
မိဓာတ် နေဓာတ် လေ
ဓာတ် တစ်ခုပျက်လို့
ဒီပွင့်လို့ မကျန်းပေ
ဖြစ်တာ ယဟာလား။
ဒီတော့ မြေဓာတ်
အတွက် ယမ်းချိုတဲ့ မြေပိုလှိုင်းတယ်။
တတ်နိုင်ရင် ဘုရားမြေ ကောင်းမြေအတွက်
အခွင့်သာရင် ယမ်းလှူပေါ့။
မိဓာတ်အတွက် ဘုရားမှာ ဆီမီး အလင်း
တိုင် လှုပ်စမ်း လှူပေါ့။ တတ်နိုင်တော့လဲ
မိဓာတ်လှူပေါ့။
နေဓာတ်အတွက် ရေရမ်း ရေငြိုး ယမ်းလှူ
တတ်နိုင်တော့လဲ ရေတွင်း ရေကန် လှူပေါ့
ကွာ။
လေဓာတ်အတွက် ယမ်းတောင် လှူခိုင်း
တယ်။ တတ်နိုင်တော့လဲ ယန်ကာတို့

လေအေးပေးစက်တို့ လှူပေါ့ကွာ'
ဟု ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

'အဲဒီလို ဓာတ်တွေ အားကောင်း
အောင် အလှူယတြာပြုပြီး ဆေးစား
ဆေးလိမ်း ဆေးရှူတော့ အမြန်
ကျန်းမာပြီပေါ့'

ဟု ဆိုပါသည်။
အဘိုးတို့၏ အယူအဆ ဓာတ်ဆက်
ယတြာကို ကျွန်ုပ် လွန်စွာ သဘောကျ
နှစ်ခြိုက်မိပါသည်။ သဘာဝယုတ္တိ
လည်း ကျသည်။ ကုသိုလ်လည်းရ
ကျန်းမာရ ဖြစ်သည်။

သို့အတွက် တိုက်ဆိုင်သူများ၊ လိုသူ
များအတွက် မိမိအတွက်သော် လည်း
ကောင်း၊ သူတစ်ပါးအတွက်သော်
လည်းကောင်း မကျန်းမာသူများကို
ဓာတ်ဆက်ယတြာပြုရန် အကြံပြု
ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

နတ်မောက် ကောင်းလှစွာဖြင့်

ကြေးငါးဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖော်ပြော

တွေ့အောင်ရှာ

[ကိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄
တဆထလ (၁၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ ဖြူနယ်၊ ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖော်ပြော အောင်ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခုကို စတွေ့စဉ်ကပတ်ပြီး ပြုံးခဲ့ပါတယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖော်ပြော သောက်ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့ သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့ အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါလဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသာဖြစ်ရုံသာမက အလယ် ဗဒ္ဒမ္မာကြောင့် သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်းတွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအားနည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ ပျက်ခဲ့ပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးပက်နာ လေငန်းလေပြတ်ရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးရှူခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊

တို့ဟာ သိတနဲ့ညှာပိရောဂိပစ္စယကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့အဆီမဲ့ အဆီးအစေးများသော အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊ စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖော်ပြောပါ။ ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပေါ်ခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍ အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့် ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေးငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြဲမြဲ၊ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

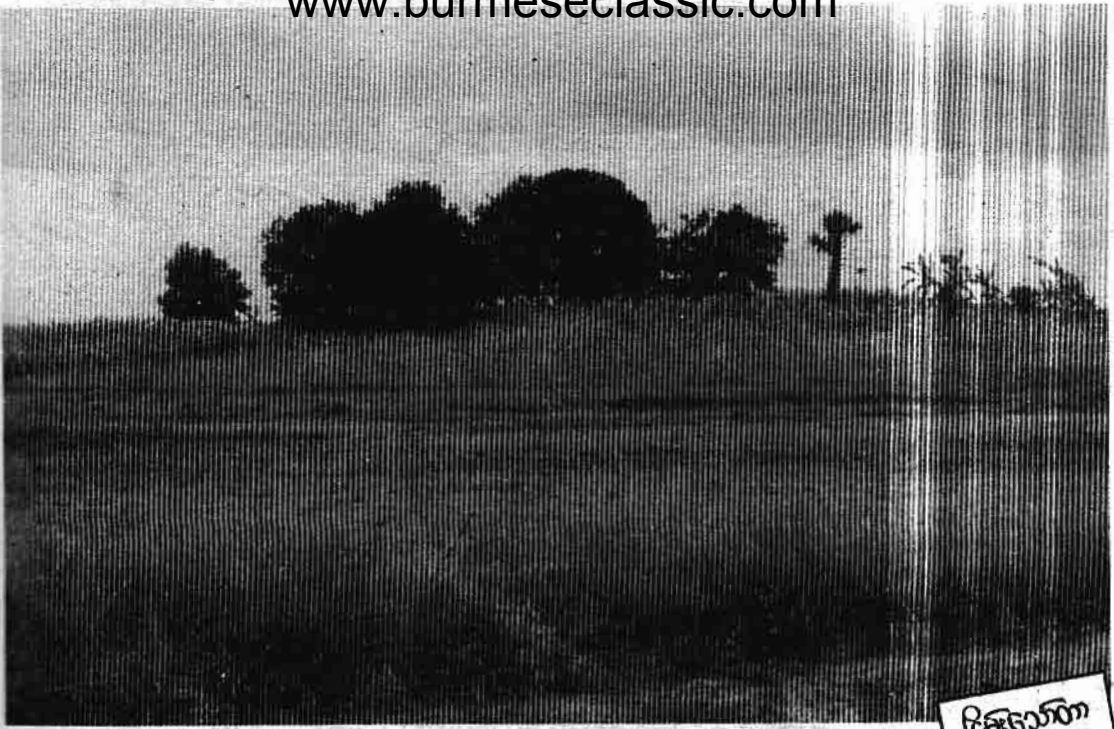
ပင်ရင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉)၊ ဧရာ(ဂ)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၉ ၆၆၂၂၅၅

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

www.burmeseclassic.com

မြေးလောက

◆ ကျောက်လှေကြီး၊ သရက်ပင်

ကျောက်လှေကြီးသည် ကောလင်း
မြို့နယ်၊ အင်ပင်သာကျေးရွာအုပ်စု၊
ကသစ်ကုန်းရွာ၏ မြောက်ဘက်
တစ်ဖာလုံခန့်အကွာ လယ်ကွက်
အတွင်း တည်ရှိသည်။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်

တကောင်းပြည်ကြီး၌ အဘိရာဇာ
မင်းမှစ၍ (၃၃)ယောက်မြောက်
ဘိန္နကရာဇာ မင်းတိုင်အောင် မင်းပြု
စိုးစံပြီးနောက် ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း
စိန့်ပြည်မှ တရုတ်တရက်တို့ နှောင့်
ယှက်သဖြင့် သမံသရဋ္ဌအမည်ရှိ
တကောင်းပြည်ကြီး ပျက်စီးလေသည်။

ဘိန္နကရာဇာမင်းကြီးသည် နောက်
ဖိတ်တို့နှင့် “မလည်ချောင်း” အရပ်သို့
ဝင်၍နေရာမှ ယင်းအရပ်တွင် ကံတော်
တုန်လေရာ သားမြေးငိုလ်ပါတို့ အစုစု
တွဲ၍ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာသို့ ပြောင်း
ရွှေ့ကြလေသည်။

F.3A, October, 2014.

ကောလင်းနယ်မှ ကျောက်လှေကြီး

နှင့် အံ့ဖွယ် ရေဆန် အင်းဆေးကန် (၁)

◆ ထွေထွေကျောင်းထောင်

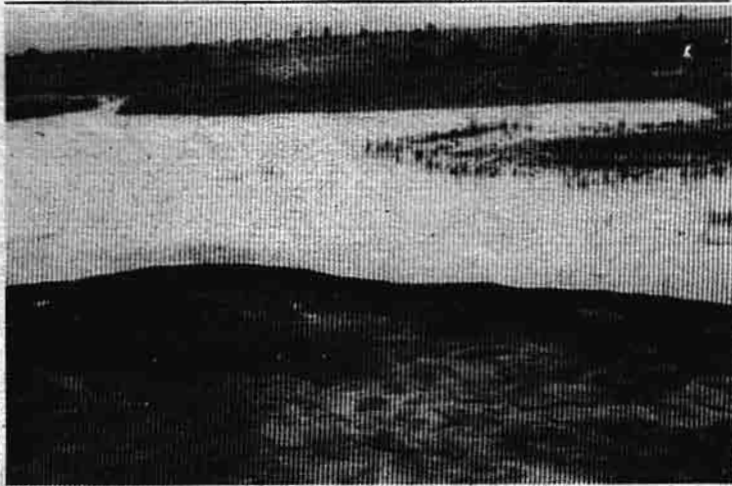
နက္ခတ္တရာဇာ၊ ဗြဲဉ်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

www.burmeseclassic.com

◆ ရာသယကြီးဦးထောင်သိန်း

◆ ဝေလ်ဦးနှင့် ဘင်တင်မြစ်

◆ ဝေလ်ဦးနှင့် ဦးထိုင်(အဝေလ်အရပ်)ဘင်တင်မြစ်

ထိုအခါ မင်းသားတစ်ပါးသည် ရော
ဝတီမြစ်အနောက်ဘက်ရှိ အင်းမတော်
ကြီးကို လှေဖြင့်ကူးကာ ခမောက်တောင်
ဆီသို့ ရေကြောင်းခရီးနှင့်ရာ မိုးသက်
မှန်တိုင်း တိုက်ခတ်သဖြင့် လှေတိမ်း
မှောက်ကာ အင်းကြီးကြမ်းပြင်သို့
စုန်းစုန်းပြုတ်ခဲ့သည်ဆို၏။

အင်းမတော်ကြီးသည် ကာလကြာ
ရှည်၍ ကောလာသောအခါ ကုန်းမြင့်
ကွင်းပြင်များ ပေါ်လာ၍ လူတို့
ကောက်ပဲသီးနှံ စိုက်ပျိုးကြသော လယ်
ယာများ ဖြစ်လာကြလေသည်။

ထိုအခါ အင်းကြမ်းပြင်တွင်
ကျောက်ဖြစ်နေသော လှေကြီးကို
မှောက်လျက် အနေအထားဖြင့် မြင်
တွေ့ရကာ မြေပေါ် အလျား(၅၄)လံ
နှင့် အနံ (၁၇)လံရှိသည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့်
ကာလတွင် အဆိုပါ ကျောက်လှေကြီး
အား ရေပတ်လည် ဝန်းရံလျက် တွေ့
မြင်ရသော်လည်း ယခုအခါ အရှေ့
တောင်နှင့် တောင်ဘက်တို့တွင်
ကုန်းမြေနှင့် ထိစပ်လျက် အင်းရေများ
လျော့နည်း ခန်းခြောက်လုနီး ရှိသည်

www.burmeseclassic.com

ဟု သိရပေသည်။

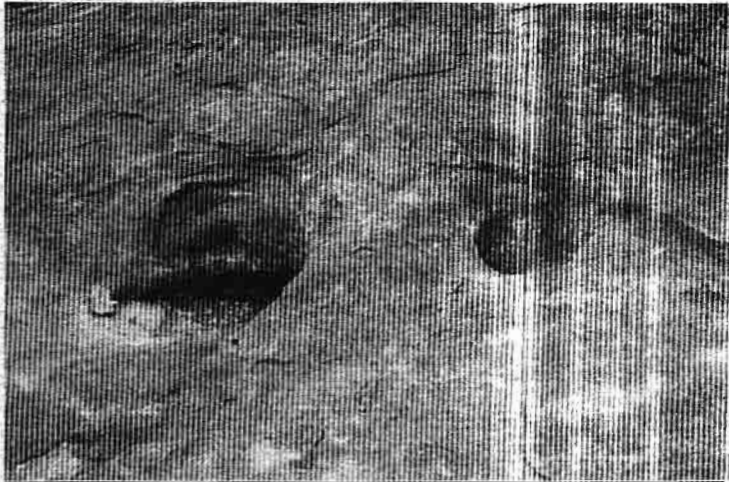
ကျောက်လှေဆီသို့

ကောလင်းမြို့ အရှေ့တောင်ထောင့် ကျွန်းလှမြို့သို့ ဦးတည်သော မြေနှိခင်း ကျောက်လမ်းအတိုင်း ငါးမိုင်ခန့် သွားသောအခါ ညောင်ဝန်းရွာအနီးသို့ ရောက်၏။ ညောင်ဝန်းရွာတွင် ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းကောင်းမှ ရွှေဂူကြီး စေတီဟောင်းတစ်ဆူရှိရာ မကြာမတင် ကာလကပင် အသစ်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ပြီးကြောင်း သိရသည်။

ထိုညောင်ဝန်းရွာအနီးမှ အရှေ့ဘက် မြေလမ်းခွဲအတိုင်း နှစ်မိုင်ခန့် ခရီးဆက်လျှင် ကသစ်ကျွန်းရွာနှင့် ကျောက်လှေကြီးကို လှမ်းမြင်ရလေသည်။

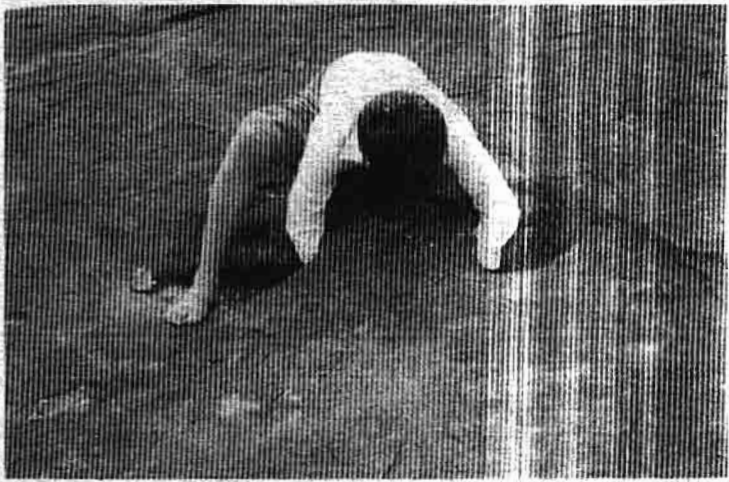
ကသစ်ကျွန်းရွာထိပ် ကွင်းပြင်မှ မြောက်ဘက်တွင် မြင်နေရသော သရက်ပင်အစုဆီသို့ တစ်ဖာလှုံခရီးမျှ လျှောက်လာပြီးနောက် ပြောင်းခင်း၊ ချဉ်ပေါင်ခင်းများအား ကျော်ဖြတ်လိုက်သောအခါ ဆောက်လက်စ ကျောင်းတစ်ဆောင်သို့ ရောက်လေသည်။

“ဝေဠုဝန်ကျောင်း”ဟု ခေါ်တွင်

လှေဖားထုရာ

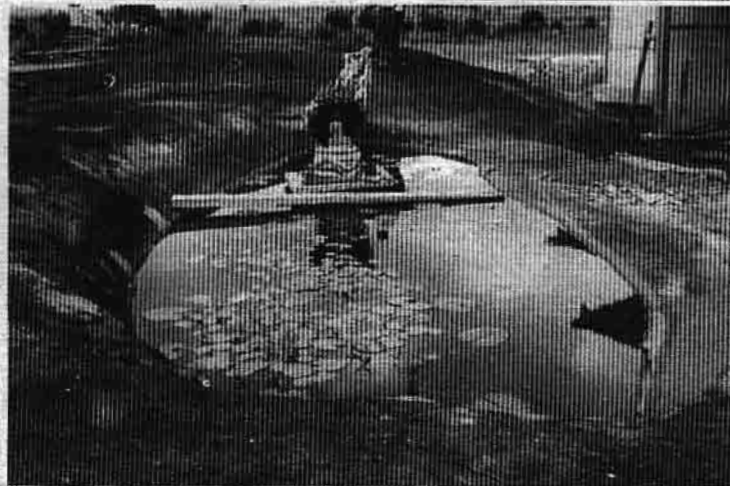
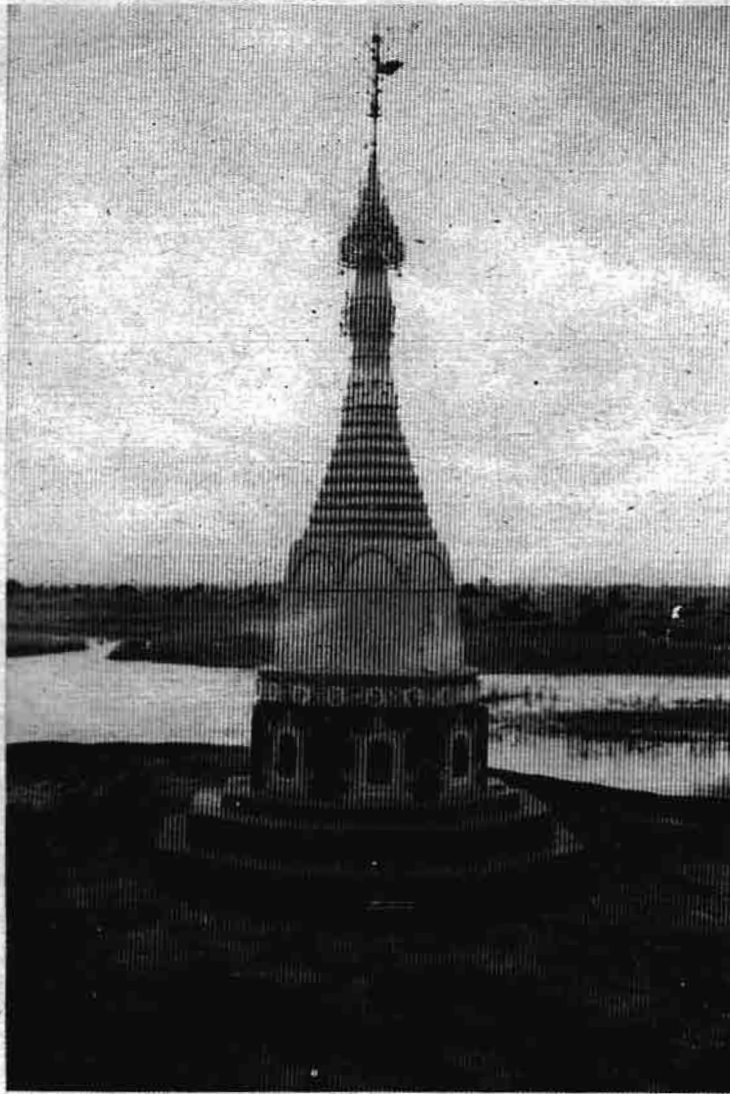
မိမိသိသကဲ့သို့ လက်ပျဉ်ရသော နုစားထိက်

ကျောက်လှေကြီးနှင့် ဦးမင်း(အထောက်အပံ့)တစ်ဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

† (၁) တောင်ပြည့် ရုပ်ပြေမာန်ပြေဝတ်

ကြောင်း သိရသည်။ ခေါင်းရင်းခန်း ဘုရားဆောင်အနီး၌ သာသနာပြု ရသေ့ဦးအောင်သိန်းကို တွေ့ရသည်။

ဝိဇ္ဇာရသေ့ ဦးအောင်သိန်း

“ဝိဇ္ဇာရသေ့” ဟူ၍ ဒေါက်ချာတွင် ကမ္ပည်းတင်ထားသော ဦးအောင် သိန်းက...

‘ဝိဇ္ဇာရို ဇော်ဂျီတပသီလို ဆိုလိုတာ ယုတ်ပါဘူး တရားတော်ရဲ့ ငြိမ်းအေးတဲ့ အရသာကို ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ခံစားနိုင် အောင် ကြိုးစားနေတဲ့ ရသေ့ပါဗျာ’ ဟု အစချီကာ သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်အချို့ ကို ပြောပြသည်။

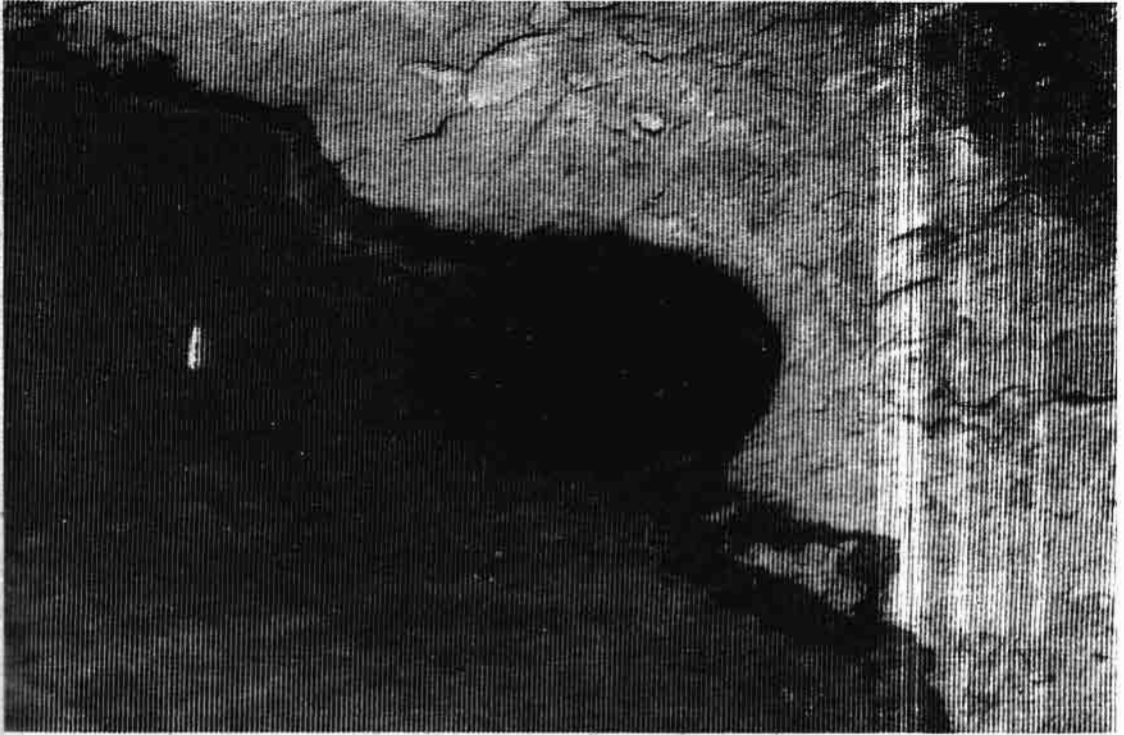
လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်တွင် အင်ပင် သာ ကျေးရွာအုပ်စုကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ အသက်(၅၀) ကျော်သောအခါ ရသေ့ဝတ်ဖြင့် တရား အသိကို ကြိုးစားရှာဖွေခဲ့၏။

ခမောက်တောင်သာသနာပြု ရသေ့ ဦးစိ၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးစံ အေးနှင့် လက်တွဲကာ ကသစ်ကုန်းရွာ အနီးရှိ “တောင်သုံးလုံး” တောင်ထိပ် တွင် (၁၈)တောင်ပြည့် စေတီတစ်ဆူ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့သည်။ ၁၃၆၈ ခုနှစ်တွင် ကမ္ပဋ္ဌာန်းဆောက်တည်နေ စဉ်...

‘လှေနဲ့တူတဲ့ ကျောက်တစ်လုံးကုန်းတော် ပာ သာသနာပြုပါ’

ဟူသော (ဣန္ဒာသက္ကဘိုးတော်) ဟု ယူဆရသူ၏) အသံကို ကြားရသည်။ ကုန်းတော် တည်နေရာ မသိရ သဖြင့် မသွားရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ထို့ နောက် တကောင်းဓာတ်ယူရန် နေ့နိုင်း သဖြင့် တကောင်းမြို့သို့ သွားကာ

† မုဝေဇ္ဇာသရဗိန္ဒ

◆ ကျောက်တောင်တော်တွင် (အနီးကပ်)

တရားအားထုတ်ရသည်။ ထိုစဉ်က အခြေအနေကို သားဖြစ်သူ ကိုကြွက် ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘အဲဒီအချိန်မှာ သံဃာတော်တွေ စုစည်းပြီး မေတ္တာသုတ် ရွတ်ဖတ်နေလို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့က စိုးရိမ်ပြီး သတိပေး ကြတဲ့အခါ...

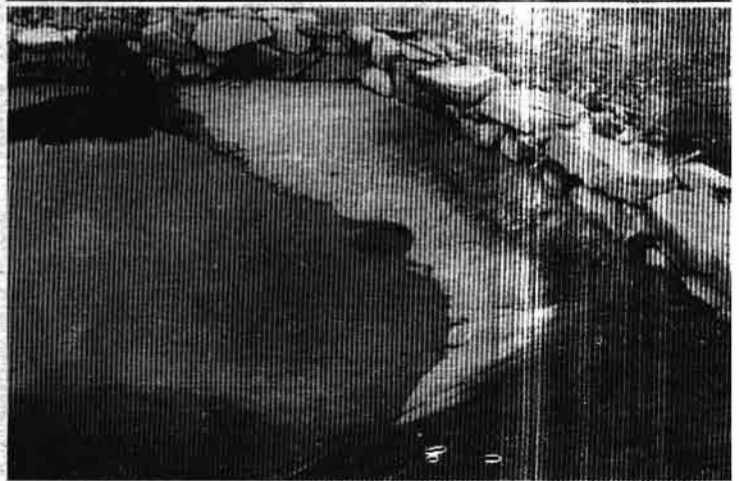
“သာသနာပြုရာမှာ ကဲ့ရဲ့တာ နှောင့်ယှက် တာတွေ ကြုံရရင် စိတ်ရှည်သည်းခံပြီး ဤလိုနဲ့ ကြိုးစားရတယ်။ ထိုအတွက် ယူပင် ကြန့်”

လို့ ပြောပါတယ်’

တကောင်းမှ ပြန်လာပြီးနောက် ဤနေရာတွင် တောချိုများ ရှင်းလင်း မှာ ကျောက်လှေကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် တဲကျောင်းကလေးထိုးကာ စတင် နေထိုင် အားထုတ်ဖြစ်သည်။

၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း

◆ အကျောက်တော် ကျောက်တောင်

လပြည့်နေ့တွင် ကျောက်လှေ၏ မောက်လျက်အနေအထား ဦးပိုင်း၌ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတည်ရန် သံဃာ တော်(၉)ပါး ပင်ဖိတ်ပြီး မြေသန့်စင် ကာ အုတ်မြစ်ချသည်။

ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်

တင်လှူပြီးစီးသည်။ ရန်ပြေမာန်ပြေ စေတီဟု ဘွဲ့မည်တွင်သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ငြိမ်းသော်တာ

“လာဘော အ၊ လာဘော” ဟုဘုရားဟောက ရိုးပြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံများ၌ လာဘ်ဆိတ်သည် အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်အပါအဝင်လူသားအားလုံးနီးပါး ကြုံဖူးကြမည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုထိုသော ကာလများ၌ အာစရိယဝါဒအတိုင်း ပွင့်(၃)ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဆောက်တည်မြဲဖြစ်ပါသည်။

သစ်ပင် တစ်ပင်နှင့် နိုင်ငံလျှင် သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဆိုပေမယ့် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမှု ကင်းမဲ့ခဲ့လျှင် သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

ထို့အတူပင် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အားကိုးအားထားအဖြစ် ပွင့်(၃)ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ပွင့်(၃)ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်သည် ကံပွင့်၊ ဉာဏ်ပွင့်၊ စန်းပွင့်စေမည့် နည်းစဉ်တူ တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အားထုတ်ရမည့် နေရာသည်...

- ❖ ရန်ပြေစေတီ
- ❖ ဇောပိတ်
- ❖ ကြီးစွဲပွင့်ရှိစေတီ

၌ ဖြစ်သည်။ ပထမဦးဆုံး အားထုတ်ရမည့်နေရာမှာ ပရိဘောဂစေတီဖြစ်သော ဗောဓိပင်၌ အားထုတ်ရသည်။

ရန်ပြေစေတီမြို့ ကမ္ဘာ့လုံခြုံရေးတော်ကြီး

ဆယ်ထပ်ကြီးရုပ်ရှင်တော်ကြီး

ပွင့် (၃) ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်

ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ သစ္စာလေးပါးကို သိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဗောဓိပင်၌ ဉာဏ်ပွင့်အဓိဋ္ဌာန် ဆောင်ရွက်ရသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ပွင့်တော်မူသဖြင့် ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်(၆)နာရီမှ စတင်ပြီး အားထုတ်ရသည်။ နေ့ချင်းပြီးအဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သည်။

- ❖ ဗောဓိပင်၏ မြောက်အရပ်မှာ အားထုတ်ရမည်
- ❖ နေ့သားအလိုက် ပွင့်အညွှန်းပန်းများ ကျရမည်

(အခြား လှူဖွယ်ရာများသည် သင်တို့၏ သဒ္ဓါဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ညောင်ရေသွန်းလောင်းလေ့ရှိသော ဗောဓိပင်၊ ပြိုဟ်ရစ်ခွင်ရှိသော ဗောဓိပင်များ၌ အားထုတ်နိုင်

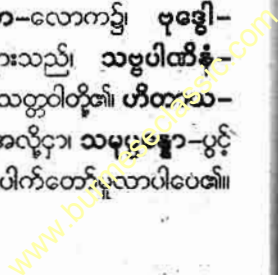
လျှင် ပိုကောင်းသည်။)

ဉာဏ်ပွင့်အဓိဋ္ဌာန်

- ဗုဒ္ဓေါလောကေ သမုပ္ပန္နော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
- ဓမ္မောလောကေ သမုပ္ပန္နော၊ သုခါယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
- သံဃောလောကေ သမုပ္ပန္နော၊ ပုညဓမ္မတ္တံ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
- ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ယောတု ဓမ္မ သုဝံဇနံ။

[၁-ခေါက်]

အနက်
လောကေ-လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာ-သ-အစီးအပွားအလို့ငှာ၊ သမုပ္ပန္နော-ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူလာပါပေ၏။

လောကေ-လောကဌိ၊ ဓမ္မော-
မဂ်ဝိလိနိဗ္ဗာန် ကျင့်ရန်ညွှန်တိ ပရိယတ္တိ
တရားတော်မြတ်သည်။ **သဗ္ဗပါဏိနိ-**
လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏။ **သုခါယ-**
ချမ်းသာခြင်းငှာ။ **သမုပ္ပဇ္ဈော-**ပွင့်ထွန်း
ပေါ်ပေါက်တော် မူလာပါပေ၏။

လောကေ-လောကဌိ၊ အနတ္တရံ-
အတုမရှိ သာလွန်မြင့်မြတ်သော၊ **ပုည**
ဓေတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုး
ရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်
သော၊ **သံဃော၊** အရိယာရှစ်ဖော်
သံဃာတော်သည်။ **သမုပ္ပဇ္ဈော-**ပွင့်
ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူလာပါပေ၏။
ဓတေနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤမှန်သော
သစ္စာစကားကြောင့်၊ **မေ-အကျွန်ုပ်**
အား။ **သုခဝေပုနိ-** တိုးတက်ကြီးပြား
ချမ်းသာခြင်းသည်။ **ဟောတု-**ဖြစ်ပါ
စေသတည်း။

ဦးစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် အောက်ဖော်ပြ
ပါဂါထာဖြင့် ပုတီး(၅)ပတ်စိပ်ပြီး
လိုရာဆိုတောင်းရသည်။
အတိတ်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပုပ္ပိယာတံ ဉာဏံ။ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပုပ္ပိယာတံ ဉာဏံ။ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော
အပ္ပုပ္ပိယာတံ ဉာဏံ။ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

အာနက်
ဘဂဝတော- ဘုန်းတော်ရှိသော၊
ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရားအား၊
အတိတ်သေ- အတိတ်အဖို့၌၊
အပ္ပုပ္ပိယာတံ- အဝိတ်အပင် အဆီး
အထားမရှိသော၊ **ဉာဏံ-** ဉာဏ်တော်
သည်။ **ဟောတိ-** ဖြစ်၏။
အနာဂတံသေ- အနာဂတ်အဖို့၌၊
ပစ္စုပ္ပန်သေ- ပစ္စုပ္ပန်အဖို့၌၊
(ကျန်အနက် အထက်ကအတိုင်း။)

ကံပွင့်အဓိဋ္ဌာန်

ရန်ပြေစေတီတော်၏ တောင်ဘက်
အရပ်၌ အားထုတ်ရမည်။ နေ့သား
အလိုက် အညွန့်ပန်းများ လှူရမည်။
ဦးစွာ...

ယထိဏယသုန္ဒရိသဏ္ဍု ဖောပိယဏ္ဍာလေ။
အသင်္ချေယျံ ဟရသေနံ၊ ဇယော ဇယတု
ဟံလံ။

အာနက်

ပထဝီဗလသုန္ဒရီ- မြေထုမခြား
ကြီးမားလွန်မင်း ကောင်းမြတ်သော
သည်းခံခြင်း ရှိထသော။ **ဗောဓိ**
မဏ္ဍာလေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကြည်ရာ
မှန်၍ မြေကြွန်မိပတ် တုမရှိ ကြံ့ခိုင်
ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ **အသင်္ချေယျံ၊** သင်္ချာ
ဖွဲ့ယုတ် ရေတွက်မရ များပြားလှသော။
မာရသေနံ၊ ဗိုလ်ပါရမက် လက်နက်
စုံကျင်း တိုက်ဖျက်ခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်
လာသော မာရ်နတ်စစ်သည်တော်
အပေါင်းကို။ **သဗ္ဗညု၊** တရားညသံ့
အလုံးစုံကို အကုန်သိတတ် ဘုရားရှင်
တော်မြတ်သည်။ **ဇယောယထာ၊**
ပါရမီရှိန်အဟုန်ကြောင့် မြေဝသုန် ရိုက်
ဟည်းလျက် အောင်ခြင်းကြီး အောင်
တော်မူသကဲ့သို့။ **တထာ၊** ထို့အတူ။
မေ၊ ငါ့အား။ **မဂ်လံ၊** အောင်ခြင်း
မဂ်လာသည်။ **ဇယတု၊** အောင်ပါစေ
သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ မြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဂါထာဖြင့် (၁)ခေါက် ရှိခိုးပါ။ ထို့
နောက်...

ပုဒ္ဓိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
ကို (၄)ပတ် စိပ်ရမည်။

စန်းပွင့်အဓိဋ္ဌာန်

ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို “ကြီး” ဘွဲ့တော်ရှိ
သော စေတီတော်၏ အရှေ့အရပ်၌
အားထုတ်ရမည်။ နံသင့် အညွန့်ပန်း
လှူရမည်။ ဦးစွာ...

ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသ ပါဠိတော်အကျဉ်း
ကို (၁)ခေါက်ပူဇော်ရှိခိုးရမည်။ ပြီး
လျှင်...

“အနာပံ”

ဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ကာ
လိုရာဆိုတောင်းရသည်။

ဘုရားရှင်၏ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်၊
တန်ခိုးတော် စသည့် ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်မြတ်များကို ထူးမြတ်စွာ ပူဇော်
ဂါရဝပြုကာ တစ်နေ့တာနေခြင်းမို့သင်
သည်လည်း ကံပွင့်၊ ဉာဏ်ပွင့်၊ စန်းပွင့်
ကာ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ရရှိလာပါ

လိမ့်မည်။

အရင်ဦး၌ ထူးပါစေ။

နေ့သားအလိုက် လှူရမည့် အညွန့်ပန်းများ		
တနင်္ဂနွေ	→ ကံ့ကော်ညွန့်	→ (၅)ညွန့်
တနင်္လာ	→ စွယ်ကော်ညွန့်	→ (၇)ညွန့်
အင်္ဂါ	→ ရွက်လှ	→ (၁၇)ညွန့်
ဗုဒ္ဓဟူး	→ ဖျဉ်းပညွန့်	→ (၁၉)ညွန့်
ကြာသပတေး	→ သီညွန့် သင်ညွန့်	→ (၂)ညွန့်
သောကြာ	→ ထန်း ထိပ်	→ (၁၀)ညွန့်
စနေ	→ အုန်ညွန့်	→ (၆)ညွန့်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အိမ်

တိုင်ချင်းဆေးထိမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

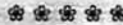
“ကိုမင်းဝေဝါလား... ခန္ဓင်မလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရုပ်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် ကိုမင်းဝေ... တွန့်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားနဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... တိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ တွန့်တော်မိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ လိပ်လဲဖိုခိုင်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... တွန့်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ မြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြော့ခြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ခွင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရုန်းလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တူသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တပြည်းပြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့အညှိသလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့</p>
---	--

ခံယူရဿာ

ပျော်ဘွယ်မြို့မှ ပန်းစုံကျောင်းတိုက်နှင့်

ရွှေစေတီကျန်းပေါက်သို့ (၁)

ရွှေစေတီမိတ်ဆက်

၂၀၀၃ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလခန့် က ပျော်ဘွယ်မြို့သို့ စာပေလေ့လာရေး ခရီး ရောက်ဖြစ်ခဲ့ရာ မြို့ခံကလောင် ရှင်များ၊ ဓာတ်ပုံဆရာများကလည်း စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီပေးကြသဖြင့် အဆင်ပြေစွာ လေ့လာ ရေးသားနိုင်ခဲ့ သည်။

ထိုစဉ်ကာလ ပျော်ဘွယ်-တောင် ကြီးကားလမ်းနံဘေး ချောင်းရိုးကလေး တစ်ခုအနီးရှိ တဲကျောင်းကလေးတွင် ခေတ္တအပန်းဖြေ ရေသောက်စဉ် တောရကျောင်းနေ ဦးပွင်းအရှင် ဣန္ဒကနှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုဖြစ်ခဲ့ သည်။

သူ၏မိဘများမှာ ပျော်ဘွယ်မြို့ လယ်တွင် ထည်ဝါသော တိုက်အိမ်ကြီး နှင့် အောင်မြင်နေသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဦးဣန္ဒကက ထိုသို့သော အခြေ အနေမှ မိမိပိုင်ဆိုင်ခွင့်အားလုံး စွန့် ခွတ်၍ တောထွက်၊ ရဟန်းပြုဖြစ်ခဲ့ပုံ တို့ ပြောပြ၏။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်ကျော်လောက်က ဦးပွင်း လူ့ဘဝ၊ အသက်(၃၀)ကျော် ထုပျိုကြီးပေါ့။ ရတနာသုံးပါး ကြည်ညို လေးစားရကောင်းမှန်းလဲ မသိခဲ့ဘူး။ အရောင်းအဝယ်ကလဲ ကောင်းတော့ နီးလင်းမိုးချုပ် မအားရဘူး။

တစ်ကြိမ်မှာ အပြင်းဖျားတာ ထစ်ပတ်လောက် ဆေးကုလိုက်ရ

ရွှေစေတီဘက်

တယ်။ ငှက်ဖျားတဲ့။ နေကောင်းလာလို့ နာလန်ထအချိန်မှာ အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်ရင်း မြင်းဘက်ရပ်က ရွှေစေတီဘက် ရောက်သွားတယ်။ ကုန်းတော်မှာ ဦးပွင်းတစ်ပါး

တရားထိုင်နေတာ မြင်ရလို့ စေတီကို ကန်တော့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငေးနေ မိတယ်။

ကျန်းမာစဉ်တုန်းက နိဗ္ဗာန် ငွေကြေး နဲ့ပဲ နပန်းလုံးနေခဲ့တာ။ ဒီလို မအားချမ်း

တဲ့အရသာဟာ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေ
တယ်။ ခဏကြာတော့ ဦးပွင့်က
မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ထ၊လာတယ်။
“ဒကာ ပုတီးမစိပ်ချင်ဘူးလား”တဲ့။
‘စိပ်ချင်ပါတယ်။ ဘာကို စိပ်ရမှာလဲ
ဘုရား’

‘အနိစ္စ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာရေး
သုံးပါး၊ ဒါမှမဟုတ် ဘုရားဂုဏ်တော်
ကိုးပါးကို စိတ်ထဲက ရွတ်ပြီး စိပ်ပေါ့’
‘ဂုဏ်တော် (၉)ပါးလုံးဆိုတော့
အကြာကြီးထိုင်ရမှာပဲ’

‘တစ်ပါးတည်း စိပ်ရင်လဲ စိပ်ပေါ့။ အရေး
ကြီးတာက သမာဓိဖြင့် တခြား တာအတ္တမှ
မဝင်စေဖို့တော့ ဥပမာ “အရဟံ” လို့စိတ်ထဲက
ဆိုပြီး ပုဏ်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်
သော မြတ်စွာဘုရားလို့ အဓိပ္ပာယ်ကိုပါမှတ်၊
ပုတီးတစ်လုံးချုပ်ပါ’

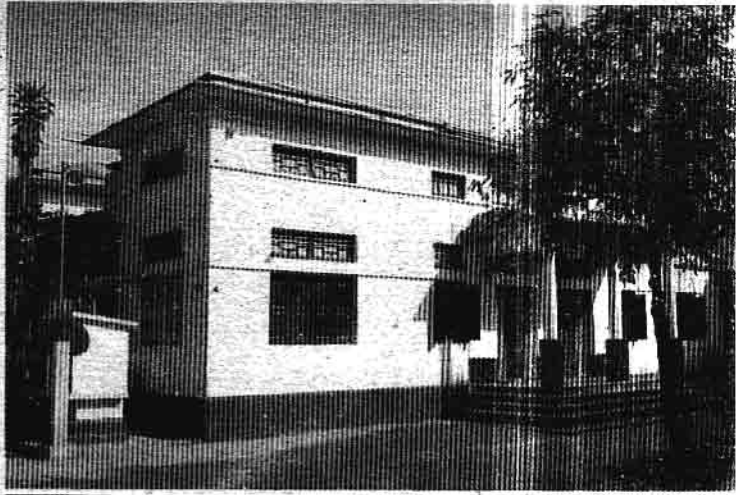
ဒီလိုနဲ့ မနက်တိုင်း ရွှေစေတီမှာ
ပုတီးသွားစိပ်ဖြစ်တယ်။ ဆယ်ရက်
လောက်ကြတော့ ကျန်းမာရေးလဲ
ကောင်းသွားပြီ။ ပုတီးစိပ်လို့ သမာဓိ
တည်ငြိမ်လာရင် ကိုယ်ခန္ဓာက ပေါ့ပါး
ပြီး လေထဲလွင့်နေသလို အပေါ်ကို
တစ်ခိုက်တစ်ခြားတက်နေသလို ခံစားရ
တယ်။

ထူးခြားတာက အဲဒီလိုအချိန်မှာ
နံဘေးက အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်
မျက်လုံးဖွင့်မိရင် အိပ်မက်ထဲမှာ
ဇောက်ထိုးကျတဲ့ ထိတ်လန့်မှုမျိုး မခံ
စားရဘူး။

တစ်လပြည့်တော့ ရွှေစေတီကြီးရဲ့
အထဲမှာ တင်ပို့ခွဲရွှေဆင်းတုကာလေး
ဉာဏ်တော်အမြင့် တစ်မိုက်လောက်
ရှိမယ်။ အဲဒါကို မြင်ယောင်နေမိတယ်။

အဲဒီနားက ဆရာတော်က ဟုတ်
တယ်။ ရွှေစေတီထဲမှာ ရွှေဆင်းတု
ဌာပနာထားတယ်တဲ့။ ဆက်ကြီးစားဖို့

၂၆ နဂါးပျံရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ယိုးဒယားတိုက်

အားပေးတယ်။ တတ်နိုင်ရင် ရဟန်း ဆွမ်းခုတ်ငါးပါးကား...
ဘောင်ဝင်ပါလားတဲ့။ ***

- ၁။ **ပိတ္တပါတ်ခုတ်** = ခံယူရရှိသောဆွမ်းထက် ပိုသောလာဘ်ကို ပယ်ခြင်း။
- ၂။ **သပဒါနစာရိကခုတ်** = အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းခံကြွခြင်း။
- ၃။ **ဧကာသနိကခုတ်** = တစ်နေရာတည်း၌ ထိုင်၍စားခြင်း။
- ၄။ **ပတ္တပိုက်ခုတ်** = တစ်ခုတည်းသောခွက်(သပိတ်)ရှိ ဆွမ်းကို သုံးခြင်း။
- ၅။ **ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကခုတ်** = ကုန်ပြီဟု ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မှုတ်ပြီးနောက် စားသော ဆွမ်းကို ပယ်ခြင်း။

ကျုပ်လဲ နေ့စဉ် ပုံသေကားကျ
ဈေးသည်ဘဝကို ငြီးငွေ့လာလို့ အိမ်မှာ
ခွင့်တောင်းပြီး ရဟန်းဝတ်ခဲ့တာ (၁၀)
ဝါကျော်ပါပြီ။

ဦးကုန္ဒကသည် မိဘသားချင်းများ
ဝယ်ယူလှူဒါန်းသော ကျောင်းမြေ
ကွက်ငယ်တွင် တဲကျောင်းကလေးဖြင့်
ဆွမ်းခုတ်ငါးပါးကို ဆောက်တည်
အားထုတ်တော်မူလျက်ရှိသည်။

လူနေအိမ်ခြေကျေးရွာနှင့် ကုလ
လေးတာငါးရာ(ပေ ၃၀၀၀)ကျော် ကွာ
ဝေးသဖြင့် တောရအင်္ဂါလည်းမြောက်
၍ အရညကင်ခုတ်တစ်ပါးအပါအဝင်
ခုတ် (၆)ပါးရလေသည်။

တို့ ဖြစ်လေသည်။
(ကျော်အောင်စံတား ဆရာတော်ကြီး
၏ “ဒုလ္လဘခုတ်ကျမ်း” မှ ထုတ်နုတ်ပါ
သည်။)

ဤသို့ဖြင့် ဦးကုန္ဒက၏ ခင်ပွန်းကြီး
တစ်ပါး (ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအနက်
တရားဓမ္မ ဟောပြည့်နိပြပေးသည့်
ဆရာ)ဖြစ်သော ရွှေစေတီ ပန်းစုံကျောင်း
တိုက် ဆရာတော်အရှင် အာသာအား
သွားရောက် ပူးတွေဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးအာသာသည်
အကျင့်စရဏ အားကောင်းလှသည်
(ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ အားထုတ်ကျင့်ကြံ
မှု အားကောင်းသည်)ဟု ကျော်ကြား

◆ ပန်းစုံကျောင်း ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူသူများအား အထူးအကျိုးပြုစေရန် ဝယ်ယူသူများအား အထူးအကျိုးပြုစေရန်

သည်နှင့်အညီ ကျွန်ုပ်တို့ ပါရမီကျင့်စဉ် လမ်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို သမထအာရုံဖြင့် ကူညီ ဖြေရှင်းပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

ပန်းစုံကျောင်းတော်သို့ နိဒါန်း

ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ပျော်ဘွယ်မြို့ သို့ ထပ်မံရောက်ရှိသောအခါ ဦးကုက္ကုက သည် ဘဝနတ်ထံ ပုံလွန်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားရလေသည်။

ပျော်ဘွယ်မြို့ရောက်ခိုက် သွားလာ၊ စားသောက်၊ နေထိုင်မှုမှအစ လိုလေ သေးမရှိအောင် ကူညီပေးကြသည် ကိုကျော်စော(မမြမြစိုး) အကယ်ဒမီ စာတတ်ပုံကဲ့သို့ ပစ္စည်းပေးကမ်းဖူးသော ခင်ပွန်း အချို့လည်း ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းသွားပြီဟု သိရ၏။

[ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး မပြစ်မှား စကောင်းဟူသော သြဝါဒစာအုပ်

ငယ်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း စာတည်း ချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းက မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ထောက်ခံ၊ အားပြုထားသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ဉာဏ၊ ကာယလုပ်သား အားလုံးသို့ တစ်အုပ်ကျစ် ဒါနပြုခဲ့ သဖြင့် ဖတ်မှတ် မှီငြမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

ဤသို့လျှင် မပြစ်သောအနိစ္စသဘော ကို ဆင်ခြင်ခွင့်ရပြီးလေမှ ပန်းစုံကျောင်း

သို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးနှင့် ပန်းစုံကျောင်း

ပန်းစုံကျောင်းတိုက် လေ့လာ ကြည့်ညိုမှုတွင် နိဒါန်းပူဇော်အနေဖြင့် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးများ ကြောင်း တင်ပြရခြင်းကား...

“ပန်းစုံ”ဟူသော ပညတ်က “ပိန် ပန်း”အတွင်း မိတ်ဆောင်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။ အတွင်း မိတ်ပြုဟ်တွဲ

◆ မင်ဆက်ဘုရား

များ၏ ဂြိုဟ်သက်များ ပေါင်းကြည့်ပါ
က...

ဦးသာ	=	တနင်္ဂနွေ + သောကြာ	=	၆ + ၂၁	=	၂၇
စိန်ပန်း	=	အင်္ဂါ + ကြာသပတေး	=	၈ + ၁၉	=	၂၇
ဒါန်းလှ	=	စနေ + ဗုဒ္ဓဟူး	=	၁၀ + ၁၇	=	၂၇
ကိုရား	=	တနင်္လာ + ရာဟု	=	၁၅ + ၁၂	=	၂၇

ထောင်မိတ်ဟုလည်း ဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။
ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးမှာ
လောက၏ အပွားအစီးကို ပေးစွမ်းနိုင်

လက်ထက်ပဲထင်ပါရဲ့။ အချိန်အတိ
အကျတော့ မသိဘူး။ မြန်မာမှု ပန်းပု
လက်ရာ အမြောက်အမွှန်း ကနုတ်ပန်း
တွေနဲ့ တန်ဆင်ထားလို့ ပန်းစုံကျောင်း
လို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာ
ဆရာတော်ဦးနန္ဒ ကျောင်းထိုင်ခဲ့ပြီး
ကာလရည်ကြာတော့ ပြိုပျက်ခဲ့တယ်။

ဒုတိယဆရာတော် ဦးကုန္ဒက
လက်ထက် ၁၂၈၂ ခုနှစ်မှာ အခု
မြင်ရတဲ့ အုတ်ကျောင်းကို မြို့မရပ်နေ
ဦးဘိုး၊ ဒေါ်တင် မိသားစု လှူဒါန်း
တယ်။

၁၂၉၂ ခုနှစ်မှာ ဦးကုန္ဒက မျက်စိ
ကွယ်လို့ ဦးဇောတိကကို တတိယ
မြောက်ဆရာတော်အဖြစ် လွှဲအပ်ခဲ့
တယ်။ ၁၃၄၂ ခုနှစ်မှာ ဦးဇောတိက
ပျံတော်မူလို့ ကျုပ်(ဦးအာလာ)က
စတုတ္ထဆရာတော်အဖြစ် ဟာဝန်ယူ
ပါတယ်'

နဝင်းကိုက်သည်ကို တွေ့ရ၏။
သောမနဝင်းဖြစ်၏။ အကြောင်းကား
သောမဂြိုဟ်များဖြစ်ကြသော တနင်္လာ၊
ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ
ဂြိုဟ်သက်များ ပေါင်းခြင်း ၁၅+ ၁၇+
၁၉+၂၁=၅၂ ရ၏။ ၂-၇၊ ၇-၂သည်
သောမနဝင်း ဖြစ်လေသည်။

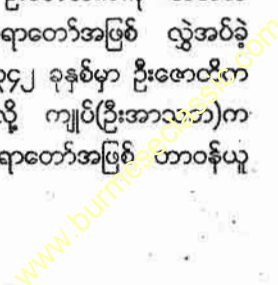
လောက၏ အပွားအစီးကို ဖြစ်စေ
သော အတွင်းမိတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
ပင် တစ်မိသားနှင့် တစ်မိသား ပေါင်း
စည်းရသော အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်
ရာတွင် အထူးပြု သုံးစွဲကြကာ အိမ်

သည်အပြင် လောကုတ္တရာ အကျိုးကို
ပါ ဆောင်ကျဦးပေးနိုင်သောကြောင့်
နိဒါန်းအဦးအစပြု၍ ဖော်ပြရပါသည်။

ပန်းစုံကျောင်း ဖြစ်စဉ်တော်

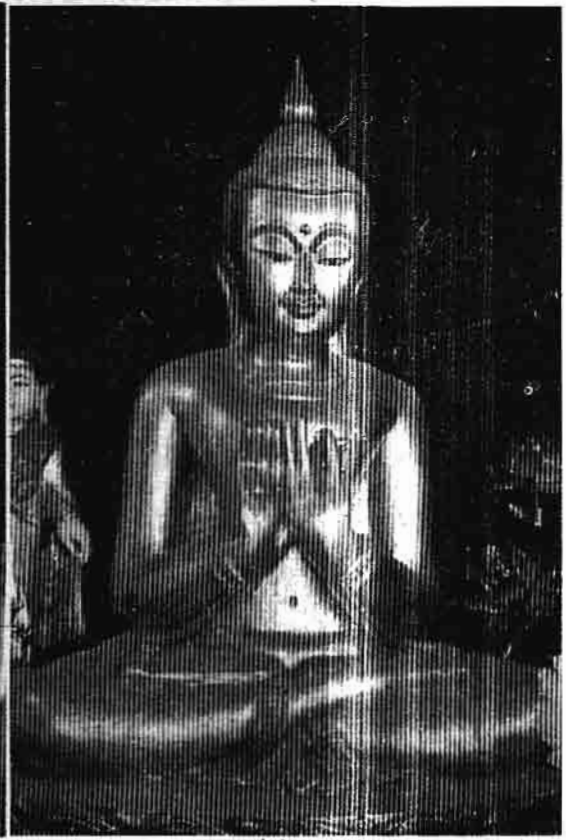
ပန်းစုံကျောင်းသို့ရောက်၍ ဆရာ
တော် ဦးအာသာအား ဖူးမြော်ရာ
ဆယ်နှစ်ကျော်ကြာပြီ ဖြစ်သော်လည်း
ကောင်း မှတ်မိဟန်ဖြင့် မိန့်ကြားသည်။

'အေးဗျာ...ဟိုတုန်းက အကြောင်း
မသင့်လို့ မပြောဖြစ်ဘူး။ ပန်းစုံကျောင်း
ဆိုတာ စစ်မဖြစ်မီ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ

◆ ဝိဒ္ဓိယာဗြာရုပ်ပွားတော်

◆ ဝိတက္ကမုဒြာရုပ်ပွားတော်

ရှေးရုပ်ပွားတော်များ

ဦးအာသတက ဆရာတော်အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည့် ရုပ်ပွားတော်များကို ညွှန်ပြပေးသည်။

ဘုရားခန်းအလယ်တွင် မကိုဋ်စလွယ် ဆင်မင်းဝတ်ဘုရားတစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ ကျောက်ဖြူသားတင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။

လက်ယာဘက်တွင် ဘိသက္ကဂုရုရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ လက်ယာလက်ကိုလှန်၍ လက်ညှိုးနှင့် လက်မကြား၌ ဗီသေစ်စေ့ (ဖန်ခါးသီး)ကို ပေးတော့မည်ဟန် ကိုင်ထားသည်။

လက်ဝဲဘက်လက်တွင် ဝါကြသပိတ် ပါရှိသည်။ ဝရဒမုဒြာဆုပေးဟန်ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ အတတ်

ပညာ လက်ဆင့်ကမ်း သင်ယူသူတို့ အထူးပြု ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။

ဆရာထက် တော်၍ တိုင်ပေါ် အလံစိုက်သကဲ့သို့ ပညာအရာ ထူးချွန်ကျော်ကြားစေရန် သားစဉ်မြေးဆက် မပျောက်မပျက် လက်ဆင့်ကမ်းပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်လေသည်။

အထူးသဖြင့် ဆေးဝါးကုသမှု အတတ်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ ကိုးကွယ်တတ်ကြသဖြင့် ဆေးဘုရား သို့မဟုတ် ဘောသဇ္ဇဂုရုဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ် မြေလတ်ဒေသ၊ ပင်းတယ ရွှေ့မင်လိုဏ်ဂူတွင်း၌ ဤသို့ ဘိသက္ကဂုရုရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏ ဓမ္မခဏ်တွင် "ဤဘုရားကို ဖူးမြော်ကြသူတိုင်း မိမိကဲ့သို့ ရောဂါဝေဒနာ

များ သက်သာပျောက်ကင်းပါစေ" ဟု ကမ္မည်းထိုးကာ ဒါယကာမှာ အိတာလုံလုံမျိုးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှ လက်ယာဘက်တွင် လက်ဟန်မုဒြာ ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဝယ်အပ်လျက် လက်ဝဲဘက်လက်တော်မှာ လက်ခလယ်နှင့် လက်မ ထိထားဟန်နှင့် ကျန်လက်ချောင်းများ အပေါ်သို့ ထောင်ထားဟန်ရှိ၏။

ဝိတက္ကမုဒြာရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ကာ အင်းဝခေတ်လက်ရာ ရောင်လှုံချွန်နှင့် ဖြစ်သည်။

ကြံစည်ဆွေးနွေးဟန်ဖြစ်၍ ဤရုပ်ပွားဆင်းတုကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်သူသည် အကြံအစည် အောင်မြင်ခြင်း၊ ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း၊ ဝိဟာကူးဉာဏ်

▲ အရှေ့ဘာဂုံတွင် ရုပ်ပွားတော်များ

◆ ဘုရားရှင်တော်တို့သာမှ ထင်ကြွဟန်

ဆန်းသစ်ပွင့်လင်းခြင်း၊ အဘိဓမ္မာ သဘာဝတရားကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ပေါက်မြောက်သိမြင်ခြင်း၊ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ခြင်း၊ ဈာန်သမာဓိ အဘိညာဉ်ရရှိခြင်း၊ တိထွင်အောင်မြင်ခြင်းစသည့် အကျိုး ထူးများ ရရှိနိုင်ကြသည်ဟု ယုံကြည် ကြသည်။

ဤရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝယ်တော်မူသော ဗြ.ရွာထော အိမ်ထောင်တို့တွင် ညော့ရှိ သူတော်စင်များ၊ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကား တတ်သည်ဟု ပဋိမာသိဒ္ဓိကုန်းများ၌ မြဲ ဆို၏။

သပိတ်ပိုက်ထားသော မတ်ရပ် တော်တစ်ဆူမှာလည်း အတန်ပင် ရှေး ကျသောလက်ရာဖြစ်၍ ပတ္တမာတ္တ မုဒြာဟန်တော်ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာ ဘုရား ဆွမ်းခံကြွတော်မူဟန် ရုပ်ပွား တော် ဖြစ်သည်။

ဤမုဒြာဟန် ရုပ်ပွားတော်အား ကိုးကွယ်သူသည် စားသောက်ဖွယ် ပေါကြွယ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကုံလုံ

ကြွယ်ဝခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ဝ ခြင်း၊ အင်အားကြီးမားခြင်း၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ထက်မြက် ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒ ပြည့်လွယ် ခြင်း၊ မကောင်းသော ပြိုဟ်အစီးအနင်း တို့မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခြင်း စသည့် အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်သည်ဆို၏။

တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူမှာ မူ လက်မထိပ်များနှင့် လက်ညှိုးကို ထိကာ ဖန်ခါးသီးကို ကိုင်ထားပြီး အခြား လက်ချောင်းများ ထောင်လျက် အပြင်ဘက်(ဖူးမြော်သူဘက်)သို့ လှည့် ထား၏။ စိန္တမုဒြာဟန်တော် ဖြစ် သည်။ တရားသဘော ရှင်းလင်း ပောပြသည့် သဘောဆောင်သည်။

ဤ မုဒြာဟန်နှင့် ရုပ်ပွားတော်အား ကိုးကွယ်သူသည် အကြံအစည်ကောင်း များ ထွက်ပေါ်ခြင်း၊ သမထပေါက် မြောက်ခြင်း၊ သိဒ္ဓိပြီးစီးခြင်း၊ တရားထူး ရရှိခြင်း၊ ပညာထူးရရှိခြင်း၊ လျှို့ဝှက် နက်နဲသောအတတ်များ တတ်ကျွမ်း ခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ အကျိုး ထူးများ ခံစားရနိုင်ကြသည်ဆို၏။

ရွှေစေတီ

ပန်းစုံကျောင်းတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်

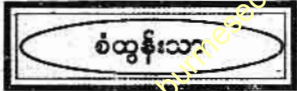
အချို့ကို ဖူးမြော်ပြီးသောအခါ ဆရာ တော်ကြီးဦးအာသဘက ရွှေစေတီ သမိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောပြသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။

ဦးအာသဘသည် နေ့စဉ် ပြုနေကျ အတိုင်း ရွှေစေတီကုန်းတော်၌ တံမြက် လှည်း ဝတ်ပြုနေခိုက် အသက်(၃၅)နှစ် ခန့်ရှိသော အမျိုးသားတစ်ဦးလာ ရောက် ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့ပြီးနောက် “အခုမှ တွေ့ရတော့တယ် ဦးပဉ္စင်း ရယ်”ဟု ဆိုကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးလေသည်။

အတန်ကြာမှ “နောက် သုံးလေး ရက်နေရင် ရွှေစေတီသမိုင်း လာပို့ ပေးပါမယ်ဘုရား” ဆို၍ ပြန်သွားလေ သည်။

ထို့နောက် ရက်အနည်းငယ်မျှ အကြာတွင် ပန်းစုံကျောင်းသို့ ရောက် လာကာ ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ်ပေး သည်။ “(၇)ရက်ကြာလျှင် တပည့် တော် ပြန်ယူပါမယ်၊ ကူးထားလိုက် ပါ ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆီး ဝမ်း လေ့မှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ'

'စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်'

'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရေ။ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံတိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဖောင်နံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေ့ခိုလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အလ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၁

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖော် မသာ ထိုင်မှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည့်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ဖွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ၎င်းနေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ခွံပြီးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်ပနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့စွယ်စုံ

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထိတ်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟိုဌာန

သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပျံနယ်၊

ဖုန်း-၀၉-၅၀၀၉၁၊ ၇၂၅၄၁

သီလတန်ခိုးဖြင့် အများအကျိုး၊ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးခဲ့သည့်

ဆရာကြီး ဦးဘိုးဇော်ကင်း

၏ ဓမ္မဝိညာဉ်ကျင့်စဉ် (၁)

၁၉၆၈ ကျွဲ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ပွင့်ဖြူမြို့နယ်ဝန်းကျင် စာပေခရီး အတွက် စီစဉ်ရာတွင် စာတည်းချုပ်က စာရေးဆရာ “ဖီးကုန်း အေးမော်” ရေးသည့် “ဖီးကုန်းမြို့မှ ရုပ်ဓာတ်ပြုပြင် ကုသရေး မြန်မာ့အကြောပြင်ပညာရှင် ဆရာဦးအေးထွန်းနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း” ဆောင်းပါး ဖိတ္တူတစ်စောင်ပေးကာ ဆောင်းပါးတွင် ပါဝင်သော “ဓမ္မဝိညာဉ်ကုထုံး” နှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာခဲ့ပါရန် တာဝန်ပေးသည်။ တွေ့ဆုံသင့်သူအချို့ကိုလည်း အကြံပြု လမ်းညွှန်ပေးခဲ့လေသည်။

အဆိုပါဆောင်းပါးတွင် ဆရာဦးအေးထွန်းသည် “လေးဖက်နာ” ရောဂါခံစားရစဉ်က ဆရာဦးလှသောင်း (မလွန်စခန်း အထက်မင်းလှမြို့နယ်) က ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးခဲ့သဖြင့် အကြောပြင်ပညာကို လေးစားပြီး ကိုယ်တိုင် ဆည်းပူးသင်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် မျက်စိဆိုင်ရာအာရုံကြောလေဖြတ်ခြင်းဝေဒနာ ခံစားရပြန်သဖြင့် ဆရာဦးလှသောင်း၏ ဆက်သွယ်ပေးချက်အရ...

ဆရာဦးသန်းမောင် (ရေပုတ်ကျေးရွာ၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်)

ဓမ္မဝိညာ ဆရာကြီးဦးမြစ် (ပေတောကျောင်းကုန်းရွာ၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်)

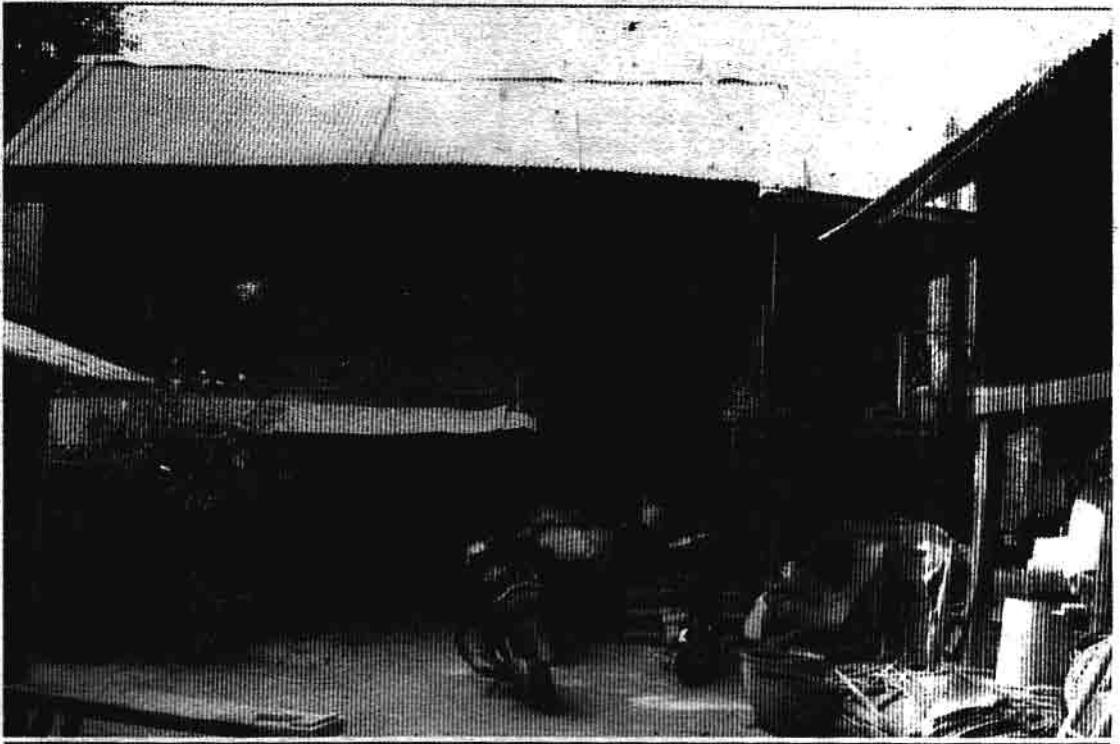
တို့ထံတွင် ကုသမှုခံယူ၍ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းခဲ့သည်။

ထိုမှ ဆက်လက်၍ ပညာဆည်းပူးကာ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ ညောင်ပင်စောက်

◆ ဆရာကြီးဦးဘိုးဇော်ကင်း

ရွာရှိ ပထမ ဓမ္မဝိညာဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ အိမ်ထောင်ဝင်းအတွင်းရှိ စင်တော်မင်္ဂလာတွင်... “ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို ကယ်တင်လျှင် ကုသိုလ်လည်းရ ဝမ်းလည်းဝ အောင် ဆောင်ရွက်ပါမည်”

ဆရာကြီးဦးဘိက္ခုန်၏ ဇာတိ

ဟု သစ္စာအပ်ဌာန်ပြုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်ကာ ဝေဒနာရှင်များကို ကယ်တင်ကုသပေးခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့သူများ

ဤသို့ဖြစ် ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ ပေတောကျောင်းကုန်းရွာနေ ဆရာကြီး ဦးမြတ်စံ၏ ချွေးမအိမ်ဖြူညှု ညောင်ပင်စောက်ကျေးရွာနေ ပထမဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း၏သမီးငယ် ဒေါ်ပြန်ကြည်၊ ရေပုတ်ကျေးရွာနေ ဆရာဦးသန်းမောင်၊ ရန်ကုန်-စမ်းချောင်း စက်သုံးဆီအရောင်းဆိုင်အနီးနှင့် ပဲခူးညောင်မြို့သစ်တို့တွင် ကုသခန်းဖွင့်ထားသော ဆရာမဒေါ်စိစိတို့အား တွေ့ဆုံမေးမြန်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ပေတောကျောင်းကုန်းရွာတွင်

ပွင့်ဖြူမြို့မြောက်ဘက် သုံးခိုင်ခန့်

အကွာ “ရှောက်တော”ကျေးရွာမှ အနောက်ယွန်းယွန်း၊ (၆)ခိုင်ခန့်တွင် ပေတောကျောင်းကုန်းရွာရှိ ဆရာကြီး ဦးမြတ်စံ၏နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ချွေးမတော်သူ ဒေါ်ဖြူညှုက သူသိသမျှ ပြောပြသည်။

ဆရာကြီးဦးမြတ်စံမှာ (၃-၃-၂၀၀၅) ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့၍ ကွယ်လွန်ချိန်၌ အသက်(၈၅)နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာကြီး ဦးမြတ်စံသည် ငယ်စဉ်က လူပေလူရွတ်ဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်စိစိမယ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်းထံ တပည့်ခံယူကာ ဆည်းပူးကျင့်ကြံခဲ့ရာ ပညာသင်ဖက် (၆၀)ဦးခန့်အနက် တစ်ဦးတည်းသော ဆရာအမွေခံ ဒုတိယ ဓမ္မဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်ဆို၏။

ပထမ ဓမ္မဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်းမှာမူ မိမိနှင့် ဆရာကြီးဦးမြတ်စံ

သားဖြစ်သူ ဦးအောင်ထွန်းတို့ အိမ်ထောင်ပြုသောအချိန် (၁၃၄၃)ခုနှစ် မတိုင်မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် မတွေ့မမြင်ဘူးကြောင်း ပြောပြသည်။

ဆရာကြီးဦးမြတ်စံရှိစဉ်ကာလ ဆရာကြီး၏ သြဝါဒခံယူရန် လာရောက်ကြသည့် တပည့်များနေ့စဉ် မပြတ်ရှိကာ သင်ကြားရက်များတွင် ရပ်ဝေးမှ တပည့်များက ကားကြီးကားငယ်များဖြင့် စုဝေးရောက်ရှိလာလေ့ ရှိကြသည်။

ဆရာကြီး၏ ထုံးမဩဝါဒကားများမှာ ကြားခံယူကြားစားက ပထမဆရာကြီး ဦးဘိက္ခုန်၏ ငွေမာန်သို့ သွားရောက်အားပေးခြင်း၊ ဦးဘိက္ခုန်၏ ဇနီးအိမ်ရှိ ဝတ်စားပစ္စည်းများကို ခြွယ်လည် ဆောင်ရွက်ကြခြင်း၊ ဝတ်စားပစ္စည်းများကို ခြွယ်လည် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးမြတ်စံ၏ သားသမီးများမှာ မိရိုးဖလာ တောင်သူလုပ်ငန်းကိုသာ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်၍ ကိုယ်ကျင့်သီလများကို စောင့်ထိန်းကြသော်လည်း

ဆရာကြီးဦးဘိဝံသနှင့် ဦး ဝိသိယာတင်

ဝေဒနာကုသ ကယ်မခြင်း၊ ပညာအမွေကို ဆက်ခံခြင်းမရှိကြဟု ဆိုလေသည်။
“ဓမ္မဝိညာဉ်” ကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိမိသည်လည်း မသိရှိ၊ မလေ့လာမိပါဟု ပြောကြား၏။ အိမ်ခန်းအတွင်း၌ ဆရာကြီးဦးမြစ်၏ ဓာတ်ပုံအချို့နှင့် ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ သြဝါဒစာသားများ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မျက်တွေ့လက်တွေ့ ငြိမ်းချမ်းရေး

- အာသဝေါ ဘယ်မှာနေ အာရုံဆိုမှာနေ
- အာသဝေါ ဘယ်မှာရွှပ် ရွှာဝါးပါးမှာရွှပ်
- အာသဝေါ ဘယ်လိုရွှေ ပြုချင် ပံ့ပိုးချင် ချစ်ပျော်ခြင်းနဲ့ရွှေ
- အာသဝေါ ဘယ်လိုသတ် မိဌာန် အာရုံကောင်းနဲ့သတ်
- အာသဝေါ ဘယ်လိုနေ နှလုံးကွဲမှာ ပေါ့

- တောပေ
- အာသဝေါ ကုန်လို့ အပြည့်ပုန် မရှိလိလမ်း အပုန်
- ဖိုလ်ထွက်လို့ ပုဇွန်ပ မျက်တွေ့လက်တွေ့ ငြိမ်းအေးရ။

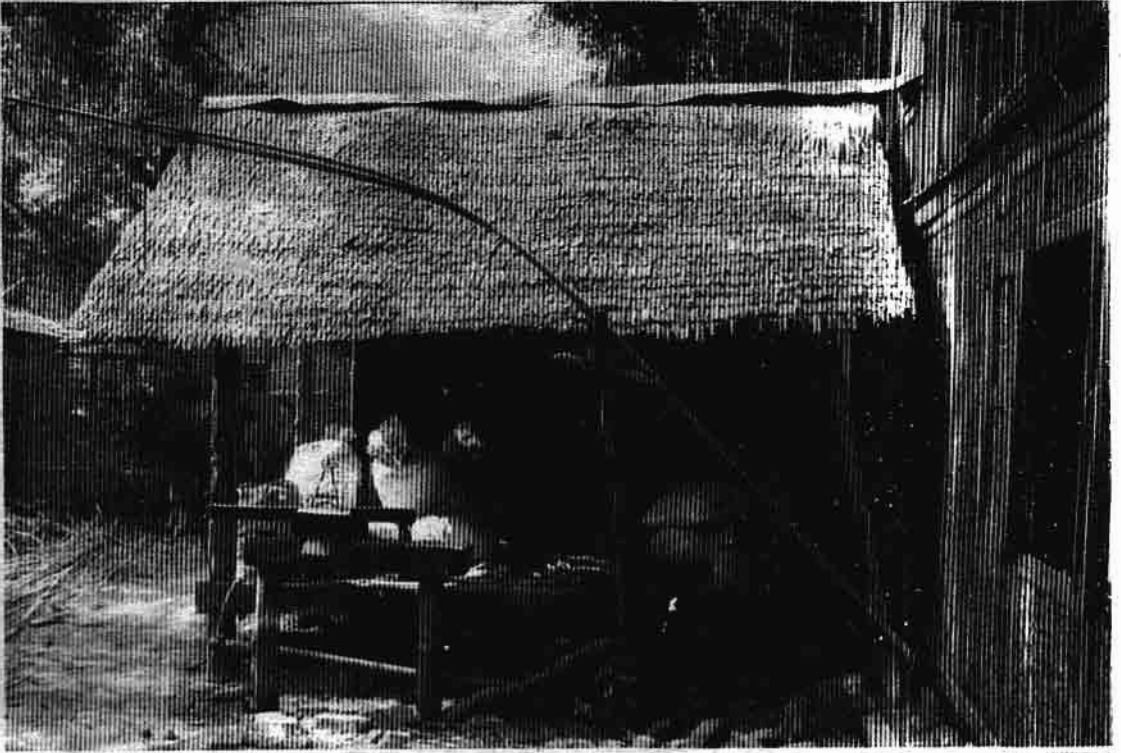
ရွှေဘိုဆရာကြီး (ညောင်ပင်စောက်ရွာ)

ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်းမှာ ရှောက်တောရွာ၏မြောက်ဘက် တစ်မိုင်အကွာခန့်တွင် ရှိသော “ရွှေဘိုရွာ” ဇာတိဖြစ်၍ ရွှေဘိုဆရာကြီးဟု တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။ (ရွှေဘိုရွာတွင် ဓေတီကြီးတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ မန်းစက်တော်ရာ ပါဒဓေတီမှ ပဲ့ထွက်လာသော ပါဒဓေတီ အပိုင်းအစပေါ်ကို အခြားသော သရီရဓာတ်တော်များနှင့်အတူ ဌာပနာပြုကာ ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ထား

သဖြင့် ရွှေဘိုဓေတီ ဟူသော မူလဘွဲ့မည်အပြင် “တတိယ မုန်းစက်တော်ရာဓေတီ” ဟုလည်း ဘွဲ့မည်တွင်၏။

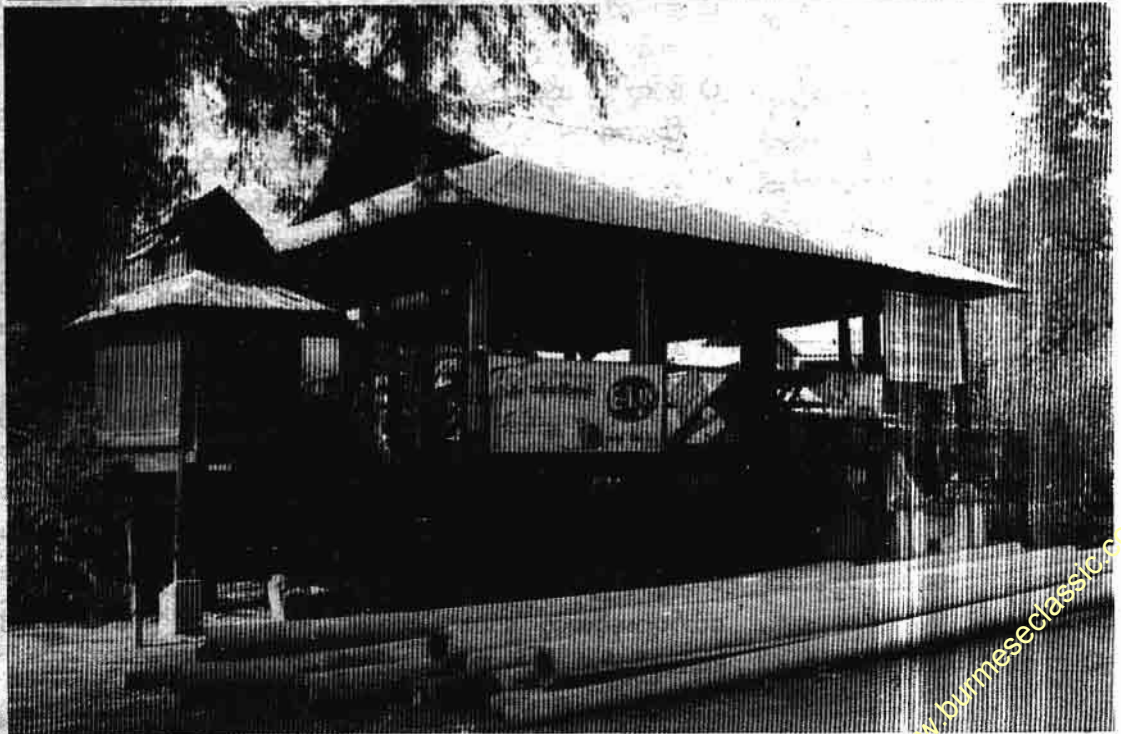
ရေလည်ရွာကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာသီလ ဦးစီးတည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ်က စာတည်းချုပ်က တာဝန်ပေးသဖြင့် ယင်းဓေတီအား သွားရောက် ပူဇော်ကာ ဘုရားဖူးလမ်းညွှန် ဆောင်းပါးရေးသား ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။)

ဆရာကြီးဦးမြစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားစွာ သိရသည်မှာ စာပေလုံးဝ တတ်ကျွမ်းခြင်း မရှိသော်လည်း သီလာနုသတိကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်မြောက်ပြီး သောအခါတွင် ဆရာတော်များ မေးမြန်းသမျှ ဘဝင်ကျအောင် မဲဖြေကြားနိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

◆ ဦးတိုထောင်းကွင်းပြာစားထောင်ရဲ့ရာ ဝါးကလေး

◆ ဦးတိုထောင်း၏ ရှင်မိန့်သွေ့စဉ်

၃၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

ကုန်သွယ် - သယ်ယူ - ပို့ဆောင်ရေး

- ကာသင်္ခါ သယ်ယူရေး အကူအညီများ
- ကာသင်္ခါ သယ်ယူရေး အကူအညီများ
- ကာသင်္ခါ သယ်ယူရေး ပြုပြင် ဆင်နွှဲ ချိန်ဖျက်ခြင်းတို့
- ကာသင်္ခါ သယ်ယူရေး ခိတ္တန်းသင်္ခါကောင်းမှုများ
- ကာသင်္ခါ သယ်ယူရေး နှစ်ပတ်ပတ်ကောင်းမှုများ
- ကာသင်္ခါ ကုန်သွယ်ခြင်းနှင့် ခေါ်ဆိုမှု၊ လမ်းညွှန်

ပို့ဆောင်ရေး မြို့ခံ သယ်ယူ - သင်္ခါ - ပို့ဆောင်ရေး

အကူအညီများ

အကူအညီများ

မြို့ခံသင်္ခါကောင်းမှုများ

► ဦးတို့ကောင်းမှုများ၏ ထိန်းကြည်

◄ ထင်ကြည့်တို့ကောင်းမှု၏ ဩဇာ

သော သီလဂုဏ်ကို စွဲမြဲစွာအောက်မေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မပြတ်သော သတိဖြင့် အစဉ်အမြဲ စွဲမြဲစွာအောက်မေ့ခြင်းဖြင့် တရားကိုသိသူ ဓမ္မဝိဇ္ဇာအဖြစ် ရောက်ရှိရသည်။

သီလာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအတွက် အောက်ပါ အခြေခံကျင့်ဝတ်(၁၃)ချက်ဖြင့် ကျင့်သုံးကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

- ၁။ ယထာဗျာဓိ
- ၂။ ယုတ္တိ
- ၃။ (အိမ်ရာ) ယက္ခကျော်ခြင်း (ကာမေသုဝိစ္စ စာရက်)
- ၄။ ယထာဗျာဓိ
- ၅။ ပူယစ်သေစာ မသောက်စားခြင်း
- ၆။ ရှက်အောင် မလုပ်ခြင်း
- ၇။ ကြောက်အောင် မလုပ်ခြင်း
- ၈။ နှာအောင်မလုပ်ခြင်း(ကာယကံဉာဉ်ကို စက်ခြင်း)
- ၉။ သေအောင်မလုပ်ခြင်း (ပါဏတိပါတကံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူဇော်ခြင်း ၃၅

ဓမ္မဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်

ပေတောကျောင်းကုန်းရွာ၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်း (၂)မိုင်ခန့်အကွာ ရေပုတ်ကျေးရွာတွင် ဝေဒနာရှင်များအား ကယ်မပေးနေသည့် ဆရာဦးသန်းမောင်(ရှုရှုနုစိ)၊ ပဲခူးမြို့၊ ဥဿာမြို့သစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းတွင် ကုသခန်း ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆရာမဒေါ်စိစိ၊ ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ သမီးထွေး ဒေါ်ပြန်ကြည်နှင့် မြေးအချို့ထံမှ လေ့လာသိရှိရသမျှ

စုပေါင်းကာ ဓမ္မဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ယေဘုယျအားဖြင့် ဤသို့ သိရ၏။
ဝိဇ္ဇာ = သိခြင်းဖြစ်၍ ဓမ္မကိုသိခြင်း၊ တရားထူးသိမြင် ဝေါက်မြောက်အောင် ကျင့်ကြံခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကျင့်ကြံရာ၌ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း(၄၀)အနက်၊ အနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း(၁၀)ပါးတွင် ပါဝင်သော “သီလာနုဿတိ” ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဓိက အားပြုလေသည်။
စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ ရအပ်ပြီး

- ပကျာလွန်သော်လည်း ယိယောက ပကင်
သော သေကျေပျက်စီးခြင်း။)
- ၁၀။ ကိုယ်ဖြင့် ရိုသေခြင်း (ကိုယ် နှုတ်အမှုအရာ
ဖြင့် အလေးအမြတ်ရှိခြင်း)
- ၁၁။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုင်ရှင်ခြင်း (ကိုယ်နှုတ်အမှု
အရာဖြင့် လေးစားမှုကို ပြသခြင်း)
- ၁၂။ စိတ်ဖြင့် ရိုသေခြင်း(စိတ်အားဖြင့် လေးစား
ခြင်း)
- ၁၃။ စိတ်ဖြင့် ကိုင်ရှင်ခြင်း (စိတ်အားဖြင့်
လေးစားမှုကို ပြသခြင်း)
- ၁၄။ ကိုယ်ပြုအနိုင်ယူခြင်း(ပိပိဝိ၊ ငွေဂဏ်၊
ရာထူးဂဏ်၊ ဆွေမျိုးဂဏ်သည်တို့ကို
အကြောင်းပြု၍ အနိုင်ယူခြင်း)
- ၁၅။ အနိုင်ယူပြောခြင်း (လူတစ်ပါး နာသာခံခက်
ဖြစ်အောင် အနိုင်အထက်ယူပြောခြင်း)
- ၁၆။ အနိုင်ယူဟောခြင်း (ရှေ့ပြစ်နောက်ပြစ် မုန်ဆ
ခြင်း လူအများနှင့် ပြောဆိုခြင်းတို့၌ အနိုင်
အထက်ယူပြောခြင်း)
- ၁၇။ အနိုင်ယူခြင်း(ပုဆိပ်၌ သည်ခံခြင်းမဟုတ်
သော ခွန်တရားထားခြင်း)

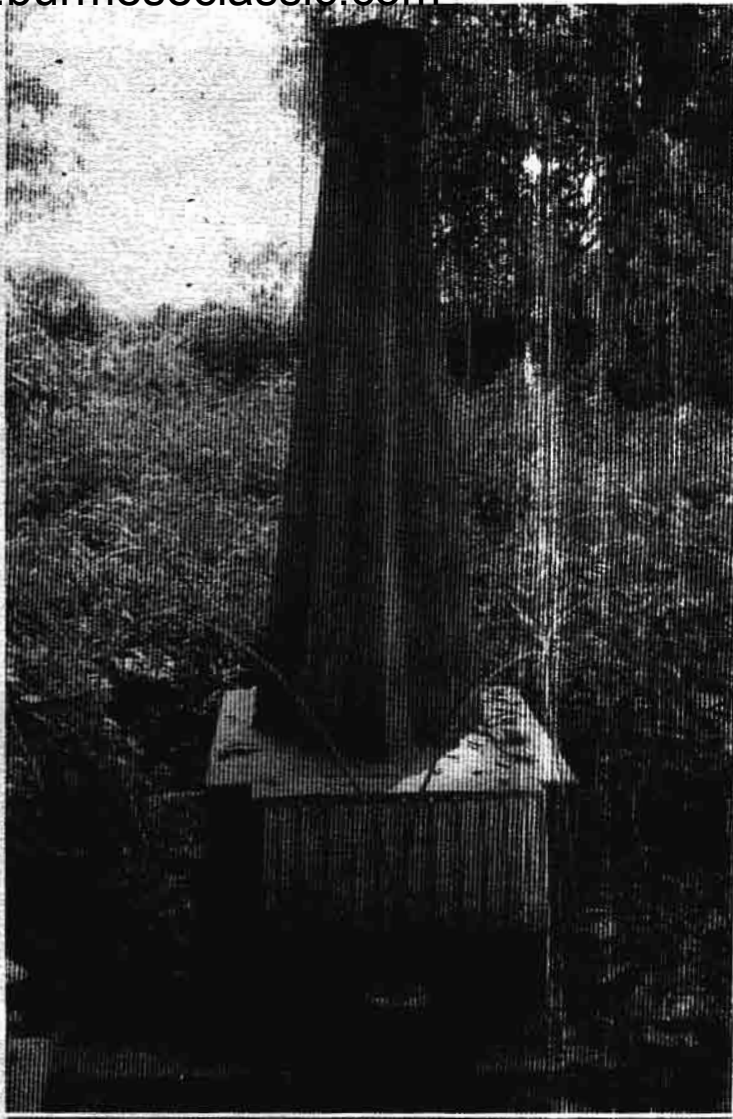
ဤကျင့်ဝတ်များကို ဆရာက တား
မြစ်ထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဆရာဖြစ်သူက
သူကျင့်ကြံပုံကို ကြံတွေ့ရသော ဖြစ်စဉ်
များနှင့် ပြန်လည် ပြောပြခြင်းသာဖြစ်
ကာ တပည့်၊ ပညာယူသူက အတုယူ
စောင့်ထိန်းရခြင်းဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းဂဏအစွဲမရှိ။ ကိုးကွယ်
ယုံကြည်မှု ဘာသာတရားအရလည်း
တားမြစ်ခြင်း မရှိပါ။ မည်သည့်အယူ
အဆ၊ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ လိုက်နာ
ကျင့်ကြံနိုင်သည်။

မိမိ၏စိတ်ကို ဝိုင်နိုင်၍ ထိန်းသိမ်း
သော သီလကျင့်ဝတ်မပေါက်၊ မကျိုး၊
မကြား၊ မပြောက် ဟူသော အခြေအနေ
ကို မိမိကိုယ်တိုင်သာ သိရှိ လိုက်နာရ
သည်။

ဆရာဖြစ်သူက ကျင့်ဝတ်ဖောက်
ဖျက်သောကြောင့် သတိပေးခြင်း။

၃၀ နာဂဗျူရောင်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း

◆ ဦးတိုထကောင်း ဖာဝိယအမှတ်တရအုပ်စုတိုင်

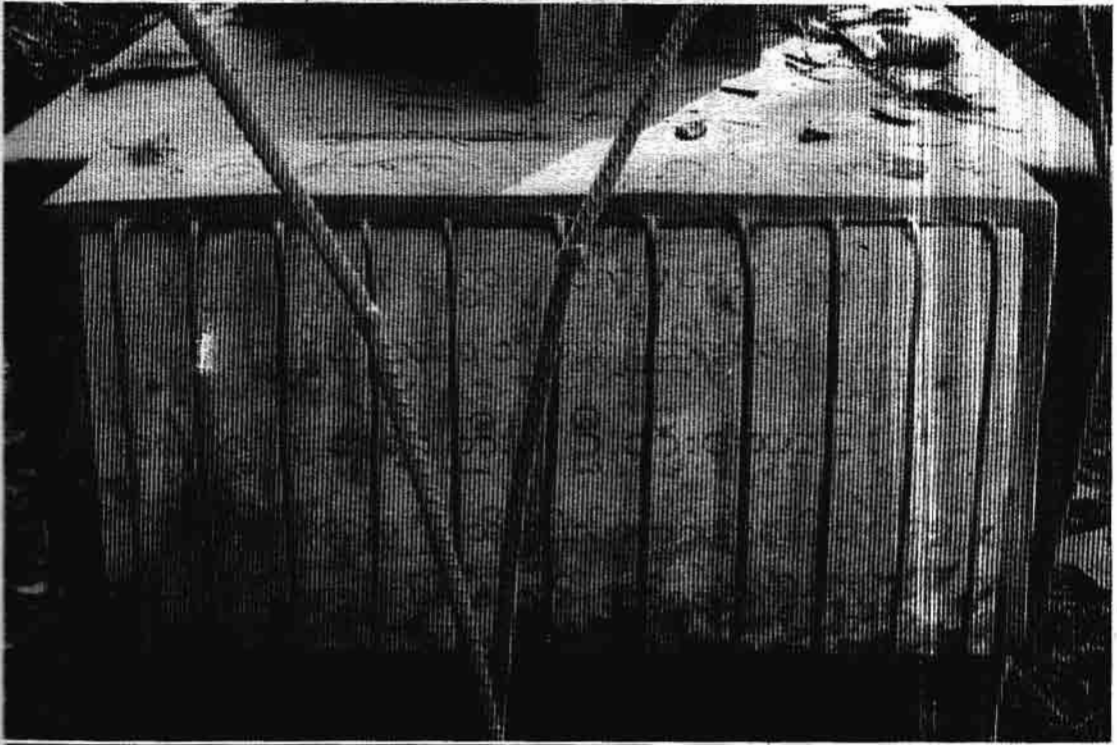
ဆုံးမခြင်းပြုလေ့ မရှိ။ မိမိကိုယ်သာ
ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သည်။

ဒေါ်စိစိက သူ (၂၃၂၅)နှစ်အရွယ်
တွင် တူမဖြစ်သူ ပိုလီယိုရောဂါကို
ဆရာဦးလှသောင်ထံ ပြသကုသခဲ့ရာ
ပျောက်ကင်းခဲ့သဖြင့် အထူးစိတ်ဝင်စား
ကာ စတင် ဆည်းပူးစဉ်က ဘာသာခြား
ကချင်တိုင်းရင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဆရာဦးလှသောင်မှတစ်ဆင့် ဆရာ
ကြီးဦးမြစ်နှင့် တွေ့ဆုံကာ ဩဝါဒခံယူ

ကျင့်ကြံခဲ့ရာ (၅)နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၉၀
ပြည့်နှစ်(အသက် ၃၂နှစ်)တွင်မှ စင်
ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ ရအပ်ပြီးသော
သီလကျင့်ဝတ်ကို စွဲမြဲစွာ အောက်မေ့
နိုင်ကာ ဝေဒနာရှင်များကို စတင်
ကယ်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းနောက်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
အဖြစ် မိမိစိတ်သန္တာန်အတွင်းမှ စွဲနန်း
စွာ ယုံကြည်သက်ဝင်ခဲ့သည်ဟု ပြောပြ
သည်။

ကျောက်တိုင်အားဖြင့် ကမ္ဘာ

ဝေဒနာကုသခြင်း

ဝေဒနာကုသရာ၌ အကြောပညာ၊ ဆေးပညာတို့ဖြင့် ကုသပေးခြင်း မဟုတ်ပါ။ စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ ရအပ်ပြီးသော သီလကို သစ္စာဆိုကာ ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သက်သာပျောက် တင်းပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု မေတ္တာပို့သ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် ပထမဓမ္မဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း၏ဖြစ်စဉ်မှ စတင် ရှင်းပြ ပါမည်။

ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်းသည် အိမ်ထောင် သုံးဆက်ရှိခဲ့သည်။ ပထမ အိမ်ထောင်ကား ဒေါ်မယ်ခပ်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မယ်များက လူကြီးချင်းပြောဆို လက် ဆက်ပေးခဲ့သော်လည်း ချစ်ခင်ကြင်နာ စွာ ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုနေ့သည် အိမ်တွင်းမှ

လုပ် သိမ်းထုပ်သေချာခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ဥစ္စာဓနများကို မိမိ၏ မိဘဆွေမျိုးများ အား ခိုးဝှက်၍ ပေးကမ်းလေ့ရှိသည်။ ပြောဆိုဆုံးမ၍ မရသည့်အတိုင်း ကွာ ရှင်းခဲ့သည်။

ဒုတိယအိမ်ထောင်မှာ ဒေါ်မွှေးအေး ဖြစ်သည်။ ဦးဘိုးကောင်းနှင့် အကျင့်

စရိုက် စပ်အပ်ပေါင်းစည်း၍ ရသည်။ သီလကို စင်ကြယ်အောင် ထိန်းနိုင် သည်။ သို့သော် သေကွဲ ကွဲခဲ့ပြန်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာရှုသူများသို့ ပန်ကြားလျှော

ကွန်တော်၏ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာအား တားဝန်ပေး၍ လှေလာ စုဆောင်း မိသမျှမှာ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ ဓမ္မဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း၏ တပည့်များမှ ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော ကွင်းဆက်များအား တတ်နိုင်သမျှ ဖော်ထုတ်တင်ပြပေး၍ မှတ်တမ်းတင်ပေးကြပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

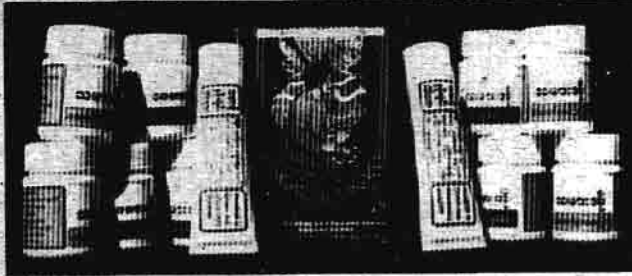
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်း
စုက္ခတ္တဓရာပြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

သမားအိုဆေးယုတ်

၅ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ ဒုလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုးနယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမ္ဘန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဒိုလ်ကြီး) ဝန်းဒေါကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမအေါင်ခင်ခင်ဇေယျာတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၉၉၅၇] [လိုင်းစင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တထထလ တို(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အားခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လုံး၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်တပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပင်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျိုက်ထီးခိုးတောင်ပုပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃၂]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ရွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ ထူးတိုး၊ ဖီသီပရက်၊ မြစ်ရွားစေးရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

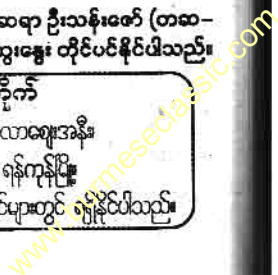
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

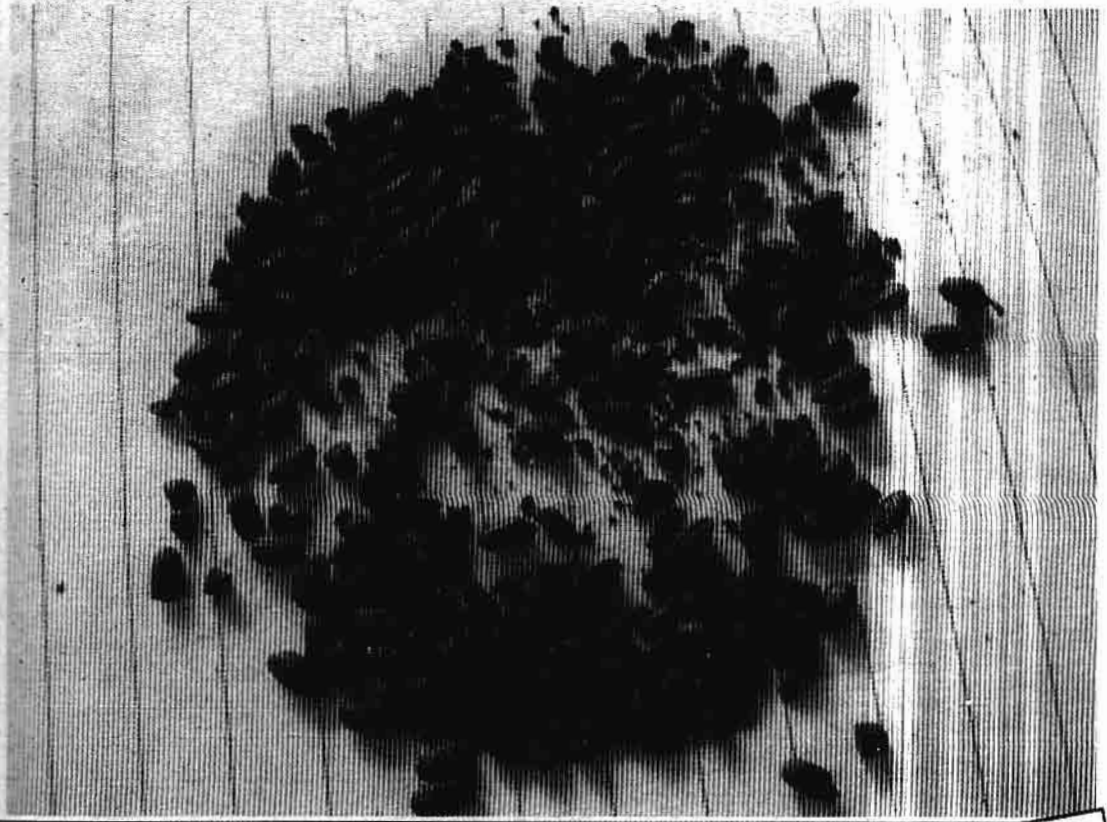
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၀၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးဆန့်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တထ-၀၂၉၁၇) ဇနီး-၀၉-၄၉၂၆၅၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၇၇) (၁၈)လမ်း၊ ဟံသာရော့အနီး၊
ဟံသာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးတိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကျောက်ဆန်းများ

အစိုးရဝန်

မုတ္တမမြို့တောင်း

ကျောက်ဆန်းကျောက်ဆန်းများ

ထူးခြားစွမ်းရည်များ

ပခုက္ကူ-မော်လမြိုင် အဝေးပြေး ယာဉ်ပေါ်တွင် ကြုံဆုံရသည့် ခရီးဖော် ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏိတက သူ သီတင်း သုံးတော်မူသည့် မုတ္တမ၊ ဝါရီရုပ်ကွက် ကမ္ဘာလုံးကျောင်းသို့ အခွင့်သင့်က လာရောက်ပါရန် စိတ်မနှံ့က ပြုတော်မူ သဖြင့် မုတ္တမတောင်ထက်မှ ရုပ် ကလာပ်တော် မပုပ်ပျက်သည့် အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်အား ပူဇော်

အကြီးဆုံးမြို့တောင်း
ကျောက်ဆန်းများ

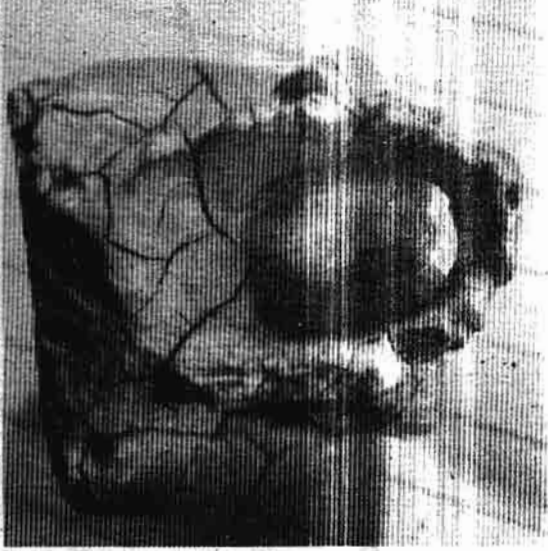
www.burmeseclassic.com

• မိကျောင်းရွယ်

• သျှောက်သလွယ် ဦးထိပ်ခွံ

• သွေးထားသည့်ဟန် နောက်ဘက်မှ ဝါးဘိမ္ဗို ပြောင်နေပုံ

ပြီး အပြန်တွင် ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက် ခဲ့သည်။

ဆရာတော်က ထူးခြားသော ဟစ္စည်း အချို့ကို ထုတ်ပြပေးသဖြင့် မှတ်တမ်း ပြုဖြစ်သည်။

ကျောက်ဆန်

သဘာဝဆန် အရွယ်အစားအတိုင်း ဖြစ်သော်လည်း ငစိန်၊ ဧည့်မထ၊ ပေါ်ဆန်းမွှေး စသည့် ဆန်အမျိုးအစား

ကွဲသကဲ့သို့ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပါဝင်နေ သည်ကို တွေ့ရသည်။ အရောင်ကား အနက်ရောင်ဖြစ်သည်။

နှစ်ကာလ ကြာရှည်စွာ သိမ်းထား ပါက ဆန်များ အောက်သကဲ့သို့ မွ၍ ဆန်လုံး ပျက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆန်တစ်စေ့ကို ကြိတ်ဝါးကြည့်ရာ ကျောက်ခဲအပွကို ဝါးရသကဲ့သို့ ရှိ၏။ အနံ့အသက် မရှိပါ။

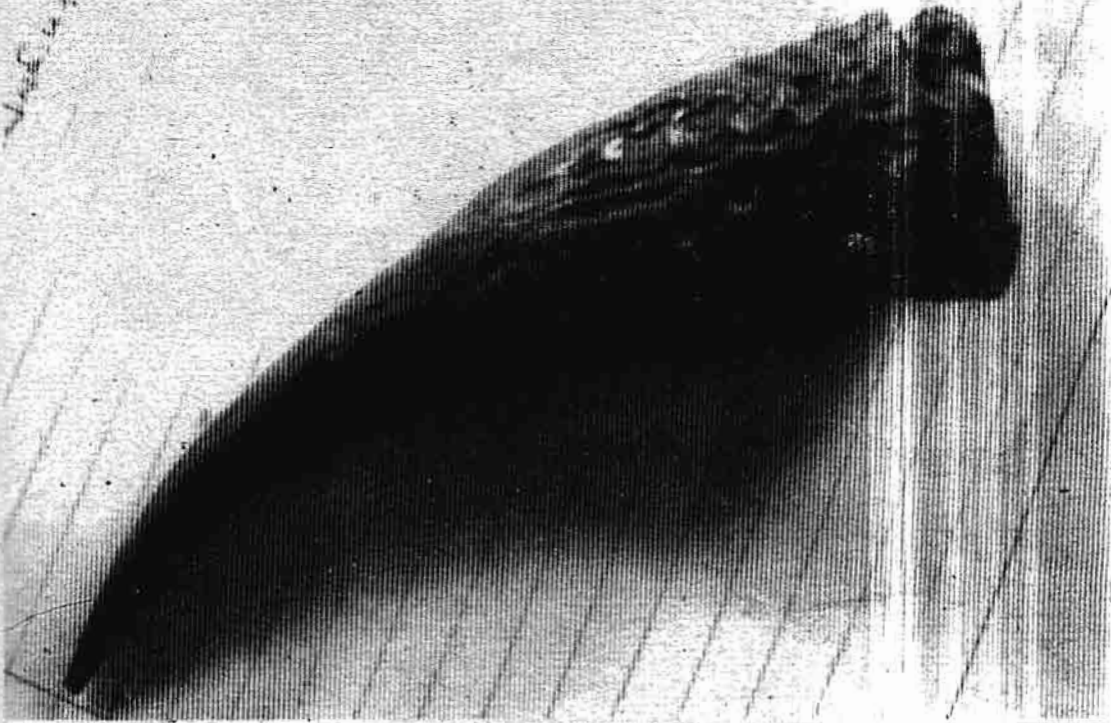
ကျောက်ဆန်ကို ရေပုပ်နှင့် ချက်ပါ

က စား၍ရသော ထမင်းသဖွယ် ဖြစ် လာသည်။ အာဟာရသိဒ္ဓိမြောက်သည် ဆို၏။

ရေပုပ်ကို ဇင်းကျိုက်တောင် မြောက် ဘက်ရှိ မင်းတစ်ရာတစ်ပါးတောင်တွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ထိုရေတွင် ယင် ကောင် ဖာလောင်းလောင်းနေသည် ဆို၏။

ကျောက်ဆန်ကို အမှုန်ပြုကာ ပျားရည်နှင့်တေ၍ ဆန်ထမင်း ရေခန်း ချက်ရာ၌ ရော၍ ချက်ပါက ခရမ်းရောင် ထမင်းများ ဖြစ်လာ၏။ ထိုထမင်းကို စားလျှင် အချိန်အတိုင်းအလာ တစ်ခု

၁၁၀

◆ တောထိပ်သို့

အထိ မဆာလောင် အစာမစားဘဲ နေနိုင်သည်ဟု မိန့်ကြားသည်။ ဆန် နို့ဆီဘူး(၄)ဘူးစားအတွက် ကျောက် ဆန်အမှုန့် ကော်ဖိခွန်းတစ်ခွန်းမျှ သုံး ရသည်။

'ကျိက္ကရောပြုနွယ် သီဟိုဠ်စမ်းတောရ ဦးပွင့်ကလေး ဦးကစ္ဆာစာ ပြောဖူးတယ် ဘုရား။ ကျောက်ဆန်တော့ မဟုတ်ဘူး။ နွှင်းနက်ကို ထမ်းချက်ရာမှာ ရောချက်ရင် ခရမ်းရောင်ထယ်ထဲတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါကို ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ဆာလောင်ပူ ဖိုတော့ဘူးတဲ့။ ရက်တွေ ကြာလာတော့ ဒီထိကာမတွေက ဦးပွင့်၊ ဘာပူ မစားဘူး။ ကြာရင် ပုံတော်ပူလိပ်ယံဆိုပြီး ဝိုက် ရယ်ရယ်နဲ့ အဆင်အထွေစာဆိုလို့ ဆွမ်းပြု နည်းနည်း ဘုဉ်းပေးမိတာ မနေနိုင်အောင် ဆာလောင်ပြီး နာရိကန်တစ်ကြိမ် ဘုဉ်းပေးရ တော့တယ်လို့ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်လောက် ပြောခဲ့မိတယ်'

'ကျောက်ဆန်ထမင်းကတော့ ဒီလို မဖြစ်ဘူး။ မစားဘဲ နေနိုင်တယ်။ မဖြစ် မနေ တစ်ခုခုစားရရင်လဲ စားလို့ ဝင် တယ်။ မုန့်ပဲသရေစာ စားသလိုပါပဲ။ မူလအာနိသင် မပျောက်ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် ဘုဉ်းပေးပြီးပါပြီ'

ကျောက်ဆန်ကို မုတ္တမ တောင်ရိုး ကျိုက္ကလွန်ပွန်းစေတီ ကုန်းတော်အနီး တစ်ဝိုက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။ တစ် ရက် ကြိုတင်၍ တောင်ပိုင်နတ်မင်းနှင့် အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များအား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေကာ အိပ်မက် နိမိတ် တောင်းခံရသည်။

အိပ်မက်တွင် သူတို့ ညွှန်ပြသော နေရာသို့ သွားရောက် ရှာဖွေရရှိနိုင် သည်။ မြေကြီးပေါ်တွင် တစ်စေ့ချင်း ကောက်ယူ စုစည်းရသည်။ မြေ အောက်သို့ တူးဆွကြည့်သော်လည်း ကျောက်ဆန်ကို မတွေ့ရဟု ဆိုသည်။

အဘာသကြီးကလည်း၍ နှစ်ထမ်း တစ်ရက်နေ့ ရောက်သောအခါ ကျောက်ဆန်ကို သင်္ဃိတ်ထယ်တွင် ထည့် ၍ နံနက်အာရုံစဉ် ဘုရားရှင်အား ရည်စူး ဆက်တမ်းခြင်းဖြင့် ထိုနှစ်တစ်နှစ်တာ အတွက် စားဖုတ်ကုဏ္ဍာ ဖုလုံလောက်ထေ သည်ဟု သိရသည်။

မိကျောင်းစွယ်

မိကျောင်းစွယ်သည် မိကျောင်း သည်းခြေကဲ့သို့ ဆေးဖက်ဝင်သည်။ မိကျောင်းတစ်ကောင်လုံးတွင် အစွယ် သည်းခြေနှင့် သားရေကိုသာ ဆေးသုံး လေ့ရှိသည်။

မိကျောင်းစွယ်ကို မျက်စိနာ၊ တိမ်စွဲ နာများ၊ ဦးခေါင်းယဉ်းခဲများ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းပူလောင်ခြင်း၊ အဆိပ်အမျိုးမျိုး သင့်ခြင်း၊ ကျောက်၊ ဝက်သက်နာတို့ကို ချမ်းသာစေကြောင်း အရှင်နာဂါယိန်၏ ပုံပြ သားငါးကျေးငှက် ဆေးအဘိဓာန် ဆဌမတွဲ၊ ဒုတိယပိုင်း စာမျက်နှာ နုဏ္ဍရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၃

→ ၁၈၆၅

→ ၁၈၆၆

၄၄ နက္ခတ်ရာဇ်မြို့နယ်

◆ အနိထာကဏ္ဍ

(၁၆၅)တွင် ပြဆို၏။ စာမျက်နှာ(၁၆၇) တွင်လည်း...

‘ပိကျောင်းသားရေးကို ဖိနှိပ်ပြုလုပ်၍ ဖိခြင်းဖြင့် မျက်စိရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။ လိပ်ခေါင်းရောဂါတွင် ပိကျောင်းသားရေးအခြောက်ကို ရေနှင့် သွေး၍ သုတ်လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် လိပ်ခေါင်းတွင် ပျောက်ကင်းချင်သောအား’

ဟု ဖော်ပြထားသည်။

မျောက်ဥကျွေးခြင်း(ဦးခေါင်းခွံ)

မျောက်လေပွေ ဦးခေါင်းခွံဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ရှဉ့်အရွယ်သာရှိသည့် သေးငယ်သော မျောက်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဆေးဖက် အာနိသင်အနေဖြင့် အခြား မျောက်မျိုးများထက် ပိုမိုထက်မြက်၏။

မျောက်ဦးခေါင်းခွံကို ဒူးရင်းစေ့နှင့် တွဲ၍ ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလိမ်းသော် မိန်းမများ အဖောရောဂါမှ လွတ်ကင်း

၏။ သူငယ်နာပျောက် ဆေးများတွင်လည်း သုံးသည်ဟု သားငါးကျေးငှက်အဘိဓာန် ဆဋ္ဌမတွဲ၊ ဒုတိယပိုင်း စာမျက်နှာ(၁၇၃)၌ ဖော်ပြထား၏။

တွေ့ရသော ဦးခေါင်းခွံမှာ နောက်စေ့ဘက်၌ သွေးထားဟန်ဖြင့် ငါးပုံတစ်ပုံခန့် ပေါင်မုန့်ထက်ခြမ်း လှီးထားသကဲ့သို့ တိတိရိရိ ရှိနေသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်က အိမ်ပက်ထဲမှာ ရှဉ့်အရွယ် မျောက်ကလေးတစ်ကောင် တင်ပို့ပို့ဆွဲပွားတော်ကြီးနဲ့ ပုခုံးပေါ်ရန်လိုက် ခေါင်းပေါ်တက်လိုက်နဲ့ ခုန်ပေါက်အောက်စားနေတာ တွေ့ရတယ်။ (၁၀)နှစ်အကြာမှာ ဦးခေါင်းခွံကို အလှူခံရတယ်’

ဟု ဆရာတော်က ပိန်ကြား၏။

တောဆိတ်ချို

တောဆိတ်အမချိုဖြစ်သည်။ သွေးလေခဲသောအနာ၊ ဒဏ်ရာ၊ ပါးနာ

သလိပ်ပွားသောအနာ၊ စမြင်းဒေါသခံသောအနာ၊ အရိုးကျိုးခြင်းတို့ကို အကျိုးပြု၏။

အရိုးကျိုးရာတွင် ယင်းကို သွေး၍ လိမ်းပေးလျှင် အလွန် လျင်မြန်စွာပြန်ဆက်စေသည်။ သူငယ်နာကုပ်ကျိုးရောဂါကို တောဆိတ်ချိုကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေး၍ ရင်ဘတ်မှ အထက်သို့ မျက်နှာတိုင်အောင် လိမ်းပွတ်ဆွဲတင်ပါ။

သူငယ်၏ ဦးခေါင်းနောက်စေ့မှ စ၍ ကျောဘက်သို့လည်း သင်ချပေးပါ။ သူငယ်နာကုပ်ကျိုးရောဂါ ပျောက်သည်။

မုတ္တရောဂါ

တောဆိတ်ချိုကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလိမ်းပါ။ ပို၍ အစွမ်းထက်လိုလျှင် စိန်ဖြူ၊ စိန်နီ၊ ဒုတ္တ၊ မြင်းသိလာ၊ ဆေးဒန်းနှင့် နှင်းပန်းဖြူ နှင်းပန်းဥ

• မြစ်နံရိုးရွက်များ

စစ်တုံ့ပြန်၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ တောဆိတ်ချို (ခမ)ပါး အမှုယူ အမှုန့် ပြု သံပရာရည်နှင့် ကြိတ်။ ကလေး လူကြီး မုတ္တမဖြစ်ရာတွင် လိမ်းပေးပါ။ လူကြီးဖြစ်လျှင် စုတ်ဖြင့်လည်း ထိုးပါ။ (သားငါးကျားငှက် အဘိဓာန် ဆဋ္ဌပ တွဲ၊ ပထမပိုင်း၊ စာမျက်နှာ ၁၂၇- ၁၂၈)

မြစ်ပြန်ဂမုန်း

မြစ်ပြန်ဂမုန်းဟုလည်း ရေးသားသုံး

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စွဲသည်။(အမြစ်မကြီး) ဥမှ အမြစ်ဖွာ ကလေးများ အထက်သို့ အပြန်ညွှန် ကာ ထုတ်၏။

အမြစ်တို့၏ သဘာဝ မြေအောက် သို့ ညွှန်မြစ်ဖြစ်သော်လည်း ထိုဂမုန်း အမြစ်က အထက်သို့ ညွှန်နေသဖြင့် မြစ်ပြန် (ပြောင်းပြန်ရှိသောအမြစ်) သို့မဟုတ် မြစ်ပျံ(ကောင်းကင်သို့ ပျံနေဟန်အမြစ်)ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ် သည်။

အရွက်သည် နန္ဒင်းရွက်နှင့် တူ၍

အမြစ်ဥကို ဖော်ကြည့်မှသာ ထင်ရှား ဖြစ်၏။

တန်ပြန်ကောင်းလှသည်။ နေအိမ် ဂေဟာတွင် မြေသန့်ဖြင့် စိုက်ပျိုးကာ အိမ်မျက်နှာစာ အနည်းငယ်ဖြင့်ရှာ၍ ထားပေးရသည်။

သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံစည်နိုင်၊ မသန်သောမြေ၊ မသန်သော အစီအရင် အတိုက်အခိုက်၊ လက်ဝဲဆိုင်ရာ ပညာ ရပ်များကို ဖျောက်ဖျက်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိ သည်။

တန်ပြန်အေး

တောရှောက်ဆူး၊ မော့ကိုတောဆူး နှင့် မြစ်ပျံဂမုန်းဥ ဆတူရောကာ အမှုန့် ပြု၊ ဝိစ္စာရေနယဆိုင်ရာ ဝေဒနာများနှင့် ရတနာသုံးပါးနှင့် ဆန့်ကျင်သော မိစ္ဆာ ပညာရပ်များအတွက် တန်ပြန်မျက်စဉ်း အဖြစ် သုံးနိုင်သည်။

ဆေးမှုန့်ကို ရေသန့်တွင် ဖျော်၍ အနည်ကျစေပြီးနောက် ရေကြည်ကို မျက်စဉ်းခတ်ရသည်။ ရောဂါဝေဒနာ တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားရစေရန် စိတ်နှလုံး ညှိုးချုံးစေရန် ပြုမှုထားသည့် ကာယကံ ရှင်ကိုယ်တိုင် သူ ပြုသမျှဒဏ် သူသာ လျှင် ခံစားရစေ၏။

မြေသာကာ

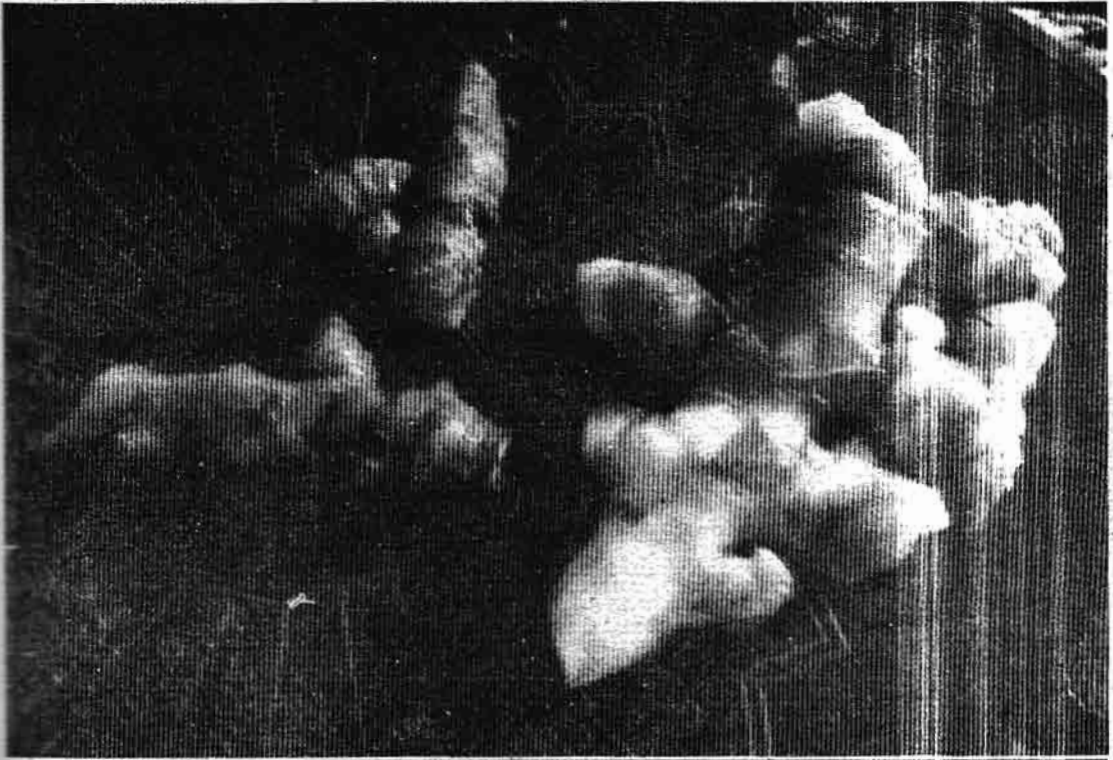
မြစ်ပျံဂမုန်းဥကို အဆောင်ပြုပါက လမ်းခရီး မြေ၊ ကင်း စသည် အဆိပ် ရှိ သတ္တဝါများ ရှောင်ရှားကြသည်ဟု ဗုံရွာ မဟာလယ်တီတိုက်မှ အရှင် သီလာစာရက မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ကောင်းစွာ ခြောက်သွေ့စေ၍ ဂဗ္ဘန် ရုပ် ထုကာ ဆောင်နိုင်လျှင် ပို၍အစွမ်း ထက်စေသည်ဟု သိရသည်။

နန္ဒင်းဖြူ

အရွက်တွင် အဖြူရောင် အနားပတ် လည် ပါရှိသည်။ အမြစ်ဥမှာ ဖြူ၍

www.burmeseclassic.com

မြစ်နွားရန်သူတစ်ဦး

နန္ဒင်းနဲ့ရတီ။ နေအိမ်တွင် မြေသန့်ဖြင့် စိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြင့် သူ့ခိုးစားပြန်နှင့် မကောင်းကြသူများ ဘေးမှ ကင်းဝေး သေသည်။ ဦးဝဏ္ဏိတက ဤသို့ မိန့်၏။
'ဘုန်းကြီးရဲ့ ဒကာ ဦးခင်မောင်တဲ့ နန္ဒင်းဖြူမျိုးယူပြီး အိမ်မှာ စိုက်ထား တယ်။ လအတော်ကြာတော့ သူတို့နဲ့ ဇီပွားပြိုင်ဘက် သူငယ်ချင်းက အကြောင်းစုံ ပြောပြပြီး ဝန်ချတောင်း နေတယ်။

သူလဲ ခင်မင်သိကျွမ်းရာ လောကီ ညာတတ်ဆရာတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ဦးခင်မောင်ရဲ့အိမ်ကို မကောင်းတဲ့ အကြံနဲ့ တိတ်ဆိတ်တဲ့ ညအချိန်မှာ နှိပ်စက်တယ်။

ခြံဝရောက်တော့ ပိတ်ဖြူဝတ် အဘိုး ဇီ တစ်ယောက် ထွက်လာပြီး လူလေး ဘုရားမကြိုက် နတ်မကြိုက်တဲ့ အလုပ်

ကို မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ခြံထဲဝင်လို့ မရဘဲ ပြန်ခဲ့ရတယ်။

နောက်တော့ ပြန်စဉ်းစားပြီး မှားမှန်း သိရတယ်။ ဒါကြောင့် ဝန်ချတောင်းပန် ပါတယ်တဲ့။ အခုဆိုရင် သူတို့နှစ်ယောက် ပူပေါင်းပြီး အလုပ် လုပ်ဖြစ်တော့ ပိုပြီး တော့တောင် အဆင်ပြေ စီးပွားတက် လာကြတယ်'

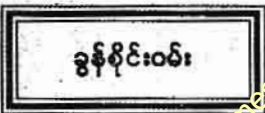
အရိုးဆက်ရွက်

အပင်မှာ ပျိုးထားခါစဖြစ်၍ မှတ် တမ်းမပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ အရွက်မှာ ကြာရွက် နှင့်ဆင်တူသည်။ အမွှေးနုများ မရှိပါ။ ရွက်ညှာမှ အကြောများ ဖြာထွက် သည်။

အရိုးကြေ အသားကြေ ဝေဒနာများ အတွက် ထုထောင်းကာ အုံပေးခြင်း ဖြင့် အရိုး၊ အသားကို တစ်စပ်တည်း

ဖြစ်စေသည်။ သံဖြူရောင်မြို့နယ်၌ တွေ့ရှိရသော "ရသေ့အံ"ကျောက် အမှုန်ပြု၍ ဖြူးပေးပါက ပို၍ အစွမ်း ထက်ကြောင်း ယင်းဒေသမှ တိုင်းရင်း ဆေးဆရာများက ပြောပြကြသည်။

အသားတုံးတစ်တုံးကို နပ်နပ်စဉ်း ပြီးနောက် ထိုအရွက်ဖြင့် ထုပ်ပိုးထား လျှင် (၂၄)နာရီအကြာတွင် မူလအသား တုံးအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားသည်ဟု အဆို ရှိလေသည်။ (ကမ္ဘာလုံးကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတက ဓာတ်ပုံ ဖော်ပြခြင်း မပြုပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ သဖြင့် ထိုအရင်၏ ဓာတ်ပုံကို မဖော် ပြနိုင်ခဲ့ပါ။)

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

ကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ဒီထု

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက မဟုတ်ဘဲ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျာ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွားပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျာ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်းအတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြောအားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိမ့်သင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးဖော်ပေးသေးသလို၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေးနိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်စေ့စဉ်အလိုလို သုက်လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေလျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်းနိုင်သော ရသာယာနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၄၈ နာရီကျော်မြောက်ခြင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိတော့လို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးဖျိုးဆိုင်သွား ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့’

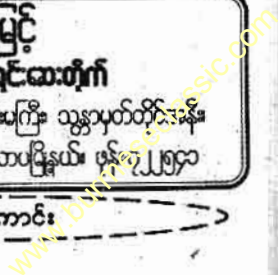
ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
ကြာမင်း တိုင်ရင်ထူးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝေဇာလမ်းမကြီး၊ သွတ္တပုဂံတိုင်းဒေသကြီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၂၂၅၇၁

ကိုကြီးကောင်း

တောင်မော်သာသနာ့သိုဏ်

ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါဝရာ

အား ဂါရဝဖြင့် ပူဇော်ခြင်း (၂)

ခံယူရုံသာ

သခင်ပုဂံ အဆက်

လောကဝံ အဆိုးတရားနှင့် ရင်ဆိုင် နေရသူများအား မတုန်မလှုပ်ခြင်း၊ သောကကင်းခြင်း၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်း ဟူသော မင်္ဂလာများ ရရှိစေရန် သရုပ် မူထားခြင်းဖြစ်သည်။

တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ကုသိုလ်ရှင်က ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဆရာ တော် ဦးဝိသုဒ္ဓါဝရာ၏ မွေးနေ့ပူဇာ မင်္ဂလာတွင် ရေစက်ချလှူဒါန်းရာ “မိမိသည် ကျန်းမာရေး အခြေ အနေ အလွန် ဆိုးရွားနေသည့် ကာလများ၌ ဗုဒ္ဓဂယာမှ အဘယ မုဒြာ ရုပ်ပွားတော် ပုံစံတူ ဤရုပ်ပွား တော်အား တောင်မော်သာသနာ့ ဝိပင်္ဇာ ဝေဝဗ္ဗတတောင်ထက် အဝေးမှ ဖူးမြင်သာသော ဤနေရာ၌ တည်ထားကောင်းမှုပြုခဲ့ရာ ခံစား နေရသော ဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်း၍ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ ရေစက်ချနိုင်ခဲ့ကြောင်း” ပြောပြခဲ့ သည်ဆို၏။

ဤရုပ်ပွားတော်များအား ကျန်းမာ ရေး အပါအဝင် ဒုက္ခဘေးဘယ အပေါင်း ဝေးကွာစေရေး ဆုတောင်း ကုသိုလ်ပြုပါက မုချပင် ပြည့်ဝကြရ သည်ဟု သိရသည်။

တောင်ထိပ်စေတီများ

တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ တောင်ထိပ် လက်ဝဲဘက်တွင် မဟာ ဇောပိစေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရလျက် F.7A. October, 2014.

◆ တောင်မော်သာသနာ့ဝိပင်္ဇာဆရာတော် အရှင်ဝိသုဒ္ဓါဝရာ(၁၂၈၀-၁၃၅၅)

ဤစေတီအား ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါ ဝရာ ဦးဆောင်မတည်၍ ခုနစ်ရက် သားသမီးကောင်းမှုဖြင့် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ တွင် ထီးတော်တင်လှူ ပြီးစီးကြောင်း ကမ္မည်းထိုးထားသည်။ ဉာဏ်တော် အမြင့် (၉၀)ပေ ရှိလေသည်။ စေတီလိုဏ်အတွင်း၌ ဘူမိဖဿ

မုဒြာတင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ လိုဏ်နံရံ ပတ်လည်တွင် ဘုရားလောင်းသတို့ သား ဖွားတော်မူခန်း၊ ဘုရားဖြစ်တော် မူခန်း၊ ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောခန်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခန်း စသည်ဖြင့် ဖွား၊ ဖြင့် ဟော၊ စံ သံဝေဇနိယ လေးဌာနကို ပန်းတော့ရုပ်လုံးများဖြင့် သရုပ်ဖော်

◆ တောင်မော် ရွာမကျောင်းနှင့် သာသနာ့အိမ်သာ လက်ရှိဆရာတော် ဦးကေသရ

◆ ထပ်(၂)စ် ဘိသဟ္မာန်ရုပ်ပွားတော်

ပူဇော်ထားလေသည်။

ကုန်းတော်၏ အရှေ့ဘက် ကုန်းစောင်းတွင် တည်လက်စ မဟာကမ္ဘာ အေးစေတီလုပ်ငန်းခွင်ကို တွေ့ရသည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၀၈)တောင်ရှိမည် ဟု သိရသည်။

ထိုစေတီအနီးတွင် တောင်တက် (မြေသား)ကားလမ်းရှိကာ မော်တော် ယာဉ်ဖြင့်လည်း တက်ရောက်ဖူးပြော နိုင်သည် ဆိုလေသည်။

ထို့နောက် တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်း ကာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရောက်သော အခါ ဆရာတော် ဦးကေသရအား ဖူးတွေ့လျှောက်ထားရာ ပြည်စုံစွာ ကူညီပေးတော်မူသည်။

ဆရာတော်၏ ယေရုဗုဇ်အကျဉ်း

ရိပ်သာ စတင် တည်ထောင်သည့် ဆရာတော် ဦးပိသုဒ္ဓါစာရလောင်းလျာ ၅၀ နဂျာရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း

မောင်သာရင်ကို ပုံရွာခရိုင်၊ ကန့်ဘလူ မြို့နယ်၊ ပိတောက်ပင်ရွာနေ ဦးဖိုးခ၊ ဒေါ်ကျွေးမယ်တို့မှ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၄)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မွေးဖွား၍ သားသမီး (၇)ဦးအနက် အထွေးဆုံးဖြစ်သည်။ (၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသထံ ရှင်သာမဏေပြုကာ စာသင်သည်။ (၉)နှစ်သားအရွယ်တွင် ကောလင်း မြို့နယ်၊ တောင်မော် ရွာမကျောင်းမှ

အဘိုးတော်သည် ဆရာတော် ဦးနန္ဒထံ ရောက်ရှိကာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာပေများ သင်ယူသည်။ အသက်(၁၆)နှစ်သား အရွယ်တွင် ဝန်းသိုမြို့ ခန္တီးစာသင်တိုက် ဒုတိယ ဆရာတော် ဦးသုဇနထံမှ စာပေ ဆက်လက်သင်ယူသည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ နောင်းတန်ခူးလဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် တောင်မော်လူမ ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ ဒုတိယ ဒတောင် မော်ဆရာတော် ဦးဂေါ်လောကကို

▲ တွေ့ဆုံပစ္စည်းများနှင့် ဘဏ္ဍိယာစဉ်

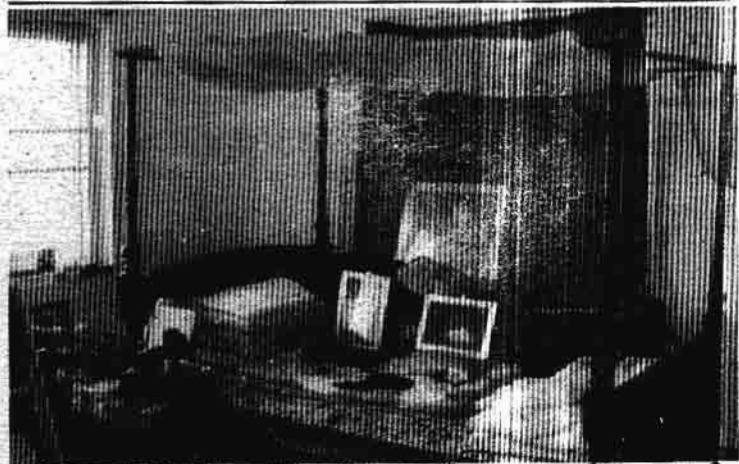
ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်
ရှိသည်။ အရှင်ဝိသုဒ္ဓါစာရ ဘွဲ့မည်
တွင်သည်။

၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ရဟန်း(၁)ဝါအရတွင်
ခန္တီးစာသင်တိုက်မှ ရုပ်သင်းမြို့ ပဏ္ဍိမာ
ရုံကျောင်းသို့ ပြောင်းကာ ဆရာတော်
ဦးဉာဏိန္ဒထံမှ စာဝါဆက်၍ သင်ယူ
သည်။ ၁၃၀၄ ခုနှစ်တွင် ခန္တီးစာသင်
တိုက်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး စစ်ဘေး
ရှောင်ရစဉ်ကာလ ဆရာတော် ဦးသုဇေ
နှင့်အတူ လိုက်ပါ၍ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ
လုပ်ငန်းများ သင်ယူသည်။

ဆရာတော် ဦးသုဇေ၏ ဩဝါဒအရ
တောင်မော်ဆရာတော် ဦးနန္ဒထံမှ
သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သော အင်းအိုင်
လက်ဖွဲ့ ဗေဒင် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်နှင့်
လောကီပညာအားလုံးကို အသုံးမပြု
တော့ဘဲ စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်။

(ဆရာတော်လောင်းလျာ သာမဏေ

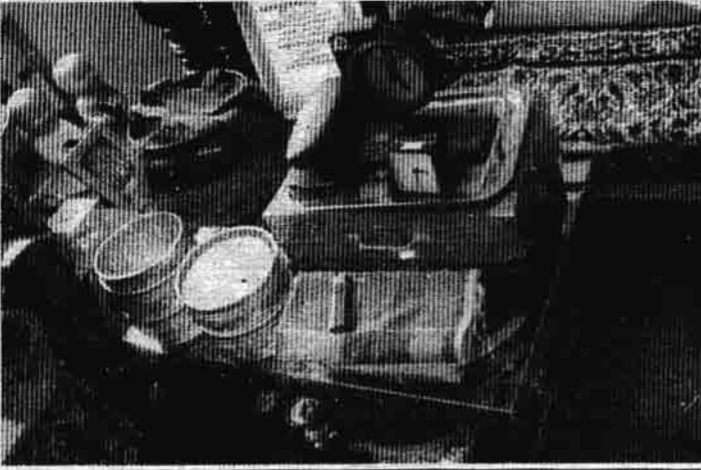
► ဆရာတော်၏ ဘိဝံကျရတင်

ဘဝ အသက်(၉)နှစ်အရွယ်တွင်
ခြေခေါက်လဲရာမှ အနာရောင်ကိုင်း
ကာ ကျ၍ မပျောက်နိုင်သဖြင့် အဘိုး
တော်သူ တောင်မော်ဆရာတော်
ဦးနန္ဒထံ ရောက်ခဲ့သည်။

ဦးနန္ဒက ဆေးလိမ်းကုသပေးရာ
အနာမှပြည်များနှင့်အတူသဲမှုန်များ

ဆံချည်ထွေးများထွက်ကျလာသည်။
သို့ဖြစ်လေရာ အဘိုးဖြစ်သူက
ကိုယ်လိုကိုယ်ခံ လောကီပညာများ
ကို သင်ကြားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကိုယ်တိုင် သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့
သော်လည်း အသုံးပြုခြင်းမရှိဘဲ
ခန္တီးဆရာတော်က ပိနုဗ္ဗသီတာနှင့်

◀ အလုပ်အထောင်အချို့
ပေးပို့တော် မယ်တော်များ ▶

အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရန် ဆုံးမ
သဖြင့် လုံးဝ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သိရလေသည်။)

၁၃၁၁ ခုနှစ်တွင် ဦးတိလောက
ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် တတိယမြောက်
တောင်မော် ရွာမကျောင်းဆရာတော်
ဖြစ်လာသည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် ခြောက်
ထပ်ကြီးစာသင်တိုက်၌ ပရိယတ္တိ
စာပေသင်ယူ၍ မဟာစည်သာသနာ့
ရိပ်သာ၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ မိုးညှင်း
ဝိပဿနာရိပ်သာတို့တွင် ဝိပဿနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းများ နည်းခံအားထုတ်ခဲ့
သည်။

▶ ကလေးစာရပ်(၂)ရပ်

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေးနှစ်အကြာတွင် တောင်မော်သို့
ပြန်လာကာ စာဝါ ပို့ချ တရားပြတော်
မူသည်။

၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင်
တောင်မော်ရွာ အရှေ့တောင်ထောင့်ရှိ
ဒေဝပဗ္ဗတ(နတ်တောင်) တောင်ခြေ
တွင် ဝါးကျောင်းဖြင့် တောရဆောက်
တည်သည်။ ဆရာဖြစ်သူ ခန္တီးဆရာ
တော်ကဲ့သို့ပင် တောထွက်ချိန်မှ စတင်
ကာ ရာသက်ပန် သက်သတ်လွတ်
ဘုဦးပေးသည်။

ထို့နောက် တပည့် ဒါယကာများက
ကျောင်းကန်ဘုရားများ တည်ဆောက်
လှူဒါန်းကြသဖြင့် မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ
ရိပ်သာနှင့် သာသနာ့မြေကြီး ထွန်းပေါ်
ခဲ့သည်။

- ◆ ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာ
စရိယဘွဲ့တံဆိပ်၊
- ◆ ၁၃၆၈ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာ
စရိယဘွဲ့တံဆိပ်တော်များရရှိခဲ့သည်။
- ◆ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဟပေါင်းလတွင်

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော် သီတင်းဆန့်ရာ သီရိကျောင်းတော်

ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူး ကြွတော်မူသည်။

◆ ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၁၁)ရက် (၁၂၊၄၀)နာရီတွင် တစ်ဘဝခန္ဓာ စွန့်လွှတ်တော်မူသည်။

နယုန်လကွယ်နေ့ (၇-၇-၂၀၁၃) ည (၇၊၄၅)နာရီတွင် တေဇောစာပေသဘင် ကျင်းပ ပူဇော်သည်။

ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးတော် ဓာတ်နှင့် ပြဒါ၊ဓာတ်များကို ဆရာတော် ဩဝါဒအတိုင်း မြေအောက် (၅)ပေ အနက်တွင် (၉)လက်မ အုတ်ရိုးဖြင့် ထား၍ အထက်၌ စေတီတည်ဆောက် နေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပေသည်။

ထူးခြားမှုအချို့

★ ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့၌ ကျင်းပရာ ရဟန်းရှင်လူပရိသတ်တို့ တောင်လုံးပြည့် မှု လာရောက်ကြသည်။ ပွဲတော်များပြီးသွားသောအခါ မိုးကြီးရွာချ၍ တောင်တစ်ခုလုံး သန့်ရှင်းပေးသကဲ့သို့ရှိ၏။

★ ဤနေရာဒေသသည် မြွေအလွန် ပေါများသော ဒေသဖြစ်သော်လည်း

ဆရာတော်ကြီး ကြွရောက် သာသနာပြုပြီးနောက်တွင် မြွေဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရမှု မရှိခဲ့ချေ။

★ စေတီပုထိုး တည်ရာတွင် ဆင်များလည်း ပါဝင်ကုသိုလ်ပြုကြသည်။ (အနီးဝန်းကျင်ရှိ သစ်ထုတ်လုပ်ငန်းနှင့် သီးခြား ဆင်ပိုင်များက လာရောက် လုပ်အားပေးကူညီကြခြင်း ဖြစ်သည်။)

★ သာသနာ့ရိပ်သာ တည်နေရာသည် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး လွယ်ကူသည့် နေရာမဟုတ်ပေ။

အနောက်ဘက် (၁၀)မိုင်အကွာတွင် ကောလင်းမြို့၊ မြောက်ယွန်းယွန်း (၉)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ဝန်းသိုမြို့တို့ ရှိသော်လည်း ပုံမှန် ပြေးဆွဲသော ယာဉ်များ မရှိ။ ခြေကျင်းခရီး အတန်ပင် လှမ်းသော်လည်း ပုံဟန်အမျိုးမျိုး ဉာဏ်တော် အသွယ်သွယ်ရှိသော စေတီပုထိုး ကျောင်းကန်ရေပျား သပ္ပာယ်စည်ကားစွာ ပေါ်ထွန်း၍ နေစဉ် လာရောက်ဖူးမြော်ကြည့်လိုသူ မပြတ် တွေ့ရတတ်သည်။

★ ရိပ်သာ မတည်မီကာလ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင် ချုံနွယ် ထူပြောသည့် နတ်တောင်ပေါ်တွင် အညို

ရောင်ဝတ် သီလရှင်တစ်ဦးရှိသည်။ တောင်ပေါ်သို့ အမျိုးသား၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီး၊ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ တက်ရောက်သည်ကို မနှစ်သက်။ အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ ရှိသည်။

တောင်ပေါ်၌ အပေါ့စွန့်မိပါက လိင်အင်္ဂါ ရောင်ကိုင်းလာ၍ တောင်းပန်ပသမှ ပျောက်ကင်းသက်သာသည်။

သာသနာ့ရိပ်သာ တည်ဆောက်ပြီးသောအခါ ထိုသီလရှင်ကို မတွေ့ရတော့ဟု ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် မိန့်တော်မူခဲ့သည်ဆို၏။

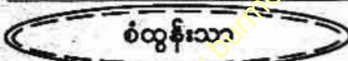
★ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသည့် အချိန်တွင် ကောလင်းမြို့နယ်တစ်ခုလုံး အံ့မှိုင်းကာ မိုးသည်းမည်းစွာ ရွာသွန်းသော်လည်း သာသနာ့ရိပ်သာ ပရိဝုဏ်တွင် မိုးမရွာ ရာသီဥတု သာယာခဲ့သည်။

★ (၇-၇-၂၀၁၃)နေ့ ည(၇၊၄၅)နာရီတွင် ရုပ်ကလာပ်တော်အား မီးပူဇော်ရန် ပန်းရထားဖြင့် စတင် ပင့်ဆောင်ရာ နယုန်လကွယ်ညပင် ဖြစ်သော်လည်း ကောင်းကင်မှ လပြည့်ဝန်းပေါ်ထွက်သည့်ပမာ လင်းရှင်းလျက် ရှိသည်။

★ မီးပူဇော်ရာတွင် ဝန်းကျင်မှ လေပြေများ တိုက်ခတ်လျက် ရှိသော်လည်း လောင်တိုက်ဝန်းကျင်တွင် လေငြိမ်လျက်ရှိသည်။

★ မီးလောင်ကျွမ်းရာတွင် ရောင်စုံများ ပေါ်ထွက်၍ ပုလဲပမာ သွားတော်ဓာတ်၊ ပြဒါးလုံးပမာ မျက်လုံးတော်ဓာတ်နှင့် ပြဒါးဓာတ်များ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်။

ဓမ္မလ ဆက်တတ်ပါရန်

ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ် ဖေင်သည် မော်လမြိုင်နှင့် ဘီလူးကျွန်းကြား ပင်လယ်ဝတွင် ဒေသအခေါ် “ကား” ဟူသော ငါးဖမ်းကိရိယာဖြင့် ငါးဖမ်းသော တံငါအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

နေ့စဉ် ငါးမျိုးစုံပိဿာ(၂၀)ခန့်မှ ပိဿာ(၆၀)၊ (၇၀)ခန့်အထိ ရတတ်သည်။ ငါးသေး၊ ငါးမွှားများမှာ ရောင်းတမ်းမဝင်သဖြင့် ကြက်စား၊ ဘဲစားအဖြစ် အလကား ပေးပစ်သည်။

ထိုငါးသေးငါးမွှားတွင် ရေနဂါးဆိုသော သတ္တဝါငယ်လေးများလည်း တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရှိတတ်သည်။ အရွယ်အစားမှာ တစ်လက်မခန့်သာ ရှိသည်။

ထို ရေနဂါးငယ်လေးများကိုတော့ ကျွန်ုပ်၏အဘွားက သူများကို မပေးဘဲ ကြပ်ခိုးစပ်မှာ တင်၍ဖြစ်စေ၊ နေပူပြအခြောက်လှန်း၍ ဖြစ်စေ အခြောက်ပြုလုပ်ကာ သိမ်းဆည်းထားပါသည်။

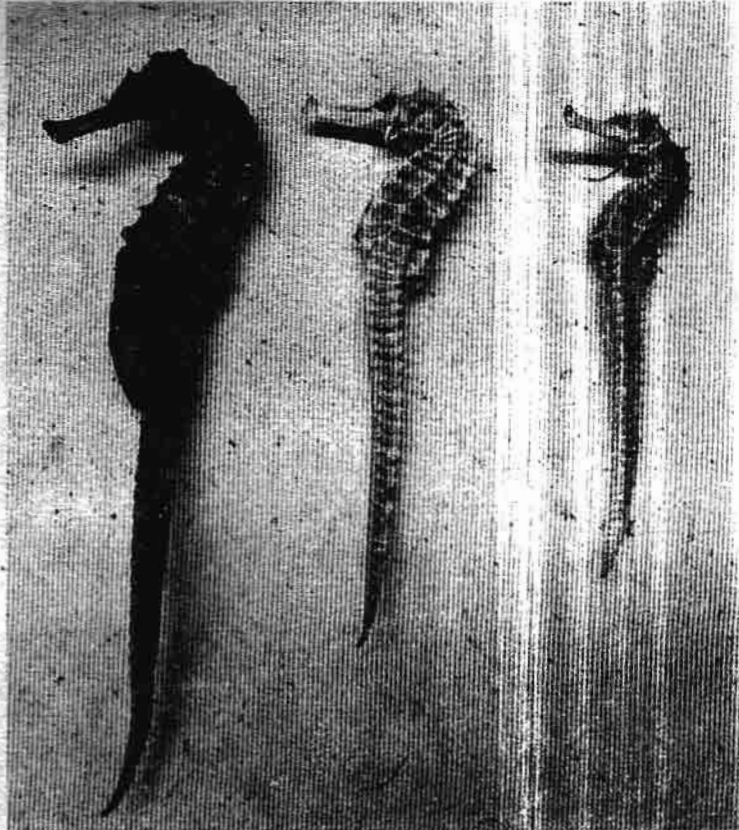
ရေနဂါးခြောက်များကို ဆုံတွင် ထည့်ထောင်း၍ အမှုန့်ပြုလုပ်ကာ ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ဖြစ်စေ၊ ထမင်းနှင့်ဖြစ်စေ ရောနယ်၍ လက်ဆုပ်တစ်ဆုပ်၊ နှစ်ဆုပ်စီ ကျွန်ုပ်အပါအဝင် မြေး၊ မြစ်များ၊ ကလေးများကို မကြာမကြာ ကျွေးမွေးလေ့ရှိပါသည်။

‘ဘာမှတ်လဲ ဒါ အာနီတယ်၊ အဟ်ပန်း၊ ခိတ်တယ်၊ ရောဂါတွေ မဖြစ်ဘူး၊ အကျန်းစား ဂွင်းယစ်နဲ့’

စသည်ဖြင့် အဘွားက ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်လည်း ပြောပါသည်။

အနွေဦး အရသာမှာ ပုစွန်ခြောက်မှုန့်ထက် ပိုကောင်းသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ ကြိုက်ကြပါသည်။ လွှင့်မစ်သည်အပြင် “ထပ်ပေးပါဦးအဘွား” ပင် ပြန်တောင်းရသေးသည်။

၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“တရုတ်” ထိုင်းကားဖြင့် မာနန်း

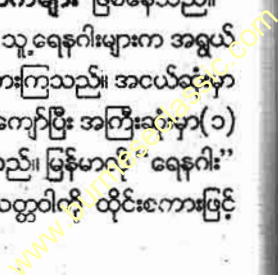
ရေနဂါး

နှင့် ဝတ်သက်သမျှ

ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ် အစောပိုင်းတွင် ထိုင်းနိုင်ငံ ပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့၌ သွားရောက်နေထိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံသား အမျိုးသားတစ်ဦး ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်းသို့ လာရောက် တွေ့ဆုံပြီး သူ အရောင်းအဝယ်လုပ်သော “မာနန်း” များ အဝယ်ကောင်း၊ အရောင်းသွက် အမြတ်အစွန်းများများ ရဖို့ ယတြာအစီအရင် လုပ်ပါသည်။ သူ ယူလာခဲ့သော “မာနန်း” အခြောက်များ ကျွန်ုပ်ကို နမူနာပြုရာ

သာရာဖြိုးခိုင်ကျော်မြိုင် (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က တွေ့ဖူးသော ရေနဂါးအခြောက်များ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူ့ရေနဂါးများက အရွယ်အစား ကြီးမားကြသည်။ အငယ်ငုံးမှာ (၃)လက်မကျော်ပြီး အကြီးဆုံးမှာ (၁)ပေမက ရှိသည်။ မြန်မာလို “ရေနဂါး” ခေါ်သော သတ္တဝါကို ထိုင်းစကားဖြင့်

“မာနန်း”ဟု ခေါ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဒီမာနန်းအခြောက်တွေကို ပင်လယ်ရေနက်ပိုင်း ဝမ်းထွက်တဲ့ ဝမ်းပင်သင်္ဘောတွေက တစ်ဆင့်ဝယ်ပြီး ပြန်ရောင်းရတယ်။ ပြည်ပကို ပြန်ရောင်းတဲ့သူတွေ လာဝယ်တယ်။

တစ်ကီလိုကို အနည်းဆုံး ထိုင်းဘတ်ငွေ (၇၀)ကနေ ဈေးအပြိုင်ဆုံး ထိုင်းဘတ်ငွေ (၅၀၀)လောက်အထိ ရှိတယ်။

အကောင်အရွယ်သေးရင် ဈေးနှုန်းပြီး အရွယ်ကြီးရင် ဈေးပြိုင်တယ်။ မာနန်းက အပြန်အနက်ဆိုပြီး (၂)မျိုးတွေ့ရတယ်။ အနက်မျိုးက ဈေးပိုရတယ်။ ဒီမာနန်းအခြောက်တွေကို တချို့နိုင်ငံက မိတ်ကပ်လုပ်တယ်။ တချို့က အားဆေးဖော်တယ်လို့ သိရတယ်။

အထူးသဖြင့် အမေရိကန်က ဝယ်လက်ကြီးတယ်။ အကာသယာဉ်နဲ့ အကာသကို သွားတဲ့ အကာသယာဉ်ပျံတွေအတွက် ဒီမာနန်းနဲ့ဖော်တဲ့ ဆေးတစ်လုံးစားရင် တစ်ပတ် ဆယ်ရက် အစာပစားဘဲ နေနိုင်ကြောင်း သိရတယ်။ ဒီဆေးလုံးတွေပဲ အကာသထဲ ယူသွားတယ်လို့ ပြောတယ်။

ထိုသူက မာနန်း လာဝယ်သူအချို့ကို မေးမြန်းစုံစမ်းရာမှ သိရှိရသော ဗဟုသုတ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်ခေည်းပင်လယ်ငါးဖမ်း လုပ်ငန်းများရှိရာ ရေနဂါးခေါ်သော သတ္တဝါများလည်း ဖမ်းဆီးရမိကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

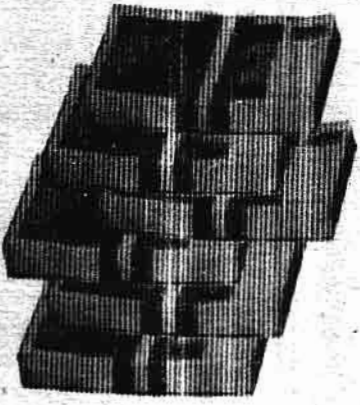
သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှာ ရေနဂါးကို စားသောက်ခြင်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ရေနဂါးများ ဖမ်းဆီးရမိမှ များပြားသူများအနေဖြင့် တစ်ဖိုးရှိကြောင်း သိနိုင်ရန် ဗဟုသုတအဖြစ် ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေသ့)
ထက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊အောက်တိုဘာလအတွင်း

ငွေကြေး လက်လှည့်

ရွှင်လန်းစေဖို့

ဤလတွင် ငွေကြေးလက်လှည့်လားဘဲများ ရွှင်လန်းသွက်လက်စွာ ဝင်ရောက်နိုင်စေရေးအတွက် ဒါနပြု လှူဒါန်းရ မည့်အစီအစဉ်ကို အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

* * *

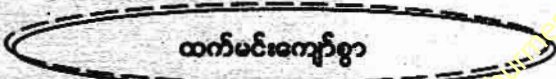
ငွေနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၆	အနောက်ပြောင်	အတိုးဒေါ်(ဖခင်အရွယ်အမျိုးသား)	တနင်္ဂနွေနေ့
ဇွား ကျား	၃	အရှေ့	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	၈	အရှေ့ပြောင်	သက်ဝယ်ပိုင်းအမျိုးသား	စနေနေ့
နဂါး ဖျံ	၉	တောင်	သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့
ပြိုင်	၄	အရှေ့တောင်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ် မျောက်	၇	အနောက်	သက်ဝယ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	သောကြာနေ့
ကြက်	၂	အနောက်တောင်	အတွားဒေါ်(ဖခင်အရွယ်အမျိုးသမီး)	တနင်္လာနေ့
ငွေ့ ကက်	၁	ပြောင်	သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဂျပိုင် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်တစ်မျိုးမျိုးကို မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ရွေးချယ်လှူဒါန်းရန် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ။ မြင်းနှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် ပလာတာ (၄)ချပ်ကို မိမိနေအိမ်မှ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား ကြာသပတေးနေ့တွင် လှူဒါန်းလျက် နတ်ဒေဝတာများထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းပါ။

အောက်တိုဘာလအတွင်း ရရှိနိုင်သော ငွေကြေးလက်လှည့်လားဘဲများ လွယ်ကူချောမောစွာ ဝင်နိုင်၊ ရရှိနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

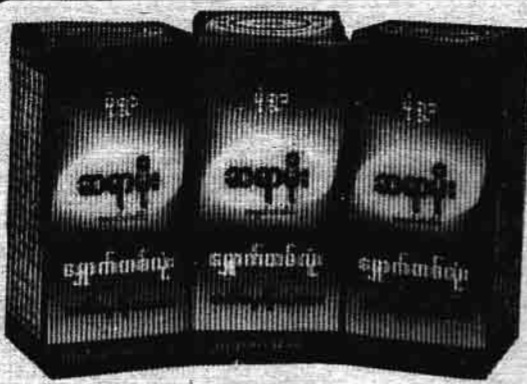
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစာဝက (စာနယ်စင်း) ၁၃၁၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရစ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအံ့မသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးချိတ်မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ပြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၅၀၀

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လှိုင်ခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လှိုင်ခွဲ (၃၄၇)

◆ ရွှေသာကြီးထပ်နှင့် ဖောက်ခံ နဂါးထီးတော်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့်

ဘုရား ချမ်းသာကြီးစုမ်းပွားတော် (၃)

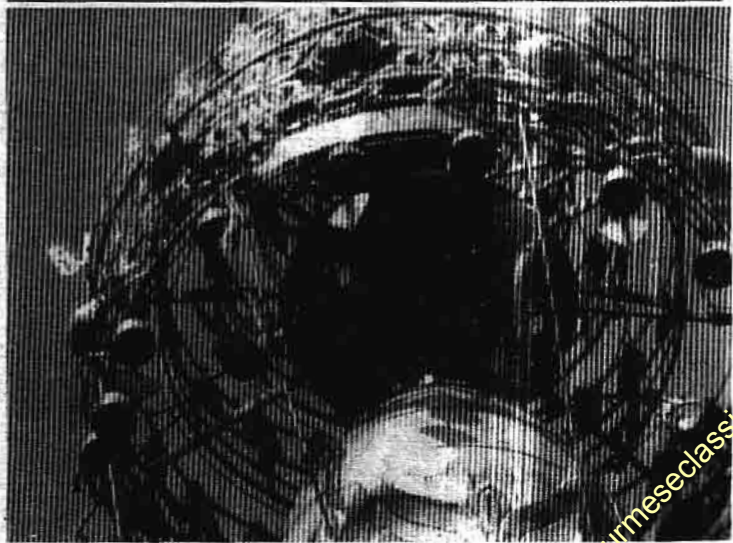
ယခင်ပေမာ အာဆက်

◆ ထီးတော်အတွင်းမှ မှုတ်

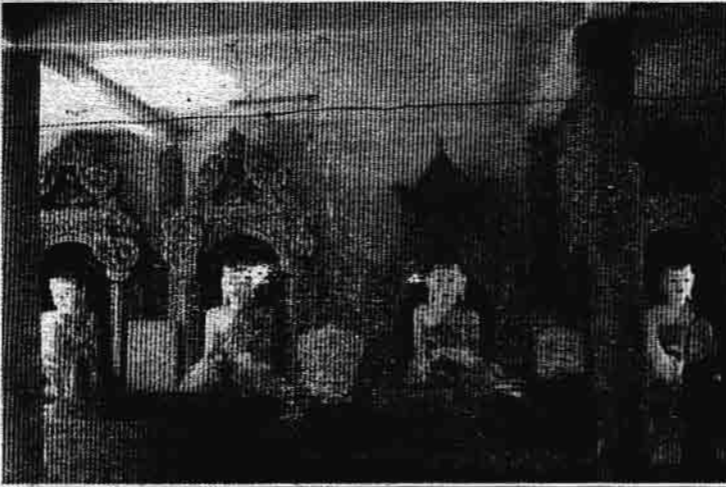
ထိုကြောင့် လက်ညှိုးမှ အရေထွက်သော ဤရုပ်ပွားတော်အား ခါး သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ဖြင့် ဝါးလမ်း အထင်ကြီးရာ၊ တိုင်ကြားပြန်ကြား အရင်တစ်ပါးတွင် သွား အောက်၌ စီးပွား ရှာဖွေမှု အာရုံကြီးရာ၊ လိုရာထွေရည်ရွယ်ချက်များ ဝေါက်ကြောက် အာရုံကြီးရာတို့ အတွင်း တွင်လျှင် ဆွေပြည်ကြားညွှန် သီရိလင်္ကာသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ကြည်ညိုရသမျှ

လိုက်အတွင်းမှ ထွက်၍ ဓေတီ ဝန်းကျင် လှည့်လည်ကြည့်လိုရာ ဓေတီ တော်မှာ ကုလားကျောင်းခံ၍ ပစ္စယံ ငါးဆင့် တင်ပြီးနောက် ခေါင်းလောင်း

www.burmeseclassic.com

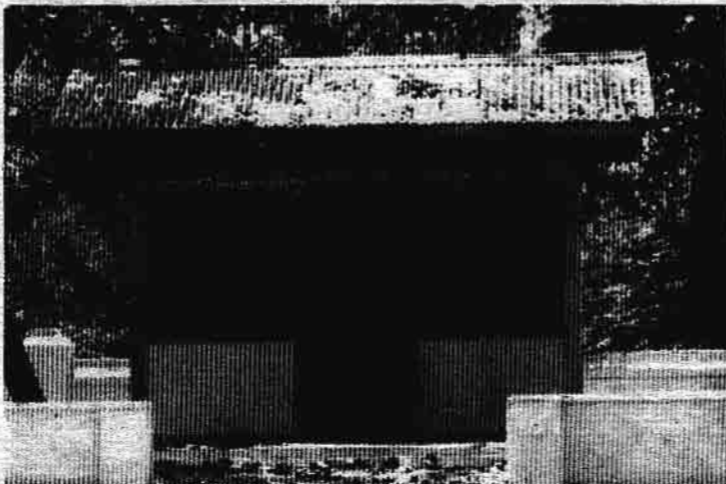

◀ ခြေတော်ရတနာဆောင်တွင် ရုပ်ပွားတော်များ

◀ ခြေတော်ရတနာဆောင်

◀ ဗိမ္ဗာန်ဆောင်

၅၀ နာဂပူဇော်ရောင်ခြည်ပရောင်

မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

ပစ္စယံအဆင့်ဆင့်နှင့် ဖောင်းရစ် တော်များအထိ ရှစ်မြှောင့်သဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်ဒေသများ၌ တွေ့မြင်ရသော ဂြိုဟ်ပြေန်ပြေစေတီ ပုံစံတော်ဖြစ်သည်။

အာရုံစံတန်ဆောင်းရှေ့တွင် ခြင်္သေ့ ကြီးနှစ်ကောင် ရံထားသည်။ ယင်း ခြင်္သေ့များနှင့် အနီးရှိ တံခွန်တိုင်တို့ကို ၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် အရံတံတိုင်း အပြင် အရှေ့ဘက်ကပ်လျှင်၌ ဘတ္တမြို့သူကြီး ဦးဘိုမင်း မိသားစုကပင် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

စေတီဝင်းမှာ အရံတံတိုင်းအပြင် ဘက်၌ အတန်ပင် ကျယ်ဝန်းစွာ မြင်ရ သဖြင့် စူးစမ်းကြည့်ရာ ၁၂၈၇ ခုနှစ် ဦးမွန်းဒေါ်လှမင်း မိသားစုက (၃)ကေ၊ ၁၃၂၇ ခုနှစ်တွင် ဦးညီပုဒေါ်သန်း မိသားစု(၃)ကေ စသည်ဖြင့် စေတီ တော်အား လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်ဟု သိရ သည်။

ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းက စေတီအနီးသို့ ခေါ်ဆောင်ညွှန်ပြသဖြင့် ထီးတော် အတွင်းဘက်၌ စွဲနေသည့် ပျားအုံကြီး ကို တွေ့ရသည်။

ဤစေတီတော်တွင် မကြာခဏ ပျားစွဲလေ့ရှိကာ ပျားစွဲသော နှစ်များ တွင် ဘုရားဖူးများ စည်ကားစွာ လာ ရောက်ဖူးမြော်တတ်သည်။ အထူး သဖြင့် ရပ်ဝေးဘုရားဖူး ပရိသတ်က ပိုများသည်ဟု သိရသည်။

ချမ်းသာကြီးစေတီတော်မှ ရောင် ခြည်တော် ကွန်မြူးသည်ကို ဖူးမြော်ရ တတ်သည်။ ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ မှ စ၍ ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လအထိ (၁၀)လကြာမြင့်အောင် ရောင်ခြည် တော် ကွန်မြူးတော်မူသဖြင့် ပရိသတ် အထူးစည်ကားခဲ့သည်။

၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်အပြင် ထိုနှစ် တပေါင်းလတွင်လည်း ပူဇော်ယဉ်တော် တစ်ကြိမ်တိုး၍ ကျင်းပခဲ့ရ သည်ဆို၏။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဖူးမြော် ကြရသော်လည်း မှတ်တမ်း အတိ အကျ မထားမိကြဟု ပြောပြကြလေ သည်။

မြောက်ဘက် တန်ဆောင်းအတွင်း ၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ခြေတော်ရာ ပါဒစေတီတစ်ဆူ ပူဇော် ထားသည်။

၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ပျော်ဘွယ်မြို့မှ ဒေါ်ငွေစိန်မိသားစု၏ မ၊တည်ငွေဖြင့် အများစုပေါင်း လှူဒါန်းထားကြောင်း သိရသည်။ ခြေတော်ရာမှာ တောင်ခွင် သာသနာပိုင် အသိအမှတ်ပြု စက် တော်ရာလက္ခဏာမူ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တောင်ဘက် တန်ဆောင်းငယ်၌ မူ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ငါးဆူနှင့် အတူ ကျောက်စာတစ်ချပ် တွေ့ရ သည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ဘတ္တသုကြီး ဦးဘိုးမင်းက စေတီတော် ဉာဏ်တော် တိုးမြှင့်ရန် ရည်ရွယ်၍ မိမိတို့ပိုင် “ကျွဲမ”ဟူသော မြင်းကို ရန်ကုန် မြင်းပြိုင်ပွဲတွင် ယှဉ်ပြိုင်စေရာ အနိုင်ရ သဖြင့် ဤစေတီကြီးကို ဉာဏ်တော် တိုးမြှင့် တည်ထားခဲ့ကြောင်း ကမ္မည်း ထိုးထားလေသည်။

တောင်ဘက်အစွန်တွင်ကား ဝိဇ္ဇာ တန်ဆောင်းနှင့် ဗောဓိညောင်ပင်ကြီး ရှိသည်။ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်းတွင် အဘ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် အဘအောင်မင်း ခေါင်ရုပ်တုများ ဖူးတွေ့ရသည်။

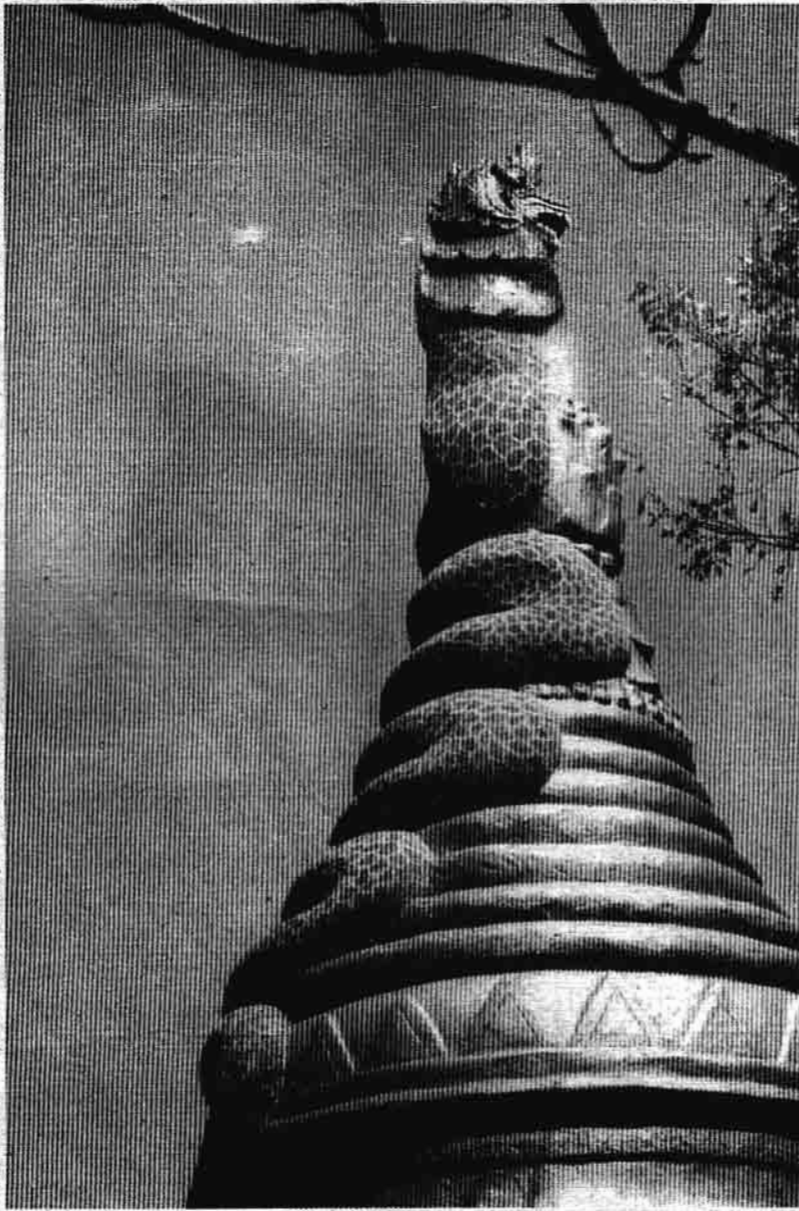
ဗောဓိညောင်ပင်ကြီး

ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးကား ၁၂၄၁ ခုနှစ်တွင် စိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ဘတ္တသရက်ပင် ရွာဦး ကျောင်းမှ ဦးရာဇိန္ဒနှင့် ဦးသုန္ဒရတို့ သည် ရတနာပုံနေပြည်တော်တွင် စာဝါသင်ယူပြီး၍ ရွာကျောင်းသို့ ပြန် ကြွလာစဉ် မင်းတုန်းမင်း မဇ္ဈိမဒေသ မှ ပင့်လာသော ဗောဓိပင်ငယ် နှစ်ပင် ကို ကပ်လှူလိုက်သဖြင့် စိုက်ပျိုးထား

ခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ပင်စိုက်ပျိုးခဲ့ရာ တစ်ပင်မှာ ၁၃၂၄ ခုနှစ်က လက်ပန်းချောင်း ရေ တိုက်စားရာ၌ လဲပြိုသေဆုံးခဲ့သည်ဆို ၏။

နဂါးထီးဘုရား

ထို့နောက် စောင်းတန်းရှိ ဗုဒ္ဓဝင် ပန်းချီကားများကို လေ့လာပြီးနောက်

◆ ထီးတော်အစား
ပိန်းခွေတော်ကာ

စေတီတော်၏ အရှေ့တောင်ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ ပုံစံထူးခြားသော နဂါးထီးနှင့် စေတီတစ်ဆူကို တွေ့ရသည်။

စေတီထီးတော်အစား နဂါးတစ်ကောင် ရစ်ခွေတက်ကာ ပါးပျဉ်းနှင့်

အုပ်မိုးထားသည့် စေတီဖြစ်သည်။ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို မပြောနိုင်ကြပါ။ နှစ်တစ်ရာကျော် မတိုင်မီကပင် တည်ရှိပြီးဖြစ်သည်ဆို၏။ ဦးငြိမ်းမောင်၏ ချမ်းသာကြီး ဘုရားသမိုင်းတွင်လည်း မပါရှိပေ။

၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ဤကဲ့သို့ နဂါးထီးစေတီကို စဉ်ကိုင်မြို့နယ်၊ ပလိပ်မြို့၊ ဗန်းမော်ကျောင်း အနီးတွင် တစ်ဆူ၊ ရမည်းသင်းမြို့၊ မင်းနန်သူ ဘုရားဝင်းတွင် တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။

ယင်းနှစ်ဆူစလုံးသည် မင်းနန်သူခေါ် အနန္တသူရိယအမတ်ကောင်းမှ စေတီများ ဖြစ်ကြသည်။ နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက်တွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပမထေရ်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုခဲ့သော အမတ်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘတ္တချမ်းသာကြီး ဘုရား သို့မဟုတ် ရွာဦးကျောင်းမှ သိမ်နှင့် စေတီတို့မှာ မင်းနန်သူနှင့် ဆက်နွယ်နိုင်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

နိဂုံးပုဒ်

ဘတ္တချမ်းသာကြီး ရုပ်ပွားတော်သည် ဘွဲ့ပညတ်အရလည်း ချမ်းသာမှု အစုစုကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့်အပြင်...

လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်အရ အလိုရှိရာ တောင့်တရာကို ရစေပိုင်ဆိုင်စေသည့် နိမိတ်ကောင်းဆောင် ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်လေရာ ရမည်းသင်း ပျော်ဘွယ် ဒေသ

သို့ ရောက်ပါလျှင် ကြည်ညို ဖူးမြော်သင့်သော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်လေသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူအတော်များများက ဝါး အမြဲတေအကြောင်းကို ရေးသားခဲ့ဖူး ပေပြီ။ သို့ရာတွင် ယခု စာရေးသူ ရေးသားမည့် နှစ်ထပ်ဝါးပူးအမြဲတေ မျိုးကိုတော့ မတွေ့ခဲ့မိပေ။

ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူများ ထပ်မံ၍ ဗဟုသုတရရှိကြစေရန် ရည်ရွယ်လျက် နှစ်ထပ်ဝါးပူးအမြဲတေ အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

(၁၃-၂-၂၀၁၄)ရက်နေ့ ညနေ(၅) နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေ ကန္တိရဆရာကိုဝင်းမြင့်ဆီ ရောက်ရှိသွား ခဲ့ပါသည်။ ယင်း၏ အိမ်ရှေ့အရောက် တွင်...

‘ဗျို၊ ဆရာကိုဝင်းမြင့်...ဗျို၊ ဆရာ ကိုဝင်းမြင့်’

ဟု အော်၍ခေါ်သော်လည်း တံခါး က ပွင့်မလာပေ။ တံခါးက သော့ခတ် ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ စေ့ရုံစေ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာကိုဝင်းမြင့် အပြင် သွားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အထဲမှာပဲ ရှိနေမည်ဟု ကျွန်တော် တွက်ဆလိုက် ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စေ့ရုံစေ့ထားသော တံခါး ကို တွန်းဖွင့်ဝင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ သီချင်းဖွင့်၍ အငြိမ့်သား ထိုင်ကြည့်နေ သော ဆရာကိုဝင်းမြင့်ကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘ဟာ...ဆရာကိုဝင်းမြင့် ခေါ်မကြား အော်မကြားနဲ့ဗျာ၊ ဘာတွေများ ဒီ လောက ကြည့်နေတာလဲ’

‘ဟော ဆရာကိုမိုးပါလား။ လာဗျာ ဒီမှာ ကျွန်တော် Rဇာနည်ရဲ့သီချင်းခွေ ဖွင့်ကြည့်နေလို့ ခင်ဗျားခေါ်တာ မကြား လိုက်ဘူးဗျ’

‘ဪ...ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ဒါနဲ့ ဆရာ ကိုဝင်းမြင့် အောက်စက်တွေ၊ အပေါ်

နှစ်ထပ်ဝါးတဖြုတ်တာနီကတ်

ကံဇာတာတွေ တက်နေတာလဲ ဆရာ ရယ်၊ ရှင်းပြပါဦး’

‘ဟဲ...ဟဲ ဒီလိုဗျ၊ ဆရာကိုမိုး ဒါ ဘာလေးလဲသိလား’

‘အင်း...သိတယ်လေ၊ အဲဒါ ဝါး အမြဲတေ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဝါးအမြဲတေဆိုတာ တော့ မှန်တာပေါ့၊ ဘာထူးသေးလဲ၊ သေချာထပ်ကြည့်ဗျာ’

‘အင်း... ဒီဝါးအမြဲတေလေးက တခြား ဝါးအမြဲတေတွေလို မဟုတ်ဘဲ နှစ်ထပ်ဖြစ်နေတယ်ဗျ’

‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျ၊ ဒါက နှစ်ထပ်ဝါး အမြဲတေလေ။ ခုရက်ပိုင်း ကျွန်တော့် ဆီ ဒီနှစ်ထပ်ဝါးအမြဲတေလေး ရောက် ပြီးကတည်းက ကံကောင်းပြီးရင်း ကံ ကောင်းနေတာဗျို။

ဒါကြောင့် ဒီတစ်ခါ ဆရာကိုမိုးကို ကျွန်တော်က လက်ဖက်ရည်တိုက်ပါ့ မယ်။ ဒါတိုင်းဆို ဆရာကိုမိုးကပဲ ကျွန်တော့်ကို တိုက်နေရတာ’

‘သာဓုပါဗျာ... သာဓုပါ။ ဪ... နေဦးဗျ၊ ဒီနှစ်ထပ်ဝါး

မိုး (သရက်)

နှစ်ထပ်ဝါး အမြဲတေ

စက်တွေနဲ့ ဘယ်လိုလဲ ဆရာထောနေ တယ်မဟုတ်လား’

‘ဟား...ဟား ဟုတ်ပါ့ ဆရာကိုမိုး ရေ ခုတလောမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ကံ ဇာတာတွေ တက်ပြီးရင်းတက်၊ ကောင်းပြီးရင် ကောင်းနေတာဗျ၊ ဟဲ... ဟဲ’

‘ဒါဆို ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်

အမြဲတေလေးကို ဆောင်းပါးရေးဖို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ရအောင် ဆရာကိုဝင်းမြင့် ကိုင်ထားပေးဦးဗျာ’

‘ဪ...အင်းပါ...အင်းပါ’ နှစ်ထပ်ဝါးအမြဲတေလေးကို ဆရာ ကိုဝင်းမြင့်အား ကိုင်ထားနိုင်တာ ကျွန်တော်ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ပါသည်။

‘ဒါနဲ့ ဆရာကိုဝင်းမြင့် ဒီနှစ်ထပ်

ဝါးအမြဲတေလေးကို ဘယ်က ရခဲ့တာလဲ

'ကျွန်တော် ဇီးကုန်း၊ နတ်တလင်း ဘက် ကို သွားရင်းနဲ့ မြစ်မီးတောင်က ရလာခဲ့တာဗျ'

'ဪ... ဒါကြောင့် ဆရာကိုဝင်းမြင့်ကြီး လာဘ်တွေရွှင်ပြီး ကံတွေကောင်း နေတာကိုး။ ဒါနဲ့ ဆရာကိုဝင်းမြင့် ဒီလို ဂန္တီရအဆောင်ပစ္စည်းလေးတွေ ရရင် ဘယ်လို သိဒ္ဓိတင်ပြီး ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာ စာဖတ် ပရိသတ်တွေ သိအောင် ပြောပြပေးပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမိုး၊ ဝါးအမြဲတေ ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြား မည်သည့်ဂန္တီရပစ္စည်း မဆို အစီအရင်ပြုလုပ်တော့မယ် ဆိုရင်...'

ဟု အစချီကာ ဆရာကိုဝင်းမြင့်မှ အစီအရင်ပြုလုပ်ပုံကို ကျွန်တော်အား ပြောပြပါသည်။ ဆရာကိုဝင်းမြင့် ပြောပြသည့် အစီအရင်ပြုလုပ်ပုံမှာ...

ပထမဦးစွာ...

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား သစ်သီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ နံ့သာတိုင်(အမွှေးတိုင်)၊ အလင်းတိုင် (ဖယောင်းတိုင်)တို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော်ပါ။

ပြီးလျှင်...

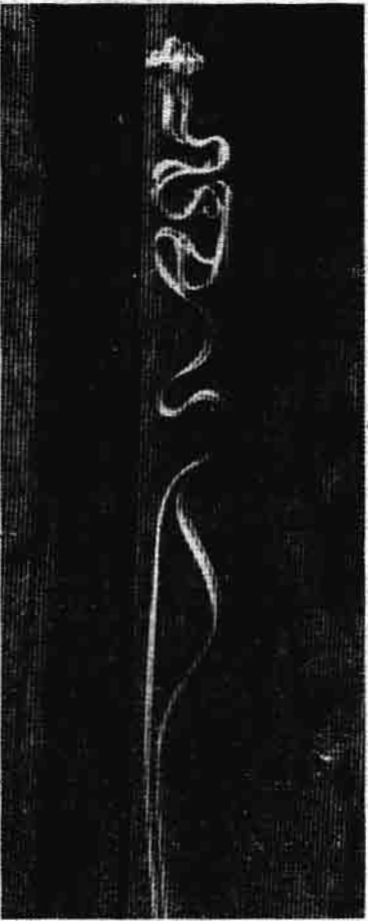
ရတနာသုံးပါးနှင့် အနန္တငါးပါးကို ရှိခိုးကန်တော့ပါ။ ထိုကဲ့သို့ ရှိခိုးကန်တော့ပြီးပါက ငါးပါးသီလကို ခံယူစောင့်ထိန်းပါ။

ပြီးလျှင်...

အဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုလိုသော ဂန္တီရပစ္စည်းသည် ရေဆေး၍ရသော ပစ္စည်းဖြစ်က ရေသန့်သန့်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပါ။

ရေဆေး၍ မရက အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ပွတ်တိုက်ပါ။

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနး

◆ နင်ထင်ပါအံ့ပြုစော

သတိပြုရန်မှာ ဂန္တီရပစ္စည်းများကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည့် ပစ္စည်းများဖြင့်သာ စီမံဆောင်ရွက်ရပါမည်။

ပြီးလျှင်...

စတီးလင်ပန်း(သို့မဟုတ်) စတီးပန်းကန်ဖြင့် ထည့်၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်၌ တင်ထားပါ။

ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီးပါက...

'ဥုံ ဣပ္ပတိ ဣပ္ပတိ သပ္ပရဏံ ဣပ္ပတိ' ဟူသော အနိုးဂါထာဖြင့် (၇)အုပ် ရွတ်ဖတ်၍ နှိုးပါ။

ပြီးလျှင်...

'ဥုံ တန တန ယာတန တန ဣတန ယံ ထောင်သောင်သွားဟ' ဟူသော တနချေ(သနချေ)ဂါထာ

ဖြင့် (၇)အုပ်ရွတ်ဖတ်၍ တနချေ(သနချေ)ပေးပါ။

ပြီးလျှင်...

'ဥုံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ယဟသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိသင်္ဃိ ထောင်သောင် တက်ဆရာတက် ထက်ဆရာထက်'

ဟု (၇)အုပ် ရွတ်ဖတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။

ပြီးလျှင် အလိုရှိတိုင်းဖြစ်စေသော မန္တန်ဖြစ်သည်...

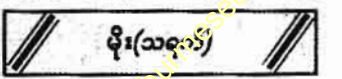
'ဥုံ ဇေယျသပ္ပတ္တိ ယဟဇေယျသပ္ပတ္တိ ဇေယျဇေယန္တိ လာဘန္တိ သွားဟဟ သပ္ပသွားဟဟ'

ဟု (၃၇)အုပ် ရွတ်ဖတ်၍ ထပ်မံပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။

ထိုကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်ပြီးပါက မိမိတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသမျှသော လှူဒါန်းသည် ဒါန၊ စောင့်ထိန်းသည် သီလ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သမျှ စရဏ၊ ပွားများအားထုတ်ခဲ့သမျှ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ ထို ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုတို့၏ အဖို့ ဘာဂတို့ကို...

ရှေးရှေးဘဝ၊ ယခုဘဝ တော်စပ်ကြကုန်သော အမိအဖ၊ ဆရာသမား၊ အဘိုးအဘွားတို့အား လည်းကောင်း၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားလည်းကောင်း၊ မြင်အပ်မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးတို့နှင့် (၃၁) ဘုံသား အားလုံးတို့ကို ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေရပါမည်။

အထက်ပါ အဆင့်များအတိုင်း ပြုလုပ်ပြီးပါက မိမိတို့၏ ဂန္တီရပစ္စည်းလေးများကို မိမိတို့နှင့် သင့်တော်ရာ နေရာများတွင် ထားရှိခြင်းဖြင့် ငွေဝင်လာဘ် ရှင်၍ စီးပွားဥစ္စာများ တိုးတက်စေမည် ဟု ဆရာကိုဝင်းမြင့်က ပြောပြပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ကြွယ်ပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သေးစွမ်းကျောင်းနှစ်လက်

ပြည်ထောင်စု
(စက်မှု-၁)

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာတိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်များအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း
 ဒူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေခေ့နှင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇော်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုတက်ဒီတက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံ့လှည့်ခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မပြေခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဒီတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တစ်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းအောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂၇ ၀၀၆၄၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေပျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အာရုံပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ပယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

‘ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် ‘စကြာမင်း’ လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗျာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (ဝက်မူ...)

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သမိုင်းစစ်ပေတီပျား

၆ အောင်မြင် ဂြိုဟ်တော်များ (၂၀)

ဖောက်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရတနာဂီရိ လုံးတော်ကြီးစေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။]

ရတနာမြတ်ကို ကူတိ
ပသိဒ္ဓံ ထူပ မုတ္တမံ၊
သမ္ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နော ဟုတ္တာ၊
ဝန္ဒာမိ သိရဿအံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ကူတိ = အိတိ
- ပသိဒ္ဓံ = ပသိတိဝံ
- မုတ္တမံ = မုတ်တမံ
- သမ္ဗုဒ္ဓေ = သမ်ဗုတ်ဝေ
- ပဿန္နော = ပဿန်နော
- ဟုတ္တာ = ဟုတ်တဝါ
- ဝန္ဒာမိ = ဝန်ဒါမိ

မြန်မာပြန်

ရတနာမြတ်ကိုကူကူတိ၊ ရတနာဂီရိ
လုံးတော်ကြီး စေတီတော်ဟူ၍။

ပသိဒ္ဓံ၊ အလွန်တရာ ကျော်စော
ထင်ရှားသော။

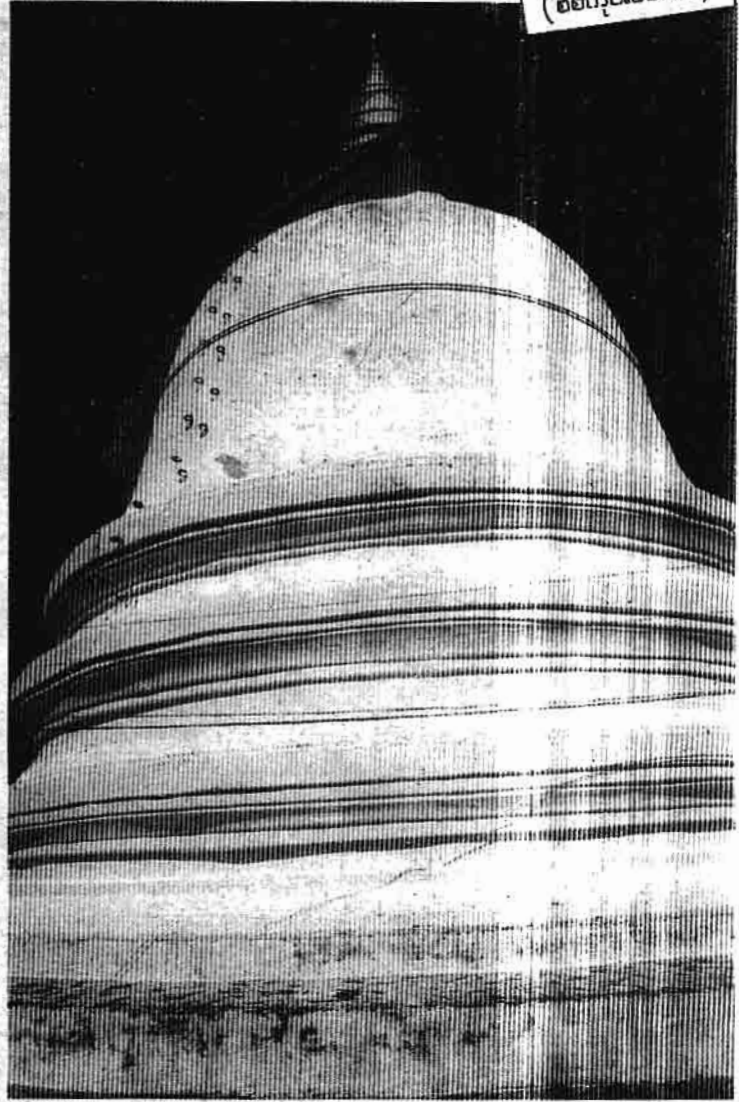
ထူပ မုတ္တမံ၊ စေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက် ။ “.....”နေရာတွင်
ရွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။]

သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားသိ
မြင် ဘုရားရှင်တို့ကို။

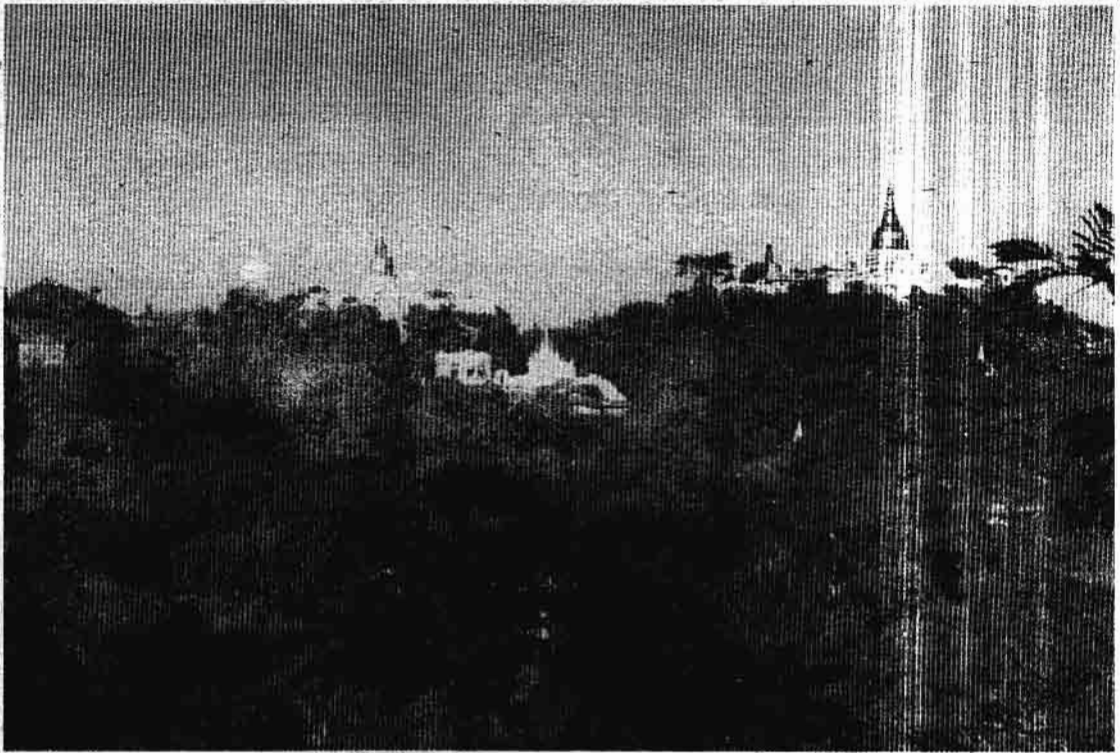
ပဿန္နော၊ သဒ္ဓါရွှန်းစို လွန်ကြည်ညို
F.9A, October, 2014.

◆ ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီးစေတီတော်
အနီးကပ်မှမြင်ရသော ရိက္ခင်လှသည့် ရိက္ခင်ဟန်

သောစိတ်ရှိသည်။
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါသောကြောင့်။
သိရဿ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်

အင်္ဂါနှင့်။
အာဒရံ၊ ရိုသေလှစွာ။
ဝန္ဒာမိ၊ ရိုခိုးကော်မော် ဖူးမြော်

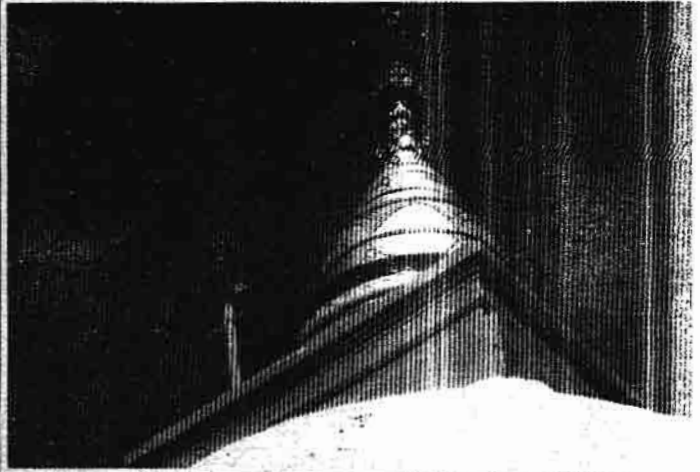
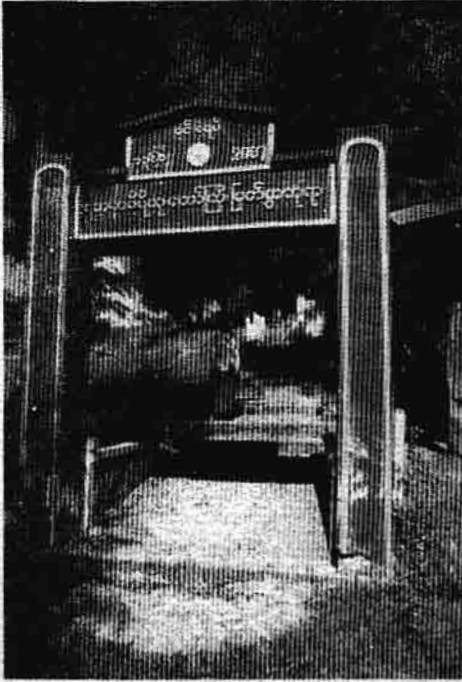

ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီးတော်၏ အကာတော်ဖြစ်သော အနန္တသုရိယ အမတ်ကြီး၏ ကုသိုလ်တော် မိပေါက်ကြီးတော်အား ရုပ်မြင်သံကြားမှ ဖူးမြင်ရပုံ

ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။
 ဘုရားတည်နှစ်
 သက္ကရာဇ် ၈၁၀ ပြည့်နှစ်။
 ဘုရားဒါယကာ
 အမတ်ကြီး အနန္တသုရိယနှင့် သိန္နီ
 ဖော်ဘွားသမီးတော်။
 တည်နေရာ
 စစ်ကိုင်းမြို့ မင်းစံရပ် ရတနာဂီရိ
 တောင်ကုန်း။
 ပွဲတော်ရက်
 နှစ်စဉ် ဝါဆိုလဆန်း (၇)ရက်၊
 (၈)ရက်။
 အောင်မြင်နေရာ
 စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် အာရုံခံ
 အတွင်း။
 အစောင့်အရှောက်
 သိုက်နန်းရှင်မယ်တော်ကြီး စောနန်း

ထွေး။
 ထူးခြားချက်
 ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီး စေတီ
 တော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့၏ “သမိုင်းဝင်
 ရတနာကိုးဆူ” စာရင်းဝင် အလွန်
 ထင်ရှားသော “ရတနာတစ်ဆူ” ဖြစ်
 လေသည်။
 သမိုင်းဝင်ရတနာကိုးဆူမှာ...
 ၁။ ရတနာထွဋ်ခေါင်စေတီ
 ၂။ ရတနာစံဦးစေတီ
 ၃။ ရတနာပုဂ္ဂိုလ်စေတီ
 ၄။ ရတနာစံကျော်စေတီ
 ၅။ ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီးစေတီ
 ၆။ ရတနာပုဂ္ဂိုလ်စေတီ
 ၇။ ရတနာပင်စည်စေတီ
 ၈။ ရတနာပြုစည်ဆုံစေတီ
 ၉။ ရတနာပုံစေတီ
 ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

“ရတနာထွဋ်ခေါင်” ခြောက်ရောင်
 မြူးတယ်
 “ရတနာစံဦး” နိုင်းလို့မမြော်
 “ရတနာပုဂ္ဂို” လွန်ထင်ပေါ်သည်
 “ရတနာစံကျော်” ကိုးဂုဏ်ထူး
 “ရတနာဂီရိ” ဖာလ်မပြုတယ်
 “ရတနာမဉ္ဇူ” သုံးဘုံမကိုင့်ဖူး
 “ရတနာပင်စည်” ထွန်းလှုံတယ်
 “ရတနာပြုစည်ဆုံ” ဘဝင်ကြား
 “ရတနာပုံ” ငါးမာန်ခူးလို့
 မှောင်မြူးမလူး ထွန်းလှုံကြည်
 ရတနာကိုးဆူ စိန္တေယျ
 စစ်ကိုင်းဌာန တတ်ပေါင်းမွေတော်
 စည်။
 ဟူ၍ ဤနယ်တေးထပ်ဖြင့် ဂုဏ်ယူ
 ရေးသားခဲ့လေ၏။
 ရတနာဂီရိ လုံးတော်ကြီးစေတီ
 တော်၏ ခြေဖောက်ရင်းတွင်လည်း
 F.9B, October, 2014.

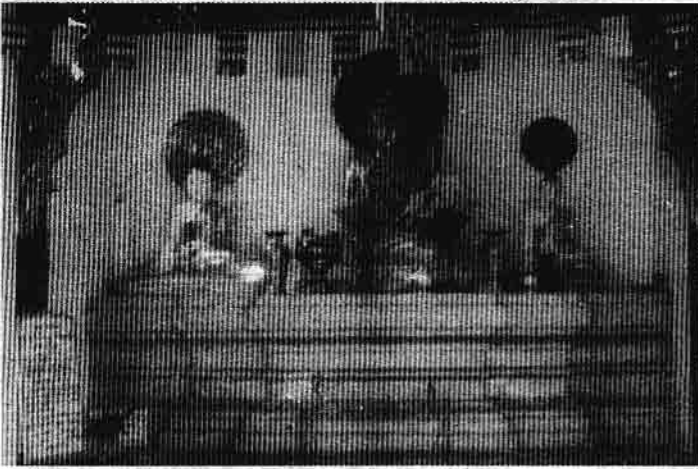
◆ ရတနာဂီရိလုံတော်ကြီးထောက်ခံ
 သိမ်ဟောင်းထောက် အထက်မှ တွေ့ဖော်
 † ရတနာဂီရိလုံတော်ကြီးထောက်ဆင့်

အတူ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ စာရင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သော သိမ်တော်
 လေသည်။ ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ရတနာဂီရိသိမ်တော်ကြီး ကိုလည်း ရတနာဂီရိသိမ်တော်ကြီးမှာ စစ်ကိုင်း ယခုအခါ ရှေးဟောင်းသိမ်တော်
 မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် မြို့၏ သမိုင်းဝင် သိမ်တော်-၃၀ ကြီးနှင့် မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတော်

◆ သမိုင်းဝင်သိမ်တော်ကြီး-၃၀ အပါအဝင်ဖြစ်သော ရတနာဂီရိသိမ်တော်ကြီး

◆ ရတနာဒီရိရုံဝတီကြီးဝတီ၏ အောင်ထပ်ခြင်သော အာရုံခံအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များကို ဖြူမြင်ရုံ

◆ ရတနာဒီရိရုံဝတီကြီးဝတီ၏ တကျောက်စာတိုက်သည်

◆ ရတနာဒီရိရုံဝတီကြီးဝတီဝတီ၏ ဖုတ်ယာထမြောက်တကျောက်စာ

◆ အစောင့်အရှောက်မယ်ဝတီကြီး၏ နန်းတောင်

◆ ရတနာဒီရိရုံဝတီကြီးဝတီဝတီ၏ အစောင့်အရှောက် မယ်ဝတီကြီး စောနန်းတော

ကြီးမှာ လုံးဝ ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့အချိန်တွင် ဓမ္မ ရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက်နှင့် သိမ်တော်အသစ်ကြီးဖြင့် ထွန်းပ လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေ၏။

သိမ်တော်ကြီး၏ ပုံဟန်မှာ အလယ်ဗဟိုတွင် မဏ္ဍိုင်ကြီးခံ၍ ကုလားကျောင်းပုံ အဆောင် တော်၏ အထက်တွင် ပုဂံခေတ် စေတီ ပုံဟန်ဖြင့် တည်ဆောက် ထားလေ၏။

ရတနာဂီရိ လုံးတော်ကြီး စေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ ဘုရင် မင်းမြတ် တည်ထားကိုးကွယ် သော စေတီတော် မဟုတ်သော ကြောင့် တစ်မူထူးခြားသော ပုံစံတော် ဖြစ်လေသည်။

အနန္တသူရိယအမတ်ကြီးနှင့် သိန္နီ စော်ဘွားတို့၏ သမီးတော်မှ တည်ထား ကိုးကွယ်သောကြောင့် ရှေး ရှမ်းရိုးရာ ပုံဟန်အတိုင်း အဆင် အယင်မပါ ရှင်းလင်းစွာ တည်ထားလေ ၏။

ဖိနပ်တော် ထောင့်များတွင် အခြား စေတီတော်များကဲ့သို့ ခြင်္သေ့ရုပ်ကြီး များ ပြုလုပ်ထားခြင်း မရှိပါ။

ပစ္စယ်များ၌လည်း ကြာပန်းခိုင်အိုး များ၊ မနုဿီဟရုပ်တုများနှင့် အရံ စေတီတော်များ လုံးဝ မပါရှိဘဲ စင်းလုံး ချော တည်ဆောက်ထားလေ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ ခေါင်းလောင်း မှောက်ကို ပစ္စယ(၃)ဆင့်၏ အထက် ဝယ် ခါးပန်းစည်း တစ်ခုတည်းဖြင့်သာ ပတ်ရံထား၍ ရှင်းလင်းစွာ ဖူးမြင်နိုင် လေသည်။

ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက်

ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီးစေတီတော်၏ ဗြည့်လုံးအေးချမ်းသာသာ နောင်တော်ကြီးစေတီ

တွင် (၄)ထောင့် ရေကန်တည် ပြုလုပ် ၍ စေတီတော်ငယ်တစ်ဆူ ထပ်ဆင့် တည်ထားလေရာ ရွှေခိန်းအပြည့်ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် တည်ရှိလေ၏။

ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီး စေတီ တော်၏ အနောက်ဘက်အခြေတွင် ရွှေရောင်ဝင်းပနေသော ကိုးတောင် ပြည့်စေတီတစ်ဆူ တည်ရှိလေသည် ထိုစေတီတော်မှာ **“ပြည့်လုံး အေးချမ်းသာသာ နောင်တော်ကြီး စေတီ”** တော်ဖြစ်လေရာ **“ရတနာဂီရိ လုံးတော်ကြီးစေတီတော်၏** ခေါင်း လောင်းမှောက်အထက်၌ တည်ရှိသော အထွတ်တင် စေတီတော်ငယ်၏ ကိုယ် ပွားတော် ဖြစ်လေ၏။

ပြည့်လုံးအေးချမ်းသာသာ နောင် တော်ကြီး စေတီတော်၏ မြောက်ဘက် တွင် ရတနာဂီရိသိမ်တော်ကြီးကို ပုဂံ

ခေတ်ပုံဟန်ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် တည်ရှိလေသည်။

ဘုရားသမိုင်း ကျောက်စာ တိုက်မှာ ရင်ပြင်တော်၏တနင်္ဂနွေ ထောင့်အနီးတွင် တည်ရှိလေရာ သေးငယ်သောကြောင့် မထင် မရှား တည်ရှိလေ၏။

အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သော မယ်တော်ကြီး စောနန်းထွေး၏ နတ်ကွန်းကြီးမှာ ရင်ပြင်တော်၏ စနေထောင့်တွင် တည်ရှိလေရာ အခြေအရံ မပါသော မယ်တော် ကြီးထံပါး၌ ရိုးရာရှမ်း အစား အစာများဖြင့် ဆက်သပူဇော်၍ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ဆုပန်ခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်ကြလေသည်။

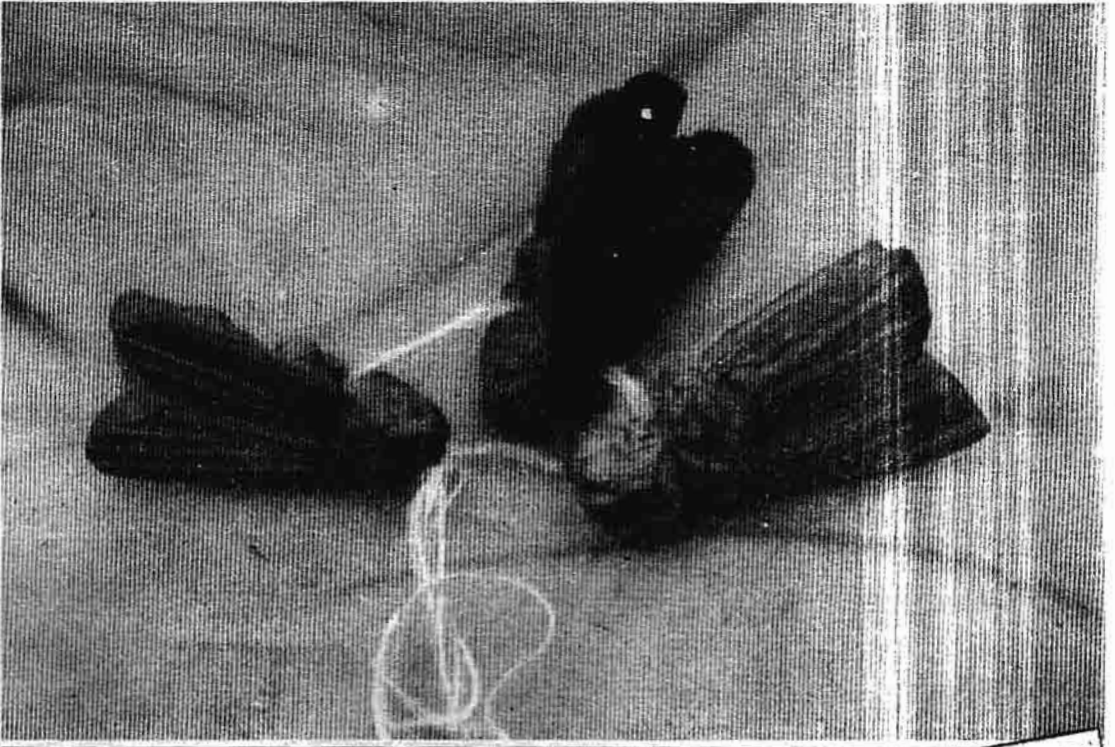
ပွဲတော်ရက်များတွင် မန်း ရွှေမြို့မှ နာမည်ကြီး ဇာတ် သဘင်များဖြင့် နှစ်စဉ် ပါဝင်ကပြ

ညွှန်ခံသော အစဉ်အလာရှိလေရာ ရုပ်ဝေးရုပ်နီးများမှ ပွဲတော်လာ မိတ် ဆွေ အပေါင်းအသင်းများအား မုန့်ပဲ သရေစာများဖြင့် ညွှန်ခံကြလေသည်။

ပွဲဈေးတန်းကြီးမှာ ထုံးဖို၊ မင်းစံ၊ ရွှေခိုးနှင့် ရေဝန်း စသော ရုပ်ကွက်များ ၏ ဆုံရာ လမ်းမတန်း ဖြစ်သောကြောင့် အထူးစည်ကားသော ဘုရားပွဲတော် ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီးစေတီတွင် သမိုင်းတွင် သော ရတနာဂီရိလုံးတော်ကြီး စေတီ တော်သည်ကား ဂန္ဓာရီခရီးတစ် ထောက် ဝင်ရောက်သင့်သည့် ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိ အထူးပြုသော အောင် မြေနေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

► မြန်မာ့ ထွေးရှိသော ပိတုန်းရုပ်များ

ဖော်ပြ (ကျောက်ခဲ)

ပုံတွင်ပြထားသည်မှာ ပိတုန်း သုံးကောင်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ကြီးစဉ် ငယ်လိုက် အလျားမှာ (၁၂"၊ ၁"၊ ၉") ဖြစ်ပါသည်။

ဖတ်ခဲများသော စာများအရ တားပြရန် မှ ကင်းဝေးစေရေးအတွက် ကက်ကင်း ဓာတ်ဆင်ထားသော အရုပ်များဟု ဆို ရနိုင်ပါသည်။

“ပန်းတောင်း”မြို့က “ပိတောက်” နှင့်လုပ်ထားသော “လှည်းပုံတောင်း” ကို “ပိတုန်း” ရုပ်ထုပြီး ထိုအရုပ်ထဲသို့ “ပြဒါး” ထည့်ကာ “ပဒိုင်း” သားဖြင့် ပိတ်ထားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိပါ သည်။

သုံးကောင်တွဲထားခြင်းဖြင့် မိသားစု ပုံဖြစ်ပေမည်။ ပိတုန်းတစ်ကောင်ထက် မိသားစုပုံက ပို၍ အစွမ်းထက်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ ဤကား အများသိရှိပြီး

၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပိတုန်းသုံးကောင် ဆောင်ထားခြင်း

သား မဟုတ်တို့ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

သိထားသည့် အချက်အလက်များ နှင့် ထိုပိတုန်းရုပ်ကိုက်ညီမှု ရှိ မရှိကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မစစ်ဆေးဖြစ်ပါ။ စစ်ဆေးလိုက်လျှင် ထိုအရုပ်၏ အနေ အထား ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်သွားနိုင် ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုသည်မှာ ထိုအရုပ် ၏ စွမ်းအင်မဟုတ်ဘဲ ထိုအရုပ် ရရှိလာ ပုံသာ ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည်နှစ်ပေါင်း (၁၅)နှစ်ကျော် ခန့်က ကိုမြင့်အောင်သည် ခရီး မကြာ ခဏထွက်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတော့ မထွက်နိုင်တော့ပါ။ တစ်နေ့ ယန္တရားဖြင့် ပိတုန်ယတည်းခိုခန်းတွင် တည်းခိုပြီး ပြန်ခါနီး ပါလာသောပစ္စည်းများ မကျန် ရစ်စေရန် တည်းခိုသည့် အခန်းကို သတိဖြင့် စစ်ဆေးလိုက်ပါသည်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက အကပ်ထပ် စစ်ဆေးတတ်သောအကျိုး ပါနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ဝင်ထွက်ရာ

www.burmeseclassic.com

တံခါးပေါက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ဤ ပိတုန်းရုပ်ကလေးများကို တွေ့မြင်လိုက် ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခါတိုင်း သတိမမူသောကြောင့် လား မသိပါ။ မတွေ့မြင်ရဘဲ ယခု ပြန်ခါနီး သေသေချာချာ စစ်ဆေးမှသာ တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပိုင်ရှင် မည်သူဖြစ်ကြောင်း စုံစမ်းရန် အချိန် မရှိပါ။

ထူးထူးဆန်းဆန်း တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် တွေ့လာသော ဤအရုပ်များကို အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားချင်သော ကြောင့်သာ ချိတ်ဆွဲထားရာက ဖြုတ် ကာ ယူဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအရုပ်များ ရရှိပြီးနောက် မိမိ

ဘဝတွင် မည်သည့် ထူးခြားပြောင်းလဲမှု မှ မရှိခဲ့ပါ။ ရှေးအစဉ်ဆက်ကာ ယခုတိုင် ရှိဆဲ ဖြစ်သော ဤ ဂန္ထီရဆန်သည် အရုပ်မှာ အသိမ်းလွန်သွားသောကြောင့် သေတ္တာတစ်ခုအတွင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာအောင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ရှိရာ မှ ယခု ၂၀၁၄ ခု၊ ဧပြီလအတွင်း (သင်္ကြန်ကာလ)ပစ္စည်းများ ရှင်းလင်း စဉ် ပြန်လည် တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤပစ္စည်းမှာ ဆိုထားခဲ့ကြသည့် ပန်းတောင်းမြို့မှ လှည်းပုံတောင်း ဟုတ်မဟုတ်၊ ပိတောက်သား ဟုတ် မဟုတ် အထဲမှာ ပြဒါးရှိ၊ မရှိ ပဒိုင်းသား နှင့် ပိတ်၊ မပိတ်မှာ (မစစ်ဆေးဖြစ် သည့်အတွက်) မသေချာလှပါ။

သို့သော် ဤပိတုန်းရုပ်ဆိုလျှင် ဖော်ပြပါ အချက်များနှင့် အလုံးစုံမဟုတ် တောင် အနည်းဆုံး တစ်ချက်၊ နှစ်ချက် တော့ ကိုက်ညီလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုပိတုန်းရုပ်ကလေး၏ စွမ်းပကား ကို လက်တွေ့ သိမြင်ထားသူများက ယင်းတို့၏ အတွေ့အကြုံကို ဖော်ပြပေး ကြပါမည်ဆိုပါက လက်ရှိပိုင်ဆိုင်နေ သူများအား ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းအပေါ် ယုံကြည်မှု ပိုမိုလာမည်ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ခေတ်သည် သိပ္ပံခေတ် မဟုတ်ပါ လားခင်ဗျာ...

မောင်နီး (ကျောက်မဲ)

“အနာရှိလျှင် ဆေးရှိရမည်” အနာသိလျှင် ဆေးသိ ရမည်” ဟူသော စကားပုံဆိုရိုးအရ အရိုးတိုးရောဂါ ဟု ခေါ်သော ဖနောင့်တွင် အရိုးအတက်ထွက်ခြင်း ကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက် တင်ပြ လိုပါသည်။

ထိုကျိုးပေါင်းတက်သော အရိုးတိုးရောဂါမှာ ဖနောင့်တွင် လည်းကောင်း၊ ဒူးဆစ်အဆက်တွင် လည်းကောင်း၊ လက် ကောက်ဝတ်တွင် လည်းကောင်း၊ လက်ချောင်းများတွင် လည်းကောင်း၊ လည်ပင်းကုတ်ရိုးတွင် လည်းကောင်း ဖြစ် ပေါ်သည်ကို တွေ့ရတတ်ပါသည်။

မည်သည့်နေရာတွင်ဖြစ်သည် ဖြစ်စေ သစ်ခေါင်း များရည်စစ်စစ် ရရှိရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

ယင်း သစ်ခေါင်းများသည် ကို ရွှံ့နှင့်တစ်ရွှံ့ဆန့်ယှဉ် ဖနောင့် တွင်ဖြစ်လျှင် ဖနောင့် ဒူးဆစ်အဆက်၌ဖြစ်လျှင် ဒူးဆစ် စသဖြင့် ရောဂါဖြစ်သော နေရာပေါ်တွင် လိမ်း၍ လက်ပံဖြင့် နှိပ်နှယ်ပေးပါ။ ပျားရည်ကုန်၍ စေ့ကပ်ခြောက်သွားသည် အထိ နှိပ်နှယ်၍ ပွတ် ပေးပါ။ လက်ပံဖြင့် တွန်း၍ မရအောင် စေ့ကပ်လာသောအခါ ရေမွှေးအနည်ထယ် ရှိမှ သွတ်၍ ပွတ်နှယ် လိမ်းကပ်ပေးပါ။ ပျားရည် ပျောက်သွားသည်အထိ ပွတ်ပေးပါ။ နာရီဝက်ခန့် အချိန်ကြာ ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ နေ့စဉ် နံနက် ညနေ အချိန်မှန်မှန် ပြု လုပ်ပေးပါ ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ခန့်ကြာလျှင် သက်သာ

သစ်ခေါင်းပျားနှင့် ပျားရည်ကျိုးပေါင်း

ပျောက်ကင်းကြောင်း အကြောပြင်ဆရာတစ်ဦး၏ လက်တွေ့ အတွေ့ အကြုံကို တစ်ဆင့် ဝေငှပေးလိုက်ရပါသည်။

ဆေးနည်းပြောပြသော အကြောပြင်ဆရာ ဦးသာဌေး အား ကျေးဇူးတင်လျက်...

မောင်နေသွေး(ဝက်လက်)

အဘိုးကြည်၏ ပြောပြမှု အချက်

အဘိုးကြည်၏ ပြောပြမှုအရ အဘိုးကြည်တို့ငယ်စဉ် ကလေးဘဝတွင် ထိုငါးကြီးများမှာ တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ်ခန့် ထွက်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခု တစ်နှစ်လျှင် တော်သလင်းလဆန်းတွင်သာ တစ်ခါ ပေါ်ထွက်တတ်ကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

ထိုငါးကြီးများကို ရှေးဘိုးဘွားလက်ထက်တော်ကတည်းက ငါးရုံသိုင်းငါးကြီးများဟု ခေါ်ခဲ့ကြောင်းကို ရှင်းပြပါသည်။

ငါးရုံသိုင်းငါးဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ အဘိုးကြည်တို့ ငယ်စဉ်ကာလတွင် တံတားငယ်များ ယာယီထိုးပြီး ဖမ်းမိသော ငါးရုံကြီးများကို အောက်မှ ကူးဖြတ်စေလျှင် ဘယ်တော့မှ မဖြတ်ပါဘဲ ကြီး သို့မဟုတ် တံတားပေါ်မှသာ ဒေါသတကြီးနှင့် သိုင်းကစား၍ စိတ်မာန်ကြီး ကျော်ဖြတ်သည်ကို တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ရှေးအဘိုးအဘွားတို့၏ ပြောဆိုချက်အရ လူဝင်စားထားလို့ ဒီလောက် သိတတ်တာ မစားကောင်းဘူးဟု ဆိုဆုံးမခဲ့၍ အဘိုးကြည်တို့ ငယ်ငယ်က မစားရဲခဲ့ကြောင်းကို အထောက်အထား တစ်ခုအဖြစ် သိခဲ့ရပါသည်။

ကလေးပီပီ အမျိုးမျိုး ဆော့ကစားခဲ့ကြခြင်းကြောင့် လူငယ်လူရွယ်များ သိုင်းကစားသကဲ့သို့ပင် အထင်အရှား ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ငါးရုံသိုင်းငါးဟု စတင်ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်ဟု ပြောပြပါသည်။ အကောင်အရွယ်အစားမှာ (၁)ပီသာကျော်ခန့်ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ ဘိုးပြည့်(ခေါ်) ကီးမင်းထိန်၏ ပြောပြချက်နှင့် အတန်ပင် နီးစပ်နေကြောင်း စာရေးသူကျွန်တော် သတိထားခဲ့မိပါ

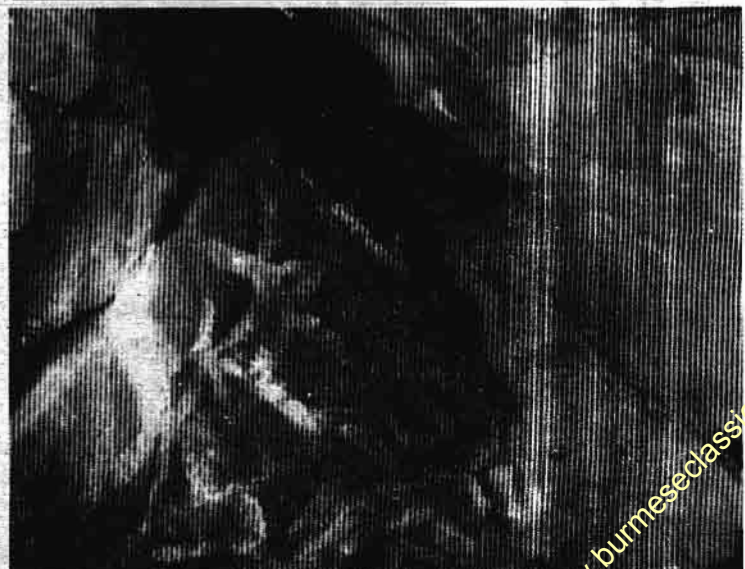
ခိုင်လုံ

ဖန်းစက်ရွာရှိ ရှောင်ယောင်း ရေထွက်

လူဝင်စား ငါးရုံသိုင်း

◆ လူဝင်စား ထားသော ငါးရုံသိုင်း
◆ ကျွန်ုပ်တို့ နားထောင်သော ရွာတွင် ငါးရုံသိုင်းကြီးများ

ကန် အကျောက်တောင်ကြားမှ သစ်ကြီးတောကြီးများ

သစ်ကြီးတောကြီးများ

နန်းဟူးရှိ ရေထွက်တို့မှ တစ်ကြိမ် တည်း။ တစ်ခါတည်း (၂)မိုင်၊ (၃)မိုင် ခန့်အကွာမှ ဖုန်းခနဲ...ဖုန်းခနဲ ကြား ရအောင်ပင် ရေထွက်မှ ရေလုံးကြီးများ အော်မြည်ပြီး ထွက်လာသည်မှာလည်း နှစ်စဉ် တစ်ကြိမ်ဖြစ်မြဲဟု ဆိုသည်။

ပလောင်နန်းဟူးရေထွက်မှ ရေ လုံးကြီးနှင့် ပါလာသော ငါးများမှာ ငပျောက်မ ငါးခေါင်းတို့များသာ ဖြစ်ပြီး

မည်သူမှ မစားလိုကြ၊ မစားဝံ့ကြဟု ဆိုပါသည်။

နောက်ထပ်တစ်ခု တိုက်ဆိုင်သည် မှာ ကန်အနောက်ဘက်ရှိ ကမ်းစပ် ပတ်ပတ်လည်တွင် ကညွတ်များ၊ ကန ဇော့၊ ပိန်းရွက်၊ ပိန်းဥများ မျောက်ဥ များကို ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရှားပါးချိန် သွားရောက်ခူးဆွတ် စားသောက်ပါက တစ်ရွာလုံးအတွက် အမြဲလုံလောက်

အောင် ထွက်ရှိနေသည်ကို စာရေးသူ ကျွန်တော် အံ့အားတသင့် ကြားလိုက် ရပါသည်။

ဒီနေရာမှာလည်း ဘပြည့်ပြောပြ ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းနှင့် လာရောက် တိုက်ဆိုင်နေသည်ကို ထပ်မံ တွေ့ လိုက်ရပါသည်။

အဘိုးဦးကြည်၏ စီမံပေးချက်အရ လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပါပေးမည့် ဦးကူကူး ကျွန်တော်တို့နှင့် လိုက်လာ ပေးပါသည်။ ရွာ၏မြောက်ဘက် အတိုင်း ထွက်လာကြရာ တစ်မိုင်ခွဲခန့် လျှောက်ကြပြီးနောက် လမ်းချိုးတစ်ခု တွင် အနောက်ဘက် နိမ့်ဆင်းသွား သည့် လမ်းဟောင်းတစ်ခုအတိုင်း တစ်မိုင်ခန့် ဆက်သွားရပါသည်။

သိပ်မကြာခင်အတွင်း နောင် ယောင်းကန်ကြီး၏ အဆုံးဘက်တွင် အဘဦးစံပဆိုသည့် ကျွဲအုပ်ပိုင်ရှင် တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရပါသည်။ အဘ ဦးစံပကလည်း ငါးရုံသိုင်းငါးများ အကြောင်းကို ထပ်မံ အတည်ပြု ပြောခဲ့ပါသည်။

အဘဦးစံပ၏ နောက်ထပ် ပြောပြ ချက်ထဲမှ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် ရ လိုက်သည့်အချက်မှာ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေသည့်နေရာမှ ရေထွက်ရှိရာ အနောက်ဘက် တောင်ကြောတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ထိုတောင်ကို ရှမ်းလို လွယ်မွန်းတောင်ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်မှာ တောင်ပိုင်းတောင်ဟု ခေါ်ကြောင်းကို ကြက်သီးထဖွယ် ကြားလိုက်ရပါသည်။

[၆]

နောက်ထပ်နာမည်တစ်ခုမှာ ငရှာ တောင်(ခေါ်)စောတောင်ဟုလည်း ခေါ်

ကြောင်းကို သိလိုက်ရပြန်ပါသည်။ ပိုမို အားတက်သွားရသည်မှာ ထိုတောင် ဝိုင်းတောင်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော် အတောင်(၂၀)ခန့်ရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီတစ်ဆူ တည်ရှိနေ ကြောင်းကိုပါ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သိ လိုက်ရပြန်ပါသည်။

အဘိုးဖိုးပြည့် ပြောပြခဲ့သော ဇာတ်လမ်းထဲမှ မြေးဖြစ်သူ မိုးကြီး လေးကြီး တိုက်ခိုက်စဉ် ဒဏ်ရာများဖြင့် အဘွားဖြစ်သူကို ထမ်းခေါ်သွားသော တောင်ဝိုင်းတောင်ဆိုသည်မှာ မှန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ငရှာတောင်(ခေါ်) ငစာ တောင်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်မည် ကြောင်းကို ထပ်မံ မေးလိုက်မိပါသည်။

ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောပြခဲ့ သည်မှာ ထိုတောင်ဝိုင်းတောင်ပေါ်သို့ တစ်နေ့တွင် လူထွားကြီးများ ရောက် လာပြီး ဘွားစာနှင့် သူ့မြေး ငတိန်ကို သတင်းရ၍ လာရောက် ရှာဖွေကြ ကြောင်း၊ သူတို့အရပ်မှ ထိုမြေးအဘွား ထွက်သွားသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ရာချီရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်စာမှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိပြီး ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် ကျန်ရစ်သူ မြေးဖြစ် သော မင်းတိန်(ခေါ်) ငတိန်ကို လာ ရောက်ခေါ်ဆောင်ခိုင်းသဖြင့် ယခုလို လိုက်လာရကြောင်းတို့ကို ကြားခဲ့ရ သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

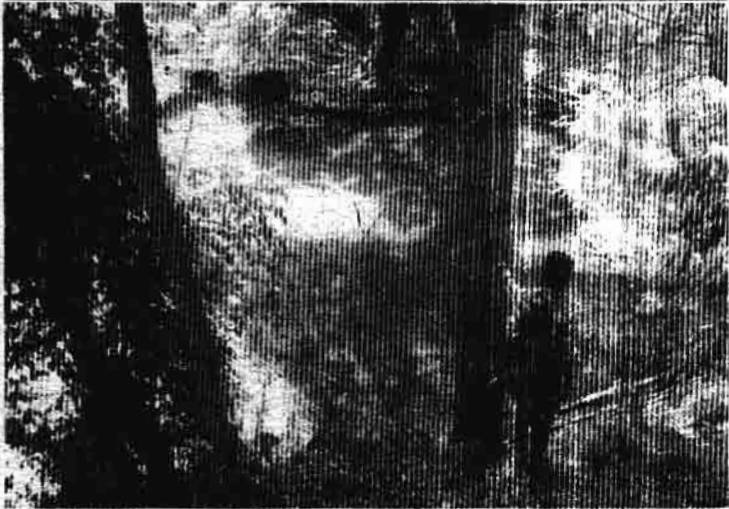
နောက်ထပ် ထပ်မံ သိရှိရသော အကြောင်းတစ်ခုမှာ နောင်ယောင်း ကန်ကြီး၏ အပေါ်ဘက် တောင်ဝိုင်း တောင်တွင် မွန်းတည့်ပေါက်ဟုခေါ် သည့် အပေါက်ငယ်တစ်ခုရှိပြီး ထို အပေါက်ငယ်မှာ ကဆုန်လတွင် တစ်ကြိမ်နှင့် နယုန်လတွင် တစ်ကြိမ် သူ့အလိုလို ပွင့်ပေးပြီး...

နောင်ယောင်း ရေထွက်ပေါက်နှင့်

မယ်တက်ကြီးတောင်

နောင်ယောင်းရေထွက် အပေါ်ဘက် ကျောက်တောင်ပေါ်မှ မြင်ရသည့် ရေထွက်အပေါက်

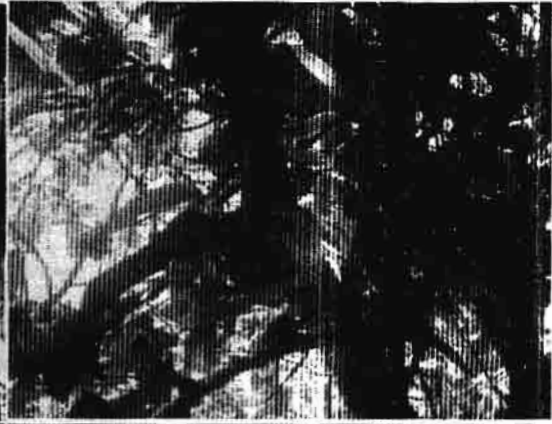
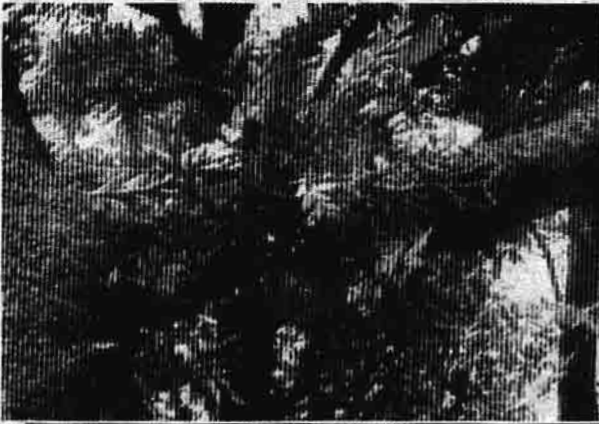

ရပ်စောက်(နဂါးမြို့တော်) အနောက် ဘက် ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်းကြီးရှိသည့် အင်းခေါင်ရေထွက်သို့ သွားရာ ရေစီး ကြောင်းနှစ်ခုကို ကွဲပြားစွာ ခွဲခြားထား ကြောင်းကို တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။
အင်းခေါင် ရေထွက်ရှိကြောင်းသိလို လိမ့်သော်လည်း အမှတ်အသားမပြု ထည့်လိုက်ပါက ဇန့်နန်းပွဲတိုင်ဆင် ထို အမှတ်အသားမပြုထားသည့် လိမ့်သော် မှာ အင်းခေါင်ရေထွက်ပေါက်မှ ထွက်လာ ကြောင်းကို ဝမ်းသာထည့်သည့် လမ်းပြ တို့ကသာ ကိုယ်တိုင် ပြောပြပါသည်။

ထိုမွန်းတည့်ပေါက်မှာ ကဆုန်လနှင့် နယုန်လနှစ်ကြိမ်သာ ပွင့်ပေးပြီး ကျန် လများတွင် မည်သူမှ ဖွင့်မရအောင် သူ့အလိုလို ပိတ်သွားသည်ဟု သိရပါ သည်။

[၉]

ရေထွက်နားရောက်တော့ ဖြတ် လမ်းဖြစ်သည့် ကျောက်ဆောင်းများ ထူထပ်သည့် ရေထွက်ဂူအပေါ်ဘက်မှ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်ဆင်းလိုက်ကြပါ

• အပြန်လမ်းရှိ သစ်ရွာမျိုးစုံ

• အပြန်လမ်း အကျဘက်တောင်ကြောထဲရှိ သစ်ရွာပန်းများ

သည်။

ဂူဝ၏ မြောက်ဘက် ဆယ်ကိုက်ခန့် အကွာတွင် အရှေ့ဘက်သို့ လှည့်လျက် ရှိသည် အဘိုးဦးကြည် စောင့်ထိန်း ထားသည် မယ်တော်ကြီးနတ်နန်းကို မြင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ရေထွက်ဂူမှာ အလျားထောင်လိုက်ဖြစ်ပြီး အဝမှာ (၁၂)ပေခန့် ကျယ်ပါသည်။ **အောက်ခြေ ကြမ်းပြင်မှာ သဲဖြူများ ဖြစ်ပါသည်။**

စာရေးသူ ကျွန်တော်နှင့် အဖော် အဖြစ်လိုက်ပါလာသူ သူနှိုင်းစံတို့ ပါလာသည့် ကင်မရာလေးဖြင့် မှတ်တမ်းတတ်ပုံရိုက်ယူပြီး ပြန်ကြည့်စဉ်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာပုံအဖြစ် မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

နဂါးတစ်ကောင် အမောက်ထောင် ပြနေသယောင် သို့မဟုတ် နဂါးကိုယ် ထည်ပေါ်မှ အကြေးခွံများကို မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ မကျေနပ်သဖြင့် ထပ်မံရိုက်ပြီး ပြန်ကြည့်တိုင်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

တောင်ပိုင်းတောင်ပေါ်အထိ တက်ရောက် မှတ်တမ်းယူမည့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ကျောခြမ်းလာပါသည်။

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း

အမှန်ဝန်ခံရလျှင် ကြောက်လာပါသည်။ နေမစောင့်ခင် ထိုနောင်ယောင်း ရေထွက် ဝေယာဇနိထံမှ အမြန်ပင် ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီး ရွာထဲသို့ ပြန်ဝင်ကာ အဘိုးဦးကြည်ထံ ဝင်ရောက် ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လှပြီး ဂန္ထရုဆန်ဆန်များဖြင့် ရှုပ်ထွေးလွန်းလှသော ဗန်းမက်ကျေးရွာအနီးရှိ နောင်ယောင်း ရေထွက်အကြောင်းကို တွေးတော ခံစားကြည့်နိုင်ရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး အတွက် ရေးသား မျှဝေပေးလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်

၁။ လူဝင်စားငါးများ အကြောင်း အပိုင်း(၁)ကို ပြောပြဖူးခဲ့သော ဘိုးပြည့်(ခေါ်) ကီးမင်းထိန်၏ နားပေါက်ကို သေချာမကြည့်ခဲ့မိသည်ကို နောင်တရမိပါသည်။ အကယ်၍ နားပေါက်ကို ကြည့်ခဲ့မိပါက လက်မဝက်ခန့်ရှိ ကျောက်စိမ်းရောင် နားကပ်တပ်ထားခဲ့သည့် အပေါက်ဟောင်းကို တွေ့ရမည်လားဟု မျှော်ထင်မိပါ

သည်။

၂။ ကီးမင်းဆိုသည်မှာ နေတိုင်းရင်းသား အသုံးအနှုန်းဖြစ်ပြီး ကီးဆိုသည်မှာ ကိုယ့်ထက် အသက်အရွယ်ကြီးသည့် ဦးလေးအရွယ်ကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး မင်းဆိုသည်မှာ ဘကြီးဦးကြီးအရွယ်ကို ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃။ အသုံးလုံး လုပ်အားပေးပြီး ညောင်ပေါက်လယ်ပိုင်းရွာမှ ဦးစိုင်းနုတို့ အလည်ခေါ်၍ တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက်ခန့် သွားရောက် လည်ပတ်စဉ် အမှတ်မထင် ကီးမင်းထိန်ကို မေးကြည့်မိရာ ဗန်းမက်ရွာတွင်ရော ညောင်ပေါက်ရွာတွင်ပါ မနေတော့ပါဘဲ အနောက်ဘက်မြက်ရဲပလောင်တောင်ဘက်သို့ လာခေါ်သော အဖော်လေး ငါးဦးနှင့် အထုပ်တစ်ထုပ်ဆွဲ၍ တက်သွားသည်မှာ ယနေ့တိုင် သေလားရှင်လား မသိရဟု သိရပါသည်။

၄။ ကာလရွေ့လျားလာ၍သာပင် မြေးငတ်န်သည် ကီးမင်းထိန်ဖြစ်လာသည်လား ဆိုတာကိုတော့... **စာရေးသူ...**

နိုင်မင်းညို

ထာဝရ

ရှင်သီဝလီအကျော်

စီရင်ထူလုပ် ထိုးထွယ်ပူဇော်နည်း

ရှင်သီဝလီအကျော်
(အာမာ-ပခန်းတန်း)

ကျွန်ုပ်တို့ လူသားအများစုသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာဟူသမျှကို ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်စေရန် လောကီအစီအရင် အမျိုးမျိုးကို ကြံဆတီထွင်၍ စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ လောကီအစီအရင်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အထူးအားဖြင့် လာဘ်လာဘများ ရရှိနိုင်ရေးကို ဦးတည်ပြီး ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း လာဘ်လာဘများ အထူး ရရှိစေနိုင်မည့် အစီအရင်ကောင်းတစ်ခုကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့သဖြင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးများအား အကျိုးစီးပွား ရနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နံသင့်အသားများ ရယူရာတွင် အကွရာတစ်လုံးတည်းသာ ရှိသည့် နံသင့်အသားများကိုသာ ရှာဖွေယူရမည်။ သို့မှသာ စင်ကြယ်သော နံသင့်အသားများ ရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် စနေနေ့ ဖွန်းတည့်(၁၂)နာရီတိတိ ပေါက်သားကို ရယူပြီး တနင်္ဂနွေနေ့(ပွေ့နေ့)တွင် စတင်ထုလုပ်ရမည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများကို ရှိ၍ အခြားနေ့သားများအတွက် ဆောင်ရွက်ပုံကို ဇယားတွင် ကြည့်ပြီး သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်ကို သိဒ္ဓိတင်ခြင်း
ရှေးဦးစွာ ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်ကို

ဂုဏ်တော်များ၊ ဂါထာတော်၊ ပရိတ်တော်များဖြင့် ထုံမွမ်းရမည်။

ထို့နောက် သီဟာတွင်၍ သံဃာဂုဏ်တော်ကိုးပါးဂါထာဖြင့် (၁၀၀)ခေါက်တီး၍ ဣန္ဒြေတော်ကို သိဒ္ဓိတင်ရမည်။

သိမ်အတွင်းတွင် ရွတ်ဖတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းမှာ ရဟန်းသံဃာတော်ဟူသမျှသည် သိမ်တက်၍ ကမ္မဝါညှပ်ပြီးမှသာလျှင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်သည်ကို ရည်မှတ်၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သံဃာဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြင့် ရွတ်ဆို

ရှင်သီဝလီအကျော် စီရင်ထူလုပ်ဆောင်ရွက်မှု ပြဇယား

စဉ်	နေ့သား	နံသင့်အသား	နေ့	အချိန်
၁	တနင်္ဂနွေ	ခေါက်	စနေ	ဖွန်းတည့်(၁၂)နာရီ
၂	တနင်္လာ	လိမ် လွန်	ကြာသပတေး	နံနက်(၃)နာရီ(သို့) ညဇန(၃)နာရီ
၃	အင်္ဂါ	သီသား	ဗုဒ္ဓဟူးညဇန	ညဇန(၄)နာရီ
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	ပွန်း ၄	သောကြာ	ဖွန်းတည့်(၁၂)နာရီ
၅	စနေ	ကျောက် ရှား	တနင်္ဂနွေ	နံနက်(၆)နာရီ
၆	ကြာသပတေး	အင် အနီ	တနင်္လာ	နံနက်(၉)နာရီ
၇	ဗုဒ္ဓဟူး	ထန်း ထိမ်	အင်္ဂါ	နံနက်(၃)နာရီ(သို့) ညဇန(၃)နာရီ
၈	သောကြာ	စီး(ထီး)သား	ဗုဒ္ဓဟူး	ဖွန်းတည့် (၁၂)နာရီ

ပူဇော်၍ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းမှာ အရိယသံဃာများသည် သံဃာ့ဂုဏ်တော်(၉)ပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီးသားဖြစ်သောကြောင့် ကိုးကွယ်ပူဇော်သူများအဖို့ ကောင်းကျိုးမြန်စွာ ရရှိနိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်သီဝလိရုပ်တုတော်ကြီးကို သက်ရှိထင်ရှား ရှင်သီဝလိမထေရ်မြတ်ကြီးအသွင် ထင်မှတ်လာစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သိဒ္ဓိတင်ခြင်းကို ပြုစီပါက ရှင်သီဝလိရုပ်တုတော်ကို သက်တော်ထင်ရှား ရဟန္တာအသွင် စိတ်ဝမ်းထား၍ ထို အိမ်ဂေဟာသို့ ကြွရောက် သီတင်သုံးပါရန် ရှိသောလျှောက်ထားပတ်စိတ်ရမည်။

အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့၏ အိမ်ဂေဟာသို့ တရားအာပတ်ဖြင့် သီတင်သုံးပါရန် ကြွရောက်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့သည် ယထာဓကအဖြစ် အရှင်ဘုရားကို အသက်ထက်ဆုံး ထည့်ကပ် ကိုးကွယ်ပါမည် အရှင်ဘုရား။

တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့အား ပစ္စည်းလေးပါး၊ ခါးယာက၊ ခါးယာကမများအဖြစ် မှတ်ယူ၍ နှိုးမြှောက်မတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်စိုက်ကြောင့် တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့သည် လာဘ်လာဘများ အထူးပေါကြွယ်၍ ဖြစ်၏ အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ရှိသောစွာ မိမိတို့၏ အိမ်ဂေဟာသို့ ပင့်ဆောင်၍ ကိုးကွယ်ရမည်။ သီးခြားကျောင်းဆောင်ဖြင့် ကိုးကွယ်ထားသော် လွန်စွာ ကောင်းလှပေသည်။ ကျောင်းဆောင် မရှိပါက ဘုရားကျောင်းဆောင် (သို့မဟုတ်) ဘုရားစင်၏ လက်ယာဘက်တွင် ထားရမည်။

ရွတ်ဆိုပူဇော်နည်း

ရှင်သီဝလိရုပ်တုတော်ကို မိမိ၏

ရမ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိမ်ဂေဟာ၌ နေသားတကျ ရှိစေပြီးလျှင် ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးနံ့သာများဖြင့် နေ့စဉ်ကပ်လှူပူဇော်ပြီး လာဘ်ခေါ်မန္တန်ဖြင့် (၃)ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ရမည်။ ထို့နောက် လာဘ်ရွှင်ဂါထာတော်ဖြင့် ထပ်မံ၍ သက်စေ့ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း ပြုရမည်။

လာဘ်ခေါ်မန္တန်

နဝမာဏ္ဍဿ၊ နဝမာဏ္ဍဿ၊ နဝမာသံဃဿ။
တာင် ရှင်သီဝလိ ဘုရားရှိကြော်စွာ ရဟန္တာ၊
ထိုက်မှာဘုရား၊ ကိုကွယ်ထား၊ အရှင် နာနာကုဏ္ဍိ။
ဝင်သိမ်ရေငါး၊ ကာယ ဝီရိယ ဝေရာ နှီး
သုံးလီဩကာယ လုံကြည့်မြတ်နိုး ကျွန်ုပ်တို့။
တရား ကိုယ်တော်ပြု။ ။

လာဘ်ရွှင် ဂါထာတော်

စောအံ့ ဘိက္ခုဝေ မေ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ လာဘိနံ ယဒိဒံ သီလိ။
စောန သစ္စဝဇ္ဇန ဖံ ဝေ ဟောတု။
ဘိက္ခုဝေ-ချစ်သားရလားတို့ မမ-ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ-တပည့်သာဝက ဖြစ်ကြကုန်သော၊ လာဘိနံ-လာဘ်လာဘ ပေါများကြကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရလားတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယောအယံသီဝလိ-အကြင် သီဝလိရလားသည်။ အတ္ထိ- ရှိ၏။
ဧတံ ဧသော - ထိုသီဝလိရလားသည်။ အတံ အပေါ့- အမြတ်ဆုံးပေတည်း။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇန - ဤသို့ မှန်စွာ ဆိုခဲ့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ- ထိုသီဝလိမထေရ်မြတ်ကဲ့သို့ အထူးလာဘ် ပေါများခြင်းသည်။ ဟောတု- မုချပုံသေ

ဖြစ်ပါစေသတည်း။
(အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိပြီးမှ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းသည် သဒ္ဓါတရား ပိုက်လာနိုင်သကဲ့သို့ ထူးခြားသည့် အကျိုးတရားများ ရရှိစေနိုင်သဖြင့် ဂါထာတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နေသားတော်ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

အထူး ရွတ်ဆိုပူဇော်နည်း

မိမိတို့၏ မွေးနေ့တိုင်း နံနက်(၇)နာရီတိတိ၌ သက်တော်ထင်ရှား ရှင်သီဝလိရဟန္တာ အရှင်မြတ်အား ရည်မှန်း၍...

ဆွမ်း(၇)မျှ သစ်သီး(၇) ပန်း(၇)ခိုင် ရေချမ်း(၇)ရွက်၊ အလင်းတိုင်(၇)တိုင်၊ နံ့သာတိုင်(၇)တိုင်၊ နံ့သင့်ပန်း (သို့) အညွန့်(၇)ခု (တနင်္ဂနွေသားသီးဖြစ်ပါက အုန်းအညွန့်(၇)ခု (သို့) အုန်းပန်း(၇)ခိုင်ကို သီးခြားကပ်လှူရမည်)ကို ကပ်လှူပြီးလျှင် လာဘ်ခေါ်မန္တန်ကို (၃)ခေါက်၊ လာဘ်ရွှင်ဂါထာတော်ကို (၁၀)ခေါက်တိတိ ရွတ်ဆိုပူဇော်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ တိတိကျကျ ထုလုပ်စီရင် ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့ပါသော် ရှင်သီဝလိမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ဘုန်းတော်ကြောင့် ရတနာရွှေခိုး၊ ငွေမိုးများ ရွာသွန်းသကဲ့သို့ လာဘ်လာဘများ အထူး ပေါများလာမည်မှာ မလွဲကေန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းမြတ်ဖြူစင်သော စေတနာမှန်ဖြင့် ရေးသားလိုက်ရပေတော့သည်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က-ပစန်းတန်း)

ဗွက်ချော်ထမ်းခန်း

ပြည့်စုံတံခွန်

ဗွက်ချော်နှင့် ဆေးဒန်းဖမ်းပုံဖမ်း နည်းကို ရေးသားဖော်ပြ၍ ပြီးစီးပြီ ဖြစ်ပါသော်လည်း လိုအပ်မည် ထင် သည့် အချက်အလက်များကို ဖြည့် ဖွက်ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ထိုသနာရှင်များ အထူးဂရုပြုကြစေ လိုပါသည်။

ပထမမိမိအကြိုက် ဗွက်ချော်မှုန့်၊ ဆေးဒန်းအမှုန့်၊ ယမ်းအမှုန့် သုံးမျိုးစပ်ပုံ စပ်နည်းကို ရေးသားပါသည်။

ဥပမာ ဆေးဒန်းအမှုန့် တစ်ဆယ် ထုပ်သားဆိုပါလျှင် ဗွက်ချော်အမှုန့်က တစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သား၊ ယမ်းအမှုန့်က ခုနစ်ကျပ်သားစီ သမအောင်ရောပြီး ခွေပေးပါ။ ယင်း ရောစပ်ပုံအချို့ကို ဖတ်သားထားပါလေ။

ဖမ်းတော့မည်ဆိုပါလျှင် လေလိုက် အားကောင်းသော မော်တာဖိုဖြစ်စေ၊ ဘားဖိုဖြစ်စေ အသုံးပြုပါ။ လေလိုက် အားနည်းနေပါက လိုသလို မဖြစ်ဘဲ အိမ်မည်နှင့် ဆေးဒန်း ပြဒါး မဆင်း ဘဲ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်က လိုကို ဂရက်ဖိုဒ် လိုကို အသုံးပြုပါ။ ဂရက်ဖိုဒ်နံပါတ်သုံး ဆိုလျှင် ဆေးဒန်းအလေးချိန် တစ်ဆယ့် ငါးကျပ်သားအထိ လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်တည်းဖြင့် ဖမ်း၍ရပါသည်။

တတိယအဆင့်က ဖိခွင်ထဲသို့ လို ကို ထည့်၍ အငှား အဖုံးအုပ်ကာ လို ချေညှိလာအောင် မီးပေးပါ။

မှတ်ချက်။ လိုအဖုံး အသုံးပြုရာ ဝရက်ဖိုဒ်လို နံပါတ်တူချင်း ပြန်ဖုံးပါ လေ။

လို ရဲမှည့်လာသောအခါတွင် သုံးမျိုးပေါင်းစပ်ထားသည်တို့ကို သင့် တော်ရုံ ဖွန်းဖြင့် ခပ်ထည့်ပေးပါ။

လက်ချားချော်ကဲ့သို့ အရည်လင် အောင် မီးပေးပါ။ ယမ်းသင့်ရုံပေါက် ပြီး သံဂေါက်နှင့် နာနာမွှေ၍ပေးရပါ သည်။ နာနာမွှေလေ ဆေးဒန်းပြဒါးက ဖင်မှာထိုင်လေ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အရည်ဖြစ်နေပြီဆိုပါက နောက်ထပ် သုံးမျိုးရောထားသော အမှုန့်ကို ခပ်၍ ထည့်ပေးပါ။

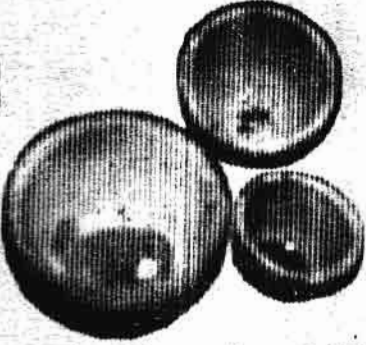
ထည့်လိုက်ထိုးလိုက် အရည်ဖြစ် လိုက်နှင့် လုံထဲမှာ ပြည့်ကာနီး နည်းပါး ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ချော် ကြည်လာအောင် မီးပေးပါ။

ချော် ကြည်လာပြီဆိုလျှင် မီးကို အနည်းငယ် လျှော့လိုက်ပါ။ သို့မဟုတ် ဖိုကို ရပ်လိုက်ပါ။ ထိုအခါ၌ ချော်များ မှာ အစီးပေါက်၍ ကော်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာ ပါမည်။ ယင်းကို သံဂေါက်ဖြင့် ရစ်ထုပ် ၍ ရေချကာ ထုတ်ပစ်ပါ။

ပျစ်ချွဲချွဲချော်များ ကုန်စင်အောင် ရစ်ထုပ်ပြီးပါက လုံထဲ၌ ဆီကဲ့သို့ ရေကဲ့သို့ ဆေးဒန်း ပြဒါး သတ္တုအရည် များကို တွေ့ရမြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအရည်သည် ရစ်ထုတ်၍ မရပါ။ ဤသည်ကို သတိပြုစေချင်ပါသည်။ ဗွက်ချော်မှ ကွဲထွက်လာသော ချေးချော် များ ရစ်ထုတ်၍ ရပါသည်။

သတိပြုရန်မှာ ယင်းဆေးဒန်း ပြဒါး သတ္တုအရည်လုံထဲမှာ နည်းနေသေး လျှင် သုံးပါး အမှုန့်ထပ်ကာထည့်ပြီး ဆက်လက်ဖမ်းပါ။

အကယ်၍ များလာပြီး တော်ချင်ပြီ ဆိုပါလျှင် အဖုံးဖွင့်ပေးပြီး ဖိုထဲတွင် အေးအောင်၊ ခဲအောင်ထားပါ။

လိုအေးသွားပြီဆိုပါလျှင် လိုကို မှောက်၍ ခေါက်ချပါက ဆေးဒန်းအခဲ သည် သန့်စင်စွာ ကွာကျလာမည်ဖြစ် ပါသည်။ လိုကို မခွဲရဘဲနှင့် နောက်ထပ် လည်း သုံး၍ရပါသည်။

ထိုသို့ရလာသော ဆေးဒန်းအသား ကို အမှုန့်ထောင်းပြီး အရည်ဖြစ်နေ သော သံရည်ထဲသို့ ဖွန်းဖြင့်ခပ်ထည့်ပြီး သံဖိပါလေ။

တစ်နာရီခန့် မီးပြင်းထိုးပါက အအေး ခံခွဲကြည့်လျှင် သံကို အပေါ်က ဆေး ဒန်း၊ ပြဒါးက အောက်က အပျော့ရပါ တော့သည်။

ထိုသံဖိ၍ ရလာသော ဆေးဒန်း အပျော့ကို သံဒယ်အသေးတွင်ထည့်ပြီး တမာရိုးအစိုနှင့် မွှေပေးပါက ချေးများ မှာ ကြိတ်ကြေအမည်းများဖြစ်ကာ ထွက်လာပါသည်။

အညစ်အကြေး များလာလျှင် လောင်းခြင်း ထည့်သွန်ယူပါလေ။ ကြိုလိုက်မွှေလိုက်နှင့် အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပါက ပြာနမ်းနမ်း နာဆီများ ကုန်ပြီး ဖြူဖွေးသော အသားကောင်း ကို ရရှိပါတော့သည်။

ဦးသူမန (မစိုးရီဒ်)

အာရှကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောပင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၂YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကောက်ခံကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရှကြောအားတွေ့၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရှကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရှကြောတွေ့၊ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရှကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမိုင်း ကိုက်ခံခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရှကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရှကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

၈၀ နှုတ်ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

သတိမှတ်ညွှတ်နည်းခြင်း၊ အာရှကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြက် သားများ၊ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ၊ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှီး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

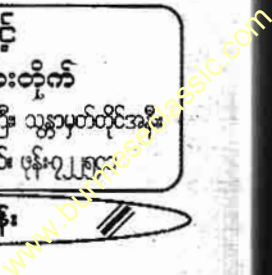
‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရှ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရှကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

အာရှကြော
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆ သုတေသနပုဂ္ဂိုလ်၊ သွန်မှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဘက်လမ်းပိတ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄၄

ဦးဇော်ထွန်း

မြောက်ဦးရီမှ စတင်သီ

ဗဟုသုတ

ဘိက္ခုနီလောက

၏ အလောင်းထော် (၂)

စောဗွိသွင်
(မြောက်ဦး)

သီလမရှင်မကြီးလည်း ဆရာတော်

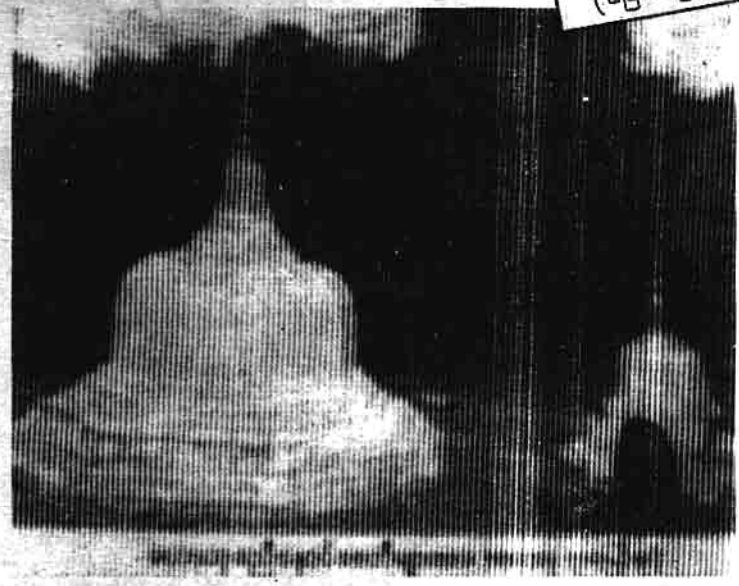
ကို လာနိုးလာနိုးနှင့် စောင့်ရှောက်နေရာ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီသာ ထိုးသည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်လည်း သပိတ် နှင့်ရေကို ကျင့်ပြီး သောက်သုံးလိုက် ရလေသည်။ ဤမျှအထိ အကျင့် သိက္ခာနှင့် သည်းခံခွင့်လွှတ်သော အာဂုပ္ပိလ်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

မြွေ ကျားများ အန္တရာယ် ဘေးဒါပေါင်းမှ လွတ်ကင်းပုံ

ဝါးချေတောင်သည် မြွေ ကျားများ အလွန်ပေါသော နေရာဖြစ်၏။ ဆရာ တော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် စမ်းသည့် အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီး သည် ထိုကျောင်း၏ တောင်ဘက် သစ်ပင်ရင်းတွင် ရုက္ခမူလဂူတင်ကို ဆောက်တည်နေစဉ် မြွေကြီးတစ် ကောင်သည် ဆရာတော်၏ ခန္ဓာကိုယ် ကို ရစ်ပတ်လာ၏။ ဆရာတော်ကြီးက တရားဟောပြောပြမှ မြွေကြီးမှာ ဖြေပြီး ပြန်ဆင်းသွားလေသည်။

တစ်နေ့တွင် သင်္ခမ်းတွင် လက် ကျိုင်းလောက်ရှိသော မြွေနှစ်ကောင် မှာ သီလရှင်မ သင်္ခမ်း၌ တစ်ဖက် တစ်ချက်စီတွင် ဝါးလုံးကို ရစ်ပတ်ပြီး ရှိနေကြ၏။ ထိုအခါ သီလရှင်က ဆရာတော်ကြီးကို သွား၍လျှောက်လေ သည်။ ဆရာတော်ကြီးလည်း ကြွလာ ပြီး “ဒကာမတို့လား၊ ဒကာလား တဆိတ်လောက် ဖယ်ပေးကြပါ” ပြောမှ မြွေကြီးမှာ အောက်သို့ ဆင်း သွားကြလေသည်။

တစ်ခါကလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ တရားအားထုတ်ရာ တရားဟောပလ္လင် ရှေ့တွင် မြွေ(ငန်ကျား)ကြီးတစ်ကောင် F.11A. October, 2014.

◀ ဗဟုသုတအောင်စာအုပ်များအား အထူးမှ ဖုဒေါက်ဂရု

သည် ခွေ၍ အိပ်နေ၏။ ထိုအခါ ကျောင်းဒကာဖြစ်သော ဦးမောင်စိန်လှ (ကွယ်လွန်)နှင့် ဦးငပြူးတို့က ဝါးဖြင့် ထိုးရန်လုပ်ကြ၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်က ဝါးဖြင့် မထိုးကြရန် ဟန်တားပြီးက...

‘အာဟား အာယဟား ဒီနေရာဟာ လူ နဲ့ နီးစပ်လို့ အန္တရာယ်များတယ်။ ယင်းနဲ့ တစ်ခုခုတွင် သွား၍နေပါ’

ဟု ဆိုလိုက်၏။ ထိုအခါ ယင်းမြွေ သည် တောင်ဘက်သို့ ဆင်းသွားလေ တော့သည်။

ဆရာတော်၏ ကျောင်းတောင် ဘက်၌ ရေလယ်တောင် ရှိလေသည်။ တစ်နေ့ညနေဘက်တွင် ထိုရေလယ် တောင်မှ ကျားသည် လာလတ်ပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းပေါ် ဖိနပ် ချွတ်ခန်းသို့ တက်လာ၏။ ထိုစဉ်က ကျောင်းမှာလည်း ဝါးကျောင်းငယ်သာ ဖြစ်သည်။

ကျားသည် အာလုံးပစ်(ကြောက် မက်ဖွယ်အသံ)မြည်လျက် ဝါးကျောင်း ငယ် သိမ့်သိမ့်ခုန်အောင် မြည်လေ၏။ ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို

ဦးစွာလူတစ်ဦး ခုနစ်ဆုံးပူးပေါင်းခဲ့ကြသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား

◀ ဘဏ္ဍာလာတစ်ခု နောက်ဆုံးပူးပေါင်းကြသော လူတစ်ဦး

◄ ဇာတ်ရိုက်ပုံစံတစ်ခုမျှသာ ပူးပေါင်းခဲ့

စံဖြန်းလိုက်မှ ကျားသည် လာရာလမ်း အတိုင်း ပြန်သွားလေတော့သည်။ ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်မှာ

မိမိသေမည်ရက်ကို မိမိသိရှိခဲ့

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ (၅)လပိုင်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် သားကိုစောမောင်သာနှင့် မိမိ၏ကျောင်းသို့ သွားကြ၏။ ထိုကျောင်းမှာ တောင်၏ အပေါ်ဆုံးအဆင့်(အထပ်)တွင် သစ်သားများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထား၏။

ယင်းကျောင်းသို့ သွားကြစဉ် အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် ဓမ္မာရုံတစ်ခု ရှိ၏။ ထိုဓမ္မာရုံကြီးတွင် ဘုရားကြီးတစ်ဆူရှိသည်။ ကျောင်းသို့ မရောက်မီ ဓမ္မာရုံကြီးကို ဖြတ်၍ သွားရသည်။ ထိုစဉ် ဆရာတော်ကြီးက...

‘အရှင်ဘုရား ဒီမှာ ကျန်ခဲ့ပါတော့ တပည့်တော် ကိုယ်ပြည်(လေထီးဆိုင်)သို့ ပြန်ပါတော့မည်’ ဟု လက်ဝါးကာ၍ပြပြီး ပြောဆိုခဲ့ပါ

သည်။ ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိသေမည်ရက်ကို မိမိ ကြိုတင်၍ သိနေသဖြင့် ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နာနာဘာဝများနှင့် တွေ့ခြင်း

ဆရာတော်သည် လူ့ဘဝက တစ္ဆေ မှင်စာ စသော နာနာဘာဝများကို အလွန်ကြောက်ရွံ့၏။ မည်မျှကြောက်သနည်းဆိုသော် အိမ်သာတက်မည်တောင်မှ ဇနီးသည် ဒေါ်ပန်းသာနကို အဖော်ခေါ်၍ တက်ရသည်အထိ ဖြစ်ချေသည်။

ရဟန်း သာမဏေဖြစ်ပြီးမှ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကြောင့် မကြောက်တော့ချေ။ ဆရာတော်ကြီး၏ နာနာဘာဝများနှင့် တွေ့ပုံများမှာ...

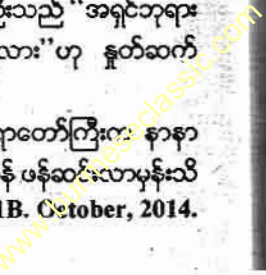
ဆရာတော်ကြီး ဤဝါးချေတောင်ကျောင်းသို့ ရောက်ခါစက ထန်းပင်လောက်ရှည်သော နာနာဘာဝတစ်ကောင်သည် ရှေ့မှ ကာဆီးနေ၏။ ဆရာတော်က မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စံဖြန်းလိုက်ကာမှ ထိုမိစ္ဆာကောင်သည် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

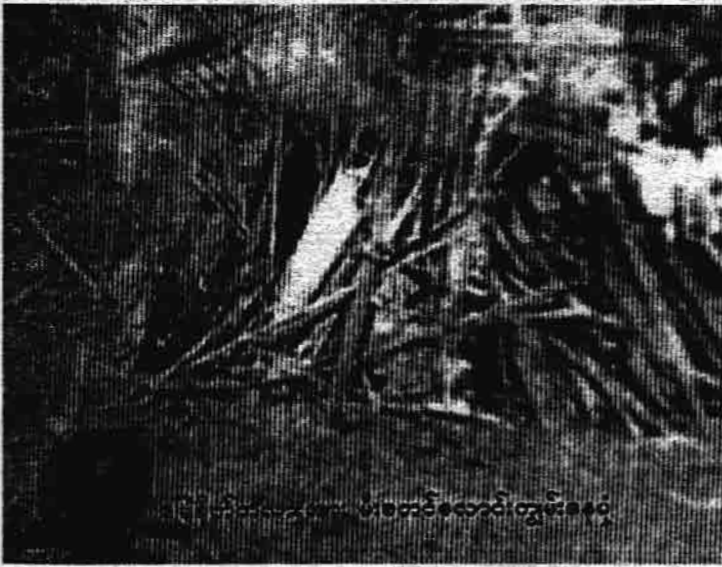
ထန်းပင်လောက်ရှည်သော မိစ္ဆာကောင်နှင့်တွေ့ပြီး များမကြာမီ တောင်နှစ်လုံးကိုခွပြီး ရပ်ပြနေသော မိစ္ဆာကောင်နှင့်တွေ့၏။ ထိုမိစ္ဆာကောင်၏ မျက်နှာမှာ ပျဉ်ပြားလိုလို ပြားချပ်ချပ် ဖြစ်ပြီး မျက်စိတစ်လုံးမှာ သပိတ်လုံးခန့်ရှိ၍ ကျန်မျက်စိတစ်လုံးမှာ ဝိုးစုန်းကြူးပမာဏ ရှိ၏။

နာခေါင်းမှာ ပြားချပ်ချပ်ရှိပြီး ပါးစပ်ပေါက်မှာ အပ်ပေါက်လောက်သာရှိ၍ အလွန်အရပ်ဆိုးပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ ဆရာတော်က မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများလိုက်မှ ထိုမိစ္ဆာကောင်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

တစ်ခါက ညနေဆည်းဆာချိန်တွင် ကျောင်း၏ဝင်လမ်းနား၌ ထဘီအစိမ်းဝတ်ပြီး ခေါင်းတွင် ပန်းစိမ်းပန်ထားသော ဆံပင်ကို ဖားလျှားချထားသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် “အရှင်ဘုရား နေကောင်းပါရဲ့လား”ဟု နှုတ်ဆက်လာ၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက နာနာဘာဝများ လူဟန် ဖန်ဆင်းလာမှန်းသိ

◆ ဝါဆိုကလေးတို့၏ ဝါဆိုတော်တော်တော်တော်

၍ “ဒီနေရာဟာ ငါတစ်ယောက် တည်းနေတယ်။ ဒီကျောင်းကို မိန်းမ များ မလာရ ဆိုတာကို မသိလား” ဟု ခပ်ငေါက်ငေါက် ပြောလိုက်ရာ အဆိုပါ မိစ္ဆာမသည် ကမန်းကတန်း တောင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးသွားလေ သည်။

မကြာခဏ ဆိုသလို တွေ့တတ် သည်များလည်း ရှိပါသည်။ ညဉ့် မှောင်ရီပျိုးစအချိန်တွင် မိန်းမတစ် ယောက်သည် ကလေးငယ်တစ် ယောက်ကို ခါးတွင်ချိ၍ (ခါးထစ်ခွင်၍) တောင်ခြေမှ ပတ်ပြီး ဝို၍ သွားလာနေ သည်။ ယင်းကို ဆရာတော်က မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများလိုက်မှ ပျောက်ကွယ် သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တစ်ခါတွင်လည်း ဆရာတော်သည် သစ်ပင်အောက်တွင် ရုက္ခမူလခုတ်င် ဆောက်တည်နေစဉ် မိစ္ဆာတစ်ကောင် သည် ဓားဖြင့်ဝင်၍ခုတ်၏။ ဓားသည် လိမ်ပြီး ကောက်ကွေးသွားလေသည်။ ထိုစဉ် နောက်တစ်ယောက် ဝင်လာပြီး ဓားဖြင့်ခုတ်၏။ ထိုသူ၏ ဓားသည်

လည်း ကောက်ကွေးသွားလေသည်။ ထိုအခါ ပထမ မိစ္ဆာက “အဝေး... မရမရ ဒီလူဟာ လူမဟုတ် ကျောက် ချစ်ချာဖြစ်မယ်” ဟု ဆိုပြီး အဝေးသို့ ပြေးသွားကြလေသည်။ ဤသည်မှာ အရှင်ဘုရား၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ ဂုဏ်တို့ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

နောက်များမကြာမီ အဝတ်ဖြူ ဝတ်ထားသော လူနှစ်ဦး ကျောင်းပေါ် သို့ တက်လာကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ရုက္ခစိုးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

‘ဆရာတော်ကုရာနဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ ကြားကြလို့ ဖူးရန်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ကုရား’

ဟု လျှောက်၏။ ထို့နောက် မကြာမီ ပြန်ဆင်းသွားကြလေသည်။

ဤရုက္ခစိုးတို့ ဖူးသွားကြပြီး မကြာမီ ပင် လေးမြို့ချောင်း-ရွာမနီကျေးရွာမှ ညအိပ်ပြီး ဆွမ်းကျွေးရန် ရောက်လာ ကြသည်။ ထိုညတွင် ဆရာတော်မှာ တရားမှတ်၍ ကျောင်းပေါ်တွင် စကြို လျှောက်နေ၏။

ဆွမ်းကျွေးမည့်သူများ တည်းဆို

သော တည်းဆိုဆောင်မှာ ထမင်းချက်ရုံ တွင်ဖြစ်သည်။ ယင်းအခါ ထိုထမင်း ချက်ရုံနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဆရာတော် နှင့် သဏ္ဍာန်တူ သပိတ်တစ်လုံးလွယ် လျက် တစ်ညလုံး ရပ်နေသည်။

ထိုစဉ် ရွာမနီမှ လူတစ်ယောက်က ဦးပွင်းဦးဥေ ယူနှင့် ဦးကဝိန္တတို့ကို ခေါ်၍ပြုလေသည်။ ထိုအခါ ဦးပွင်း ဦးဥေ ယူ၊ ဦးကဝိန္တနှင့် ရွာမနီရွာမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆရာတော် ဟုတ် မဟုတ် ကျောင်းပေါ်သို့ တက်ကြည့် ကြသောအခါ ဆရာတော်မှာ ကျောင်း ပေါ်တွင် စကြိုလျှောက်၍ ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဦးပွင်းဦးဥေယူတို့ ဆရာတော်ထံ လျှောက်ကြသောအခါ ဆရာတော် က...

‘နာနာတာဝ ပိနာတာဝဆိုတာ အချို့ပျိုး အယောင်ဆောင် ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ မကြောက်နဲ့ ယနေ့ကြည့် ဘုရားစာများကို သာ အပြု နှလုံးထွင်းထားကြ’

ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ထိုရွာမနီရွာမှ မရမာလူမျိုးက “တပည့်တော်တို့ တစ်ခါမှ မတွေ့ ဘူး။ မမြင်ဘူးပါ” ဟု လျှောက်ပြီး ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းသွားလေသည်။

ဦးပွင်းများ၊ သာမဏေများကို ဆရာတော်က “ညဉ့်အချိန် စာဖတ် ရ” ဟု အမိန့်ထုတ်ထား၏။ အကြောင်း ကလည်း ညဉ့်အချိန် စာဖတ်ပါက နာနာတာဝ၊ ပိနာတာဝများ နှောင့်ယှက် မည်စိုး၍ ဖြစ်သည်။

ဦးပွင်း ဦးဥေယူက ညအချိန် ဆရာတော်အမိန့်ကို ဖီဆန်၍ စာဖိုး ဖတ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ပျဉ်ကြားမှ လက်တစ်ချောင်းပေါ်လာပြီး ဖူးယာင်း တိုင်မီးကို ငြိမ်းသတ်လိုက်လေသည်။ ယင်းအချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီး

ဘဒ္ဒန္တလာဘမှာ အိပ်ခတ်တစ်လုံးနှင့် သစ်ပင်အောက်တွင် ရုက္ခမူလ ဝူတင် ကို ဆောက်တည်လျက် ရှိနေသည်။ ဦးဥေယျစိတ်ကူးမှာလည်း...

‘ဆရာတော် သမားတော်တို့ မရှိရင် ဆွမ်းထော်ပယ်၊ သိန္နဲ စာပတ်ရင် ကိုးကွယ် ပယ်သူ ရှိပါ့လား’

ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် အောက်မှ အဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားသော သူတော်လိုလိုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က...

‘ကိုယ်တော်(ဦးပွင့်) ဘာတွေ စဉ်းစားနေလဲ၊ ဖစဉ်းစားနဲ့ သူ့ဟာနဲ့သူ ဖြစ်လာမှာပဲ’

ဟု ပြောဆိုသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဦးဥေယျသည် ဆရာတော်ထံသွား၍ လျှောက်ရာ ဆရာတော်ကြီးက...

‘ကိုယ်တော်(ဦးပွင့်)လဲ မဟုတ်ဘာတွေကို ဖစဉ်းစားနဲ့ ရှုသွားလိမ့်ပယ်၊ ကျောင်းကို ပြန်ကြည့်သွားပါ။ ကိုယ်တော်ထွက်ပြီး ဟိုဟို ဒီဒီ သွားလာနေနဲ့၊ ကိုယ်တော် တွေ့ဖူးကြူးတယ် မဟုတ်လား’

ဟု ပြောဆိုဆုံးမလိုက်လေသည်။ တစ်ခါသော် မယ်တော်(သီလရှင်)

က...

‘အရှင်ဘုရား ထင်း မရှိပါပြီဘုရား။ ဘာအပင်ကို ခုတ်ရပါမလဲ ဘုရား’ ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

‘သစ်ခမ်း အတက်လမ်းနားက ကျီးကန်းပင်(သစ်ပင်တစ်မျိုး)ကို ခုတ် ဟု အမိန့်ပေးခဲ့၏။

‘ဆရာတော် ကျီးကန်းပင်မှာ ကျွန်တော်နေပါတယ် မခုတ်ပါနဲ့’ ဟု နာနာဘာဝက လျှောက်၏။

ဆရာတော်သည် ကျီးကန်းပင်မှ နေသော နာနာဘာဝ၏ လျှောက်တင်သံကို ကြားရသောအခါ မယ်တော်အား အကြောင်းစုံကို သွား၍ပြောဆို

သက်တော်(၃၂)နှစ် သိက္ခာတော်(၁၀)ပါရှိ ယခုပုဂံရှိ ကျောင်းရှင် ဘဒ္ဒန္တတိလောက

ဟန်တားလေတော့သည်။

မဟာသုခညီနောင် စေတီများ တည်ရန် အခါကလည်း သံဃာများ စုဝေးပြီး ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ကမ္မဝါစာများ၊ အမိန့်ပြန်တမ်းများ ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ထိုည ရှစ်နာရီလောက်တွင် တော်လည်းသံလိုလို ဘာလိုလို နှင့် အော်မြည်သံကို ကြားရ၏။ ကြောက်ခမန်းလိလိပါပေ။

ထို့နောက် ကျောင်းသစ်ခမ်းများမှာ တောက်တဲ့များ မရပ်မနား အော်မြည်သံကို ကြားနေရ၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

‘အထိပြန်တမ်းများကို ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ယလုပ်ပုံဖြစ်လိုသာ လုပ်ရတယ်။ ငါ လုပ်ရင် လိုမဟုတ်၊ သစ်တို့ကို အစကတည်းက ငါ ကြီးပွားသော်လဲ သစ်တို့ အနှောင့်အယှက် ယလုပ်နဲ့ သစ်တို့ကိုလဲ ငါမနှမ်း စိတ်ချမ်းသာသလို နေကြပါ’

ဟု ပြောဆိုလိုက်ရာ တစ်တော တစ်တောင်လုံး တောက်တဲ့များပါ မကျန် တောက်နေသည်မီးကို ရေနှင့် ဆွတ်လိုက်သလို ငြိမ်သက်သွားလေ

သည်။

ဤတော ဤတောင်များ၌ မကြာခဏဆိုသလို တောခြောက်သံများကို ကြားနေရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လက်သီးကန်မှ တစ်ညလုံး ကွန်ပစ်သံကို ကြားရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ညလုံးပေါက် ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံများကို သာယာငြိမ်ညောင်းစွာ ကြားနေရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာတော်မှာ တစ်ပါးတည်း စကားပြောဆိုသံကိုလည်း ကြားကြရ၏။ အမှန်မှာ ဆရာတော်သည် နတ်ဒေဝါများနှင့် စကားပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။

မိုးလင်းသော် လူတစ်ယောက် ဆရာတော်ကို...

‘အရှင်ဘုရား ချမ်းသာစွာ နေပါ။ ဤတော ဤတောင်တွင်ရှိသော နာနာဘာဝများကို ကျွန်တော် နှင်ထုတ်လိုက်ပါပြီဘုရား’

ဟု သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များက လာ၍ လျှောက်လေသည်။

ဤသည်မှာ သမထ အားကောင်းသော ဘဒ္ဒန္တလာဘ၏ အစွမ်းသတ္တိ ထူးများ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်၏ ရည်မှန်းချက်

ဤသို့ နာနာဘာဝများ ဝိနာဘာဝများ၏ ခြောက်လုန့်သံများကို ကြားနေရသော ဆရာတော်၏ ဖခမည်းတော်က...

‘အရှင်ဘုရား ဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူတောရ ကျောင်း(စိတ္တသုခကမ္မဋ္ဌာန်းတောရကျောင်း)သို့ ပြန်ကြွပါဘုရား’ ဟု သုံးလီသုံးခါ လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

‘အာဟာရ ဦးပွင့်၏ ရည်မှန်းချက်မှာ မဟုတ်ရင်သေ ပသေရင်ရှုံး နေရင်ထူးဆိုသော ရည်မှန်းချက်ရှိတယ်။ နောက်တစ်ခါ ပြောနဲ့ ပြောလိုရင် ခြေခံလက်ကို တုတ်ပြီး

လက်ဆီးကန်သို့ ခုန်ချသလိုက်ဖယ်
တု ခြိမ်းခြောက်၍ ပြောဆိုပြီးမှ
နောက်တစ်ခါလည်း မလျှောက်ပုံတော့
ပြီ။

ဤသည်မှာ ဆရာတော်၏ ရဲရင့်
ပြတ်သားသော ရည်မှန်းချက်များ
ဖြစ်လေ၏။

ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တလာဘသည်
သက်တော်(၈၆)နှစ်၊ သိက္ခာတော်
(၅၀)ဝါ၊ ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ နယုန်ဆုတ်(၉)
ရက် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁၆)ရက်
အင်္ဂါနေ့ ညနေ(၇:၂၀)နာရီအချိန်တွင်
တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းသွားတော်
မူသည်။

ပထမတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ အန္တိမ
ဈာပနကို သုံးရက်ထားပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်
ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို
(၃)ရက်ထားရှိသော်လည်း ဆရာတော်
ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်မှ အပုပ်နံ့ လုံးဝ
ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ရုပ်ဆင်း
အင်္ဂါမှာလည်း လုံးဝ ပျက်စီးယိုယွင်း
ခြင်း မရှိသည်ကို မြို့သူမြို့သားများ
ဖူးမြော်ကြရ၏။

ထို့ကြောင့် (၃)ရက်မှ (၅)ရက်
တိုး၍ ထားကြည့်ကြရာတွင်လည်း
ယခင်အတိုင်း လုံးဝ ပုံစံမပျက် ရှိနေ
ပြန်၏။

ထိုမှ တစ်ဆင့်တက်၍ (၅)ရက်မှ
(၇)ရက်သို့ တိုး၍ ထားကြည့်ကြရာ
တွင်လည်း ယခင်အတိုင်း တွေ့ရှိကြ
ပြန်၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်
မှာ သက်တော်ဆင်ရှား ရှိနေစဉ်က
တဲသို့ လဲလျောင်းနေသည့် ပုံသားဖြစ်၍
ပုပ်ပွခြင်း အလျှင်းမရှိသည်ကို ဖူးတွေ့
ကြရ၏။

ကိလေသာ အာသဝေါကင်းသော
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ အလောင်း
တော်သည် အပုပ်နံ့ မထွက်ကြောင်း
သုတ္တန်ပါတ်အာမဂန္ဓ သုတ်အဖွင့်
(၃၀၃)တွင် ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့
ကြရသည်။ သို့နှင့် ဤသို့ မပုပ်မပွသော
အရှင်မြတ်ကို ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပို၍ ထူးခြားချက် ရှိသည်က ပျံလွန်
တော်မူပြီးနောက် (၇)ရက်တိုင်တိုင်
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပျော့ပျောင်းလျက် ရှိနေ
ပြီး ခြေများလက်များကို အကွေးအဆန့်
ပြုလုပ်၍ ရနေခြင်းတို့အပြင် အနံ့
အသက်မထွက်ခြင်း၊ မပွခြင်း၊ ဆံပင်
များရှည်ထွက်လာခြင်းများ ရှိနေခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဆရာတော်ကြီး၏
မပျံလွန်မီက “ငါ ပျံလွန်ပြီးသည်
နောက် ငါ့ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြပါ”
အမှာစကား ရှိခဲ့၍ သံဃာတော်များနှင့်
တပည့်ဒကာ ဒကာမများက ၁၃၇၁
ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၂)ရက် (၂၃.၆.၀၉)
နေ့ အင်္ဂါနေ့ ညနေ(၃:၃၀)နာရီတွင်
မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆရာတော် မပျံလွန်မီက သက်
တော်(၃၂)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၁၁)ဝါရှိ
မိမိ၏ တပည့်ရင်း ဘဒ္ဒန္တတိလောက
အား မဟာသုခတောရကျောင်းကို
လွှဲအပ်ခဲ့လေသတည်း။

သံဝေဂလင်္ကာ

အထက်စည်စိမ်း ခန္ဓာဒိဋ္ဌိကား
တိမ်တခန်း၊ ကြည့်ရင်းပျက်သို့
ပျက်စိအောက်တွင် လွင့်ပျောက်စင်၏။
သင်္ခါရစက်၊ သူပိုင်နက်၌
မပျက်သတ္တိ ကုသိုလ်သာလျှင်
ခွမ်းသာတို့ပွား၊ ကောင်းကျိုးပျားပျား
ရောက်ပြား၊ နိဂ္ဂန်တိုင်အောင်တည်း။
(သက္ကရာဇ် ၁၃၇၁ ခုနှစ်မှ ၁၃၇၆

ခုနှစ်ထိ ဆရာတော်ကြီး၏ ပျံလွန်တော်
မူသော (၅)နှစ်မြောက်နေ့ကို အထူး
သတိရလျက်...)

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်
ရေးအတွက် ပြောပြပေးသော
ဘဒ္ဒန္တဥေယျ (ပန်းမြောင်းကျေးရွာ၊
မင်းပြားမြို့နယ်) ကိုစောမောင်သာ
(တောင်ရပ်) ဒေါ်စံသာနု(ဝါစေ့)
တို့အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါ
သည်။]

=====

ကျမ်းကိုး

- ၁။ အသျှင်ဘဒ္ဒန္တလာဘ၏ လက်ကမ်း
စာစောင်(ဂေါပကအဖွဲ့၊ မဟာသုခ
တောရကျောင်းတိုက်)
- ၂။ စာရေးသူ၏ ကွင်းဆင်းလေ့လာ
ချက်များ။

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့်
ငါ့သနာရှင်များသို့...

မိမိတို့အသရ် ဆရာတော်ကြီးများ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု
သမိုင်းမစင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားဖော်ပြနိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားဖော်ပြခြင်းဖြင့်
ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိ
သော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါသည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့လဲထူးကြီးကို
ပါဝင်တူညီလိမ့်တော်မူကြပါရန် မေတ္တာ
ရပ်စ် ဝန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း၊
စာတည်းချုပ်၊
နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်ပွင့်

အလှူပြင်ဆင်လှုပ်ငန်း

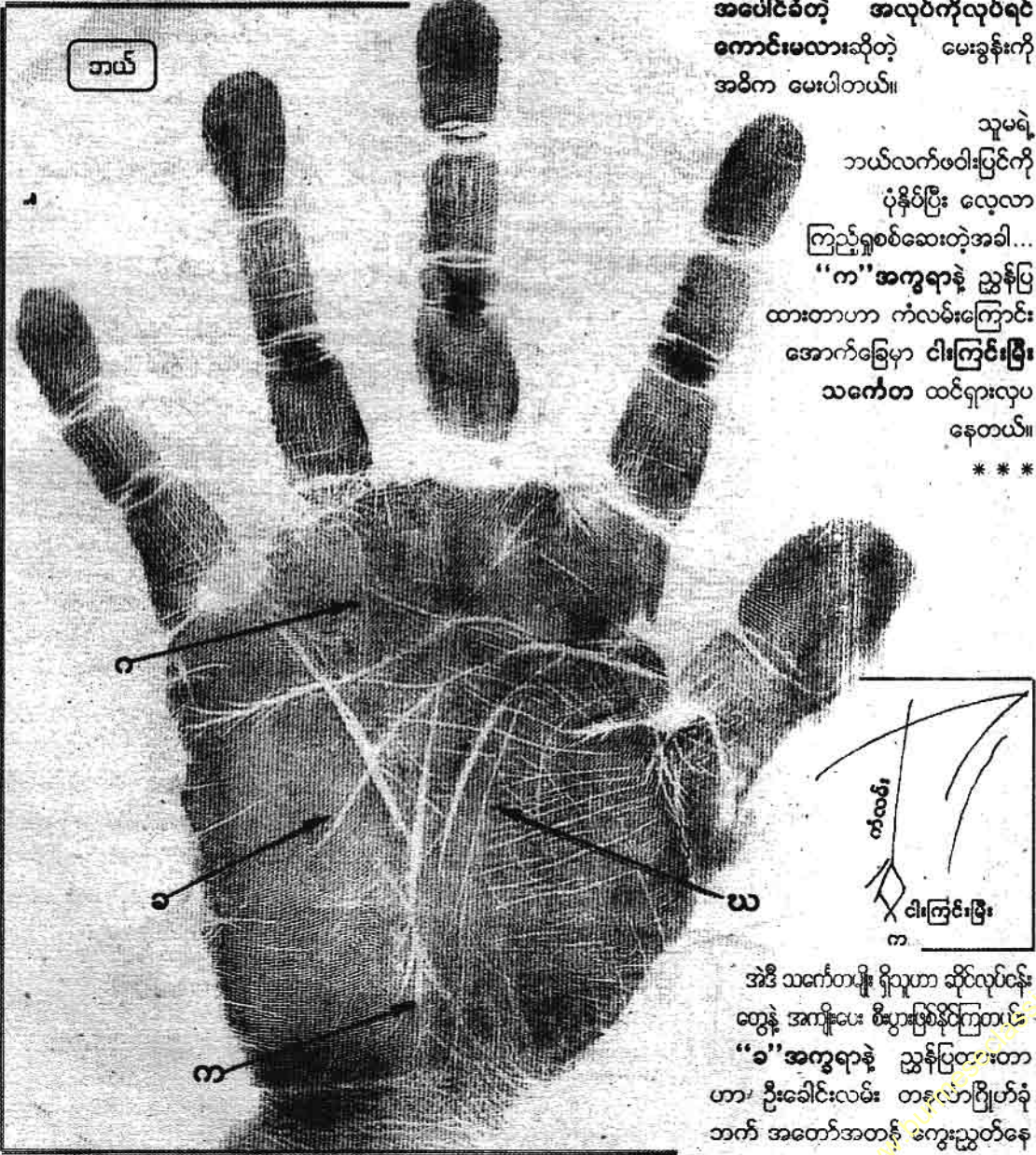
နှင့် အကျိုးပေးနိုင်သူ

ဆရာကြီးနိုးကျော်မြိုင် (၂၀၁၃၅) လက္ခဏာဗေဒဝိပညာသုတေသီ

ဘယ်

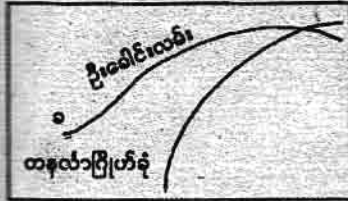
အသက်ဝန်းဆယ်ကျော် အမျိုးသမီး တစ်ဦးက အလှူပြင်ဆင်လှုပ်ငန်း လုပ်ရင်ကောင်းမလား (သို့) ငွေချေးအပေါင်ခံတဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်ရင်ကောင်းမလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို အဓိက မေးပါတယ်။

သူမရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ကို ပုံနှိပ်ပြီး လေ့လာကြည့်ရှုစစ်ဆေးတဲ့အခါ...
“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ကံလမ်းကြောင်းအောက်ခြေမှာ ငါးကြွင်းပြီး သင်္ကေတ ထင်ရှားလှပနေတယ်။

အဲဒီ သင်္ကေတမျိုး ရှိသူဟာ ဆိုင်လုပ်ငန်းတွေနဲ့ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်ကြတယ်။
“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဦးခေါင်းလမ်း တနဲ့လာပြီဟုတ်ခံဘက် အတော်အတန် မကွေးညွတ်နေ

ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ဦးခေါင်းလမ်းမျိုး ရှိသူဟာ စိတ်ကူး စိတ်သန်းကောင်းတယ်။ တီထွင်ဖန်တီးဉာဏ် ရှိတယ်။ အနုပညာစိတ်ဓာတ်ခံကောင်း ရှိ တယ်။ အလှပြိုင်လုပ်ငန်းအတွက် အရေးကြီး တဲ့အချက် ဖြစ်တယ်။

“ဂ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်နဲ့မှာ နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ထိနေ တဲ့ အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အထောက် ထမ်း ထင်ရှားပြီး သရဖူသင်္ကေတလို ဖြစ်နေတယ်။ အဖျက်လမ်းတွေ ကင်း တယ်။

ဒီထက်တကြောင့် အနုပညာဆန်တဲ့

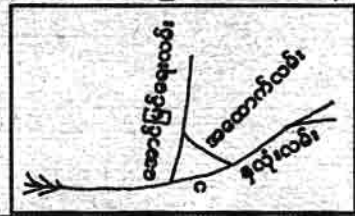
လုပ်ငန်းမျိုးမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားနိုင် တယ်။ အထောက်အပံ့ကောင်းတွေလဲ အလွယ်တကူရမယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့ပေါင်းကာ အောင်မြင် ရေးလမ်းမှာ ကြောက်ရွံ့သင်္ကေတ ရှိသူ မျိုးနဲ့သာ တွေ့ဆုံ အပေါင်းခံလုပ်ငန်း အကျိုးပေးတတ်တယ်။

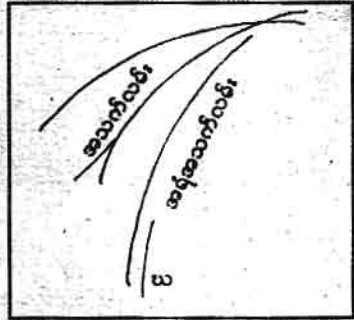
“ယ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ဘက် ရောက်တဲ့ အင်္ဂါလမ်း (သို့မဟုတ်) အရံအသက် လမ်းရှိခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒီထက်တဟာ အညံ့အဖျက်တွေ ကာကွယ်ပေးနိုင်သလို ဆိုက်လုပ်ငန်းမှာ ဖောက်သည်ပေါများခြင်းကိုလဲ ဖြစ်ပေါ့ တယ်။

အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတ (၄)

ချက်နဲ့ နီးစပ်တူညီတဲ့ လက္ခဏာရှင် များဟာ အလှပြိုင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မှတ် ပါ။

စေတနာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

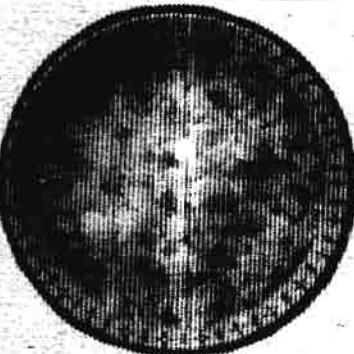
တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ဝှေး တောက်ကုန်းကျေးရွာ အလင်္ကာရာမ ကျောင်း ဆရာတော်ဦးမုနိန္ဒသည် သက်တော် (၉၀)ကျော်သည်အထိ ဆရာဂါဝေဒနာကင်း၍ ဆံမဖြူ၊ မျက်စိ ဆူနု၊ နားမထိုင်၊ ခါးမကိုင်းချေ။

ဆရာတော် ရဟန်းဖြစ်၍ (၄)ဝါအရတွင် ပခုက္ကူသို့ ကြွရောက်၍ စာသင် ဆရာ (၇)ဝါရသောအခါ လေနာအကြီးအကျယ် ခံစားရသည်။ ထိုအခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးက... 'ဆန် နို့အိတူးတစ်ဝက်လောက်ကို ဆန် ပြုတ်ပြုတ်ထား ရေဆာတိုင်း အဲဒီ ဆန်ပြုတ်ကို ဆာဆတ်ပြီး ဆေးအဖြစ် လောက်ပေးပါ' ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် လိုက်နာခဲ့ရာ လေနာပျောက်ကင်းသွားသည်ဟု သက်တော် (၉၀)အရွယ်တွင် ဒါယကာတစ်ဦးအား မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

(အောင်ကိုမြင့်ရေးသည့် ဝှေးတောက်ကုန်း ဆရာတော် ဦးမုနိန္ဒ၏ ဘဝမှတ်တမ်း စာမျက်နှာ ၅၀-မှ ကောက် ခုတ်ဖော်ပြပါသည်။)

ဝှေးတောက်ကုန်းဆရာတော် မိန့်ကြားသည့်

လေနာပျောက်ဆေးနည်း

ထွေးမောင်

ပုဂံပုံစာ - ၀၀၁၄၄ ၀၀၁၇၀၆ ဖိုင်းစ် ၇၂၅၀၁၁ တဆယလစိုး (၁၃၁၂)

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုသောင်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပါ။ စုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဒ္ဓာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ ဇောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဝါးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ နေ့ကုန်ထွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေချားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း၊ (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိမ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော်ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာမကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါပြီ။ ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြပါ။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခန့် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွှေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခန့်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန့်ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒါဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တော့မှာ ဝယ်ရင်ရန်ငါ့မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံး ဝမ်းမုန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည့်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ဆေးဝေဒနာပေးပါမယ်။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၆)လောဟိမ်းပြင်၊ ပျောက်ရွာကုန်း၊ ပုဂံ

ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်တို-၆၅၀၀၇၊ ၀၉-၅၀၀၆၂

မြိုင်မြို့ ငော်ယုတ်

ဆရာတော်၏ သာသနာပြုမှု

နေရာထူးများနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ (၄)

နယ်လှည့်သူတော်

လမ်းလှည့် အာဆော်

ဆရာတော်ကြီးသည် အလွန် အရေးကြီးသည့် ကိစ္စများ ပြေလင်းရ သည့်အခါ ဤနေရာသို့ လာရောက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။ နတ်မင်း၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ် သမိုင်းကိုမူ မသိရှိရပေ။

ဆရာတော်၏ စံကျောင်းသို့

ယင်းနောက်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ဂူသွင်းပူဇော်ထား ရာ စံကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ ဂါရဝ ပြုသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် (၅-၂-၁၉၉၇)နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူ ရာ (၂၀-၂-၁၉၉၇)နေ့အထိ (၁၆) ရက်ကြာ ပူဇော်ထားစဉ် ပုပ်ပျက် ဖူးရောင်ခြင်း မရှိဘဲ အရည်မကျ အနံ့ မထွက်ဟု သိရသည်။

ဆံပင်နှင့် မျက်ခုံးမွေးတို့ ရှည်ထွက် ၍ မျက်လုံးတော် ရံဖန်ရံခါနှင့် ဖွင့်ပိတ် နေတတ်သည်ဆို၏။ ဗိမာန်လိုဏ်ဥမင် အတွင်း၌ ဆရာတော်၏ရုပ်တုကို ထီးဖြူနှစ်လက်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤစံကျောင်းတော်ရှေ့တွင် ဆရာ တော်၏ ပွေးနေ့ရောက်တိုင်း အုန်း၊ ငှက်ပျော့ပန်း ကန်တော့ပွဲများ တင်လှူ ပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

မန်းမဝေးရှိ အခန်းငယ်တွင်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတစ်ခု ပူဇော် ထားသည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူ ပြီးနောက် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို (၁၆)

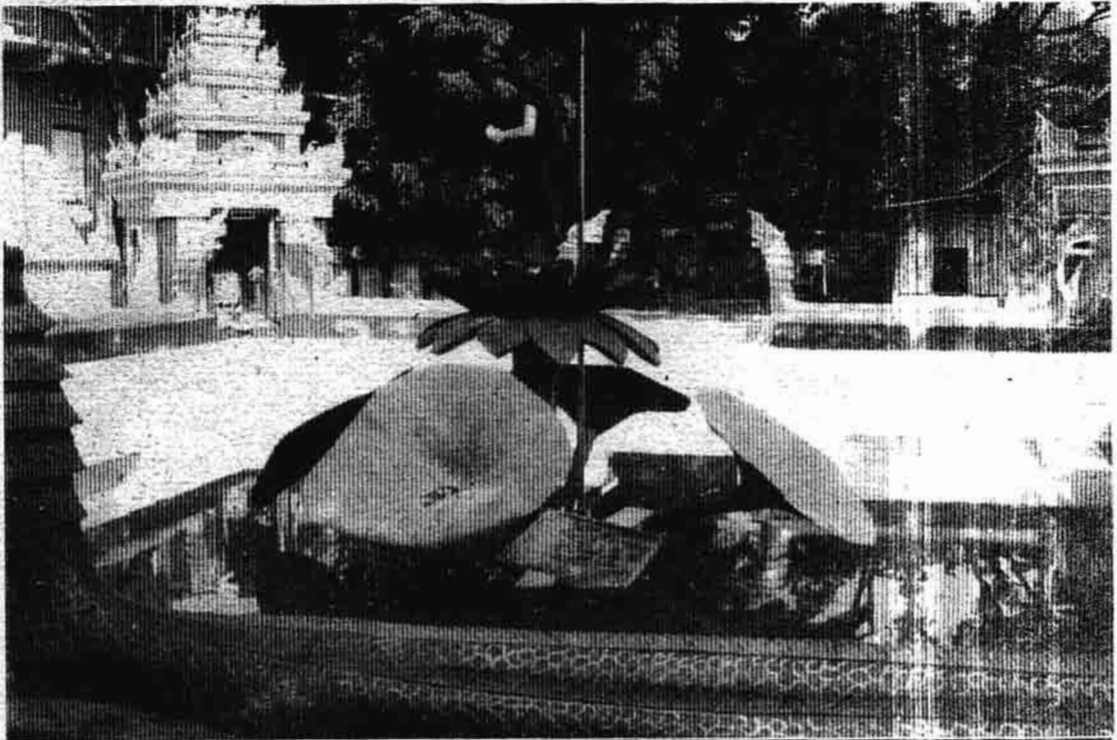
ဆရာတော် စံကျောင်းမှ ရုပ်တုတော်

ရက်ကြာ ပူဇော်ထားရှိသော နေရာမှန် ကျောင်းတော်ဖြစ်၍ အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တု ပူဇော်ထားကြောင်း ကြားသိရ သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ခန္ဓာဝန်

ချုတ်ပူပြီး ဖြစ်သော်လည်း သာဝက များအတွက် လိုအပ်သော အချိန်တွင် အိမ်မက်တွင်း ကြွရောက်မိန့်ကြားသော် မူသည်ဟု သိရသည်။

လက်ရှိ နာယက ဆရာတော်

◆ ဓမ္မတ္တရောက်

ဦးကုမာရက ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုထားသည်။

'၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်းလောက်မှာ နံနက်လေးနာရီခွဲ အချိန်လောက် နီးလိုက်ပျော်လိုက် ဖြစ်နေချိန်မှာ "မောင်ပဉ္စင်း ဒီနေ့ ဘယ်မှ မသွားနဲ့" တဲ့။ အဲဒီလို အိပ်မက်ထဲမှာ ကြားတာမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး။ ဒါ... အိပ်မက်တော့ မဟုတ်ဘူး။ နီးတစ်ဝက် ပျော်တစ်ဝက်လေး ဖြစ်နေပြီ။ လုံးဝ အိပ်ပျော်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ တော်တော် အံ့သြသွားတယ်။

"မောင်ပဉ္စင်း ဒီနေ့ ဘယ်မှ မသွားနဲ့" ဆိုတော့ ဘယ်မှ မသွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဆွမ်းစား ရှိပေမယ့် မသွားတော့ဘူး။ ဆွမ်းစားသွားဖို့ စိတ်ကူးထားတာ။ အဲဒီအသံကြားတာနဲ့ မသွားတော့ဘူး။

မသွားလိုက်တာ ဟိုမှာ ပြဿနာ ၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်စရာ အကြောင်းရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးမသွားတော့ ဘုန်းကြီးမှာ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။ အဲဒီက ကျောင်းထိုင် ဦးပဉ္စင်းနဲ့ပဲ ပြဿနာ ငြိမ်းသွားတယ်။

(ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြုစခန်းနှင့် စေတော်ဝင်ခရီးသည် ဓမ္မပါလဂြိုဟ်သား ပြည့်စုံထွန်း၊ တပျော်နှာ(၁၂၉)မှ ထုတ်နုတ် ဖော်ပြပါသည်။)

အလားတူပင် အခြားသော တပည့်သာဝကများစွာတို့က ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဝန်ချပြီး နောက်ပိုင်းတွင် လည်းကောင်း အိပ်မက်တွင် ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ အသံတော် ကြားရခြင်းတို့ကြောင့် လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးထူးများ ရရှိကြကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေးပို့ကြသည်များကိုလည်း ဖတ်ရှုခဲ့ရပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ စံကျောင်းတော်အနီးတွင် ဓမ္မတ္တရောက်ရှိ၍ ကန်ပေါင်၌ နဂါးများ ဝန်းရံကာ ကန်ထောင့်လေးထောင့်၌ နဂါးမယ်တော်လေးပါးကို ကွန်းဆောင်များဖြင့် တွေ့ရသည်။

အရှေ့တောင်ထောင့်မှစ၍ လက်ဝဲရစ်အတိုင်း ဝိမလဒေဝီ၊ ဣရံနသီ၊ ဣာဿကဒေဝီ၊ ဣရံနဒီ စသည်ဖြင့် အမည်ကမ္မည်းများ ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ရေနင့် စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စများ၊ မြစ်ချောင်းပင်လယ်ခြား ဒေသများနှင့် ဆိုင်သော ကိစ္စများအတွက် ကုသိုလ်ပြု တိုင်တည်မှု ပြည့်ဝနိုင်ကြသည်ဆို၏။

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၁၄) ရက်နေ့တွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ (၉၁)နှစ်မြောက် ဗျာဓိနေ့ပူဇော်ပွဲ၌ စေတော်ဝင် သန္တာလျော်(ဆရာတော်

အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်

နဂါးမင်းတော်ရှင်တော်စင်

ကြီး ရှိစဉ်ကပင် ဗလိနတ်စာ ကျေးရ သူ ဦးဆောင်၍ ဤနတ်နဂါးတို့အား နိရာပုဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် “ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာ တော် အရှင်ဇေယျသီဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိက ကျွန်းမာပါစေ၊ ဝေနေယျများ အေးမြ ပါစေ” စသည်ဖြင့် ဆုတောင်းကာ ကုသိုလ်အရင်ရပ်တို့အား မြို့ပိုင်နယ်ပိုင် (၃၁)ဘုံ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အတွက် အမျှအတန်း ပေးဝေခဲ့ကြ သည်ဟု (ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် သာသနာပြုစခန်းနှင့် စေတော်ဝင် ခရီးသည်စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ-၁၅၅) ၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

တောင်ဘက်တစ်ခွင်

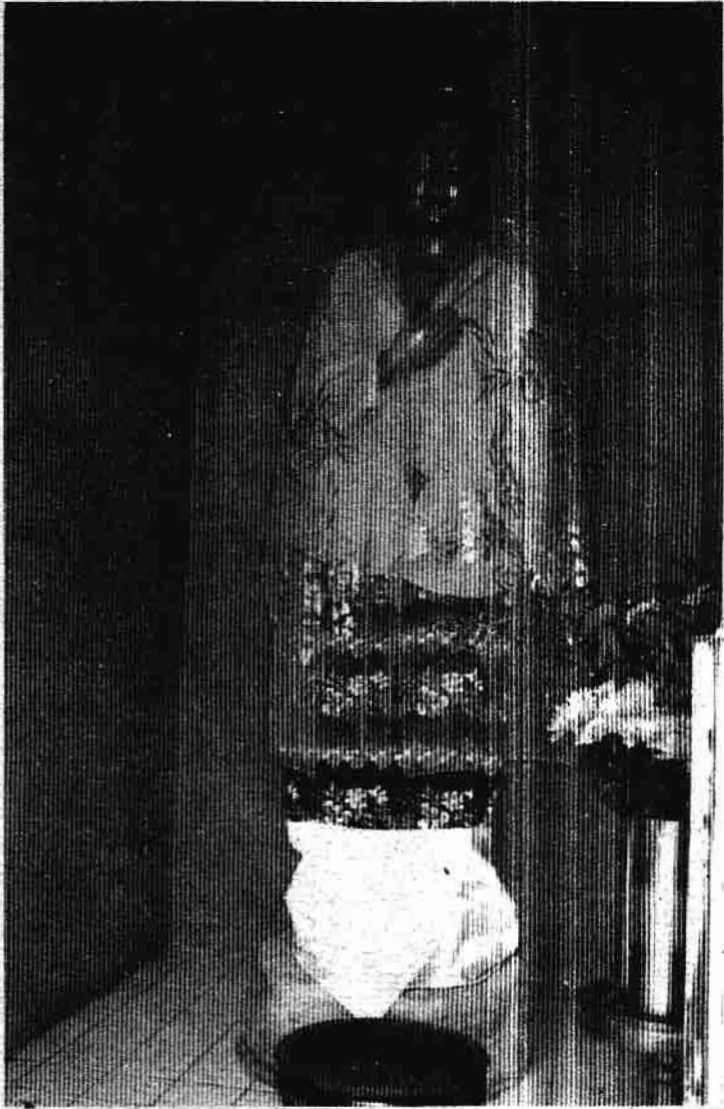
ထို့နောက်တွင် မူလ ကျောင်းဝင်းမှ အနောက်ဘက် စေတီများအား ကြည့်ညိုရန် ထွက်လာခဲ့ရာ ဓာတ်ရှင် စေတီအနီးတွင် ထမင်းကျွေးဆောင်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က ပရိသတ် များကို နံနက်တွင် ယာဂု(ဆန်ပြုတ်)၊ နေ့လယ်နှင့် ညနေတွင် ထမင်းနှင့် ဟင်းနှစ်ခွက်(အသီးအနှံ)ကို မိမိတို့ စားနိုင်သလောက် အဝကျွေးမွေးခဲ့ သည်။

ယခု ဆရာတော် ဦးကုမာရ လက် ထက်တွင်လည်း နေ့စဉ် ပရိသတ် (၃၀၀)ကျော်အတွက် ကျွေးမွေးနေဆဲ ဖြစ်သည် ဆို၏။

ထမင်းကျွေးရုံမှ တောင်ဘက် မုခ် တံခါးအားကျော်ကာ ထွက်လာရာ လမ်းတစ်ခုခြား ဝင်းအတွင်း ထည်ဝါ သော ဓမ္မာရုံကြီးကို တွေ့ရသည်။

ထမင်းကျွေးဆောင်

www.burmeseclassic.com

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တဝစေတီတော်

မွှောရုံနောက်ကျောဘက် တောင်ဘက်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၆၄)တောင်ရှိသော တဝစေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်းတွင် လေးအင်းတိုင်စေတီနှင့် ထီးဖြူဆောင်စေတီတို့ စံပယ်တော်မူကြသည်။

တဝစေတီနှင့် လေးအင်းတိုင်စေတီတို့မှာ လိုဏ်၊ ကုလားကျောင်းမပါ မုခ်ယောင်များသာ ရှိ၍ ထီးဖြူဆောင်မှာ အဝိုင်းပုံ တိုက်မလိုဏ်ခံကာ အထက်တွင် ဒယ်အိုးမှောက်သဏ္ဍာန်နှင့် ထုပ်ကာ တင်ထားသည်။

လိုဏ်အတွင်း မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားကာ လက်ယာဘက်တွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ရုပ်တု၊ ရှေ့မှောက်၌ လက်အုပ်ချီထားသည့် မယ်တော်ရုပ်တုတို့ တွေ့မြင်ရသည်။ လိုဏ်အပြင်တွင် ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘိုးမင်းခေါင်ရုပ်တုများ ပူဇော်ထားသည်။

လေးအင်းတိုင်စေတီမှာ ရှစ်မြောင့်ပုံတိုက်မ မဏ္ဍိုင်အထက် ရှစ်မြောင့်ပုံလေးဆင့်တင်ကာ ပတ်လည်တွင် ကြာပွင့်ဖတ်များ တန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားသည်။ အောက်ခြေအဋ္ဌကံပုံတိုက်မ ပတ်လည်တွင် မုခ်ယောင်(၈)ခုနှင့် ရုပ်ပွားငယ်(၈)ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ လေးအင်းတိုင်စေတီမှာ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်ထွန်းသည့် မြတ်စွာဘုရားငါးဆူကို ရည်မှန်းကြောင်း ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

ဤစေတီများ မတည်မီကာလများကပင် “မိတ္ထီလာနယ်အတွင်း လေးအင်းတိုင်ပေါ်၍ ရှစ်သောင်းကျော် ဝိဇ္ဇာထွက်မယ်” ဟူသော နကာလာ

ဟလ တဘောင်ကို မကြာခဏ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ဆို၏။

စေတီဝင် သာသနာ့မြေတွင် တဝစေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် မားဆုံးဖြစ်၍ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုင်းအဝေးမှ ဖင် ထင်ရှားစွာ ဖူးမြော်နိုင်ကြသည်။ ဤစေတီကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဆရာတော် သက်တော်(၆၄)နှစ်တွင် ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ကြီးမှူးတည်ဆောက်ခဲ့သော စေတီဖြစ်သည်။

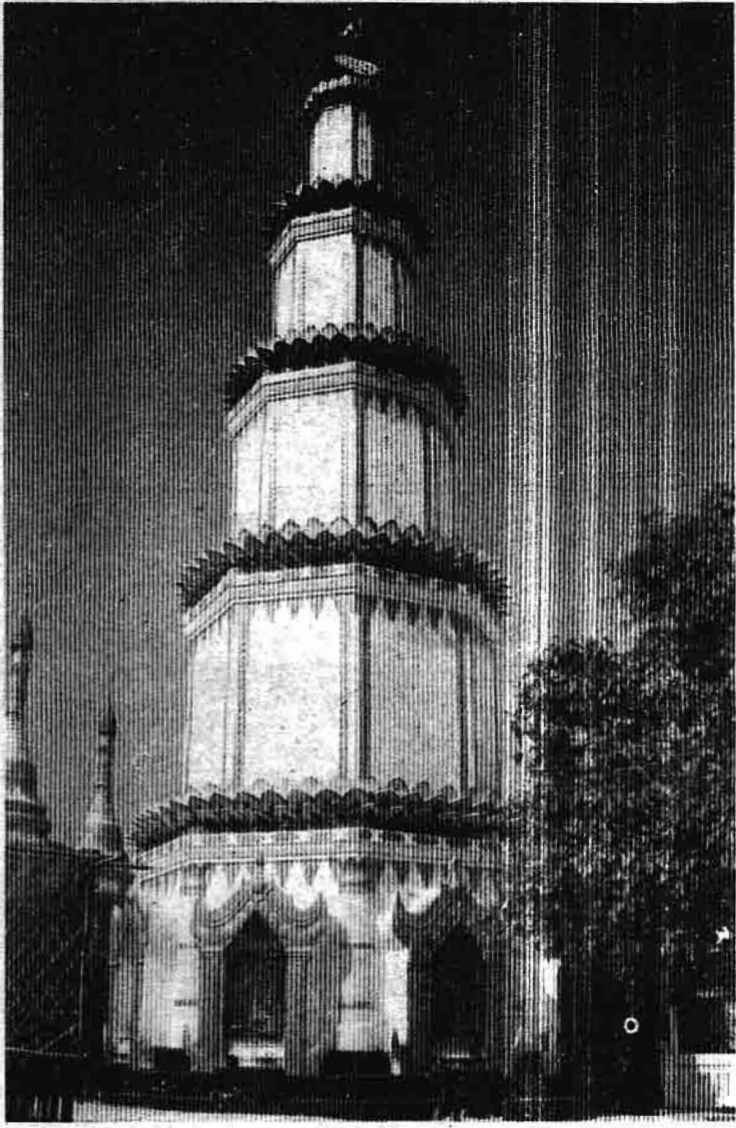
ဤစေတီ တည်ရာတွင် မည်သည့် ခြံရွာဒေသများသို့မှ အလှူခံထွက်ခြင်း မရှိဘဲ စေတီဝင် သာသနာ့ပြုခန်း သို့ ရောက်လာသူတို့ လှူဒါန်းသော နဝကမ္မဝတ္ထုများကို ကာယကံရှင်တို့ အကျိုးရှိစေရန် တည်ဆောက်ခဲ့ ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

စေတီဘွဲ့တော်နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

‘တစ်ကမ္ဘာမှာ တစ်ခါတစ်ဝဲ တစ်ကမ္ဘာ ဆိုတာ ဘဒ္ဒကမ္ဘာပုဂ္ဂိုလ်၊ တစ်ခါဆိုတာ အနိမ္မောယျ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒီတစ်ခုပဲ ကျွန်ုပ်လို့သုံးတာ။ ဝ၊ဆိုတာက စမတို့ရဲ့ ထိပ်ခေါင်း၊ ဝ၊ကို လက်ယာရစ်ရေးရင် ဝ၊လို့ ဖတ်တယ်။ လက်ဝဲရစ်ရေးရင် ‘သုဉ္စ’ ဟည်း အက္ခရာကနေ ကလေးဖြစ်သွားတယ်။

တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်၊ ခုနစ်၊ ရှစ်၊ ကိုးလို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကနေ သူဉ်း သဖြင့် လွတ်ကင်းသဖြင့် သုဉ္စ၊ ပိဋကတ်စာပေမှာ တော့ ကိလေသာ အာသဝေါတို့ ဖျိခြင်း ဆိတ်သုဉ်းခြင်းကို သုဉ္စ။

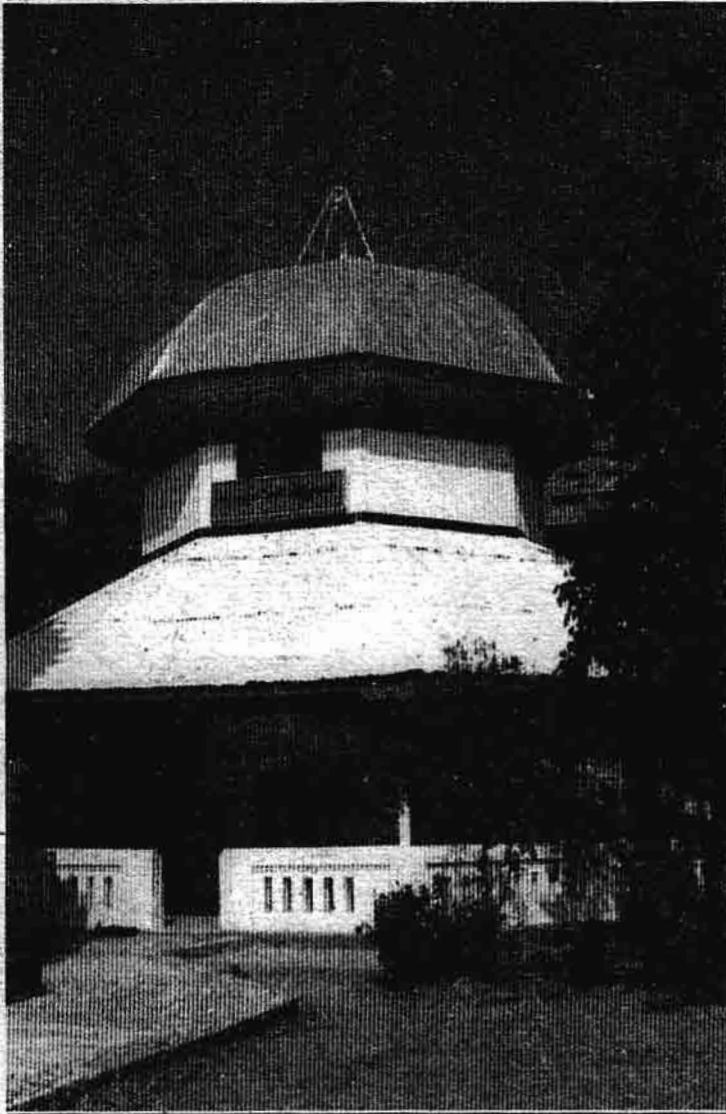
ဒီတော့ စမထိပ်ခေါင်း “ဝ” ဟာ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ တစ်ကမ္ဘာမှာ တစ်ဝဲ တစ်ခုသာ ကျွန်ုပ်လို့ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ကကုသန်ဘုရားနဲ့ ဖရိသတ် က သမထအင်္ဂုပ္ပာ အင်္ဂတန် ကောင်းနေ တော့ တောင်စဉ်တောင်တန်း လိုက်ကွေ့ ကြားထဲမှာ သမထကမ္ဘာဌာန ဖိတ်ပြန်ပြီး ငြိမ်သက်အေးချမ်းနေတာကို နိဗ္ဗာန်ပီပီလို့

◀ လေတောင်တိုင်စေတီ

နေရစ်ကြတယ်။ အသက်သိပ်ရှည်ပြီး သမထအာရုံ အင်္ဂတန်ကောင်းပြီး ဒို၊ နာ၊ သေပူတွေက အတော်အတန် ကင်းကွပ်ကြတယ်။ ဘုရား ပွင့်သွားတာတောင် မဆီလိုက်ကြဘူး။ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်အထိ ကျွတ်တမ်းမဝင်ဘဲ ကျန်ရစ်ကြတဲ့ ဖရိသတ် ရှေးဘုရားလေးချင်းဖရိသတ်တွေအင်္ဂတန် မှာလွန်းတာကြောင့် အနိမ္မောယျမြတ်စွာ

ဘုရားက ပွင့်ပြီးသော ဘုရားလေးချင်း ဖရိသတ်အားလုံးကို ပြန်ပြီးတော့ သိမ်းယူ ရပါတယ်။ အခုလဲ သိမ်းနေတာပဲ။ အရိ မေတ္တေယျဘုရားရှင် လက်ထက်ကျရင် တစ်ခါတည်း အပြီးသိမ်းမှာ။ သီလကို စောင့်ရှောက်ပြီး ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာ တဲ့ စိတ်ကလေးတွေ တစစ ခြည်းခြည်း ဖြတ်ဖြတ်ပြီး ပေးကြ။ တစ်ကမ္ဘာ တစ်ခါ တစ်ဝဲ ဒီနေရာက ဝ၊အောင်ခက္ခန္ဓာတယ်။

◆ ဟိန္ဒူဆောင်တော်

၀.အောင်စွန်းလိုက်ပယ်၊ ကောင်သော ဖြစ် အောင်လုပ်ကြ၊ သူည ဖြစ်သွားနှင့် သူည ကမ္ဘာမှာ ဆက်လိမ့်ပယ်၊ ကုသွားနှင့် တက် လယ်ပြင်တော့ဘူး၊ အပါယ်ခံပဲ ရောက် သွားလိမ့်ပယ်

ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အပြင်... ဒီနယ်အတွင်း လေးအင်တိုင် ပေါ်၍ ရှစ်သောင်းကျော် ဝိဇ္ဇာထွက်ပယ်လို့ ဒီဟာ ကောလာဟလပဲ၊ ဟိလသုတ် ဟောပယ် ဆိုရင်လဲ ယောခင် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကနေ

ပြီး ဟိလဟောလိမ့်ပယ်၊ ဟိလဟော လိမ့်ပယ်ဆိုပြီး ကောလာဟလ ကြွေကြော် ကြတယ်၊ အခုလဲပဲ လေးအင်တိုင်ပေါ်လို့ ရှစ်သောင်းကျော် ဝိဇ္ဇာထွက်ပယ် ဟူ၍လည်း ထည့်သွင်းမိန့်ကြားခဲ့ သည်။

(ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် ကျင့်စဉ်နှင့် ထရားတော်များ စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၄၇-၂၄၄ မှ ထုတ်နုတ်သည်။) တာဝစေတီ ပုံစံမှာ ထူးခြားပါသည်။

အပိုင်းပုံ ပစ္စယံသုံးဆင့်ခံကာ ရှစ်မြှောင့် မဏ္ဍိုင်၊ မုခ်ယောင်ရှစ်ခုအထက် ကျည်းဝန်းသုံးဆင့်နှင့် ဖရဲမြှောင့်တက် သည်။ အထက်တွင်မှ ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားခြင်းဖြစ် သည်။

တာဝစေတီ တည်ခြင်းနှင့် ပတ်သက် ၍...

ရန်ကုန်မြို့တွင် ထိုစဉ်က ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ကြီး ဦးနေဝင်းက ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံယာ ညီညွတ်ရေး အထိမ်းအမှတ် မဟာ ဝိယေစေတီကို တည်ထားခဲ့ရာ ရွှေပေါ် ကျွန်းတွင် ဆရာတော်ကြီးက “ဝ”မရှိဘဲ “ဝိ”လုပ်၍ မရကြောင်း မိန့်ကြားခဲ့ပြီး တာဝစေတီတော်ကြီးကို အားချင်း တည်ထားပေးခဲ့ကြောင်း မွေ့ပါလမြို့သား ပြည့်စုံထွန်း၏ (ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး သာသနာ ပြုစုရေးနှင့် စေတီဝင်ခရီးသည်) စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ(၂၀၀)တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အောင်မြင် မူများတွက် တာဝစေတီ၌ တိုင်တည် ဆုပန်နိုင်၍ အတိုက်အခိုက်၊ အဟန့် အတား လောကံ အဆိုးတရားများ ပပျောက်ကျော်လွှားနိုင်ရန် လေးအင် တိုင်စေတီ၌ ပူဇော်အပ်ဋ္ဌာန်ပြုနိုင်သည် ဟု သိရသည်။

တာဝစေတီဘွဲ့တော်မှာ ပြုတ်သက် ပေါင်း ၁၀+၁၇=၂၇ သောမနဝင်းဖြစ် ၍ “တော်ရင်း”မိတ် ဆောင်နေ သည်ကို တွေ့ရ၏။

ရွှေလ ဆက်စတီပါရန်

(နယ်လှည့်သူတော်)

အိမ်ညှပ်ခြင်အတွက်

အောက်မေ့စွာ

လောကီရေးရာနယ်ပယ်၌ လူတိုင်း
ဖင် နေစရာအိမ်တစ်လုံးတော့ လိုအပ်
ပါသည်။ ထိုနေသော အိမ်မှာ ကြီးသည်
ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ အကြောင်း
မဟုတ်ပါ။ ထိုအိမ်က ထိုအိမ်မှာ နေ
သောသူများကို မခိုက်ရန် အရေးကြီး
ပါသည်။

ခိုက်သော အိမ်၌ နေသူတို့မှာ စီးပွား
ရေးကျဆင်းခြင်း၊ မိသားစု မသင့်မြတ်
ခြင်း၊ ဖျားနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။
ထိုသို့ ဖြစ်သော အိမ်အား ခိုက်အိမ်ဟု
ခေါ်ပါသည်။

အိမ်ခြံမြေ ဝယ်သူတို့ကလည်း
ထိုခိုက်အိမ်မျိုးကို ရှောင်တတ်ကြ
သည်။ ထိုအိမ်မျိုးကို ရောင်းသူက
လည်း တော်ရုံနှင့် ရောင်းမထွက်ဘဲ
မိတတ်သည်။ တန်ရာတန်ဖိုးနှင့် ရောင်း
မထွက်တတ်ပါ။

အများအားဖြင့် လေ့ဦးတိုက်၊
လှည့်ဦးတိုက်၊ လမ်းဦးတိုက်အိမ်မျိုးမှာ
ခိုက်တတ်သောအိမ်ဟု အယူရှိကြ
သကဲ့သို့ အိမ်ညှပ်လျှင်လည်း ခိုက်
တတ်သည်ဟု အယူရှိကြသည်။

**အိမ်ညှပ်ခြင် ဆိုသည်မှာ မိမိတို့
သာ အိမ်ခြံနှင့် ကပ်လျက်ရှိ ထား
နှစ်ထက်အိမ်၌နေသောသူ အရှင်းလျှင်
အောင်နမသားလျှင်၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်
အထိက အိမ်ညှပ်လျှင်ဟု ဆိုပါသည်။
ဆွေမျိုးကြားညှပ်သည်။ မောင်နှမ
ကြားညှပ်သည်။ သားတစ် ကြားညှပ်
သည်ဟု ဆိုပါသည်။**

ထိုသို့ မောင်နှမဆွေမျိုး အိမ်နှစ်အိမ်
ကြားညှပ်သော အိမ်ကို မည်သူမျှ
မဝယ်ဘဲ ရှောင်ရှားတတ်ကြသည်။

ယင်းအခိုက်ကို မည်သို့ ဖြေမည်
နည်း။ ယခင်က ကျွန်တော် မသိခဲ့ပါ။
ကျွန်တော်၏ ညီမဝမ်းကွဲအိမ်၏

ခေါင်းရင်းအိမ်ကို ရောင်းလိုက်ရာ ညီမ
ဝမ်းကွဲအိမ်၏ ခြေရင်းအိမ်နှင့် ဆွေမျိုး
တော်စပ်သူက ဝယ်လိုက်သည်။
ဆွေမျိုးချင်း နီးနီးနားနား နေလို၍ဖြစ်
သည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော်၏ ညီမ
ဝမ်းကွဲအိမ်မှာ အလိုလိုနေရင်း ဆွေမျိုး
မောင်နှမ ကြားညှပ်ခြင်းကို ခံလိုက်
ရရှာသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍
မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်ကို ညီမဝမ်းကွဲက
လာမေးသည်။

ကျွန်တော်က ညီမဝမ်းကွဲကို...
ဆွေမျိုးချင်း ယှဉ်ရအောင် သူတို့နဲ့
သာပေးသိပ်ယူပြီး ဆွေမျိုးတော်လိုက် ဒါ
ဆိုရင် လုံးအိမ်လုံး ဆွေမျိုးတွေ ဖြစ်သွားကြ
လို့ ကိုယ့်အိမ်လဲ ညှပ်အိမ် ခိုက်အိမ် ပြုစု
တော့တူပေါ့

ဟု အတည်လိုလို စသလိုလိုနှင့်
ပြောလိုက်လေသည်။ ကျွန်တော့်ညီမ
ဝမ်းကွဲက မကျေနပ်။

အမှန်လည်း ခေါင်းရင်းအိမ်နှင့်
ဖြစ်စေ၊ ခြေရင်းအိမ်နှင့်ဖြစ်စေ ဆွေမျိုး
တော်စပ်လိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း ထိုအခိုက်
ပြေပါသည်။

သို့သော် ဆွေမျိုးမဟုတ်လေသော
ကြောင့် ဆွေမျိုးအတင်းတော်ရမှာ
လည်း ခက်သည်ဟုဆိုလျှင် မည်သို့
ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

ထိုနည်းကို တတ်သိနားလည်သူ
များထံ ပြောပြ နည်းလမ်းတောင်းခံရာ
တစ်နေ့တွင် နည်းတစ်နည်းကို ရရှိခဲ့
ပါသည်။

ထိုနည်းကို ညီမဝမ်းကွဲတော်သူ
အား ပြောပြရာ ညီမဝမ်းကွဲက ထိုနည်း
အတိုင်း လိုက်လုပ်ပါသည်။ ညီမဝမ်း

ကွဲ၏ အိမ်ခိုက်ခြင်း ဥပါဒါန်အစွဲလည်း
ပျောက်လေသည်။

ထိုနည်းကို လိုသူတို့ အသုံးပြုနိုင်
ရန်အတွက် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အိမ်ညှပ်ခဲ့သော်...

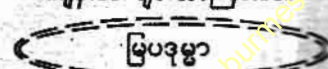
ထိုအိမ်၏ ခြေရင်း၌ ခိုအိမ်တစ်ခုရှိပြီ
စေ စာကလေးအိမ်တစ်ခုကို ဆောက်ထား
လိုက်ပါ။ အကယ်၍ စာကလေးများ ခို
ကလေးများ လာနေသည်ဖြစ်စေ၊ မနေသည်
ဖြစ်စေ ဆောက်ထားလိုက်ပါ။

ထိုထို ဆောက်ထားသော စာကလေးအိမ်၊
ခိုအိမ်၌ စာကလေးများ၊ ခိုများ လာနေ
သည် ဆိုပါက ရေနှင့်စပါးစေ့များ အပြုတား
ကျော့မွှေးလျှော့ဒိန်းတော့ လိုပါသည်။

ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်း သဘောမှာ
ခြေရင်းခေါင်းရင်းရှိ ဆွေမျိုးနှစ်ဦးကြား
မိမိအိမ်ညှပ် မခံရအောင် ခြေရင်း၌
ခိုအိမ်၊ စာကလေးအိမ် ထားရှိပေးခြင်း
ဖြင့် အိမ်ခြားပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့သူများမှာ မိမိအိမ်၏ ခြေရင်း
၌ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း ဝါသနာပါသူ
သည် နွားတင်းကုပ်၊ မြင်းတင်းကုပ်
များ၊ ဝက်ခြံ၊ ကြက်ခြံများ ဆောက်လုပ်
ထားမိကြခြင်းဖြင့်လည်း ထိုအိမ်ညှပ်
ခြင်းအခိုက်မှ အလိုလို ကင်းလွတ်သွား
ရပါသည်။

ထိုသို့မ မဟုတ်ပါမူ အိမ်ခြေရင်း၌
အကုန်အကျ သက်သာသော
တစ်တောင် နှစ်တောင်ခန့် တဲအိမ်လေး
တစ်လုံးကို ခြေရင်းခြံစည်းရိုးနှင့်
ကပ်လျက် ဆောက်ထားလိုက်လျှင်
လည်း ရပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်တန်ပြီး စိပြည့်ထူဝစို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၉၉၈၈)

'ကုတ္တိယာ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနိတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိပြည့်ထူဝစို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသူမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၅၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန့်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း

၉၆ နယူဂျီပျော်ခြံသီမဂ္ဂဇင်း

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနံ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိပြည့်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက်

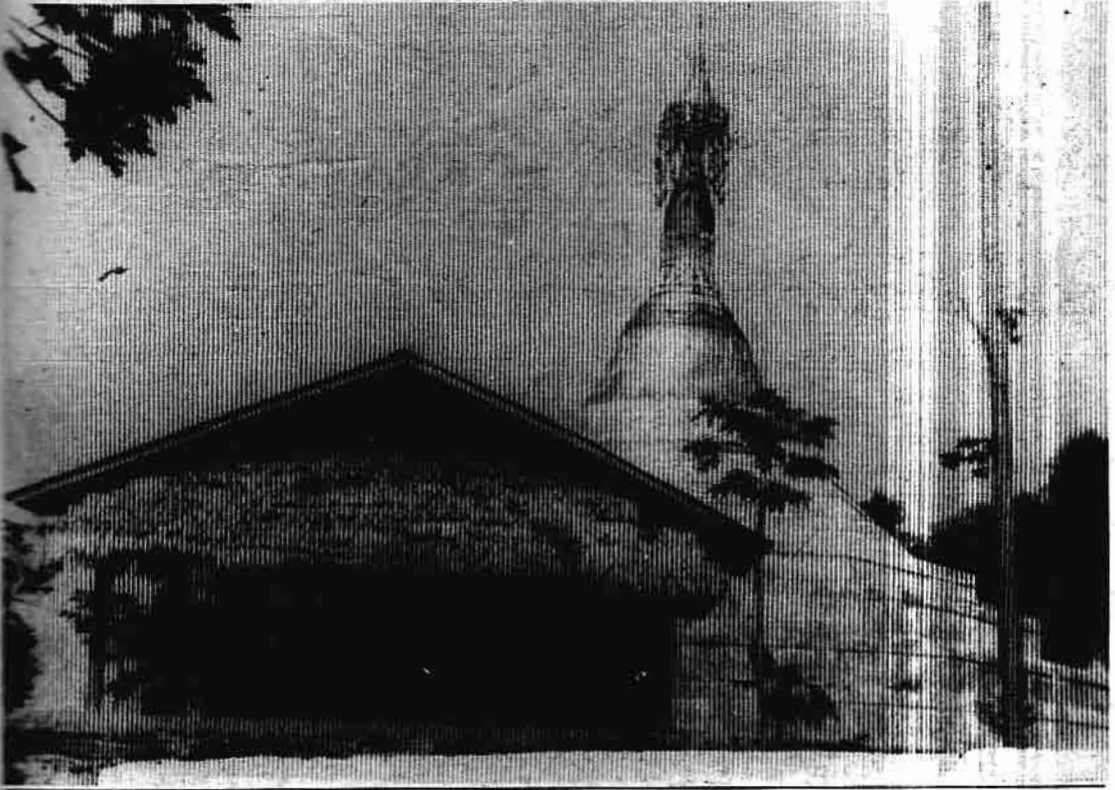
ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုမယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိပြည့်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ပိုးဖမ်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (ဆ/၂၆၁) ကရဝိက် (၃)လမ်း ဆရာမကွက်
(မြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (မိစ္ဆာ/သိဒ္ဓိ)

◆ မိမိတို့အား ရွှေတောင်ဘုရားနှင့် တော်မြတ်အောင်

ဝက်ဆင်းမင်း၏

နောက် (LL.B)

စိန္တာမြို့ပေါ်ပေါင်းဆုံသို့ (၄)

ယခင်က အခါအခါ

ဘရသေ့အနေနဲ့ ကျောက်
မိကျောင်းကြီးကိုတော့ တွေ့ပါရဲ့။ ရွှေ
မိကျောင်းပေါ်အောင် အစီအရင် မလုပ်
တတ်လို့ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ရေတံခွန်
ဆိုတာတော့ အခု မရှိတော့ဘူး။

တောင်မြို့ပြီး ရေတံခွန် ပျောက်
သွားတယ်။ တောင်ပေါ်က ကျလာတဲ့
ကျောက်တုံးနဲ့ မြေသားတွေစိုကုန်လို့
အင်းပါ အစပျောက်နေပြီ။ ရုပ်သေ
F.13A, October, 2014.

ရုပ်ရှင်နဲ့ ရတနာတွေကတော့ မြေ
အောက်မှာ ထိုက်တန်သူ ပါရမီရှင်ကို
စောင့်နေတုန်းထင်ပါရဲ့။

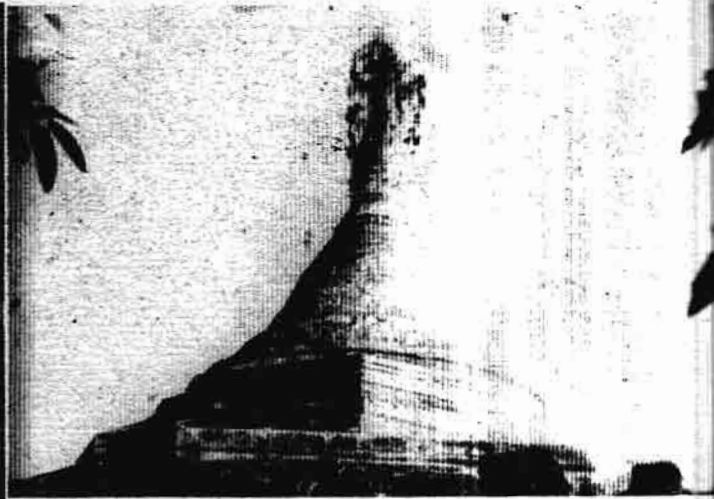
**‘ရုပ်သေ၊ ရုပ်ရှင်ဆိုတာ ရှင်မြို့ခံ
ဘရသေ့’**

‘ရေငြိမ်ထဲမှာ ဖားရုပ်၊ ဝါရုပ်၊ ကထန်ရုပ်
အစရှိသဖြင့် တတ်ပွယ်တွေကို အပြုအမူ
နည်းနဲ့ ပိတ်တောက် စီရင်ပြီး ထားခဲ့ကြတာပဲ။
ရေထဲမှာ သက်ပဲ့လို့ ယုတ်ပျောက် ငြိမ်နေရင်
ရုပ်သေလို့ သတ်မှတ်တယ်။

သက်ရှိလို ကျွမ်းကျင်လှုပ်ရှားနိုင်ရင် ရုပ်ရှင်

လို သတ်မှတ်တယ်။ ရုပ်သေကို လုံ့လာထည့်
တော်ဖြစ်ဖြစ်၊ အံ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ကြေးဖြစ်ဖြစ်
တစ်ခုခုထည့်ပြီးတိုင်း ရုပ်သေတစ်ကောင်
ရွှေတစ်ကောင်၊ အလေးချိန်အတူ ရရှိတယ်။
အဲဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ရွှေဖြစ်မယ်။
နောက်ထပ် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ရုပ်ရှင်
တစ်ရုပ်ကို လုံ့မှာထည့်၊ စောစောက
ပြောတဲ့ ဘော်၊ ဒန်၊ ပြဒါး၊ ကြေး
ကြိုက်ရာထည့်တိုင်း၊ ရုပ်ရှင်တစ်ကောင်၊
ရွှေတစ်ကောင် အလေးချိန်ရမယ်။ နောက်
တစ်ခါ ထပ်ထိုးလဲ ရွှေထင်ရနိုင်တယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

• မိမိတောင် တွင်အုတ်ကုန်း

• မိမိတောင်တိုက်တိုက်

ရုပ်ရှင်ဆိုတာ အကြိမ်ကြိမ် ရွှေဖြစ်နိုင်တယ်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ချောင်းကို ကျော်ဖြတ်၍ မြောက်ဥဒ္ဒေသသို့ ဆက်လျှောက်ကြ၏။ လှသွားလမ်းပင်မရှိ။ တောင်ယာကွက်နှင့် ချုံနွယ်များအကြား လမ်းထွင်၍ တိုးသွားကြရသည်။

တောင်စောင်း အပြန်ပိုင်းဖြစ်၍ သိပ်မပင်မန်းလှပေ။ တစ်နေရာတွင် လက်ဝဲဘက်၌ ကုန်းမြင့်မြေပြင်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ တောအုပ်အလယ်တွင် ထင်းထင်းကြီးဖြစ်နေ၍ ထူးခြားသလို ဖြစ်သွားသည်။

'ဒီဝိဇ္ဇာမြို့ကို ရတနာပူရမြို့တော်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ မြို့ရဲ့ မြောက်ဘက်ကို တောလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီကုန်းပြောင်ပြောင်ဟာ ဝက်ခေါင်းမင်းကိုးကွယ်တဲ့ မင်းဆရာတော် သီတင်းသုံးရာကျောင်းတော်ရာပဲ။ အုတ်တံတိုင်း အကာအရံတွေ ရှိတယ်။

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အုတ်တံတိုင်းအရှေ့ တန်းဆယ်အကွာမှာ သက်နှင်းပြာနွယ်ပင်ရှိတယ်။ သစ်ပင် ရှေ့တစ်ကွာမှာ လိုက်ဂျီပြီ နေထွက်ရင် လိုက်ဂျီအထိ နေရောင်ဝင်တယ်။ လိုက်ဂျီထဲကို နှစ်တာ ဝင်းသွားရင် ဖော်ဂျီတယ်နဲ့ တွေ့မယ်။ တန်ဖိုးအရှိအထိ ကြီးမားတယ်။ ဥပယ်သီလနဲ့ ပြည့်စုံသူကို မြင်ရင် ခုန်ခေါ်ပြီး အကြိုယူ ကူညီတယ်လို့ ဝိဇ္ဇာရိုသိုက်ထွန်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်။

အခုတော့ ရွာသားတွေ သစ်တိုက်လိုက်လို့ သက်နှင်းပင်တွေ မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် လိုက်ဂျီနေရာကို မှန်းရခက်သွားတာပေါ့။ ဒီကျောင်းကုန်းမှာ အဓိဋ္ဌာန် ရက်ရှည်ဝင်ရင်တော့ အာရုံမှာ မြင်လာကောင်းမြင်လာနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်၍ လာကြရာ မကြာမီ ချောင်းတစ်ခု တွေ့ရပြန်သည်။ ချောင်းမှာ အတော်ကျယ်သော်လည်း ရေနည်းနေပြီဖြစ်၍ အလွယ်တကူ ဖြတ်ကူးလိုက်ကြ၏။ ရေမနက်လှ။ ခူးလောက် ပေါင်လောက်သာရှိ၏။ သို့

သော် အေးစက်နေသည်။ 'ဒီချောင်းကို ကွဲချောင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာရိုရဲသိုက်ညွှန်းရဲ့ အဆိုအရ ကွဲချောင်း၏ အဝမှ အဖျားတိုင်အောင် ရေသယ်သံများရှိ၏။ ချောင်းဖျားတွင် လိုက်ဂျီတစ်ခု ရှိသည်။

ထိုလိုက်ဂျီတွင်၍ နတ်ရုပ်တစ်ရုပ် ရှိသည်။ အစီတွင် ငြိမ်းတစ်စင်းရှိ ပြန်။ တွေ့ရာမှာ နားများစွာလည်း မြှင်နေသည်။ မနီးမဝေတွင် ကျောက်တူကျောက်ခွက်၊ ကမ်းရိုးတန်းတွင် မိကျောက်စွယ်ပင် တစ်ပင် ရှိသည်။

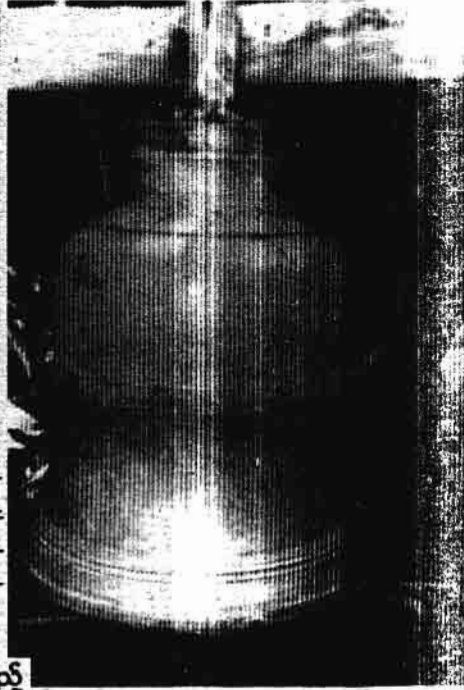
အပင်အောက်အနက် နှစ်တောင်တူလျှင် တွေ့ခြင်းတို့ဆိုက်ဆင် ကျောက်မျက်နှာများ ရှိသည်။ ယင်းပစ္စည်းကို ခြောက်ဖော်စီညီအောင် ထားခဲ့သည်။ အခါတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖောက်၍ ယူပါလေလို့ ဖော်ပြထားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ချောင်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ ဘုရားမှ အကွာအဝေး တစ်မိုင်ခွဲ၊ နှစ်မိုင်ခန့် ခရီးသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ တောင်ခြေအနိမ့်သို့ ဆင်းကြ၏။ မြို့တံခါးဝကဲ့ ယူဆရသော တောင်ကြားတံခါးကို တွေ့ရသည်။

'ဒီနေရာဟာ ရတနာပူရ မီးပိုင်း

• မိမိတို့တောင်ထိမှ လှူတော်မူပေးလောင်းကြို
မိမိတို့တောင်ထိမှတစ်ဆင့်လှူတော်မူ ပေးလောင်း
(လှူတော်မူပေးသူများနှင့် တပည့်တော်များသည်) •

အလုံမြို့ရှိ မြောက်တံခါးဝပ်၊ ဒီတံခါးဝ
က တစ်တာလောက်အကွာမှာ သစ်စီး
ပင်တစ်ပင် ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်ခွ အထက်
သုံးတောင်အမြင့်မှာ ဆင်ရုပ်နှင့် တူ
သော ဖုကြီးရှိ၏။

ထိုဖုကို လက်ထုံးသစ်ခန့် ဖောက်လှုပ်
ရွှေအချိန် တစ်ဆယ်ရမယ်။ ပြီးသော်လည်း
ပျားစွာလည်း ရှိ၏။ ထိုပစ္စည်းကား ပိတ္တုပြို
တော်မှ ပြုထားပေသည်။ အပတ်ကြီး
ထားခဲ့သော ပစ္စည်းပေတည်း။

ထီးဖြူနှင့် ရုက္ခာရိုးကို ပူဖော်ပြီး ယူ
လေ။ ထိုသစ်ပင်၏ အရင်း၌ သုံး
တောင်ခန့်တူးလျှင် ရတနာအရွှေငွေ
တူညီကုန်းစီးတိုက်ရမည်လို့ သိုက်
ညွှန်းမှာ ရေးထားတယ်။ ဘရသေ့တို့
ဆောက်တဲ့အချိန်မှာ သစ်စီးပင်လဲ သစ်
တိုက်ခံထားရပြီ။ ပစ္စည်းတွေကိုတော့
သစ်တိုက်သူတွေ ရမရ မသိနိုင်တော့
ဘူး။

မြို့ရိုးမှာ အတော် ဒုတု၌ မြင့်လှ
သည်။ ကျွန်းဟု ထင်ရသော နေရာမှာ
လည်း ချောက် အတော်နက်လှ၏။
မြို့ရိုးနှစ်ထပ်၊ ကျွန်းနှစ်ထပ်ခန့် တွေ့ရ

သည်။
'မြို့မြောက်ဘက်တံခါးဝမှ တည်
တည်သွားလျှင် မြို့ရိုးနှင့် ကျွန်းတွေ့ရ
မည်။ ထိုကြားတွင် တမံတုတ်ထား
သည်။ တမံ၏ အလယ်၌ ကျောက်လုံး
ကြီးတစ်လုံးရှိ၏။

အလင်းတောင်တစ်ရွာ တူးဖော်
ရွှေတောင်ရာ တွေ့မည်။ သမ္မာထာ
နတ်ခြောက်များနှင့် မြို့တောင်တော်ကို ပုဆော်
ယူပေးလေ့ရှိ ပြောကြားရာ၌ မိမိတို့အပတ်
ညွှန်းမှာ ရေးထားတယ်'

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုနေရာအထိ သွားကြ
၏။ တမံမှာ ကောနေပြီ။ တောင်ပြိုထား
သဖြင့် ကျောက်လုံးကြီးများစွာ ရှိနေ
သည်။ မည်သည့် ကျောက်လုံး၌ ပစ္စည်း
ရှိမည်ဟု မခန့်မှန်းနိုင်တော့ ပေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနေရာမှ ကျော
ခိုင်း၍ မြို့အလယ်ကြောဟု ယူဆရ
သော တောင်တန်းအတိုင်း တောင်
ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြပြန်သည်။
တောအုပ် အလွန်နက်ရှိုင်း၏။

အချို့နေရာများတွင် ကျောက်တုံး
များ စီထားသော အိမ်ကွက်သဏ္ဍာန်
များ တွေ့ရသည်။ အချို့နေရာတွင်

လှည်းသွား၍ ရနိုင်လောက်သော
လမ်းမကျယ်များ မြှောင့်တန်းစွာ တွေ့ရ
သည်။

တောချိုများ ရှင်းလင်းသွားလျှင်
မြို့ကွက်သဏ္ဍာန် ပီပြင်လာပေမည်။
တဖြည်းဖြည်းနှင့် အတော်ဝေးဝေး
ရောက်ခဲ့သည်။ တစ်နေရာ၌ လူသုံး
ဖက်မက လုံးပတ်ရှိပြီး အမြင့်မှာ လူ
နှစ်ရပ်ကျော်မြင့်သည့် ကျောက်တိုင်လုံး
ကြီး တစ်တိုင်ကို တွေ့ကြ၏။ အောက်
ခြေတွင် တစ်ဝက်မက တူးဖွဲ့ထားကြ
သည်။ ယိုင်လှလှ ဖြစ်နေပြီ။

ဒီနေရာမှာ ပိတ္တုပြိုတော် အလုံမြို့ရှိ မြို့
လယ်ကောင်ပံ၊ ဒီတိုက်က ဆင်ချည်တိုင်လို
ခေါ်ကြတယ်။ ဆင်ချည်တိုင်၏ အလယ်၌
ရွှေငွေရတနာ ပျားစွာ ဌပနာထားသည်။
သမ္မာဒေ နတ်မြတ်တို့ကို ပိတ်ဖြုတ်တို့
တို့ဖြင့် ပူဖော်၍ ယူလေလို့ သိုက်ညွှန်းမှာ
ဖော်ပြထားတယ်။ ရွာထားနေကြ
တိုင်မြေမှာ တူးကြလို့ တစ်ဝင်တုန်းသွားပြီး
ကျောက်တိုင်လုံးကြီး ဝေးသွား ပြန်လို့

တုနတုန ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ရာတွေ ကြုံလို့ရယ်၊ တချို့လဲ မြေပြင်ကို ရေထပ်ပြီး ကူးရလို့ရယ်ပေါ့ကွာ ဆက်မလုပ်ကြ တော့တု။

ရှာတုနက ထေဟ်အနုတ်နဲ့ တည် ထားတာ ဖြစ်မလားထင်ဦး တရသေ့တို့၊ တော့ စိတ်မကူးရဲဘူး။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆင်ချည်ကျောက်တိုင် ကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင် လိုက်၏။ ရှေးခေတ်ဂန္ထီရ အစီအရင်တို့ မှာ အစွမ်းထက်လှ၏။ ညွှန်းထားသလို မလုပ်တတ်လျှင် အသက်အန္တရာယ်ပင် စိုးရိမ်ရသည်။

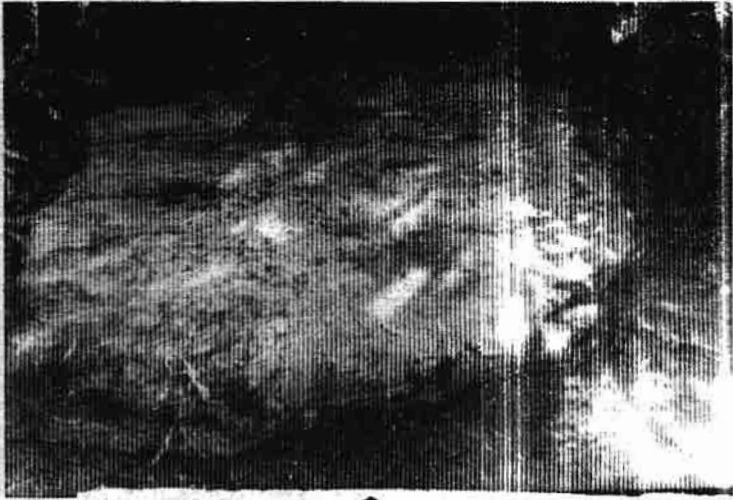
လောဘကြီး၍ မရ။ ထိုနေရာမှ ဆက်၍ တောင်ဘက်သို့ သွားကြ သည်။ နှစ်မိုင်ခန့် တောတိုးကြရ၍ ချွေးပြန်လာလေပြီ။ နေရောင် ထွက် လာသဖြင့် ပူအိုက်မှုကိုပါ ခံစားလာရ သည်။ အချို့နေရာတွင် တောထူသော် လည်း အချို့နေရာမှာ တောင်ယာလုပ် ထား၍ ပြောင်တလင်း ဖြစ်နေသည်။ သွားရင်းမှ တောင်ကြားလမ်းဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။ တောင်ဘက်တံခါးဝ ဖြစ်ပေမည်။

“အရာဟာ မိခိုင်ရတနာအုရ ဗိမ္မာ မြို့တော်ရဲ့ ထောင်ဘက်တံခါးဝပဲ။ မိခိုင် မြို့တောင်ဘက်တံခါးဝပဲ တစ်တောင် ထောင့်အကွာ ကျောက်တိုင်တစ်တိုင်ရှိ၏။ လုံးပတ်နှစ်ပတ်၊ အမြင့်သုံးတောင် ဝန်ရှိသည်။

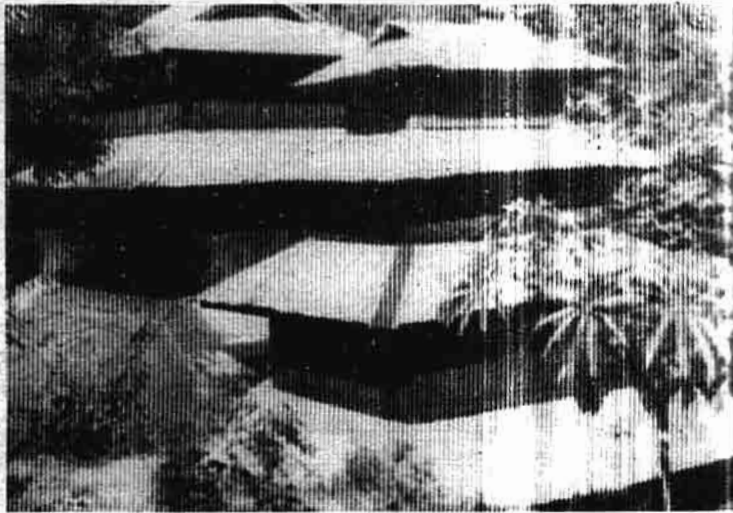
ကျောက်တိုင်၏ အောက်ခြေမှာ ရွှေသား အချိန်တစ်ဆယ် မြှုပ်နှံထားသည်။ ယူလို သော် ဘုရားကို ဆွမ်း၊ ရေချိုး၊ ကပ်လှူ ပြုစောင့်နတ်နှင့် သပ္ပာဒေ နတ်ပြတ်ပျားကို ပူတ်၍ယူလေ။

တံခါးဝမှ အပြင်သို့ နှစ်တာအကွာ အဝေး၌ ကျောက်ပုံနှစ်ပုံရှိ၏။ အလယ် တွင် သပိတ်(၅)လုံးနှင့် ရွှေစင်အပြည့် မြှုပ်နှံထားသည်။ မြို့စောင့်နတ်ကို ပူဇော်၍ ယူလေလို့ သိုက်ညွှန်ရှိတယ်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိခိုင်တောင် ထောင့်ဘက်တံခါးဝပဲမှ ရှေးပေါက်ပါသည့် မင်တက်ကျောက်ပျာ
◆ မိခိုင်တောင် ထောင်ပေါ်တောရကျေးခဲ

ကွ။ ဘရသေ့ ရောက်စက ကျောက်တိုင် ကို မတွေ့ရတော့ဘူး။ တူးဖွဲ့သွားကြပြီ။ ကျောက်ပုံဆိုတာလဲ နှစ်ပုံမက တွေ့ရ တယ်။ ကျောက်ပုံ ငယ်ငယ်လေးတွေမှ မဟုတ်ဘဲ။ တောင်ကြီးတွေလောက် ကြီးမားတယ်။ အလယ်နေရာကို တောင် တိုင်းတာမှန်းဆ ရှာဖွေလို့ မလွယ်ဘူးကွယ်။ ကျွန်ုပ်ကား လက်တွေ့မြင်ရမှ ယုံ တတ်သူဖြစ်၍ ဆက်သွားကြ၏။

နှစ်တာအကွာလောက်သို့ ရောက်၏။ နော်ခလားခွန်လွန်မှ ကျောက်ဖြူပုံကဲ့သို့ ပင် တောင်ကြီးများသဖွယ် ကျောက် သားကျောက်တုံး ပုံကြီးများကို တွေ့ င သည်။ ကြားတွင် သစ်ပင်မြင့်ကြီးများက ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသေးသည်။ တူးဆွမည်ဆိုလျှင် လူလုပ်အားနှင့် ရမည် မဟုတ်။ မြေတူးစက်ကြီးများနှင့် တူးမှ ရနိုင်ပေလိမ့်မည်။ နေလည်း မြင့်လှပြီ။ ဆွမ်းစားချိန်

www.burmeseclassic.com

ထိုနေရာတွင် စေတီဂုတ်တိုငယ်တစ်ခု တွေ့ရသည်။

အုတ်နှင့် မဟုတ်ဘဲ ကျောက်သား တို့ဖြင့် စီထပ်ထားကြောင်း တွေ့ရ၏။ စေတီဂုတ်တို့မှ အနောက်ဘက် မလှမ်း မကမ်း၌ ကျောက်သားလှိုက်ဂူငယ် တစ်ခု တွေ့ရသည်။ ချုံနွယ်ပင်ကြီးများ လွှမ်းခြုံ ဖုံးအုပ်နေ၍ အလင်းရောင် အားနည်းလှသည်။

'ဒီတောင်ကို ဘိုးတော်တောင်လို့ ခေါ်တယ်။ ရှေးအခါက ဝတ်ဖြူစင် ကြယ်နွဲ့ ဘိုးတော်တစ်ပါး တရားကျင့် ကြ အားထုတ် အောင်မြင်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဂူကိုတော့ ကိန္နရာဂူလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဂူဝကျောက်သားအမိုးပေါ်မှ ကိန္နရာ ရုပ်တုသဏ္ဍာန် သဘာဝကျောက်သား က အရပ်လို ဖြစ်နေတယ်။

ဂူထဲမှာ ရွှေခွေးတစ်ကောင် ယူကုန် လိုရာ သုံးနိုင်သော စက်လုံးများ သတ္တုပြွန် ထာမံ သည်။ ဖောက်ကို ဆင်ရုပ်လုပ် တပ်လှူ၍

(တရုတ်စွဲစာအုပ်အပိုင်း)

မှာ တူယူပါလို လျှို့ဝှက်စွာ ညွှန်ထားပြီးလို့ တရုေ့တို့ အကဲဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။

မသမာသူတွေက ဂူဝက ကိန္နရာ သဏ္ဍာန် ကျောက်သားကြီးကို တူးဖွဲ့ ရှာဖွေကြပေမယ့် ပျက်စီးသွားတာပဲ အဖတ်တင်တယ်။ ဘာမှ မရခဲ့ဘူး။ ဂူထဲမှာ မိုင်းထောင် ခွဲပေမယ့် မိုင်းလဲ မကွဲဘူး။ ဒါကြောင့် အခု ဂူထဲကို ဘယ်သူမှ မဝင်ခဲ့ကြဘူး။ ခုခေတ်လူ တွေ ရှေးက ဂန္တီရပညာကို ဘယ်မှာ ယှဉ်လိုချင်လဲ'

ကျွန်ုပ်လည်း ဂူကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ သာကြည့်ရသည်။ အနီးသို့ မချဉ်းကပ် ဝံ့။ အနက်ရောင် နယ်မြေဖြစ်၍ မသမာ သူ လောဘသားတို့ လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်၊ ဖျက်ချင်တိုင်း ဖျက်ခဲ့ကြ၏။

၁၀၂ မဟာမုဒါရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ စီရိန်တောင်ပေါ်ထားခဲ့သော ကျောက်သား ကျောက်စိမ်း ဦးညွှန်ဘာသာ

ဂူမှ (၁၀)ကိုက်ခန့်အကွာ ကုန်ဖြင့် ဝယ်တွင် အချွန်ရည်ရည် ရွက်ကြားညို အရိပ်ငိုသော ဂုဏ်သိမ်းများ အစာအစာ အဖိုက် စိမာန် ခိုက်သားဖန် တွေ့ရ သည်။

အနီးကပ်၍ အပင်ရင်း တူးကြည့်ရာ နန္ဒင်းတက်၊ ချင်းတက်ကဲ့သို့ အတက် များ ပေါ်လာသည်။ အနံ့ပြင်းပြင်း ရှိ၏။ ကိုက်ကြည့်ရာ စပ်ရှိန်းရှိန်း အရသာတစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

'အဲဒါ နန်းထိုင်သီလူဂုဏ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီဂုဏ်ဟာ မကောင်းကျိုးဖြစ်စေတဲ့ ဂုဏ် သို့တွေ့ရုံ သိဒ္ဓိကို ဖျက်သိမ်းတယ်။ ဂုဏ် သို့တွေ့ဟာ နန်းထိုင်သီလူဂုဏ်ကို ကြောက်ရွံ့ကြတယ်။

ဒီဒီထောင့်မှာ ခိုက်သားနှင့် ဂုဏ်သိမ်းတွေ ရဲ့ အန္တရာယ်က ကာကွယ်ပေးသလို မကောင်းဆိုပါ။ အစောင့်အယုတ်တွေ လဲ ကင်းတယ်။ အပင်းက အတက်ကို အခြောက်လှန်းပြီး ပထမကစာအောင် ဂုဏ်သိမ်းတွေကို တွေ့တိုင်း အညှဉ် ခဲ့ ဝက်ရွှန်းပေးနှင့် ပထမကစာပြီး ထောင့် တင်စင်သွားနိုင်ခွင့် ရှိတယ်။

သိဒ္ဓိအစွမ်းထက်တဲ့ ဂုဏ်တစ်မျိုးပဲ။ အခု အစ်မခိုင်ဘူး။ အအေးကြိုက်တယ်။ နေ ရောင်အထိများရင် အရွက်ကျသွားတယ်။ အရိပ်ရတဲ့ နေရာမှာမှ ပိုပြီး ဖြစ်ထွန်းနိုင် တယ်'

ကျွန်ုပ်လည်း ဂမုန်းအတက်နှင့် အပင်ခေါင်း အနည်းငယ် တူးယူခဲ့လေ သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် မျိုးရ အောင် စိုက်ပျိုးရပေမည်။ ဤဂမုန်း မျိုးမှာ ဂမုန်းဈေးကွက်၌ ရှားပါးနေ သေးသည်။ ဂမုန်းရောင်းစားသူများ အနေနှင့် ဈေးတင်ရောင်းချလေ့ရှိသော ဈေးရသည် ရှားပါးဂမုန်းမျိုးဖြစ်ပေ သည်။

ထိုနေရာမှ ခွာကြသောအခါ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ခပ်မတ်မတ်တက် ကြရ၏။ ရသေ့ကြီးမှာ ဖြတ်လမ်းသိသူ ဖြစ်၍ အချို့နေရာများတွင် လူသွား လမ်းငယ်များ ရှိနေသည်။

လူသွားလူလာ နည်းသဖြင့် ချုံနွယ် များ ရှုပ်ထွေးနေသည်ကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းသွားရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် ရွှဲနစ်နေလေပြီ။ ရေငတ် လျှင် အချို့သော နွယ်ပင်လုံးများကို ခုတ်ဖြတ်ပေး၏။

နွယ်ပင်မှ ရေများစီးကျလာသည်ကို သောက်ရသည်မှာ အရသာရှိလှသည်။ ရသေ့ကြီးကား တောကျွမ်းသော မုဆိုး သဖွယ်ဖြစ်နေသည်။ ရေရှိသော နွယ်ပင်နှင့် ရေမရှိသော နွယ်ပင်တို့ကို ခွဲခြားသော အတတ်ပညာမှာလည်း ရသေ့တို့ တတ်အပ်သော ဂန္တီရပညာ တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ရသေ့ကြီးမှ ရှင်းပြ ခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
အောင်ဂ(LAS)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

အရှင်ခင်မြ၊ မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမနုဒိတ

အိမ်ခေါ်၊ လယ်ပေါ်ရပ်ကွက်
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်ကျောင်း
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမနုဒိတ
ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁၃)ရက် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်အရ (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပါတယ်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

မဟာဘုတ်အရ အင်္ဂါဂြိုဟ်(၃-ဂါ)သည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ဆုံဖြတ်ချက် ပြတ်သားခြင်း
- ရဲရဲခြင်း
- စာပေရေးသားခြင်းလုပ်ငန်း အကျိုးပေးခြင်း
- စိတ်ဓာတ် ရင့်ကျက်ခိုင်မာခြင်း... တို့ပါပဲ။

တနင်္လာဂြိုဟ်(၂-လာ)သည် ရာဇဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက်...

- ဗုဒ္ဓရုပ်လှုပ်ပျားစေခြင်း
- ကြည်ညိုမှု ပျားပျားစေခြင်း
- သီးကောင်းကြွခြင်း
- ငွေကြေးရကွယ်ခြင်း... တို့ပါပဲ။ သို့သော်...

တနင်္လာဂြိုဟ်(၂-လာ)နဲ့ သောကြာဂြိုဟ်(၆-ကြာ)သည် ရာဇနဲ့သိုက်ဖြစ်သဖြင့် ပကွမိပါတယ်။

ဒါကြောင့်...
* ငွေကြေးနှင့် ဟက်သက်ရင် ကြောင့်ကြဲတတ်ခြင်း

* သောက ဟင်းတတ်ခြင်း

* မိခင်အတွက် ပုလဲသောက ရောက်တတ်ခြင်း...

တို့လဲ ဖြစ်ပါမယ်။

ဗုဒ္ဓဟူး ဂြိုဟ်သည် ဘက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

★ လေနာရောဂါ ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်း

★ ရင်နာရောဂါ ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်း

★ အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်း

★ ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ညှစ်ရောက်ခြင်း...

တို့ ရှိတတ်ပါတယ်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်(၅-တေး)သည် ပုတီးအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- * ပညာရေးတွင် ပြီးဆုံးတတ်ခြင်း
- * ပညာသင်ပုစဉ် အခက်အခဲကြုံတတ်ခြင်း
- * မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း နည်းပါးတတ်ခြင်း
- * ဆရာသမားကောင်းများနှင့် ဆုံမိခြင်း
- * ပညာသည်အလုပ်မခို နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိခြင်း... တို့ပါပဲ။ သို့သော်...

ကြာသပတေးဂြိုဟ် (၅-တေး)နဲ့

အထွန်းဂြိုဟ် (အင်္ဂါ)တို့သည် ပကွမိသောကြောင့် အတွင်းမိတ်ပျက်သဖြင့်...

- ❖ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများနှင့် ဝေးကွာစေခြင်း
- ❖ ဆရာသမားကောင်းများ ကွဲကွာခြင်း... တို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

=====

သန်းပညာ

=====

တိုင်းရင်းဆေးပညာဆိုင်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝဲစားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို ဟိုဟာမစားရဲ့ ဒီဟာမစားရဲ့နဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကုသိသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမစ်စားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကိုက်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအံ့လေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကတန်းလို အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြီစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးပြန်ပြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော ရော၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

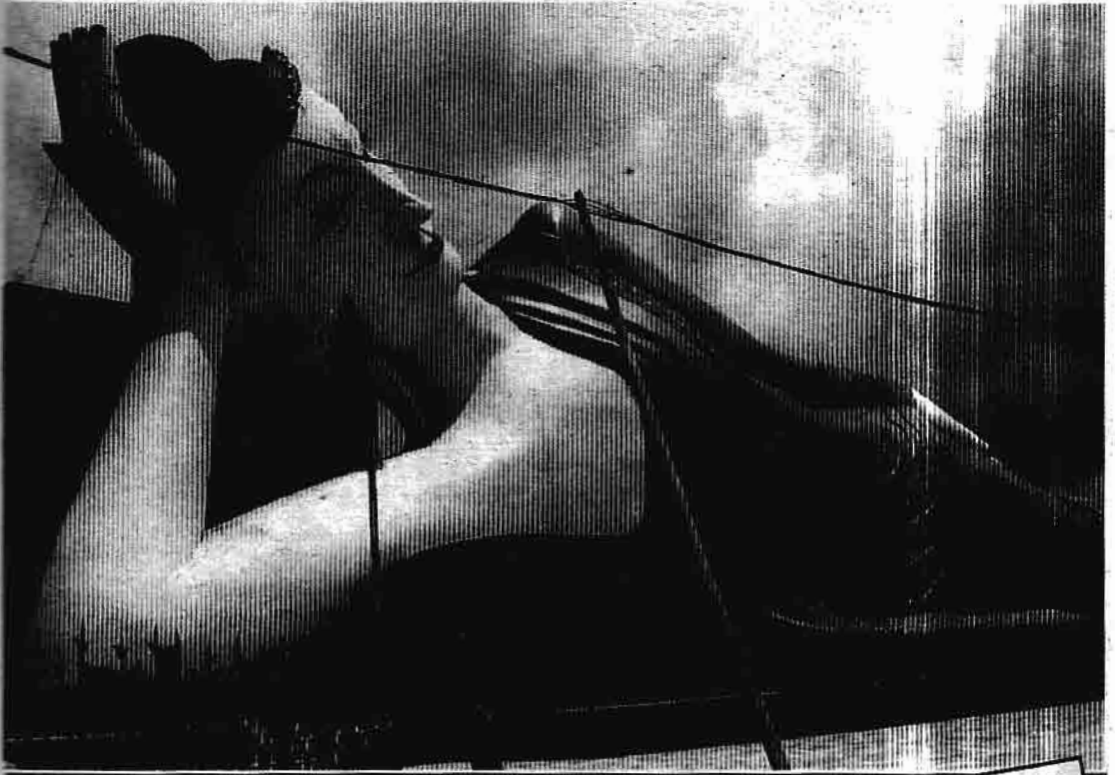
“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အပြုတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဖက်ကြောထုံခြင်း၊ ခေါင်းမှူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမစ်စားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးဆန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီပြီ၊ ရော၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး၊ လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချစ်သာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရဲ

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇွန်လမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၊ ၇၂၂၅၄၁။

လျောင်းတော်မူ မျက်နှာတော်

ခံယူရသူ

စောဓိတထောင်သာသနာမြေနှင့် စောဓိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

ဦးနှာကျွေး၏ ဘဝမှတ်တမ်းများ (၄)

ယခင်ပညာအဆက်

ရလာသောအခါ ထိုအုတ်များပေါ်၌ ကာမွန်ချောင်းဖြင့် “ရတနာသုံးပါး” အင်းချကာ ဓမ္မစကြာရုပ်ပွားပလ္လင်၏ အထက် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော် ကြီး၏လက်ယာဘက် ရင်ညွန့်အောက် တည်တည်၌ ဌာပနာပြု ထည့်သွင်း သည်။ ကေသီ သက်န်းတစ်ထည်ကို တိုးခေါက် ခေါက်ကာ သက်န်းပေါ်၌ အင်းများချ၍လည်း ဌာပနာစေသည်။

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်၏

နေရာအနှံ့အပြားတွင် အင်းစမများ ထည့်သွင်း ဌာပနာပြုခဲ့သည်ဟု သိရ သည်။ (ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်း မှတ် တိုင်များ၊ စာမျက်နှာ-၆၅)

ယခုအခါ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွား တော်၏ နောက်ကျောတစ်လျှောက် တွင် ရှေးဆိုင်တဲများ အပြည့် ဆောက် လုပ်ဖုံးကွယ်နေသဖြင့် လျောင်းတော်မူ နောက်ကျောပုံကို ဆရာတော်ဘဝ သမိုင်းမှတ်တိုင်များ စာအုပ်မှ ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူး တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

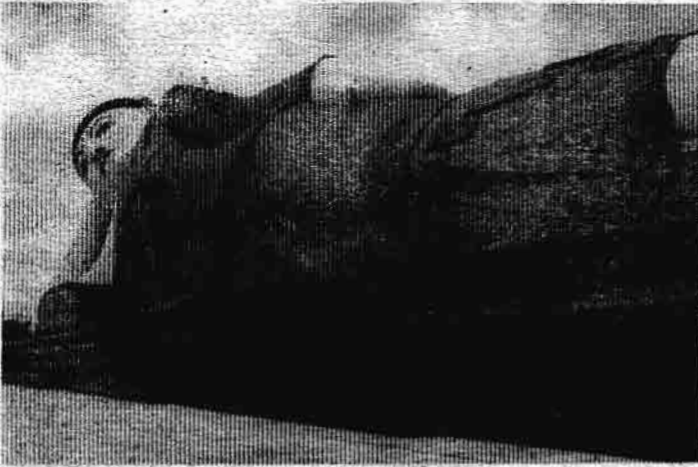
လျောင်းတော်မူအနီး၌ နဂါးရုံ ဘုရား တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသော်လည်း နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရှိခဲ့ရချေ။

အောင်စကြာစေတီ

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုပြီးနောက် တောင်ဆင်း ကားလမ်းအတိုင်းဆင်းကာ အောင် စကြာစေတီကုန်းတော်သို့ တက် ရောက်ခဲ့သည်။

တနင်္ဂနွေထောင့် ဝောင်းတန်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

◆ လျှင်တော်မှ ထွက်ခွာနေသူ ဖုန်ရုံ

◆ လျှင်တော်မှ လိုက်နာမှု ထိတော်သင်္ခါ

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လျှင်တော်မှ ထွက်ခွာသူ အဝင်ပုံ

◆ လျှင်တော်မှ လိုက်နာမှု ဓမ္မစင်္ကြာရုပ်ပွားတော်

ဆိုင်ခန်းများအတိုင်း ဝင်ရောက်ကာ စေတီအနီးသို့ရောက်သော် စေတီအတွင်း လိုက်ပတ်လမ်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည့် မုခ်ဝကို တွေ့ရသည်။

စေတီတော်မှာ မြေစိုက်စေတီဖြစ်သော်လည်း ကင်းပိတ်မဟုတ်ဘဲ အလယ်မဏ္ဍိုင်ကို ဗဟိုပြုကာ ပတ်လည်စကြို ပြုလုပ်ထားသည်။ ခေါင်းလောင်းမှောက် အထက်ပိုင်းအထိ ဥမင်လိုဏ် ရှိလေသည်။ လေးဖက်လေးတန်ရှိ နတ်လမ်းလှေကားများမှ တက်ရောက်ကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်အခြေအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်သကဲ့သို့ တနင်္ဂနွေထောင့်မုခ်ဝမှ မြေပြေကလေး မြင့်တက်သွားသည့် ကြောင်လိပ် ပတ်လမ်းအတိုင်းလည်း တက်ရောက်နိုင်သည်။ ဘုရားဖူးအသွားအလာများသဖြင့် တနင်္ဂနွေထောင့်မုခ်ဝမှ စေတီတံတိုင်းအပြင်သို့

ထွက်ရာလမ်း၌ ရှေးဆိုင်တန်းများ
အစီအရီ တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

အတွင်း၌ အလယ်မဏ္ဍိုင်တွင်
မုခ်ငယ်များထွင်းကာ တင်ပျဉ်ခွေ
ဆင်းတုများ ပူဇော်ထားသည်။ မဏ္ဍိုင်
ပတ်အတွင်း လိုဏ်ပတ်လမ်းနှင့် အပြင်
ဘက်ပတ်လမ်း နှစ်ထပ် ရံထားသည်။
နတ်လမ်းလှေကားတိပ် တတိယ
ပစ္စယံပေါ်မှ ဝန်းကျင်ရှုခင်းကို စီးမိုး
မြင်တွေ့ရသည်။ စေတီတော်၏ အရှေ့
ဘက်တံတိုင်းအတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ
ဆင်းတုတော်များ မရေတွက်နိုင်
လောက်အောင် အစီအရီ ကိန်းဝပ်
တော်မူကြသည်။

ဓမ္မစကြာ ဘုရားဆင်းတုတော်များ
ဟု ခေါ်ကြောင်း သိရသည်။ အောက်
ဆင်း၌ အနီးကပ် ဖူးမြော်သောအခါ
ဓမ္မစကြာဘုရား ဆိုသော်လည်း ဓမ္မ
စကြာမုဒြာပုံတော်များ မဟုတ်ကြပါ။
ဘူမိဗဿမုဒြာနှင့် လက်လှန်ဘုရား
ခေါ် ဆုပေးဟန် ဝရဒြမုဒြာဟန်တော်
များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
ကို ရည်ညွှန်းကာ များပြားသော
ဆင်းတုတော်များ ပူဇော်ထားခြင်း
ကြောင့် “ဓမ္မစကြာ” ဆင်းတုများဟု
ခေါ်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။
အလှူကမ္မည်းတွင် ကိုးမိုးယားစာတန်း
များချည်းသာ တွေ့ရသည်။

စေတီတံတိုင်း အပြင်ဘက်တွင်
အုတ်တိုက်ကျောင်း တစ်ဆောင်ရှိ၍
ကိုးမိုးယားကျောင်းတော်ဟု ခေါ်
ကြောင်း သိရသည်။

ဤကျောင်းတော်နှင့် ဆင်းတုတော်
များကို တောင်ကိုးမိုးယား ဘုန်းတော်
ကြီး ဒိုဟူး(Do Hoo)ဦးဆောင်၍ ကိုးမိုး
ယားဗုဒ္ဓဘာသာ ဒကာ,ဒကာမများ
လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိရသည်။

▲ လျှောင်တော်မူနေရာ နတ်ပုံတန်း

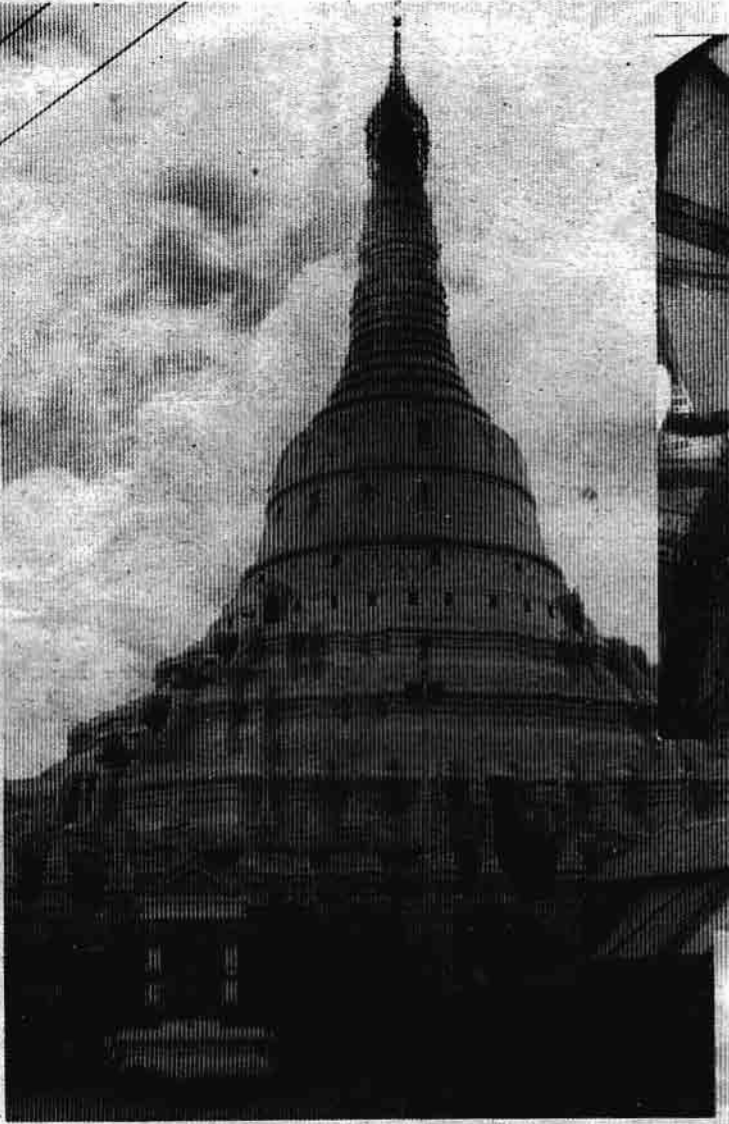
ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်-
မြောက်ကိုးမိုးယား နှစ်နိုင်ငံ ပြန်လည်
ပေါင်းစည်းရေးအတွက် နှစ်နိုင်ငံ
နယ်စပ်တွင် တည်ဆောက်မည့် ငြိမ်း
ချမ်းရေး စေတီပန္နက်တင် မင်္ဂလာပွဲသို့
ကြွရောက်ရန်...

- ◆ International Buddhism Culture Director Association.
- ◆ The Myanmar Honourable Ambassador of Korea.

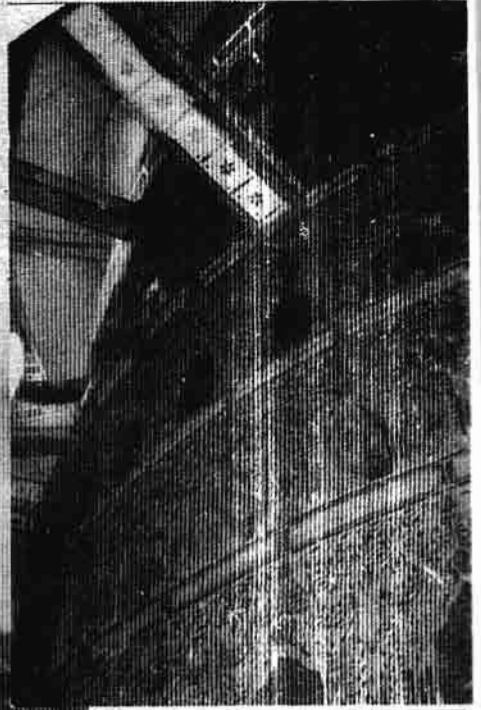
◆ Korea Myanmar Friendship
Interchange Federaltion.

တို့၏ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ (၁၀-၅-
၁၉၉၆)နေ့တွင် တောင်ကိုးမိုးယားနိုင်ငံ
ဆိုးလ်မြို့သို့ ကြွရောက်ခဲ့ရသည်။

လေဆိပ်တွင် တောင်ကိုးမိုးယား
ဘုန်းတော်ကြီး မုတ်တပ်ဟေအင်း
(Mok Tak Hye Eun)နှင့်အဖွဲ့က သာ
ရောက် ကြိုဆိုကြရာ ဘုန်းတော်ကြီး
“ဒိုဟူး”တို့နှင့် သိက္ခမ်းခွဲခြင်းဖြစ်

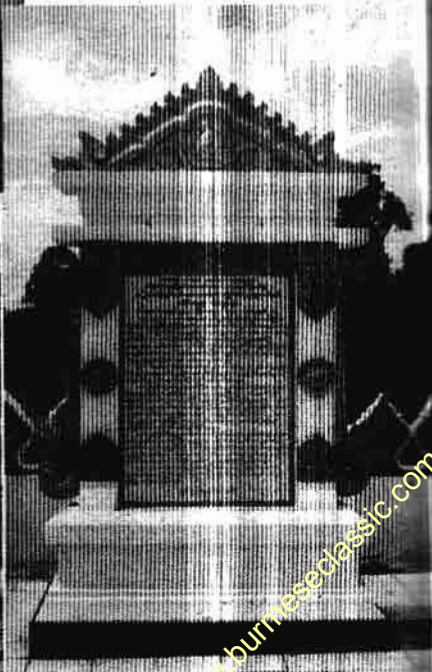
◀ ဝဏ္ဏသိင်္ဃရာဇသာ ဓမ္မစကြာဘူရားများ

▶ ဝေတီဘာတွင်းမဏ္ဍိုင်

▶ အာဝဏ်ကြာဝေတီဝေတီ

▶ ကချိုက်သီးရိုကာလေး
ဝေတီမှတ်တမ်း

ဝဂပ နုဗ္ဗဏ္ဍာရောင်မြဲဦးပုဇင်း

တနင်္သာရီ လူကြီးအိမ်

သည်။

ထို ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးသည် ဆရာတော်အား ကြည်ညိုလေးစားကြ၍ ဗောဓိတထောင်သို့လည်း မကြာခဏ ကြွရောက်ကာ ဤသို့ လှူဒါန်းသားသနာပြုကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဖျံလွန်တော်မူသော အခါ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကိုကျော်စိုးစိုးက အကြောင်းကြားသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဒိုဟူးသည် ချက်ချင်းပင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကြွရောက်ကာ ဈာပနပွဲတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့လေသည်။

အရှေ့ဘက် တောင်တန်းတွင် လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်နှင့် ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ကြည့်ညို

ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရသည်။

လျောင်းတော်မူကုန်းတော်မှ အောင်စကြာစေတီကုန်းတော်သို့ အမိုးစောင်းတန်းဝဲယာတွင် မဟာဗောဓိ ပုံတူစေတီနှင့် ထိုင်တော်မူ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တို့ကို စီးပိုးဖူးတွေ့နိုင်လေသည်။

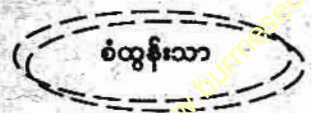
အောင်စကြာစေတီ တတိယပစ္စယမှ တစ်ပတ်လှည့်လည် ပူဇော်ရာ အနောက်ဘက်တွင် ကျောင်းဆောင်များ၊ ရုပ်တော်မူစေတီ မျက်နှာတော်စိုင်းဘာဖြင့် သွန်းလုပ်ရာ ပုံစံယူသော ရှင်ပင်ပက်လက်ဘုရား၊ အဝေးတွင် ဗောဓိညောင်ပင်များစွာနှင့် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များကို အစီအရီ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဗောဓိညောင်ပင်များ အလယ်တွင်

နန်းမြင့်မျှော်စင်ပမာ ထန်းစေတီကိုလည်း ထီးထီးမားမား မြင်တွေ့ရလေသည်။

အောင်စကြာ စေတီတော်သည် ဖိုးခေါင်တောင်ထက်၌ စံပယ်တော်မူ၍ ဉာဏ်တော်အမြင့် အတောင်(၁၅၀) (၂၂၅-ပေ) ရှိသည်။ ၁၃၄၁ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း (၂)ရက်နေ့တွင်၊ ပန္နက်ရိုက်၍ စတင် တည်ဆောက်ကာ ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့်နေ့တွင် အနေကဇာတင် ပူဇော်ခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆောင်းလရာသီဝင်ချိန် တစ်နေ့
သော နံနက်ပိုင်းမှာဖြစ်သည်။ လမ်းထဲ
တွင် နေထိုင်သော ကျွန်တော်၏
မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အိမ်ခြံဝင်းထဲသို့
ဝင်လာ၍ ကျွန်တော်က မိတ်ခေါ်လိုက်
သည်။

‘လာဗျို့ ကိုရွှေလှ’

ကိုရွှေလှက ကျွန်တော်ထိုင်နေ
သော အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝင်
ထိုင်ရင်း...

‘ခင်ဗျား ခြံစည်းရိုးမှာ စိုက်ထားတဲ့ အလီး
အပင်တွေ သီလိုက်ပွင့်လိုက်ကြတာများ
အံ့ကြစရာပဲ။

ကျွန်တော်လဲ အိမ်ရှေ့ခြံစည်းရိုးမှာ အပင်
ပေါင်းစုံ စိုက်ထားတာ ခင်ဗျား ပြင်ပါတယ်။
အလီးအပွင့် ပြင်တွေ့ရတယ်လို့ ဖျိတူး
ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ ယဿိပါတာများ’

ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးတွင်
စိုက်ထားသော အသီးအပင်များ သီးပွင့်
နေကြသည်ကို ကြည့်ပြီး ကိုရွှေလှက
ပြောလာပါသည်။

သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော် ရောက်လေ့
ရှိပါသည်။ သူတို့ စိုက်ပျိုးထားသော
အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးမှ အပင်များကို
မြင်တွေ့နေကျ ဖြစ်၍...

‘ကိုရွှေလှ ခင်ဗျား အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးမှာ
စိုက်ထားတဲ့ အပင်တွေက ပြတ်သီးကျနေ
တာပဲ။ အပင်တွေက ပျိုးတွေစုပ်ပါတယ်။
တစ်ပင်နဲ့ တစ်ပင် လောင်းဆိုပိုမိုနေကြတော့
အလီးအပွင့် အကာပေါ့ဗျာ။

အပင်တွေကို အီအိုင်း ထားလို့ ယုတ်တူး
အပင်တွေ ဝှုပ်ထွေးနေတာကို ဖယ်ရှားရှင်း
ပေးသင့်တယ်။

ဖျင်းပေးရင် အပင်တွေကို ခုတ်ရှာပျက်တဲ့
နှစ်ရာကျယ်။ အပင်တွေရဲ့ အကျိုးလဲ ခံစား
ရမှာ ယဟုတ်တူး။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားကို
အကြံပေးမယ်။ အပင်တွေကို ကြားညှပ်
မနေစေဘဲ အနေအထိုင် ထွတ်လပ်သွား

သစ်ပင်နှင့်

အလင်းရောင်

အောင် ရှမ်းပေါ်ရင် သူတို့ကို ညတက်မှာ
ဖိအလင်းရောင် ပေးသင့်တယ်။

ခင်ဗျားတို့အိမ်ရှေ့က လမ်းမီးတိုင်နဲ့
အလှမ်းဝေးတော့ မှောင်နေမှာပဲ။ အိမ်
မှာလဲ လျှပ်စစ်မီး ရှိနေတာပဲ မဟုတ်
လား။ ခြံမှာ လျှပ်စစ်မီး တစ်လုံး
လောက်တော့ ထွန်းထားပေးပါ။

ခင်ဗျားက အပင်တွေမှာ နေ့ဘက်
မှာလဲ လောင်းရိုက်ကျနေတယ်။ ည
ဘက်မှာလဲ အလင်းဓာတ် မခံစားရ
တော့ ကောင်းကောင်း မဖွံ့ဖြိုး မရှင်
သန်နိုင်ရှာကြဘူးပေါ့။

ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျား မြင်တဲ့
အတိုင်းပဲ ညဘက်ဆိုရင် ခြံမှာ
မီးအမြဲရှိတယ်။ သစ်ပင်ဆိုတာ အလင်း
ဓာတ်ရှိမှ ဖြစ်မယ်။ အလင်းရောင်ဆို
တာ သူတို့ရဲ့ အားအင်ပဲ။ သူတို့မှာ
နေကောညပါ အလင်းဓာတ်ရှိတော့
ပိုကောင်းတာပေါ့’

ကိုရွှေလှမှာ ကျွန်တော်၏ အိမ်ရှေ့

ခြံတွင် ရှိနေသော မီးတိုင်ကို ကြည့်
ပြီး...

‘အေးဗျာ ခင်ဗျား ပြောတာ ဖြစ်နိုင်
ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ခြံစည်းရိုးမှာ
စိုက်ထားတဲ့ အပင်တွေကို ရှင်းလင်း
ပြုပြင်တော့မယ်။ အိမ်ရှေ့မှာလဲ မီးတိုင်
စိုက်မယ်။ မီးချိတ်မယ်။ ညဘက်မှာ
သစ်ပင်တွေအတွက်ရော လမ်းသွား
လမ်းလာလူတွေ အတွက်ပါ အကျိုးပြု
ရာ ရောက်တာပေါ့ဗျာ’

ကျွန်တော် အကြံပေး ပြောပြသည်
များကို ကိုရွှေလှတစ်ယောက် လက်ခံ
သွားပုံရသည်။ လက်တွေ့ စမ်းသပ်
လုပ်ကိုင်မည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။

ကျွန်တော်နှင့် စကားပြောပြီး ပြန်
သွားချိန်မှာ သူ့အကျိုးဆန္ဒအတွက်
ကူညီကာ အကြံပြုလိုက်ရ၍ ကျွန်တော်
လည်း ကျေနပ်နေမိပါတော့သည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအူပင်)

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှုတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပတျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါဟာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပွန်ကား ငါးစီပူခဲးလို့ ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဟက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစုသော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်။”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာမလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလွှာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေဖို့လိုရပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အချိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - ကြောမင်းဆေးတိုက်
အပုတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၊ ၀၉၅၃၁၉၅၂၄။

● စေတီတော်များစွာ ရှိသော ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံရှိ ဝါရှင်တန်မြို့နယ်ရှိ ဝါရှင်တန်မြို့

နိဗ္ဗာန်

သမိုင်းပညာ အဆင့်မြှင့်တင်ရေး

အကျပ်အတည်း ကျွန်ုပ်တို့၏အခွင့်အလမ်း (၂)

သက်တော် (၄၄)ရှိပြီဖြစ်သည့် နရပတိစည်သူမင်းကြီး သက္ကရာဇ် (၅၃၆)ခုနှစ်သည် မင်းဖြစ်ပြီးသကာလ မင်းသက် တစ်နှစ်ရှိသည့် သက္ကရာဇ် (၅၃၇)ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၇)ရက်တွင် သစ်ကနက်သာမြို့၌ စီရင်ထားတော်မူသော ဖောင်တော်ကြီးစီး၍ နောက်တော်ပါ လူတစ်သိန်းနှင့်တကွ ပေါက်ပြည်ကြီးက ထွက်တော်မူလာသည်။

ညောင်ရွှေနယ် ရောက်သော် အနောက်ဘက် တောင်တန်းကြီးကို ကြည့်ပြီးသကာလ ပါလာသည့် သမားဖြူ၊ သမားညိုပုတ္တားတို့ကို မေး

F. 15A, October, 2014.

လေသော် ဤတောင်စဉ်တောင်တန်းကြီးသည်ကား ရှေးရှေးက "မင်းစည်တောင်" ဟူ၍ သမုတ်ခဲ့ကြောင်း ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်းတော်တို့ လက်ထက်တော်ကတည်းက ဤတောင်တန်း၊ ဤနေရာတွင် စေတီတည်တော်မူရန် ဆန္ဒတော်များရှိခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားကြပါသည်။

မင်းကြီးလည်း ပုတ္တားများလျှောက်

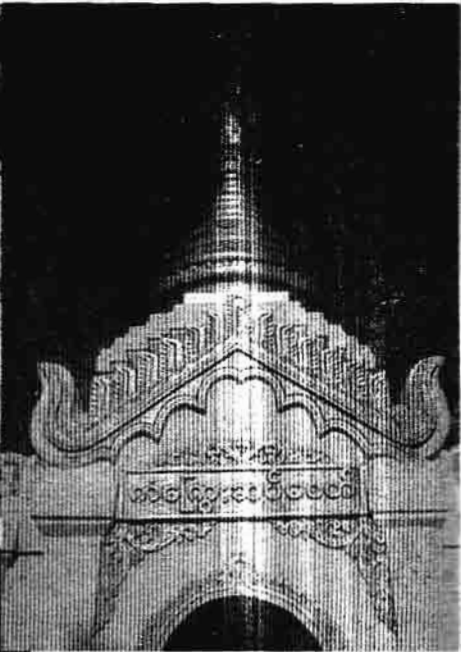
သည်ကို ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်သည့် အလျောက် မင်းကြီးက ငါ စေတီဘုရားတည်ထားမည့် ဌာပနာတိုက်အတွင်း အနက်(၁၅)တောင်တူ၊ ရတနာကျောက်သံ၊ ပတ္တမြား(၄)ပြည်၊ ဘေးတော်၊ ဘိုးတော် လက်ထက်တော်ကတည်းက ဖူးမြော်ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည် တတ်မွေ(၁) ဆူတို့ကို ထည့်သွင်း၍ ကျောက်ပြာချပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

www.burmeseclassic.com

◀ လှိုင်ဘုရားရှိ၊ ဝေတီထိမှ မှန်ဘွဲ့ မြင်ကွင်း

◀ ကံ့ဘက်ပင်ကြီးထောက်ရှိ
 ဇနီးတို့စာတူ၊
 ယဇ္ဇတို့မိဇ္ဇာ၊
 တရားထောက်ထောက်

ကြီး တစ်ချပ်နှင့် လုံခြုံစွာ ပိတ်ဖုံးပြီးမှ ဤစေတီတော်မြတ်ကြီးကို တည်ထားတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

တည်ထားပြီးသကာလ ဆုတောင်းဌာပနာပြုသည့်မှာ လွယ်မင်းစည်တရားကို ထွန်း၊ သင်္ဃာန်၊ တရား၊ ဝန်၊ ဝေါက်ဝေါက်၊ ဆီမီးတံခွန်၊ ကြက်လျှာတို့နှင့် လှူဒါန်းဆုတ် ကံတော့သာ သူတို့သည် ငါတို့သို့ ထောင်ကြား၍ မင်္ဂလာရှိစွာတရားကို ရတထေတည်ဟု မိဇ္ဇာတော်မူခဲ့ကြောင်းကို မှတ်သာခဲ့ရပါသည်။

[၄]

စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် ဆင်ခြေလျော့အတိုင်း ကိုက် (၁၀၀)ခန့်တွင် လွယ်မင်းစင်တောင်တော် ဩဝါဒစရိယ ဘဒ္ဒန္တဝေနဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာဝန်ချထားသော ဂူပုံကလာပ်တော်ကို ဂူသွင်းထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရပြီး ထိုဂူပေါ်တွင် ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

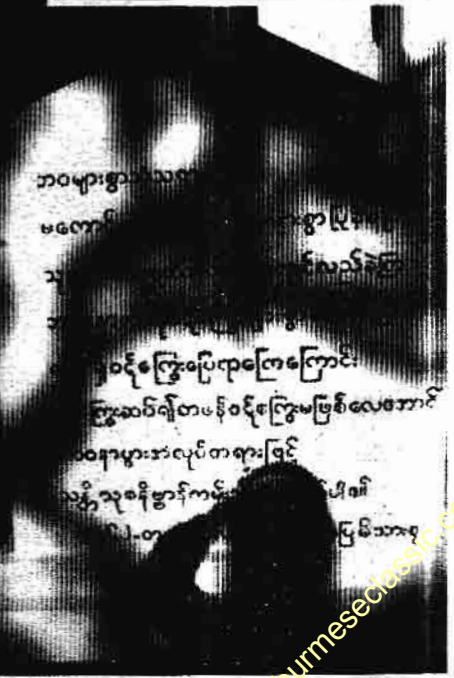
◆ သာဓကတော်ကြီး၏ ဘုန်းတော်

◆ ကံကြွဆောင်စေတီတယ်တက်ရှိ သံတကဗြယ် သေချာက်စာတိုင်

◆ ကံကြွဆောင်စေတီ

◆ ကံကြွဆောင်သေချာက်စာတိုင်

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြုံ ပိမဂ္ဂစင်း သဘူ

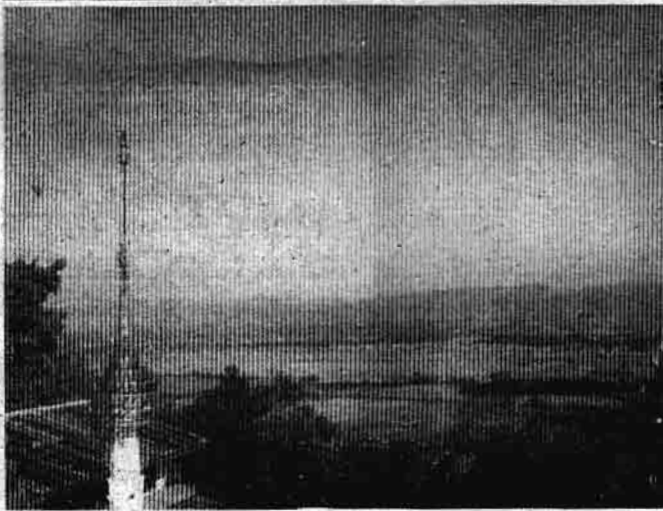
➤ ကံကြော့ဆပ်စေတီတွင်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

➤ လက်ထောင်းတော့

ထောင်တန်းစေတီကြီးထိမှ မြင်ကွင်း

➤ လက်ထောင်းမြို့တွင်ရှိ စေတီကြီး

တပေါင်းလဆန်း (၆)ရက်နေ့ နံနက် (၄)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် ခန္ဓာဝန် ချတော်မူသည်ဟူသော ကမ္မည်းထိုးထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

ထိုမှ ကိုက်(၅၀)ခန့်အကွာ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားဘုရားများတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဉာဏ်တော်(၁၅)တောင်ရှိ “ကံကြော့ဆပ်စေတီတော်”ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ထို ကံကြော့ဆပ်စေတီမရောက်မီ လမ်းဘယ်ဘက်တွင် ကံကြော့ဆပ် ၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်

လကာပါ စာချိုးလေး ရေးတွင်းထားသည့် နှစ်ဖက်ပါကျောက်စာကို ဖတ်ရှုရသည်မှာ သံဝေဂရစရာပင်။

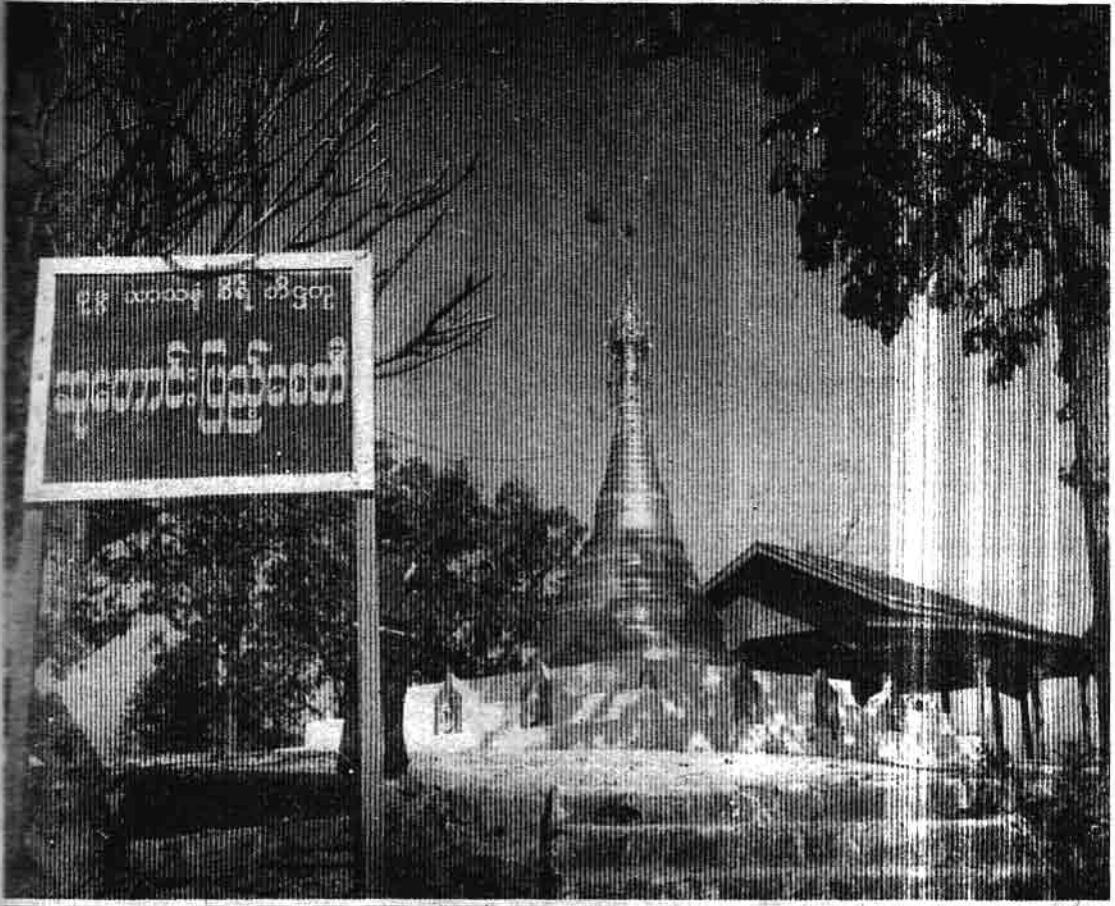
စာရေးသူတို့နှစ်ဦးလည်း ပြုပြုသမျှ ကံများထဲမှ သံသရာပါသွားမည့် နိဗ္ဗာန်နေသော ကံကြော့များရှိပါက ပြေပျောက်စေရန် အချိန်အတော်ကြာ ဆုတောင်းကန်တော့မိပါသည်။

ကံကြော့ဆပ်စေတီ၏ အရှေ့တောင်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်မူ အင်ကြင်းပန်းများ ဖူးဖွင့်ဝေစီ မွှေးကြိုင်စွာဖြင့်

ဝန်းရံထားသော “ဆုတောင်းပြည်စေတီတော်” အား ဖူးမြင်ပြီး လိုရာဆုကို တောင်းခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး စေတီတော်ကြီးပေါ် ရောက်ခဲ့ချိန်သည် မွန်းလွဲ(၄)နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်ရာ အနောက်နေရောင်၏ (၄၅)ဒီဂရီ ထောင့်ဖြတ်ထိုးထားသော နေရောင်အောက်တွင် စေတီတော်ကြီး၏ အင်းလေးရေပြင်ကျယ်ကြီး၌ ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးမြင်ခဲ့ရသော စေတီတော်ကြီး၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်ကို ဆရာဦးကိုကိုနှင့်အတူပါလာသော လှုပ်ငန်းသုံး ပေကြိုးဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် တိုင်းတာပြီး ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မည်သို့မျှ မတွေ့ခဲ့ရပါ။ အရံစေတီများ၏ အရိပ်များသာလျှင် မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ပိုမိုထူးဆန်းသည်မှာ အင်းလေးကန်ရေပြင်တွင် ကျွန်တော် ရိုးဘိုယူခဲ့သော ဓာတ်ပုံများကိုလည်း မိတ်ဆွေကွန်ယူတာဆိုင်တွင် လှုပ်ယူကြည့်ရာ

ထုတောင်ခြေခေါ် အထမြင့်ကွင်း

နဂါးငွေတန်းကဲ့သို့ အဖြူရောင် အလင်းတန်းတစ်ခုသာပေါ်ပြီး စေတီကြီး၏ အရိပ်ပုံကို မဖူးတွေ့ရပါ။ အခြားရိုက်ယူခဲ့သော ရေပြင်လှင်ငန်းကိစ္စနှင့် ဓာတ်ပုံများမှာမူ ပီပီပြင်ပြင် ကူးယူရရှိပါသည်။

စာတည်းချုပ်ကြီး မိန့်ဆိုထားသလို မိမိတို့ဒေသရှိ မိမိသာသနိပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ရေးသားပေးပို့ရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ထားသောကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားဖြစ်ပါသည်။ မကြာခင်ကမှ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး မိန့်မှာဖူးသည်ကို ပြန်သတိရမိပါသည် ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြားသည်မှာ...

‘အကတိနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ် စာတည်းများတွေ အယ်ဒီတာတွေနဲ့ ဆောင်ပါရှင်တွေအားလုံးဟာ အပန်းတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က သာ တရား မကျင့်နိုင်သေးတာ အခြားသူတွေကို တရားကျင့်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကျုပ်ကြီးအောင် ကူညီပေးဆောင်ပေးနေတဲ့ နိဗ္ဗာန် ဆော်တွေနဲ့ အတူတူပဲ ကုသိုလ်တော်တော်ကြပယ်’

ဆိုသည့် မိန့်မှာမူကို နားခံရင်း ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းရှိ “တန်ခိုးကြီးသော်လည်း မထင်မရှားဖြစ်နေရသည့် ရှေးဟောင်း ဘုရားကြီး တစ်ဆူ” ဖြစ်သည့် “အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင် ဘုရားကြီး” ကို တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ အဝေးရောက် “နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးများ အားလုံး” မှန်းဆ ဖူးမြော်နိုင်ရန် ထပ်မံ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

နိုင်မင်းညို

www.burmeseclassic.com

တောင်ဖိလာဆရာတော်

ကိုယ်လုံဆေး

ဆေးသုတေသီ

(ရေခဲ) တောင်ဖိလာဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ခန္ဓာဝန်မချုပ် တစ်ရက်အလိုမှာ ဆရာတော် ကြွလာတယ်

‘ဆရာက အဲဒီတုန်းက ဘယ်မှာရှိနေတာလဲ’

‘ရန်ကုန် စိန်ဂျွန်းဈေးက အဖေ့ဆိုင်မှာ ကျပြီး ထိုင်နေတဲ့အချိန် အရေးအခင်းမတိုင်မီ ၁၃၄၉ ခုနှစ်ပါ။ ဆေးတောင့်(၃)တောင့်ပေးပြီး “ဒါ ကိုယ်လုံဆေး မင်းဆက်ခံပြီး သုံးပါ” လို့ မိန့်ကြားချက်နဲ့အတူ ဆေးညွှန်းလဲ ပေးသွားတယ်။

ကိုယ်လုံဆေးအသုံး

- ◆ ဆီးရွားယောအခါ သွားလိုရာ ဆီးအတွက် ဆေးအစောင့် ပ,စပါ။
- ◆ အပူကိစ္စ စကားပြောယောအခါ ဆေးအစောင့် ပ,စပါ။
- ◆ လောကီကိစ္စ အပြုပြင်အတွက် ပြုပီဆေးအစောင့် ပ,စပါ။

လို့ တိုင်တည်ပြီးမှ သွားပါ။ ပြောပါ။ လုပ်ပါ။ လောကီရေးရာ အလုံးစုံအတွက် သုံးပါ။ လောကီရေး ဆိုရာမှာ ကောင်းသော လောကီ၊ မကောင်းသောလောကီ မိမိဘာသာ ဝေခွဲပါ။

“အဆောင်ပြုလိုပါက ကတိသစ္စာ တည်ကြည်ပါ။ သမ္မာဆန္ဒ ဖြစ်ပါစေ။ ယင်းဆေးကို ရွှေချထားကာ တစ်သက်လုံး သုံးနိုင်သည်။

အကြောင်းကိစ္စရှိလျှင် ဆေးနှမ်းစေ့ခန့် ခံတွင်း၌ ငုံ့၍ပြော၊ စားလည်းစား။ ဆေးကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားပါက စားရန်မလိုပါ။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးနိုင်၏”

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒီလို ရေးထားတယ်။ ကျွန်တော်က စီးပွားရေးသမား လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပေမယ့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်တော့ မော်လမြိုင်ကို ရောက်သွားတယ်။

မဟာစည်ပိပဿနာ တရားစခန်းမှာ တစ်ပတ်လောက် တရားအားထုတ်မယ်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် နှစ်,နှစ်ကြာအောင် မိမိသာ တာဝန်ခံအဖြစ် လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ ဆရာ အမှတ်ပြင်ရသလို မဟောသတိပဋိပညာဆေးဆရာ ဖြစ်လာတာပါပဲ။

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကလဲ ကျွန်တော် သတ္တမတန်းကျောင်းသား ဘဝကတည်းက ကြိုပြီးပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ မဟောသနောမည်နဲ့ တိုင်းရင်း

ဆေးမှာရော သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေမှာပါ အောင်မြင်လိမ့်မယ်တဲ့’

‘ကိုယ်လုံဆေးဖော်နည်းကော ဆရာမသိလိုက်ဘူးလား’

‘တောင်ဖိလာဝန်းကျင်က ဘုရားကပ်လှူကောင်းတဲ့ မန်းပေါင်းစုံအမှုန်ပြုပြီး ပထမဆေးနဲ့ ရောထားတာပါ။ ပထမဆေးဆိုတာ ကလဲ ဒီနေရာမှာ တောင်ဖိလာသာသနာဓဿရဲ့ တည်ပို့မှုကို ညွှန်းပါတယ်’

‘ဋ္ဌာနဗလ အင်အားယူတာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် တောင်ဖိလာလိုပဲ ပုပျိုးတောင်၊ စင်းကျိုက်တောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုး၊ ရွားလည်ဘို့ စတဲ့

အဓိကရတောင်ကြီးတွေက ပန်းပေါင်းစုံအမှုန်ပြုရင်လဲ ဆိုင်ရာဋ္ဌာနဗလ စွမ်းအင် သက်ရောက်တာမို့ အစွမ်းထက်တဲ့ ကိုယ်လုံဆေးပါ။

အသုံးပြုပုံ ဆေးညွှန်းအတိုင်း (ကတိသစ္စာတည်ပါ။ ဆန္ဒမှန်ကန်ပါ။) ဒါတွေ ပြည့်စုံရင်တော့ ကောင်းကျိုးအသွယ်သွယ် မျှော်လင့်နိုင်ပါပြီ။

တောင်ဖိလာ ကိုယ်လုံဆေးတောင့်ကို ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝ၏ တပည့် ဒါယကာရင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးကိုကို (တောင်ငူမြို့၊ အုတ်ကြွပ်တန်းရပ်) က လက်ဆောင်ပေးသဖြင့် လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆေးတောင့်နှင့် ပတ်သက်သမျှ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝမှ အမည်ပြုကာ အစောင့်အရှောက်၊ ဒေဝတာ၊ ဝေနေယျ များအား မေတ္တာပို့သကာ တောင်ဖိလာ

www.burmeseclassic.com

ဆာရကျောင်းသို့ သွားရောက်လိုကြောင်း တိုင်တည်ခဲ့ရာ တောရနှင့် ခင်းနီးသူ ဆရာဦးကျော်မြင့်ကိုယ်တိုင် ဆိုက်ပါခဲ့သဖြင့် အဆင်ပြေစွာ လေ့လာ ဖုန်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ကိုယ်လုံဆေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် ဆရာသခင်တစ်ပါးဖြစ်သူ ဘဒ္ဒန္တဇ္ဇာဒိပ(ပေါင်မြို့၊ ဘုရားကြီးကျောင်း ဆိုက်)က ဤသို့ မိန့်ကြားဖူးသည်။

'အရှင်ဘုရား အဓိဋ္ဌာန်ရက်စရာလို လူထု လဲတဲ့အခါ လောကီကိစ္စအရာရာ အသုံးပြု နိုင်အောင် လင်ကျိုက်ကပြန်လာရင် ဘုရား ဖန်တွေအားလုံး စွန့်ယူလာခဲ့ပါ။ အခြောက် လှန်း အပူနဲ့ပြုပြီး နံ့သာနီဖြူ ပြုပြင်ပြင်ပါ ပုန်းနဲ့ရော။ အတောင့်လုပ်ထား လောကီ အရာရာမှာ တိုင်တည်လုပ်ကိုင်ရင် အကူ အညီဖြစ်တယ်။

ဖန်ဆိုတာ အပင်က ပွင့်တယ်။ လင်ကျိုက် နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရုက္ခစွမ်းနတ်အများစုနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့တဲ့သဘောပဲ။ ပြုပြင်ပြင်ပါက ထူးဆန်း ပြေစောင့်နတ် ကိုယ်စားပြုတယ်။ နံ့သာနီဖြူက အထက်နတ်၊ သပ္ပာဒေဝ တွေကို ရည်ညွှန်းပတ်တယ်။ ဒီလိုနတ်တွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ထားတော့ နတ်အပေါင်းက ကူညီပေးကြလို့ ကိုယ်တော် လုပ်ကိုင်သမျှ အထောက်အဖြစ်ပေးတယ်'

ရက်ရည် အဓိဋ္ဌာန် ဒုလ္လဘရဟန်း ဖတ်စဉ် ဝင်းကျိုက်တောင်သို့ (၅)ရက် သမထကမ္မဋ္ဌာန်း စခန်းဝင်ရန် ဆရာ တော်ကြီးအား ခွင့်တောင်းစဉ် မိန့်မှာ တော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လောကီကိစ္စ အထွေထွေအတွက် အကူအညီ ဖြစ်စေသော ကိုယ်လုံဆေး တို့ ကိုယ်တိုင်ဖော်၍ သုံးနိုင်ကြပါစေ။ အတိသစ္စာနှင့် ဆန္ဒတည်ကြည်မှန်ကန် နေ့ကိုမူ သတိပြု စောင့်ထိန်းပါလေ။

ဆေးသုတေသီ

ဆီးချို အထွက်

မင်းကွတ်သီးဆေးတစ်လက်

စာဖတ်သူများခင်ဗျာ... ကျွန်တော်သည် ဆီးချိုဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ယင်းရောဂါနှင့်ပတ်သက်သော ဆေး နည်းပေါင်းများစွာကို ဝါသနာရှင်များရော၊ တကယ့်စာရေးဆရာများရော ရေးသားနေကြပါသည်။

ယခုလည်း ကျွန်တော် ထပ်မံ၍ သိသော ဆေးနည်းတစ်ခုအား တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ယင်းဆေးနည်းမှာ "မင်းကွတ်သီး" ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအသီးအား မစားရပါ။ အသီး၏အခွံအား အညှာကိုပယ်၍ ပြုတ်ပြီး ရေစစ်ဖြင့် စစ်၍ အအေးခံသောက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မသောက်ခင် ဆီးချိုတိုင်းပါ။ သောက်ပြီးတော့ ပြန်၍တိုင်းပါက ဆီးချို ကျနေသည်ကို တွေ့ပါလိမ့်မည်။ ရန်ကုန်မြို့ဘက်တွင် အတော်သုံးစွဲသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

အသက်(၇၆)နှစ်အရွယ်ရှိ လူကြီးတစ်ဦးမှာ ပါးစပ်တွင် အနာများပေါက် ရာမှ ယင်းအသီး၏ အခွံအား ပြုတ်၍ ပလတ်ကျင်းခြင်း၊ ငံ၍ထွေးခြင်းဖြင့် အနာများ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာသွားကြောင်း ကြားသိရပါသည်။

ထို့အပြင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ထုတ်သော ဆေးပုလင်းမှာ သေးငယ်၍ ဆေး၏ တန်ဖိုးမှာ ကျပ်(၁၀၀၀၀) ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရှုသူများ မိမိ၏နိုင်ငံ တွင်းမှာရှိသော တန်ဖိုးမကြီးသော "မင်းကွတ်သီး" အခွံလေးများအား သုံးစွဲ ကြည့်ပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

မှတ်ချက်

ဝမ်းနည်းနည်း ချုပ်ပါသည်။

မြန်မာ့ဆေးဝါးအဖွဲ့

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ သူ့လား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လို့အပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြန်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေး။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၀၅၅၀)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝတ(စာနယ်ဇင်း) ၅၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနေ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

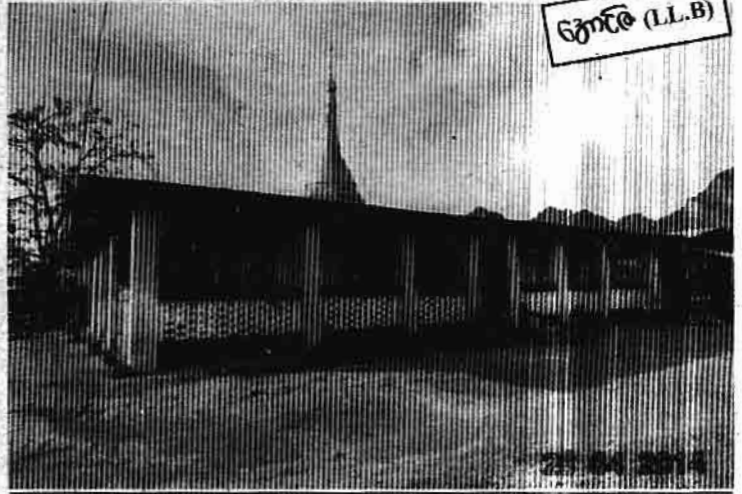
ဆရာပြန်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဝန်း-၇၂၂၅၄၁

မြတ်စွာဘုရား၏

သွားပေါက်စာပေ (၃၃) ဆူ

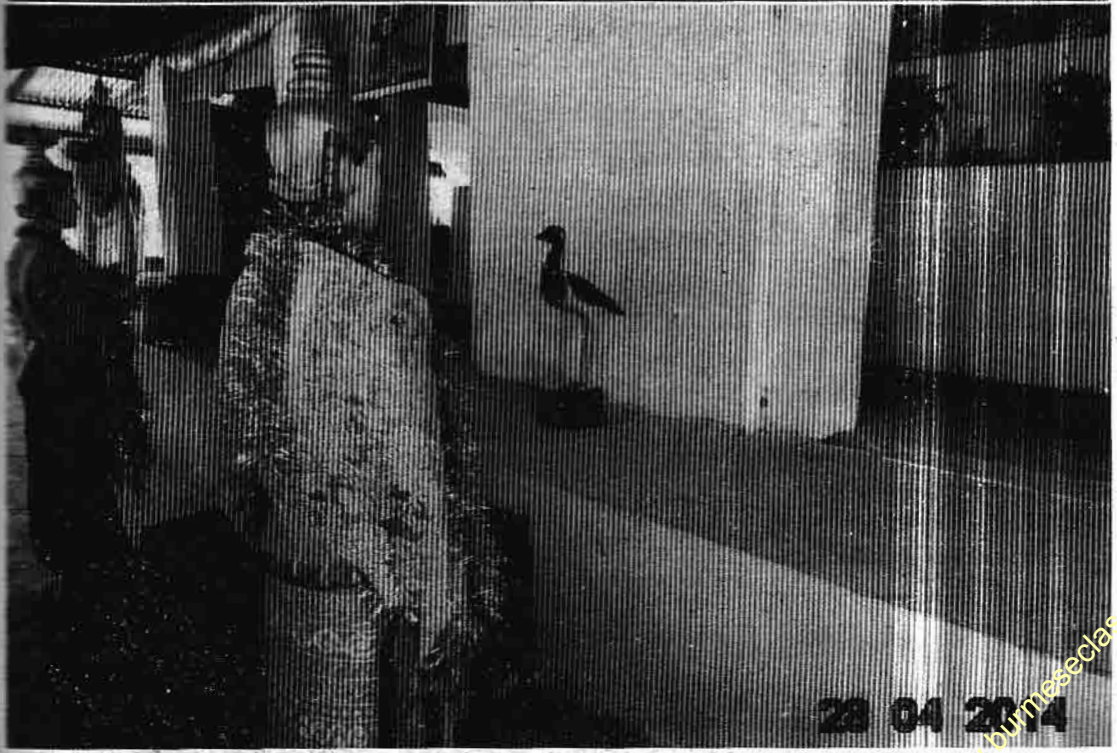
မှ ကျိန္ဒူး

သထုံစေတီဝင်သမိုင်းအရ ဗုဒ္ဓ
 မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး
 နောက် ဂဝံပတိရဟန္တာမထေရ် ပင့်
 ဆောင်ပေးအပ်သော မြတ်စွာဘုရား
 ရှင်၏ သွားတော်ဓာတ်(၃၃)ဆူကို
 သရခေတ် ဘီးလင်းတောင်စွန်းဒေသရှိ
 ကောလာသတောင်စောင်း သုဓမ္မပူရမြို့
 မှ ထီးနန်းစိုးစံသော မွန်ဘုရင်တစ်ပါး
 ဖြစ်သည့် ရာဇစောဝေ (စုဠသီရိမာ
 သောက)မင်းက ယင်း၏ လက်အောက်
 ခံ ရာမညဒေသမြို့စား၊ ရွာစား၊ သူဌေး
 သူကြွယ်တို့အား ဝေငှပေးပြီး ထိုမြို့

တစ်တီတူတောင်ထိပ်စေတီတော်

တစ်တီတူတောင်ထိပ်ဘုရား၊ တစ်တီတူရင်ဘု

28 04 2014

www.burmeseclassic.com

ရွာတို့မှာ သွားတော်ဓာတ်တစ်ဆူစီ ဌာပနာကာ စေတီဘုရား တည်ထား ကိုးကွယ်စေခဲ့သည်။

သာသနာနှစ် (၂၃၈)ခုနှစ်တွင် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို စေတီတော်များ ပြီးစီးထီးတော်တင်ခဲ့ကြောင်း သမိုင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရှိ မှတ်သားရပါ သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့အပိုင်၊ ကြဲရက်ရွာ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း ဆရာတော် ရေးသားစီရင်တော်မူသော စစ်တောင်း မြို့ ကျိုက္ကလွန်ပွန်းစေတီတော်ကြီး သမိုင်းစာအုပ် စာမျက်နှာ(၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃)တို့မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော် ဓာတ်စေတီ(၃၃)ဆူနှင့် တည်နေရာ ဌာနတို့ကို ယှဉ်တွဲဖော်ပြထားရာ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရသည်။

အထက်ပါ သွားတော်ဓာတ်စေတီ တော်(၃၃)ဆူကို ကျွန်ုပ် လိုက်လံရှာဖွေ ခဲ့ရာ အချို့မှာ မြို့ရွာဒေသ အခေါ် အဝေါ် ကွဲလွဲနေပြီး အချို့မှာ စေတီ တော်ဘွဲ့အမည် ကွဲလွဲနေသည်။ အချို့ မှာ စာလုံးသတ်ပုံ အမှားအယွင်း စာ လုံးကျွန်း စာလုံးပို၊ စာလုံးလွဲများ ဖြစ် နေသည်။

အချို့မြို့တို့က ရွာအဆင့်သို့ လျော့ ကျသွားပြီး အချို့ရွာတို့က မြို့အဖြစ် တိုးတက်လာသလို အချို့မှာ မြို့ ဟောင်း၊ ရွာဟောင်းများအဖြစ် တော ချုံဖုံးအုပ်လျက် လူနေအိမ်ခြေမရှိတော့ ကြောင်း တွေ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ကတည်း က စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ရာ ယခုအခါ သွား တော်ဓာတ်စေတီတော် (၃၃)ဆူစလုံး ကို အနီးစပ်ဆုံး ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီဟု ထင်ပါသည်။

ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ်

မြို့ရွာအမည်	စေတီတော်ဘွဲ့အမည်
၁။ သထုံမြို့သစ်.....	ကောလသစေတီတော်။
၂။ ကျိုက်ထိုမြို့.....	ကျိုက်ထိုစေတီတော်။
၃။ စစ်တောင်းမြို့.....	ကျိုက္ကလွန်ပွန်းစေတီတော်ကြီး။
၄။ သထုံမြို့ဟောင်း.....	ရွှေစာရံစေတီတော်။
၅။ ဇုတ်သုတ်ရွာ.....	ဇုတ်သုတ်စေတီတော်။
၆။ ယပ်ဟန်မြို့.....	ကျိုက်ယပ်ဟန်စေတီတော်။
၇။ စရစ်မြို့ဘီးလင်နယ်.....	ကျိုက်စရစ်စေတီတော်။
၈။ သလွန်မြို့.....	ကျိုက်သလွန်စေတီတော်။
၉။ သူရဲမြို့.....	ကျိုက်သူရဲစေတီတော်။
၁၀။ ကျိုက်ဆော်မြို့.....	ကျိုက်တလင်စေတီတော်။
ကျောက်	
၁၁။ ကျောက်ပြာမြို့.....	ကျိုက်မောတွတ်စေတီတော်။
ကျောက်	
၁၂။ ကောလိယ.....	ကျိုက်မုလေစေတီတော်။
၁၃။ မောရဋ္ဌယ.....	ကျိုက်မုပွန်စေတီတော်။
၁၄။ ဒင်္ဂါး(ဒိန်ပယ်).....	ကျိုက်ခွက်စေတီတော်။
၁၅။ အခရိန်.....	ကျိုက်နုတ်စေတီတော်။
၁၆။ ကဟောဒွတ်.....	ကျိုက်မုခိုင်စေတီတော်။
၁၇။ ဇုတ်ကနတ်ရွာ.....	ကျိုက်ဇုတ်ကနတ်စေတီတော်။
၁၈။ မော်လမြိုင်မြို့.....	ကျိုက်သလုံစေတီတော်။
၁၉။ ခနောင်နတ်(တီလူးကျွန်း).....	ကျိုက်မုနန်းစေတီတော်။
၂၀။ ဇာယပြင်ရွာ.....	ကျိုက်ပိုင်ကြံစေတီတော်။
၂၁။ မုတ္တမမြို့.....	ကျိုက်တဟေ့ပြုသိန်းတန်း။
၂၂။ ကျိုက်ဝေါမြို့.....	ကျိုက်ဝေါစေတီတော်။
၂၃။ ကျိုက်ကသာမြို့.....	ကျိုက်ကသာစေတီတော်။
၂၄။ ကျိုက်ရိုမြို့.....	ကျိုက်ရိုစေတီတော်။
၂၅။ တစ်စိမြို့.....	ကျိုက်တင်စိစေတီတော်။
၂၆။ ယုပလိမြို့.....	ကျိုက်သလုံစေတီတော်။
၂၇။ ဘီးလင်မြို့.....	သောဏက္ကရာစေတီတော်။
၂၈။ ပိညက်မြို့.....	ကျိုက်ပိညက်စေတီတော်။
၂၉။ ပိခိုင်ကြီးရွာ.....	ကျိုက်ပိခိုင်စေတီတော်။
၃၀။ ကော့ဇီမြို့.....	ကျိုက္ကဒစေတီတော်။
၃၁။ ကျိုက္ကရိုမြို့.....	ကျိုက္ကရိုစေတီတော်။
၃၂။ ရွှေမုံမြို့.....	လက်ခလစ်စေတီတော်။
၃၃။ ပဲခူးမြို့.....	မဝဝီစေတီတော်။

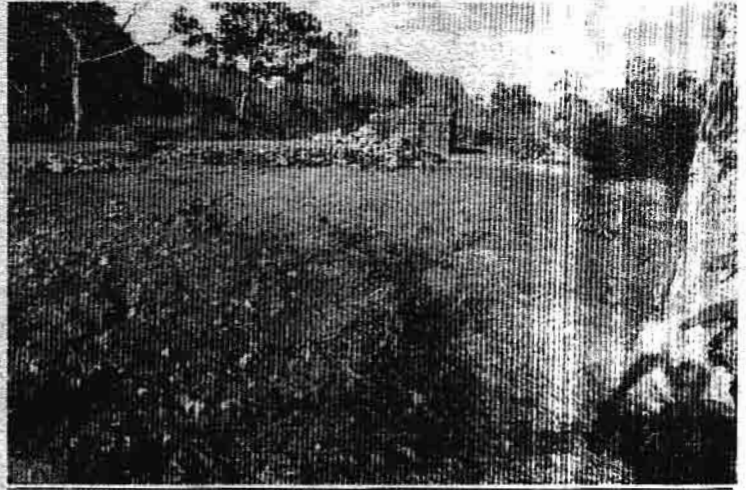
သတင်းစာတစ်စောင်မှာ “မုက္ကဒူး” ဆိုသော ရွာအမည်ကို အမှတ်မထင် တွေ့ရှိခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်ရှာဖွေနေသော ဒေသ ဟုတ်၊မဟုတ် သိလိုသဖြင့် မိမိအိမ်က ဘုရားတွင် မေလ(၄)ရက် ထနက်နေနေက အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါသည်။

“မုက္ကဒူး”သည် ရှေးပြုဟောင်းစာရင်းပြီး သွားတော်မာတ် ဌာပနာတည်ထားသော “ကျိက္ကဒူး”စေတီတော်လည်း ရှိမည်အမှန် ဖြစ်ကာ ကျွန်ုပ် မှုပြင်ခွင့် ကြံမည်ဖြစ်က မေလ(၁၂) ၁၃) ဝါဆိုလ အစိတ်နေ့နှင့် လပြည့်နေ့တို့မှာ ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန်းကို ဖိတ်ပြု သွားနိုင်လောက်အောင် ကြားရက်မှာ ဝင်ငွေ လုံလောက်စွာ ရရှိပါစေတည်။

အံ့ဖွယ်ပေတည်။ ထင်မှတ်မထား လောက်အောင် ငွေဝင်ကောင်းလေ သည်။ တို့ကြောင့် မေလ(၁၂)ရက် မနက်စောစောတွင် ဇနီး ပိုးကရင် တိုင်းရင်းသူ ဘားအံ့ဇာတ်နှင့် မြေး မလေးနှစ်ဦးပါ ခေါ်၍ မော်တော်ကား မြင့် မုက္ကဒူးဒေသသို့ ခရီးစတင် ထွက် ခဲ့သည်။

ပဲခူးမြို့တွင် နံနက်စာစားပြီး ဆက် ထွက်ရာ ဘားအံ့မြို့သို့ (၁၂)နာရီခန့် ရောက်သည်။ ဘားအံ့မြို့နယ်၊ လက္ခဏကျေးရွာအုပ်စု မုက္ကဒူးရွာ ဟူ၍ ကျွန်ုပ် ဖတ်ရှုရသော သတင်းစာမှ လိပ်စာကို ဘားအံ့မြို့တွင် စုံစမ်းသော အခါ ဘားအံ့မှ အိန္ဒြာသို့ အသွားလမ်း ဘယ်ဘက်ခြမ်း(အရှေ့ခြမ်း)၊ ကော့ ကသောင်လိုဏ်ဂူအနီးတွင် စုံစမ်းပါဟု ထပ်ဆင့်သိခဲ့သဖြင့် ဆက်ထွက်ခဲ့ကြ နေ၏။

ကော့ကသောင်လိုဏ်ဂူတွင် ဘုရား ဖူးခြင်း၊ လိုဏ်ဂူ၏ အရှေ့ဘက်(၃) စာလုံးခန့်တွင်ရှိသော စိတ္တသုခရေတံခွန် အပန်းဖြေစခန်းမှာ ရေကန်၌ ကလေး များနှင့်အတူ ရေချိုးခြင်း၊ စားသောက်

မုက္ကဒူးရွာရှိ ကျောက်စေတီကြီးများမှာ မြို့တည်ရှိ မြောင်းလမ်း၌ တက်ဆုံးထားစဉ်

ဆိုင်မှာ နေ့လယ်စာ ထမင်းစား သောက်ခြင်းဖြင့် အချိန်(၁)နာရီခန့် ကြာပြီး မုက္ကဒူးရွာကို စုံစမ်းရာ...

‘ကျော့ကသောင်ဂူအဝင်ဝဲ မော်တော်ကား လမ်းအတိုင်း ဘားအံ့ဘက်ကို ပြန်မောင်း နောင်လုံရွာနဲ့ ဝဲကွယ်တောင်ခြေသွားလမ်း မှုမိဦးကြား၊ ဝဲကွယ်တောင်ခြေသွားလမ်း မရောက်ခင်ကားလမ်းရဲ့ ညာဘက်ခြမ်း (အရှေ့ဘက်ခြမ်း)ပြေးလမ်း တွေ့မယ်၊ အဲဒီ ပြေးလမ်းအတိုင်း မောင်းဝင်သွားရင် မကြာခင် လက္ခဏကျေးရွာကို တွေ့မယ်၊ လက္ခဏစာသင်ကျောင်းရှေ့ မျက်စောင်ထိုး ပြေးလမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက် ဆက်မောင်း သွားရင် မုက္ကဒူးရွာကို မျက်စိပယ်’ ဒေသခံအမျိုးသားတစ်ဦး၏ အသေ အချာ လမ်းညွှန်ပေးချက်အတိုင်း ခရီး ဆက်ခဲ့ရာ မုက္ကဒူးရွာသို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

လက္ခဏရွာမှာ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း ပေါများလှ၏။ မုက္ကဒူးရွာကတော့ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း နည်းပါသည်။ ထိုရွာ(၂)ရွာစလုံးမှာ လူပျို၊ အပျို၊ လူငယ်လူရွယ်တွေ သိပ်မတွေ့ရဘဲ သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် ကလေးများသာ

ပိုပြီး တွေ့ရ၏။

အရွယ်ကောင်းများ အားလုံးလိုလို ထိုင်းနိုင်ငံဘက်သို့ သွားရောက် လုပ် ကိုင်နေကြကြောင်း သိရသည်။ ရွာတွေ ကြီးသော်လည်း ငြိမ်သက် ခြောက်ကပ် နေသည်။

မုက္ကဒူးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သို့ဝင်ရောက်စုံစမ်းသောအခါ ကျောင်း ကြီးက ခမ်းနားထည့်ဝါ ကြီးမားလှ သော်လည်း များနီးသံဃာလည်း မတွေ့၊ ကပ္ပိယလည်း မတွေ့သဖြင့် ပြန်ထွက်ခဲ့ရ၏။

တစ်ရွာလုံး လူရိပ်လူယောင်မတွေ့၊ စေတီဘုရား ကြီးကြီးမားမားလည်း မတွေ့သဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျပြီး လှည့် ပြန်ခဲ့ကြသည်။

မုက္ကဒူးရွာကိုလွန်ပြီး လက္ခဏရွာ ရောက်သောအခါ လမ်းဘေးမှာ ကနစိုးပင်တွင် ကနစိုးသီးများ ပြတ်ခဲ နေအောင် တွေ့သဖြင့် ကနစိုးသီး တောင်းစားရန် မနီးမဝေးရှိ အိမ်မှ ထွက်လာသော ကရင်တိုင်းရင်းသား အမျိုးသားတစ်ဦးကို တွေ့သဖြင့် ကနစိုးသီးစားလိုကြောင်း လျှောက်ခံရကာ

◆ မုတ္တမရွာရှိ ရှေးဟောင်းကျောက်စာများ လက်ထုတ်စဉ် ရှေးဟောင်းအုတ်ချစ်ကြီးများ

ပိုးကရင်ဘာသာဖြင့် ခွင့်တောင်းရာ ခွင့်ပြုသဖြင့် ကနစိုးသီးများ ခူးစားကြ၏။

ထိုစဉ် ကရင်တိုင်းရင်းသား အမျိုးသား အသက်(၅၀)ခန့်ဟု ယူဆရသူက ကျွန်ုပ်အား “ဘာကိစ္စလာတာလဲ” ဟု မေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်က မုတ္တမရွာမှာ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီတစ်ဆူရှိ မရှိ လာရောက် စုံစမ်းကြောင်း ပြောပြလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့တို့ကွားတွေ ပြောပြခဲ့တဲ့သမိုင်းရှိတယ်။ ဟိုတုန်းက ဒီမုတ္တမရွာမှာ ဘုရင်တစ်ပါး ထီးနန်းစိုးစံခဲ့တယ်။ ဘုရားလဲ တည်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဘုရင်ဟာ နောက်တော့ သထုံနယ်ထဲ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ထီးနန်းစိုးစံတယ်။ အဲဒီမုတ္တမရွာအပေါ်က အဲဒီဘုရင်ရဲ့ နာမည်လို့လဲ ပြောခဲ့တယ်။

မုတ္တမရွာစွန် အရောက်မှာ ဘုရားစေတီဟောင်းနေရာရှိတယ်။ မုတ္တမရွာ အရောက်

ထောင်မြောက် သုံးအိမ်တန်း ရွာထောင်ကုန်းပေါ်မှာလဲ စေတီရှိတယ်။ ရှေးဟောင်းစေတီပြန်ပြင်ထားတာပဲ’

ရှင်းပြသောအမျိုးသားမှာ ဗဟုသုတအတော်များသူဖြစ်၍ ရှေးဟောင်းဘုရားနေရာများကို လိုက်ပို့ပေးပါရန် အကူအညီတောင်းသောအခါ နောင်လုပ်သို့ သွားရန်ရှိသဖြင့် လိုက်ပို့ပေးရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မုတ္တမရွာသို့ ပြန်သွားရန် မှတစ်ပါး ရွေးချယ်ရန် နည်းလမ်းမရှိသဖြင့် လက္ခဏာရွာမှ နောက်ပြန်လှည့်ပြီး မုတ္တမရွာသို့ ထပ်သွားရပြန်သည်။

မုတ္တမရွာသို့ ရောက်သောအခါ ကံအားလျော်စွာ မြေးငယ်လေးကို ချိုပိုးထွက်လာသော ကရင်တိုင်းရင်းသား အသက်(၇၀)ကျော်ခန့် အဘိုးတစ်ဦးနှင့် တွေ့သဖြင့် ရှေးဟောင်းစေတီနေရာကို သိ၊ မသိ စုံစမ်းပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ဇနီး၏ ပိုးကရင်ဘာသာစကား အကူအညီကြောင့် စေတီပြုပျက်နေရာ ရှိကြောင်း၊ အသစ်ပြန်တည်ရန် အုတ်ခဲများ စုပုံထားကြောင်း၊ မြေရှင်းလင်းထားကြောင်း၊ ရွာစွန် မြေနီလမ်းဘေး ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ရှိကြောင်း လမ်းညွှန်ပြပေးသည်။ ယင်းညွှန်ပြသည်အတိုင်း ရွာအရှေ့ဘက်အစွန်သို့ ဆက်ထွက်ခဲ့ရာ လမ်းဘယ်ဘက်ခြမ်း၊ ကုန်းမြင့်ငယ်ပေါ်တွင် ချုံနွယ်အုတ်ထွင် ရှင်းလင်းထားပြီး အုတ်ကျိုးအုတ်ပွဲများကို ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စုစုထား၍ အုတ်သစ်တစ်ပုံကို လည်း တွေ့ရှိရသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုနေရာကို သေချာသွားရောက် ကြည့်ရှုသောအခါ ‘ဗုဒ္ဓဟောင်းများမှာ အရှည်တစ်လောင် ခန့် အနံ(၈)လက်မခန့်၊ အားသူ(၄)လက်မခန့်ရှိပြီး လက်ရေးလင်း ကြက်ခြေ

တွေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကရင်ပြည်နယ်ရှိ ရှေးဟောင်း သာသနာ့နယ်မြေတို့မှာ အဆိုပါ လက်ရေးစင်းအုတ်များ တွေ့ရှိသဖြင့် ထိုအုတ်မျိုးကို ပျူအုတ်ဟု သတ်မှတ်ခြင်းကို ကျွန်ုပ် သဘောမတွေ့ပါ။

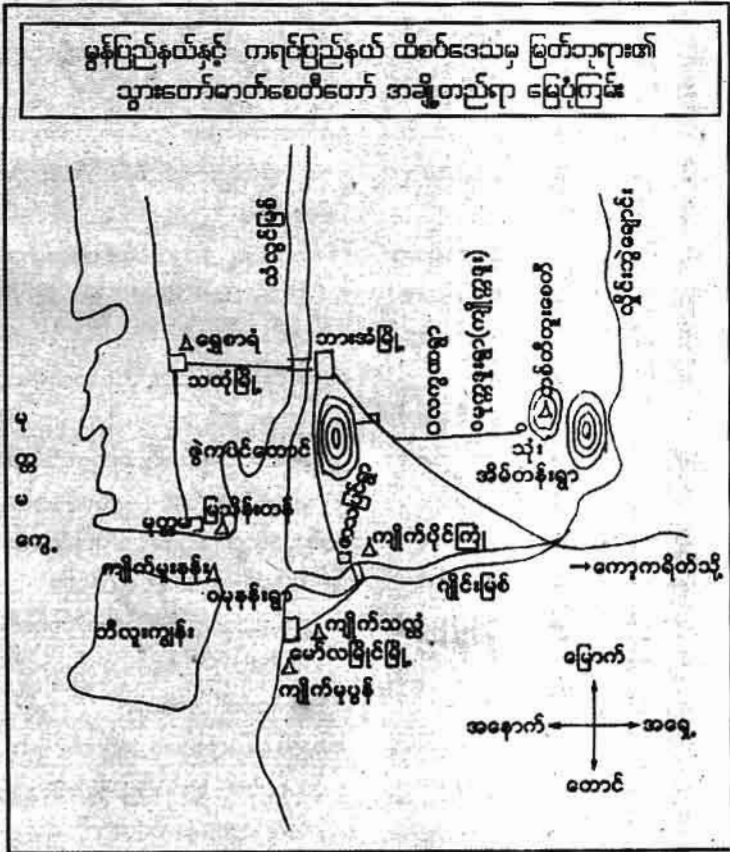
ခေတ်ပြိုင်ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားခဲ့သော မွန်၊ ကရင်၊ ပအိုဝ်း၊ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့လည်း ဤအုတ်မျိုး ထုတ်လုပ် အသုံးချခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ပဒေသရာဇ်မင်းများလက်ထက် နယ်မြေလှ စစ်ပွဲများတွင် စစ်အောင်နိုင်သူတို့က စစ်ရှုံးနယ်မြေမှ ပညာရှင်အမျိုးမျိုးကို သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကာ အသုံးချခြင်းများလည်း ရှိသည်။

လက်ရှိ ကျွန်ုပ်တွေ့ရှိရသော စေတီဟောင်းကုန်းတော်မှာ ရှေးက နန်းဦးစေတီတည်လေ့ရှိသော နေရာမျိုး၊ မြေပြန့်ကို ကုန်းဖို့ထားသောနေရာမျိုးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့အကြုံအရ ဤနေရာမှ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်၊ နှစ်မိုင်ခန့် တောင်ကုန်းတစ်နေရာရာတွင် စေတီတော် တစ်ဆူခု ရှိလိမ့်ဦးမယ်ဟု ယူဆသည်။

ထို့ကြောင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် လမ်းလျှောက်လာသော ဒေသခံ ကရင်တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးကို ကျွန်ုပ်ဇနီးမှ တစ်ဆင့် ပိုးကရင်ဘာသာဖြင့် စုံစမ်းမေးမြန်းသောအခါ...

'ဒီလမ်းအတိုင်း ဆက်သွား ပိုရှေ့မှာ လမ်းနှစ်ခွကွေ့မယ်။ ဘယ်တက်လမ်းခွအတိုင်း ဝင်သွားရင် သုံးအိမ်တန်းရွာကို တွေ့မယ်။ အဲဒီမှာ ထောင်ကုန်းပေါ်က စေတီရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးလဲ ရှိတယ်' ဟူ၍ သိရှိရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုသူ လမ်းညွှန်

ချက်အတိုင်း ဆက်သွားရာ အိမ်ခြေ သုံးလေးလုံးမျှသာရှိသော သုံးအိမ်တန်းရွာကို တွေ့ရှိ၏။

ထိုရွာငယ်၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ မော်တော်ကား မြေသားလမ်းရှိသဖြင့် မောင်းတက်သွားရာ စေတီဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ သိမ်၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများ တွေ့ရှိရ၏။

'တစ်တီတူးထောင်ထိ တစ်တီတူးဆုရား' ကမ္မည်းရေးထိုးထားသော စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရ၏။ စေတီတော်ပတ်လည်မှာ အာရုံခံ ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် စေတီတော် အောက်ပိုင်း ကွယ်နေသည်။ ရင်ပြင်ထောင့်(၄) ထောင့်မှာ တစ်တီတူးငှက်ရုပ်များ ထုလုပ်ထားသည်။

မနက်ဖြန် ကဆုန်လပြည့်နေ့ အတွက် ယနေ့မှာ စေတီရင်ပြင်၌ ရွာသူရွာသားအချို့ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ယောဂီဝတ်များလည်း ရှိသည်။ ရဟန်းတော်(၃)ပါးရှိသဖြင့် တစ်ပါးမှာ မုတ္တဒူးကျောင်းဆရာတော် သက်တော်(၈၄)နှစ်ဟု သိရသည်။ ဆရာတော်ကို စုံစမ်းမေးမြန်းရာ ဗမာစကား သိပ်မပေါက်သဖြင့် ဇနီးမှတစ်ဆင့် ပိုးကရင်ဘာသာစကားဖြင့် မေးမြန်းခဲ့ရသည်။

'လက္ခဏာမှာ ရှေးတုန်းက လူနေခဲ့တဲ့ အထောက်အထားအဖြစ် ရှေးဟောင်း ရေကန်ကြီး(၃)ကန်ရှိတယ်။ စေတီဘုရား တော့ ယိုဂျား ဒီဟူကုန်မှာ စေတီ(၁)ခု ဒီထောင်ကုန်းမှာ စေတီ(၁)ဆူ ဒီဟာဟို အရှေ့တက်ထောင်ထိမှာ စေတီ(၁)ဆူ

ပြုပျက်နေတာ ရှိတယ်။

အဲဒါ ဆရာတော်ဦးစိုးပြီး ပြန်ပြန် ဖောင့်
ရောက်ထားတယ်။ အခု ဒီတစ်တီဟူတောင်
ထိပ်က တစ်တီဟူဘုရားကို လွန်ခဲ့တဲ့(၆)
နှစ်လောက်ကပဲ ပြန်ပြန်ပဲ တည်ထားခဲ့ရ
တယ်။

ကျွန်ုပ်ကား **မြတ်စွာဘုရား၏
သွားတော်ဓာတ် ဌာပနာထားသော
ကျိုက္ကဒူးစေတီတော်ကို တွေ့ရှိ
ဖူးမြင်ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။**

မုတ္တဒူးကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦး
ဆောင်၍ ပြုပြင်ထားသော စေတီတော်
မှာ ရှေးအခေါ် ကျိုက္ကဒူးစေတီတော်
ဖြစ်ကြောင်း။ ယခု ဤနေရာမှ
အနောက်တောင်ဘက်ရှိ ဇာသပြင်ရွာ
မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်ဓာတ်
ဌာပနာထားသော **ကျိုက်ပိုင်ကြို
စေတီတော်ရှိကြောင်း...**

ယခုခေတ် ကရင်ပြည်နယ်အပိုင်း၊
ဘားအံမြို့နယ်အပိုင်းတွင် ဇာသပြင်ရွာ
ရှိ ကျိုက်ပိုင်ကြိုစေတီနှင့် ယခု မုတ္တဒူး
ရွာ၊ ကျိုက္ကဒူးစေတီတော်ဟူ၍ သွား
တော်ဓာတ် ဌာပနာထားသော စေတီ
တော်(၂)ဆူသာ ရှိကြောင်း သမိုင်း
တစ်ပိုင်းတစ်စကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

မုတ္တဒူးရွာအရှေ့ဘက်တွင် လှိုင်းဘွဲ့
ချောင်းရှိပြီး ကျိုင်းမြစ်နှင့် ဆက်သွယ်
ထားကြောင်း၊ ဟိုတုန်းက လှေများဖြင့်
ဆက်သွယ်သွားလာခဲ့ကြောင်း ရွာခံ
သက်ကြီးရွယ်အိုများက ပြောပြသည်။

ယခုတော့ ချောင်းကြီးများနှင့် ဆက်
သွယ်ထားသော ချောင်းငယ်များ ကော
သွားသဖြင့် လှေနှင့် သွားနိုင်သော
ခရီးမရှိတော့ပါ။ မော်တော်ကား၊
မော်တော်ဆိုင်ကယ်တို့ဖြင့်သာ ကုန်း
လမ်းမှ သွားလာနေကြပြီဖြစ်သည်။

မုတ္တဒူးရွာ အရှေ့ဘက်(၁)မိုင်ခန့်
တွင်ရှိသော သုံးအိမ်တန်းရွာ၏ အရှေ့

၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘက်ကပ်လျက်ရှိ တစ်တီတူးတောင်
ကုန်းထိပ်မှ တစ်တီတူးဘုရားဆိုသော
စေတီမှာ မုဒ္ဒမြတ်စွာဘုရား၏ သွား
တော်ဓာတ်(၁)ဆူ ဌာပနာတည်ထား
သည့် ရှေးဟောင်းစေတီတော်ကျိုက္ကဒူး
ဖြစ်ကြောင်း လူသိနည်းလှပါသည်။

ရွှေကျင်မြို့ ကျောက်မော်ဘုရားကြီး
သမိုင်းပေစာ အလိုအရ "စဒု"စေတီ
ဟုလည်း ဇာနည်မင်း ဒကာခံ၍ တည်
ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မုတ္တဒူးရွာကို ရှေးခေတ်က မုတ္တဒူး
မြို့အဖြစ် တည်ထားပြီး ခေတ္တ ထီးနန်း
စိုးစံခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ **သထုံဒေသ
ဒုံဝန်းရွာဇာတ် မဂ္ဂဒူး(ခေါ်) ဝါရီမင်း
ဖြစ်မည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။**

ကျွန်ုပ်ယခု ဖူးမြင်ရသော တစ်တီ
တူးစေတီတော်ကို ရှေးဟောင်းဘုရား
ကျိုက္ကဒူးစေတီတော်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်
အတတ် ပြောရခြင်းမှာ ကျောက်ကြီးမြို့
နယ်အတွင်းရှိ ကျောင်ပြာမြို့ဟောင်း
ကျိုက်မော့တွတ်စေတီတော်ကို ရှာဖွေ
တွေ့ရှိစဉ်က အနေအထားမျိုးနှင့် ထပ်
တူထပ်မျှ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပေတည်း။

ကရင်ပြည်နယ် ဒေသခံများအနေ
ဖြင့် မိမိတို့နယ်မြေဒေသအပိုင်အတွင်း
သွားတော်ဓာတ် စေတီတော်တစ်ဆူ
တည်ရှိခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်
ကြပြီးသွားရောက် ဖူးမြင်လျှင်ဒါနိုး
ပူဇော်ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ရင်း မုဒ္ဒသာသနာ ရောင်ဝါနေသို့
လင်းစေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါ
ရန် ဖော်ထုတ် တင်ပြ လမ်းညွှန်ပေး
လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ (LL.B)

ဆီးချိုရောဂါ

သက်သာပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေသော
ဆေးနည်းကောင်းလေးတစ်ခု

ယခု
ရေးသား
တင်ပြမည့်
ဆေး
နည်းလေး
မှာ ဆီးချို
ရောဂါနှင့်
ပတ်သက်၍ ငွေကုန်ကြေးကျ မများ
လှဘဲ အလွယ်တကူ သက်သာပျောက်
ကင်း ချမ်းသာစေနိုင်သည့် စာရေးသူ
တို့၏ ဘိုးဘိုးကြီး ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များ
အားကုသခဲ့သောဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။
ဆီးချိုရောဂါမှာ ဆေးဝါးမတွေ့ပါက
လူ၏ အသက်အန္တရာယ်အတိပင် ရန်
ရှာတတ်သော ရောဂါတစ်ခုဖြစ်ပြီး
ကြာရှည်စွာ ခံစားတတ်ကြရသော
အလွယ်တကူနှင့် အမြစ်ပြတ် ပျောက်
နိုင်ခဲ့သည့် ရောဂါတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆေးနည်း

၁။ မင်းကိုက	(၁)ကျပ် (၄)ပဲသား။
၂။ လေးညှင်း	(၁)ကျပ် (၄)ပဲသား။
၃။ သင်္ဘောဆားပုပ်	(၁)ကျပ် (၄)ပဲသား။
၄။ နှံချိုနှစ်	(၁)ကျပ် (၄)ပဲသား။

ယင်းဆေး အားလုံးပေါင်း အမှုန့်ပြု
မန်ကျည်းမုည့် (၁၁)ကျပ်သာ။
ပျားရည် (၁၀)ကျပ်သာ။ ဆား
(၂)ကျပ်သာ၊ ရောသမအောင်မွှေ
ညဉ်းပိုင်း အရွယ်ချင့်ချိန်စား။
ဆီးချိုရောဂါ ဝေဒနာကို သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

သူဒီ အတ္တနံ ပရိကေသုဟန္တု
အေးအေး (လိကုန်း)

မြေပြင်ဆောင်ပါ

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထိုင်ရှင်အေးဝါ မြေပြင်ဆောင်အမှတ် ၈၀၁၃ (၂) ၁၀၁၆၇၅ (တံဆိပ်ကားစာနံပါတ်) ၀၁၃/၀၂၂၂

ဦးဘိုက်ဝိ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ကျိုးကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျောက် အိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်ခိမ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် ပိုးကြီးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးသောကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်း

နတ္ထိရာဇာမြင့်မဂ္ဂလင်းသျှာ

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စ် ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကို အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

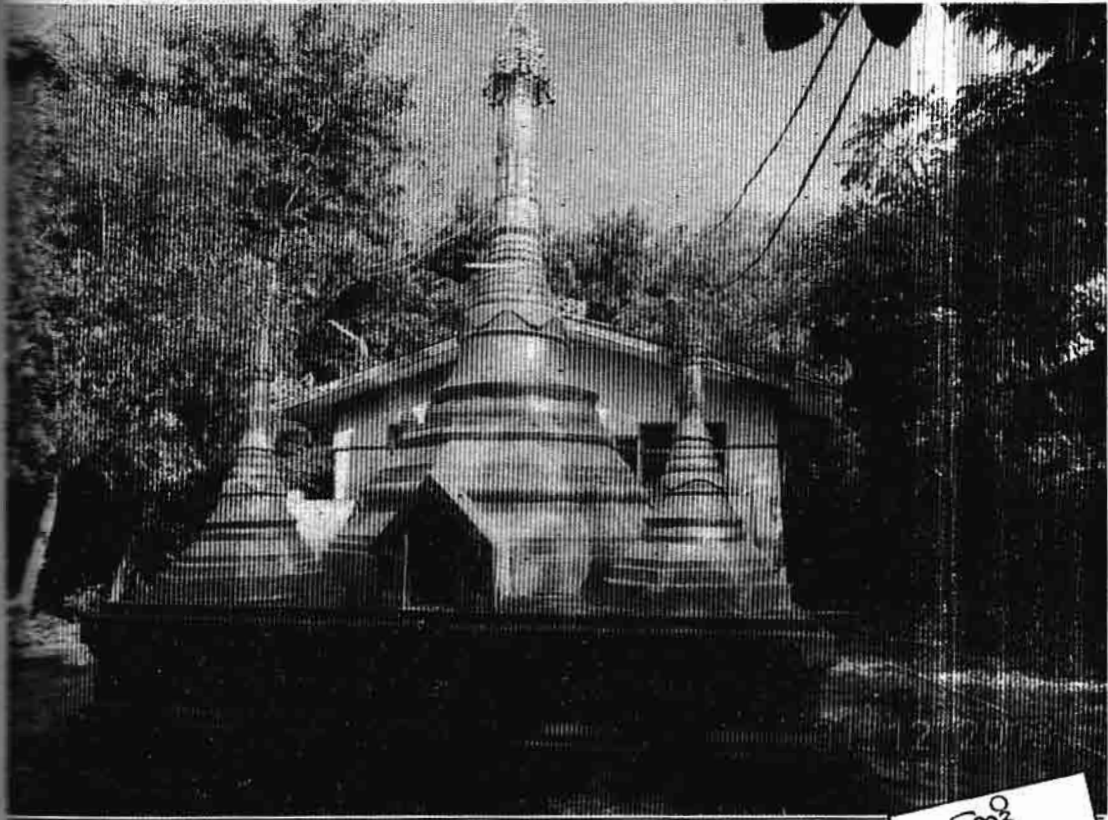
ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်စိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ၊
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စ် (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၃၆၀) ၁၂၄၄၄(၈)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပျံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၉၀၉၀၉၊ ၀၉-၇၇၂ ၄၁၀၉

ပုံနှိပ်ဖြန့်ဖြူးခြင်းရေး-
အမှတ်(၁၂/၉) ၁၅၀၀လမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉-၇၇၂ ၂၂၆၃၇

ရဟန္တာ(၅၀၀)တောင်တော်ရှိ ဘိုးတော်တောင်မင်းဆင်းတော်ယဇ္ဇက ဂိုးနဝင်းစေတီတော် တောင်ထပ်ယဇ္ဇ တောင်သုဝေ တောင်မြတ်သီရိ

မင်းတင်္ဂါ
(ဂန္ထီရတောင်တန်း)

ပေါက်ပွားမြို့မြို့ တောင်ပိုင်းဒေသ

မှ နေရာထူးတစ်ခု

အရှင်ခမ္မဝိဇ္ဇာ မဟာအာရိယဝံသ
ဆရာတော်၏ ဒေသမြေ

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်
အစောပိုင်းကာလတွင် မော်လမြိုင်မြို့
အရှေ့ဘက်ရှိ တောင်ပိုင်းတောင်
ရဟန္တာ(၅၀၀)ဓမ္မာရုံမှာ ခေတ္တသီတင်း
သုံးခဲ့စဉ် တစ်ညမှာ အိမ်မက်ထူး မက်ခဲ့
သည်။ အိမ်မက်ထဲမှာ ဆရာတော်
အိမ်ပါးက...

လက်ယာဘက် စမ်းချောင်းလျှိုထဲမှာ
ကမ္ဘာ့ညွန့်တဲကျောင်းဝယ်ဆောက်ပြီး တရား
အားထုတ်ပါ။
ဟူ၍ မိန့်ကြားလမ်းညွှန်ပါသည်။
ထိုအိမ်မက်ထဲတွင်ပင် ဆရာတော် ညွန့်
ပြသောနေရာအနီး၌ အုတ်ဂူတစ်လုံးကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။
'ဆရာတော်က ဘယ်က ကြွလာတာလဲ
ဘုရား သက်တော်ဝါတော် ဘယ်လောက်
ရှိပြီလဲ ဘွဲ့တော်က ဘယ်လိုပါလဲ'
ဟု ဦးပဉ္စင်းက စုံစမ်းမေးမြန်းမိပါ
သည်။

'ဘဝန်ရဲ့ သက်တော်(၁၂၀) သိက္ခာတော်
(၁၀၀)ဝါ ဘွဲ့အမည်က ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအာရိယ
ဝံသ ဖြစ်တယ်။ ဟို... မတ္တရာနယ်ဘက်က
ကြွလာတာ'
ဟူ၍ ပြန်ဖြေပါသည်။ ထိုညကား
နတ်တော်လဆန်း(၅)ရက်ည ဖြစ်
ကြောင်း မှတ်မိနေသည်။
နတ်တော်လဆန်း(၆)ရက် နံနက်
ပိုင်း အရုဏ်ဆွမ်းစားပြီးနောက် ကမ္ဘာ
ဓာတ်တိုင်အထက် ကိုးနဝင်းစေတီတော်
သို့ တောင်တက်လမ်းအတိုင်း ဘက်
သွားပြီး ဦးချိုရိုးလိုက်သည်။ ထိုစေတီ

တော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ထူးခြားလှ၏။
'အောင်ယော၊ အောင်သူ၊ အောင်ပြတ်
သိရှိ'

ဦးပွင်းလည်း ကိုးနဝင်းစေတီတော်
၏လက်ယာဘက် စမ်းချောင်းလျှိုထဲသို့
ဆင်းသွားရာ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း
အုတ်ဂူတစ်လုံးကို တွေ့ရှိရသည်။
အုတ်ဂူတွင် ရေညှိများ ဖုံးလွှမ်းနေ
သဖြင့် ကမ္မည်းစာတန်းများ ပိတ်ပြင်ပြင်
မမြင်ရပါ။ အနီးရှိ တုတ်ချောင်းငယ်
တစ်ချောင်းယူပြီး အုတ်ဂူမျက်နှာပြင်ရှိ
ရေညှိများကို ခြစ်ထုတ်လိုက်သော
အခါ...

'ဗွတ်ဗွတ်ဟဟအနီယံသံဆရာတော်
(၁၃၂)ပြည့်'

ဟူ၍ တွေ့ရှိရသည်။

ထိုအုတ်ဂူ၏ ခေါင်းရင်းဘက်သို့
လှည့်ပတ်ကြည့်ရာ အုတ်ဂူ၏ ခေါင်း
ရင်းဘက်၌ လေးထောင့် အပေါက်ငယ်
တစ်ပေါက်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုအပေါက်မှ အတွင်းဘက်သို့
ချောင်းကြည့်ရာ မှောင်နေသဖြင့် ဘာမှ
မမြင်တွေ့ရပါ။ ထိုအချိန်တွင် ဦးပွင်း
ပျောက်သွား၍ လိုက်ရှာကြသော ဒကာ
များ၏ အသံကို ကြားရ၏။ ဦးပွင်းလည်း
လူလုံးထွက်ပြပြီး သူတို့နှင့်အတူ
အောက်မော့ရုံသို့ ပြန်ကြွခဲ့ပါသည်။

နေ့ဆွမ်းစားပြီးနောက် မနက်က
ရောက်ခဲ့သော အုတ်ဂူကို ပြန်လေ့လာ
လိုသဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်
ယူကာ ပြန်တက်သွားသည်။

အုတ်ဂူနှင့်အနီးဝန်းကျင်ကို သန့်ရှင်း
ရေး နည်းနည်းလုပ်ပေးပြီး အုတ်ဂူ
ခေါင်းရင်းဘက်အပေါက်ကို လက်နှိပ်
ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်မည်ရှိစဉ်
အသက်(၆၀)ခန့် အသားညိုညို မျက်နှာ
ထားတင်းတင်းနှင့် အမျိုးသားကြီး
တစ်ယောက် တောစပ်မှ လျှောက်လာ
သည်ကို ရုတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အရှင်ဗုဒ္ဓိဗ္ဗာဟာအနီယံသံဆရာတော်နှင့် လိုက်သို့ထောင် ပြည်ညှိပြည်ပေသည့်
သီဟိုဠ်စမ်းထောင့်တော်(၁)နှင့် လက်ရှိ ထိန်ထိမ်းထောင့်ကျက်နေသော ဦးပွင်းကြီး(ယာ)

◆ သီဟိုဠ်စမ်းထောင့်တော် ထောင့်တစ်သံခုံသော ရဟန္တာ(၅၀၀)
တောင်ထောင်ရှိ ကျောင်းသင်္ချာနှင့် လက်ရှိ သီတင်းသုံးနေသောဦးပွင်းကြီး

“ဒကာကြီး ဘယ်သွားမလို့လဲ” ဟု
ဦးပွင်းက လှမ်းမေးလိုက်သည်ကို ထို
သူက ပြန်မဖြေဘဲ...

‘ကိုယ်တော် ဒီအုတ်ဂူနားမှာ ဘာလုပ်နေ
တာတဲ့’

ဟု ပြန်မေးသဖြင့်...

‘ဒီဂူမှာ အပေါက်တစ်ပေါက်ရှိလို့ ထာဝရမိန့်
ချောင်းကြည့်ပလို’

ဟု ဦးပွင်းက ပြန်ဖြေပေးလိုက်
သည်။

‘သုတစ်ပါးကို မစပ်စုပါနဲ့ ကိုယ်တော်
အနီကို အနီအတိုင်း ထားလိုက်ပါ။ အဲဒီ

ဆရာတော်အကြောင်း သိရင်ရင် တပည့်
တော် ပြောပြမယ်။ ဒီရဟန္တာ(၅၀၀)မှာ
အဝိဇ္ဇာနိလာဝင်တဲ့သူတွေ ပြောပြထားတာ
ဟို ကိုးနဝင်းစေတီတော်မှာ သွားရအောင်
ဟု ပြောပြောဆိုဆို တက်သွားသဖြင့်
ဦးပွင်းလဲ ထိုအမျိုးသားကြီး နောက်သို့
လိုက်သွားပါသည်။ ကိုးနဝင်းစေတီတွင်
ဦးချိုရှိခိုးလိုက်ပြီး...

‘တပည့်တော်နာမည်က အောင်မင်း
စစ်မှုထမ်းဟောင်း။ ဟောတို... သွေး
သောက်ရွာမှာနေတယ် ဘုရား။ အဲဒီ
အုတ်ဂူထဲက ဆရာလောင်းက ဒီကိုမပြ

လာခင် မတ္တရာနယ်ဘက်မှာ အဂ္ဂိရတ် အတတ်ပညာနဲ့ ဓာတ်ကစားပြီး ပိတ် ဖြူဝတ်၊ သက်ပယ်စား၊ လူသူတော် ဘဝနဲ့ ဓာတ်အောင်ပြီးမှ ရဟန်းဘဝ တူးပြောင်းခဲ့တယ်။

အဲဒီနောက် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ သစ်တောဝန်ထောက် ဦးမောင်ညွန့်နဲ့ ဇနီးဒေါ်တင်တို့ကို မီးရထားပေါ်မှာ တွေ့ဆုံပြီး မော်လမြိုင်မြို့ကို ကြွရောက် လာခဲ့တယ်။

ဒီမှာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ တပည့်ဒကာ တွေကို ကပ်သုံးပါးက ကယ်တင်ပေးဖို့ ရဟန္တာ(၅၀၀) သာသနာ့နယ်မြေမှာ သီတင်းသုံးခဲ့တယ်။

အခု ဒီကိုးနင်းစေတီတော်ကို ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ဓာတ် ပဋ္ဌာန်းဆက်အရ တည်ခဲ့ပြီး အောင် ဇေယျ၊ အောင်သုခ၊ အောင်မြတ်သီရိ ဆိုတဲ့ဘွဲ့အမည်ကိုပေးထားတာဖြစ်တယ်။

ယိုးတော်တင်ချိန်က ဆရာတော် တိုယ်တိုင် ငြိမ်းစင်ပေါ်ကနေ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုးကြဲချတယ်။ တန်ဖိုးကြီးတဲ့စိန်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ ကျောက်စိမ်း၊ ဂေါ် မုတ်၊ ပယင်း၊ ပုလဲ စတဲ့ ကျောက်မျက် ရတနာမျိုးစုံကို ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရရှိခဲ့တယ်။

စေတီဒကာ သစ်တောဝန်ထောက် ဦးမောင်ညွန့်နဲ့ဇနီး ဒေါ်တင်က စိန် အရွယ်ညီ(၂)လုံး ရရှိပြီး နားကပ်လုပ် ဝတ်ချိန်ကစပြီး စီးပွားစွာ ဒီဇေအလား တိုးပွားခဲ့တယ်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်း တွေ အများကြီးလုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

ဦးအောင်မင်းဆိုသူက ထိုသို့ ရှင်းပြ ပြီး ဦးပွင့်ကို နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာ သွားပါသည်။

အထက်ပါ ဇာတ်လမ်းတစ်ပိုင်း တစ်စမှာ ကျွန်မရောမြို့နယ်၊ ပိန္နဲကုန်း ရွာ၊ သီဟိုဠ်စမ်းတောရ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကဉ္စ၏ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်မှာကြမ်းမှာဖတ်ရှုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုဇာတ်လမ်း၏ နောက်ပိုင်းမှာ

◆ သီဟိုဠ်စမ်းတောရဆရာတော်နှင့် ယခင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ရဟန္တာ(၅၀၀) တောင်သစ်တောရ ဆွမ်းစားဆရာတင်

◆ လျှို့ဝှက်စမ်းချောင်းကလေးနှင့် အရှင်ဓမ္မဒိဋ္ဌာမဟာသာဂိုဏ်းယာဝံသ ဆရာတော် တံဆရာတင်၊ ဇရာတောင်

လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှ ၏။ ကျွန်ုပ် အောင်ဖေ(LL,B)မှာ သီဟိုဠ် စမ်းဆရာတော်နှင့် အထိုက်အလျောက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သဖြင့် အထက်ပါ ဇာတ်လမ်းတွင်ပါဝင်သော ရဟန္တာ (၅၀၀)သို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက် လေ့လာရန် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ အတွင်း မော်လမြိုင်မြို့သို့ သွားရောက် ခဲ့သည်။

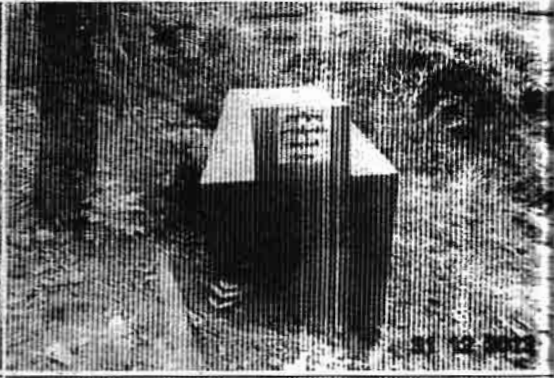
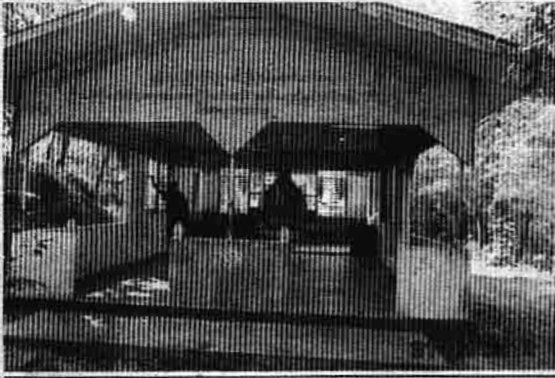
ကျွန်မရောမြို့နယ်၊ ပိန္နဲကုန်းရွာ၊ သီဟိုဠ်စမ်းဆရာတော်ကို သွားရောက် ပင့်ဆောင်ပြီး တောင်ပိုင်းတောင်သို့ တက်ပါသည်။

ပထမတွင် ဆရာတော် သီတင်းသုံး ခဲ့ဖူးသော ရဟန္တာ(၅၀၀)တောင်စောင်း

ရှိ ကျောင်းသစ်နန်းငယ်သို့ စတင်တက်ပါ သည်။ ထိုကျောင်းသစ်နန်းတွင် ယခု လက်ရှိ သီတင်းသုံးနေဆဲ ဦးပွင့်ကြီး တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ရ၏။

ထိုကျောင်းသစ်နန်းနှင့် မနီးမဝေးမှာ ဆွမ်းစားကျောင်းကို တွေ့ရသည်။ ထို နေရာမှ အပေါ်သို့ ထပ်တက်သွားသော အခါ အောင်ဇေယျ၊ အောင်သုခ၊ အောင်မြတ်သီရိ ဘွဲ့အမည်ရှိ ကိုးနင်း စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ စေတီ တော်အနီးတွင် အခိုင်အမာ အာရုံခံ တန်ဆောင်းအဆောက်အအုံကို တွေ့ ရသည်။

'ဒီစေတီတော်ကို ပြုပြင်လာတွေ ဒီအာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးကို ဆောက်

ကိုရင်ဆင်တော်အင်္ဂါရီ အာရုံစဉ်ဆောင်

အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်(၁၃၂)အုပ်စု

လုပ်လျှင်ဒါနိတောတွေဟာ အရင်ဘုရား ဒကာကြီး ဦးမောင်ညွန့်+ ဒေါ်တင်တို့ရဲ့ သားသမီးမိသားစုတွေပါပဲ။ ဦးသန်းဝိ+ ဒေါ်ခင်စောမူမိသားစုလို့ ကမ္ဘည်းထိုး ထားတယ်'

လက်ရှိ သီတင်းသုံးနေဆဲ ဦးပွင့်က ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

သီဟိုဠ်စမ်းဆရာတော်နှင့် ထို ကိုးနင်းစေတီတော်ကို ဆက်လက် စောင့်ရှောက်နေသော ဦးပွင့်ကြီးတို့ ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စေတီ တော် ညာဘက် စမ်းချောင်းလျှိုထဲသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဇွေရာသီဖြစ်၍ ရေအနည်းငယ်မျှသာ စမ်းချောင်းထဲမှာတွေ့ရှိရသည်။ ဟိုယခင်က ဤစမ်းချောင်းမှာ ဇွေရာသီလည်း ရေအမြစ်ဆင်းနေကြောင်း သိရသည်။

စမ်းချောင်း၏ အပေါ်နားလေးတွင် နတ်ရေကန်၊ နတ်ရေတွင်းဟု ခေါ်သော သဘာဝရေထွက်တစ်ခုရှိပြီး ထို နတ်ရေတွင်းအနီးမှာ အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်က တံကျောင်းကလေးဆောက်လုပ်၍ တရားဓမ္မ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

'ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာ အင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်ရဲ့ လက်ရင်းတပည့်အား ကပ္ပိယကြီးဟာ အလက်(၉၀)လောက်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကပ္ပိယအင်္ဂါကြီး

မကွယ်လွန်မီ ဒီနေရာကို ခဏခဏ လာတယ်။

ဒီဆရာတော် ခန္ဓာဝန်ချုပ်က အလွန်ထူးခြားကြောင်း ပြောပြတယ်။ အဲဒီ ကပ္ပိယအင်္ဂါကြီး ကျောင်းကလေးမှာ ကပ္ပိယအင်္ဂါကြီးထိုင်နေတဲ့ အတိုင်း နောက်ဘက်ကို နည်းနည်းလေး ယိုဝ်ပြန်တယ်။

ကျောက်နံရံတော်ဟာ ကြမ်းပြင်နဲ့ လုံ့လထိဘူး။ နံရံကို ပိုထားခြင်းလဲ မရှိဘူးလို့ ကပ္ပိယအင်္ဂါကြီး ပြောပြခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ခန္ဓာဟာ တင်းတောင့်ခြင်း အေးစက်ခြင်း ပုပ်နံ့ခြင်းလဲ မရှိဘူးတဲ့ ဆရာတော်ခန္ဓာဝန်မရခင်က မှာထားတဲ့ အတိုင်း ဝိသုဒ္ဓိပြုပြီးပဲ ပုဂ္ဂိုလ်ပြု ခေါင်းရင်းတက်မှာ အပေါက်ဖောက်ပေးခဲ့တယ်။

တစ်ဖက်လောက်ကြာတော့ အဲဒီအပေါက် နေရာဟာ မူလထက် (၃/၄)ဆလောက် ကျယ်နေတာတွေ့လို့ ကြည့်လိုက်တော့ ခန္ဓာကို မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒီအပေါက်ကို မူလအတိုင်း ခပ်သေးသေး ပြန်ပိတ် ပြုပြင်ထားတယ်လို့ ကပ္ပိယအင်္ဂါကြီး ပြောပြခဲ့တယ်'

လက်ရှိ ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသော ဦးပွင့်ကြီးက အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်၏ ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် အဆုံးသတ် ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤလောကတွင် သာမန်အားဖြင့် ဉာဏ်မမီနိုင်သေးသော ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကြယ်များစွာ ရှိသည့်အနက် ဤဖြစ်ရပ်သည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါမည်။

အောင်ဇေယျ၊ အောင်သုခ၊ အောင်မြတ်သီရိ ကိုးနင်းစေတီတော်နှင့် စေတီတော်အနီး စမ်းချောင်းလေးနံဘေး အုတ်ဂူအနီး လျှိုစောင်းတံကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ တရားလာရောက် အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ မကြာခဏ တွေ့မြင်ရသည်။

အာရုံနိမိတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း အိပ်မက်နိမိတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း ကူညီလမ်းပြပေးသော အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်နှင့် ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်တို့ကိုလည်း ရံဖန်ရံခါ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဤနေရာတွင် ကြုံရ ဆုံရဖူးသော ထူးခြား ဇာတ်လမ်းများလည်း ကြားခဲ့ရပါသည်။

စာဖတ်သူများ စိတ်ဝင်စားလျှင် တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်နိုင်ကြရန် လမ်းညွှန် ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဓမ္မဝိဇ္ဇာမဟာအင်္ဂါယာဉ်သံ ဆရာတော်အကြောင်း ယခုထက် ပိုမို သိထားသူများကလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါး ရေးသား ဖော်ပြပေးပါရန် စီမံခေါ်အပ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
မင်းကုဋိ (ကမ္ဘီရီလောကတန်း)

ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်

ကတော့ထိုးသော်နှင့် စိရင်လိုသော်

လူလောကသဘာဝတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုကို လူတိုင်း လူတိုင်း ကြိုတွေ့ဖူးကြပေလိမ့်မည်။ စာရေးသူလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်မှု မြောက်မြားစွာကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ အမြဲတစေ ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သားခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့အတူ ဆန်းကြယ်မှုမျိုးကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတရစေရန်အလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁)လခန့်က ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကတော့ထိုး၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများ ဆက်တိုက် ဆိုသလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

စာရေးသူသည် ကသာမြို့တွင် နေထိုင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် သစ်ပင်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ စာပေသင်ကြားခြင်းများကို ဝါသနာပါပါသည်။

စာရေးသူသည် ဘုရားပန်းအိုးတွင် လှူဒါန်းထားသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်များကို စွန့်မပစ်ဘဲ အိမ်ရှေ့တွင် စိုက်ပျိုးထားပါသည်။

ကျောက်စိမ်း ပန်းပင်များသည် မြေ၊ ရေ၊ လေ ကောင်းမွန်မှုကြောင့် စိမ်းစိုစွာဖြင့် ပေါက်ရောက်ရှင်သန်နေသည်မှာ (၅)နှစ်ကျော် (၆)နှစ်ခန့် ရှိနေပေပြီ။ ယခုနှစ်မှ ထူးခြားစွာဖြင့် ယင်းကျောက်စိမ်းပင်မှာ ကတော့ထိုးခြင်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

မြတ်လွန်းလောက် (ကသာမြို့)

တစ်နေ့... စာရေးသူတက္ကသိုလ်ဝင်တန်း တပည့်များအား စာပေသင်ကြားနေခိုက် အိမ်ရှေ့တွင် ကသာမြို့ ပတ္တမြားမြို့ ဦးကျောင်းမှ အသက် (၅၆)နှစ် အရွယ်ခန့် သီလရှင်ကြီးတစ်ပါး ဆွမ်းဆန်အလှူ ရပ်နေသည်။

စာရေးသူလည်း တပည့်များကို စာသင်ကြားမှု ခေတ္တခဏရပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်ထိ သီလရှင်

ကြီးအား ရိုရိုသေသေ ဆွမ်းဆန်လောင်းနေသည်။

ထိုအခိုက် သီလရှင်ကြီးမှ... 'အာကြီး...အာကြီးတို့ ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကတော့ထိုးနေပါလား' ဟု မိန့်တော်မူပြီး... 'ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်က ကတော့ထိုးခံတယ် အာကြီး၊ ယာတ်ယာတ် အံ့ပဟန်ကောင်တယ်'

ဆိုပြီး ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကတော့ထိုးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍

စာရေးသူ၏ အိမ်ရှေ့တွင်ရှိ မြတ်လွန်းလောက်

စာရေးသူအား မိန့်တော်မူလေသည်။ စာရေးသူကလည်း...

'ဟုတ်သလား သီလရှင်ကြီး' 'တပည့်တော်တို့ကတော့ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ဆိုတော့ ရဂုမထားမိဘူး ဘုရား၊ အခု ဒီကျောက်စိမ်းဂမုန်းကို ဘယ်လို ဆက်လက်ပြီး လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ တပည့်တော်တို့ကို မိန့်ခဲ့ပါဦး ဘုရား'

ဟု လျှောက်တင်မိခဲ့လေသည်။ သီလရှင်ကြီးက...

ဒီကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်ဟာ အိမ်တိုင်းမှာ ပေါက်ရောက်ပေမယ့် ဒီလိုဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်း တယ်။ သူ့အလိုအလျောက် ကတော့ထိုတာ ကို အပင်ကို အောက်ခြေနားကစပြီး စား (သို့မဟုတ်) ကပ်ကြေးနဲ့ သေချာပြတ် ဖန်ခွက်သန့်သန့် တစ်ခွက်ထဲကို သန့်စင်ပြီး သား သဲတစ်ဝက်ထည့် ရေတစ်ဝက်ထည့် ကတော့ထိုးတဲ့အပင်ကို ရေစင်အောင် ဆေးပြီး တုရားမှာ အာရုံပြု ကပ်လျှပ်ဖော် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပေး' ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း... 'ဒီလိုဖြင့်ရင် ဘုရားတပည့်တော် တို့ကို ကြည့်ပြီး စီစဉ်ပေးပါဦးဘုရား၊ တပည့်တော်တို့မှာ ဒီလို လွန်အဆောင် ကောင်း လာဘ်ကောင်းတွေနဲ့လဲ သိပ်ပြီး အကျွမ်းတဝင် မကြုံဖူးသေး လို့ ဘယ်လို လုပ်ရမယ်မှန်း မသိသေး လို့'

ဟု ပြန်လျှောက်တင်ပြီး သီလရှင် ကြီးကို အိမ်ပေါ်ပင့်ပြီး နေရာထိုင်ခင်း ခင်းပေးပြီး သီလရှင်ကြီး ခိုင်းသလို ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်ကို စီစဉ်ပေးရပါ တော့သည်။

ထိုသို့ စီစဉ်ပေးပြီး ခဏကြာတော့ ဆရာကြီးက ဘုရားရှေ့မှာ ပရိတ်ရွတ် ပေး၊ ကျောက်စိမ်းဂမုန်းအား ဘုရား ရှေ့မှာ ကပ်ပြီး အာရုံပြု ဆုတောင်းပေး ပရိတ်ရွတ်ပေးပါသည်။

သီလရှင်ကြီးက...

'သီလရှင်ကြီး သီတင်းသုံးနေတဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ဒီလိုမျိုး ကျောက် စိမ်းဂမုန်းပင် ကတော့ထိုးတာ တစ်ခါ ကြုံဖူးတယ်။ သီလရှင်ကြီးလဲ ဒီလို ကြုံတော့ အခုလို စီရင်ပြီး တစ်ပတ် လောက်ကြာတဲ့အခါမှာ မြို့ထဲက ဒကာမကြီး တစ်ယောက်က သီလရှင် ကြီးကို ငွေတစ်သောင်းကျပ် လာကပ်

တယ်။ သီလရှင်ကြီးကလဲ လှူဒါန်းထားတဲ့ ငွေနဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေလဲ လုပ် ဖြစ်တယ်။ ထို(၃)စောင်ထိုးတာ (၁)သိန်းဆုပေါက်တယ်။ အင်မတန် လာဘ်ရှင်တယ်'

ဟု မိန့်ကြား ပြောပြသွားခဲ့ပါသည်။ 'နောက်တစ်ကြိမ် ရွာဘက်မှာလဲ သီလရှင်ကြီး ဆွမ်းခံကြွသွားတုန်း ဒီလို ကတော့ထိုးတဲ့အိမ်နဲ့ ကြုံလို့ ဒီလိုပဲ သူတို့လဲ မသိလို့ သီလရှင်ကြီးပဲ လုပ် ပေးခဲ့ရသေးတယ်။ သူတို့လဲ ထိပေါက် လို့ အလှူကြီးပေးနိုင်တဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်'

ထို့နောက် စာရေးသူတို့အိမ်ပေါ်မှာ ဘုရားအာရုံပြုပြီး နာရီဝက်ခန့် နေပါ သည်။ ပြီးတော့ သီလရှင်ကြီးက သူ့ အာရုံထဲမှာ ပေါ်လာတာကို စာရေးသူ တို့မိသားစုကို ပြန်လည်ပြီး ပြောပြခဲ့ ပါသည်။

'ဒကာကြီး ဒကာကြီးတို့အိမ်မှာ နောက်တစ်ပတ်အတွင်း သံဃာ(၅)ပါး ဖြစ်ဖြစ် (၁၀)ပါးဖြစ်ဖြစ် ဆွမ်းကပ်ဖို့ရာ နဲ့ အိမ်ကျက်သရေ တိုးတက်ဖို့ မင်္ဂလာ လုပ်ဖို့ မြင်တယ်'

ဟု ပြောပါသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုကတော့ တကယ့်ကို တိုက်ဆိုင်မှုပဲ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ အိမ်အခြေအနေကို သီလရှင်ကြီးက မသိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထို သီလရှင်ကြီးက အသက်အရွယ်က ကြီးနေ၍တစ်ကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံမှ သာ ဆွမ်းခံကြွလာတာသာ မြင်ဖူးသော ကြောင့်တစ်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ဒီအိမ်မှာ စီးပွားဥစ္စာ ဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးတက်လာနိုင် ကြောင်းနှင့် အခြား ရှေးဖြစ်နောက်ဖြစ် များကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

သီလရှင်ကြီး ပြန်သွားပြီး (၅)ရက် အကြာတွင် ကြုံတင်စီစဉ်မှု မထားဘဲ နှင့် စာရေးသူ၏အိမ်၌ ညီမဖြစ်သူအား အာဝါဟာ ဝိဝါဟာ မင်္ဂလာနှင့်အတူ သံဃာတော်ငါးပါးကို ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း မင်္ဂလာ ပြုခဲ့ရသည်။

ဗြန်းစားကြီး စီစဉ်ရခြင်း ဖြစ်လေ သည်။ သို့ပေမယ့် ချောမော အောင်မြင် စွာဖြင့် ပြီးဆုံးခဲ့လေသည်။ နောက်ထပ် လည်း အလှူငွေသင့်သလို အလှူဒါန ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သလို ငွေကြေးများက လည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဝင်လာခဲ့လေ သည်။

သီလရှင်ကြီးမှ ဒီကျောက်စိမ်းဂမုန်း ကတော့ထိုးတာ ဘုရားမှာ (၁)လ ကျော် (၂)လကျော်ကြာအောင် ရေလဲ ၍ ကပ်လှူပြီးနောက်မှာ အိမ်ရှေ့မှာ ရွှေရည်လောင်းပြီး ခြံဝင်း အသေးလေး ခတ်ကာ သေသေချာချာ စိုက်ပျိုး သင့်ကြောင်း မိန့်မှာကြားသွားကာ သီလရှင်ကြီးလည်း ပြန်လည်ကြွသွား ခဲ့လေသည်။

စာရေးသူလည်း တပည့်များအား စာပေ ဆက်လက်သင်ကြားရန် အိမ် အောက်သို့ ဆင်းခဲ့လေသည်။

အကယ်၍ စာဖတ်သူတို့ ဒေသ၌ လည်း ယခုလို အဖြစ်မျိုးနှင့် တွေ့ကြုံ လာလျှင် စာရေးသူကဲ့သို့ သီလရှင် ကြီးနှင့် မကြုံခဲ့ပါက ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ် ၍ စီရင်ထားသင့်ပါကြောင်းနှင့် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကတော့ထိုးခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ စေတနာကောင်းဖြင့် အဆောင်ကောင်း လာဘ်ကောင်း တစ်ခုကို စာဖတ်သူ ပရိသတ်များအား ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

မြတ်လွမ်းနောင်(ကယာမြို့)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူ အညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ . . . ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ခွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ . . . မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခဲစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနိနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ခွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ . . . အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ် လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ဖျာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေတံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုံ အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာတံ၊
မြောက်ဥက္ကလာ၊ ဝန်း - ၀၆၉၁၀၉၊ ၀၉၇၂၁၂၇၅၂၅။

သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေး ဖြစ်စေဖို့

ပိတုန်းပဲခိုင်းမုန့်

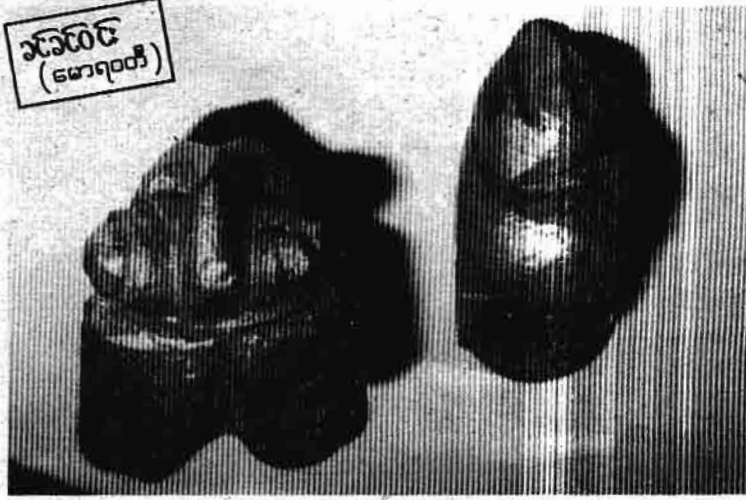
ဖူးကြစို့ (၂)

တန်ပြန် တိုက်ခိုက်တတ်သော ပိတုန်းအဆောင် လုပ်နည်းများကို ထည်း ရေးသားဖော်ပြချင်ပါသည်။ လောကီပညာများ၏ လက်ဆင့်ကမ်း အမွေများအား နောက်မျိုးဆက်သစ် များအတွက် မှတ်တမ်းများအဖြစ် တွန့်ရစ်စေချင်သော ဆန္ဒကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အမေ၏ အစ်ကိုလတ် ဘကြီး ဦးဘိုးကျိုက်သည် လောကီပညာရပ် များ၊ ဆေးဝါးကုသဖော်စပ်ခြင်းများ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့နည်းများ စသည်တို့ကို သူ၏ သူငယ်ချင်း ရှမ်းဆေးဆရာကြီးနှင့် အတူလက်တွဲ၍ လုပ်ကိုင်ပါသည်။

လူပျိုကြီးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အမေတို့၏ အမွေဆိုင်ခြံကြီးထဲတွင်

သင်္ခါဝင် (မောရဝတီ)

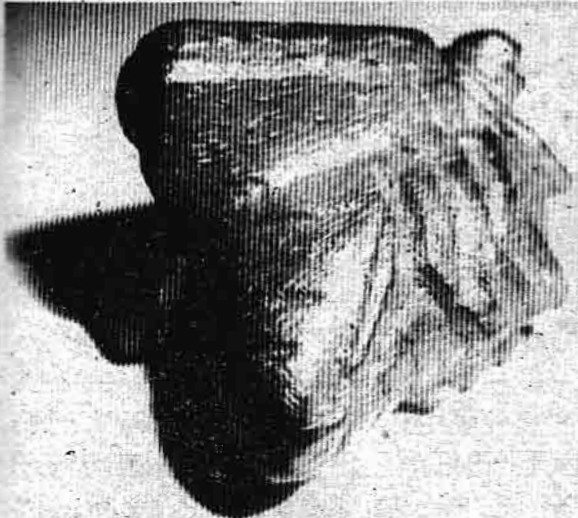

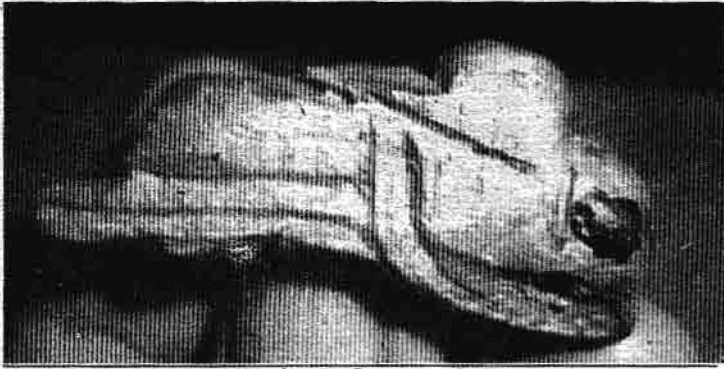
ပိတုန်းအဆိုးအမောဆောင်

အိမ်ဆောက်ပြီး သူငယ်ချင်း ရှမ်းဆရာ တူမလေးများအား ပုံပြင်များ၊ သိုက်ကြီး မိသားစုကို အိမ်ပေါ် ခေါ်တင်ထား ဆရာများ၊ လျှို့ဝှက်သည့်ဖို လောကီ၍ အတူနေကြလေသည်။ အကြောင်းများ ပြောပြတတ်သည်။ ညဘက် အားလပ်ချိန်များတွင် တူ ဘကြီး၏ မူပိုင်အလုပ်မှာ တောထဲ

ပိတုန်းအဆိုး

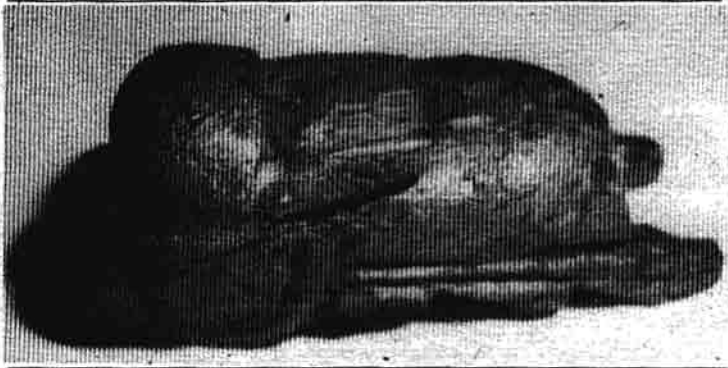
ပိတုန်းအဆိုး

◀ ပိတုန်းဇာမ

◀ ပိတုန်းဇာမ

◀ ပိတုန်းဇာမို လက် + ထောင်းအဝေးအဝေး

မှ သစ်များကို ခုတ်၍ လောင်းခြင်းခေါ် ခုံဖိနပ် ခုတ်ရောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေး ကုရန်ကိစ္စများ ရှိပါက ရှမ်းဆရာကြီး နှင့်တွဲ၍ ကုသပါသည်။

ကျွန်မ သတ္တမတန်းသို့ ရောက် သောအခါ အဖေဘက်မှ အဘွားတို့

ရန်ကုန် ပြောင်းသွားသောကြောင့် အမေဘက်မှ အကြီးနှင့် လာနေသော အချိန်ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်သောအခါကပင် ဂန္ဓိရုပညာ များ ဝါသနာပါခဲ့၍ ရှမ်းဆရာကြီးထံ သိုင်းပညာကို စသင်ရသည်။ ကျောင်း

◀ ပိတုန်းဇာမ

ကပွဲမှာ ရှမ်းသိုင်းကရန်ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားလေးလိုဝတ်၍ ကရသည်။ ဆရာကြီးသည် သုံးဖီးဆိုင် ကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီးပေါ်၌ အပ် တစ်ချောင်းထိုး၍ အပ်ကဲ့သို့ ထူးချွန် ထက်မြက်ပါစေ ဆုတောင်းပြီး သင်ပေး ပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ပိတုန်းရုပ်ကလေးများ စီမံသောနေ့က ဖြစ်သည်။

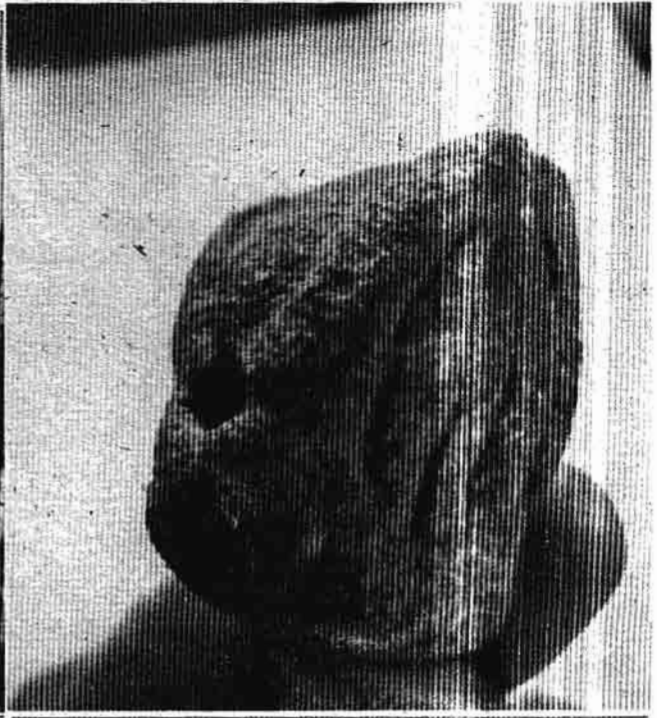
ဘကြီးသည် လက်သမားအတတ် တတ်သူဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါသည်။ လှည်းပုံတောင်း အဟောင်းများ ယူလာ ၍ ဖြတ်တောက်နေသည်။ တရော် ကင်ပွန်းနှင့် ဆေးကြော၍ သနချေပါ သည်။

‘သန သန ဖဟာသန၊ သဗ္ဗသန၊ ကမ္မသန၊ ဣတ္ထိသန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သန၊ သနကြီးသန၊ ငယ် စင်ကြယ်သွားဟ’

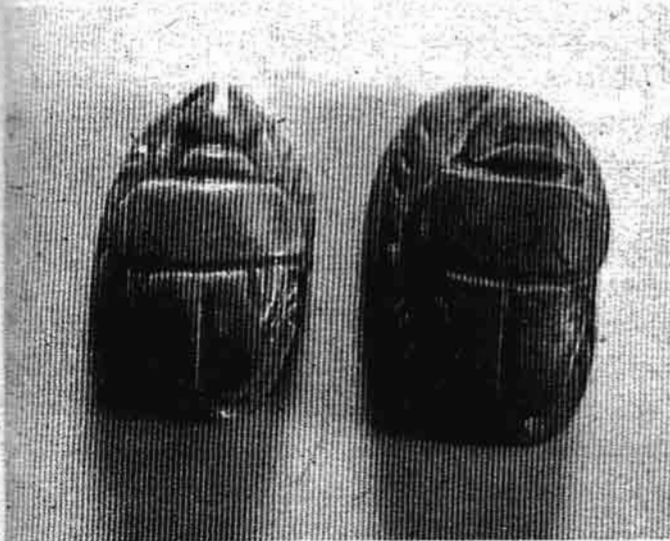
ဟု (၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုရပါသည်။ - ပိတုန်းရုပ်လေးမှာ တောင်ပုံဖြန့် ကားပျံနေဟန်ရှိသည်။ နောက်ခြေများ က နောက်သို့ ပစ်ထားသည်မှာ နောက် ပြီး အစွန်းထိရောက်နေသည်။ ရှေ့

◆ ပိတောက်ရောင်ရိုက် ထွက်ပုံအရား အရေအရောင်အရိုက်
◆ ထောက်သစ် နိုင်ငံပြားပိတောက်

◆ ဂျပန်ထောက်ထောက် ပိတောက် အထောက်အပံ့ပေးသည်
◆ ဝတ်ပြုမှု တွေ့ဆုံအရိုက်ထောက် ဂျပန်ထောက် ထောက်ပိတောက်

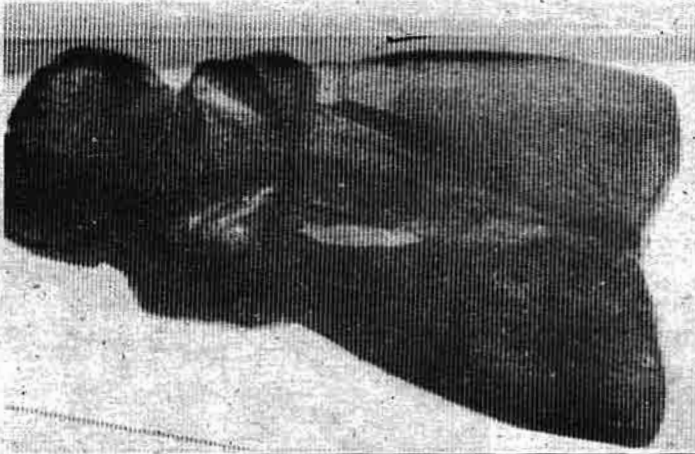

လက်များက နှုတ်သီးနားရောက်နေသည်။ အတောင်သည် အပေါ်မြန်ကားထောင်နေသည်။ အတောင်နှစ်ထပ် သဏ္ဍာန် ဖြစ်နေသည်။ အရွယ်အစားမှာ သက်ရှိပိတောက်

တစ်ကောင်၏ အရွယ်အတိုင်းပင်။ ပိတောက်ဖင်ကို ဖောက်ထားပြီး ထိုအပေါက်နှင့် အညီပိတ်ရန် ပဒိုင်းသားကို အံဝင်ခွင်ကျ အသင့်ပြုလုပ်ထားရသည်။

ပိတောက်ရုပ်လေး ပြီးသွားသောအခါ အပေါက်ထဲသို့ ပြဒါးအား ကွမ်းရိုးဖြင့် တို့၍ ထည့်ရသည်။ ပဒိုင်းသားနှင့် ပိတ်စဉ် လာဘ်ရွှင် သိဒ္ဓိဝင်းဝင်းသာ ရွတ်နေရသည်။

• သောတန် ဟိုင်း ဝါးနန်း

ဝါးနန်း ဟိုင်း ဝါးနန်း •

သိဒ္ဓိ ဘဂဝါ အရဟံ
ဗုဒ္ဓေါဓေ သတ္တပါကာရံ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
သိဒ္ဓိ ဘဂဝါ အရဟံ
ဓမ္မောဓေ သတ္တပါကာရံ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ
သံယော ဓေ သတ္တပါကာရံ
သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

အနက်

ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်။
သိဒ္ဓိ - ကိစ္စအသီးသီး ပြီးစီးတော်မူ၏။
အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ
ထိုက်၏။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဓမ္မ - အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တပါကာရံ -
ပတ်ကာရံရိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ဖြစ်ပါ
ပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို။
သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ -
ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်။
သိဒ္ဓိ - ကိစ္စအသီးသီး ပြီးစီးတော်မူ၏။
အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ
ထိုက်၏။ ဓမ္မော - တရားတော်မြတ်
သည်။ ဓမ္မ - အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တပါကာ

ရံ - ပတ်ကာရံရိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ်
ဖြစ်ပါ ပေ၏။ ဓမ္မံ - တရားတော်မြတ်
ကို။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ
- ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်။
သိဒ္ဓိ - ကိစ္စအသီးသီး ပြီးစီးတော်မူ၏။
အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ
ထိုက်၏။ သံယော - သံယာတော်မြတ်
သည်။ ဓမ္မ - အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တပါ
ကာရံ - ပတ်ကာရံရိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ်
ဖြစ်ပါပေ၏။ သံဃံ - သံယာတော်
အပေါင်းကို။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဟု ရွတ်ဖတ်နေရသည်။ ယင်းဂါထာ
သည် နတ်များ မစ၍ အစာရေစာ
လာဘ်များ ပေါများသည်ဟု သိရပါ
သည်။

ပြီးလျှင် ပွေးသော ဝတ်မှုရှိပန်း
(ဥပမာ ကံ့ကော်ပန်း)ကဲ့သို့ ပန်းများ
ဗန်းပေါ်တွင် ထည့်၍ ပန်းများပေါ်၌
ပိတုန်းရုပ်ကလေးများ တင်ထားရ
သည်။

ဘုရားအား အပွေးတိုင်း အလင်း
တိုင်း ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း ကပ်လျှင်
ဗဒ္ဓား ၂၄ ပစ္စည်း (၂၄)ခေါက် ရွတ်
ဆိုပူဇော်ရပါသည်။ မိမိအား ဒုက္ခပေး
သူများအား မန်းမှုတ်၍ စေခိုင်း၍
ရသည်ဟု သိရပါသည်။

နောက်တစ်နည်း ပိတုန်း(ဆေး)
ဖြင့် ဖြုလုပ်နည်းမှာ ထိုဆေးပိတုန်း
ရုပ်လေး ကျွန်မ ရရှိပုံမှာ ရွှေကျင်
သမားများ ကျွန်မတို့ မော်လမြိုင်မှာ
ရှိပါသည်။

မော်လမြိုင်၊ မုတ္တမ၊ သထုံ စသော
နယ်မြေများသည် ဂေါတမဘုရားရှင်
ပွင့်တော်မူစဉ် ကာလအတွင်းမှာပင်
တိုင်းပြည်မြို့ရွာများ ဖြစ်ပေါ်၍ လူ
အများ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

အချို့နေရာများတွင် လူတစ်ရပ်ခန့်

ပိတုန်း ရုပ် လေး

BURMESE CLASSIC

မြေကြီးကို တူးပြီး ရွှေများ၊ ကျောက်များပုတီးများ ရရှိကြလေသည်။ ရွှေများအား ရွှေဆိုင်သို့ ရောင်း၍ ကျောက်အစအနများကို ကျွန်ုပ်တို့ဆိုင်သို့ လာရောင်းတတ်သည်။

ရှေးခေတ်လူများ သုံးစွဲခဲ့ဟန် ပစ္စည်းဟောင်းများ ဖြစ်နေတတ်သည်။

တစ်လက်မခန့်ရှိ ပိတုန်းရုပ် တောင်ပံဖြန့်နေပုံ ဝမ်းဗိုက်ဖင်ပု ပါးစပ်ထိ အပေါက်ရှိသည်။ ကြိုးဖြင့် သီ၍ လည်ပင်းမှာ ဆွဲထား၍ရသည်။

ကျောက်သားကဲ့သို့ မာကျောသော်လည်း ကျောက်သား မဟုတ်ကြောင်း သိပါသည်။ နားမလည်၍ ဆရာဆရာကြီးများအား ပြသမေးမြန်းရသည်။

'ဒါ ဆေးနဲ့ စီရင်ဖတ်ထားတဲ့ ပိတုန်းအဆောင်ပဲ။ ပရလောကသားတွေ အန္တရာယ်ပြုရင်တောင် ဟန်တာနိုင်တယ်။ လူသား အန္တရာယ်လောက်တော့ အပူပူပဲ တို့မြန်မာတွေ ရှေးခေတ်အစီအရင်တွေပဲ သိချင်ရင်တော့ ပြောပြမယ်။

- ၁။ ထပ်ပြုတစ်ဆုပ်
- ၂။ ဆန်တစ်ဆုပ် အပူနီကြိတ်
- ၃။ ဘီလံမြေလက်တစ်ဆုပ်(ရှေးက ဘုရားတည်ရာတွင် သုံးသော ပစ္စည်းများနှင့် စီမံသည်)
- ၄။ သန့်သော သဲလက်တစ်ဆုပ်
- ၅။ လက်ဖက်ခြောက် အနည်းငယ်အပူနီပြု
- ၆။ လက်ဖက်ရည်အနည်းငယ်
- ၇။ စီးဆင်းနေသော ရေအနည်းငယ်
- ၈။ စီးဆင်းနေသော ရေအောက်မှ မြေလက်တစ်ဆုပ်
- တန်ဆောင်မုန်းလ ဆေးပေါင်းခသောညတွင် ပြုလုပ်ရသည်။
- ဒီဝါတဟီ ဂါတာရွတ်ပါ။
- သုဂတော ဝါးချက် ဂါတာရွတ်ပါ။
- ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းရွတ်ပါ။
- ယခုခေတ် မျက်စိဖြင့် ကြည့်မြင်ဆိုလျှင် ဘီလံမြေဖြင့် ပုံဖော်ထားသော ပိတုန်းရုပ်လေး ဖြစ်ပါသည်။
- ဘီလံမြေ ပန်းပုကျွမ်းကျင်သူများနှင့် တိုင်ပင်ပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု ထင်ပါ

သည်။ ပိတုန်းနိုးဂါတာ၊ တန်ပြန်တိုက်ခိုက် တောင်ပံဖြန့်နိုးဂါတာများလည်း ရှိပါသည်။

ရန်ကာအဆောင်ပိတုန်း အစီအရင်ဆုတောင်း

ပိတုန်းရုပ်လေးကို လက်ဝါးပေါ် ထည့်၍

'ဗြဲ ပိတုန်းရောင် သိဒ္ဓိဆောင် ရွှေရောင် အလား ကြံတိုင်းသွား စေတိုင်းသွား ပြုတိုင်း သွား ပြောတိုင်းသွား ဝါးအားတန်ခိုး ဆယ်ဆတိုး ရွှေပိုးဝတ္ထု ရွာစေသော်'

ပရလောကသားများ အနားကပ်လာလျှင် ကြက်သီးထ၍ သတိပေးကာကွယ်တတ်သည်။ မိမိမှ ဘုရားဒေသနာများ ရွတ်ဆိုကာကွယ်နိုင်သည်။

တန်ပြန်တိုက်ခိုက် ပိတုန်း တောင်ပံဖြန့်နိုးဂါတာ

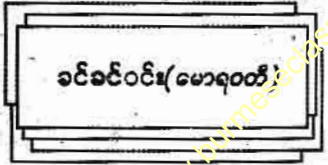
ပိတုန်းတောင်ဖြန့်အား လက်ဖဝါးထဲ ထည့်၍ရွတ်ပါ။

'ဗြဲ ပိတုန်းပုဏ္ဏားညို အဖိုအမ ဝဲယာဆောင်း သောင်ကျ ကရုဏီရ ဗုဒ္ဓစက် နပ်တိုက် သည့် ပညာ မနေသာ ပြုဆရာပြု ပိုရန်သူ ရှိက တိုက်ဟ'

(အတိုက်အခိုက်ရှိရာ မန်းမှုတ်စေခိုင်းလွှတ်)

ပိတုန်းအဆောင်ကို ကိုယ်နှင့်မကွာဆောင်ထားနိုင်သည်။

အိမ်တိုင် (သို့မဟုတ်) ခြံတိုင်(၄)ခု အမြင့်ပေါ်တွင် ဦးခေါင်းကို အမြင့်ထုတ်၍ ထွက်နိုင်ဝင်နိုင်အောင် စီမံထည့်သွင်းထားနိုင်ပါသည်။

ကား သင်္ဘော

အောင်ကြံစေ

အောင်ပါစေ

စာရေးသူသည် ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်း ဧည့်ခံသော ကော်ဖီခန်းနှင့် မုန့်တို့ကို အစသတ်ထားပြီးနောက် လက်သုတ်နေစဉ်...

'ဆရာကြီးကို ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရဦးမယ်'

ဟု ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းက စကားစလာပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူကလည်း ကြားချင်နေသည်ဖြစ်၍ "ပြောပါ ဆရာကြီး၊ ကြားချင်ပါတယ်" ဟု ထောက်လိုက်ပါသည်။

'ဆရာကြီးရဲ့တပည့် ကျွန်တော့်သား ခင်မောင်မောင်ကို မှတ်မိဦးမလား၊ ဘွက်အ.လ.က ကျောင်းထွက်ပါပဲ။ ဆရာကြီး ရှိတုန်းက ငါးတန်း၊ ခြောက်တန်း နေဦးမှာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူး'

'ခင်မောင်မောင် ရှစ်တန်းအောင်တော့ ကျွန်တော်အမျိုးမျိုးရှိရာ တန်းဆင့်ကို ပြောင်းထားရတာ။ ငယ်တုန်းကတော့ ကျားသေရွာနဲ့ ဘွက်ရွာကို နေ့စဉ် ကူးချည်သန်းချည် ကျောင်းတက်နေရပေမယ့် အရွယ်လေး ရောက်လာတော့ လမ်းမှာတင် စိတ်လေပြီး ကျောင်းတက် မမှန်မှာလဲ စိုးတယ်။

အတန်းကြီးလာသလို ကျောင်းစရိတ်တွေကလဲ တက်လာတာ။ ဘွက်

တွဲဖက် အထက်တန်းကျောင်းဆိုတော့ ကျူရှင်တက်စရာလဲ မရှိဘူး။

တန်းဆင့်မှာက အမျိုးတွေလဲရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ညီမကလဲ သူ့တူကို တာဝန်ယူ ကျောင်းထားပေးမယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော့်သား ခင်မောင်မောင်ကို တန်းဆင့်မှာ သွားထားရတာပေါ့'

ဟု ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းက ရှည်လျားစွာ စကားကို ပျိုးနေပါသည်။ စာရေးသူလည်း နားထောင်လျက် ရှိပါသည်။

'အမျိုးတွေ ဆိုသော်လဲ ယောက်ဖတွေ ခယ်မတွေဆိုတာက သူစိမ်း မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် လိမ်လိမ်မာမာ နေဖို့ သူတို့ချစ်အောင် ပြောစကား ဆိုစကား နားထောင်ဖို့ကအစ သွန်သင်ရတာပေါ့ ဆရာကြီး။

ပြီးတော့ နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးဖို့ကို မမေ့ဖို့မှာရတယ်။ ကျွန်တော်က အိမ်မှာရှိတဲ့ သားသမီးအားလုံးကို မနက် အိပ်ရာထပြီးတိုင်း ဘုရားရှိခိုးခိုင်းတယ်'

ဟု ဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောနေသော်လည်း စာရေးသူကတော့ သူပြောမည့် ဂါထာကိုသာ သိချင်နေပါသည်။

'ဒီလိုနဲ့ ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်တယ်။ အောင်ပြီး ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်ခေါ်ထားတယ်။ အခင်းဆင်းခိုင်းတာပေါ့။ ဗန်းမော်ကို စာပေးစာယူနဲ့ တက်တယ်။ မြန်မာစာအိမ်ကနဲ့ ဘွဲ့ရ

တယ်။ နှစ်ချင်းပေါက်တွေ အောင်တာပါပဲ။

ဘွဲ့ရပြီးတော့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် လျှောက်ချင်တယ်ဆိုပြီး ရန်ကုန်ဆင်းသွားတယ်။ ဒီဂါထာလေးကိုလဲ ရထားတော့ သူ့ကို ရွတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ရန်ကုန်မှာက ဆွေမျိုးမရှိပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ ဦးပွင့် အတူဝတ်ပြီး စာသင်ဖက်ရှိတယ်။ သူက ကျောင်းထိုင် ဖြစ်နေပြီ။

သူ့ဆီမှာ ထားရတာ။ သူကလဲ ကျောင်းထိုင် မဖြစ်လိုက်ရတဲ့ ဦးပွင့် တစ်ပါးနဲ့ အပေါင်းပါ ဒကာတွေက တိုက်ခိုက်တာ ခံနေရတယ်။

ဒါကြောင့် ဦးပွင့်ကိုလဲ ကျွန်တော် ရထားတဲ့ ဒီဂါထာလေးကို အာရုံစိုက်ပြီး ရွတ်ဖို့မှာထားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ သူငယ်ချင်း ဦးပွင့်လဲ ခုတော့ အတိုက်အခိုက်တွေ ပြေပျောက်သွားပါပြီ'

ဟု ဦးကျော်စိန်ဝင်းက သူ ပြောမည့် ဂါထာ၏ အစွမ်းကို အမွှမ်းတင်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ခင်မောင်မောင်ကိုလဲ ရွတ်နေကျ အတိုင်း ဂါထာကို မမေ့မပျောက်ရွတ်ဖို့ သတိပေးနေရတယ်။ ကံကောင်းတော့ ဆရာကြီးရယ် ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ရတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲနေပြီး အလုပ် လုပ်နေတာပေါ့။

သုံးနှစ်ကြာတော့ သူငယ်ချင်း ဘုန်းကြီးရဲ့ ဒကာတစ်ဦးရဲ့ သမီးနဲ့ ကြိုက်ကြတယ်။ သမီးရှင်ကလဲ ကျွန်တော့်သားကို ငှီးသားတယ်ဆိုပြီး

သဘောတူလေးစားကြပါတယ်။

အခုတော့ အလုပ်က ထွက်ခိုင်းပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဖွင့်ပေးထားတယ်။ ရန်ကုန် ရွှေပြည်သာမြို့သစ်မှာ ရှိတယ်။ တော်တော်ကို ရောင်းကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြီးခဲ့တဲ့နေ့က သွားရောက် ခဲ့သေးတယ်'

ဟု ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောမြဲပြောနေပါသည်။

'အဲဒါ ကျွန်တော် ပြောမယ့် ဂါထာ ရဲ့ အစွမ်းလို့လဲ ယူဆတယ်။ ကျွန်တော် က ဖြည့်စွက်ပြီး ရွတ်ခိုင်းတယ်'

'ဆရာကြီးပြောမယ့် ဂါထာကို ပြောပါဦး ဆရာကြီးရဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဂါထာက ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် မဂ္ဂဇင်းမှာပါတဲ့ မြမဉ္ဇူဝေ(ကျမဝေ) နေတဲ့ အောင်ကြပါစေ၊ အောင်ပါစေ ဆိုင်းစဉ်တပ်ထားတဲ့ ဂါထာတော်ပါပဲ။ ကျွန်တော် ရွတ်ပြမယ်'

ဟု ပြောပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ပြပါသည်။

ဗုဒ္ဓ ဂုဏော အနန္တော၊
ဓမ္မ ဂုဏော အနန္တော၊
သံဃ ဂုဏော အနန္တော၊
မာတာပီတ ဂုဏော အနန္တော၊
အာစရိယ ဂုဏော အနန္တော၊
အနန္တောအနန္တ ပါဠိကို ရှိလိုပါမီ ဘုရား၊
ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံနတ္ထိ၊
ဓမ္မော ဓမ္မ သရဏံ အညံနတ္ထိ၊
သံဃော မေ သရဏံ အညံနတ္ထိပါ ဘုရား၊
(ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထိ၊
သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထိ။) [၃-ကြိမ်ဆို]
သောတ္ထိ သဗ္ဗအန္တရာယော သဗ္ဗသတ္တန္တရာ
ယော သဗ္ဗဒုဒ္ဓိက္ခန္တရာယော ဣ အပ္ပိ
ဩကာသေတိဋ္ဌာဟိ။

ဒင်္ဂါဒေဝော ပါဠိအာသံထွက်

အနန္တော = အနန်တော

- ဓမ္မ = ဝေမ်မ
- အနန္တော = အနန်တော
- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ
- အညံ = အင်ညံ
- နတ္ထိ = နတ်ထိ
- သောဉ္ဇတ္ထိ = အေသာညတ်တိ
- သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- အန္တရာယော = အန်တရာယော
- သတ္တန္တရာယော = သတ်ထန်တရာယော
- ဒုဒ္ဓိက္ခန္တ = ဒုပ်ဘိတ်ခန်တ
- ဂစ္ဆ = ဂစ်ဆ
- အပ္ပိ = အပ္ပိ
- ဩကာသေ = အောကာသေ
- တိဋ္ဌာဟိ = တိတ်ထာဟိ
- အနက်

ဗုဒ္ဓဂုဏော - ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော-အဆုံးမရှိ၊ ဓမ္မဂုဏော-တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော-အဆုံးမရှိ၊ သံဃဂုဏော-သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော-အဆုံးမရှိ၊ မာတာပီတဂုဏော-မိဘတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော-အဆုံးမရှိ၊ အာစရိယဂုဏော - ဆရာသမား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော-အဆုံးမရှိ။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အညံ-အခြားသော ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ဓမ္မော - တရားတော်မြတ်သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အညံ-အခြားသော ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

သံဃော - သံဃာတော်မြတ်သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အညံ-အခြား

သော ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဣတ္ထိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဓမ္မံ-တရားတော်မြတ်ကို။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဣတ္ထိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။

သံဃံ-သံဃာတော်ကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဣတ္ထိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။

သော-ဤစကားကား။ ဉတ္ထိ-သရဏဂုံသုံးရပ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြောင်းကို သိစေခြင်းတည်း။

သဗ္ဗအန္တရာယော - အလုံးစုံသော ဘေးရန် ရောဂါ အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တန္တရာယော- အလုံးစုံသော လေး၊ လုံ့၊ ဓားစသော လက်နက် အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒုဒ္ဓိက္ခန္တရာယော- အလုံးစုံသော အစားအစာ ခေါင်းပါး ပြတ်လတ်ခြင်း အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း။ ဣ-အနီးအပါး မတည်ငြားဘဲ သွားလေလော့။ အပ္ပိ-ဩကာသေ- ဤမည်သော အဝေးရပ်၌။ တိဋ္ဌာဟိ-တည်ချေလော့။

'ကျွန်တော် ဖြည့်စွက်ရွတ်တာက ဒီလိုပါ ဆရာကြီး'

ဟု ပြောပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ပြပြန်ပါသည်။

ဣန္ဒြိယံ ဖတ္ထိယံ ဟယံ ဟယံ၊ သိဗ္ဗေ သဗ္ဗေ ဝတ္ထု၊ သဗ္ဗေဒေဝါ သဗ္ဗေပုဿာ အဝေရာယာ နုက္ခာ ပိနာသန္တ၊ ဒင်္ဂါဒေဝော ပါဠိအာသံထွက်
ဣန္ဒြိယံ = အိတ်ဆိတ်
ဖတ္ထိယံ = ဖတ်ထိတ်
ဟယံ = မယ်ယုံ
တုံယံ = တုံယုံ
သိဗ္ဗ = သိပ်ပ

သမိဇ္ဈတု = သမိတ်ဈတု
သဗ္ဗေသတ္တာ = သတ်ဗေသတ်တာ
မနုဿာ = မနတ်သာ
ဒုက္ခာ = ဒုတ်ခါ
သန္တ = သန်တု
အနက်

က္ကန္တိတံ ပတ္တိတံ - အလိုရှိအပ်
 တောင့်တအပ်သော ဆုထူးဆုမြတ်
 အပေါင်းသည်။ **မယံ** - အကျွန်ုပ်အား။
 (သူတစ်ပါးအတွက် ရွတ်လျှင် **တုယံ** =
 သင့်အားဟု ရွတ်ပါ။) **ဒိပ္ပမေဝ-**
 လျင်မြန်စွာသာလျှင်၊ **သမိဇ္ဈတု** - ပြည့်စုံ
 ပါစေသတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ - ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗေ**
ဒေဝါ - ခပ်သိမ်းသော နတ်ဗြဟ္မာတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗမနုဿာ**
 - ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ **အဝေရာဘယာ** - ရန်ဘေး
 မရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ **ဒုက္ခာ** - ဆင်းရဲ
 ဒုက္ခအဝဝတို့သည်၊ **ဝိနုသန္တ** -
 ကိုယ်သို့မရောက် ပျောက်ပျက်စေကုန်
 သံတည်း။

'ဆရာကြီးကလဲ သူ့ဘာသာ နဂို
 ရှိပြီးသားကို ဖြည့်စွက်ချင်နေတာပဲ'
 ဟု စာရေးသူက ပြောသောအခါ...
 'ဒီလိုပါ ဘုရား တရား သံဃာ၊ ဝိညာ
 ဆရာသမားတို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်အစွမ်းကြောင့်
 အန္တရာယ်ဘေး သူတစ်ပါးတို့၏ ပြုလုပ်ခြင်း
 ဘေး၊ ဆင်နွှဲလက်ဖွတ်ခြင်းဘေးအပေါင်း
 တို့သည် ဖယ်ခွာကြလော့ ကင်းရှင်းကြလော့
 လို့ ဆုတောင်းတာပဲ ရှိတယ်။ ဒီကြောင့်
 မိမိအလိုရှိရာအတိုင်း ပြည့်စုံရပါလိမ့်
 ဖြည့်စွက်သလို လူနတ်သတ္တဝါ အပေါင်း
 တို့ကိုလည်း ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်း
 ဒုက္ခအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်ကြပါစေလိုသတ္တာ
 ပိုလဲ ပါအောင်လိုပါ ဆရာကြီးနယ်'
 ဟု ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းက

ရှင်းပြပါသည်။
 'ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ကလဲ ပြောချင်
 ပါတယ်။ ကသာခရိုင်၊ ကောလင်း
 မြို့နယ်၊ တောင်မော်ရွာက တောင်ပေါ်
 မှာ ဘုရားစေတီတွေ အမျိုးမျိုး တည်
 ထားပြီး သာသနာပြုခဲ့တဲ့ ဆရာတော်
 အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ
 ဝိသုဒ္ဓါစာရမဟာထေရ် ချီးမြှင့်တော်
 မူခဲ့တဲ့ အန္တရာယ်ကင်းဂါထာနဲ့ အစပြု
 ရင်လဲ ကောင်းမလာ။ ဆရာတော်ကြီး
 ကို ရဟန္တာလို့လဲ သမုတ်ကြတယ်။
 ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အသွေးတော်
 တတ်တော်တွေလဲ ပြသထားလို့ ဖူးခဲ့ရ
 တယ်။ ဂါထာက ဒီလိုပါ'

ဟု စာရေးသူက ပြောပြီး အောက်
 ပါအတိုင်း ရွတ်ပြလိုက်ပါသည်။
 ဗုဒ္ဓဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သပ္ပဒါ
 ဝေဂ္ဂဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သပ္ပဒါ
 သံဃဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သပ္ပဒါ
 မာတာပိတုဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သပ္ပဒါ
 အာစရိယဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝန္ဓာမိ သပ္ပဒါ
 ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓ** = ငုတ်ဝ
- သက္ကန္တံ** = သက်ကစ်စ်
- ဝန္ဓာမိ** = ဝန်ဒါမိ
- သပ္ပဒါ** = သပ်ဗဒါ

အနက်
ဗုဒ္ဓဂုဏ် - မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊
သပ္ပဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ **သက္ကန္တံ** - ရိုသေ
 စွာ၊ **ဝန္ဓာမိ** - ရှိခိုးပါ၏။
ဝေဂ္ဂဂုဏ် - တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊
သပ္ပဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ **သက္ကန္တံ** - ရိုသေ
 စွာ၊ **ဝန္ဓာမိ** - ရှိခိုးပါ၏။
သံဃဂုဏ် - သံဃာတော်မြတ်၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်
 သည်၊ **သပ္ပဒါ** - အခါခပ်သိမ်း၊ **သက္ကန္တံ**

- ရိုသေစွာ၊ **ဝန္ဓာမိ** - ရှိခိုးပါ၏။
မာတာပိတုဂုဏ် - မိဘတို့၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊
သပ္ပဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ **သက္ကန္တံ** - ရိုသေ
 စွာ၊ **ဝန္ဓာမိ** - ရှိခိုးပါ၏။

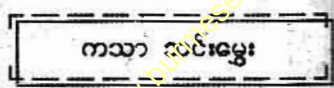
အာစရိယဂုဏ် - ဆရာသမားတို့
 ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်
 သည်၊ **သပ္ပဒါ** - အခါခပ်သိမ်း၊ **သက္ကန္တံ**
 - ရိုသေစွာ၊ **ဝန္ဓာမိ** - ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
 ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
 ပါသည်။]

ဟု ရွတ်ပြပြီးနောက်...
 'နဂိုရှိရင်းစွဲအတိုင်းရွတ်လဲ ကောင်း
 ပါတာပါပဲ။ ဆရာကြီးက ဖြည့်စွက်ချင်
 တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်ကလဲ ဖြည့်စွက်
 ကြည့်တာပါနော်။ သဘောကျရင်လဲ
 ရွတ်ပေါ့။ နဂိုအတိုင်း ရွတ်ချင်လဲ
 ရွတ်ပေါ့'

ဟု ဆက်ပြောလိုက်ပါသည်။
 ထို့နောက် စာရေးသူသည် 'ဆရာ
 ကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းအား ကျေးဇူးတင်
 နှုတ်ဆက်ပြီး ကူးကာရွာ ဆရာ
 ဦးထွန်းလွင်ထံ သွားရန်အတွက်
 ကိုအောင်ဘိုအိမ်သို့ သွားခဲ့ပါသည်။
 ကိုအောင်ဘိုက ညနေစာ ထမင်းကျွေး
 ပြီး စာရေးသူအား ကျားသေရွာမှ
 ကူးကာရွာရှိ ဦးထွန်းလွင်အိမ်သို့
 ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။

သတ္တဝါခပ်သိမ်း မေတ္တာသင်္ကန်း
ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

ရွှင်ပထီး

(သို့မဟုတ်) ရှင်အလှူဝေါဟာရတော်၏ ကွင်းဆက်တစ်ခု

ပွယ်ကောသိန္ဒာင်

ဦးအာလောကသည် ယခု ဝါတော် (၂၀)ဝါ။ မြို့သာအနီး တောရကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေပါသည်။ ထိုအရှင်မြတ် (၄)ဝါခန့်က ကိုယ်တွေ့ကစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းနေသောကြောင့် တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုအရှင် (၄)ဝါခန့်က မူလ ဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် အခြေခံ စာဝါများ လိုက်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ မိခင်ကြီး နေမကောင်း၍ မြို့သာကို ခဏ အလည်ကြွရောက်ခဲ့ပါသည်။

မိခင်ကြီး ကျန်းမာရေး ကောင်းလာ၍ မြို့သာမှ မန္တလေးသို့ထွက်မည့်ကားစောင့်နေစဉ် အသားနက်နက်၊ အဝတ်အစားက ခပ်စုတ်စုတ် အရူးပုံစံပေါက်နေသည့်သူတစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

ကုတ်အင်္ကျီအနက်၊ ညစ်ထေးထေး ကွက်ထောက်ပုဆိုးက အကွက်မပေါ်တော့၊ ကွမ်းချေး ထူလပျစ်နှင့် အကြည့်ရဆိုးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေးကြည့်နေစဉ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က တည်ငြိမ်အေးဆေးသော အသံနှင့် သမံတလင်းကို လက်ညှိုးထိုးစဉ်...

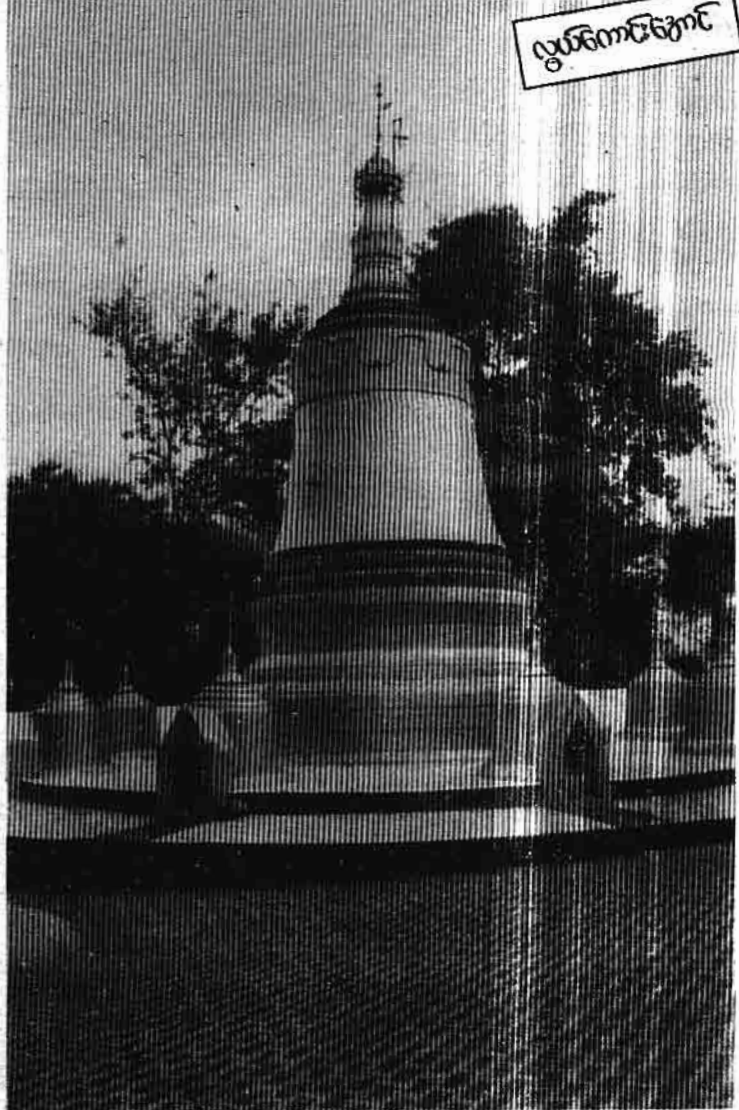
'အရှင်ဘုရား ထုံးနွဲ့သံ ရောစပ်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ'

မမျှော်လင့်သည့် ထူးဆန်းသည့် မေးခွန်းကြောင့် ဦးအာလောက ဘာပြောရမှန်း မသိတော့လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

ဦးအာလောက စဉ်းစားနေစဉ် (ဆမဗီ)၊ (ဆမဗီ)ဟု နှစ်ခွန်းဆက်တိုက် ဖြေသွား၏။

ထို အရူးပုံပေါက်နေသည့် မျက်ဝန်းအစုံကား ရှုရှုတောက်ပလွန်းနေ၏။ တည်ကြည်၏။ အရူးတစ်ယောက်တော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ဦးအာလောကသည် ဝါးကုလားထိုင်

◆ ရန်ကင်းမြို့ (ကျောက်) ဦးပဏ္ဍိတ ထိပ်ပြင်သည်

ပေါ်မှာ ထန်းယပ်တောင်ကို ကိုင်ထား၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရင်းနှီးဟန်ဖြင့် အနားတိုးကပ်ကာ ယပ်တောင်ကို ပုံစံပြု၍...

'ဒါက စစ်ကိုင်းတံတားဆိုပါစို့ ဘုရားအောက်က ရေပိုင်းရင် ဘာဖြစ်မလဲ' ဟု မေးနေစဉ် နာဇီမေ့ပြီဖြစ်၍ ကားထွက်ရန် ကားဆရာ၏ ဟွန်းတီး

◆ ရန်ကင်းမြို့တော်တက္ကသိုလ် ယခင်
ဆရာတော် ဂျွန်ဖီလီ ထိပ် ဦးပုဂ္ဂိုလ်

ခေါ်နေသံကြောင့် ကားခေါင်းထဲ
ဝင်ထိုင်လိုက်ရတော့သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကားစောင့်နားထိ
လိုက်လာကာ...

‘အရှင်ဘုရားကို ပြုသာ ရောက်လာအောင်
တပည့်တော် ယုံလိုက်တာ။ ကပ်ကျော်ကိုလဲ
ဆွမ်းခံကြပေးပါဦး။ စစ်ကိုင်းရောက်ရင်
စစ်ကွင်းရောင်းကိုလဲ ဝယ်ပို့ ဘုရား အဲဒါမှာ
တပည့်တော် နှိနပ်ပယ်’

ဦးအာလောကသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏
အဆက်အစပ် မရှိသည့် စကားများ
နားမလည်၍ ဘာမှ ပြန်မပြောမိပေ။
ဘတ်စ်ကားကြီး မောင်းထွက်ခဲ့တော့မှ
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ထူးခြားသည့် အပြုအမူ
စကားတွေကို ဘယ်သူမှ အလေးမရ
မပြုတာကို သတိပြုမိပါတော့သည်။

ဦးအာလောကသည် စစ်ကိုင်းကို
မကြွသေးဘဲ မန္တလေးမှာ တစ်ည
ကျိန်းတော့ အိပ်မက်ထဲမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ပေါ်လာပြန်၏။ ဘော(black board)
ဖြင့် နားမလည်သည့် ဘာသာစကား
တစ်မျိုးဖြင့် ဦးအာလောကကို စာတွေ
သင်ပြပေးနေ၏။

◆ ရန်ကင်းမြို့တော်တက္ကသိုလ် ဦးအာလောက တက္ကသိုလ်

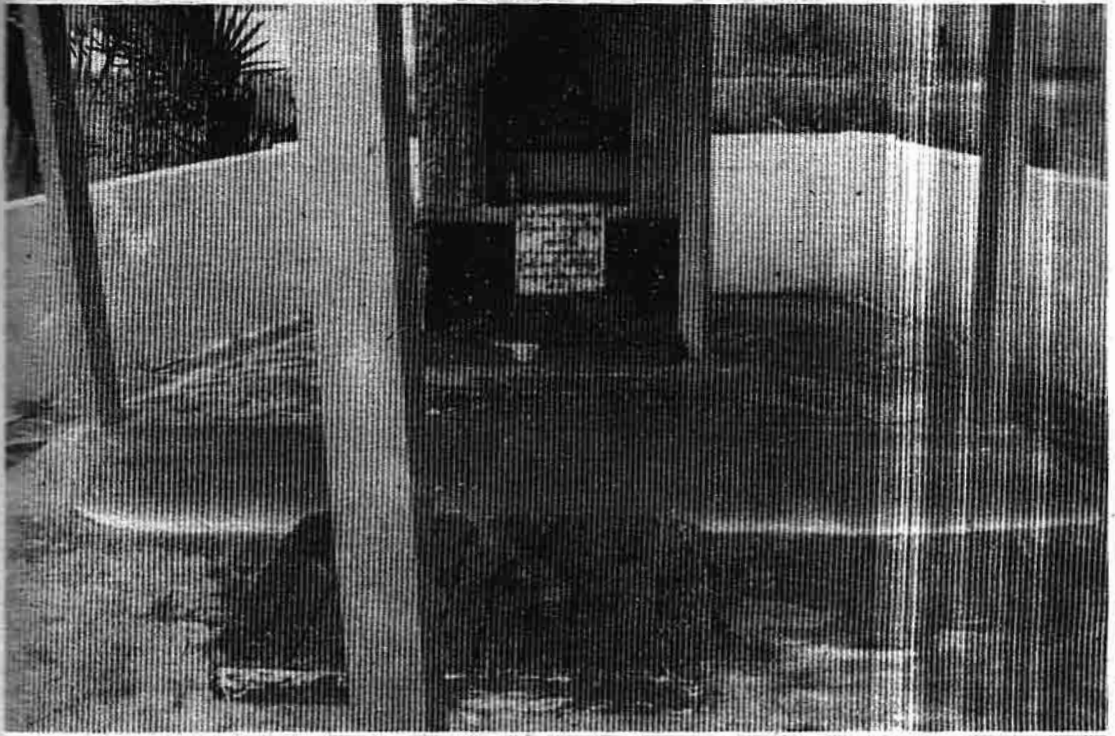
မေးခွန်းမေးလိုက်၊ ပြန်ဖြေလိုက်
ပုံစံမျိုးဖြင့် အိပ်မက်ထဲမှာ နားလည်
သော်လည်း နီးလာသောအခါ ဘာမှန်း
မသိရတော့ပေ။

ဦးအာလောကသည် စစ်ကိုင်း
စစ်ကွင်းကျောင်းဂူထဲမှာ တရား
အားထုတ်တော့ (၂)ရက်မြောက်မှာ
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အာရုံထဲမှာ သက်န်း
ရုံနှင့် ပေါ်လာပါသည်။

ဦးအာလောက နောက်တည့်တည့်
ကနေ လေနှင့်မှုတ်နေကာ ဦးခေါင်းကို
ကိုင်း၍ ဝှေ့ယမ်းနေသလို ဖိစားရသည်။

◆ ရန်ကင်းမြို့တော်တက္ကသိုလ်

ဦးဗဟိုထံ တရားကျင့်သွားခဲ့သော ကျောက်ချာကြီး

(၅) မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ရုပ်သွားကာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပျောက်သွားပြန်သည်။

နောက်ရက် မြင်းဖီးကာ ရောက်လာရင်း “အာဇာနည်ကွ” အကျယ်ကြီး (၂) ခွန်းဆက်တိုက်အော်ကာ ပြန်ထွက်သွားပါသည်။ နောက်ရက်မှာတော့ ကိုရင်ပုံစံနှင့် အာရုံထဲမှာပဲ ဝေါ်လာကာ “ရန်အောင်မြင်” တောရကျောင်းမှာ သာသနာပြုပါရန် လျှောက်သွားပါသည်။

မြို့သာနှင့် မန္တလေးသည် (၃၅) မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။ မြို့သာနှင့် ရန်အောင်မြင်တောရကျောင်းသည် (၂) မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။ ရန်အောင်မြင်ကျောင်းဝင်းကို ဦးအာလောကမှ လှည့်ပတ်ပြသပေးပါသည်။

ကျောင်းခန်းတစ်ခုထဲမှာ လူရှိမနေဘဲ ခုတင်၊ မွေ့ရာ၊ စောင်၊ ခေါင်းအုံး

ရန်အောင်မြင်တောရောက် ကျောင်းဆရာ

(၉) လတ်ငြိကြာအောင် အသက်ရှည်သော တရားဆရာ ဝိပဿနာ

အသုံးအဆောင် အပြည့်အစုံ ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ ရုပ်တုတစ်ခု ဓာတ်ပုံပါရှိနေပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ချိန်က... ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတံသည် ရန်

အောင်မြင်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။ လောကီဘက်တွင် ပေါက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က “ရှင်မလိးဆရာတော်” ဟု လူသိများခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ကပင် ဗုဒ္ဓ

ဒိုင်အိုဂျင်နယ်
(အမေ့က ပဒန်းတန်း၊ တင်္ဂါတ)

သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇင်္ဂါတော်(ယော)၏

ပုတီးပယ်ပါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ပွားများနည်း

သစ်တံခါးဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဇင်္ဂါတော်(ယော)

ထိရောက်၍ ထက်မြက်သည်။ ပွား
ကြည့်ပါ။

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား အဟံ-ဘုရားတပည့်
တော်သည် ရှမ်းနယ်(၂)ပါး၊ ခန္ဓာ(၅)ပါး၊
အား အရှင်ဘုရားအား လှူဒါန်းပါ၏ ဘုရား'

ကျင့်စဉ်-၁

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား ဝင့်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ
လွတ်ပါစေခြင်းအကျိုးတပည့်တော်သည်
ဤဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်သုတိကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ပါ၏ ဘုရား။
ဤအကျင့်ပြုတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရမ်းသာကြီးကို
ရလိုပါ၏ အရှင်ဘုရား'

ဆုတောင်းသစ္စာပြု၍ ထက်ဝယ်ပွဲ
ခွေထိုင်ပြီး ဗုဒ္ဓ၏ သဏ္ဍာန်တော်
ဘတ်တော်မွေတော် အာရုံပြု၍ ရှုနေရ
ပါမည်။

အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏
နဖူးရှေ့(၂)တောင်ကွာတွင် အပရာ
ဇိတပလ္လင်တော်သည် နဖူးတစ်ကိုက်
သာမြင့်၍အားထုတ်သော ယောဂီထက်
တစ်ထွာခန့်သာကွာသော သက်တော်

၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထင်ရှားမြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးနေ
တော်မူပါလားဟု အာရုံပြုပါ။

ထိုရောင်ခြည်တော်ကြောက်သွယ်နှင့်
တင့်တယ်စွာ ရေမီးအစုံစုံတို့သည်
ဝိုင်းရံထွန်းတောက်နေသောပုံစံ ဖြစ်
သည်။

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မျက်ခုံးတော်
နှစ်ဖက်ကြား ဥဏ္ဍလုံမွှေးရှင်
ပေါက်ရောက်ရာဌာနကို ရူးစိုက်
ကြည့်ပြီး အားထုတ်ပါ။ ဤသို့ အာရုံ
ပြုပြီးအားထုတ်လျှင်...

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် နိဗ္ဗာန်
မရသေးသရွေ့ တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်း
ဟဒယနုလုံသာတို့တွင် အရှင်မြတ်ဘုရား
၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက် သီတင်းသုံးတော်ပူရာ
ကျောင်းဆောင်အဖြစ် လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်
ဘုရား'

ဟု ကပ်လျှပါ။

ဤသို့ ကပ်လျှပူဇော်သည် ရှိသော်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ပလ္လင်တော်မှ
မတ်တတ်ရပ်တော်မူပြီး ပွားများအား
ထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်း
ပေါ်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးပြီး
ဦးခေါင်းမှတစ်ဆင့် ဟဒယနုလုံသား
တွင် ကြွ၍ တည်နေပါလိမ့်မည်။

အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏
ဦးခေါင်း မျက်စိနှစ်ဖက် နှလုံးသားတို့
တွင် ဘုရားလေးဆူ တည်ကိန်းနေပါ
မည်။ ဤသို့ တည်သည်ကို ဗုဒ္ဓဓာတ်

ယူသည်။ ဗုဒ္ဓဓာတ်ကူးသည်ဟု ခေါ်ပါ
သည်။ ဤကဲ့သို့ ပွားများဖန် ကူးဖန်များ
သော် အေးချမ်းပြီး ကိုယ်ပါ အပေါ်သို့
ကြွတက်နေပါမည်။

ကျင့်စဉ်-၂

ကိုယ့်ကိုယ်၌တည်သော ဗုဒ္ဓဓာတ်
ကို အာရုံမပြုရပါ။ ကိုယ့်ရှေ့ ၌ရှိသော
မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မျက်ခုံးတော်နှစ်ဖက်ကြား
ဥဏ္ဍလုံမွှေးရှင်တော်ကိုသာ စူးစိတ်ပြီး
အာရုံပြုထားရပါသည်။ ပွားများရပါ
သည်။ အာရုံပြုပြီး...

ငါ့သည် အပါယ်ဆင်းရဲကြောက်၏။

(ယခု ဆင်းရဲတာလေးကို ကြိုတား၍
သည်းခံပါမည်။)

ငါ့သည် နိဗ္ဗာန်ရမ်းသာကြီးကို အလိုရှိ၏။

(လောကီချမ်းသာလေးကို ကြိုတား
၍ ယယ်မည်။)

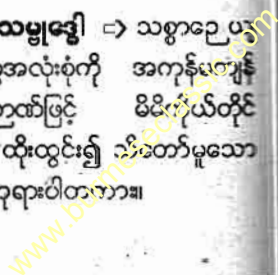
ကျင့်စဉ်-၃

ဤကဲ့သို့ ကိုယ့်ရှေ့တွင် ပူးနေရ
သော မြတ်ဗုဒ္ဓအား ဂုဏ်တော်ဖြင့်
ပူဇော်ရပါမည်။

အရဟံ => ကိလေသာ ရန်သူကို
သတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါ
တကာ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ => သစ္စာဥပယု

တရားဓမ္မအလုံးစုံကို အကုန်အကျွန်
သယမ္မုဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်
အလိုလို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားပါတကာ။

ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော ⇨ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရထဆယ့်ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပါတကား။

သုဂတော ⇨ ကောင်းသော စကား ကိုသာ ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပါတကား။

လောကဝိဒ္ဓ ⇨ လောကသုံးပါးကို အကြွင်းမရှိ သိတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားပါတကား။

အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ ⇨ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လူ့ယောက်ျား၊ နတ်ယောက်ျား၊ ဘီလူး ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ⇨ အတု မရှိ မြစ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအပေါင်းတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါ တကား။

ဗုဒ္ဓေါ ⇨ သစ္စဉှေ ယျာဓမ္မလုံးစုံ တရားပုံကို ကိုယ်တော်တိုင်လည်းသိ၊ လူနတ်အများ သိသာထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူ

သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

ဘဂဝါ ⇨ ဘုန်းတော် ကံတော် ဉာဏ်တော် တန်ခိုးတော် အနန္တကြီး မြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး၌ လူနတ် အများတို့က ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားပါ တကား။

ဤကဲ့သို့ ဂုဏ်တော်ကို ဖြည်းဖြည်း နှင့်မှန်မှန် ပွားများပါ။

ဂုဏ်တော်ကိုပါနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါကြီးအား လက်အုပ်ချိုး ရိုးပါး၏ အရှင်ဘုရား ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘဝ ကြီး တည်နိုင်စေရန် ပွားများအားထုတ်ရ သော ကသိုလ်ကောင်းမှုကို သိကြား ပြော နတ်ဒေဝါများ အထက်အနိယာ ဝိဇ္ဇာဆရာ တော်ကြီးများ သူတော်ကောင်းကြီးများမှ ကိုယ်တိုင်ကြံ့ကျော်ပြီး ကြည့်ရှုကြပါ။ ယ တော်ပုံ၊ ဓာတ်ရှောက်တော်မူကြပါ။ ဟု တိုင်တည်ပါ။

မှတ်ချက်။။ အနည်းဆုံး(၄၅)မိနစ် ခန့်ကြာအောင် ပွားပါ။

ဗုဒ္ဓဘဝကူးယူ၍ ပြည့်ဝ၍ ကိန်း ရာမှ ထမြောက်မည်ဆိုလျှင်...

- ၁။ စိတ်အရပ်ပေါ်ပါစေ
- ၂။ အားထုတ်နေသော ဝိရိယ လျှော့ပါ။

ယနေ့ အားထုတ်ခဲ့သော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့သည် တည်ကိန်း၍ ပေါက်ရောက်အောင်မြင်ပါစေ အရှင် မြတ်ဘုရားဟု ဆုတောင်းပါ။

မိဘဆရာသမား သမ္မာဒေဝနတ် ကောင်းနတ်မြတ်များ။ သိကြားဗြဟ္မာ အရိယာဝိဇ္ဇာများ။ မစတင်ရှောက်နေ သော ဆရာမြတ်အပေါင်းနှင့် (၃၁)ဘုံ အမျှပေးဝေပါ။ သာဓုခေါ်ပါ။ [၃-ကြိမ်]

သတိ။။ ဗုဒ္ဓဘဝ ကူးယူချိန်၌ ဘာမှ မတွေးနှင့်၊ မကြံပါနှင့်၊ စကား မပြောချ၊ အပေါ့အလေး ကြိုတင် ဆောင်ရွက်ထားပါ။ အေးချမ်း၍ ဆိတ်ငြိမ်နေက ပိုကောင်းပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘဝစုံ ကိုယ်လုံးထုံး အပူကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်၏။

အရင်ဦး၌ ထူးပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က ပခန်းထန်။ ဟင်္သာတ)

မြို့ပြင်းကိုးကား
သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမထိ ဇောတ(ယော)၏ ကိုယ်တွေ့ အားထုတ်မှုကျင့်စဉ်များ။

စာမျက်နှာ (၁၄၇)မှ အဆက်

ခေတ်က ဓာတ်ထုံးအောင်ခဲ့သော "အဇ္ဇ ဝေါထ" မြန်မာစာသင်တန်းဟု ပြောလေ့ရှိပါ သည်။ ဆရာတော်သည် ရွေးဟောင်း "ရန်အောင်မြင်" ခေတ်ကို မြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် သစ်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင် ထည့်ထည့်ပါစေ နေခဲ့ပေ၊ ကြေးသပိတ်ဖြင့် နေ့စဉ် ဆွမ်းခံသည်။ ဝက်သား ကြက်သားများ လောင်းခါက "စိတ်ပြတ်လား" မေးပါသည်။ "စိတ်ပြတ် ထယ်" ဆိုပါက နီးရာဆွေကို ဆွေကွေးပစ်ပါ သည်။

ဆရာတော်သည် ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ကွင်းသည်။ လူတွေ၏ စိတ်အကြိုကို သိသည်။ အထေထေသည် လာမှာကို ကြိုတင်သိသည်။ ဆရာတော်၏ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်တွေ များစွာရှိသော်လည်း မြစ်စဉ် တစ်ခုက ထူးခြားနေပါသည်။

ဘယ်လိုမှ ကမ၌ မပျောက်တော့ သည့် လူနာတစ်ဦးအား မထာရသလို သူ့သန်သို့ နာမေးကားဖြင့် ချီခေါ်ပါသည်။ သူ့သန်သို့ ရောက်သောအခါ လူမမာအား ထူးချွန်စွာ ချီခေါ်ပြီးလျှင် အခါ "နင်နေ ခဲ့၊ ငါ့သွားဦး" ဟုပြောပြီး လူမမာတို့ မြန်လည် ဆီအောင်ခံစားပါသည်။ ထို လူမမာသည် ဆီမိမြန်ရောက်သောအခါ အကောင်းပကတိ မြန်မြန်သွားပါသည်။

ရန်အောင်မြင် တောမကျောင်းသည် တစ်ခိုဒ်ကတော့ ရှင်ခေမီးဆရာတော် ကြောင့် စည်ကားခဲ့ပါသည်။ ယခုတိုင် ရန်အောင်မြင် တောမကျောင်းကို သိမိလိက် သူများကတော့ အဝင်အထွက် မပျက်ကြပါ။

ဦးအာယောက ရန်အောင်မြင် တောမကျောင်း၏ ကိုယ်တွေ့စဉ်ပြ

ချက်များကို ရေးဖွဲ့ပါသည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

ဓာတ်ထု ဝေတင်နှင့် ဝါးစာရှင်များသို့

မိမိတို့သာသီရိခြီး အများမသိရုံ သေးသည်ဝိဇ္ဇာရေပုဂ္ဂိုလ်တို့အကြောင်း ရှင်ခေမီးနှင့် ရှင်အဇ္ဇဝေါထရာမှ ပုဂ္ဂိုလ် ထစ်ဦးတို့၌လေးသို့မဟုတ်ပုဂ္ဂိုလ်ထစ်ဦး စိတ်တော်သည်တို့ သိရှိသူများမှ ရေးသား ဖော်ပြကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတ်ထုချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇာ

ယခင်လူ့ အခက်

အခြေခံ ကြီးထုံးနည်း (၉၄)

双喜结

Shuāng Xǐ Jié

ရွှမ်း ထို ကျ

မင်္ဂလာမောင်နှံကြီးထုံး

တက္ကတိ

ပုဂ္ဂလိ

ကြီးထုံးပညာ

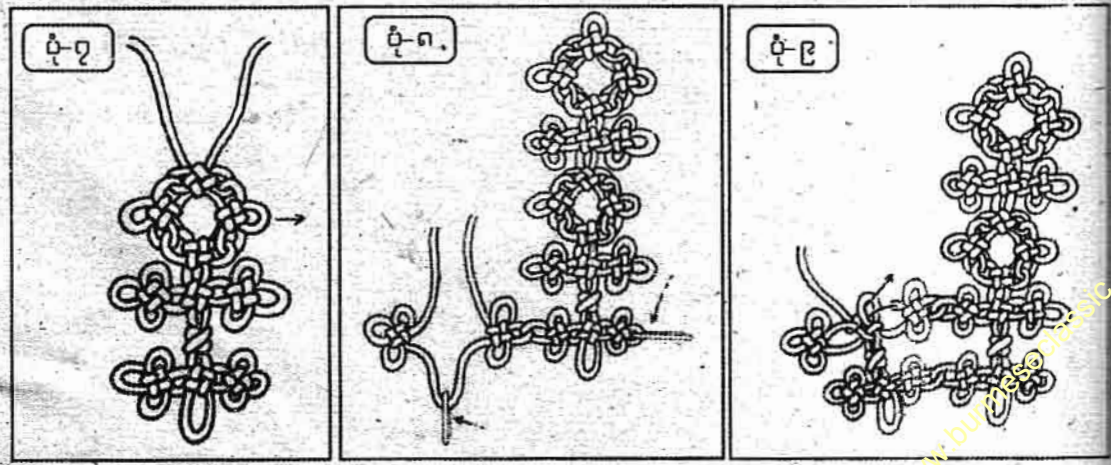
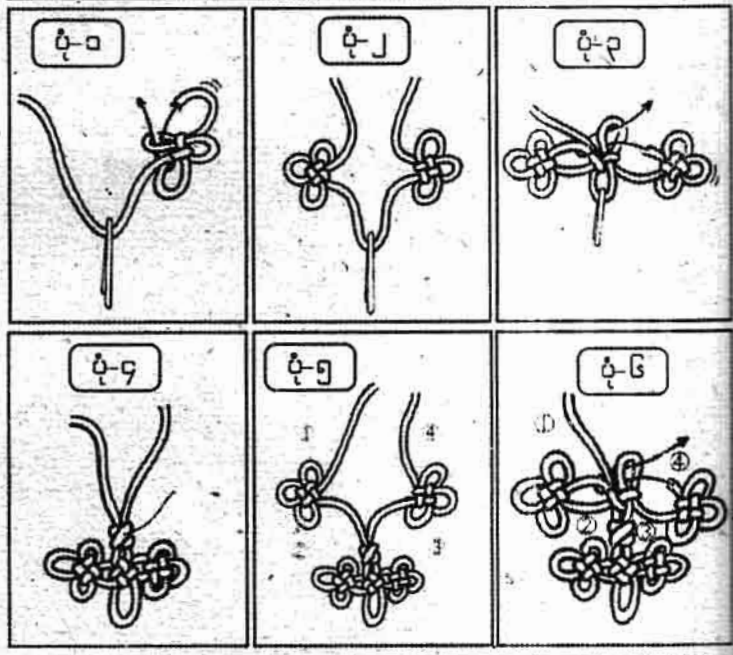
(၉၄)

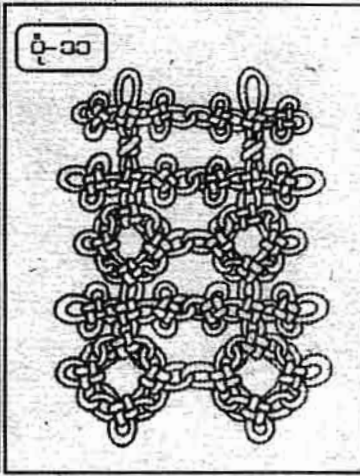
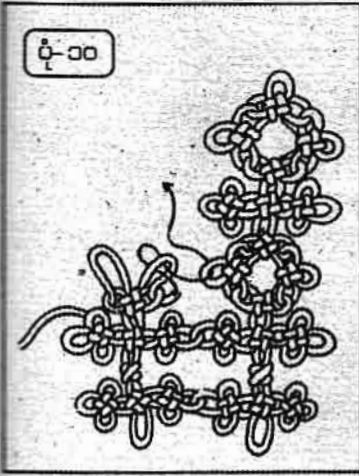
“ရွှမ်းယို”သည် “ပျော်ရွှင်ခြင်း တစ်စုံ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ “ယို” သည် “ပျော်ရွှင်မြူးထူးခြင်း” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်အပြင် ဝမ်းသာခြင်း၊ မင်္ဂလာ ကိုယ်ဝန်သန္ဓေ၊ လိုလားမက်မောခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်းစသည့် အဓိပ္ပာယ်များ လည်း ရှိသည်။

“ရွှမ်း”သည် အရံ၊ အစုံ၊ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်ဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက် သည်။ ယိုရွှမ်း= တစ်စုံသည် နှစ်ခါ ပေါင်းခြင်းဖြစ်၍ ပြည့်စုံသောအစုံ ဖြစ် သည်။ ယင်းတွင် တစ်ခုထပ်တိုးလာ ပါက မူလအခြေအနေ လုံးပျက်သွား သွား၏။ ထို့ကြောင့် “ရွှမ်းယို”ကို မင်္ဂလာမောင်နှံဟု ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

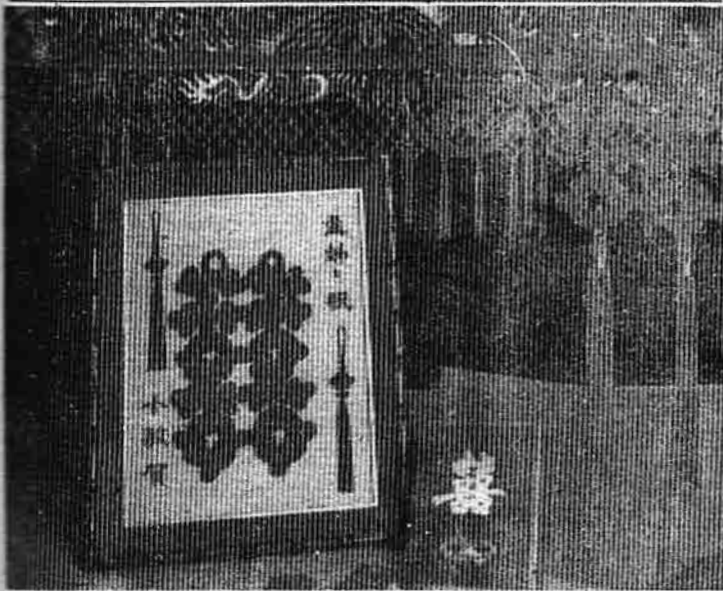
မောင်နှံတစ်စုံတွင် ကျားဖြစ်စေ၊ မ၊ ဖြစ်စေ ထပ်တိုးလာပါက အလွန်ရှုပ် ထွေးသော အခြေအနေကို ဖြစ်ပေါ်စေ

မင်္ဂလာမောင်နှံ

မင်္ဂလာမောင်နှံကြီးထုံးပုံများ

လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ "ပြည့်စုံသော အစုံ" ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

"ယို" ဟူသော "မင်္ဂလာ" စာလုံး နှစ်လုံး ယှဉ်တွဲရေးသားထားသည့် "ရွှမ်းယို" ကို လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှု မင်္ဂလာကိစ္စတွင် အမြတ်တနိုး တန်ဆာ ဆင်သုံးစွဲတတ်ကြသည်။

အာဝါဟာဝါဟမင်္ဂလာကို ဆောင် ယူသော ဤမင်္ဂလာမောင်နှံကြီးထုံးပုံစံ ကို "ယို" Xi တရုတ်စာလုံး (喜) နှစ်လုံးအဖြစ် ထုံးချည်သောအခါ ထိပ်

ပိုင်း(အပေါ်ပိုင်း)ကို ဇောက်ထိုးအနေ အထားဖြင့် စ၍ ထုံးနှောင်ရသည်။

စာလုံးနှစ်လုံးပြည့်စုံအောင် ချည်ထုံး ပြီးသောအခါ (喜喜) ဤကဲ့သို့ ဇောက်ထိုးပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေါ်နေပါ မည်။ ယင်းကို အထည့်ပြန်လှန်ရ သည်။ ဇောက်ထိုးပြောင်းပြန်ဖြစ်ခြင်းကို Dao(倒) "တောက်" ဟု ရေးသား၍ ယင်းစာလုံး၏ အခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခု မှာ ငွေသွန်လောင်းချခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်မှ ကျောက်စိမ်း

အင်ပါရာသခင် မဟာရာဇနတ်မင်း (မိုးနတ်မင်း)ကြီး ကောင်းချီးပေး ဂုဏ် ပြုသည့် အနက်သဘောဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်မှ သွန်ခွဲပေး လိုက်သော ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ မင်္ဂလာကို ရယူခြင်းဖြစ်၏။ (ပြန်မာမှုတွင် နတ်ဖက် သည့်ဖူးစာဟု တင်စားသည်နှင့် ဆင် တူသည်။) ကြီးထုံးနည်းကို လေ့လာ ကြပါစို့။

ပုံ (၁) ကြီးစတင်ဖက်ကို ပုံရိ မြားပြ ရာအတိုင်း လျှိုထုံးပါ။

ပုံ (၂) ကျန်တစ်ဖက်ကိုလည်း ပုံစံတူ ထပ်ထုံးပါ။

ပုံ (၃) ကြီးစအလယ်ကို ထပ်၍ ထုံး ချည်ပါ။

ပုံ (၄) ဗူးလည်သီးခပ်၍ အနားသတ် ပါ။ စာလုံးထိပ်ပိုင်း ကြက်ခြေ ခတ် ပုံသဏ္ဍာန် + ကို ရပါပြီ။

ပုံ (၅) အထက်ပါအတိုင်း ဝဲယာနှစ်ခု ဆက်၍ ချည်ပါ။

ပုံ (၆) အလယ်ကို ထပ်၍ ချည်ပါ။ (干) စာလုံးပုံစံ ရပါပြီ။

ပုံ (၇) မြားပြရာအတိုင်း ဆက်၍ (丰) စာလုံးပုံစံရအောင် ချည် ထုံးပါ။

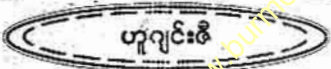
ပုံ (၈) (喜) Xi "ယို" စာလုံး တစ်လုံး ရရှိပြီး၍ ဒုတိယတစ်လုံး ဆက် ၍ ထုံးပုံ ဖြစ်၏။

ပုံ (၉) (喜喜) ပုံစံကို ရရှိပါပြီ။

ပုံ(၁၀) (喜喜) ပုံစံဖြစ်သည်။

ပုံ(၁၁) (喜喜喜喜) စာလုံးနှစ်လုံးစလုံး ချည် ထုံးပြီး၍ အထည့် (ဇောက်ထိုး အနေအထားမှ) ပြန်လှန်ထား ပုံဖြစ်သည်။

ပုံ(၁၂) မင်္ဂလာမောင်နှံကြီးထုံးနှင့် စာ လုံး အလှပုံများဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထောင်ရေး ကံ

ကောင်းပါလား

[က]အရ...

ကြာသပတေးပြုတ်ခုံ အားကောင်း
တဲ့အတွက်...

အိမ်ထောင်ကျ
ကံကောင်းစေတတ်တဲ့
အမှတ်အသားတစ်ခုပါ။

[ခ]အရ...

ဒေါင်းမျက်စိ
ပါတဲ့အတွက်...

ဘယ်

ကောင်းစားမယ့်
နိမိတ်ပုံရိပ်ကို
ဖြစ်စေပါမယ်။

[ဂ]အရ...

အိမ်ထောင်ရေး
လမ်းကြောင်း (၂)ကြောင်း
ထင်ရှားတဲ့အတွက်...
အိမ်ထောင် (၂)ဆက်
ကျမယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

[ဃ]အရ...

နည်းလမ်းကြောင်းဟာ ကြီး
သတ္တန် ဖွာလန်နေတဲ့အတွက်...
သောက ကြုံရမယ်လို့ ပြောနေတာ
ပါ။

[င]အရ...

တနင်္ဂနွေပြုတ်ခုံမှာ ကြက်ခြေ
သတ္တန်ပါတဲ့အတွက်...
ပူပင်ရမူ တွေ့နိုင်တဲ့ သင်္ကေတပါ။

[စ]အရ...

နည်းလမ်းကြောင်းက ခွဲဆင်းသွား
တဲ့ ဥပဓိလမ်း ပါတဲ့အတွက်...
အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်းကို ပြတယ်။
ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်ကြည့်ရင် သိ

နိုင်လောက်ပါပြီ။

ပရံ ခုက္ခန္ဓာ အတ္တန် ခုက္ခန္ဓာ

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာထ)

ကျေးဇူးတင်စရာ

အစီအစဉ်

လနေ (ပဗ္ဗတထိ)

ညနေစောင်း မိတ်ဆွေကြီး ဦးထွန်းမြင့်အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ရေခဲခွေးကြမ်းဝိုင်းက စိုစိုပြည်ပြည် စာရေးသူနဲ့ အတူ ဦးထွန်းမြင့်တို့မိသားစုနဲ့ စကားဝိုင်းလေး စီးပွားရေးကအစ ကျန်းမာရေးအဆုံး ကလေးတွေ ပညာရေးပါမကျန် တွေရာလေးပါး ပြောဖြစ်ကြတယ်။

အိမ်ရှေ့ကားလမ်းပေါ်မှာ "အိမ်ရှင်တို့ အိမ်ရှင်တို့" ခေါ်သံကြားတော့ သင်းသင်း ပြေးထွက်သွားတယ်။

သင်းသင်းဆိုတာက မိတ်ဆွေကြီး ဦးထွန်းမြင့်ရဲ့သမီးပါ။ သင်းသင်းနဲ့အတူပါလာတဲ့ ဧည့်သည်အမျိုးသမီးကို ကြည့်လိုက်တော့ စာရေးသူရဲ့ တပည့်သားသမီးထဲကပါပဲ။

"လာ သမီးထိုင်" လို့ စာရေးသူက ပဲဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွဲကျွဲလေးထိုင်ပြီး ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာလေးနဲ့ စာရေးသူကို လန့်ဒန်စီးကရက်တစ်ဘူးကမ်းပေးပါတယ်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ...

'သမီး ဆရာဆီ သက်သက်လာတာ ဆရာစီရင်ပေးလိုက်လို့ ဈေးတော့ အတော်ရောင်းရတယ်'

လို့ ပြောမှ သတိတရ ဖြစ်မိတော့တယ်။

ဗဝမတစ်ခေါက်က ဈေးရောင်းမကောင်းတဲ့အကြောင်းနဲ့ အနီးအနားမှာ မိမိလို ကုန်ခြောက်ရောင်းတဲ့ဆိုင်တွေရှိကြောင်း၊ ဈေးရောင်းကောင်းအောင် အဆောင်လုပ်ပေးရန် တောင်း

ဆိုတဲ့အတွက် စီရင်ပေးခဲ့ပုံတွေ တွေးမိတော့တယ်။

အဲဒီတော့မှ စာရေးသူလဲ မိမိလုပ်ပေးတာ အောင်မြင်တယ်ဆိုတော့ ပီတိဖြစ်မိတာ အမှန်ပါ။ ဒီစမလေးကလဲ လုပ်ပေးတဲ့သူတိုင်း တော်တော် အောင်မြင်မှုရပါတယ်။

အောင်မြင်မှုအတွက် ဆေးလိပ်တစ်ဘူးလာပြီး ကန်တော့တာပဲလို့ တွေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ပေးမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြုံရင် ကြုံသလို လက်ဆောင်ကအစ ပေးနေတဲ့သူတွေဆိုတော့ စာရေးသူလဲ ပြုံးပြီး လက်ခံယူလိုက်ပါတယ်။

စာရေးသူ မြန်အောင် ရေနံမြေရောက်ခဲ့စဉ်က မိသားစုလို ခင်မင်ကြသူတွေက ဈေးခေါ်လုပ်ပေးဖို့ တောင်းတော့ အတော်ကလေး ထိရောက်အောင်မြင်မှုရှိတဲ့ မိမိရဲ့ လက်ခွဲတော်ဈေးခေါ် စမလေး ကြုံကြိုက်တုန်းလုပ်ပေးခဲ့ရတယ်။

ဒီစမလေးကလဲ ရှေးအစဉ်အဆက် ကန္တာရီပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ စီရင်ပေးခဲ့တဲ့ စမလေးတစ်ချပ်ပါ။ အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းတဲ့ စမတစ်ချပ်ဖြစ်တဲ့အတွက် စီရင်ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါ။ အောင်မြင်မှုရရှိပါလိမ့်မည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပျံဝေပေးလိုက်ပါတယ်။

စီရင်ပုံကတော့...

စမစီရင်ဆောင်ရွက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရေခိုးချိုး သန့်စင်ရပါမည်။ ပွဲ

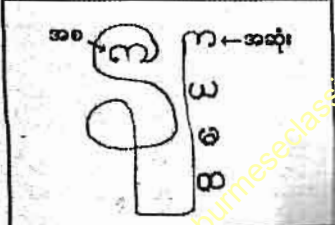
တစ်ပွဲပြင်ပါ။ အုန်းတစ်လုံး၊ ရခိုင်ငှက်ပျော အဖီးကောင်းကောင်း သုံးဖီး၊ အလင်းတိုင် ငါးတိုင်၊ နံ့သာတိုင် ငါးတိုင် ဝီးထွန်းပူဇော်ပါ။

စမရေးရန်အတွက် ငွေပြားတစ်လက်မပတ်လည်ဆို လုံလောက်ပါသည်။ မည်သည့်လမဆို တနင်္လာနေ့ တစ်နေ့၏ အရုဏ်တက် နေဝထွက်ချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရား အား ရည်စူးပြီး ပွဲလှူဒါန်းပါ။

ပြီးလျှင် စားပွဲခပ်သေးသေးပေါ်တွင် ပိတ်ဖြူခင်းပြီးလျှင် ငွေပြားပေါ်တွင် ဖော်ပြပါ စမအား ကညစ်တံ(သို့) ချွန်ထက်သောစူး(သို့) မင်ကုန်သောဘောလ်ပင် ရရာတစ်ခုခုဖြင့် ရေးပါ။

စမတစ်ကြောင်းတည်း ပထမဆွဲသည့်အခါ ကကြီးမှစ၍ ကကြီးအဆုံးသတ်ပါ။

နောက် ယ-မ-ထ စမတစ်လုံးချင်း ရေးရပါမည်။ က-ယ-မ-ထ ဗျည်းစမသည် သူရဿတီနတ်သမီးစောင့်သောစမ ဖြစ်ပါသည်။

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်

ရွေးခေတ် ဂုဏ်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ ဒီဇိုင်းလက်ရာများ (၅)

ယခင်ကပင် အဆက်

* * * ပုံ(၁၅)

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် အဝင်ဝ လိုက်ပတ် လက်ယာဘက် ဘုရားဆင်း တု မှခါပေါက် နံပါတ်(၅) ဘယ်ဘက်မှ နံပါတ်(၈)အရပ် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ ကို မပျက်စီးဘဲ ကျန်ရှိနေသလောက် အနေအထားကို ကူးယူ ရေးဆွဲထား သော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။

မိန်းမရုပ်ဟု ခန့်မှန်းရပါ၏။ ပုံ(၁၅) မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွမှာ မျက်နှာ ကျိုးပဲ့နေပေပြီး ရုပ်ကြွအမြင့်(၂)ပေ (၁)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေ (၁) လက်မခန့်၊ ရုပ်ကြွအထူ (၆)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

လက်တွင် ကြာဖူးကလေး တစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါ သည်။ လက်နှစ်ဖက်၏ လက်ကောက် ဝတ်တွင် လက်ကောက်ပြားကြီး တစ်ဖက်တစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီအပေါ်စ အနားကို ရင်သားနား တွင် အရစ်ကလေးဖြင့် တွေ့ရှိရပါ၏။ ဘယ်ဘက်လက်ရှေ့တွင် တဘက်စ အစွန်းတစ်စွန်းကို ချထားပါသည်။ တဘက်စအဆုံးတွင် အမြိတ်ကလေး များဖြင့် အလှဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါ၏။

အင်္ကျီအောက်စကို တင်ပါးဖုံးသည် အထိ ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ အင်္ကျီ အောက်နားစကို အရစ်နှစ်ရစ် ဖော်ထား

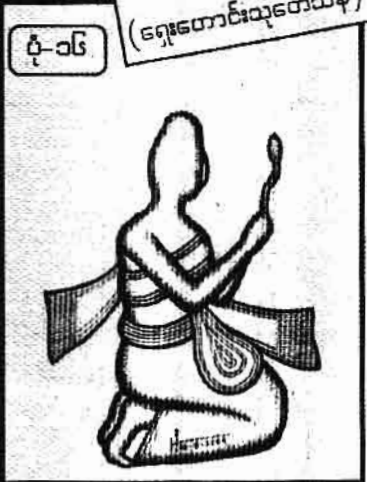
ပါသည်။ ခါးကြိုးစ နှစ်စကိုလည်း ပန်းဖွားအလှဖော်၍ ပေါင်ပေါ်တွင် တင် ထားပါသည်။

ထဘီအခေါက်ကို အရစ်ကလေး နှစ်ရစ် ဖော်ထားပါသည်။ ထဘီအောက် နားစကိုလည်း အရစ်သုံးရစ်ဖြင့် အလှ ဆင်ထားပါသည်။ ဤပုံ(၁၅)လက်ရာ ကို မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ၌ မပျက် စီးဘဲ ကျန်ရှိနေသေးသည့် လက်ရာ လောက်ကိုသာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

* * * ပုံ(၁၆)

ဤလက်ရာကိုလည်း မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အနေအထားကို ခန့်မှန်းပြီး ယောက်ျားကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွဟု ခန့်မှန်းယူဆရပါ၏။ ထုက္ကန့် သိမ်ပုထိုးတော်အဝင်ဝ လိုက်ပတ် လက်ယာဘက် ဘုရားဆင်းတုမှခါပေါက် နံပါတ်(၅) ညာဘက်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၉) လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖန်းချိုထူးလှ
(ရွေးတောင်းသူတေသန)

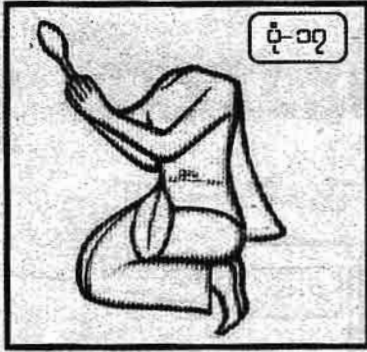
မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၂)ပေ (၃)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေ (၅)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၆) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်းလက်ရာတွင် မျက်နှာနှင့် ဗောင်းတော် ပျက်စီးသွားပေပြီ။ လက် နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးကလေး တစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါ သည်။

တဘက်ကို ရှေ့တစ်စ၊ နောက်တစ်စ ချ၍ ပခုံးနှင့် ချိုင်းအောက်ကို ရစ်ပတ် ထားပါသည်။

တဘက်ကို အထက်လိုင်း နှစ် ကြောင်း၊ အောက်လိုင်း နှစ်ကြောင်းဖြင့် အနားသတ်၍ တဘက်စအဖျားကို လှိုင်းတွန့်ကလေးများဖြင့် အလှဆင် ထားပါသည်။

ခါးပတ်ကိုလည်း လိုင်းလေးကြောင်း ဖြင့် အလှဆင်ထားပြီး ခါးပတ်ကို ခေါက်ကာ ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက်

တင်ထားပါသည်။
ပုဆိုးအောက်ခြေ အနားကိုလည်း အနားသတ် လိုင်းနှစ်ကြောင်းဖော်၍ အလှဆင်ထားပါသည်။ မူရင်းလက်ရာ တွင် မပျက်စီးဘဲ ကျန်ရှိ တွေ့နေရ သည့်အတိုင်းသာ ရေးဆွဲဖော်ပြထား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

* * * ပုံ(၁၇)

ပုံ(၁၇)ဒီဇိုင်းလက်ရာကို ထုတ္တူနဲ့ သိမ်အဝင်ဝ လိုက်ပတ် လက်ယာ တက် ဘုရားဆင်းတုမှန် လက်ဝဲတက် မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၃၂)ကို မပျက်စီးဘဲ ကျန်ရှိသလောက်ကို ကူး ယူ ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၁)ပေ (၈)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၄)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၅) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဦးခေါင်း ပျက်စီးသွားပေပြီ မိန်းမရုပ်ဟု ခန့်မှန်းရပါ၏။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာ ဖူးကလေးတစ်ဖူး ကိုင်ပြီး ဘုရား ပူဖော် နေဟန် တွေ့ရှိပါသည်။

တဘက်စ တစ်စကို တင်ပါးနားထိ ရောက်အောင် နောက်တွင် ချထားပါ ၏။ အင်္ကျီကို တင်ပါးနားထိရောက် အောင်ချ၍ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ပေါင်ပေါ်တွင် ခါးကြိုးစကို ခေါက်၍

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အပြားလိုက် တင်ထားပါသည်။
ထဘီကို ဒူးနားလောက်တွင် အခေါက် ဖော်ထားပါသည်။ ထဘီ အောက်နားစ ဖော်ထားပြီး ခြေမျက်စိ နားထိဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထားပါ သည်။

ထဘီနားတွင် အရေးအကြောင်း အဆင်တန်ဆာများ မတွေ့ရှိရတော့ ပေ။ ရိုးရိုးကလေးသာ ဝတ်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိပါသည်။

* * * ပုံ(၁၈)

ပုံ(၁၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာကို ယောက်ျား ရုပ်ဟု ခန့်မှန်းရပြီး အဝင်ဝ လိုက်ပတ် လက်ယာတက် ဘုရားဆင်းတုမှန် လက်ယာတက်မှ အမှတ်(၃၃) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဗောင်းတော် မပါရှိတော့ပေ။ နဖူးစည်း အပြား တစ်ပြားသာ ကျန်ရှိပါတော့ သည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၁)ပေ (၇)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၂)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၆၂) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မျက်လုံး၊ မျက်ခုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် ပီပြင်စွာ တွေ့ရှိရပါ၏။ နားနှစ်ဖက်တွင် နား တောင်းလုံး ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ယောက်ျားရုပ်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် သုံးရစ် ပါရှိပါ ၏။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားပူဖော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါ သည်။

တဘက်စ ရစ်ပတ်ထားပြီး တဘက် စ နှစ်စကို ရှေ့တစ်စ၊ နောက်တစ်စ ချထားပါသည်။ တဘက်စကိုလည်း အပြားလိုက် အချောသာ တွေ့ရှိရပါ သည်။

ခါးတွင် ခါးကြိုးပတ်ထားပြီး ခါးကြိုး စအပြားကို ပေါင်ပေါ် တင်ထားပါ သည်။ ခါးကြိုးစတစ်စကို တင်ပါးနှင့် ခြေသလုံးကြားတွင် ထိုးချထားပါ သည်။

ပုဆိုးကို ခြေမျက်စိဖုံးအောင်ထိ ဝတ် ဆင်ထားပြီး ပုဆိုးတွင် အဆင်တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ မတွေ့ရှိရတော့ ပေ။

ဤပုံ(၁၈) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ရိုးရိုး လေး ဝတ်ဆင်ထားသည့် အနေအထား သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

* * * ပုံ(၁၉)

ပုံ(၁၉)မှာ မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွ၌ မျက်နှာနှင့် အဝတ်အဆင် တန်ဆာများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤ ဒီဇိုင်းလက်ရာကို ပုထိုးတော် ကြီးအဝင်ဝ လိုက်ပတ် လက်ယာတက်

ဘုရားမှန် လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွနံပါတ်(၃၄)ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော လက်ရာတစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၁)ပေ (၁၁)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၅) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာတွင် ဆံထုံးနှင့် မျက်နှာပြင် ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်များ ပေါ်လွင်နေပါသေးသည်။

အဝတ်အဆင်များတွင် အဆင်တန်ဆာများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး တိုင်၍ ပူဇော်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်ယာဘက်တွင် တဘက်စတစ်ခု ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးကြိုးပတ်ထားပါသည်။ ခါးကြိုးစနစ်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် ချထားပါသည်။ ထဘီကိုလည်း ခြေချင်းဝတ်ထိ ချ၍ ဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤပုံ(၁၉)လက်ရာမှာ အမျိုးသမီးရုပ်ဖြစ်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

*** ပုံ(၂၀) မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွတွင်လည်း အဆင်တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤပုံ၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ထုတ္တန်သိမ် ပုထိုးတော်အဝင်ဝ လိုဏ်ပတ်လက်ယာဘက် ဘုရားမှန် လက်ယာဘက် အရှင်နံပါတ်(၃၅) လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၁)ပေ (၉)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၆) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၂၀) မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဖောင်းတော်၏ နဖူးစည်းဖောင်းတစ်ခုသာ ကျန်ရှိပြီး ကျန်နေရာများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင်လည်း ကြာဖူးတစ်ဖူးဖြင့် ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးတွင် ခါးပတ်၊ ပတ်ထားပြီး ပေါင်ပေါ်တွင် ခါးပတ်စကို အပြားလိုက် ချထားပါသည်။

တင်ပါးနောက်ဘက်သို့လည်း ခါးပတ်စ တစ်စ ကား၍ ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုဆိုးကိုလည်း ခြေချင်းဝတ်ထိ ဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထား

ပါသည်။ ဤပုံ(၂၀) မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွမှာ ယောက်ျားရုပ်ဖြစ်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

*** ပုံ(၂၁) မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၁)ပေ (၁၀)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ရုပ်ကြွတွင် ဖောင်းတော်မျက်နှာနှင့် အဆင်တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၁)ပေ (၁၀)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ရုပ်ကြွတွင် ဖောင်းတော်မျက်နှာနှင့် အဆင်တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဖောင်းတော်မှာ နဖူးစည်းဖောင်းတစ်ခုသာ ကျန်ရှိပြီး ကျန်နေရာများ ချောမွတ်နေပေပြီ။

လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်များ ရေးရေးလေး တွေ့ရှိရပါသေးသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်ကို ညာဘက်ပုံနှင့် စာယ်ဘက်နံပါးကို ရစ်ပတ်၍ အစတစ်စကို ညာဘက် လက်ပေါ်တင်ကာ ချထားပါသည်။

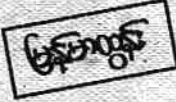
ခါးတွင် ခါးပတ်၊ ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်စကို ပေါင်ပေါ်တွင် တင်၍ ချထားပါသည်။ ပုဆိုးကို ခြေချင်းဝတ်ထိ ချဝတ်ထားပါသည်။ ဤပုံ(၂၁)ရုပ်မှာ အမျိုးသားရုပ်ဖြစ်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

သရဏာဂုံ ရတနာဒီပံ

ပူဇော်နည်း

• ထာပု ဦးနေလင်း

မြဝတီမြို့သည် နယ်စပ်မြို့ဖြစ်သည် နှင့်အညီ ပေဒင်ဟောပြောသူများ လည်း များလှပါသည်။ အကြားအမြင်၊ နတ်၊ ဘိုးတော်တို့ဖြင့် ဟောကြားသော ဆရာများ ရှိသကဲ့သို့ ဝေဒပညာရပ်ဖြင့် ဟောကြားပေးနေသော ဆရာများ လည်း ရှိပါသည်။ ယင်းတို့အနက် နက္ခတ်ပေဒင်ပညာဖြင့် ဟောကြားပေး နေသော ဆရာဦးနေလင်းနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ ရပါသည်။

ဆရာနေလင်းနှင့် စာဖတ်ပရိသတ် အား မိတ်ဆက်ပေးရမည်ဆိုပါက ဆရာနေလင်းသည် ယခင်က သာမည တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ သာမည ဆရာ တော်ကြီး၏ နေနှင့်လ အမှတ်တံဆိပ် ကိုယူကာ ဆရာနေလင်းအမည်ကို ခံယူခဲ့ပါသည်။

နက္ခတ်ပေဒင်ကို အထူးဦးစားပေး သုတေသနပြု ဟောပြောလျက်ရှိပြီး ကေစက္က၊ ဒွေစက္က၊ ဩစက္ကဇာတာ တို့ကို ဖွဲ့ပေးပါသည်။ ဆရာသည် အင်းပညာ၊ စမပညာတို့ဖြင့် ရတနာဒီပံ မီးထွန်းပေးခြင်း၊ မဟာဒီပံ မီးထွန်း ပေးခြင်း၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်နှင့် ယတြာချေပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေး နေပါသည်။

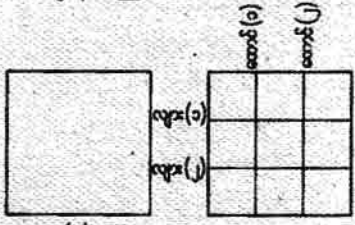
ဆရာနေလင်းသည် မော်လမြိုင် နက္ခတ်ဝိဇ္ဇာ ပြက္ခဒိန်တော်ဆက် ဆရာဦးစန်းမြ၊ ရွှေရင်ကျော် ဆရာ ဦးစန်းမောင်တို့ထံ၌ ဝေဒပညာကို ဆည်းပူးခဲ့ပြီး လျှပ်စစ်ဦးအုန်းသင်၏ လက်ကောက်ကိန်းကို အသုံးပြုကာ ဟောပြောလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာထံမှ ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် သရဏာဂုံ ရတနာဒီပံ ဆီမီးထွန်းညှိ ပူဇော်နည်းကို မေးမြန်းရယူ၍ အများ

သူငါအတွက် ရေးသားတင်ပြပေးလိုက် ရပါသည်။

သရဏာဂုံ ရတနာဒီပံ စီမံပြုလုပ်နည်း

- ၁။ မီးလောင်လွယ်သော ဂုံစက္ကူပွကို ယူ၍ သုံးလက်မပတ်လည် စက္ကူ ချပ်သုံးခုပိုင်း ဖြတ်ထားပါ။
- ၂။ ပထမစက္ကူ၌ အလျား တစ်လက်မ ခွဲ၊ အနံ တစ်လက်မခွဲခန့် လေး ထောင့် စတုရန်းဘောင်ခတ်ပါ။
- ၃။ ယင်းအတွက်၌ လက်မဝက်အကွာ အဝေးစီ အလျားလိုက် မျဉ်းနှစ် ကြောင်းထောင်လိုက်နှင့် နှစ်ကြောင်း ဆွဲပါ။ ထိုအခါ စတုရန်း(၉)ကွက် ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။
- ၄။ ထို စတုရန်း (၉)ကွက်ထဲ၌ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော စာလုံးကို ပုံပါအတိုင်း ရေးသွင်းပါ။
- ၅။ အလယ် စတုရန်းကွက်၌ လိုသူ၏ မွေးနံထည့်ပါ။

(၁) လေးထောင့်ဘောင် ခတ်ပါ။

၃	၇	၉
၈	မွေးနံ	မွဲ
သ	၆	ထံ

- ၆။ မွေးနံနေရာ၌ တနင်္ဂနွေ = > ။
- တနင်္လာ = / ။ အင်္ဂါ = > ။
- ဗုဒ္ဓဟူး = < ။ ကြာသပတေး = < ။

သောကြာ = < ။ စနေ = < ။
စသော ဂဏန်း သင်္ကေတ များကို ထည့်ပါ။

၇။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ယင်းဂုံစက္ကူကို မိမိထွန်းညှိ ပူဇော်လိုသော ဆီမီး တိုင်တွင် ပတ်၍ ကော်ဖြင့်ကပ်ပါ။

၈။ ထိုဆီမီး ဖယောင်းတိုင်ကို... 'ဥံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣန္ဒိယံ ဝိဇ္ဇိ' ဟု (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ထပ်မံ၍...

ဥံ ဣတိံ သော ဘဂဝါ အရဟံ သဗ္ဗ သမ္ပန္နော ဝိဇ္ဇာရဏဿပုဇ္ဇော သုဂဏော လောကဝိဒ္ဓ အနတ္တရာ ဖြိသ ဒ္ဓယာရဏံ သတ္တာဒေဝနယာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဟူ၍ (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ဤတွင် ဗုဒ္ဓရတနာဒီပံ ဆီမီးကို ရရှိပါပြီ။

၉။ အထက်က ဗုဒ္ဓ ရတနာဒီပံ ဆီမီး တိုင်ကို စီရင်သကဲ့သို့ မွေရတနာဒီပံ ဆီမီးတိုင်ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၁	၇	၉
၈	မွေးနံ	မွဲ
သ	၆	ထံ

ယင်း ဂုံစက္ကူပေါ်တွင် မွေ သရဏံ ဂစ္ဆာမိကို ရေးဆွဲပြီးနောက် ပူဇော်လို သော ဆီမီးတိုင်၌ ပတ်၍ ကော်ဖြင့်

တစ်နေ့သော ည (၉)နာရီကျော်ခန့်
ဘာသာပြန် သစ်နေ ဦးအောင်မောင်း
အိမ်တွင် (ESPN)လိုင်းမှ
ဘာသော နိုင်ငံခြားဘောလုံး
ပွဲစဉ်များအား ကြည့်ပြီး
အပြန် (၆)လမ်းထိပ်
တိုရောင်းဇော် အိမ်မှ
အလှအယက် စကားပြော
နေသည့် ဆူဆူညံညံ
အသံများကို
ကြားရပါသည်။

'ဟေ့ ရဲဝင်း ကောင်လေး
ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲဟာ'
ကျွန်တော်
အသံကြားသဖြင့်
တိုရောင်းဇော်
အိမ်ရှေ့သို့
ထွက်လာပြီး...

'ဦးသန်းဝင်း
ထေဝင်ပါဦး။ (၁၃)လမ်းက လူပျို
သိုးကြီး ရောက်နေတယ်'
လူပျိုသိုးကြီး ဆိုသူမှာ ကျွန်တော်
တို့ ရဲဝင်းဇော်တို့နှင့်အတူ ပြီးခဲ့သည့်
သင်္ကြန်တွင်းက ဒုလ္လဘဝတ်ခုံသူ
တို့အောင်ကျော်ကျော် ဖြစ်ကြောင်း
ခွက်ချင်းဆိုသလို သိလိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သွား
ခန့်တွင် ကိုအောင်ကျော်ကျော်နှင့်
နတ်ကျရွာသစ်မှ ကိုကျော်ဌေးတို့
ဆေးနှေးကြမ်း ဝိုင်းပွဲရှင်း စကားကောင်း
နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

'ကောင်လေးတွေ ဘာအကြောင်းမို့
ဒီလောက်ဆူညံအောင် ပြောနေကြ
တာလဲဟာ'

'လာ ဦးသန်းဝင်း၊ ဘာရယ်မဟုတ်
ဘဲဟာ။ အမေမွေးကတည်းက ကျယ်
လောင်ကျယ်လောင် ပြောတတ်တဲ့

ဂိုဏ်း

ထိခိုက်ဒဏ်ရာများ

သွေးအမြွှန်ထိတ်သည့် စတီနည်း

ကျော်ဌေးက ဒီအတိုင်းပဲ။ ဘာပြော
ပြော တိုးတိုးမပြောတတ်တာမျိုး
အောင်ကျော်ကျော် စကားကြောင့်
ကျော်ဌေးတစ်ယောက် ရယ်ကျဲကျဲနှင့်
ကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော် သူတို့အနီးသို့
ဝင်ထိုင်ရင်း...

'အလည်လာကြတာလား'
'ကြုံလို့ပါ ညနေက (၉)လမ်းမှာနေ
တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ခြံထဲမှာ
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ခြေထောက်ကို
ပေါက်ပြားထိသွားတယ်။

ဆေးခန်းသွားပေးမယ့် ဒဏ်ရာက
သွေးမတိတ်ဘူးကြားလို့ ဒီက ဆရာ
ကြီး ဦးကျော်ဌေးကိုခေါ်ပြီး သွေးတိတ်
အောင် သွားလုပ်ပေးတာ။ ပြီးမှ အိမ်
မပြန်သေးဘဲ ရဲဝင်းဆီထွက်လာကြ
တာ'

'အံ့မယ်... ကျော်ဌေးက သွေးတိတ်
အောင် မန်းတတ်တယ်လား'

ကျော်ဌေးမှ ခေါင်းကို ကုတ်ရင်း...
'မန်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး
ဦးသန်းဝင်းရဲ့ ဘယ်လို
ခေါ်ရမလဲတောင်
မသိဘူးဗျာ၊ စတီနည်း
ဆိုမလားဘဲ'

'ကိုယ့်ဟာကိုယ်တောင် ဘာမှန်း
မသိဘူးဆိုတော့ မင်းဥစ္စာ ဘယ်လိုကြီး
လဲဟာ'

'လုပ်နည်းကို ပြောပြမယ် ဦးသန်း
ဝင်းရာ၊ ပြီးမှ ကြိုက်သလိုသာ ခေါ်ပေ
တော့။ လက်တွေ့ကုသပေးတာတော့
(၇)ယောက်လောက်ရှိသွားပြီ'

'ကဲ... ပြောပါဦး'
'ဒီလိုဗျာ... ထိခိုက်
ဒဏ်ရာရလို့ သွေး
ထွက် များနေရင်

အမျိုးအစားမတူတဲ့ သစ်ရွက်သုံးရွက်ကို
နောက်ပြန်ချရမယ်။ ဥပမာဗျာ ပါးရွက်၊
ကနုရွက်၊ သရက်ရွက် စသဖြင့်ပေါ့။ အမျိုး
အစား မတူရင်ပြီးရော ဘာရွက်ဖြစ်ဖြစ်ရ
တယ်။

အဲဒီလို သစ်ရွက်သုံးရွက်မှ ပြီး ရောင်အောင်
ဆေး ပြီးရင် အဲဒီသစ်ရွက်သုံးရွက်ကို ကြေမှု
သွားအောင် လုံးခြေရမယ်။ သတ္တုရည်
မထွက်လဲရတယ်။

သစ်ရွက်တွေ ကြေမှုသွားပြီးရင် သရဏဂုံ
သုံးခေါက် ရွက်ပြီး အနာပေါ် ပီပြီအုံပေးလိုက်
ရွက်ချင်းသွေးတိတ်သွားလိမ့်မယ်။ သွေးတိတ်
သွားမှ ကြိုက်ရာဆေးလိမ်းပေါ့'

'ဟာ ဟုတ်လုချည့်လားကွ၊ ဒါနဲ့
ဒီနည်းကို မင်း ဘယ်ကရသလဲပြော
ပါဦး'

'ကျွန်တော် တောထဲ ပဲခူးရိုးမတေး အလုပ်
သွားလုပ်ရင်း ဟိုင်းစုရွာမှာနေတဲ့ ဆင်ငြိုးမီး
နုဗုဒ္ဓရာဇာင်ဒြိယမဂ္ဂဇင်း ၁၅၉

ကိုပြုလုပ်ဆိုလျက် ပြောပြထား သူတောထဲမှာ ဆင်ကောက်(လွတ်ထားသော ဆင်ကို လိုက်ရှာခြင်း)နှင့် ပါဏာထိုပိတော့ တောင်ယာထဲက ဘကြီးတစ်ယောက်က ဒီနည်းနဲ့ ကုနေခဲ့တာတဲ့

ကိုပြုလုပ်ကလဲ အဲဒီနည်းကို ဆွတ်လူတိုင်းကို ပြောပြတယ်။ တစ်ဆင့် ပြောပေးဖို့လဲ အတန်တန်မှာပါတယ်။ ဆေးရုံဆေးခန်းဝေးတဲ့ ရွာတွေနဲ့ တောထဲတောင်ထဲမှာ ထိခိုက်အင်ရာရရင် သုံးနိုင်အောင်လို့လဲ ပြောလိုက်ပါတယ်

‘အင်း စေတနာကောင်းတဲ့ လူပေါ့ကွာ။ ဆေးရုံဆေးခန်းနဲ့ အလုပ်ဝေးတဲ့ တောင်ခြေလှိုရွာမျိုးတွေ၊ တောထဲတောင်ထဲတွေမှာ အလုပ်လုပ်နေကြရင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရလို့ သွေးထွက်

လွန်တာမျိုးဟာ အသက်ဆုံးရှုံးတဲ့အထိ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ဒီနည်းနဲ့ သွေးတိတ်အောင် လုပ်ပြီးမှ ဆေးရုံဆေးခန်းပို့ရင် အသက်အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။ လွယ်လွယ်နဲ့ ထိရောက်တန်ဖိုးရှိလှတဲ့ နည်းလေးပါပဲ။

ဒီနည်းကို စေတနာကောင်းနဲ့ ပေးခဲ့တဲ့ တောင်ယာထဲက အဘအိုရယ်၊ ဟိုင်းရှားရွာက ဆင်ဦးစီး ကိုမြင့်စိုးရယ်၊ လက်တွေ့ကုသပေးနေတဲ့ ကိုကျော်ဌေးတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်’

ထိုအခါ ကိုရဲဝင်းဇော်၊ အောင်ကျော်ကျော်နှင့် ကိုကျော်ဌေးတို့မှ...

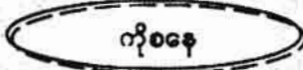
‘ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ရပါစေ။ ဪ...

သတိရတုန်း ပြောရဦးမယ်။ လာမယ့်လပြည့်နေ့ကျရင် ကျွန်တော်တို့ ကာလသားဟင်း ချက်စားကြမလို့၊ ဦးသန်းဝင်းကိုလဲ လာခေါ်မယ်။ အဲဒီညကျမှ ဆေးဖက်ဝင် တောင်လုံးကျော်ပင်အကြောင်းပါ ပြောပြဦးမယ်’

ဆိုသဖြင့် ရက်တွက်ကြည့်ရာ...

‘အင်း ကာလသားဟင်းနဲ့တွေ့ဖို့ (၁၂)ရက်ကြီးများတောင် စောင့်ရဦးမှာပါကလား’

(သွေးအမြန်တိတ်နည်း ပြောပြသော နတ်ကျရွာသစ်နေ ကိုကျော်ဌေးအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

ကပ်ပါ။

‘ဦး ထွံ့ သရဏံ ဣန္ဒိ သဗ္ဗ သိဒ္ဓိ’ ဟု (၉)ခေါက် ရွတ်၍ ဓမ္မဂုဏ်တော် (၆)ပါးမြှင့်စေသော...

ဦး သွားကုတော ဘဂဝတော ဓမ္မာ သိဒ္ဓိဇာတာ အထာဝရိကာ ဝေါပသိကော ဩဇနာယိတော ဣတ္ထံ ဝေဒိတဿူပိယံ ဟု (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။

ဤတွင် ဓမ္မရတနာဒီပံ ဆီမီးတိုင်ကို ရရှိပါပြီ။

၁၀။ အထက်က ဗုဒ္ဓရတနာဒီပံ ဆီမီးတိုင်၊ ဓမ္မ ရတနာဒီပံ ဆီမီးတိုင်တို့ ပြုလုပ်သကဲ့သို့ပင် သံဃရတနာဒီပံဆီမီးတိုင်ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

သံ	ရ	ဣ
ဝ	ဓမ္မ	ယံ
သ	ဇိ	ထံ

အထက်ပါအတိုင်း ချေးဆွဲပြီး ဂုံစက္ကူကို ပူဇော်လိုသော ဆီမီးတိုင်၌ ဖတ်၍ ကော်ဖြင့် ကပ်ပါ။
ယင်း ဆီမီးတိုင်ကို...

‘သံဃံ သရဏံ ဣန္ဒိ သဗ္ဗ သိဒ္ဓိ’ (၉)ခေါက်

သုပ္ပိယန္တော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဥပ္ပုပ္ပိယန္တော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဣယုပ္ပိယန္တော ဘဂဝတော သံဃော သာထိပ္ပိယန္တော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ယဒိဇိ စတ္တာရိ ဖရိယ ဟုနိ အဋ္ဌ ဖရိယ ဣဇာ ဝေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော အဟုနေယျော ပါဟုနေ ယျော အပ္ပိဇေယျော အပ္ပလိကရထိယော အဇ္ဈာန် ပုညဏတ္ထံ ဝေဏကဿတိ။

[[၉]ခေါက်ရွတ်ပါ]]
ဤတွင် သရဏဂုံရတနာဒီပံ ဆီမီးတိုင်သုံးတိုင်ကို ရရှိပါမည်။

သရဏဂုံ ရတနာဒီပံ ပူဇော်နည်း

ပိပိထံ ဓမ္မေနေစောစော အရုဏ်ချိန်၌ ထ၍ ကိုယ်လက် မျက်နှာသန့်စင်ပြီး နောက် ဘုရားရှင်အား ချေချမ်း ဆွမ်း (သို့မဟုတ်) မုန့်(သို့မဟုတ်) သစ်သီး ရရာတို့ဖြင့် ပူဇော်လျှောက်ခန်းကာ သရဏဂုံ ရတနာဒီပံ ဖယောင်းတိုင် သုံးတိုင်ကို ထွန်းညှိပါ။

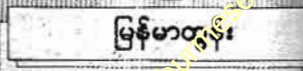
နေ့စဉ် ဘုရားဝတ်တက်မြဲ အတိုင်း

သီလခံ၊ မေတ္တာပို့၊ အမှုဝေပါ။
ပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တောင်းဆိုပြပါ။

သံသရာ တစ်လျှောက်လုံးတို့မှ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အပေါင်းတို့နှင့် ဤယခုပြုရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကြောင့် ဤရတနာဒီပံဆီမီးလျှံတို့၏ သိဒ္ဓိတန်ခိုးရောင်လျှံဖြိုး၍ တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့အား ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာရှည် ဘယာကင်းမ၊ လတ်လာဘလည်း၊ ပြည့်ဝစုံလင်၊ လိုအင်ဟု သမျှ ကြံတိုင်းချ တတိုင်းဦး၊ စီးပွားတိုးတက်ပါစေသော။

ဤရတနာဒီပံကို မွေးနေ့တိုင်း စီရင် ထွန်းညှိပူဇော်လျှင် အလွန် အကျိုးဝေးသန်ပါသည်။ ဆရာနေလင်းသည် မြို့ဝတ်မြို့ ရွှေမြင်းဝံတုရား အရှေ့ဘက် မုခ်၌ ဟောခန်းဖွင့်ထားပါသည်။

သရဏဂုံရတနာဒီပံ ပူဇော်နည်းကို ရှင်းပြသော ဆရာနေလင်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အမှတ် (၁၅၃)၊ စာမျက်နှာ(၈၄)တွင် ဖော်တင် (ဒိုးကုတ်)၏ “ရတနာမဂ္ဂျာ ခိုတော်” ဆောင်းပါးအား ဖတ်ရှုရ သဖြင့် ဤဆောင်းပါးအား ရေးသား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ် နရပတိစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သော စကားသား ခွယ်ပွားတော်များ ကိန်းဝပ်တော်မူရာတို့ မှာ ရှေးဟောင်းသမိုင်းများအဆိုအရ စကားဆယ်ဆူအား တွေ့ရှိရသည်။

- ၁။ စံကားလှဘုရား → ကလေးမြို့
- ၂။ ရွှေစံကားဘုရား → ယင်းကင်းမြို့
- ၃။ ရွှေကျမြင့်ဘုရား → ပြေဒူမြို့
- ၄။ ပံဘုရား → အပြင်မြို့
- ၅။ ရွှေလင်းပင်ဘုရား → စည်ပုတ္တရာမြို့
- ၆။ ရွှေစံကားကြီးဘုရား → ကံညပ်မြို့
- ၇။ ရွှေစံကားကြီးဘုရား → ဓမ္မန်မြို့
- ၈။ ရွှေယပ်တောင်ဘုရား → စဉ့်ကူးမြို့
- ၉။ ရွှေတန်ဆာဘုရား → ရွှေတိုမြို့
- ၁၀။ ရတနာမဂ္ဂျာဘုရား → စစ်ကိုင်းမြို့

ဟူ၍ စကားဆယ်ဆူအား အောင်ဇ (LL.B)က ဖော်ပြထားပါသည်။

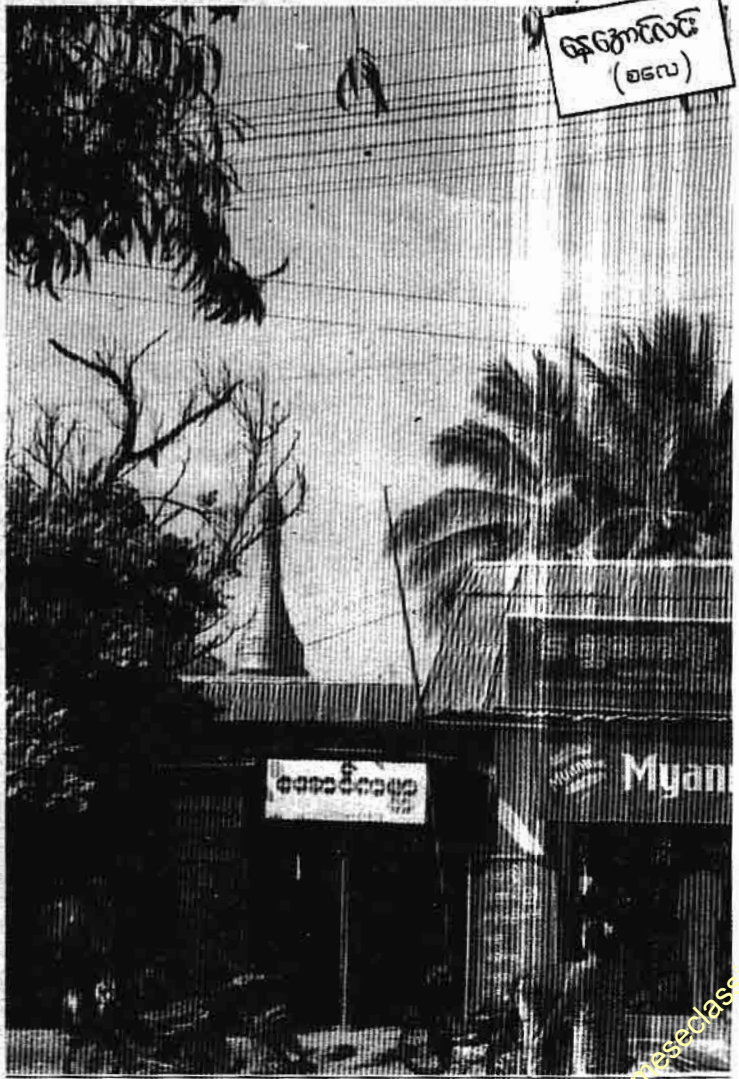
အမှတ်စဉ်(၉) ရွှေတန်ဆာဘုရား (ရွှေတိုမြို့)ဟု ဖော်ပြထားသော်လည်း “မကွေးတိုင်းဒေသကြီး စလင်းမြို့ ရွှေတန်ဆာဘုရား”ဟူ၍လည်း ရှိ သည်။

အမှတ်(၁၀) ရတနာမဂ္ဂျာဘုရား (စစ်ကိုင်းမြို့)ဟု ဖော်ပြထားသော် လည်း “မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ စလင်းမြို့၊ ရတနာမဂ္ဂျာဘုရား” ဟူ၍ လည်း ဖူးတွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ရေနံချောင်းမြို့တွင်လည်း ရတနာ မဂ္ဂျာဘုရား ရှိပြန်သည်။ မည်သည့် ဘုရားမှာ အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်ရ F.21A. October, 2014.

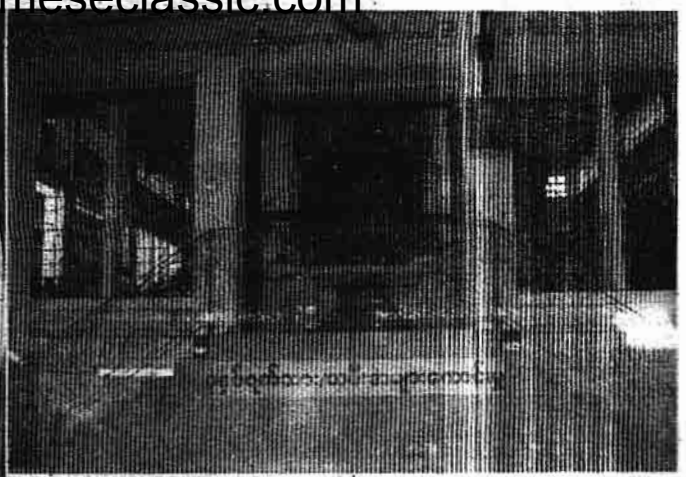
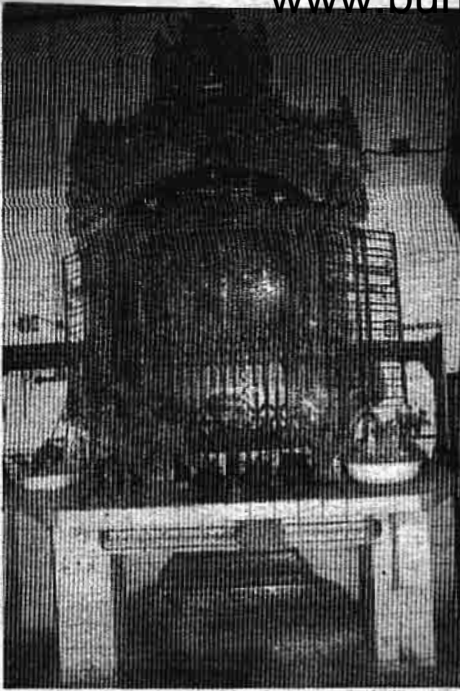
ရတနာမဂ္ဂျာ ခိုတော်

ဆုတောင်းပြည့် ဝဒုမတ္တရဝဂ္ဂပွားတော်နှင့်
ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဂ္ဂျာဘုရား ထူးခြားအံ့ဖွယ်များ

ရတနာမဂ္ဂျာဘုရား တောင်ဘက်မှ ဖူးတွေ့ရစဉ်

www.burmeseclassic.com

◆ ဆုတောင်းခြင်း ယုတ္တရာတရားအား အဖျောက်တက်နှိမ် ဖူးတွေ့ရစဉ်

◆ ဆုတောင်းခြင်း ယုတ္တရာတရား

ခက်သော်လည်း စလင်းမြို့မှ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားသာလျှင် အစစ်အမှန်ဟု ဆိုကာ မှားမည်မဟုတ်ဟု ပေါ်တင် (မိုးကုတ်)၏ ရတနာမဉ္ဇူ ရှာတော်ပုံဆောင်းပါး တွေ့ရှိရပြီး ရှင်ပင်ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ အံ့ဖွယ်ကိုးပါးအား ဖော်ပြတွေ့ရှိရပါသည်။ အံ့ဖွယ်ကိုးပါးတို့မှာ...

- ၁။ ဘုရားတည်ရာကျောင်း မီးလောင်သော်လည်း ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ မီးမလောင်ခြင်း။
- ၂။ မီးမလောင်စဉ် ပုညသုဗ္ဗူ ဖပ်ရတံ ကျောင်းအနီး ပေပင်ပေါ် ရောက်ရှိနေခြင်း။
- ၃။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာအား ပေပင်ပေါ်မှ အိပ်ပက်ပေးခြင်း။
- ၄။ ရက်များကြာပီ ပေပင်ပေါ်မှ ကျီးများသာ၍ ကြည့်ရှုရာ နေရောင်နှင့်အပြိုင် ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးနေခြင်း။
- ၅။ သတ္တရာင် ၁၂၇၅ ခုနှစ်တွင် သီပေါပင်းက ရွှေနန်းတော်သို့ ပုဂံဆောင်ပြီး အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပြုပြီး ပူဇော်သော်လည်း နံနက် အာရုံတက်ချိန်တိုင်း စလင်းမြို့တည်ရာ အရပ်သို့ အပြုလှည့်နေခြင်း။
- ၆။ သတ္တရာင် ၁၂၇၇ ခုနှစ် သီပေါပင်း ပါတော်ပူ

၁၆၂ နတ္ထရာဇာင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ပြီးနောက် နန်းတော်မှ စလင်းသို့ နံနက်အာရုံတက်ချိန် ရော့ဖြင့် ပုဂံဆောင်ခဲ့ရာ ဆင်ဖြူကျွန်းဆိပ်ကမ်းသို့ နေ့ချင်းပေါက် ရောက်ရှိခြင်း။

- ၇။ ဘုရားရှင်၏ ပုံတူကို ထုလုပ်သော်လည်း မတူဘဲ ကွဲပြားနေခြင်း။
- ၈။ ဘုရားရှင်၏ အပေါ်၌ မအပ်စပ်သော အရာဝတ္ထုများကို ထားပိပိက သိသာထင်ရှားစွာ နှိပ်တိပြုခြင်း။
- ၉။ ဘုရားရှင်သို့ စိတ်အာရုံပြု၍ ပူဇော်သူတိုင်း ဖော်ပြနိုင်သည့် အာရုံထူး အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စားခြင်း...

ဟူ၍ အံ့ဖွယ်ကိုးပါး တွေ့ရှိရပါသည်။

“မဉ္ဇူ”ဟူသော စကားအဓိပ္ပာယ်မှာ “သေတ္တာ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသဖြင့် စကားသားသစ်တို့ သစ်စံ ဆောက်စာလွှစာများဖြင့် ထည့်သွင်းပြုလုပ်ပူဇော်ထားသည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ထို့ပြင် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေနံချောင်းမြို့လည်း ရတနာမဉ္ဇူဘုရားရှိပါသည်။ မည်သည့်မြို့မှ ရတနာမဉ္ဇူဘုရား အစစ်အမှန်ပါဟု မဝေဖန် မရေးသားနိုင်ပါ။ ရေနံချောင်းမြို့ရှိ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးတွင် ကြုံတွေ့ရသည့်

ထူးခြားအံ့ဖွယ် ကြုံတွေ့ရပုံတို့အား ရေးသားလိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရေနံချောင်းမြို့တွင်ရှိသည့် ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးမှာ စာရေးသူနှင့် သိပ်ပြီး အလှမ်းမဝေးခဲ့ပါ။ အသက်(၁၀)နှစ်၊ (၁၂)နှစ်သား အရွယ်ကပင် မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည့်မြို့လည်းဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ရေနံချောင်းမြို့သို့ (၁)လတွင် တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက် ရောက်ရောက်လေ့ရှိရာ စာရေးသူလည်း အဖေနှင့်အတူ ရေနံချောင်းမြို့သို့ရောက်တိုင်း ရတနာမဉ္ဇူဘုရားနှင့် စနေနံဘုရားကြီးတို့အား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်ပါသည်။

ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီး၏ ထူးခြားအံ့ဖွယ်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ချိန် ခေတ်ပျက်ကာလ ရေနံချောင်းမြို့ မီးလောင်၍ စနေနံဘုရားကြီး၏ စောင်းတန်း၊ တန်ဆောင်းတို့ မီးထဲပါသွားသော်လည်း ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးမှာ မီးကွင်း၌ မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီး တောင့်တက် ယခုအခေါ်

ရတနာဈေး မီးလောင်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားကြီးမှာ လမ်းသာခြားသော်လည်း မီးလောင်ခြင်းမရှိ မီးကွင်းခဲ့ပါသည်။

ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ အနောက်ဘက်ကပ်လျက် လိုဏ်မှန်တွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းပူဇော်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဘူမိဒဿ ရုပ်ပွားပုံတော်မျိုး မဟုတ်ဘဲ လက်နှစ်ဖက် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ယှက်တင်လျက် လက်တစ်ဖက်က ပက်လက်၊ လက်တစ်ဖက်က မောက်လျက် လက်တော်အတွင်း ဓာတ်လုံးတစ်လုံးအား ဖိအုပ်ထားသည့်သဏ္ဍာန်ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဓာတ်လုံးမှာ သံသေဓာတ်လုံးဖြစ်ကြောင်း လူကြီးသူမတို့ အဆက်ဆက် ပြောဆိုတာ မှတ်သားရပါသည်။ အဂ္ဂိရတ်စာပေ၊ အဂ္ဂိရတ်စကားအရ ပြောရလျှင်ပြီအဲဒီသေတစ်ပြည်၊ သံသေတစ်ဆွေဂဟု ဆိုစကား ရှိပါသည်။

ထို သံသေဓာတ်လုံးအကြောင်း အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်တို့သာလျှင် သိနိုင်စွမ်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးတွင် စစ်ပြီးခေတ်၊ ဘုရားတွင် အစောင့် ဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့တို့ အစောင့်အနေ မရှိသေးချိန်က ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏

အနောက်ဘက် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း စံပယ်တော်မူသည့် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ လက်တော်အတွင်းရှိ သံသေဓာတ်လုံး ဘုရား၏လက်အား ရိုက်ချိုးကာ မသမာသူတို့ ခိုးယူခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ဘုရားတန်ခိုးကြောင့် ဓာတ်လုံး ခိုးသူမှာ ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်းမှာပင် မျက်စိလည်ဘုရားတံတိုင်းအပြင်သို့ မထွက်နိုင်ဘဲ နေခဲ့သည်။

ထိုသို့ မျက်စိလည်ကာ ထွက်ပေါက်မတွေ့ရဘဲ နံနက်လင်းသည်နှင့် လူအများက ဖမ်းမိခဲ့ရသည်။ ဤဖြစ်ရပ်အား မြို့ပေါ်ရပ်ကွက် အသက်အရွယ်ကြီးမီသူတို့ သိမိကောင်း သိမိသူများ သိမိပါလိမ့်မည်။

ရေနံချောင်းမြို့မှာ ကိုလိုနီခေတ် စစ်ပြီးခေတ်တိုင် မီး မကြာခဏ (၃) ကြိမ်၊ (၄) ကြိမ်ထက်မနည်း လောင်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးမှာ မီးခခြင်း မီးလောင်ခြင်းမရှိ။ အာရုံခံတန်ဆောင်းအချို့ မီးစွဲလောင်တာလွဲလျှင် ဘုရားမှာ မီးကွင်းမီးလောင်ခြင်း မရှိတာ သိရှိရပါသည်။

ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ အံ့ဖွယ်(၉)ပါးတွင် တွေ့ရှိရသကဲ့သို့ပင် ဘုရားတည်ရာ ကျောင်းဆောင်အား မီးလောင်သော်လည်း ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ မီးမလောင်ခြင်း အံ့ဖွယ်တစ်ပါးအား ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားတွင်လည်း အံ့ဖွယ်ကြုံတွေ့ရပါသည်။

ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဉ္ဇူဘုရား ပွဲတော်ရက် ကျင်းပရက်မှာ တပို့တွဲလတွင် တစ်လလုံးလို မြို့အနောက်ဘက်တွင် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဈေးဆိုင်တန်းများနှင့်အတူ နှစ်စဉ် ကျင်းပလေ့ရှိပါသည်။

ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးနှင့် အံ့ဖွယ်ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်အချို့အား သိရှိမှတ်သားမိသရွေ့ ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခြား အံ့ဖွယ်ရာတို့လည်း ရှိနေပါလိမ့်မည်။ သိမိသူတို့ ဖော်ထုတ် ရေးသားစေလိုပါသည်။

ရေနံချောင်းမြို့ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးနှင့် ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ အနောက်ဘက်လိုဏ်မှန်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသည့် လက်တော်တွင် သံသေဓာတ်လုံးနှင့် ပဒုမုတ္တရဘုရား ရုပ်ပွားတော် တည်ထားကိုးကွယ်ရာ ရတနာမဉ္ဇူဘုရားကြီးသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ဖူးမြော်နိုင်ဖို့ ပူဇော် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

နေအောင်လင်း(စလေ)

- စာကိုး
- ◆ ရတနာမဉ္ဇူရတတော်ပုံ။
- ◆ ကိုယ်တိုင် ဖူးမြော်ရောက်ရှိခြင်း။
- ◆ စာရေးသူ၏ဖခင် ပြောပြချက်များ။

ပန်ကြားလွှာ...

အထက်ပါဆောင်းပါး ဖတ်ရှုပြီး သုတေသီ ပညာရှင်များမှ စံကားဆယ်ဆူပင် ရတနာမဉ္ဇူဘုရား အစစ်အမှန်နေရာများကို သိရှိသူများမှ အများအစုအဝေးအတွက် သုတေသနပြု ဖော်ထုတ် ရေးသားပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်မိုးညိုနိုး
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၃

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိမ်မက်ပျင်းပျက်ခြင်း (၈၅)

⊙ တေးမြောင်(တေးအတို)ကို ပြင်ပက်ခြင်းသည် သတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုခြင်း ယိုကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ခုက ဖြစ်စေ တေးမြောင်ဆိုက်ဆွဲထားသည် (တေးအိမ်တွင် ထည့်ကာ ခါးတွင် ချိတ်ထားခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို သိုင်းပတ်ဆွဲထားခြင်း) ကိုပြင်ပက်ပါက...

- ✦ အမျိုးသား(လူပျို၊ လူအို အရွယ် စုံ)က မြင်မက်လျှင်... အမည်ကောင်းသတင်း ကျော်စော ပျံ့နှံ့မည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မ၊ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်... ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းစကား ကြားသိရမည်။
- ✦ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်... ချစ်သူထံမှ သတင်းစကားကြားရမည်။ ချစ်သူနှင့် စကားလက်ဆုံ ပြောမကုန်နိုင်အောင် ကြည်နူးခွင့်ရတတ်သည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... စာမေးပွဲအောင်မည့် သတင်းစကား ရရှိမည်။
- ✦ နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် မြင်မက်က... လွတ်မြောက်ရာ လမ်းစေရရှိမည်။ (ရောဂါကျမ်းစောသူက ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းရမည်ဖြစ်၍ အခြားဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည် ဆေးဝါး၊ ကုထုံးတွေ့ရှိမည်။)
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... ကုန်ပစ္စည်းအရောင်းအဝယ် သွက်လက်၍ ဈေးကောင်းရမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... လယ်ယာသုံး အထောက်အကူ ပစ္စည်းများရရှိမည်။

၁၆၄ နဂါးပျံအောင်မြင်မဂ္ဂဇင်း

- ✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... ခရီးတွင်ကျယ်မည်။
- ✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်... ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု ကောင်းစွာ ခံစားရရှိ၍ ချောမောစွာ မီးဖွားနိုင်မည်။
- ✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက... သတင်းအတိအကျ ရရှိမည်။ ပြန်ရမည်။
- ✦ တစ်ဦးတစ်ယောက်အား စောင့်မျှော်နေစဉ် မြင်မက်ပါက... မကြာမီ တွေ့ဆုံဖြစ်မည်။

* * *

⊙ စစ်သည် စစ်ကဲက စစ်တလင်း၌ တေးမြောင်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်နေစဉ် ရန်သူအား အဖ်ရာရအောင် ထိုးသွင်း(တိုက်ခိုက်)နိုင်သည်ဟု တိုင်းပြည်သမား ပြည်ရွယ်သားက ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံရမည်ဖြစ်သည်။ (တရုတ်စာပေတွင် 'Ci Shāng' "ဆီရီရှန်း" ဟုသည် ဦးချွန်လက်နက်ဖြင့် ဒဏ်ရာရအောင် ထိုးသွင်းခြင်း၊ ထိုးသွင်းဒဏ်ရာဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။)

- ✦ စစ်မှုထမ်းက မြင်မက်လျှင်... စစ်စွမ်းရည်ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့ တံဆိပ်များ အပ်နှင်းခံရမည်။
- ✦ အခြားအမှုထမ်း အရာထမ်းက မြင်မက်လျှင်... အလုပ်ရင်း တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂုဏ်ပြု ချီးမြှင့်ခြင်းခံရတတ်သည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်

- လျှင်... အမွေအနှစ် ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... ခင်ပွန်းထံမှ အဖိုးတန်လက်ဆောင် လက်ခံရမည်။
- ✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်... မျက်နှာပွင့်လန်း၍ လူတကာ အရေးပေးခြင်းခံရမည်။
- ✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်... ကြောင်းလမ်း၊ စပ်ဟပ်သူဝေါ့မော့မည်။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက... ဈေးကွက်သစ်၊ ဝယ်လက်သစ် ဖြစ်ထွန်းမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... လယ်ယာမြေ တိုးတက်ပိုင်ဆိုင် ကိန်းရှိသည်။
- ✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်ပါက... ပညာရည် ထူးချွန်ဆုရရှိမည်။

www.burmeseclassic.com

❖ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ဝေဒနာသက်သာ၍ နာလန့်ထလာမည်။

❖ ခရီးသွားလာစဉ် မြင်မက်ပါက...

မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းနှင့် တွေ့၍ အကူအညီရရှိမည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားသူက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးနှင့် ကလေးအသုံးအဆောင်များ လက်ခံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျစဉ် မြင်မက်ပါက...

မကြာမီ လွတ်မြောက်နိုင်သည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

လုံးဝ ပြန်လမ်းမရှိ၊ မရနိုင်တော့ပါ။

❖ အမှုအခင်း ပြဿနာရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်ကင်းချမ်းသာမည်။

❖ ဆရာဝန်၊ ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...

နေထိုင်ရာဒေသရှိ ကပ်ရောဂါဘေးကို ထိန်းချုပ်နိုင်မည်။

❖ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...

လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သောအမှုအောင်နိုင်မည်။

❖ တစ်နယ်ရပ်ဝေး ဧရာဝတီမြစ် မြင်မက်ပါက...

အိမ်အပြန် မျက်နှာပန်းလှလိမ့်မည်။

* * *

❖ တစ်စုံတစ်ယောက်အား စားမြှောင်လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်ပါက တိုက်ပွဲအောင်သံဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းများ ပြေလည်သွားမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းရေး ပြဿနာများ ကင်းရှင်းမည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အပြိုင်ပိုးပန်းနေသည့် မေတ္တာပန်းကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

သူငယ်ချင်းများထက် သာလွန်သော ဘဝအခြေအနေသို့ ရောက်ရှိမည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားပြိုင်ဘက်ကို အကြိတ်အနယ် ပြိုင်ဆိုင်အနိုင်ရမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ကြိုးစားပမ်းစား ဖြေဆိုထားသော စာမေးပွဲကို အောင်မြင်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...

သီးနှံဖျက် ပိုးနှင့် အပင်ရောဂါများကို နှိမ်နင်းနိုင်မည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးစုံ သမားစုံကုသပြီးမှ သက်သာရာရမည်။

❖ ဝန်ထမ်း လုပ်သားက မြင်မက်လျှင်...

လူဇီဝန်းခွင် ပြဿနာများ ဖြေရှင်းနိုင်မည်။

❖ ပြည်သူ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းက မြင်မက်လျှင်...

ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရရှိမည်။

* * *

❖ သံထည်ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးရသည် (သို့) ပြုလုပ်ထားသော လူသုံးကုန်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းသုံးပစ္စည်း စက်ကိရိယာများ ဖန်တီး

ပြုလုပ်ခြင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း ရောင်းချခြင်း စသည်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဆိုက်ကားသမား၊ အိမ်ချုပ်သည် စသည်တို့လည်း အကျုံးဝင်ပါသည်။ဟူ၍...

❖ ဝန်ထမ်းလုပ်သားက မြင်မက်လျှင်...

လစာ၊ လုပ်အားခ တိုးတက်ရရှိမည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားတိုးမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်အသုံးအဆောင် အတွင်းပစ္စည်းများ တိုးပွားမည်။

❖ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အလုပ်အကိုင် အတည်တကျ ရရှိမည်။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက...

အရောင်းအဝယ် သွက်လက်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

သီးနှံ အထွက်တိုးမည်။

❖ နေထိုင်မကောင်းသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ ပြန်လည်ကျန်းမာလာမည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်ပါက...

လွတ်ရက်နီးလာပြီဖြစ်သည်။

❖ ခရီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

ခရီးလမ်းပန်း အဆင်ပြေမည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်လျှင်...

ကောင်းစွာ မျက်နှာမြင်နိုင်သည်။

❖ သံထည်ပစ္စည်းများ သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း မှတ်တမ်း သက်စွန့်သုံးများ ပြောသော ရနုဗုဒ္ဓရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၅

ပညာ အကျပ်အတည်း ဆေးရန်နှင့် ကြုံတွေ့ ရမည်ဆိုပါက ဖြစ်သည်။

✦ အမျိုးသားဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...

အသက်လူ၍ ပြေးရလောက်အောင် ဘေးရန်ကြီးစွာ ကြုံတတ်၏။

✦ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

မျိုးပွားအင်္ဂါဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရဖွယ်ရှိ၏။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားပျက်၍ ခံဒေါလီခံရကိန်းရှိ၏။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ လက်မဲ့ဖြစ်ရတတ်၏။

✦ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...

ကြီးမားသော ငွေကြေးပမာဏ၊ ပစ္စည်းတန်ဖိုးများကို အလျော်ပေး ဖြည့်သွင်းရတတ်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆေးဝါးမှားယွင်း၍ ဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ယာဉ်ရထား မတော်မဆဲဖြစ်မှုကြီးများ ကြုံရကိန်းရှိသည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ပညာရေးတစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်တတ်သည်။

✦ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အမှုထမ်းက မြင်မက်လျှင်...

ရန်သူလက်နက်၊ ကျည်ဆန်သင့်နိုင်သည်။

✦ ရွှေနေက မြင်မက်လျှင်...

အမှားအယွင်း ပြုမိသဖြင့် တရားခံအဖြစ် တရားပြန်လည်ခွဲဆိုခြင်း ခံရ

ဖွယ်ရှိသည်။

* * *

✦ သံဃာ့ကျောင်းတွင် အလုပ်လုပ်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အလုပ်အကိုင်အတွက် အခက်တွေ့တတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားရေး မငြိမ်မသက် ရတက်ပေ့ ရကိန်းရှိသည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းလိုအပ်ချက် များပြား ယိုယွင်းနေတတ်သည်။

✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

အလုပ်လက်မဲ့အဖြစ် အချိန်ပြုန်းနေရချိန်ဖြစ်သည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်ဘဝကို ဖြတ်သန်းရမည်။

✦ အလုပ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

လုပ်သားအင်အား လျော့ရာတွင် ထိပ်ဆုံးမှ ပါဝင်မည်။

✦ ပဋိသန္ဓေဆောင်ယူထားစဉ် မြင်မက်ပါက...

မွေးဖွားရ ခက်ခဲတတ်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဝေဒနာ တာရှည်နေမည်။

✦ အမှုတပေါင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

အချိန်ကုန် ငွေကုန်လှပန်း၍ ကျေအေးမှု မရရှိနိုင်ပါ။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးပန်း၍ ခရီးရှည်ကြာနေတတ်သည်။

နယ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင် အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀ဝိ/ကျပ် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်) မိမိတို့ လက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ (၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသော လကို ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။ မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗုဒ္ဓန်း-၀၁ ၅၅၂၂၀၄

အစ်ကို...

ဘကြီးတော်သူ ဦးဘမောင်နှင့်
ဈေးဆိုင်ရှေ့ထိုင်ပြီး စကားပြောနေ
ရုံ...

'အစ်ကို၊ မနေ့က ကြက်သားဝယ်
ပေးထားခဲ့တာ ရသလား'

လို့ ကျွန်တော့် မိန်းမရဲ့ ညီမဖြစ်သူ
က မေးလာတယ်။ (ကျွန်တော်က...

'ရတယ်၊ ရတယ်။ ကြက်သားက
ခွင့်တော့ နာလန်ထဖြစ်နေတဲ့ မင်းရဲ့
အစ်မကို ကြော်ကျွေးရတာ မနည်း
တိုက်ဆွဲစားရတယ်'

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

'ဟုတ်လား ကျွန်မကလဲ မရင့်ဘူး
ထင်လို့ ဝယ်ပေးလိုက်တာ'

လို့ ပြော၍ ဈေးဝယ်ထွက်သွား
တယ်။

ထိုစဉ် ဘကြီးမောင်က...

'မင်း ကြက်သားရင့်ရင့်ကို အမြန်ဆုံး
နူးအောင်ချက်တဲ့နည်း သိသလား'

'မသိဘူး ဘကြီးမောင်'

'အေး ဒါဆို မင်းသိချင်သလား'

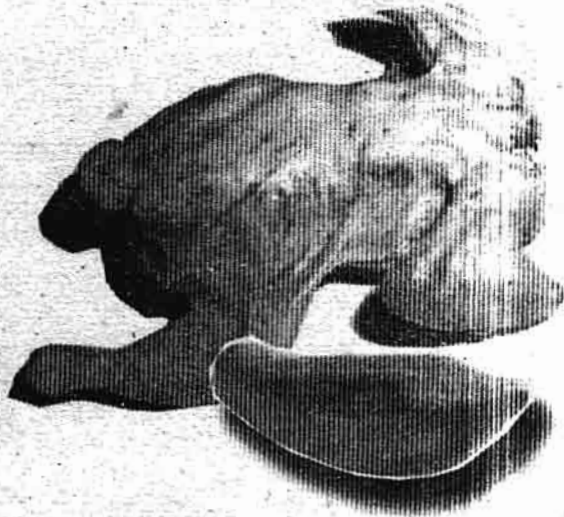
'သိချင်ပါတယ်'

'သိချင်ရင် ငါပြောပြမယ်၊ မင်း
မှတ်ထားနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ မှတ်ထားပါမယ်'

'ဒီလိုက ငါတို့ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်
ထုန်းက သူငယ်ချင်းတစ်တွေ ဆုံမိကြ
ထုန်း ဆုံတွေ့ကြတဲ့ အထိမ်းအမှတ်
အနေနဲ့ ထမင်းလက်ဆုံစားကြဖို့ စီစဉ်
ကြတယ်။ အဲဒီမှာ သူငယ်ချင်းတစ်
ယောက်က အသားရင့်တဲ့ ကြက်အို
ကြီးတစ်ကောင်ကို ယူလာခဲ့တယ်။

ကြက်အိုကြီးကို ချက်ရင် အသားနူး
နူး အချိန်ကြာကြာ စောင့်ရမှာကြောင့်
စိတ်ပျက်ကြတယ်။ အဲဒီအခါ သူငယ်
ချင်းတစ်ယောက်က ဝင်ပြီး ဒီကြက်အို

ကြက်သားရင့်ရင့်

ထို အမြန်ဆုံး နူးအောင် ချက်ကြဖို့

ကြီးကို မြန်မြန်နူးပြီး စားကောင်း
အောင် ချက်ပေးမယ်။ မင်းတို့သဘော
သီးစိမ်းတစ်လုံးလောက် ရှာပေးကြ
လို့ ပြောလိုက်တယ်။

တခြားသူငယ်ချင်းတွေက သဘော
သီး ရှာထွက်ကြတယ်။ ကြက်သားချက်
မယ့် သူငယ်ချင်းက ကြက်ကို
အဖွေးနုတ်ပြီး အတုံးများ တုံးထားလိုက်
တယ်။

သူငယ်ချင်းတွေက သင်္ဘောသီးစိမ်း
ရှာပြီး ဧကန်လာတဲ့အခါ သင်္ဘောသီး
ကို ဧကန်အောင် ထေ့ပြီး တုတ်ညွှန်
ကလေးနဲ့ သင်္ဘောသီးပတ်လည်ကို
နှံ့အောင် တိုးပိုက်တယ်။

အဲဒီမှာအဖွေးတွေ ထွက်လာတယ်။ ထွက်
လာတဲ့အဖွေးတွေနဲ့ တုံးထားတဲ့ ကြက်သား
ရင့်ရင့်ကို သုတ်လိုက်တယ်။ သင်္ဘောသီး
တွေ ကုန်တဲ့အခါ အိုးထဲမှာ တခြား ကြက်
သားတုံးတွေကိုပါ သင်္ဘောသီး နှံ့အောင်
ပြန်ပြီးနယ်လိုက်တယ်။

သင်္ဘောသီး ကြက်သားတုံး
အားလုံးကို နှံ့သွားတဲ့အခါ ကြက်သွန်

ဖြူ ကြက်သွန်နီ၊ ချင်း၊ ငရုတ်သီးတို့ကို
ထောင်းပြီး ထည့်တယ်။ အဲဒီနောက်
ခရမ်းချဉ်သီး၊ ဆားတို့ကိုပါ ထပ်ထည့်
လို့ နယ်လိုက်ပြန်တယ်။ နယ်ပြီးတဲ့
အခါ ရေထည့်ပြီး ကြက်သားအိုးကို
မီးဖိုပေါ် တည်လိုက်တယ်။ ခဏကြာ
တဲ့အခါ ကြက်သားအိုးကို ဖွင့်ပြီး ဖွန်းနဲ့
အတုံးတစ်တုံးလောက် ကော်ပြီး
စမ်းကြည့်တော့ ကြက်သားတုံးဟာ
နူးနပ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။

သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ထမင်း
စားရာမှာလဲ ကြက်သားဟင်းဟာ
နူးနေတဲ့အပြင် အနံ့ကလဲ ဘဲသား
အနံ့ကလေးလို သင်းသင်းလေး ပွေး
နေတာကို တွေ့ရပြီး စားလို့လဲ
အလွန်ကောင်းပါတယ်'

ကိုင်း စာဖတ်သူများ ကြက်သားရင့်
ရင့် ဝယ်မိကြရင် ဖော်ပြခဲ့သောနည်း
အတိုင်း ချက်စားကြည့်ကြပါ။

မောင်ညီစု (ဝန်းသို)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ အမှတ်(၂၃၁)၊ စာမျက်နှာ(၁၆၀)တွင် မေးထားသော ဦးသုတ(ရေကြည်) သိလိုသော "ကာဆယ်မျိုး"မှ ကျွန်တော်သိသော မင်းကိုကာနှင့် ဝက်ကာအကြောင်း ပြန်ကြားအပ်ပါသည်။ မင်းကိုကာကို ဦးသုတ သိပြီးဟု ဆိုသဖြင့် မဖြေ တော့ပါ။

ဝက်ကာသည် ခိုးရာသီတွင် ဝက် သော နွယ်ပင်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဥဥသော နွယ်ပင်မျိုးကြီးရာ ယင်း၏ ဥမှာ ကန်ရွှန်ဥအရွယ်ပမာဏ ရှိပါ သည်။ ထို့ကောင်းလျှင် ကောင်းသလို အကြီး အသေး ကွာပါသည်။ ဝက်ကာဥကို စားဆုံးနိုင်ပါသည်။ ကန်ရွှန်ဥထက်ပင် အရသာ ရှိပါသည်။

ပြုတ်စား ချက်စားနိုင်ပါသည်။ အရွက်မှာ အလျား(၃)လက်မခွဲခန့် ရှိပါသည်။ ယခု ပုံကြမ်းတွင် ဖော်ပြ သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

မိုးကုန်သော ဒီဇင်ဘာလ လောက်တွင် အရွက်များဝါ၍ ကြွေကျ ပြီး ဇန်နဝါရီလလောက်တွင် အပင် နွယ်ပင်ပါ ခြောက်သွေ့သွားပါသည်။ ဥများကို အရွက်မကြွေမီ တူးယူ၍ ယူပါသည်။ အရွက်ကြွေပြီးလျှင် ရှားစွာ ရန် မလွယ်ပါ။ ထေးပတ်ဆင် အဆုံးသတ် ကျွန်တော် မသိပါ။

တောဝက်များသည် သစ်ညှု သစ်မြစ် များကို ကြမ်းတမ်းမာကျောသော ၎င်း ၏ နှုတ်သီးများဖြင့် မြေကို တူးဆွ တွန်းလှန်၍ ရှာဖွေစားသောက်လေ့ ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ဝက်ကာဥကိုမူ မစားနိုင်၊ မတူးနိုင်ပါ။

ဝက်ကာပင်၏အရင်း ပြေတွင်း နှစ်လက်မ သုံးလက်မခန့်တွင် ချွန်ထက်၍ ဟကျော သော ဆူးများက ဥကို ဖုံးအုပ် ကာကွယ် ထားသဖြင့် တောဝက်များ မတူးနိုင်၊ မစား

ဝက်ကာဥ အကြောင်း

သိသမျှ ဖြေကြားပါမည်

နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝက်ရန်မှ ကာကွယ်ထားခြင်းဆိုကာ ယုပုပါ ထို့ကြောင့် ဝက်ကာဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥပုံစံမှာဟင်းချက်စားလေ့ရှိသောက ကအတိဥနှင့် ဆင်တူပါသည်။ ကအတိဥ လောက် မရွည်ပါ။

ကျွန်တော်သည် ဓာတ်သတ္တု ရှာဖွေလေ့လာရေး လုပ်ရသည့် ဝန်ထမ်း တစ်ဦး(ယခု ငြိမ်း) ဖြစ်သောကြောင့် တောအနှံ့ တောင်အနှံ့ ပင်လယ်ပြင် မှ ကျွန်းများပါမကျန် (၃၅)နှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဝက်ကာကို သတိတရားဖြင့် နယ်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာနှင့်သူ အများစားပြား ထွက် ရှိရာဖြစ်သော ဇင်္ဘာတွင် တွေ့ရပြီး အနံ့အရသာကွဲပြား ကွဲလွဲမှု သိပ်မရှိပါ။ ဇာတိပင်များ ထွက် သော ဇေးနိုင်၊ ခြောက်နိုင် တွေ့ရသော်လည်းကောင်း တွေ့ရှိရသလို ပြင်ညီ လွယ်မြို့နယ် သံရိုင်းသတ္တုထွက်များရှိရာ ကွားတွင်လေ့ထေ။ ဖာင်းယားမြေထေ တို့တွင်လည်း တွေ့ရှိရပါ သည်။

မှတ်ချက်

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံသိရှိနိုင်သမျှ ဖြေကြားရပါသည်။ တတ်သိနား လည်သူများထံမှ အဖြေများကို ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ စောင့်မျှော် လျက် ရှိပါသည်။

ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အန္တသုတတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး

(တဆ-၀၇၆၁၇)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

လေဖြတ်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြေ မောင်ညိုဝင်း

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နှစ်စဉ် လူဦးရေ (၁၅)သန်းခန့် လေဖြတ်ရောဂါ ခံစားနေရပြီး ယင်းတို့အနက် (၆)သန်းခန့်မှာ အသက်ဆုံးရှုံးနေကြောင်း လူ(၆)ဦးတွင် တစ်ဦးနှုန်း လေဖြတ်နိုင်ခြေရှိပြီး (၆)စက္ကန့်တိုင်း လေဖြတ်ရောဂါကြောင့် လူတစ်ဦးသေဆုံးနေကြောင်း World Health Organization(W.H.O) ခေါ် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးရဲ့ ထုတ်ဖော်ချက်အရ သိရှိရပါတယ်။

အဲဒီ လေဖြတ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်စဉ်များနဲ့ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို သိရှိဖို့ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရောက်တဲ့အခါ ဆရာမဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဆေးကုသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး(တဆ-၀၇၆၁၇)

ဆိုရင် နှလုံးသွေးကြောပိတ်လို့ လေဖြတ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သွေးတိုးကြောင့် လေဖြတ်တာဆိုရင် သွေးကြောပေါက်လို့ လေဖြတ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးချိုရောဂါနဲ့ သွေးတိုးရောဂါ တွဲနေတဲ့အချိန်မှာ လေဖြတ်တဲ့အခါ သွေးကြော ပိတ်ဆို့သွားတာဆိုရင် ဆီးချိုရောဂါကို ဖယ်နိမ့်လို့ လေဖြတ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သွေးကြောပေါက်သွားတာဆိုရင်တော့ သွေးတိုးကို ဖယ်နိမ့်နိုင်လို့ လေဖြတ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်'

■ *လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို သိပါရမေ ဆရာမ*

○ 'လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...

- ၁။ အသက်ကြီးလာခြင်း။
- ၂။ မျိုးရိုးဗီဇတွင် လေဖြတ်ရောဂါနှင့် နှလုံးရောဂါရှိခြင်း။
- ၃။ ဆီးချိုရောဂါရှိခြင်း။
- ၄။ သွေးတိုးရောဂါရှိခြင်း။
- ၅။ အရက်သောက်ခြင်း။
- ၆။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း။
- ၇။ သွေးတွင်း အဆီဓာတ်များခြင်း။
- ၈။ အဝလွန်ခြင်း။
- ၉။ သန္ဓေတားဆေး ကြားမြင်စွာ သုံးစွဲ နှုတ်ထွက်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သင့်

၍ လေဖြတ်ခြင်း(ဦးနှောက်အတွင်းရှိ သွေးကြောငယ်များ ကျဉ်း၍ ပိတ်ခြင်း၊ နှလုံးနဲ့ သွေးလွှတ်ကြောများမှ သွေးခဲငယ်များ လာရောက် ပိတ်ဆို့ခြင်း)။

၂။ ဦးနှောက်အတွင်း သွေးကြောပေါက်၍ လေဖြတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်'

■ *သွေးကြောပိတ်ပြီး လေဖြတ်ခြင်း နဲ့ သွေးကြောပေါက်၍ လေဖြတ်ခြင်း တို့ရဲ့ ဖြစ်ရခြင်းကို သက်ဦး ပြောပြသေးဦး*

○ 'ဆီးချိုရောဂါကြောင့် လေဖြတ်တာ

■ *ဒီတစ်ပတ် ဆရာမနဲ့ ဆွေးနွေးချင်တာကတော့ ဆရာမ ဦးစားထား တုနေတဲ့ လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်စဉ် အကြောင်းတွေနဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လေဖြတ်ခြင်း အမျိုးအစားတယ်နဲ့ ရှိသလို ဆရာမ*

○ 'လေဖြတ်ခြင်းအမျိုးအစား (၂)မျိုး ရှိပါတယ်။

၁။ ဦးနှောက်အတွင်း သွေးကြောပိတ်

F.22A, October, 2014.

ခြင်း။

၁၀။ ယခင်က လေဖြန်းလေဖြတ် နှလုံး သွေးကြော ပိတ်ဖူးခြင်း။

၁၁။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း။

၁၂။ စိတ်ဖိစီးမှု များခြင်း

စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ လေဖြတ်စေတဲ့ အကြောင်းအရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'လေဖြတ်ခြင်း'ရဲ့ ပုဗ္ဗရုပ် ရှေ့ပြေး လက္ခဏာများကို ထောက်ပြီး ဖြောင့် ယင်းပြီး'

○ 'လေဖြတ်ခြင်း'ရဲ့ ပုဗ္ဗရုပ် ရှေ့ပြေး လက္ခဏာများကတော့...

၁။ မျက်နှာ၊ လက်၊ ခြေတစ်ဖက် ရုတ်တရက် ထုံခြင်း လေးလံခြင်း။

၂။ ရုတ်တရက် အမြင် ဝေဝါးခြင်း။

၃။ နှစ်ထပ်မြင်ခြင်း။

၄။ ဟန်ချက် မထိန်းနိုင်အောင် ချာချာလည် မှူးခြင်း။

၅။ ရုတ်တရက် လမ်းမလျှောက်နိုင် ဘဲ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်ခြင်း။

၆။ စကား မဝီသခြင်း (သို့မဟုတ်) စကားပြောရန် ခက်ခဲခြင်း။

၇။ အလွန် ဆိုးရွားစွာခေါင်းကိုက်ခြင်း။

၈။ ရုတ်တရက် စကားပြောမရခြင်း။

၉။ စကား ဗလုံးဗထွေးဖြစ်ခြင်း။

၁၀။ အသိစိတ် မရှိတော့ခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေဖြတ် ခြင်းရဲ့ ပုဗ္ဗရုပ်ရှေ့ပြေး လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'ဥဏှဝါယောဓာတ်'ရဲ့ သီတဝါယော ဓာတ် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ခြိမ်းထိ နိုင်တဲ့ အကျိုးအမြတ်များကို ဖြောင့် ယင်းပြီး'

○ 'ဥဏှဝါယော'လို့ခေါ်တဲ့ အပူလေ ဓာတ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာ အောက်သို့ စုန်ဆင်းခြင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ် လှုပ်ရှားခြင်း၊ အသက်ရှူလမ်း ကြောင်းကောင်းခြင်း စတဲ့ ကောင်း ကျိုးများကို ခံစားရပါတယ်။

သီတဝါယောဓာတ်ကို အအေးလေ ဓာတ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာ အထက်သို့ ဆန်တက်ခြင်း၊ ခေါင်းရွေးထွက်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ မှူးဝေခြင်း၊ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ ဟန်ချက်မထိန်းနိုင်အောင် ဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်း ချဉ်နဲ့လာခြင်း စတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေကို ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို လွန်၊ ယုတ်၊ လွှဲမှားပြုဖန်များရင် သီတဝါယောဓာတ် လှုပ်ရှားမှု အဖြစ်များလာပြီး ဥဏှ ဝါယောဓာတ်ရဲ့ အကျိုးတရား နည်းပါး လာစေပါတယ်။

ဥဏှဝါယောဓာတ် နည်းတဲ့အခါ အောက်ကို စုန်ဆင်းတဲ့အခါ မစုန်ဆင်း နိုင်ဘဲ အထက်ကို ဆန်တက်ခြင်း ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း လှုပ်ရှားသွား လာတဲ့ လေအားနည်းပြီး ရုတ်တရက် လဲကျခြင်း၊ ခြေလက်ကိုယ်အင်္ဂါ လေးလံပြီး မလှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း၊ မျက်စိ၊ ပါးစပ်၊ လျှာ ရွံ့စောင်းသွားခြင်း။

စကားလုံး ဗလုံးဗထွေးပြောခြင်း၊ မဝီသခြင်း၊ စိတ်အားငယ်ပြီး ငိုလွယ် ရယ်လွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ရုတ်တရက် လဲကျပြီး အချိန်ကြာကြာမေ့မြောခြင်း၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေသွားခြင်း စတဲ့ လေဖြတ်ရောဂါကို ခံစားရတတ်ပါ တယ်။

■ 'လေဖြတ်ရောဂါ'ရဲ့ ကုသမှုအကြောင်း ကို ထောက်ပြီး ဖြောင့်ယင်းပြီး ထားရမ'

○ 'လေဖြတ်ရောဂါ' ဝေဒနာရှင်များကို ဥဏှဝါယောဓာတ်ဖြစ်စေတဲ့ ဆေးနဲ့ ဓာတ်စာပေးပြီး ကုသရပါမယ်။ တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသ မယ်ဆိုရင် ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေး ဆေးနီကြီးတစ်ဆ၊ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ်တစ်ဆ၊ ဆေး အမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေး

ကြီးနှစ်ဆတို့ကို သမအောင် ရောစပ်ပြီး နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့(၃) ကြိမ် တစ်ကြိမ်လျှင် ဆေးလက်ဖက် ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခဲနွေးနွေး တိုက် ရပါတယ်။

သွေးကြောလေကြောများ ပွင့် အောင် အကြော ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင်လဲ ဆေး တိုက်ကျွေး ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။ အဲဒီလိုဆေးနဲ့ ဓာတ်စာတည့်အောင် ပေးပြီး ကုသသွားရင် တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

လေဖြတ်ရောဂါကို ကြိုတင် ကာကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီဆေး (အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ဆေး)ကို နေ့စဉ် မှန်မှန် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် လက်ဖက်ရည် ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခဲနွေးနွေး သောက်ရ ပါမယ်။

■ 'လေဖြတ်ရောဂါ' ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများကို ထောက်ပြီး ဖြောင့်ယင်းပြီး ထားရမ'

○ 'လေဖြတ်ရောဂါ' ကာကွယ်ချင်ရင် သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ အဝလွန်ရောဂါ မဖြစ်အောင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား လေးပါးကို မျှတအောင် နေထိုင် စားသောက်ရပါမယ်။

သွေးတိုးရောဂါ ရှိခဲ့ရင် အပေါ်သွေး အောက်သွေး (၁၃၀/၉၀)ထက် မပို အောင် ဆေးနဲ့အစာကို မျှတအောင် စားရပါမယ်။ ဆီးချိုကိုလဲ ၂၀၀mg/dl ထက်မပိုအောင် ထိန်းထားရပါမယ်။ ယနေ့ခေတ်မှာ မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းတွေနဲ့ နိုင်ငံတကာ ဆေးတွေ ပေါ်ထွက်နေပြီ ဖြစ်တာ ကြောင့် ဆေးဝါးများကို တိုင်းရင်းလမ်း ဆရာ ဆရာမ သိပ္ပံဆေးယဉာရှင် ဆရာဝန် ပါရဂူများနဲ့ တိုင်ပင်စား သောက်သင့်ပါတယ်။

အသက်(၆၀)ကျော်လာရင် လေးအား ယုတ်လျော့လာစဉ်အတွက် လေးဖြတ် နိုင်ခြေ များပါတယ်။ စားသောက်သင့် တဲ့ အစားအစာများ စားသောက်ပြီး ရှောင်ကြဉ်တဲ့ အစားအစာများ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စားသောက်သင့်တဲ့ အစားအစာ များကတော့... ငါးကြင်း၊ ငါးခြစ်ချင်း စတဲ့ ငါးတစ်မျိုးမျိုးကို တစ်ပတ် (၂) ရက် စားပါ။ ကြက်သားကို ရံဖန်ရံခါ စားပါ။ ပန်းဂေါ်ဖီစိမ်း၊ မုန့်လာဥနီ၊ ဂေါ်ဖီ၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ကြောင်လျှာ ရွက်၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ရှောက်သီး၊ မြင်းခွာရွက်၊ ဟင်းနုနယ် စတဲ့ အသီးအနှံများကို သင့်တော်သလို ချက်ပြုတ်စားရပါမယ်။ နှမ်းဆီစစ်စစ်၊ ပဲဆီစစ်စစ်၊ သံလွင်ဆီ တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ချက်ပြုတ်စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။

ရှောင်ရမယ့် အစားအစာတွေ

ကတော့... အကြော်ဆီ၊ စားအုန်းဆီ၊ အချိုမှုန့်တို့ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါ မယ်။ ဘဲသား၊ ဝက်သား၊ အမဲသား၊ သိုးသားများနဲ့ မြွေ၊ ဖား၊ ငါးရှဉ့်၊ မြေအောင်းသားများကို လုံးဝ ရှောင် ကြဉ်ရပါမယ်။

ဒီပေါက်ထမင်း၊ အုန်းထမင်း၊ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ၊ မှို၊ မျှစ်၊ တညင်းသီး စတဲ့ ပထဝီအာပေါဇာတ် များစေတဲ့ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန် အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ် စားသောက်မယ်ဆိုရင် လေးဖြတ်ရောဂါတွေ ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဥတုသမုဋ္ဌာန်အရ နေပူထဲကလာပြီး (Air Con)လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေ တို့နဲ့ ရုတ်တရက် နေထိုင်ခြင်း၊ ညဘက် ရေချိုးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းတို့ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့သလို သွေးတိုး၊ ဆီးချို အဝလွန်ရောဂါ မဖြစ်အောင်

ကြိုတင်ကာကွယ်နေထိုင်ခြင်း၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ သမုဋ္ဌာန် တရား လေးပါးကို မျှတအောင် နေထိုင်စား သောက်မယ်ဆိုရင် လေးဖြတ်ခြင်း ရောဂါမှ ကင်းဝေးပြီး သက်တမ်းစေ့ နေထိုင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **“တရားတော်စိတယ် ထရားမ” ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ ဆက် သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...**

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး

တိုင်းရင်းဆေးဒီပလိုမာ (မန္တလေး)

အနန္တသုစတိုးစိုးရင်းစေးစန်း

အမှတ်(၂၅၅)၊ ဝိသုဒ္ဓိ(၁၈)လမ်း၊

(၁၂)ရပ်ကွက်၊ ဆောင်ဥက္ကလာပပြန့်ပွား

ရန်ကင်းမြို့၊

ဖုန်း-၀၉ ၅၁၈၂၂၄၊ ၀၉ ၅၀၇၄၇၉၉

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၁၇၄)မှ အဆက်

သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲနေသော တည်ငြိမ်ခြင်းကို ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်တည်စေလေသည်။

ယင်းနှင့်ယန်း၊ အားပြိုင်လွန်ဆွဲနေခြင်းသည် အပြန်အလှန် ထိန်းညှိပေးခြင်းသာဖြစ်ကာ အပျက်သဘော မဆောင်ဘဲ တည်ငြိမ်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

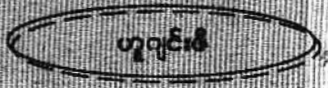
ဟိန္ဒူဝေလေတွင်လည်း ဤကဲ့သို့ သဘောခြင်းတူသော သင်္ကေတရှိ၏။ Tri Lance “သုံးခွလုံ” ဖြစ်သည်။ သဒ္ဓါဝ ကာလီစသော ဟိန္ဒူနတ်ရုပ်များ၏ လက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရတတ်၏။

ခွတစ်ဖက်မှာ သေဆယ်၍ တစ်ဖက်မှာ ကြီးမား၏။ ဝိနုဓ်မ ဆန့်ကျင်ဘက်အင်အား နှစ်ရပ်ကို အလယ်ရှိ မိုးတံနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိသော လှံမဏ္ဍိုင်က ထိန်းညှိပေး ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟန်ချက်ညီမျှနေခြင်း၏ သဘောဆောင်သည်။ သုညတာ (တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ပိုလွန်အားသာခြင်းမရှိ)၏ သရုပ်လည်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဒီဂျစ်တို၏ ဝက်ပါတည်ဆောက်မှု ယူဆတွင်လည်း “ယင်းနှင့်ယန်း” သဘောကို သုံးစွဲထားသည်။ ဆင့်ကဲ ဖြစ်စဉ်နှင့် တော်လှန်မှုဖြစ်စဉ်ကို ကိုယ်စားပြုကြောင်း ယူဆကြလေသည်။

မီးပွား မီးပွင့်

မွေးဖွားခြင်း၊ ဘဝတစ်ခု အစပျိုးခြင်း ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။ လောကတွင်း ရှိ သက်ရှိအားလုံး မတူညီသော မျိုး နွယ်စုအသီးသီးမှ ပေါက်ဖွားရှင်သန် လာခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည့် သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

ရှေးရောမလူမျိုးများက ကောင်း ကင်ဘုံမှ ဖခင်ကို ကိုယ်စားပြုသည် ဟုလည်း ယူဆခဲ့ကြသည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့တွင်မူ မီးပွားမီးပွင့်သည် ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံး အနက် အဂါဂြိုဟ်၏ အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်သည်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် မီးပွားသည် ပုလ္လင်ဆန်ခြင်း၊ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသည်။

ထို့ကြောင့် နှုတ်ငံအရင်းအမာရှိသော မိဖုရားအဆောင်မှ မီးပွင့်မီးပွားများကို မြင်ရသည်ဆိုလျှင် အနောက်တိုင်း လေ့အရ ရင်သွေးတော် မွေးဖွားပြီဟု လျှောက်တင်ခြင်းဖြစ်ကာ အရှေ့တိုင်း တရုတ်အယူအဆတွင်ကား သား ယောက်ျားမွေးသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ လေသည်။

တရုတ်စာပေတွင် (火星) (ဟွေ့ရှင်း) Huo xingသည် အဂါ ဂြိုဟ်အပြင် မီးပွင့်မီးပွားဟူသော အနက်လည်း ရှိလေသည်။

ပြုတင်

အဆောက်အအုံများတွင် အလင်း ရောင်နှင့် လေဝင်လေထွက်ရရှိစေရန် ဖောက်လုပ်ထားသည့် ပြုတင်ပေါက် ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဖြစ်တန်စွမ်း ရှိသမျှနှင့် ဝေးနိုင်သမျှ ထိုးဖောက်ဝင် ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၇၂ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သင်္ကေတများ၏

ယုဂဇာတိ

ဘာသာစကား (၃၉)

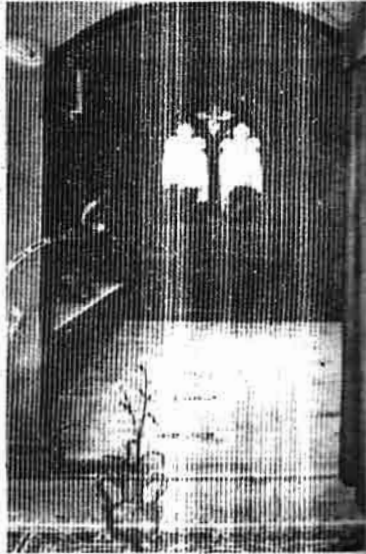
ထို့အပြင် ယင်း၏ လေးထောင့်ပုံစံ ယေဘုယျပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် ကမ္ဘာမြေ ကြီးနှင့် ဆက်စပ် တည်ရှိကြောင်းကို လည်း ညွှန်ပြသည်။

အိမ်ခြေမြင့် သို့မဟုတ် ရဲတိုက်တွင် ရှိသော ပြတင်းပေါက်ဆိုပါက သတိ မချွတ်ယွင်းခြင်း၊ မပြတ်ဂရုစိုက်နေခြင်း ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

ခန္ဓာဗေဒတွင် ပြတင်းပေါက်သည် လူ၏ ဦးခေါင်းကို ဖော်ညွှန်း၍ ဖွင့်ထား သော ပြုတင်ပေါက်သည် ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှု ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အတွေးအမြင်သစ်များ တရားထူးများ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခြင်း၊ စိကာ စဉ်ကာ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း၏ အမှတ်အသား ဖြစ်သည်ဆို၏။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့တွင်မူ အမိုးမျက်နှာကျက် သို့မဟုတ် အမြင့် ပိုင်းတွင်ဖောက်ထားသော ပြုတင် ပေါက်ကို (ကျန်းကျင်) Tian Jin (ကောင်းကင်ရေတွင်း)ဟု ခေါ်၍ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်ခြင်း အကျဉ်း အကျပ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်း၊ ကောင်း ကင်ဘုံ နတ်ဒေဝတာများ၏ ကူညီ စောင့်ရှောက်မှု ခံစားရခြင်း စသည့် သဘောများ ဆောင်ယူသည်။

သာမန်ပြတင်းကို သီးခြားညွှန်းဖွဲ့ လေ့ မရှိသော်လည်း တရုတ်စာပေတွင် (ကျန်းမိန်ကျိကျိင်) Tian ming Ji Jing(ပြုတင်က လင်းလင်းကျင်း ကျင်း စားပွဲခုံတလည်းသန်သန်ရှင်း ရှင်း)ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင် ဖွဲ့ဆိုကြ

နတ်ပန်းနှင့် မြင့်သော ပြတင်

သည်။

နေထိုင်မှုအဆင်ပြေ၍ စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်စရာ မလိုပါဟု နှစ်သိမ့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နေအိမ်သို့ အလည်လာသော ဧည့်သည် သို့မဟုတ် တည်းခိုခန့်သို့ ရောက်လာ တည်ဆိုသူအတွက် ဝန်ဆောင်မှုကောင်းစွာ ပေးသည့် သဘော ဖြစ်လေသည်။

နွယ်ပန်း

ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ခြင်း၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ အဓိက ညွှန်းဆိုချက်မှာ သန်စင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်အယူ ဝါဒတွင် အပျိုစင်နတ်သမီးမယ်ထော် မာရီကို ရည်ညွှန်းလေ့ရှိသည်။

နင်းပန်းကို ညောင်ရေအိုးသို့မဟုတ် ရေကုန်းရှည်တွင်ထည့်၍ ထောင်ထား ခြင်းသည် ပြန်လည်ရောက်ရှိခြင်း

www.burmeseclassic.com

နောက်ကြောင်း ပြန်လည်ခြင်း အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ကုတ္တိလိင်များနှင့် ဆက်နွယ်၍ အသုံးပြုလေ့ ရှိကြသည်။ ဥပမာ ဖွင့်ထားသော ပြုတင်ပေါက် နှင့် ပန်းအိုးအတွင်းမှ နင်းပန်းသည် တရုဏာရှင် မယ်တော်မာရီကို ကြိုဆို အရိုသေပေးခြင်းဖြစ်၏။

သစ်ပင်နှင့် မြွေ

သစ်ပင်ထက်သို့ ရေခွေတက်ရောက် နေသော မြွေပုံသဏ္ဍာန်သည် တပ်မက် ဗူဖြင့် ချစ်ခြင်း၊ တဏှာပေမ၏ အရင်း ခြစ်သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

ရောမလူမျိုးတို့၏ ဒဏ္ဍာရီလာ အာဒမ်နှင့်အေဝတို့ ဆုံတွေ့ကာ တပ်မက်ပေါင်းဖက်ကြဟန်ကို သစ်ပင် နှင့် မြွေဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားလေသည်။

နစ်ကာလ

နစ်ကာလသည် သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်သည်သာမက စက်ဝိုင်းပုံ ဆင့်ကဲ ပြောင်းလဲလာသည့် သင်္ကေတအားလုံး ၏ အစကနဦး မူလနမူနာပုံစံလည်း ဖြစ်လေသည်။

စက်ဝိုင်းပုံ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲလာ သည့် သင်္ကေတများဟူသည် ဆက်၍ ဖြစ်ပေါ်နေသော နေ့ရက်၊ လူသား တစ်ယောက်၏ ဘဝနေမှုအသက်တာ စကြာဝဠာဆိုင်ရာစက်ဝိုင်းများ တက် ကျ ပြောင်းလဲနေသည့် ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံလေ့ဆိုင်ရာ ဖြစ်စဉ်များ စသည်တို့ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါ စက်ဝိုင်းများတို့သည် တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှုအဆင့်နှင့် ကျဆင်းသော ပြောင်းလဲမှုအဆင့်များ ဖြင့် အထပ်ထပ်အဖန်ဖန် ဖွဲ့တည်နေ ကြသည်။ ဥပမာ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်နှင့် တော်လှန်သော ဖြစ်စဉ်ကဲ့သို့ ဆန့်ကျင် ဘက်အခြေအနေနှစ်ရပ်ဖြင့် တစ်လှည့်

• သစ်ပင်နှင့် မြွေ

• နစ်ကာလ (ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်)

စီ ပါဝင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သုံးလေးငါးဆင့် စသည်ဖြင့် ဆင့်ကာ စည်းဝါးတကျ ဖွဲ့တည်နေကြသည်လည်းရှိသည်။

ဥပမာ တစ်နှစ်တာအတွင်း ရာသီ ဥတုလေးခု (အရှေ့တိုင်း အချို့ဒေသ များတွင် ရာသီဥတုသုံးခု) လူ့ဘဝ၏ ပြောင်းလဲမှုအဆင့်ဆင့် [မိမိတို့ရေမြေ ရပ်ရွာအလေ့အရ အဆင့်ခွဲခြားမှု ကွဲပြားနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ တရုတ်လေ့တွင် လူ့ဘဝ တာပြောင်းလဲမှု အရွယ် (၅)ပါးရှိသည်။ မွေးဖွားခြင်း၊ ကြီးပြင်းခြင်း၊ ပြောင်းလဲ ခြင်း (အရွယ်ရောက်ပြီး၊ လူမှုတာဝန် များ ထမ်းဆောင်ချိန်) ကျဆင်းခြင်း၊ ကွယ်လွန်ခြင်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။ စသည် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဤစက်ဝိုင်းများ (ဖြစ်စဉ်သင်္ကေတ များ) အားလုံးတို့သည် စနစ်ဇယား တကျ အချိုးညီစွာ တည်ရှိနေရန်မလို သော်လည်း “နစ်ကာလ”ဟူသော စက်ဝိုင်း (ဖြစ်စဉ်သင်္ကေတ)တွင်မူ အဆင့် (၁၂)ဆင့် twelve units

အချိုးညီစွာ ပါရှိရသည်။

ယင်းကို နစ်ကာလ Yearသို့မဟုတ် ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင် The wheel of the Zodiac ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထို (၁၂)ဆင့်ကို နေမင်း၊ ဥတ္တရ ယဉ်စွန်းတန်းရောက်ချိန်နှင့် ဒက္ခိဏာ ယဉ်စွန်းတန်းရောက်ချိန်ဟူ၍ နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားနိုင်သကဲ့သို့ ရာသီဥတု အပြောင်း အလဲအရ သုံးပိုင်း သို့မဟုတ် လေးပိုင်း ခွဲခြား၍လည်း ရနိုင်လေသည်။

နစ်ကာလ (ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်)နှင့် ပတ်သက်၍ အနောက်တိုင်းမှ ပုံဖော် ချက်ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။ အလယ်ခေတ် (အေဒီ ၁၀၀၀မှ ၁၄၀၀ ခန့်) ကာလနံရံဆေး ရေးပန်းချီတစ်ခု ဖြစ်သည်။

အလယ်တွင် နေနှင့်လကိုကိုင်ထား သော အဖိုးအိုရုပ်ပုံ၏စက်ဝိုင်းရှိ၍ အပြင် ပါတ်လည်နှစ်ထပ်ရှိရာ အပြင်ဘက် အထပ်မှ ရုပ်ပုံများသည် ရှေးခေတ် ရာသီခွင်ဆိုင်ရာ သင်္ကေတဖြစ်၍ အတွင်းဘက်အထက်မှာ နှောင်းခေတ် (အေဒီ ၁၄၀၀မှတိုင်မိကာလ) အယူ

အဆ သင်္ကေတများ ဖြစ်သည်။

လေ့လာကြည့်ပါက မိဿ၊ ဗြိဿ၊ မေထုန်၊ ကရကင်္ဂ စသည်ဖြင့် လက်ယာရစ် အစဉ်အတိုင်း (နာရီလက်တံလည်သည့်အတိုင်း) ရေးသွင်းထားသည်ကို တွေ့ပါမည်။ ထို့ထက်နောက်ကျသော ၂၀ရာစုကာလတွင်မူ လက်ဝဲရစ် (နာရီလက်တံ ပြောင်းပြန်အတိုင်း) ရေးမှတ်ကြပေသည်။

နှစ်ကာလစက်ဝိုင်း (ရာသီစက်)ကို နှစ်ဝိုင်းခွဲခြား၍ မှတ်သားခြင်းကို တရုတ်ရိုးရာ ထုံးစံလေ့တွင် တွေ့ရ၏။ **အမှောင် သို့မဟုတ် မရတ** darkness (Or) death **နှင့် အလင်း သို့မဟုတ် ဇာတိ ရှင်သန်ခြင်း** Light (Or) Life ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် (လယ်သမားပြက္ခဒိန်)တွင် Dōng Zhì တုန်းကျိရ် (ခရစ်ပြက္ခဒိန် ဒီဇင်ဘာလ ၂၁၊ ၂၂ ရက်နေ့များတွင် ကျရောက်လေ့ ရှိသည်။ ဆောင်းရာသီ အအေးဆုံးနေ့ရက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။) ကာလမှ xià Zhì ယျာကျိရ် (ခရစ်ပြက္ခဒိန် ဇွန်လ ၂၁၊ ၂၂ ရက်နေ့များတွင် ကျရောက်လေ့ရှိသည်။

ရှေးယခင်ကာလကယုံကြည်သတ်မှတ်ခဲ့ကြတာ သမိုင်းဒေသဖြစ်သော တရုတ်ရေမြေတွင် ဆောင်းဦးနှင့် ရာသီကာလများသည် ဆီးနှင်းမှန်တိုင်းတိုက်ခြင်း၊ နှင်းခါးရိုက်ခြင်း စသည်ဖြင့် အအေးဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံစားရသောကြောင့် တိရစ္ဆာန်များပင်လျှင် လုံခြုံနွေးထွေးမည့် တွင်းလိုဏ်စု စသည်တို့အတွင်း ပုန်းအောင်းကာ ဆောင်းဦးကြံရသည်။

နွေးထွေးသော နွေဦးရာသီနှင့် နွေရာသီကာလများတွင်သာ စားသောက်ဖွယ် ကောက်ပဲသီးနှံများ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ဆောင်းဦးကာလအတွက် သိုလှောင်ကြရလေသည်။

ယင်းနှင့် ယန်း

တရုတ် အယူအဆဆိုင်ရာ သင်္ကေတစုံတွဲ ဖြစ်သည်။ သင်္ကေတနှစ်ခု ပေါင်းစည်းမှသာ ယင်းနှင့် ယန်းဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်သည်။ ထိုယင်းနှင့်ယန်းနှစ်ခုတွဲကာ အားပြိုင်လွန်ဆွဲနေပုံကို "ထိုက်ကျီ" ရုပ်ပုံ Tai Ji ဟု ခေါ်ကြသည်။

* * *

ဥပမာအနေဖြင့် နေနှင့်လကို ပမာပြုဖော်ပြလေ့ ရှိကြသည်။

ယင်းသည် အမှောင်ငြိမ်သက်ခြင်း၊ နူးညံ့ခြင်း၊ ဣတ္ထိလိင် ပြုပြင်စီမံထားခြင်းပုံရိပ် စသည်တို့ကို ကိုယ်စားပြု၍ ယန်းသည် အလင်း လှုပ်ရှားခြင်း၊ ချိတ်ထက်မြက်ခြင်း၊ ပုလွင် သဘာဝအတိုင်း ပြုပြင်စီမံထားမှုမရှိခြင်း၊ မူလရုပ်သွင် စသည်တို့ကို ဖော်ညွှန်းသည်။

ယင်းနှင့်ယန်းတို့သည် အစွန်းတစ်ဖက်ဆီသို့ လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေပုံကို ရုပ်ပုံ၌ကြည့်ပါ။

လက်ဝဲဘက်တွင် "ယင်း" (အမှောင်) သင်္ကေတနှင့် လက်ယာဘက်တွင် "ယန်း" (အလင်း) သင်္ကေတနှစ်ခု လွန်ဆွဲ အားပြိုင်နေကြ၏။

"ယင်း"အတွင်းသန္တာန်ရှိ "ယန်း" (အလင်းစက်ငယ်)သည် တဖြည်းဖြည်း ရုန်းကန်ကာ ကြီးမားလာ၏။

ကြီးမားလာသောအင်အားတို့အဆုံးစွန် အခြေအနေသို့ ရောက်သောအခါ "ယင်း"သည် "ယန်း" ဖြစ်လာသကဲ့သို့ "ယန်း" သည်လည်း "ယင်း" အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ ရောက်ရှိလွှား၏။

အားပြိုင် လွန်ဆွဲနေသည့် ယင်းနှင့်ယန်း

နွေရာသီ အပူဆုံးနေ့ရက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ကာလအထိကို အလင်း သို့မဟုတ် ရှင်သန်ခြင်းဇာတိ ကာလများဟု သတ်မှတ်သည်။ ထိုမှ ကျန်နှစ်တစ်ဝက်ကာလကို အမှောင် သို့မဟုတ် သေဆုံးခြင်း မရတကာလဟု သတ်မှတ်သည်။

အဓိကဖြစ်သော ဆန်ကျင်ဘက် အင်အားစုနှစ်ရပ်သည် အခြေအနေ တစ်ရပ်တည်းပေါ်၌ မူသေရပ်တည်နေခြင်းမရှိဘဲ အစွန်းတစ်ဖက်မှ အခြားတစ်ဖက်ဆီသို့ ဦးတည်ပြောင်းလဲနေကြသည်။

ယင်းနှင့်ယန်းကို ထင်ရှားသော

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အင်အား အသီးသီး၏ အတွင်းသဏ္ဍာန်(အလယ်ဗဟို)တွင် ဆန်ကျင်ဘက် အင်အားငယ်ကလေး သန္ဓေတည်လေတော့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဆက်၍ ရုန်းကန်ခြင်းဖြင့် တည်ငြိမ်သော ပြောင်းလဲခြင်း

ဆီးချိုရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ ဆီးချို
ဆေးနာရင်များအတွက် ဆေးပြီးတို
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဖော်ပြပေး
လိုက်ရပါ သည်။

ဆီးချိုရောဂါသည် နာတာရှည်
ရောဂါ ဖြစ်သည့်အလျောက် ဤရောဂါ
ဧကန်ပြီဆိုလျှင်ဖြင့် ခံစားရသော
ဆေးနာရင်တို့သည် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်
ဆင်းရဲစွာ ဝေဒနာ ခံစားနေရသော
အဖြစ်ကို တွေ့မိတိုင်း ကိုယ်ချင်းစာနာ
တောတော့ အမှန်ပါ။

အစားအသောက် အနေအထိုင်မှ
အစ အားလုံးသည် သူတို့အတွက်
ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ မရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့်
စာရေးသူတို့အနေနှင့် မိမိတို့ တတ်စွမ်း
သည့်တက်က တတ်နိုင်သရွေ့တိုင်းရင်း
မြန်မာ ဆေးပြီးတိုများစွာ ရှာဖွေ
ဆောင်းပြီး စာရှုသူ ပရိသတ်များထံသို့
အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်စေရန် စေတနာမေတ္တာ အရှေ့ထား၍ တင်ပြပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤဆီးချိုရောဂါကို သက်သာစေနိုင်သော ဆေးနည်းကို စာရေးသူ ပေါင်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က ဖိတ်ဆွေ ဒေါ်သန်းလှ
ထံမှ ရရှိခဲ့သည်။

ဤဆေးနည်းသည် ဒေါ်သန်းလှ ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲခဲ့ပြီး တစ်ပါးသူများကိုလည်း ဆေးနည်းကို မှူဝေဒါနပြုခဲ့ပါသည်။
ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ပေါင်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့စဉ် ဒေါ်သန်းလှနှင့် စကားစပ်မိရာမှ ဤဆေးနည်းကို မေးမြန်းခဲ့သည့်အတွက်
စာရှုသူပရိသတ်များထံ လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။ ဆီးချိုရောဂါအတွက် အသုံးပြုမည့် ဆေးပင်မှာ
“**ကျီးပေါင်းပင်**”ဖြစ်သည်။

ဤကျီးပေါင်းပင်သည် အပင်မရွေးဘဲ ပေါက်တတ်သောအပင် ဖြစ်သည်။ ပေါက်သည့်အခါ အကိုင်းများတွင်သာ
ပေါက်လေ့ရှိသည်။

ထိုကျီးပေါင်းပင် တွယ်ကပ်ပေါက်သည့် သစ်ကိုင်းတို့သည် ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ခြောက်သွေ့သွားသည်ကို
လည်း တွေ့ရှိရစမြဲပါ။ ယခု ဆေးအဖြစ်သုံးမည့် ကျီးပေါင်းပင်မှာ တညင်းပင်အကိုင်းတွင် ပေါက်သောအပင်ကို ယူရမည်။
တညင်းပင်ပေါ်တွင် ပေါက်သော ကျီးပေါင်းပင်ကို ယွမ်းပါးအောင် ခုတ်ယူရမည်။ ပထမ အပင်ကို နှပ်နှပ်စဉ်းလိုက်ပါ။ ပြီးမှ ရေစင်အောင် ဆေးပြီး
သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဆေးပင်ကို (၃)ကြိမ် တစ်ခါ ပြုတ်ပြီးလျှင် အသစ်တစ်နေ့ လဲလှယ်ပြီး ပြုတ်ပါ။ ရက်ဆက် သောက်သုံးခြင်းဖြင့်
ဆီးချိုဝေဒနာကို သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

[၃-ရက်သားသမီး အပေါင်းတို့ အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာအကျိုး
မြှူနိုင် ကြပါစေ။]

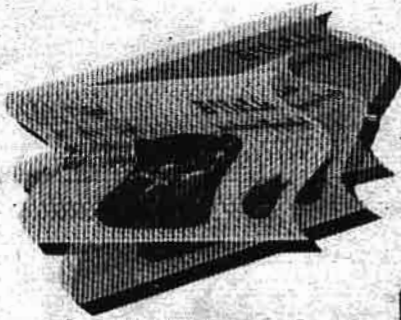
ကျီးပေါင်းပင်ကို အနီကပ်ထွေ့ရမည်

ဆီးချိုနာရင်

ဆေးတစ်ခွက်

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးမိုးမိုးနှင့် အောင်သာလေ

ထို ဆုငွေ

ဤလတွင် ထိဆုကြီးများကို မျှော်လင့်နိုင်စေရန် မိ၊ ခ၊ ဝ၊ ၇ ဂဏန်းခြေများကို က၊ ဃ၊ ဗ၊ တအက္ခရာများနှင့် တွဲဖက်၍ ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များ အလိုရှိပါက မိ၊ ခ၊ ဝ၊ ၇ တို့အနက် နှစ်လုံးနှင့် အထက်ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါလျှင် အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

ဥပမာ။ ။ ကြွက်နှစ်ဖွားတို့သည် အဖြူရောင်ကို အဆောင်ပြုလျက် (၆) ရက်၊ (၁၆)ရက်၊ (၂၆)ရက်နေ့များတွင် ကံစမ်းနိုင်သည်။

မိမိတို့၏ နေအိမ်၊ အလုပ်ခန်းမှ အနောက်မြောက်တောင်အရပ်ရှိ ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်တွင် ရွေးချယ်ပါ။ **စပ်တူ ထိုးလိုပါက** ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ ထိုးပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရွေးချယ် ကံစမ်းသင့်ပေသည်။

ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်နေရာအရ ဌာနဗလစွမ်းအင် အကူအညီ ရယူလိုပါလျှင် သံ၊ ကြေး၊ ဒန့်၊ စတီး စသည့် သတ္တုဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အရောင်းဌာန၊ သံရည်ကျိုစက်ရုံ၊ စက်အပိုပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ တူးရွင်း၊ ဓား၊ ပေါက်ပြား၊ အိမ်ရိုက်သံ စသည့်

၁၇၆ နဂါးရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်း

မွေးနှစ်	ကံပွင့်အရောင်	လာဘ်ပွင့်ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ခွေး ကျား	အနီ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
နဂါး ချွေ	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မြင်း	အနီနှင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ် မျက်	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ကြက်	ရိပ်ဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
မွေး တက်	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

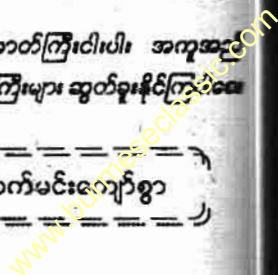
အရောင်းဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ၊ ဈေးများအနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်များတွင် ကံစမ်းနိုင်ကြပါသည်။

ထိပေါက်ကံမြင့် အထူးယတြာ ပြုလုပ်လိုပါက... သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား သော့ကွင်း၊ သော့ချိတ်၊ လက်သည်းညှပ် စသည်ဖြင့် သံထည်၊ စတီးထည် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို သောကြာ

နေ့တွင် လက်ဆောင် ပေးလျှူဒါန်းပါ။ သမ္မာဒေဝများကို တိုင်တည်၍ ထိပေါက်ကိန်းရှိပါက ဆုကြီးများ ရရှိစေရန် ဆုတောင်းနိုင်လေသည်။

၇ ယင်းဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကူအညီဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျွန်ုပ်က ကယားတိုင်းရင်းသားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေက တောင်သူပေါ့။ တောတွေကြား မြစ်ကမ်းသားတွေမှာ နေထိုင်ကြတော့ အစာအာလဲ ပေါတယ်။ ပင်ကိုကလဲ အေးအေးချမ်းချမ်း ရိုးရိုးသားသား နေလာကြတော့ ဘာမှ အပူအပင် မရှိကြဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာကို ဝမ်အောင်း(ကယား) နှုလို့ ခေါ်ပြီး သံလွင်မြစ်ရဲ့ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာရှိတယ်။ အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာလဲ ရွာတစ်ရွာရှိပြီး ဝမ်အောင်း(ရင်း)ရွာလို့ ခေါ်ကြတယ်။

နှစ်ရွာလုံး ကယားပြည်နယ်၊ အဆောင်းမြို့နယ်ထဲမှာပါပြီး ဖားဆောင်းမြို့နဲ့ (၂)မိုင်လောက်ပဲကွာလို့ တောထဲမှာပဲ ခေတ်မီတယ်ပျံ။ ဒါပေမယ့် ကယားတိုင်းရင်းသားပီပီ လောဘသတ္တသနည်းပါးပြီး ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်ကြတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်း အကြီးကြီးရှိပြီး တောင်တန်းသာသာပြု ဘုန်းတော်ကြီး “ဦးမောစာနန္ဒ” က ဆောင်းထိုင်ဆရာတော်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သယ်ကြောက် ဆရာတော်ကြီးပေါ့။ ဆရာတော်ကြီးကို ကြောက်လဲ ကြောက် တယ်။ ရိုလဲ ရိုသေ လေးစားကြတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် အခုဆိုရင် တစ်ရွာလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ခပ်ခပ်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြပါပြီ။ အခုနက ပြောခဲ့သလို ဘုန်းကြီးကျောင်း အကြီးကြီး ဆောက်ပြီးခဲ့သလို စေတီတစ်ဆူကိုလဲ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ တည်ထား ထိုးကွယ်နိုင်ခဲ့ပြီလေ။

ကဲ...ဆက်ရအောင် ကျုပ်ရဲ့ သူ့ဘဝအမည်က “မြင့်လွင်” တဲ့ပျံ။ ကျုပ်လား ကျောင်းနေဖူးတာပေါ့ပျံ။

◆ ကွက်သစ်ကျောင်းအတွင်း တည်ထားရှိကွယ်သည့် ကိုဦးကင်ကျော် မင်းနှင်းထိတော်တော်

ဂုဏ်ရည်ထူးခြား ယင်းတလဲ ဂုဏ်နိုးတစ်ဝါးနှင့်

နဝင်္ဂကျော့ ပုတီးစိပ်နည်း

ဖားဆောင်း အ.ထ.ကမှာ (၇)တန်းထိ နေဖူးတယ်။

နောက်တော့ ရွာပြန်ပြီး ကျေးရွာ သမဝါယမအသင်းမှာ ဆိုင်တာဝန်ခံ လုပ်တယ်လေ။ ဟာ...အိမ်ထောင် မကျပါဘူးပျံ။ လူပျိုဘဝနဲ့ ပေပေတေ တေနေခဲ့တာပေါ့။

ကျုပ်က ကယားတိုင်းရင်းသားပီပီ မွေးကတည်းက ခေါင်ရည်နဲ့ ရင်းနှီး ကြီးပြင်းလာရတာလေ။ ဒါကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားရိုးရာပဲပေါ့။

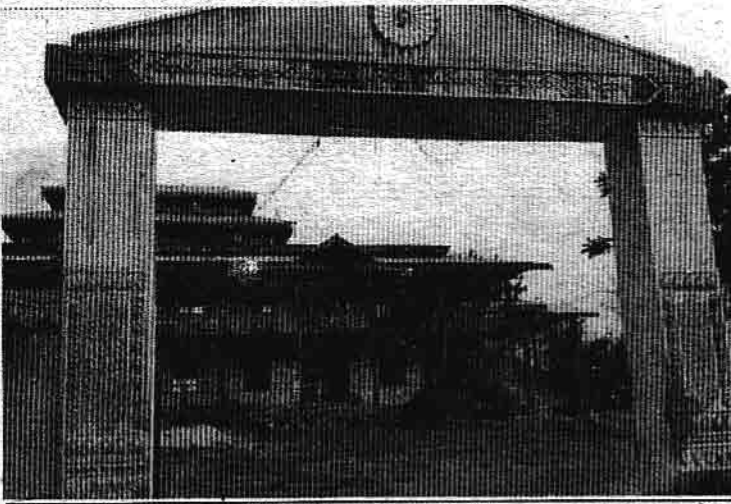
တောလယ်ထွက်ပြီး တောပစ်တာနဲ့ သံလွင်မြစ်ထဲ ငါးဖမ်းရတာလဲ ဝါသနာ ကြီးမှ ကြီးပဲပျံ။ တောလည်ထွက် မှဆိုးလုပ်ကောင်းခဲ့လို့ ကျုပ်ဘဝ အပြောင်းအလဲဖြစ်ပြီး လူ့ဘဝကနေ အခုလို ဘုန်းကြီးရဟန်းဘဝ ကူးပြောင်း ရတာပဲလေ။

ဒကာကြီး စိတ်ဝင်စားသွားပြီ ထင် တယ်။ အခုလို အေးငြိမ်းချမ်းသာတဲ့ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ပြီး တရားဓမ္မနဲ့ သန္တိသူခရတဲ့ ရဟန်းဘဝရောက်စေ တဲ့အကြောင်းလေးကို ပြောပြမယ်...

* * *

ယနေ့မှ အခါတိုင်းနေ့တွေထက် ပို အေးသည်ဟု ထင်မိသည်။ ဩော်... ဆောင်းရာသီ ကုန်ခါနီး တပို့တွဲလ၏ အအေးက အရိုးထဲထိအောင် စိမ့်ပြီး ချမ်းလွန်းပါလားဟု အတွေးရောက် သွားသည်။

တောလည်ထွက်ဖို့ ရွာ၏ အရှေ့ မြောက်ဘက် သံလွင် အရှေ့ဘက်ကမ်း တောတန်းကို ဝင်လာမိတော့ အချိန်က (၇)နာရီကျော်ပြီ။ နေရောင်ကို မမြင် ရဘဲ နှင်းတွေနှင့် ပိတ်နေသည်။ တော က ထူထဲထက် ထူလာတာကို သတိ

• သီရိတောင်ကြီးတောင်အထပ်မြို့

ထားမိသည်။

မြင့်လွင် ဒီတောကို ခြေရာထပ်မျှ ရောက်ဖူးသော်လည်း အခုတော့ ရှေ့ဆီကို တစ်လံကွာလောက်သာ မြင်ရသဖြင့် တောင်ဘယ်နှစ်လုံးကျော်လာမိသည်ကို မမှိတ်တော့။

တောနက်လာပေမယ့် ဒီတောတောင်မှာ ချေ(ဂျီ)နှင့် ဆတ်လောက်သာပေါ့ပြီ။ တောကောင်ကြီးတွေ မရှိတာမို့ အန္တရာယ်ဖြစ်မှာကိုတော့ မြင့်လွင် လုံးဝ မစိုးရိမ်ပါ။

ဟော... နေထွက်လာပြီ။ အင်ပင်၊ ကျွန်းပင်ကြီးများကြားမှ နေရောင်ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ရသည်။ လက်မှာ ပတ်ထားသည့် နာရီကို ကြည့်မိတော့ (၈)နာရီကျော်ပြီ။ ပြောက်တံပြောက်ကျား နေရောင်အောက်မှ ဆက်လျှောက်ရင်း တောကောင်တွေကို ရှာမိသည်။

နောက်နာရီဝက်လောက် ဆက်လျှောက်တော့ အနွေးထည် စွယ်တာကြားမှ ချွေးလေးတွေ စို့လာသည်။ ခါးမှာထိုးထားသည့် ခါးပတ်ကြားက ဓားရှည်နှင့် လွယ်လာသော တူးမီးသေနတ်က ကြာတော့ လေးလာသလို ခံစားမိသည်။

အရိပ်ကောင်းလှသည့် ကျွန်းပင်ကြီးခြေရင်းတွင် ခေတ္တနား၍ ခါးပတ်ရော တူးမီးပါ ဖြုတ်ထားလိုက်သည်။

ကျွန်းပင်ရင်းမှ မှေးခနဲဖြစ်ပြီး “ချွတ်”ခနဲ အသံကြားရ၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်မိသည်။ ဟော...တွေ့ပါပြီ။ ခပ်ဝေးဝေး ကျွန်းပင်နှစ်ပင်မှာ ဟိုခနဲဒီကူးလုပ်ကာ အစာရှာနေသည့် မျောက်ညိုကြီးတစ်ကောင်...

ဓားထည့်ထားသည့် ခါးပတ်ကိုပတ်၊ တူးမီးသေနတ်ကို ကျည်ထည့်၊ အသင့်အနေအထားဖြင့် ကျွန်းပင်များကို ကွယ်ကာ ခြေသံလုံလုံဖြင့် မျောက်ကြီးရှိရာ ချည်းကပ်ခဲ့သည်။

(၁၀)ပေခန့်အကွာရှိ ကျွန်းပင်ကြီးအနီးသို့ရောက်ရှိပြီး မျောက်ကြီးကို ပစ်ခတ်ရန် ပစ်ကွင်းကောင်းကောင်းရှာရင်း မျောက်ကြီးကို လေ့လာမိသည်။

‘အားလားလား... နည်းတဲ့ကောင်ကြီး မဟုတ်ပါလား’

ဟု စိတ်ထဲက တွေးနေမိသည်။

မျောက်ကြီးမှာ အမကြီးဖြစ်ပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်လျှင် (၃)ပေခွဲမျှရှိ၍ ဖွံ့ထွားလွန်းရာ အချိန်(၁၀)ပိဿာ

ခန့်ထွက်မည်ဟု မြင့်လွင်စိတ်ထဲတွင် ထွက်ရင်း ကျေနပ်နေမိသည်။

မျောက်မကြီးမှာ ရန်သူကိုမမြင်အန္တရာယ်ကျတော့မည်ကို မသိဘဲ ကျွန်းပင်လေးမှ တောငှက်ပျော့ခိုင်များကို ခုန်ကူးရင်း ရွေးနေသည်။

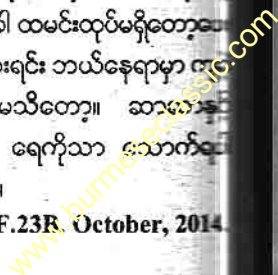
ဟိုခနဲဒီကူး လုပ်နေသည့် မျောက်ကြီးအား ငြိမ်သည်အထိ စောင့်ကာ ပစ်ကွင်းကောင်းကိုရှာ၍ စိတ်ကြိုက်အနေအထားရသည်နှင့် မြင့်လွင်က တူးမီးခလုတ် ဆွဲလိုက်သည်။ “ဒိုင်း”ခနဲ ပေါက်ကွဲသံနှင့် ကိုးလုံးကျည်ဆန် ထွက်သွားသည်။

သေနတ်ထိမှန်သွားသော မျောက်ကြီးမှာ သေကွင်းသေကွက်ကို မသိသဖြင့် သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် ဒဏ်ရာကို လက်တစ်ဖက်နှင့်အုပ်ကာ ဦးတည်ရာသို့ ထွက်ပြေးသွားပါတော့သည်။

မြင့်လွင်သည်လည်း အတန်ကြာကြောင်နေပြီးမှ သတိရကာ ကမ်းကတန်းဖြင့် မျောက်ကြီးနောက်သို့ သွေးစများကို ခြေရာခံရင်း ပြေးလိုက်သွားခဲ့သည်။

သားကောင်ရချင်စေဖြင့် မုဆိုးကျော်မြင့်လွင် မနားတမ်း လိုက်လာခဲ့ရာ မောပန်းလာ၍ လက်မှနာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ မွန်းလွဲ(၁)နာရီကျော်နေပြီလို့ တွေ့ရသည်။ မောလည်းမောဆာလည်း ဆာလာရာ ပါလာသည်ထပ်ထပ်အား စားရန် အင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက် ဝင်ခဲ့ပါသည်။

ခါးပတ်ကို ချွတ်၊ တူးမီးသေနတ်ကိုချ၍ ပလိုင်ထဲမှ ထမင်းထုပ်ကို ရှာသည့်အခါ ထမင်းထုပ်မရှိတော့ပေ။ ပြေးရင်းလွှားရင်း ဘယ်နေရာမှာ ကျန်ခဲ့သည်ကို မသိတော့။ ဆာသောနေထိုင်ရာထဲမှ ရေကိုသာ သောက်ခဲ့တော့သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာသည့်အခါ မှာလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက် ဘူးသည့်နေရာ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ နေရာစိမ်းကို ရောက်နေ၍ မြင့်လွင် နည်းနည်းတော့ ဖြူသွားသည်။ ထို့နောက်သွေးစက် ခြေရာခံလိုက် လာရာ တော်တော် နေစောင်းသွားပြီကို သတိ ထားမိသည်။ နာရီကိုကြည့်တော့ ညနေ (၅)နာရီခန့်ရှိပြီ။ ဆောင်းရာသီ နှောင်း နေရောင်က မကြာမီဝင်တော့ မည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းတောင်ခြေမှာ မီးခိုးတွေ တလိပ်လိပ်တက်နေသည်ကို မြင်ရ သည်။ လူသူရှိမှာပဲ ဟူသော မျှော်လင့် ချက်ဖြင့် မြင့်လွင် ပျော်သွားသည်။

မီးခိုးမြင်ရာ တောင်ခြေသို့ အပြေး တစ်ပိုင်းဖြင့် လာခဲ့သည်။ အတန်ငယ် လျှောက်မိတော့ တောင်ခြေဘေးတွင် တဲလုံးတစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

မီးခိုးမှာ ဒီတဲလုံးမှ လာတာဖြစ်လို့ လူရှိတာ သေချာသွားပြီမို့ မြင့်လွင် ကြောက်စိတ်၊ စိုးရိမ်စိတ်များ ပျောက် သွားပြီး စိတ်လျှော့လိုက်တော့မှ ဘာမှ မစားရသည့် ဗိုက်က ဆာလာသည်။

မြင့်လွင် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်၍

တဲနားအရောက်တွင် သစ်ခေါက်ဆိုး အညိုရောင် အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးနှင့်လည်ပင်း တွင် ပုတီးတစ်လုံးကို ဆွဲထွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် ရင်းရင်း နှိုးနှိုးပင်...

‘လူလေး မောင်မြင့်လွင်... ရောက်လာပြီ လား။ လူလေးလာမယ်ဆိုတာ အဘက သိ လို့ နေ့နွေးကျိုရင်း စောင့်နေတာကွယ်။ ဗိုက်လဲ အတော်ဆာနေပြီ ထင်တယ်။ ကဲ... ကဲ အာဆီမှာရှိတဲ့ သစ်ဥသစ်ဗု အသီးအနှံတွေ စားလိုက်ပါကွယ်။

ဒီကွပ်ပုစလေးပေါ်မှာ ထိုင်ကွယ်၊ လူလေးရဲ့ လူသတ်လက်နှုတ်တွေလဲ ချထား၊ ဒီနေရာ မှာ ဘာရန်သူမှရှိလို့ စိတ်ချလက်ချ နေနိုင် ပါတယ်ကွယ်’

တွေ့လိုက်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အသံမှာ ချိုအေးပြီး နားထောင်ကောင်း ၍ အမောပြေကာ အေးချမ်းလှပါ သည်။

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ အသက်(၅၀)ခန့်ရှိပြီး သျှောင်တစောင်းနှင့် တစ်မျိုး ကြည့် ကောင်းလှသည်။ ခုံညားသည့် ဥပမိရုပ် ဖြင့် သူတော်စင်တို့ ရုပ်လက္ခဏာဟု မြင့်လွင် တွေးနေမိသည်။

‘အဆွေတွေရှိပြီ အဆာပြေစာပိုက်ပါပြီ။

အမောပြေ စမ်းကြော်ညီလေးများလဲ သောက်လိုက်ဦးကွယ်’

မြင့်လွင် ဆာဆာနှင့် စားသည်။ ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီးနှင့် အမည်မသိ အသီးများကို စားသည်။ စားသမျှ အသီးများမှာ ချိုမွှေး၍ အရသာမှာ ပြောမပြောတတ်အောင် ကောင်းမွန်လှပါ သည်။

‘ဗိုက်ဝသွားပြီလားကွယ် အားမနာ နဲ့။ ဒီအသီးအနှံတွေက မင်းတို့ အရပ် ဒေသတွေမှာ မရနိုင်ဘူး။ ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီးကလဲ မင်းတို့အရပ်က အသီး တွေနဲ့ မတူဘူးကွယ်။

ဟောဒီ... ရွှေရောင်အသီးလေး တွေ က အဘတို့အခေါ် “**ခြယ်မမရ**” ခေါ်တယ်။ သူတော်စင် ရသေ့ ရဟန်းများသာ မှီဝဲလေ့ရှိကြတာကွယ်။ လူလေးကတော့ ကံကောင်းလွန်းလို့ စားရတာလို့ မှတ်ပါ။

ဒီသစ်သီးတွေနဲ့ ရှာဖွေလုပ်ကျွေး ပါရမီဖြည့်နေသူကို တွေ့ရရင် လူလေး အံ့သြသွားလိမ့်မယ်ကွယ်’

ဟု ပြောရင်း လက်ခုပ်သုံးချက် တီးလိုက်ပါသည်။ တဲတစ်ဖက် ဂူဝမှ ထွက်လာသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ရာ မြင့်လွင် ကြက်သေ၊ သေသွားသည်။

ထိုမည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကား သူ ကိုယ်တိုင် တူးမီးနှင့် ပစ်၍ ဒဏ်ရာရရှိ သွားပြီး သွေးစခြေရာခံကာ လိုက်ရှာ နေသော မျောက်မကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။ မြင့်လွင်ကို မြင်သည်နှင့် မျောက်မကြီး မှာ ဒေါသအမျက်ထွက်ကာ တိုက်ခိုက် ရန် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလာခဲ့ပါသည်။

‘သမီးသို့မ... ရပ်နေစမ်း ဒေါသကို ထိန်းပါ သိမ်းသိမ်းဟု ထုံကြွေပါလာလို့လင်သားလဲ သုံးနှုန်းပြီပြီ ဒဏ်ရာတွေလဲ ရှိပြီ လိုက်ကြ တွေ ဒီပျို့နဲ့ ကျေပါစေတော့ကွယ်။

သံသရာမှာ ပေါ်စေခဲ့ကြာ အေး...အေး
ဝိုင်းပေါ်ကြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ငြိမ်းချမ်းပါစေ
ကွယ်။ ကဲ...ကဲ သီးနေရာ ပြန်သွား
သာသနီး တွေကို ဂရုစိုက်ကွယ်

မြင့်လွင်က ရသေ့ကြီးဖြစ်မည်ဟု
တွေးထင်ထားသော အဘ၏ ဆုံးမသံ
စကားအဆုံးတွင် မျောက်မကြီးမှာ ဂူထဲ
သို့ ပြန်ဝင်သွားခဲ့ပါသည်။ မျောက်မ
ကြီး၏ ညာဘက်ကျောပြင်နှင့် လက်
မောင်းရင်းတို့တွင် ပတ်တီးစည်းထား
သည်ကိုလည်း မြင်ရသည်။

'ဒီမျောက်မကြီးက ညိုမလို့ အဘ
အမည်ပေးထားတာကွယ်။ သူ့ခမာ
ကံဆိုးရှာပါတယ်။ အရင်ကတော့ ဒီ
နေရာနဲ့ မလှမ်းမကမ်းက ကျွန်းပင်ကြီး
ပေါ်မှာ နေကြတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လ
လောက်က မျောက်ကလေးနှစ်ကောင်
မွေးတယ်။

သူ့လင် မျောက်ထီးကြီးနှင့်ကတည်း
ကပဲ အဘကို သစ်ချသစ်သီး ရှာဖွေ
ကုသိုလ်ပြုနေကြတာပေါ့။ သူ့ယောက်ျား
မျောက်ကြီးကို 'ငနီ' လို့ အမည်မှည့်
ထားသကွယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ (၁၅)ရက်လောက်က
လူလေးလို့ မုဆိုးတစ်ယောက် မျက်စိ
လည် လမ်းမှားရောက်လာပြီး ငနီကြီး
ကိုတွေ့တော့ ပစ်သတ်ခဲ့ရတယ်။
ဒေါသ၊ လောဘများ ကြောက်စရာ
ကောင်းလှတယ်ကိုး။ ငနီကြီး သေရ
သလိုပဲ ငနီကြီးထမ်းပြန်တဲ့ မုဆိုးလဲ
ညကြီးမင်းကြီး လမ်းမှား ရောက်ထိကျ
ပြီး ကွယ်လွန်ရရှာတယ်။

အဘနဲ့ ညိုမပဲ လူနဲ့မျောက် မိုက်
ကြွေးမိုက်ပစ် သံသရာမှာ မပါအောင်
ဆုတောင်းပြီး ကျင်းတူးမြှုပ်ပေးခဲ့ရ
တယ်။ သူတော်ကောင်း မျောက်
လင်မယားရဲ့ သံသရာဝဋ်ကြွေးတွေ
ကျေပြီထင်ပါရဲ့ကွယ်'

၁၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပျက်

တေးဆောင်မြို့တွက်သင်ရင်း
ဖိုးစိတင်ဦးကျောင်း ဆရာတော်
ဘန္တန္တကလေး

'ကျွန်တော် မှာသွားပါတယ် ဒ.တရမ်း
ညိုမဟိုသားချက်လဲ ခွင့်ကွတ်ဖို့ တောင်းမန်
ပါတယ်။ သူတို့အပေါ် တင်သွားတဲ့ ဝဋ်ကြွေး
ကိုလဲ ဆင်ရင်ပါတယ်။

နောင်မှာ အခုလို သူတစ်ပါးအသက်ကို
ရန်မရှာတော့သလို မုဆိုးအလုပ်ကိုလဲ စွန့်
လွှတ်ပါပယ်လို့ အဘကို ဦးစိပ်ထားပြီး
ကတိပြုပါတယ်'

မြင့်လွင်သည် ဝမ်းနည်းပက်လက်
မျည်ရည်များ စီးကျကာ ထိခြင်းငါးပါး
ဖြင့် ရိုသေစွာ အဘအား ဦးချကန်တော့
ပါတော့သည်။

'အေး... လူလေးရောက်လာမှာကို
အဘသိတယ်။ တစ်နေ့မှာ သာသနာ
တော် စောင့်ရှောက်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
ဖြစ်လာမှာပါ။

ညိုမတို့ထံမှာ တင်နေတဲ့ ဝဋ်ကြွေး
ကျေဖို့တော့ ဒဏ်ရာရနေလို့ အစာ
မရှာနိုင်တဲ့ ညိုမအား လူလေးက ရှာဖွေ
ကျွေးမွေးရင်း အကြွေးဆပ်ပေါ့ကွယ်။

ဒီကာလအတွင်း အဘကလဲ
လူလေးကို ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ တရားဓမ္မ
များနဲ့ အဘတတ်ထားတဲ့ အင်းစမ
ပညာတွေကို သင်ပေးမှာပေါ့ကွယ်။

လူလေးနာမည် မြင့်လွင်ဆိုတာ
အဘသိပြီးသားပါ။ အဘအမည်ကိုလဲ
လူလေးသိချင်မှာပေါ့။ အဘကို ဆရာ
သခင်များက "ဝေဘာ" လို့ အမည်
ပေးထားကြတယ်။

လူလေးက အဘအသက်ကို (၉၀)
လောက်လို့ ထင်ပေလိမ့်မယ်။ လာမည့်
တပေါင်းလပြည့်ဆိုရင် အဘ အသက်
(၉၀)တင်းတင်း ပြည့်သွားပြီပေါ့။ ဒါ
ကြောင့် လူလေးက အဘကို "ရသေ့
ကြီး အဘဝေဘာ" လို့ မှတ်ထားခဲ့
ကွယ်'

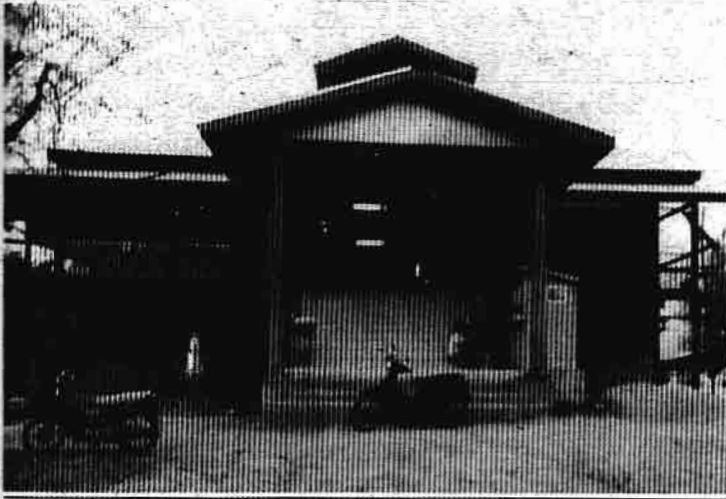
နောက်တစ်နေ့မနက် အရုဏ်ကွင်း
သည်မှစကာ မြင့်လွင်သည် တော
တောင်များတွင် လှည့်လည်ကာ
သစ်သီးသစ်ဖုများ ရှာဖွေခြင်းနှင့်
ဘရသေ့ထံမှ တရားဓမ္မများနှင့်
လောကီပညာ အင်း၊ စမများကို
သင်ယူသည်။

ဤရက်များတွင် တစ်စတစ်စ ညိုမ
နှင့် သူ့သားသမီး မျောက်လေးနှစ်
ကောင်ပါ ရင်းနှီးခင်မင်လာခဲ့သည်။

(၁၅)ရက်တာမျှ သစ်သီးရှာဖွေ ညိုမ
တို့ကိုပြုစု အဘထံမှ ပညာများ သင်ယူ
ခဲ့ပြီး တစ်ညနေတွင် မြင့်လွင်အား
ဘရသေ့မှ ခေါ်ယူတွေ့ဆုံခဲ့သည်။

'လူလေး မောင်မြင့်လွင်... အဘထံ
ဆီမှာ နေလာတာ အခုဆိုရင်(၁၅)ရက်
တောင်ရှိပြီပို့ ရွာမှာ ကျန်ရစ်တဲ့ မိဘ
ဆွေမျိုးများကလဲ စိုးရိမ်နေကြလေ
မယ်။ အခုဆိုရင် ညိုမလဲ ကောင်း
ကောင်း ကျန်းမာလာပြီပို့ လူလေးနဲ့
ဝဋ်ကြွေးလဲ ကျေပါပြီ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမတော်
အတိုင်း လိုက်နာပြီး သာသနာ့ဗုဒ္ဓ
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်း
ဆောင်ရွက်ပါ။ အဘနဲ့တော့ ကံကြွရင်
ပြန်ဆုံကြဦးမှာပေါ့။ အဘလဲ နောက်

ဖားဆောင်းမြို့ကွက်သစ်ရပ် ဝါးစိတင်ဦးကျောင်း

တစ်ပတ်ဆိုရင် “ခင်းကျိုက်တောင်” မှာ ဆရာသခင်နဲ့တွေ့ပြီး ဂန္ဓာရီခရီး ထွက်ရဦးမယ်။

ညိုမတို့သားအမိတွေကိုတော့ ဟို တောနက်ထဲက သူ့အဖော်တွေရှိရာ ပို့ပေးမယ်။ လူလေးကိုလဲ မနက်ဖြန် မနက်မှာ အဘကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပါ မယ်။ လူလေးဘာသာ ပြန်ရင်တော့ မျက်စိလည်ပြီး တစ်ပတ်နဲ့ ပြန်ရောက် မှာမဟုတ်ဘူး။

အဘ မှာတာမမေ့ပါနဲ့။ တတ်ထား တဲ့ အင်း၊ စမနဲ့ ဒုက္ခရောက်သူတွေ ကယ်တင်ပါ။ ဒီပညာဟာ ကျေးဇူးရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး စီရင်ခဲ့တဲ့ ပညာ တွေထဲက တစ်ပိုင်းတစ်စပဲ။

ဒါပေမယ့် ညှဏ်ရုံသလို သုံးစွဲရင် ဝေနေယျသတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်နိုင် ပါလိမ့်မယ်။ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ဘုရား သားတော် ရဟန်းအဖြစ် ရောက် အောင်လဲ ကြိုးစားအားထုတ်ပါလို့ မှာ ချင်တယ်’

အဘသည် မှာကြားစရာများအား မှာကြားပြီးနောက် ဘုရားခန်းသို့ဝင်ကာ မေတ္တာဘာဝနာစီပြန်နေပါတော့သည်။

* * *

အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ဘရသေ့က နှိုးသဖြင့် မျက်နှာသစ်ကာ အဘအား အရုဏ်ဆွမ်း သစ်သီးများကပ်ပြီး မြင့်လွင်လည်း သစ်သီးများဖြင့် မနက် စာကို ဖြည့်တင်းခဲ့ပါသည်။

ညိုမတို့မျောက်မိသားစုအား နှုတ် ဆက်ကာ အဘဦးဆောင်မှုဖြင့် ခရီးစခွဲ ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ မနက်(၆)နာရီ ဖြစ်ပြီး ဝေလီဝေလင်းပင် ရှိပါသေး သည်။ တစ်နာရီခန့် လျှောက်လာမိ သည့်အခါ ဘရသေ့မှ...

‘ကဲ...လူလေး ဟိုရှေ့မြစ်တစ်ဖက် ကမ်းမှာ မြင်နေရတာ လူလေးတို့ရွာပဲ။ အဘနဲ့ ဒီနေရာမှာ ခွဲကြရမယ်။ အဘ မှာတာတွေ မမေ့ပါနဲ့။ လူလေးကို အဘ ယုံတယ်။ ကံမကုန်သေးရင် ပြန်ဆိုကြသေးတာပေါ့’

မြင့်လွင်သည် မျက်ရည်များ ဝေသိ ကာ အဘအား ရိုသေစွာ ကန်တော့၍ ခေါင်းကို ပြန်မော့ကြည့်သည့်အခါ ဘရသေ့အား မတွေ့ရတော့ဘဲ ရွာ၏ အရှေ့မြောက်ဘက် သံလွင်မြစ်ကမ်းပါး ရောက်ရှိနေကြောင်း အံ့ဩစွာ တွေ့ရ ပါတော့သည်။

* * *

‘အဲဒီလို ပြန်ရောက်ပြီးကတည်းက လူ သောင်ကို ငြီးငွေ့လာတယ်။ အချိန်ရရင် ရွာဦးက ဆရာတော်ကျောင်းနဲ့ စေတီမှာပဲ အဘလင်ညွှန်ပြသခဲ့တဲ့ ဝိသယနာတများကို ရှုမှတ်နေမိတော့တယ်။ နောက်ဆုံး စိတ်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်ပြီး အခုလို သာသနာ့ သောင်ကို အပြီးကူးပြောင်းခဲ့တော့တာပါပဲ’ ကွက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော် “ဘဒ္ဒန္တကုသလ” လူအမည် “ကိုမြင့် လွင်” မှ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းဘဝ ကူးပြောင်းလာမှု ဘဝတစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ကို မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

* * *

ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့ နယ်၊ ကွက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုသလကို ၁၃၂၈ ခုနှစ်တွင် ဦးယော်လဲ၊ ဒေါ်လိမိန်းတို့မှ ဝမ်းအောင်း (ကယား)ရွာ၌ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။

သာသနာ့ဘောင်ကို ၁၃၅၄ ခုနှစ် တွင် မွေတော်ကျောင်းခဏ္ဍာသိမ်၌ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိယေကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်သည်မှ (၁၂)နှစ်တိုင် ဖားဆောင်းမြို့ မွေတော်ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်တွင် စာသင်သား ရဟန်း ဘဝခံယူကာ ဆရာတော် ဦးဝိယေထံမှ အခြေပြုတန်းမှ စတင်၍ စာဝါများကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။

၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် အန္တေဝါသိက ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိယေ၏ လမ်းညွှန် တာဝန်ပေးချက်အရ ကွက်သစ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ယနေ့ တိုင် သီတင်းသုံးကာ သာသနာတော် အမွန်ရှည်ရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက် လျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုသလ၏ သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ချက်အဖြစ်

သုဇာ ခုနစ်၊ ကဆုန်လပြည့်တွင် ကွက်သစ်ကျောင်းဝင်းအတွင်း "ကိုး ခြို့ကပ်ကျော်မင်းနှစ်ပါး" ဘွဲ့တော်ရ ရှစ်မျက်နှာစေတီတစ်ဆူကို ဦးဆောင် တည်ဆောက် ကိုးကွယ်နိုင်ခဲ့ပြီး သုဇာ ခုနစ်၊ နတ်တော်လပြည့် တနင်္လာနေ့ တွင် ထီးတော်တင်လှူ အနေကဇာ တင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဗားဆောင်းမြို့နှင့် ဝမ်းအောင်း (ကယား)ရွာမှာ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၏ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းငွေ ဖြင့် အလျား(၆၀)ပေ၊ အနံ(၃၀)ပေရှိ နှစ်ထပ် အုတ်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို လည်း တည်ဆောက် သီတင်းသုံးနိုင်ခဲ့ ပြီဖြစ်ပါသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော် သိလိုသည်များကို မေးမြန်းခွင့်ပြုပါ ဘုရား'

'မေးမြန်းနိုင်ပါတယ် ဒကာကြီး'

'ဆရာတော် ရဟန်းမဖြစ်မီက တောတောင်ထဲမှာ သူတော်စင် ရသေ့ ကြီးနဲ့ အနီးကပ်နေရပြီး အင်း၊ စမ ပညာနဲ့ ဂါထာမန္တန်များကို သင်ကြားခဲ့ တယ်လို့ သိရပါတယ်ဘုရား။

ရရှိခဲ့တဲ့ အင်းစမများနဲ့ ရွတ်ပွား ပူဇော်တဲ့ ဂါထာများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိခွင့်ပြုပါက သိလိုပါကြောင်း ရှင်း လင်း မိန့်ကြားပေးပါဘုရား'

'ဒကာက သိလိုတဲ့ ဆန္ဒရှိပြီး ကွယ် ပျောက်လုပ်ဖြစ်နေတဲ့ အင်းစမပညာများ မတ်မိကောစေခြင်းမှာ ဦးပွင်းသိထား တဲ့ ဘရသေ့ကြီးရဲ့ အင်းစမတစ်ခုနဲ့ ပုတီးစိပ် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုတော့ ပြန် လည် ချီးမြှင့်ပေးပါမယ်။ ဒီပုတီးစိပ် ဂါထာနဲ့ အင်းပညာကတော့ ဗားမဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ နည်းနိဿယနဲ့ ကျင့်စဉ် ထဲက တစ်ခုပါ။ ပုတီးစိပ်ဂါထာက "နဝင်းကျေ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်" လို့ အမည်ရတယ်က... လိုက်ကူးဆတော့...

၁၈၂ နဂျေရာဇ်ခြင်္သေ့မင်း

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏

နဝင်းကျေပုဂံတော်ပုတီးစိပ်

'ဒါနံ သီလံ နေက္ခန္တံ ပညာ၊ ဝိရိယာ၊ ခန္တိ သစ္စာ၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ဓမ္မတ္တာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝေပရိစ္ဆာက၊ ပုတ္တပရိစ္ဆာက၊ ဘရိယပရိစ္ဆာက၊ အင်္ဂပရိစ္ဆာက၊ ဝိတပရိစ္ဆာက၊

လောကတ္ထစရိယ၊ ဉာဏတ္ထစရိယ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယ၊

ပုဗ္ဗေနိဝါသနသထိ၊ ဒိဋ္ဌိစက္ခ၊ အာသဝက္ခ၊ ဒေဝပုတ္တမာရိ၊ ကိလေသာမာရိ၊ ခန္ဓမာရိ၊ မဂ္ဂမာရိ၊ အဘိသင်္ခါမာရိ၊

စိန္တိတ်သတ္တသင်္ချေယျ၊ နုဿင်္ချေယျ၊ ဝါစကံ ကာယဝါစာစတုရဂုတ်၊ ဗုဒ္ဓတ္တံသပုပါဝါ၊

ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္ပဏပစ္စယော၊

အဓိပတိပစ္စယော၊ အန္တနုရပစ္စယော၊

သမန္တနုရပစ္စယော၊ သဟဇာတပစ္စယော၊

အညပညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊

ဥပနိဿယ ပစ္စယော၊ ပုရေဇာတပစ္စယော၊

ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော၊

ကပ္ပပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ အာဟာရ

ပစ္စယော၊ ကုပ္ပိယပစ္စယော၊ စာနပစ္စယော၊

မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမ္ပဟုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယတ္တ

ပစ္စယော၊ အတ္ထိပစ္စယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊

ဝိဂတပစ္စယော၊ အဝိဂတပစ္စယောတိ၊

နုဿောဗုဒ္ဓိယသိဒ္ဓံ

အ၊ အာ၊ ဣ၊ ဤ၊ ဥ၊ ဦ၊ ဇ၊ ဩ၊

က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ ဝ၊ စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည၊ ပု

ဥ၊ ဥ၊ ပ၊ ဩ၊ တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဇ၊ န၊ ပ၊ ဇ၊ ဇ

ာ၊ မ၊ ယ၊ ရ၊ လ၊ ဝ၊ သ၊ ဟ၊ ဥ၊ အ၊

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ'

အဲဒီ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်းကို ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်မယ်ဆိုရင်တော့ မွေး နေ့၊ ခြို့ဟ်သက်အလိုက် ပုတီးပတ်ရေ သတ်မှတ် စိပ်နိုင်ရင်စိပ်၊ အချိန်မရရင် တော့ ခြို့ဟ်သက်အလိုက် ခေါက်ရေ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ လိုရာဆန္ဒ ပြီး မြောက် အောင်မြင်ခြင်းဆိုတဲ့ ကောင်း ကျိုးကို မလွဲမသွေ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ဦးပွင်း ကိုယ်တွေ့ပဲလေ။ အခုဆို ရင် ဘုရားစေတီများလဲ တည်ထား ကိုးကွယ်နိုင်ပြီ။ ပျဉ်ထောင်၊ မက်မိုး မြေစိုက်ကျောင်းလေးကနေ အုတ်စီ သွပ်မိုး နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီးလဲ အသစ်တည်ဆောင်နိုင်တာ ဒကာတို့ အမြင်ပဲလေ'

'နေ့သားအလိုက် ပုတီးပတ်ရေ ဒါမှ မဟုတ် ရွတ်ဆိုရန် ခေါက်ရေတို့ကို အလွယ်တကူ သိနိုင်ဖို့လဲ ဖော်ပြပေး လိုက်ပါဦးမယ်...

❖ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် တနင်္ဂနွေ နေ့တိုင်း ပုတီးပတ်ရေ (၆)ပတ် (သို့မဟုတ်) ဂါထာခေါက်ရေ (၆) ခေါက်။

❖ တနင်္လာသားသမီးဆိုရင် တနင်္လာ နေ့တိုင်း ပုတီးပတ်ရေ (၁၅)ပတ် (သို့မဟုတ်) ဂါထာခေါက်ရေ (၁၅) ခေါက်။

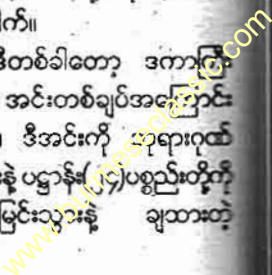
❖ အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ပုတီးပတ်ရေ (၈)ပတ် (သို့မဟုတ်) ဂါထာခေါက်ရေ (၈)ခေါက်။

❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တိုင်း ပုတီးပတ်ရေ (၁၇)ပတ် (သို့ မဟုတ်) ဂါထာခေါက်ရေ (၁၇) ခေါက်။

❖ ကြာသပတေး သားသမီးဆိုရင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ပုတီးပတ် ရေ (၁၉)ပတ် (သို့မဟုတ်) ဂါထာ (၁၉)ခေါက်။

❖ သောကြာသားသမီးဆိုရင် မွေးနေ့ တိုင်း ပုတီးပတ်ရေ (၂၁)ပတ် (သို့ မဟုတ်) ဂါထာ(၂၁)ခေါက်။

❖ စနေသားသမီးတို့သည် မွေးနေ့ တိုင်း (၁၀)ပတ် (သို့မဟုတ်) ဂါထာ (၁၀)ခေါက်။
ကဲ... ဒီတစ်ခါတော့ ဒကာကြီး သိချင်တဲ့ အင်းတစ်ချပ်အကြောင်း ပြောပြမယ်။ ဒီအင်းကို ဘုရားဂုဏ် တော်(၉)ပါးနဲ့ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းတို့ကို အခြေခံပြီး မြင်းသွားနဲ့ ချထားတဲ့

အင်းကြီးပဲ။ “အနန္တသိဒ္ဓိ အင်းတော်ကြီး” လို့ ဆိုတယ်။

ဘုရားဂုဏ်တော်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ ၂၄ ပုံစွည်းတို့ကို ပူဇော်အင်းစီရင်ထားတာမို့ အဖိုးအနုလ္လ ထိုက်တန်ပြီး အကျိုးကျေးဇူးက အန္တဆိုတာတော့ ပြောဖို့တောင် လိုမယ်မထင်ပါဘူး။

ဦးပဉ္စင်းက ပယောဂကိစ္စတွေ၊ ပရလောကသားတွေ နှင်ထုတ်ရာမှာ အသုံးပြုတာများတယ်။ အပမိုထားဖမ်းစားတာတွေအတွက်တော့ အစွမ်းထက်ဆုံးပါပဲ။

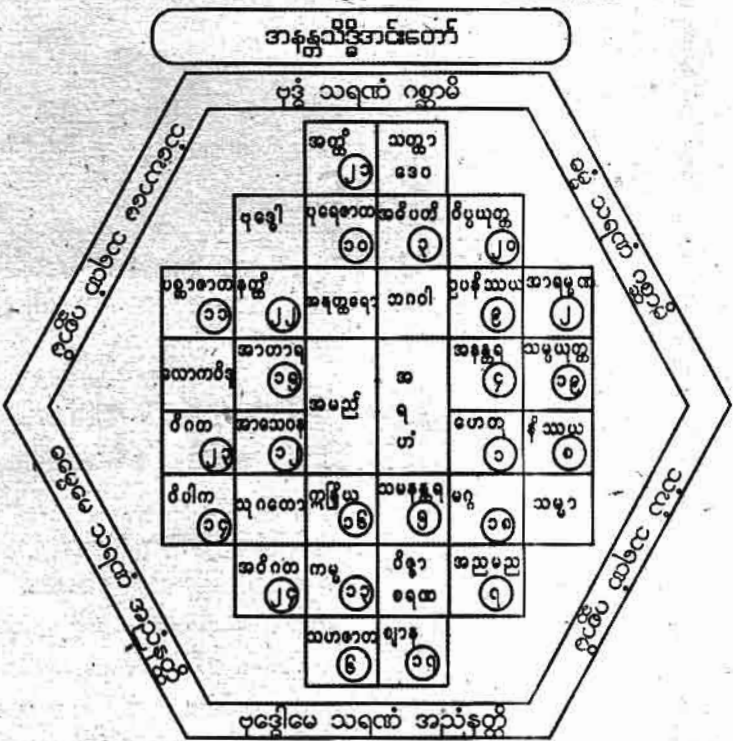
အန္တရာယ်ကင်းအောင် ဆောင်ထားနိုင်သလို လူနာအတွက် မီးထွန်းပေးတာ၊ ပြာချတိုက်တာတွေလဲ အသုံးပြုနိုင်တယ်လို့ ဘရသေ့က ဆိုတယ်။ ကံ...အင်းကို “အရဟံ” အခြေခံပြီး မြင်းသွားနဲ့ အင်းဆန်သွင်းပြတယ်။

ဖားဆောင်းမြို့ ကွက်သစ်ရပ်ကွက်ရှိ ကွက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုသလ သုံးမြှင့်လိုက်သည့် “နဝင်း”

ကျော်ဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်နှင့် အနန္တသိဒ္ဓိ အင်းတော်” တို့အား ကြည့်နူးဝမ်းမြောက်စွာခံယူ၍ သာသနာအကျိုး

မျှော်ကိုးကာ ထပ်ဆင့်ဖြန့်ဝေလိုက်ရပါသတည်း။

အံ့ကြွယ်

စာမျက်နှာ (၁၈၄) မှ အဆက်

ကြည့်တယ်။ မကြာတော့ဘူး မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရတော့မယ် မြန်မာတီးပွင့်သွားပြီ ဟောစီမှာကြည့်ပါ...

မှတ်ချက်: ပညတ်ထဲတွင် ဓာတ်သဘော ရှိပါသည်။
ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်သည် ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲများ၌ အောင်မြင်မှုအပေါ် မသာယာ မယစ်မှဆာ ရှေ့သို့ကိုချီ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ဆီသို့...
လွတ်လပ်ရေးနေ့ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်သည် “မြန်မာတီးပွင့်ပြီ၊ ဗိုလ်ကြီးရေ” ဟု

(အင်္ဂါစိတ္တဗိုလ်)
၆
၃
၇ (တော်လှန်ရေးတပ်) ထီး (စနေသွတ်တက်) ဂျန်နယ်ချဲ့
၂ (မြန်မာ) (ကြာသပတေး စော့ရမ်းအနိုင်တက်)
၅
၁
၄

ကိုဖြူရောင်ခဲ အင်္ဂါစိတ္တဗိုလ်ဟောကိန်းကို နား၌ ကြားယောင်လျက် ရှိပါတော့သတည်း။
ဖြူစာရခြင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် (တော်ကွန်းဝင်ပထမဆင့်) မှ လူငယ်များ ခေရန္ဒေအကြမ်း စကားတိုင်းတွင် ပြောပြခဲ့သည်များကို မှတ်မိသမျှ မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အောင်လှသန်း(မင်းသမီး)

ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေး ကာလ က ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်သည် အနောက် ရိုးမတောင်ခြေ . ရွာလေးတစ်ရွာသို့ တာဝန်နှင့် နေဝင်ဖျိုးဖျူအချိန်လောက် တွင် ရောက်ရှိလာပြီး ရွာအလယ်ပိုင်း တစ်ဦးတည်းနေထိုင်သော ကိုဖြူရောင် ၏အိမ်တွင် တစ်ည တည်းခိုပါသည်။

ကိုဖြူရောင်မှ... 'ဗိုလ်ကြီး ရေမိုးချိုးပြီး ခဏနားပါဦး ဟင်းစားငါးလေး သွားရှာလိုက်ဦးမယ်' ဟု ပြောပြောဆိုဆို ငါးမျှားတံ လေး ချောင်းကို ထမ်း၍ ရွာမြောက်ဘက် ချောင်းကလေးဆီသို့ သွားပါလေ သည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသော အခါ ကိုဖြူရောင်သည် လက်သုံးလုံး ခန့်ရှိ ငါးလေးကောင်ကို ပါးဟက်ကြီး သီပြီး လက်မှ ဆွဲ၍ ပြန်လာပါသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်မှ...

'ကိုဖြူရောင် ငါးမျှားတာကလဲ ရေ ထဲက ငါးကို ကောက်လာသလိုပါလား။ ငါးရလွယ်သားပဲ'

ဟု ပြောသောအခါ ကိုဖြူရောင်မှ ငါးမျှားချိတ်လေးခုကို ပြပြီး...

'ဗိုလ်ကြီး ဒီငါးမျှားချိတ်တွေက ယလုံရတဲ့ ငါးမျှားချိတ် ဟုတ်ပါကူး ပြဒါးတတ်သားကို လုပ်တဲ့ လက်ဖြစ် ငါးမျှားချိတ်တွေပါ။ တောင်ဆီးဖြူသားနဲ့ ပြဒါးရည်ကို မီးဖုတ် တယ် ဗိုလ်ကြီးရေ နောက် ပြဒါးတတ်သား ကို ငါးမျှားချိတ်ပုံသွင်းပြီး ရေထဲက ငါးကို ခေါ်တယ်။ ကောက်ယူသလို ရတာပါ။ တောအရပ်အေးဆိုတော့ ဧည့်လာစောင် လာ ဟင်းစားရှားတယ်လေး ဧည့်သည်စာ အတွက် သီးခြားဆောင်ထားရတယ် ဗိုလ်ကြီးရေ'

ဟု ပြောပြပါလေသည်။ နောင်သောအခါ တိုင်းပြည်

နောက်လှည့်သန်း (မင်းသား)

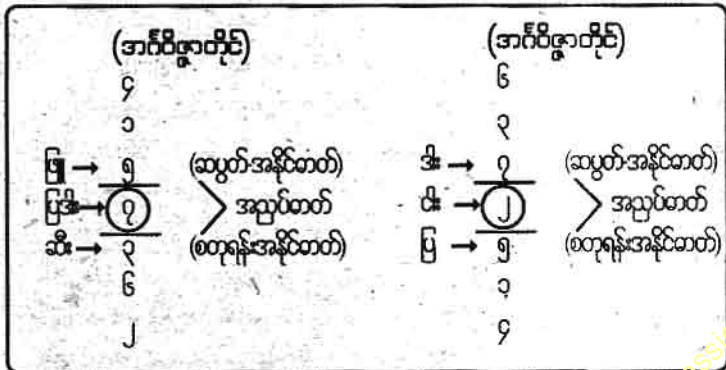
ကိုဖြူရောင်နှင့်

အချက်မိတ္တူပညာ

လွတ်လပ်ရေးရပြီးချိန်တွင် ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်မှ မြန်အောင်ဆရာတော် ကြီးအား ပြဒါးဓာတ်အား ဆီးဖြူသား နှင့် ဖမ်းပုံ၊ ငါးကို ပြဒါးနှင့် မျှားပုံတို့ကို လျှောက်ထားလေလျှင် ဆီးဖြူပညတ် သည် ပြဒါးကို အနိုင်ဓာတ်ဖြစ်ကြောင်း ငါးကို ပြဒါးဓာတ်က အညှပ်အချုပ် အနိုင်ဓာတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြပါ လေသည်။

ကိုဖြူရောင်နှင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် တို့သည် ရေချိုငါးနှင့် တောင်ပေါ်ခရမ်း ချဉ်တစ်ခွက်၊ ရခိုင်ငါးပိနှင့် တောင်ပေါ် ရွှေအပ်ငရုတ်သီးထောင်း တစ်ခွက်၊ ပိန္နဲသီးစိမ်းဟင်းရည်ကျတို့ဖြင့် ညစာ ထမင်းကို မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက် ကြပြီး စောစော အိပ်ရာဝင်ကြပါသည်။

နံနက်မိုးသောက်ချိန်တွင် နှစ်ဦးသား ရေရွေးကြမ်းသောက်နေကြစဉ် ကိုဖြူ ရောင်မှ...

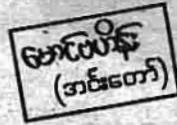

မှတ်ချက်။ ။ ဂဏန်းသင်္ချာပညတ်၊ အက္ခရာပညတ်ထဲတွင်ဓာတ်သဘော ရှိပါသည်။

'ဗိုလ်ကြီး... ဖက်ဆစ်ဂျပန်နယ်ချဲ့ တွေ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက မပြေးရတော့ မယ်။ ကျွန်တော် အင်္ဂါပိဇ္ဇာတိုင် ထု

ငွေကြေး အကျပ်အတည်း နှင့်

ကျန်းမာရေးအတွက် အာဂ်တိုင်း

ဘဝတွင် အကျပ်အတည်းများစွာ ဖြစ် မည်သူမဆို ဖြတ်သန်းကြရသည် ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်မှု ရရှိကြသလို အရှုံးရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး အဆုံးရှုံးခြင်းများ စွာဖြင့် ကျဆုံးသွားကြသည့် သူများ လည်း တွေ့ကြရမည် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏ မှတ်စုပေါင်းများစွာထဲ က ဖော်ပြပါရစေ။

စာရေးသူလည်း ယနေ့ထိ နေ့စဉ် ရွတ်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ သံသရာကို ဖြတ်သွားနေဆဲ ပုထုဇဉ်များအဖို့ ဂါထာ မန္တန် အစီအရင်တို့သည် လိုအပ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့် အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာ(၃)ပိုဒ်ကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ပါ။ ငွေကြေး အကျပ် အတည်းများမှ လွန်မြောက်စေနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ဘုမ္မဋ္ဌအေံ လာဘမိ၊
- ဘုမ္မဋ္ဌအေံ ဝန်သုခံ၊
- လာဘ်ဘောဂ္ဂ ယာစာမိ၊
- သပ္ပတ္တိံ ဒေဟိဟံလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

- ဘုမ္မဋ္ဌ = ဘုန်းမတ်ထ
- လာဘမိ = လာဘ်မိ
- ဘောဂ္ဂ = ဘောဂင်စ
- သပ္ပတ္တိံ = သန်ပတ်တိန်

အနက်

ဘုမ္မဋ္ဌအေံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်ကို။
လာဘမိ၊ ကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။
(အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) လာဘမိ၊

လာဘ်လာဘကို လိုချင်ဆန္ဒ ဖြစ်ရှိပါ၏။
ဘုမ္မဋ္ဌအေံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်ကို။ ဝန်သုခ၊
ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကို
လည်းကောင်း။ လာဘဉ္စ၊ လာဘ်
လာဘကို လည်းကောင်း။ ဘောဂဉ္စ၊
စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ယာစာမိ၊
ပေးသနားရန် တောင်းပန်ပါ၏။
သပ္ပတ္တိံစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ မဟိလဉ္စ၊
ကျက်သရေမဟိလာ အဖြာဖြာကို
လည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ မေတ္တာရှေ့
ထား ပေးသနားပါလော့။

- ၂။ အာကာသဋ္ဌအေံ လာဘမိ၊
- အာကာသဋ္ဌအေံ ဝန်သုခံ၊
- လာဘ်ဘောဂ္ဂ ယာစာမိ၊
- သပ္ပတ္တိံ ဒေဟိဟံလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

- အာကာသဋ္ဌအေံ = အာကာသတ်ထအေံ
- လာဘမိ = လာဘ်မိ

အနက်

အာကာသဋ္ဌအေံ၊ အာကာသစိုး
နတ်ကို။ ယာစာမိ၊ ကျွန်ုပ် တောင်းပန်
ပါ၏။ (အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) လာဘမိ၊
လာဘ်လာဘကို လိုချင်ဆန္ဒ ဖြစ်ရှိပါ၏။
အာကာသဋ္ဌအေံ၊ အာကာသစိုးနတ်
ကို(ကြွင်းသောအနက် ရှေ့ပုဒ်နှင့်

တူပြီ။

- ၃။ ရုက္ခဋ္ဌအေံ လာဘမိ၊
- ရုက္ခဋ္ဌအေံ ဝန်သုခံ၊
- လာဘ်ဘောဂ္ဂ ယာစာမိ၊
- သပ္ပတ္တိံ ဒေဟိဟံလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

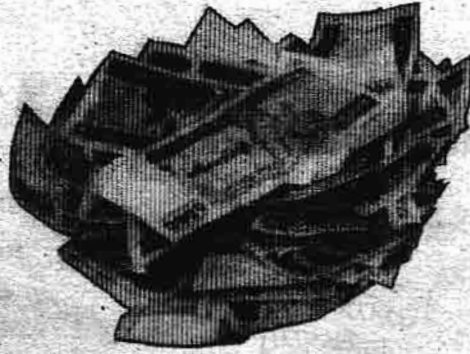
- ရုက္ခဋ္ဌအေံ = ရုတ်ခတ်ထအေံ
- လာဘမိ = လာဘ်မိ
- ဘောဂ္ဂ = ဘောဂင်စ
- သပ္ပတ္တိံ = သန်ပတ်တိန်
- ဒေဟိမဟိလံ = ဒေဟိမင်ဂလံ

အနက်

ရုက္ခအေံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်ကို။
ယာစာမိ၊ ကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။
(အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) လာဘမိ၊
လာဘ်လာဘကို လိုချင်ဆန္ဒ ဖြစ်ရှိပါ၏။
ရုက္ခအေံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်ကို။ ဝန်သုခ၊
ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကို
လည်းကောင်း။ လာဘဉ္စ၊ လာဘ်
လာဘကို လည်းကောင်း။ ဘောဂဉ္စ၊
စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ယာစာမိ၊
ပေးသနားရန် တောင်းပန်ပါ၏။
သပ္ပတ္တိံစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ မဟိလဉ္စ၊
ကျက်သရေမဟိလာ အဖြာဖြာကို
လည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ မေတ္တာရှေ့

ထား ပေးသနားပါလော့။

ဒါဝိတပတ် အာဒိစ္စော
ရတ္တိ ဟတာတိ စန္ဒိယာ။
သန္ဓေဋ္ဌေ ခတ္တိယော တပတိ
ဇာယံ တပတိ ဗြဟ္မာဏော။
အထ သပ္ပ မဟော ရတ္တိ
ပုဋ္ဌေ တပတိ ဟေယော။
တာဒိသံ တေသပ္ပန္နံ
ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒန်၊
နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ ပူရေန္တံ သင်္ဂဟံ။
ဝေတေန သစ္စ ဝေဇ္ဇန၊
ဟောတုမေ ဝေ ဟင်္ဂလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အာဒိစ္စော = အာဒိတ်စော
- ရတ္တိ = ရတ်တိ
- စန္ဒိယာ = စန်ဒိယာ
- သန္ဓေဋ္ဌေ = သန်နတ်စော
- ခတ္တိယော = ခတ်တိယော
- ဗြဟ္မာဏော = ဗြန်မနော
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
- ဝေဇ္ဇေန = ဝစ်ဇေန
- သင်္ဂဟံ = သင်ကပ်ပါ
- ပူရေန္တံ = ပူရင်တု
- သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
- နမက္ကာရာ = နမက်ကာရာ
- ဝန္ဓာမိ = ဝန်ဒါမိ
- ဗုဒ္ဓံ = ဗုဒ္ဓံ
- သပ္ပန္နံ = သပ်ပန်နံ
- ပုဋ္ဌေ = ပုတ်စော
- ရတ္တိ = ရတ်တိန်
- သပ္ပ = သပ်ပ

အနက်

အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒီဝါ၊
နေအခါ၌သာ။ တပတိ၊ ထွန်းသင်းနိုင်
၏။ စန္ဒိယာ၊ လသည်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ
၌သာ။ အာဘာတိ၊ ထွန်းပနိုင်၏။

၁၈၆ နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ခတ္တိယော၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။
သန္ဓေဋ္ဌေ၊ မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင်ယင်
မှသာ။ တပတိ၊ တင့်တယ်တောက်ပ
၏။ ဗြဟ္မာဏော၊ မကောင်းမှုကို
အပပြုပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဇာယံ၊ ဈာန်ဝင်စားမှသာ။

တပတိ၊ ကြည်ညိုစွယ် မြင်တင့်
တယ်၏။ အထ၊ ထိုနေ့လဘုရင်
ရဟန္တာအရှင်တို့မှ တစ်ပါး။ ပုဋ္ဌေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သပ္ပမဟောရတ္တိ
နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ တေဇ
သာ၊ ဘုန်းတော်တောက်ဖြိုး တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်း
တင့်တယ်တော်မူ၏။

တာဒိသံ တေသပ္ပန္နံ၊ ထိုသို့
သော ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အာဒန်၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာ။ ဝန္ဓာမိ၊
ရိုနှိုးပါ၏။

နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊ ရိုသေ
မြတ်နိုး ရိုနှိုးရသောကုသိုလ်အာနုဘော်
ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။
သင်္ဂဟံ၊ ကောင်းသော အကြံ ကောင်း
သော ဆန္ဒမှန်သမ္မုတို့သည်။ ပူရေန္တံ၊
ပြည့်စုံပါစေသတည်း။ ဝေတေန သစ္စ
ဝေဇ္ဇန၊ ထိုမှန်သော စကားဆိုခြင်း
ကြောင့်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။
ယေမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅၈ စာ ဒဂုံ တိက္ခဝေ ယ သာဝကာနံ
တိက္ခန္တံ ပထမံ သလာကံ ဂဏန္တာနံ
ယဒိဒံ ကောဏ္ဍတနော၊
ဝေတေန သစ္စ ဝေဇ္ဇေန ဝေ မေ ဟောတု။

အနက်

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပထမံ၊
ပထမ နံပါတ်(၁)ဖြစ်သော။ သလာကံ၊
စာရေးတံခဲကို။ ဂဏန္တာနံ၊ ယူကုန်
သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊
တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်း
တို့တွင်။ ယာဒိဒံကောဏ္ဍတနော၊
အကြင်ကောဏ္ဍတနာသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဝေဝေ-ဝေသောကောဏ္ဍတနော၊
ထိုကောဏ္ဍတနာသည်။ အဂ္ဂံ-အပေါ့၊
အမြတ်ဆုံး အသာဆုံးပေတည်း။
ဝေတေန သစ္စ ဝေဇ္ဇေန၊ ထိုမှန်သော
သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။
မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ဝေဝေ-တထာ၊ ထိုအတူ
ပထမဖြစ်သောဆုကို ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤငါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညီမဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအသံဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြွှာဝရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

အမှတ်စဉ်(၁)မှ (၅)ထိ နေ့စဉ်
နံနက်၊ နေ့၊ ညဉ့် (၃)ကြိမ်စီ စုစုပေါင်း
(၉)ကြိမ်ရွတ်ပါ။ ထိုထက်ပို၍ ရွတ်ဆို
လိုပါကလည်း ပိုမိုကောင်းမွန်ပါသည်။
အလုပ်လုပ်သူ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သူ၊ ဈေးရောင်းသူ
များအဖို့ လွန်စွာ ကောင်းမွန်ပါသည်။
ငွေကြေးအခက်အခဲ အကျပ်အတည်း
များမှ လွန်မြောက်လာနိုင်မည့် ဖြစ်ပါ
သည်။

သီတီးထွန်း ပူဇော်လိုပါက မိုင်းကိုင်

စက္ကူတွင်ဖြစ်စေ၊ ဖယောင်းတိုင် (ဝါဆို) ဖယောင်းတိုင်အမျိုးအစားတွင် ဖြစ်စေ အထက်ဖော်ပြပါ အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၅)အထိကို ရေးသားပြီး (၃)ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ပြီး ဘုရားကို ဆီမီးထွန်း ပူဇော်ပါ။

စီးပွားကိုလို၍ မွေးနံ့ရှင်၏ အညွန့်ပန်းများကို ဘုရားလှူပြီး စိမ့်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကျန်းမာရေးအတွက်မူ အမြစ်အညွန့်တွဲ၍ ပန်းကို ဘုရားလှူပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက်မူ နံပါတ်(၅) နောက်ဆုံးပိုဒ်တွင်မူ ထပ်ဖြည့်ရမည်မှာ "အာယုမေသုခံဗလံ" ထပ်ဖြည့်ပါ။

နေ့သား	အညွန့်	အမြစ်အညွန့်
၁။ တနင်္ဂနွေ	ကံ့ကော်	ဒန်းကြီး
၂။ တနင်္လာ	ဇွန်ပန်း	ဩဇာ
၃။ အင်္ဂါ	ဝါညွန့်	ခရေ
၄။ ဗုဒ္ဓဟူး	သပြေ	စံပယ်
၅။ ကြာသပတေး	သီညွန့်	လောက်သေ
၆။ သောကြာ	ဒန်းညွန့်	ပိတောက်
၇။ စနေ	အန်းညွန့်	သစ်အယ်

ကျန်းမာရေးညံ့သူ၏ အသက်အတိုင်း သက်စေ့ရွတ်ပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
 မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

စာရွက်မှာ (၁၈၈)မှ အသက်

လက္ခဏာအားတစ်ခု အခြေခံရခြင်း

၁။ ကုမ္ပဏီကြီးများ လုပ်ငန်းကြီးများ စည်ထောင် ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်နိုင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
 လက်သန်းနှင့် လက်သုကြွယ်ကြားမှာ လည်ကောင်း၊ လက်သုကြွယ်နှင့် လက်ခလယ်ကြားမှာ လည်ကောင်းကြီးတွေရှိခြင်း။ 'က' ခံအက္ခရာ

လက်ခလယ်အောက် ဝေဒြဟတ်ခုံမှာ သန်လျက်ပတ်လာအခြေအနေရှိခြင်း။ 'ဝ' အက္ခရာ

လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဒြဟတ်ခုံမှာ ထောင်လိုက်မျှညီမတ်ရှိခြင်း။ 'ပ' အက္ခရာ

လက်မုတ်ယလမ်းမှာ တန်လမ်းညှိုး

(၂) ကြောင်ချိခြင်း။ 'ဝ' အက္ခရာ

'က' ခံ 'ခ' သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း 'ဝ' သည် ဩဇာအာဏာ

'ပ' သည် စိမ့်ခွဲမှု

'ဝ' သည် ဆိုက် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကြီး

၂။ ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော်မှာ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး

လူနေမှုအဆင့်အတန်း အခြေအနေ တိုးတက်အောင်မြင်ကံကောင်းမှု ရှိနိုင်ပါသည်။

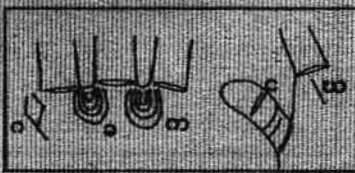
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
 အသက်လေးဆယ်ကျော်မှာ ထောင်တက်နေသော တိုးတက်မှုလမ်းသည် ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော်ကာလ အသက်ပိုင်းနေရာလောက်မှာ ထပ်ပွားအားကောင်းအနေဖြင့်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ခ' အက္ခရာ

၃။ ဝေကြီး စီးပွားဥစ္စာ ဝတ်သိက္ခာ ခိုင်ခံ့၊ နိုင်မာ၊ ခိုင်မြဲခြင်းပင် ရှိနိုင်ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

လက်ချွဲကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဒြဟတ်ခုံမှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းငယ်များ အမြတ်မြတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ဆ" အက္ခရာ

မှတ်ချက်။။ အထက်ပါ လက္ခဏာရှင်မှာ ဧည့်လုပ်ငန်း၊ ဆေးဝါးလုပ်ငန်း၊ သစ်ပေးလုပ်ငန်း၊ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးများ လုပ်ကိုင်နေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်သည်။

လက္ခဏာပညာထုထ တိုးပွားကြပါစေ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးများအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာပေးဝိညာဏ်ပညာပညာပေး

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြံ့

ဆရာကြီးဒီဂျော့ဗရိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပဟေဠိပညာသုတေသီ

ညာလက်ဖဝါးပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်
သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ
မကွေးမြို့စာတို၊ အသက်လေးဆယ်
ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု
လေ့လာပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို
ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ကပ္ပဏီကြီးများ၊ လုပ်ငန်းကြီးများ တည်
ထောင်ပြီးဆောင်လုပ်ကိုင်နိုင်သော စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်နိုင်ပါသလား။

၂။ ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော်မှာ အလုပ်
အကိုင် စီးပွားရေး လူနေမှု အဆင့်အတန်း
အခြေအနေ တိုးတက်အောင်မြင် ကံကောင်း
မှု ရှိနိုင်ပါသလား။

၃။ ငွေကြေး
စီးပွားစွာ
ဂုဏ်သိက္ခာ
ခိုင်ခံ့ ခိုင်မာ
ခိုင်မြဲနိုင်ပါသလား။

မိမိတို့၏အဖြေများကို
သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင်
ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေ
များနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန်
အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၁၈၇)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်

၁၈၈ နဂါးပျံပျံပျံပျံပျံပျံ

ကောဇိန်
(သဒ္ဒါစာပေ၊ ဝတ်လတ်)

သက်ရောက်တွက်နည်း အမျိုးမျိုး ရှိသည့်အနက်မှ ယခုနည်းသည် မူလ မဟာဘုတ်နှင့် ကောဇာသက်ရောက် တို့ကို ကိန်းညှိကာ တွက်နည်းဟော နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးပညာရှိတို့သည် ဗေဒင်လောက အတွက် ဗေဒင်တွက်နည်းပေါင်းများစွာ ကို ပညာအမွေအဖြစ် ထားခဲ့ကြ၏။ ထိုနည်းပေါင်းမြောက်မြားစွာထဲမှ ယခု နည်းသည်လည်း ဝေဒဝါသနာရှင်တို့ အတွက် လွယ်ကူသောနည်း ဖြစ်သလို တိကျမှန်ကန်သော နည်းတစ်နည်း လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အလွယ်နည်း ဖြစ်ပေမည် ဗေဒင်ဟောပြောသူတိုင်း လက်မလွတ် နိုင်သော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်သဖြင့် ဗေဒင်ဝါသနာရှင်တို့အတွက် စေတနာ ထား၍ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

မဟာဘုတ် သက်ရောက်ကိန်းညှိ တွက်နည်း ထိုနည်းကို တွက်ကြည့်လို လျှင် ပထမ မိမိ၏ တွက်လိုသူ၏ မူလ မဟာဘုတ်ကို တွက်ယူရမည်ဖြစ်၏။

မဟာဘုတ်တွက်နည်းကို အခြား ဗေဒင်ဆရာများ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း မကျွမ်းကျင်သူတို့ ရှင်းလင်းစွာ သိရှိစေရန် တွက်နည်းကို ထပ်မံ၍ ရေးသားပါဦးမည်။

မဟာဘုတ်ချရန်လက်ာ် 'အောင်-လံ-ထု-စစ်-သူ-ကြီး-ပွဲ' အောက်တွင် နံသင့်အက္ခရာဇယား တွဲထားသည်တို့ကို ကြည့်ပါ။

နံသင့်အက္ခရာ	အောင်	လံ	ထု	စစ်	သူ	ကြီး	ပွဲ
နံသင့်ဗျူဟာ	၁	၄	၀	၃	၆	၂	၅

နံသင့်ဗျူဟာ

(၀)ကို စနေဟု ယူပါသည်။

မဟာဘုတ်ရောက်

ကိန်းညှိ တွက်နည်းဟောနည်း

အောက်တွင် ပြထားသည်မှာ မဟာ ဘုတ်တိုင် အိမ်ဇယား ဖြစ်ပါသည်။

	အိမ်ပတ်		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ	

မဟာဘုတ်တိုင်ဇယား

တွက်လိုသူ၏ မွေးဖွားသည့် ကောဇာ သက္ကရာဇ်ကို တည်ပြီး (၇) နှင့်စားပါ။ ရလဒ်မလို။

အကြွင်းသည် မဟာဘုတ်လက်ာ် အတိုင်း စတင်၍ချရန် ဗျူဟာဇယားပင် ဖြစ်၏။

ဥပမာ...

တစ်ခုကြွင်းလျှင် 'အောင်-လံ-ထု-စစ်-သူ-ကြီး-ပွဲ' ဘက်အိမ်မှစ၍ 'ဘင်္ဂ-မရဏ-အထွန်း-သိုက်-ရာဇ-ပုတိ-အိမ်ပတ်' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

နှစ်ခုကြွင်းလျှင် 'ကြီး-ပွဲ-အောင်-လံ-ထု-စစ်-သူ' ဘက်အိမ်မှစပြီး မရဏ အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ ပုတိ၊ အိမ်ပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း အထက် တွင် ပြဆိုခဲ့သော မဟာဘုတ်တိုင် ဇယားအတိုင်း ချပါ။

အောက်တွင် တစ်ခုကြွင်း မဟာ ဘုတ်ကို ချပြပါမည်။

မဟာဘုတ် သက်ရောက်ကိန်းညှိ တွက်ရန် မဟာဘုတ် အထွန်းတိုင်ကို

ထုရပါမည်။

မဟာဘုတ်အထွန်းတိုင် ဆိုသည် အတိုင်း တွက်လိုသူ၏ မူလမဟာဘုတ် မှ အထွန်းဗျူဟာကိုယူကာ အထွန်းတိုင် ထုရပါမည်။ အထွန်းတိုင်လက်ာ်မှာ 'အ-မဲ-ကျဲ-သား-ဆီ-နှင့်-လား' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နံသင့်ဗျူဟာဇယားတို့ကို အောက် တင် ဆွဲပြထားသော ဇယားတွင် ကြည့်ပါ။

နံသင့်အက္ခရာ	အ	မဲ	ကျဲ	သား	ဆီ	နှင့်	လား
နံသင့်ဗျူဟာ	၁	၅	၂	၆	၃	၀	၄

နံသင့်ဗျူဟာ

နံသင့်ဗျူဟာဇယားကို သိပြီးဆိုလျှင် အထွန်းတိုင်ထုရန် မိမိ မူလမဟာဘုတ် ဇယားမှ အထွန်းဗျူဟာကိုယူပါ။

ဥပမာ အထက်တွင် နမူနာတွက်ခဲ့ သော (၁)ခုကြွင်း မဟာဘုတ်ဇယားမှ အထွန်းဗျူဟာဖြစ်သော စနေ(၀)ကို ယူပါ။ အထွန်းတိုင်လက်ာ်အတိုင်း

		၅	
၀	၃	၆	
၄	၁	၂	

တစ်ခုကြွင်း မဟာဘုတ်ဇယား

အထက်မှ အောက်သို့ချရာ...

- နှင့် - ၀ - ပဝတ္ထိ
- လား - ၄ - ခေကြည်
- အ - ၁ - ကလလ
- မဲ - ၅ - သောက
- ကျွဲ - ၂ - ဇရာဂ
- သား - ၆ - ဘင်
- ဆီ - ၃ - မရဏ

အထက်ပါ အထွန်းတိုင်သည် (၁)ခု ကြွင်း မဟာဘုတ်အတွက် ချထားသော တိုင် ဖြစ်ပါသည်။

အထွန်းတိုင်ကို သိပြီးလျှင် တွက်လို သူ၏ သက်ရောက်ပြုဟ်ကို တွက်ရပါ ဦးမည်။

သက်ရောက်တွက်နည်းမှာ တွက် လိုသူ၏ ရောက်သက်ကိုတည်ပြီး (၈) နှင့်စားရပါမည်။(လဒ်မလို) အကြွင်း သည် တွက်လိုသူ၏ သက်ရောက်ပြုဟ် ဖြစ်ပြီး အထက်တွင် ချခဲ့သော အထွန်း တိုင်တွင်ကြည့်ပါ။

(မှတ်ချက် ။ အငွေလက်ဆိမ်နှင့် ချရသော သက်ရောက်ကြီးမဟုတ် ပါ။ တွက်ရ သက်ရောက်အမြင်ပြုဟ် ကိုသာ ယူရပါသည်။)

မိမိတွက်ခဲ့သော အကြွင်းပြုဟ်နှင့် အထွန်းတိုင်တို့တွင် တိုက်ကြည့်၍ ရောက်ရာအိမ်ဌာနအလိုက် အောက် ပါအဟောတို့ကိုကြည့်ပါ။

အထွန်းသက်ရောက်အဟော

၁။ ပဝတ္ထိ - ခေကြည် - ကလလ
အထက်သုံးအိမ်၌ ကျရောက်မှု ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း၊ ရတနာရွှေငွေ လာဘ်လာဘဝင် ခြင်း၊ ပျိုရွယ်သူတို့အတွက် အချစ် ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေ ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကျက်န်းရုံခြင်း။

၂။ သောက-အလယ်ဌာနသို့ ကျ ရောက်မှု သုခန္ဓ ခွေးမယ်နှော် ငွေထောင်ပြည်ပြန်ကိန်း ကျသဖြင့် ချစ်ခင်သောသူတို့နှင့် ကွဲကွာခွဲခွာ

ရတတ်ခြင်း၊ မကောင်းသော ခရီး သို့ သွားရတတ်ခြင်း၊ မကောင်း သတင်းကြား၍ စိတ်နှလုံး ပူပန်ရ တတ်ခြင်း။

၃။ ဇရာဂ-ဘင်-မရဏ- အောက် သုံးအိမ်သို့ ကျရောက်မှု စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးတတ်ခြင်း၊ ပျောက်ဆုံး တတ်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့တတ် ခြင်း၊ သူတစ်ပါး မကောင်းကြံစည် ခြင်းတို့ကို ခံရတတ်ခြင်း၊ ရန်ရှိခြင်း၊ အစွပ်အစွဲခံရတတ်ခြင်း။

(ထိုအပြစ်တို့မှ ပျောက်ကင်းရန် မွေးနေ့၌ မွေးနံဘုရားတွင် နံညွန့် ပန်းကို လှူပါ။)

အထက်ပါ တွက်နည်းကို ရှင်းလင်း စွာ သိရှိနိုင်ရန် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း (၉)ရက်၊ ၄-ဟူးသား ကို...

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့၌ တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

$$9 \div 1354 = 282(\text{မလို})$$

9
69
62
J၄
J၁

၃(အကြွင်း)

၃-ခုကြွင်းသဖြင့် ဘင်အိမ်မှ စ.၌

- ချရာ...
- စစ် - ၃ - ဘင်
 - သူ - ၆ - မရဏ
 - ကြီး - ၂ - အထွန်း
 - ပွဲ - ၅ - သိုက်
 - အောင် - ၁ - ရာဇ
 - လံ - ၄ - ပုတီ
 - ထူ - ၀ - အိမ်ပတ်
- ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အောက်တွင် ပြထားသော မဟာဘုတ်တိုင်ကို ကြည့်ပါ။

***	၀	
(J)	၅	၁
၆	၃	၄

၁၃၅၄ ခုနှစ်သား၏ မူလမဟာဘုတ်

ထိုသူ၏ မဟာဘုတ်ကို အထွန်းတိုင် အဖြစ်ချကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

- ***
- ကျွဲ - ၂ - ပဝတ္ထိ
 - သား - ၆ - ခေကြည်
 - ဆီ - ၃ - ကလလ
 - နှင့် - ၀ - သောက
 - လား - ၄ - ဇရာဂ
 - အ - ၁ - ဘင်
 - မဲ - ၅ - မရဏ

၁၃၅၄ ခုနှစ်သား၏ အထွန်းတိုင်

ထိုသူ၏ အသက်သည် ၁၃၅၅ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ (၂၁)နှစ်ထံ သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

$$8 \div 11 = 11(\text{မလို})$$

၁၆
၅(အကြွင်း)

အကြွင်းအတိုင်း အထွန်းတိုင်ကို ကြည့်ရာ ထိုသူ၏ သက်ရောက်သည် မရဏတိုင်ခြေသို့ ရောက်နေကြောင်း ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်တို့ ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြောင်း

ကောင်းခင်
(သစ္စတ်မြေ၊ ဝက်ထက်)

ဝိုင်အင်း (ခင်းကျ)

အခွမ်းထက်

အင်းကျ

သက္ကရာဇ် ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ မယူကမ်း ကျောက်ထပ်ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်း ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ သာသနာနှစ် ၂၅၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ထားပူဇော်သော ကပ်ကျော်ဘုရားကြီးတည် နှစ်(၅၀)ပြည့် ရွှေရတုအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားလာသဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ (မြို့နယ်သံဃာနာယက အဖွဲ့ဝင်) ဆရာတော်ကြီးက ဦးစီးနာယကပြု၍ ကျင်းပသော ပွဲတော်ဖြစ်သဖြင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ တပည့် ဒကာများ စုံစုံညီညီ တက်ရောက်ကြပါသည်။

လက်ရှိ ကျောက်ထပ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးညဏောဘာသ(နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက) အရှင်သူမြတ်က ရွှေရတုပွဲတော်ကို တခမ်းတနား ပြင်ဆင်၍ ကျောက်ထပ်ကျောင်းတိုက်ကပ်ကျော်ဘုရားကြီး ရင်ပြင်ပေါ်တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပါသည်။

အလွှာအသီးသီးက တပည့် ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ လူဒကာ ဒကာမ စုံလင်ကြသဖြင့် ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်ရာ လောကီ လောကုတ် စုံစုံလင်လင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

စာရေးသူ အထူးခြားဆုံး စိတ်ဝင်စားသည့် အထဲက တစ်ခုကို ဖော်ပြရလျှင် တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးကျော်မြတ်၏ ဆေးတစ်မျိုးကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးကျော်မြတ်နှင့် စာရေးသူမှာ ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ရွှေရတုပွဲတော်တွင် တိုင်းရင်းဆေးပေးခန်းဖွင့်၍ ဒါနပြုနေသူဖြစ်သည်။ ပွဲတော်အစနေ့တွင် စာရေးသူနှင့် သမီးကြီး မနန္ဒာကျော်တို့ ပွဲတော်တွင်း ကျွေးမွေးညှော်ခံရေးမဏ္ဍပ်၊ ဓမ္မသဘင်မဏ္ဍပ်နှင့် ပျော်ပွဲရှင်ပွဲ ကျင်းပနေခြင်းများကို ကြည့်ရှုလေ့လာကြပါသည်။

ထို့နောက် တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးကျော်မြတ်၏ ဆေးဒါနပြုရာ ဆေးခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ လူ တော်တော်များများ တန်းစီ၍ ဆေးကုသရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးသူက တာဝန်ကျ လူငယ်တစ်ဦးကို...

'ဟေ့... လူလေး' ဟူ၍ လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ တာဝန်ကျ လူငယ်လေးက...

'ဦးလေးတို့ ဆေးပြုချင်လို့လား၊ ဆေးပြမယ်ဆိုရင် ဟိုနေရာမှာ တန်းစီ

ပါ' ဟု ပြောရာ...
'ဆေးပြဖို့ မဟုတ်ဘူး လူလေး၊ ဒီဆေးခန်းက ဆရာ ဦးကျော်မြတ် တွေ့ချင်လို့ပါ'
'ဒါဆို ခဏစောင့်ပါ။ ဆရာ့ကို ကျွန်တော် သွားမေးလိုက်ဦးမယ်' ခဏကြာတော့ လူငယ်လေးက...
'ဦးလေး ဆရာက အထဲကို ဝင်လာခဲ့ပါလို့ ပြောတယ်။ ဒီဘက်အပေါက်က ဝင်သွားလိုက်ပါ'
'ကျေးဇူးပဲ လူလေး'
ဟုပြောပြီး စာရေးသူတို့သားအဖ ဆေးခန်းထဲကို ဝင်သွားလိုက်သည်။ ဆေးခန်းထဲရောက်သွားရာ ဆရာ ဦးကျော်မြတ်...
'လာ... လာ သူငယ်ချင်း အားနာလိုက်တာကွယ်၊ မင်းကို ငါ ခရီးဦးကြို မပြုနိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါ သူငယ်ချင်း' ဟု ဆိုကာ တောင်းပန်ပြီး ထိုင်ခုံလွတ်(၂)လုံး ယူပြီး...
'ထိုင်ဦးနော် ငါ လူနာတွေကို ဆေးညွှန်း ရေးပေးလိုက်ဦးမယ်' စာရေးသူက...
'မင်း ငါတို့ကို အားမနာပါနဲ့၊ လူနာတွေကိုသာ ဦးစားပေးကုသပါ။ ငါက ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် သတိရလို့ သက်သက် ဝင်လာတာပါ'
ဆရာ ဦးကျော်မြတ်၏ တပည့်တစ်ဦးက ကော်ဖီနှင့်မုန့် လာချပေးသည်။
'ကဲ သောက်ကြဦး သူငယ်ချင်း၊ ငါ လူနာတွေကို ကြည့်လိုက်ဦးမယ်'
*ဗုဒ္ဓဟူရောင်ခြည်ပျံ့နှံ့စေ ၁၃၁

‘အေးပါကွာ’

ဆေးကုသရန် လာကြသည် လူနာများမှာ ရောဂါပေါင်းစုံသည်။ အထူးသဖြင့် လိမ်းဆေး၊ သောက်ဆေးနှင့် ဆေးညွှန်းကို ရေးပေးသည်။

ဆေးဆရာ ဦးကျော်မြစ်၏ တိုင်းရင်းဆေးခန်းတွင် ဆေးဆို၍ ဖန်ပုလင်းကြီး (၃)လုံးသာ ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ဆေးရည်များ ထည့်ထားသော ဖန်ပုလင်းကြီးများမှာ တစ်လုံးက အဖြူရောင် မိုးရေနှင့်တူသည်။ ဒုတိယတစ်လုံးက နှမ်းဆီရောင်၊ တတိယတစ်လုံးက ပဲဆီရောင်၊ ဒီဖန်ပုလင်း(၃)လုံးထဲက ဆေးရည်များကို ရောဂါဟူသမျှ လိမ်းဆေး။ သောက်ဆေး။ ဆေးညွှန်းရေးပြီး ကုသပေးနေသည်ကို စာရေးသူ အထူး စိတ်ဝင်စားမှု ရှိလာသည်။

လာရောက်ကုသကြသည့် အထဲမှ ထိခိုက်ရှုနာ၊ အနာဆွေး၊ အနာဟောင်း၊ သွားဖုံးရောင်၊ သွားနာ၊ သွားကိုက်၊ အဖုအကျိတ်၊ ဝမ်းကိုက်ဝမ်းနာ၊ ဝမ်းရောဂါများ ကြွက်နို့ရောဂါတော်တော်များများ တွေ့ရသည်။

ဆရာဦးကျော်မြစ်က ဒီဆေး(၃)မျိုးထဲကပဲ ဆေးညွှန်းရေးပြီး ကုသပေးနေသည်။

စာရေးသူက...

‘သူငယ်ချင်း မင်း လူနာတွေ ဆေးကုပြီးရင် မင်းနဲ့ ခဏဆွေးနွေးချင်တယ်ကွာ၊ ငါ မင်း ဆေးကုသမှုတွေကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်’

ဆရာ ဦးကျော်မြစ်က...

‘ဒီလိုလုပ်ပါကွာ၊ မင်းတို့သားအဖ ဒီညစာ ငါ့အိမ်မှာ ထမင်းကျွေးမယ်။ ည (၇)နာရီခန့် လာခဲ့ကွာ၊ အဲဒီအချိန်ဆို ငါ့ဆေးခန်းပိတ်ပြီ။ အေးအေးဆေးဆေး

ဆေး ဆွေးနွေးကြတာပေါ့’

‘ကောင်းပြီ၊ သူငယ်ချင်း’

ဟု ဆိုကာ ဆေးခန်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ညနေ (၆)နာရီခွဲခန့်အချိန်တွင် ဆရာ ဦးကျော်မြစ်၏ တပည့်တစ်ဦး လာရောက်ခေါ်သဖြင့် စာရေးသူတို့ လိုက်သွားကြသည်။

ဆရာ ဦးကျော်မြစ်က...

‘လာ သူငယ်ချင်း မင်းကို ငါ့ဆေးခန်း စောစောပိတ်ပြီး စောင့်နေတာ စားသောက်ရင်း ဆွေးနွေးပြောကြတာပေါ့’

ဟု ဆိုကာ ထမင်းပိုင်းတွင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

စာရေးသူက...

‘ထမင်းစားရင်း မေးတော့မယ်ကွာ၊ မင်းဆေးခန်းမှာ လူနာ တော်တော်များများ လာရောက်ကုသမှု ခံယူကြတာတော့ တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းက ဆေးပုလင်း(၃)ပုလင်းထဲက ဆေးတွေနဲ့ ဆေးညွှန်းရေးပြီး ရောဂါစုံကုသနေတာတွေတော့ ငါ သိပ်စိတ်ဝင်စားတယ်ကွာ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေလဲ၊ ဘယ်လို ဖော်စပ်ထားတာလဲ၊ ဘာရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းလဲ ပြောပြပေးပါ’

ဆရာ ဦးကျော်မြစ်က...

‘ဒီဆေးအမည်က “ဆေးပေါင်ရည်” ပါ၊ ဆားယုတ်လုပ်တဲ့ ဆားကွင်းကျော ဆားချို

(ဂျီ)ဆိုတာ ရှိတယ်၊ အဲဒီ ဆားချို(ဂျီ)ကို အရက်ချက်ထဲလို ပေါင်းဆွဲပြီး ချက်ရတယ်။ ပထမဆုံးရတဲ့ ဆေးရည်က ပဲဆီလို အဝါရောင် နံပါတ်(၁)ဆေးပေါက်ကွာ၊ ဒုတိယရတဲ့ ဆေးရည်ကတော့ နှမ်းဆီရောင် ဒီ (၂)မျိုးကို ပေါင်းဆွဲပြီး ယူရတယ်။ နောက် အဖြူရောင် ဆေးရည်ကတော့ ပိုးရေကို ဆားချိုချိန်နဲ့ ပျော်ထားတာပါ။

အဓိကဆေးအဖြစ် နံပါတ်(၁) ဆေးပေါင်းရည်ကို အသုံးပြုပါတယ်။ ရောဂါအနုအရင့်အပေါ်ကြည့်ပြီး ဆေးညွှန်းရေးပေးတယ်။

ဝမ်းရောဂါဆိုရင် သောက်ခိုင်းတယ်။ ထိခိုက်ရှုနာ အဖုအကျိတ်ဆိုရင် လိမ်းခိုင်းတယ်။ ဒီဆေးရဲ့ အာနိသင်ကတော့ ဖျားနာတာ မပျောက်ဘူး။

အနာဆွေး၊ အနာဟောင်း၊ စက်တန်နာ၊ ကြွက်နို့၊ မှည့် စတဲ့ ရောဂါ တော်တော်များများ ပျောက်ပါတယ်။ ငါ ဒီဆေးတစ်မျိုးတည်းနဲ့ ကုသနေတာ အနှစ်(၂၀)ကျော်ပြီ’

စာရေးသူက...

‘ခုလို ရှင်းပြပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ၊ ဒီဆေးပေါင်းရည် အစွမ်းထက်ပုံကို ဆောင်းပါးရေးပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်လိုက်မယ်။ မင်းခွင့်ပြုပါ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

ဆရာ ဦးကျော်မြစ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခွင့်ပြုသဖြင့် အများပြည်သူ ဆေးနည်းတစ်ခု လွယ်ကူစွာ သိရှိအသုံးပြုနိုင်ကြစေရန် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[ပိတောက်မြိုင် စံပြကျေးဇူးတင် ဆရာ ဦးကျော်မြစ်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း (မင်းထု)

ဒီဝယ်းဆရာတော်ကြီး

ဒီဆရာတော်ကြီး မိတ်ပက်ကျင့်စဉ်

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း ထပြည့်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဦးနေထွန်း နှင့် ဆရာဆောင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ရော တောင်းရိုးနေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ လေ၏။

ယနေ့ညတွင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား အား ဆီမီးပူဇော်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများအား မဲဇလီဖူးသုပါ အကြော် စသည်များဖြင့် ကျွေးမွေး လိုသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား လာ ရောက်ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာဖြစ်သူ မြန်မာ့သိုင်း ဦးသျှောင် ဆရာကြီးဦးကျော်၏ မဟေ သရဘောသဇ္ဇ ဆေးပွဲတော်မှာ လပြည့် ကျော်(၁)ရက်နေ့သို့ ပြောင်းလဲကျင်းပ သောကြောင့် အားလပ်နေသည်နှင့် လိုက်ပါသွားလေ၏။

ဆရာဦးနေထွန်း၏ နေအိမ်တွင် အပေါင်းအဖော်များနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ မဲဇလီဖူးသုပါ လက်ဖက်၊ အကြော်များ ကို စားသောက်ရင်း တစ်ယောက်တစ် ပေါက် စကားပြောဆိုနေကြလေ၏။

ဆရာဆောင်းမု...

'ဘကြီးအောင်တို့ ဆရာဦးနေထွန်း တို့ကတော့ ခင်မင်ကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ

က ပေါမုပေါ။ တပည့်တွေကလဲ များ သလောက် ချစ်ခင်လေးစားကြတာဆို တော့ အားကျမိပါရဲ့ဗျာ'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဒါကတော့ကွာ ဆရာကြီး ဦးနေ ထွန်းက ကျောင်းဆရာကြီးလဲဖြစ်တော့ တပည့်သားမြေးတွေကလဲ ဆရာကြီး ကို အလွန် လေးစားချစ်ခင်ကြတယ်။ ကျောင်းသားမိဘတွေကလဲ ဆရာကြီး ဦးနေထွန်းကို လုံးဝ ယုံကြည်အားကိုး ကြတာလေကွာ'

'ပန်းချီလဲရေးတော့ ပန်းချီဝါသနာ ရှင် အချင်းချင်း နေ့စဉ် တွေ့ဆုံလေ့ရှိ နေတော့ သူတော်အချင်းချင်း သတင်း လွေ့လွေ့ ပေါင်းဖက်တွေကြရတာ ပေါ့။

ပြီးတော့ မြန်မာ့သတင်း၊ ကမ္ဘာ သတင်း အားလုံးကိုလဲ မလွတ်စတမ်း မျက်ခြည်မပြတ် ဖတ်ရှုနေတဲ့ သတင်း ရှင်ကြီးဆိုတော့ အားကိုးခင်မင် လေးစားကြတာပေါ့'

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဗေဒင်ဆရာလေး ဂါမဏိ ဇော်က ဝင်ပြောပြန်လေ၏။

'ဆရာဆောင်းကလဲဗျာ ဆရာကြီး

ဘော်လွှဲမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ဦးနေထွန်းက ဘကြီးအောင်ရဲ့ ကျင့်စဉ် တွေကိုလဲ လက်လွှတ်ခံတာ မဟုတ် ဘူးဗျ'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဒါဖြင့် ဘကြီးအောင်ရဲ့ကျင့်စဉ်က အားကိုးရမယ် ထင်တယ်နော်'

ဟု ဆရာဆောင်းက တူးဖော်လေ သည်။

'ဆရာဆောင်းရယ် ကိုရင် ယုံကြည် လက်ခံမယ်ဆိုရင် ငါ့ဆီမှာ ဆရာတော် ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ ချီးမြှင့်ထားတဲ့ ကျင့်စဉ်တွေ အများကြီး ရှိပါသေး သကော'

'ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့ပေမယ့် ထားရစ်ခဲ့တဲ့ ကျင့်စဉ်တွေ အစီအရင် တွေ ငါ ထိန်းသိမ်းထားပါတယ်ကွ'

'ဒါဖြင့်ဘကြီးအောင်ရယ် ကျွန်တော် ကို ကျင့်စဉ် အစီအရင် တစ်ခုလောက် ပေးပါ'

ဟု တောင်းဆိုလေ၏။

'အေးပါကွာ ကိုရင်အတွက်သာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေ အတွက်ပါ။ ငါ မှတ်သားထားတဲ့ မိတ် ဓာတ်အစီအရင်ကလေး တစ်ခု ပြော ပြပါမယ်။

အခုအစီအရင်ရဲ့ အကျိုးကတော့ (၅)မျိုးရှိတယ်။

- ၁။ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းတွေ ပေါများပယ်
- ၂။ မိမိကို ထောက်ပံ့ကူညီပေးသူတွေ များမယ်
- ၃။ မိမိကို လေးစားယုံကြည်ကြမယ်

၄။ ငါ့ကို ချစ်ခင်ကြင်နာကြပါ။
၅။ ငါ့ကို လိုအပ်လို့ အကူအညီပေးတောင်းရင်လဲ ပေးပေးဖို့ ပေးကြပါ။
အဲဒီအကျိုး(၅)မျိုးအတွက် ကိုယ်ကလဲ ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရတယ်။

အဲဒါကလဲ ဘာလဲဆိုတော့...

- ၁။ ယုံကြည်မှုကို ပေးတောင်းတဲ့ ယုံကြည်တဲ့ အကြံပေးပေးရတာ။
- ၂။ ငါ့တော်စွမ်းလေ့ အများအကျိုး တစ်ပြိုင်နက် အကျိုးကို ကူညီရပါ။
- ၃။ တစ်ဖက်သားကို အပြုလေ့စားစွာ ဆက်ဆံရပါ။
- ၄။ တစ်ဖက်သားကို ကျောထားရင်းသား ယုံကြည်တဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာရပါ။
- ၅။ သူတစ်ပါး လိုအပ်တဲ့ အကူအညီကို နှုတ်အား ပြုပြန်စေ ကိုယ်အား ပြုပြန်စေ စွမ်းအား ပြုပြန်စေ စေတနာထက်စွာ ကူညီရပါ။
အဲဒါမှ ကျင့်စဉ်ရဲ့ အကျိုးတရားကို ပြည့်ဝစွာ ခံစားရရှိစေမှာပါ။
ငါ့ဆရာအရင်က ပြောဖူးတယ်။
မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာ ပေးနိုင်ခဲ့တာ ပေးသူ၊ ပြုနိုင်ခဲ့တာပြုသူ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့တာ သည်းခံသူဖြစ်မှ ကလျာဏမိတ္တ ဖြစ်သတဲ့ကွ။

လောကနီတိမှာတော့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဆိုတာ အချက်(၆)ချက်နဲ့ ပြည့်စုံရသတဲ့။

- ၁။ ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်သောအခါ
 - ၂။ ငတ်ပွတ်အိပ်ငိုသော အခါ
 - ၃။ ဥစ္စာပစ္စည်း ဆုံးရှုံးပျက်စီးတဲ့အခါ
 - ၄။ ရန်သူ၏ နှောင့်ဖျဲ ခံရသောအခါ
 - ၅။ ယာရာအပူကို ရင်ဆိုင်ရသောအခါ
 - ၆။ နာရောနဲ့ ကြုံတွေ့ရသောအခါ
- မိမိနဲ့ထပ်တူ ရပ်တည်ဆောင်ရွက် ကူညီသူသာ ဖြစ်တယ်လို့ မှတ်သားဖူးသကဲ့ ပညာရှိလူကြီးသူမတွေက တော့...

ချစ်ဖွယ်သောမျက်နှာ ချိုသာသော စကားနဲ့ စိတ်ထားဖြူသူဟာ မိတ်ဆွေများသတဲ့။ ဥပမာအားဖြင့် အေးမြသော လပြည့်ဝန်းကြီးဟာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကြယ်တာရာများ ခြုံရုံနေသလိုမျိုး ပေါ့ကွာ’

‘ကဗျာဆန်လိုက်တာ ဘကြီးအောင်ရယ်၊ ကျင့်စဉ်အစီအရင်ကိုသာ ပြောပြပါတော့များ၊ ကျွန်တော် ရေမှတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်’

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပေကော်ရာမြတ်စွာဘုရား၊ သောသီတမြတ်စွာဘုရား၊ ဝိယဒေသီမြတ်စွာဘုရားနှင့် သီဒီမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

မေတ္တိပန်းဖြစ်စေ၊ ပျဉ်းပန်းဖြစ်စေ၊ ပေါက်ပန်းဖြစ်စေ ရရာ ကပ်လျှံပူဇော်ပါ။

သောက်တော်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်း ပန်းမွှေးတိုင်များ စွမ်းသရွေ့ လျှံပါ။ အလုပ်ကိစ္စ ရှိပါက ကံ့ကော်ညွှန့်ဆောင်ပါ။

မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။
မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။
ချိုချည်ဖြစ်စေ၊ ကြံ့သကာဖြစ်စေ၊ ကြံ့ဖြစ်စေ စားသုံးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

တနင်္လာနေ့မှာ သရဏကံရာမြတ်စွာဘုရား၊ အနောပဒေသီမြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တဒေသီမြတ်စွာ

ဘုရားနှင့် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

သီးညွန့်ဖြစ်စေ၊ သီဟိုဠ်ညွန့်ဖြစ်စေ၊ သံသတ်ညွန့်ဖြစ်စေ ရရာ ကပ်လျှံပူဇော်ပါ။

သောက်တော်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်း ပန်းမွှေးတိုင်များ စွမ်းသရွေ့ လျှံဒါနီးပါ။

မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။
မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။
အလုပ်ကိစ္စရှိပါက ဖွန်ညွှန့်ဆောင်ပါ။

ဆီး(ဖီး)သီးဖြစ်စေ၊ စမုသာဖြစ်စေ၊ ကြံ့ဖြစ်စေ စားသုံး၍ ကြံ့စည်ဆောင်ရွက်ပါ။

တနင်္ဂါသားသမီးများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

အင်္ဂါနေ့မှာ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၊ ယုဒမြတ်စွာဘုရား၊ မွေဒေသီမြတ်စွာဘုရားနှင့် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

နင်းပန်းဖြစ်စေ၊ ဒေါနပန်းဖြစ်စေ၊ ဒန်ညွန့်ဖြစ်စေ ရရာ ကပ်လျှံပူဇော်ပါ။

သောက်တော်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်း ပန်းမွှေးတိုင်များ စွမ်းသရွေ့ လျှံဒါနီးပါ။

မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။
မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။
အလုပ်ကိစ္စရှိပါက လက်ဖက်ယှဉ်သောက်၍ ကြံ့စည်လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါ။

ဝါးညွန့်ဖြစ်စေ၊ ရွက်လှဖြစ်စေ

ဆောင်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသင်္ဃန်းများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၊ နာရဒမြတ်စွာဘုရား၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားနှင့် ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

အုန်းညွန့်ဖြစ်စေ၊ အေးပန်းဖြစ်စေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ယာဂုဆွမ်း၊ သောက်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်နှင့် ပန်းမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။ အလုပ်ကိစ္စ အကြံအစည် ရှိပါက မက်မန်းသီးဖြစ်စေ၊ ပန်းသီးဖြစ်စေ စား၍ ဝေါက်ညွန့်ဆောင်ပါ။

မှတ်ချက် ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်း ဖွားများလည်း အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ရာဟုသားသင်္ဃန်းများကို ဆိုလိုပါသည်။

ကြာသပတေးသားသင်္ဃန်းများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

ကြာသပတေးနေ့မှာ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား၊ ဗုဒ္ဓမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားနှင့် ကဿပမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

ကံကော်ညွန့်ဖြစ်စေ၊ ငွေပန်းဖြစ်စေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

သောက်တော်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်နှင့် ပန်းမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိကပ်လှူ

ပါ။ မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။ အလုပ်ကိစ္စ အကြံအစည် ရှိပါက သီသီးဖြစ်စေ၊ သီဟိုဠ်စေ့ဖြစ်စေ စား၍ သီညွန့်ကို အဆောင်ပြုပါ။

သောကြာသားသင်္ဃန်းများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

သောကြာနေ့မှာ သုမနမြတ်စွာဘုရား၊ သုမေမြတ်စွာဘုရား၊ ဗုဿမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဇဂါတမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူးရည်မှန်း၍...

ဖွန့်ညွန့်ဖြစ်စေ၊ ဇော်စိမ်းဖြစ်စေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

သောက်တော်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်နှင့် ပန်းမွှေးတိုင်များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။ အလုပ်ကိစ္စ အကြံအစည် ရှိပါက ထိုးပုန်းစား၍ ဒေါနပန်းဆောင်ပါ။

စနေသားသင်္ဃန်းများ

▲ မွေးနေ့ မနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း...

စနေနေ့မှာ တထွက်ရာမြတ်စွာဘုရား၊ ရေဝတမြတ်စွာဘုရား၊ သုဇာတမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားတို့အား အထူး ရည်မှန်း၍...

ရွက်လှည့်နှံဖြစ်စေ၊ ဝါးညွန့်ဖြစ်စေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။

ဆွမ်း၊ သောက်ရေသန့်၊ အလင်းတိုင်နှင့် ပန်းမွှေးတိုင်များ ကပ်လှူပါ။ မေတ္တသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ဆုတောင်းပါ။ အလုပ်အကိုင်နှင့် ကောင်းမွန်သော အကြံအစည် ရှိပါက အုန်းသီးစား၍ အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။

ပုတီးစိပ်ဂါထာတော်

သထွဒေါ၊ ပနဿာစ

ဝိယံ ရက္ခတု သဗ္ဗဒိံ

[တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ (၉)ပတ် စိပ်ပါ။]

အနက်

သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊

ဒေဝါစ-နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊

မနုဿာစ-လူတို့သည် လည်းကောင်း၊

သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိယံ-ချစ်ခင်မှုကို၊ ရက္ခတု-စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

မည်သည့် နေ့သားသင်္ဃန်းမဆို အထက်ပါ ဂါထာတော်ဖြင့် ပုတီးစိပ်ပါ။

ဆုတောင်းဂါထာတော်

အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ

အပ္ပဗေယျ အပ္ပဗေယျ အပ္ပဗေယျ

နက္ခန္ဓာရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း ၁၉၅

ဉာဏ်သတ္တိသော ဘဝတော အရဟတော သပ္ပာယ်ဗျူဟာ။

ဗာဟိသ မဟာပုရိသလက္ခဏ နဘာဝေန

အသီတာနုဗ္ဗနာ နဘာဝေန၊

ဆဗ္ဗတ္ထရံသိယာ နဘာဝေန၊

စတုသစ္စဉာဏာ နဘာဝေန

စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာ နဘာဝေန

ဆဋ္ဌာဘိည နဘာဝေန၊

အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ နဘာဝေန၊

နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာ နဘာဝေန၊

စတုရသီ တိသဟဿ ဝေဗ္ဗက္ခန္ဓာ နဘာဝေန

သံဃဿ သီလ သမာဓိ ပညာ နဘာဝေန

ပဂ္ဂပလဉာဏာ နဘာဝေန၊

ဗုဒ္ဓဂုဏာ နဘာဝေန၊

ဝေဗ္ဗဂုဏာ နဘာဝေန၊

သံဃဂုဏာ နဘာဝေန

ယ အဝိဋ္ဌာနာ နဘာဝေန

အဟံ ဒိဇေန ဒိဇေန ဘဏေနေ ဂါထာနဘာဝေန

ပရိတ္တာနဘာဝေန

သစ္စာနဘာဝေန

ယောဂ်တေန ဒိန္နသီလ တာဝနာ နဘာဝေန။

အနန္တဘဏ သပ္ပန္နနံ အနန္တသပ္ပာယ်ဗျူဟိနံ

ပလေနေ တေဇေန

အာကာသဋ္ဌာစ ဘုဗ္ဗဋ္ဌာ

ရုက္ခဋ္ဌာစ ယဟိဒ္ဓိကာ

သဗ္ဗေဒေါ ကုန္ဒာ မဟာဗြဟ္မာ

အမ္ပ ရက္ခန္တိ သဗ္ဗဒါ ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အစိန္တေယျ = အစိန်တေယျ

အပ္ပမေယျ = အပ်မေယျ

ဉာဏသမ္ပန္နဿ = ဉာန သမ်ပန်နတ်သ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ = သမ်မာ သမ်ပတ်တော်သ

ဗာဟိသ = ဗတ်တိန်သ

အသီတာနုဗ္ဗနာ = အသီတာ နုဗျင်နာ

ဆဗ္ဗတ္ထရံသိယာ = ဆပ်ဗန်နရံသိယာ

စတုသစ္စဉာဏာ = စတုသစ္စဉာဏာ

စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာ = စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာ

ဆဋ္ဌာဘိည = ဆဋ္ဌာဘိည

အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ = အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ

နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာ = နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာ

စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာ = စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာ

ဆဋ္ဌာဘိည = ဆဋ္ဌာဘိည

အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ = အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ

နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာ = နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာ

စတုရသီ တိသဟဿ = စတုရသီ တိသဟဿ

သံဃဿ = သံဃဿ

ပဂ္ဂပလဉာဏာ = ပဂ္ဂပလဉာဏာ

ဗုဒ္ဓဂုဏာ = ဗုဒ္ဓဂုဏာ

ဝေဗ္ဗဂုဏာ = ဝေဗ္ဗဂုဏာ

သံဃဂုဏာ = သံဃဂုဏာ

ယ အဝိဋ္ဌာနာ = ယ အဝိဋ္ဌာနာ

အဟံ ဒိဇေန ဒိဇေန = အဟံ ဒိဇေန ဒိဇေန

ပရိတ္တာနဘာဝေန = ပရိတ္တာနဘာဝေန

သစ္စာနဘာဝေန = သစ္စာနဘာဝေန

ယောဂ်တေန ဒိန္နသီလ = ယောဂ်တေန ဒိန္နသီလ

အနန္တဘဏ သပ္ပန္နနံ = အနန္တဘဏ သပ္ပန္နနံ

အနန္တသပ္ပာယ်ဗျူဟိနံ = အနန္တသပ္ပာယ်ဗျူဟိနံ

ပလေနေ တေဇေန = ပလေနေ တေဇေန

အာကာသဋ္ဌာစ = အာကာသဋ္ဌာစ

ရုက္ခဋ္ဌာစ = ရုက္ခဋ္ဌာစ

ယဟိဒ္ဓိကာ = ယဟိဒ္ဓိကာ

သဗ္ဗေဒေါ = သဗ္ဗေဒေါ

ကုန္ဒာ = ကုန္ဒာ

မဟာဗြဟ္မာ = မဟာဗြဟ္မာ

အမ္ပ = အမ္ပ

ရက္ခန္တိ = ရက္ခန္တိ

သဗ္ဗဒါ = သဗ္ဗဒါ

အနက် = အနက်

အစိန္တေယျ - မကြစည်နိုင်သော

ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်

မူသော မြတ်စွာဘုရား [၃-၁]

အပ္ပမေယျ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော

ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်

မူသော မြတ်စွာဘုရား [၃-၁]

ဉာဏသမ္ပန္နဿ - ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ

တော်မူသော၊ ဘာဝတော-ဘုန်းတော်

ကြီးတော်မူသော၊ အရဟတော-

အရဟတော-

ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-အလုံးစုံသော တရားကို ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။

ဗာဟိသ မဟာပုရိသလက္ခဏာ နဘာဝေန-(၃)ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်၏ အာနဘော်တော်ကြောင့် အသီတာနုဗ္ဗနာနဘာဝေန - (၈၀)သော လက္ခဏာတော်ငယ်၏ အာနဘော်တော်ကြောင့်၊ ဆဗ္ဗတ္ထရံသိယာနဘာဝေန - (၆)သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊

သဗ္ဗညုတဉာဏာနဘာဝေန-သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ စတုသစ္စဉာဏာနဘာဝေန-စတုသစ္စဉာဏ်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ စတုထေသာရဗ္ဗဉာဏာနဘာဝေန-(၄)ပါးသော ထေသာရဗ္ဗဉာဏ်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာနဘာဝေန- အဘိညာဉ်(၆)ပါး၏ အာနဘော်ကြောင့်၊

အဋ္ဌသမာပတ္တိယာနဘာဝေန - သမာပတ်ရှစ်ပါး၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ နဝလောကုတ္တရာဗ္ဗာနဘာဝေန - လောကုတ္တရာတရား(၉)ပါး၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ စတုရသီတိဝေဗ္ဗက္ခန္ဓာနဘာဝေန- ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဝေဗ္ဗက္ခန္ဓာ၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ သံဃဿ - သံဃာတော်မြတ်၏

သီလ သမာဓိ ပညာ နဘာဝေန- သီလ, သမာဓိ, ပညာ အာနဘော်ကြောင့်၊ မဂ္ဂပလဉာဏာနဘာဝေန- မဂ္ဂဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာနဘာဝေန- ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ ဝေဗ္ဗဂုဏာနဘာဝေန- တရားဂုဏ်တော်၏ အာနဘော်ကြောင့်၊ သံဃဂုဏာနဘာဝေန- သံဃာတော်၏ ဂုဏ်

အေးရာ ပြောင်းရွှေ့ပုံစံပါသေး

ဤနည်းဖြင့် စီရင်ပါ

အခြားစား သရာတစ်ခု

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။

ဆောင်းရာသီ ဝင်စကာလဖြစ်၍ လားမသိ၊ မိမိနေအိမ်မှ ဘူတာရုံသို့ လမ်းလျှောက်လာစဉ် အေးစိမ့်စိမ့် အရသာနှင့် နှင်းရနံ့သန့်သန့် အရသာ နှစ်မျိုးကို စတင် 'ခံစားလာရကြောင်း သတိပြုမိနေပါသည်။

မိမိနေအိမ်မှ ဘူတာရုံသို့ (၁၅)မိနစ်ခန့်အချိန်ပေး၍ ခြေကျင့် လျှောက်လျှင် ရထားဆိုက်မည့် အချိန်ကို ကောင်းကောင်းမိသည့်ဖြစ်၍ ဆိုက်ကား စောင့်မစီးတော့ဘဲ နေအိမ်မှ ဘူတာရုံသို့ ခြေကျင့်လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ဘူတာရုံအဝင် လမ်းထိပ်အရောက်တွင် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ နံနက်၇၅၀နာရီခွဲပြီး၍ နှစ်မိနစ်ခန့်သာ ကျော်လွန်သေးကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဘူတာသို့ ရထားရောက်လာမည့် အချိန်က နံနက်(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်မှ ရောက်လာမည်ဖြစ်၍ အချိန်စောနေသေးသဖြင့် ဘူတာရုံထဲတွင် ထိုင်မစောင့်ဘဲ ဘူတာရုံ၏ ခြောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်တွင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေသော စေတနာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

'ဟေ့...လူကြီး ဒီကိုလာ ဒီမှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ရောက်နေတာကြာပြီ'

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ဝင်ချင်းမှာ ကျွန်တော့်ကို ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်လိုက်သော အသိအကျွမ်းတစ်ဦး၏ စကားသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ညီအစ်ကိုရင်းတမျှ ချစ်ခင်ရသော သူငယ်ချင်းကိုတင်ဦးကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူ့ရှိရာ စားပွဲဆီသို့ လျှောက်ဝင်သွားရင်း ဝင်ထိုင်လိုက်ရပါသည်။

'ဘယ်သွားမလို့လဲ သူငယ်ချင်း' 'ဒီနေ့ လစာထုတ်ရက်ဆိုတော့ လက်ပံတန်းက ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးထံကို လစာထုတ်သွားရအောင် ထွက်လာခဲ့တာ'

ကိုယ်လဲ ဒီနေ့ လစာထုတ်ရက်မှန်း မေ့နေတာ သူငယ်ချင်းစကားကြားမှ သတိရတော့တယ်။ တို့ကျောင်းကို သူငယ်ချင်း ပြန်မပြောင်းတော့ဘူးလား' ကိုတင်ဦး၏ အမေးစကားကို ကျွန်တော်က...

'ပြန်ပြောင်းမလို့ ပြောင်းခွင့်ရအောင် လျှောက်လွှာတင်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက ကိုယ့်ထက် နှစ်ကြာကြာ အပြင်ရောက်နေသူတွေ ရှိနေလို့ ပြောင်းခွင့် ရ မရ တိတိကျကျ အပြောရခက်နေတယ်'

ထိုစဉ် ဘူတာရုံမှ သံချောင်းခေါက်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရသဖြင့်...

'ကဲ... သူငယ်ချင်း ရထား နတ်တလင်းက ထွက်လာပြီ... မကြာခင် ရောက်တော့မယ်။ အပြောင်းအရွှေ့အတွက် ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ကို သွားဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ် သူငယ်ချင်းဆီကို လာအကြောင်းကြားမယ်'

'အိုကေ စိတ်ချ သူငယ်ချင်းကို ကူညီမယ်' ကိုတင်ဦး စကားအဆုံးတွင် ကျွန်တော်သည် ကိုတင်ဦးနှင့် လမ်းခွဲကာ ဘူတာရုံဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဘူတာရေရှိ ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ရထားစီးမည့်သူများ အုံခဲနေသည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ရထားဝင်လာသည်။ ရထားဆိုက်ဆိုက်ချင်း အရှိန်မသေခင်မှာပင် အချို့ ခရီးသွားများက လူချောင်းမည်ထင်သောတွဲကို အလှအယက် စုပြုံ တိုးဝှေ့တက်စီးကြသည်။

ပါဆယ်ရထားသည် ဇီးကုန်းမှ ဆက်လက် ထွက်ခွာလာပြန်သည်။ ခုနစ်ရွာဘူတာလေးတွင် ခေတ္တ ရပ်နားပြန်သည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်တော့်ဘေးတွင် ထိုင် နေသူက ကျွန်တော့်ကို မေးသည်။

‘ငါ့တူကြီးက ဘယ်ထိသွားမှာလဲ’

‘ဪ... ကျွန်တော် လက်ပံတန်းကို ပါ။ လက်ပံတန်းဘူတာရောက်ရင် ဆင်းမှာပါ’

ဟူ၍ ပြန်ပြောရင်း အကဲခတ်ကြည့် လိုက်ရာ ဝါခမောက်ကို ဆောင်းပြီး အဝတ်အစား ခပ်နွမ်းနွမ်း ထုတ်ဆင်ထား သည့် အသက်ငါးဆယ်နီးပါး လူကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုလူကြီးက...

‘လက်ပံတန်းက ငါ့တူကြီး ဇာတိ လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေး။ လက်ပံတန်း ကို လစာထုတ် သွားမလို့ပါ’

‘ဪ... ငါ့တူကြီးက ဝန်ထမ်းကိုး ဘာအလုပ်များလဲကွယ်’

‘အထက်တန်းပြ ကျောင်းဆရာပါ ဦးလေး’

‘လက်ပံတန်းမြို့ပေါ် ကျောင်းမှာ လား’

‘လက်ပံတန်းကနေ သာရဓေါဘက် သွားတဲ့ ရထားလမ်းပေါ်က ဇီးဖြူကုန်း အထက်တန်းကျောင်းမှာပါ’

‘ဒါဆို တူကြီးက ညနေ လော်ကယ် ရထားနဲ့ သာရဓေါဘက် ဆက်သွားရ ဦးမှာပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူး ဦးလေး။ လက်ပံတန်းမြို့ ပေါ်မှာနေတဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဆီက လစာထုတ်ပြီး ဇီးကုန်းကို ပြန် မှာပါ’

‘ဪ... ငါ့တူကြီးက ဇီးကုန်းကနေ လက်ပံတန်းမြို့နယ်ထဲမှာ စာလာသင် နေတဲ့ ကျောင်းဆရာ ဆိုပါတော့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး’

‘ဒီခေတ်ဝန်ထမ်းတွေလဲ ဟိုမြို့သွား ဒီမြို့သွား ရတဲ့လစာနဲ့ ခရီးစရိတ် လောက်ရဲ့လား’

‘ဒီလိုပဲ ကြည့်နေရတာပေါ့ ဦးလေး ရယ်’

ဟု ကျွန်တော် ပြန်ပြောလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်ကို ဦးလေးကြီးက စေ့စေ့ကြည့်ရင်း...

‘ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်နယ်ကို ပြန်ပြောင်း ပေါ့’

‘ပြန်ပြောင်းချင်တာပေါ့ ဦးလေးရယ် ဌာနက ပြန်ပြောင်းခွင့်ရမှ ပြောင်းလို့ ရမှာ။ ကျွန်တော် ပြန်ပြောင်းဖို့ လျှောက် တာ သုံးခါရှိနေပြီ။ ဒီနေ့ထိ မရသေး ဘူး’

‘ငါ့တူကြီး တကယ်ပြောင်းချင်လား’

ထိုလူကြီးက ထပ်မေးပြန်သည်။

ကျွန်တော်က...

‘အသေအချာပေါ့ ဦးလေးရယ်။ ပြောင်းခွင့်မရသေးလို့ ငြိမ်နေတာ’

‘ဒါဆို ငါ့တူကြီး မြန်မြန်ပြောင်းခွင့် ရအောင် ဦးလေးကူညီမယ်။ ဦးလေး ပြောပြမယ့်နည်းကို ငါ့တူကြီး ယုံယုံ ကြည် လုပ်ကြည့်ပါလား’

‘လုပ်ကြည့်တာပေါ့ ဦးလေးရယ်။ ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေမယ့်အစား နည်းနည်း လေး လှုပ်ရှားပေးရတာပေါ့’

‘ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်။ ငါ့တူကြီး ပဌာန်း (၂၄)ပစ္စည်း ရလား’

‘ဦးလေးကြီးက မေးသည်။ ကျွန်တော် က...’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ် ဦးလေး’

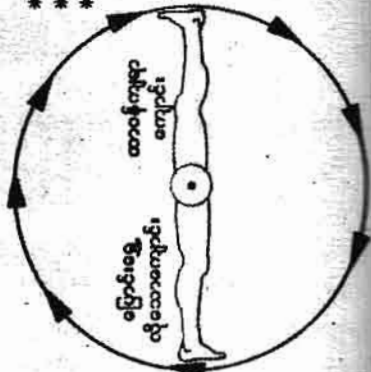
‘ပြီးတော့ ငါ့တူကို ဦးလေး ဆွဲပြ မယ့် ခြေစကြာလေးတစ်ခု လုပ်ရမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ လုပ်ပါ့မယ် ဦးလေး။ ဦးလေးသာ ဆွဲပြပါ’

‘ဒီလို ဒီလို’

‘ဦးလေးကြီးက သူ ပေါင်ပေါ်တင် ထားသော လွယ်အိတ်ထဲမှ ဗလာစာ အုပ်အဟောင်းနှင့် ခဲတံကို ထုတ်ယူ ပြီးနောက် အောက်ပါပုံအတိုင်း ဆွဲပြ

လေတော့သည်။

‘ဦးလေး ခြေစကြာပုံက သိပ်ပလုတူး ပုံတူ ကြီးလှပုံရင် ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို လှည့်ပေး ဆွဲပြီး ခြေထောက်တစ်ဖက်မှာ ကိုယ် တာဝန် ထပ်ဆောင်တဲ့ ကျောင်းနဲ့ ပြိုကွဲရမယ်။

ကျန်တစ်ဖက်မှာ ပြောင်းရွှေ့ခွင့်တဲ့ ကျောင်း နဲ့ ပြိုကွဲရမယ်။ ကတ်ထုတ်ကြည့်ပြီးလေးတစ်ခု ကို ခြေစကြာပုံဆွဲပြီး ကပ်ကျောနဲ့ညှပ်ပြီး ခြေနှစ်ချောင်းအနင်းကြားမှာ အပေါက် ကလေးဖောက်ပေါ့’

‘အဲဒီ ခြေစကြာလေး ရရင်ပြီးရော လား ဦးလေး’

ကျွန်တော် သူ့ကို ပြုံးစေနှင့်ကြည့် ကာ ပြန်မေးလိုက်ပါသည်။ ဦးလေးကြီး က...

‘ပုံပြသေးတူးကွယ်။ အဲဒီ ခြေစကြာလေးကို အပြောင်းအရွှေ့ လျှောက်လွှာတစ်ပြိုင် နောက်ရက်ကစလို့ ညအိပ်ရာထဲခိုအိပ် ကိုယ့်အိပ်ရာဘေးမှာ ခုံလေးတစ်ခုဆွဲပြီး အဲဒီ ခုံလေးပေါ်မှာ ခြေစကြာလေးကို ဆူချွန်ဆေး နဲ့ထောက်ပြီး လက်ယာရစ် ခုနစ်ပတ်တိုက် လှည့်ရမယ်။

လှည့်ပေးရင်းနဲ့ ဖွန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို တစ်ပတ်လှည့်တိုင်း တစ်ခေါက်ရွတ်ပေး... ပေါင်း (၇)ပတ်လှည့်ရမယ်ဆိုတော့ ဖွန်း ၂၄ ပစ္စည်း (၇)ခေါက် ရွတ်ရမယ် သဘော ပေါ့။ ဒီအတိုင်း ငါ့တူကြီးနဲ့ အပြောင်းအရွှေ့ အဆိန်ပထက်ပိုနင်း လုပ်ရမယ်။

ဦးလေးပေးမယ့်နည်းက အဲဒီနည်း
 ၁။ ငါတို့ကြီး ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်
 ကြည့်ပေါ့။ ယုံကြည်စွာလုပ်ရင် အကျိုး
 ထူးပေးလိမ့်မယ်။ မယုံမကြည်ဘဲ
 ခေါင်းပေါ်ဆလုပ်ရင် အကျိုးမရှိဘူး’
 ဦးလေးကြီးပေးသော နည်းကို
 ကျွန်တော် သေသေချာချာ မှတ်ထား
 ဒါသည်။ ခြေစကြာပုံစာရွက်လေးကို
 လည်း သေသေချာချာခေါက်၍ အိပ်ထဲ
 သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။
 ထိုစဉ် ရထားသည် စစ်ကွင်းဘူတာ
 ကျော်လာခဲ့ပြီ...။ ရှေ့ဘူတာဆိုလျှင်
 ကျွန်တော် ဆင်းရတော့မည်။
 ‘ဦးလေးရော လက်ပံတန်းမှာ ဆင်း

မှာလား’
 ‘ဟင့်အင်း ဦးလေးက သာယာဝတီ
 သွားမှာ’
 ပါဆယ်ရထားသည် ဥဩသံရှည်
 ဆွဲ၍ လက်ပံတန်းသို့ ဝင်လေပြီ။
 ထိုနှစ်က ဦးလေးကြီးပေးသည့်နည်း
 ကို ကျင့်သုံး လိုက်နာခဲ့သဖြင့် အပြောင်း
 အရွှေ့အမိန့်များ ထွက်လာချိန်တွင်
 ကျွန်တော်သည် အ.ထ.က ဖီးဖြူကုန်း
 လက်ပံတန်းမြို့နယ်မှ အ.ထ.က
 ဖီးကုန်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်း
 ဆောင်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။
 ကျွန်တော်ကဲ့သို့ မိမိမြို့ရွာသို့
 ပြောင်းရွှေ့ အမှုထမ်းဆောင်လိုသော

ဝန်ထမ်းများသည် ကျွန်တော် အမှတ်
 မထင်ရခဲ့သော အစီအရင်နည်းလမ်း
 လေးတစ်ခုကို ယခုလို နက္ခတ္တရောင်
 ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါ
 တော့သည်။
 ပြောချင်တာကတော့ ဘယ်အမှုကိုစွဲ
 မဆို ယုံကြည်ချက်သည် အောင်မြင်မှု
 ၏ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါး စွမ်းဆောင်
 နိုင်သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပါ
 သည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

အငြိမ်းစား ဆရာတစ်ဦး

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အဆက်

တော်အားနောက်ကြောင်း
 မမေအိဋ္ဌာနုသာဝေန - အက္ခရ်၏ အဓိဋ္ဌာန်
 အာနသော်ကြောင်း အဟိ ဒီနေ ဒီနေ ဘထောန- ကျွန်ုပ်
 နေ့စဉ် နေ့တိုင်းခွတ်ဆိုသော ဝါထာနုသာဝေန- ဝါထာ
 တော်၏ အာနသော်ကြောင့် ဝရိတ္တနုသာဝေန- ပရိတ်
 တော်၏ အာနသော်ကြောင့် သဗ္ဗာနုသာဝေန - သဗ္ဗာ၏
 အာနသော်ကြောင့် မဟာကထောန- ကျွန်ုပ် ပြုထပ်သော
 ဒါန သီလ သာဝနာ နုသာဝေန - ဒါန သီလ သာဝနာ
 ၏ အာနသော်ကြောင်း
 အနန္တဘူထသဗ္ဗန္ဓာနိ - အနန္တဘူထသဗ္ဗန္ဓာ
 မှာနသော အနန္တသဗ္ဗာသဗ္ဗန္ဓာနိ - အနန္တ ဘူရာရင်
 တို့၏ ဝေဇဝေဇ - အနုပိတော်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဝေဇဝေဇ- တန်ခိုးတော်ကြောင့် လည်းကောင်း အဝတာ
 သဗ္ဗာ- ကောပိကင်၌ တည်ကုန်သော သဗ္ဗဋ္ဌာ- ခြေ၌
 တည်ကုန်သော နက္ခတ္တ- သစ်ပင်၌ တည်ကုန်သော
 ဗဟိဒ္ဓိကာ- တန်ခိုးကြီးကုန်သော သဗ္ဗဇေယျာ- ဝင်ယိမ်း
 သော နတ်တို့လည်းလည်းကောင်း ဣန္ဒြာဓ- သိကြားမင်း
 တို့သည် လည်းကောင်း မဟာပြိယာဓ- မဟာပြိဟာတို့
 သည် လည်းကောင်း သဗ္ဗာ- အခါခါသိမ်း အဓမ္မ-

အက္ခရ်တို့ကို ရက္ခန္ဓာ-တောင်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။
 [ဤဝါထာထော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအသိဒီတာစာရာကြီး ဦးသန်း
 ဆောင်ရွှေ မွေးခေါ်မ(ဟောဝတ္ထုဒိဋ္ဌိန်မာ ဂုဏ်ထူး) ဒီဃ
 ဘာထက- ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆို
 ပေးပါသည်။]
 ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တသေဗ္ဗိ၏ ယခုဖော်ပြပါ အစီ
 အရင်တော်ကြီးအား မိမိတို့ စွမ်းနိုင်သမျှ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍
 ကြိုးစားစားထုတ်ပါက လူမှုရေးကိစ္စအဝဝအား လည်း
 ကောင်း စီးပွားရေး ကျန်းမာရေးစသော လောကီကိစ္စတိုင်း
 ၌ လည်းကောင်း မိမိ မျှော်မှန်းထားသည်ထက် အဆ
 များစွာ ရရှိနိုင်ပါကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာ ပြုလိုက်ရပါ
 သည်။

စိတ်ချမ်းသာ တိုက်ကျွန်းတစ်
 တိုက် ဆန္ဒ ပြည့်စုံကြပါစေ

အောင်ရွှေမြတ်
 (စစ်ကိုင်းတောင်)

သူ့ဘယ်လိုကုသလဲ

ကြည့်ပါ။

◆ အသက်လမ်းကြောင်းက ထွက်လာတဲ့ ကလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ အမွေခံတီးရိုးလိုလဲ ခေါ်ပါတယ်။ [က]

ဒီကလမ်းမျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားသူများဟာ များသောအားဖြင့် မိဘအရိပ်အောက်က လောင်းရိပ်မိတဲ့ ပန်းပမာလိုပါပဲ။ မိဘများရဲ့ ထောက်ပံ့မှုတွေ ညွှန်ကြားစီမံမှုအောက်မှာ ပြားပြားမှောက်နေပါတယ်။ မျိုးရိုးဂုဏ်ကို ထိန်းသိမ်းတတ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒီကလမ်းဟာ သောကြာဂြိုဟ်ကို အခြေပြုပြီး ထွက်တာဖြစ်လို့ ချစ်ခြင်းတွေ၊ မိသားစုသံယောဇဉ်တွေ ကာမဂုဏ်စားမှုတွေ ရောယှက်ပါဝင်နေတယ်။

ဒီတော့ သံယောဇဉ် ကြီးလွန်းသူတွေရဲ့ သဘောက မိမိ ဆွေမျိုး၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမပေါ်မှာ တွယ်တာလွန်းမှုကို ဖြစ်စေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို လူစားတွေက...

ဥ

အမျိုးကို သိပ်ချစ်တဲ့သူ၊ ငိုဆွေငိုမျိုးဆိုပြီး သံယောဇဉ် ပိုတတ်တဲ့သူ ငိုအမျိုးမှ ငိုအမျိုးလို အတ္တတရား ကြီးစွဲတဲ့ သူမျိုးတွေပါ

ပဲ ကဲ ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊ သန်းပညာ

မဟာဂန္ဓာရီ ပိဋကတ္တန်း

သိဒ္ဓ္ဌလမ်း

ပဌာန်းဓာတ်

ပို့လွှတ်ဖြန့်ဝေပူဇော်ခြင်း

ဂန္ဓာရီလုလင်
(ရွှေထုပ်)

မဟာဂန္ဓာရီပိဋကတ္တန်း သိဒ္ဓ္ဌလမ်း
ပူဇော်အားထုတ်မှုအာစီအစဉ်

ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း များစွာ
ထို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ ကံပေးသော ဘဝ
တွေမှာ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာစွာ
ဖြင့် ပျော်ရွှင်ရယ်မောနိုင်ကြပြီးလျှင်
န့ဘယ် ဘေးမရှိ၊ အရတ် ချမ်းသာ
ကြပါစေသားရယ်လို့ မေတ္တာ
အာသီသ ရှေ့သွားပြုလျက် ဤမဟာ
ဂန္ဓာရီပိဋကတ္တန်း သိဒ္ဓ္ဌလမ်း စီရင်မှုနဲ့
ထွင်စဉ်ဆိုင်ရာ စာမူကို ရေးသား
ဆင်ပြုလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာအရှင်မြတ်များ
ပေးသော ပညာလက်ဖြင့် ကျွန်ုပ်နဲ့
အဆက်စွမ်းအား ရှိသူများရဲ့ ရင်မှ
သောကများကို မျှဝေခံစားနားလည်
ပေးနိုင်ခဲ့တာဟာ နှစ်များစွာ ကြာမြင့်
ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
တွင် အနန္တနယမဟာပဌာန်းတော်မြတ်
နဲ့ ပတ်သက်စပ်လျဉ်းရာ ကျင့်စဉ်များ
စွာ အတွေ့အကြုံပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့ပြီး
သဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပဌာန်းဆိုင်ရာ စီရင်မှုပေါင်း များစွာ
တို့လဲ လက်တွေ့စီရင်ခဲ့ဖူးပြီးဖြစ်လို့
ပဌာန်းသည်ကား အကြောင်းကြောင့်
အကျိုးဖြစ်ရာတွင် ကောင်းကျိုး
အတွက် အားကြီးသော အထောက်
အပံ့အကြောင်းရင်းကြီးစင်စစ် ဖြစ်ရပုံ
တို့လဲ ဉာဏ်တွင် ရှင်းရှင်းကြီး သိမြင်
ခဲ့ရပါတယ်။

သို့ဖြစ်ရာ ပဌာန်းတွင် အနန္တစွမ်း
အား ကိန်းနေသည်ဟူသော သူတော်

သူမြတ်များစွာတို့ရဲ့ အဆိုအမိန့်များ
အပေါ် အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။
အစဉ်အလေးထားလို့ အားကိုးအား
ထားပြုခဲ့ပါတယ်။

ထို့ပြင် အဓိဋ္ဌာန်ဟု ဆိုရာ၌လည်း
မိမိအားထုတ်နိုင်မယ့် အတိုင်းအရှည်
ပမာဏကိုပါ ကြိုတင်လေ့လာထား
သင့်ပါတယ်။ သဒ္ဓါအား၊ ဝီရိယအား
တို့ကို ပညာအားနဲ့ ချိန်ညှိပေးသင့်ပါ
တယ်။ အားထုတ်နိုင်သလောက်ကို
မှန်မှန် အစိတ္တကံမြောက် အားထုတ်
ခြင်းက အထုံကို ဖြစ်စေပြီး ကောင်းကျိုး
ကို အားကြီးစေနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကံကူလက်လှည့်
ဆရာမြတ် မိန့်ဆိုထားတာကို မျှဝေ
ချင်ပါတယ်။ “ဂန္ဓာရီလမ်း အားခဲ
လှမ်းတိုင်း ထင်တိုင်းမပေါက် စိတ်
မနောကံနဲ့၊ စဉ်းကမ်းကျေန အပါးဝ
သော် မုချအောင်ပွဲ မှန်မလွဲတည်း”
လို့ ဂန္ဓာရီလမ်း စိတ်ပါဝင်စားစွာ
လျှောက်လှမ်းသူများတွက် ရွှေရောင်
လှမ်းစေမယ့် ရွှေလမ်းကို ညွှန်ပြလိုက်
ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြမယ့် ပဌာန်း
ဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုနည်းက ပဌာန်း
ဓာတ်ကို လျင်မြန်စွာ ဖြစ်တည်စေပြီး
သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ ပညာအားတို့နဲ့ အထုံ
ဆက်အောင် ကြိုးစားနိုင်လျှင် အံ့ဩ
ဖွယ် ကောင်းကျိုးပြုစေမှာ အမှန်မလွဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

၁။ မိမိမြို့ဟ်တိုင်ဘုရားမှ စတင်ပြီး
ပူဇော်အားထုတ်ရန်...

(က) “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဒ္ဓံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက် အလင်း
တစ်တိုင်၊ နံ့သာတစ်တိုင် ထွန်းညှိ
ပါ။

(ခ) “ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက် အလင်း
တစ်တိုင်၊ နံ့သာတစ်တိုင် ထွန်းညှိ
ပါ။

(ဂ) “သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက် အလင်း
တစ်တိုင်၊ နံ့သာတစ်တိုင် ထွန်းညှိ
ပါ။

(ဃ) ပြီးလျှင် ပဌာန်းဓာတ် ပို့လွှတ်
ခြင်းကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်
သည်။

ရွတ်ဆိုပုံမှာ...
“ဘုံသံသယံတစ် ဖြစ်ဖြစ်သယု ရှိလှပယု
(၇) ရက်သာသမီ သတ္တဝါစေနေယု ပါရိဂြင်
နမုတ္တရောင်ခြည်ပူဇော်ခြင်း ၂၀၁

ထွေ ပဋ္ဌာန်းပြတ် ဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် သိဒ္ဓိစိုကိုး
လို့ ရွှေမိုးတွေလဲရွာ၊ ငွေမိုးတွေလဲရွာ နောက်
ကပ်ဆိုးတွေလဲကွာ၊ သုခအဖြာဖြာ ပြည့်ဝ
စေရန် ပဋ္ဌာန်းတတ်ထူး စိတ်ရည်စူးလျက်
ဟောတုပစ္စယော အာရမ္မဏပစ္စယော...
စသည်ဖြင့် အပိတပစ္စယော”

တိုင်အောင် ရွတ်ဆိုပါ။

၂။ ထို့နောက် ထို မိမိဓမ္မာနုဂြိုဟ်တိုင်
မှ လက်ဝဲရစ်ဂြိုဟ်တိုင်ဆီသို့
ပြောင်းရွှေ့ပြီး (သို့မဟုတ်)
လက်ယာရစ် ဂြိုဟ်တိုင်ဆီသို့
ပြောင်းရွှေ့ပြီး ဂြိုဟ်တိုင်ဘုရား
တွင်...

(က) “ဟောတုပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
အလင်းတစ်တိုင်၊ နံသာတစ်တိုင်
ထွန်းညှိပါ။

(ခ) “အာရမ္မဏပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
အလင်းတစ်တိုင်၊ နံသာတစ်တိုင်
ထွန်းညှိပါ။

(ဂ) “အပိပတိပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
အလင်းတစ်တိုင်၊ နံသာတစ်တိုင်
ထွန်းညှိပါ။

(ဃ) ထို့နောက် ထိုဂြိုဟ်တိုင်သည်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင် ဖြစ်ပါက...
‘အရှေ့မြောက်အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်(၆)ပါး
စွမ်းပကားဖြင့် ဖြစ်တည်လွှမ်းမိုး၍နေသော
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပင်ကြီးနှင့်တကွ တနင်္ဂနွေ
ဗြူး သတ္တဝါ ဝေနေယျဂါရီရှင်တွေ ပဋ္ဌာန်း
ပြတ် ဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် သိဒ္ဓိစိုကိုးလို့ ရွှေမိုး
တွေလဲရွာ၊ ငွေမိုးတွေလဲရွာ နောက်ကပ်ဆိုး
တွေလဲကွာ၊ သုခအဖြာဖြာ ပြည့်ဝစေရန်
ပဋ္ဌာန်းတတ်ထူး စိတ်ရည်စူးလျက် ဟောတု
ပစ္စယောမှ...အပိတပစ္စယော’
ထိ ဆိုပါ။

စသည်ဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း

(၃)ကြိမ် (သို့မဟုတ်) ဂြိုဟ်သက်အမျှ
ရွတ်ဆိုပါ။

တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ဖြစ်လျှင်...
အရှေ့အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်(၁၅)ပါး
စွမ်းပကားဖြင့် စသည်ဖြင့် လည်း
ကောင်း...

အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်ဖြစ်လျှင်...
အရှေ့တောင်အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်
(၈)ပါး စွမ်းပကားဖြင့် စသည်ဖြင့်
လည်းကောင်း...

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်ဖြစ်လျှင်...
တောင်အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်(၁၃)ပါး
စွမ်းပကားဖြင့် စသည်ဖြင့် လည်း
ကောင်း နည်းတူ မှတ်ရပါမည်။

ထို့အတူ...

◆ အနောက်တောင်အရပ်ကို ဂြိုဟ်
သက်(၁၀)ပါး စွမ်းပကားဖြင့်
(စနေဂြိုဟ်တိုင်)

◆ အနောက်အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်
(၁၉)ပါး စွမ်းပကားဖြင့်
(ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်)

◆ အနောက်မြောက်အရပ်ကို ဂြိုဟ်
သက်(၁၂)ပါး စွမ်းပကားဖြင့်
(ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်)

◆ မြောက်အရပ်ကို ဂြိုဟ်သက်
(၂၁)ပါး စွမ်းပကားဖြင့်
(သောကြာဂြိုဟ်တိုင်)

စသည် ဂြိုဟ်တိုင်များကိုလည်း
အထက်နည်းတူ မှတ်၍ ပဋ္ဌာန်းဓာတ်
ပို့လွှတ်ဖြန့်ဝေခြင်းများ ဆောင်ရွက်ရ
ပေမည်။

၃။ ထိုမှ နောက်တစ်ခွင်ဂြိုဟ်တိုင်သို့
ပြောင်းရွှေ့ပြီး...

(က) “အနန္တရပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
အလင်းတစ်တိုင်၊ နံသာတစ်တိုင်
ထွန်း။

(ခ) “သမနန္တရပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
(နည်းတူမှတ်)။

(ဂ) “သဟဇာတပစ္စယောတိ၊ ပဋ္ဌာနံ
ပူဇေမိ” ဟု ရွတ်ဆိုလျက်
(နည်းတူမှတ်)။

ပြီးလျှင် အထက်နည်းအတိုင်း ရွတ်
ဆိုခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပါ။

၄။ ဤနည်းဖြင့် ဂြိုဟ်တိုင်တစ်တိုင်တွင်
ပဋ္ဌာန်း(၃)ပစ္စည်းစီဖြင့် အလင်း
(၃)တိုင်၊ နံသာ(၃)တိုင်စီ ထွန်း
ညှိပြီး ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်တိုင်အလိုက်
ရွတ်ဆိုအားထုတ်သွားရန် ဖြစ်
သည်။

၅။ အစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်
အားထုတ်သွားပြီး နောက်ဆုံး မိမိ
ဂြိုဟ်တိုင်တွင် “နတ္ထိပစ္စယောတိ
ပဋ္ဌာနံပူဇေမိ၊ ဝိဂတပစ္စယော
ယောတိ ပဋ္ဌာနံပူဇေမိ၊ အပိတ
ပစ္စယောတိ ပဋ္ဌာနံပူဇေမိ” ဟူ၍
ပဋ္ဌာန်းအလင်းတိုင်၊ နံသာတိုင်ဆီ
ဖြင့် ပြန်၍အဆုံးသတ်မည် ဖြစ်မည်။

၆။ မိမိဂြိုဟ်တိုင်တွင် ပဋ္ဌာန်းဓာတ်
ပို့လွှတ်ဖြန့်ဝေခြင်းပြီးသော် နှစ်သက်
ရာဖြင့် မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ဆုဇောပေး
အမှုဝေခြင်းတို့ကို ဆက်လက်
အားထုတ်သွားရန်ဖြစ်သည်။
မှတ်ချက် ။ ၁ တစ်ပတ်တွင်

ပဋ္ဌာန်းဇာတ် ပိုလွတ်ဖြန့်ဝေပူဇော်ခြင်း

နောက်သီး	ပူဇော်ရန်နေ့	လက်ထဲရစ်ပြုတ်တိုင်များ										လက်ယာရစ်ပြုတ်တိုင်များ									
တန်ခွ	ဝနေ့	၁နေ့	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့
တန်လာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ
အင်္ဂါ	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ
ဗုဒ္ဓဟူး	၃ဂီ	၄ဟု	၅အထာ	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု
စနေ	၆ကြာ	၀နေ့	၁နေ့	၀နေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့
ကြာသပတေး	၄ဟု	၅အထာ	၆ကြာ	၅အထာ	၀နေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ
ရာဟု	၃ဂီ	၄ဟု	၅အထာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၈ဟု	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု
သောကြာ	၅အထာ	၆ကြာ	၀နေ့	၆ကြာ	၈ဟု	၅အထာ	ဝနေ့	၄ဟု	၃ဂီ	၂လှာ	၁နေ့	၆ကြာ	၆ကြာ	၁နေ့	၂လှာ	၃ဂီ	၄ဟု	၀နေ့	၅အထာ	၈ဟု	၆ကြာ

အမြစ်ခံစေ့၊ မူလခံစေ့၊ အညွန့်ခံစေ့ ဟူ၍ သုံးစေ့ ပူဇော်ရမည်။ လက်ရှိ အနေအထားမှ ပြောင်းလဲလိုခြင်း၊ တိုးထက်လိုခြင်း၊ မြင့်မားလိုခြင်း၊ ထူးခြားလိုခြင်း၊ စသည်များအတွက် လက်ဝဲရစ်ပူဇော်ပြီး လက်ရှိ အခြေအနေကို တည်မြဲလိုခြင်း၊ အဆင်ပြေလိုခြင်း၊ စသည်အတွက် လက်ယာရစ် ပူဇော်ရပေမည်။ ဤ၌ လက်ယာ

ရစ်ဟူသည် နာရီလက်တံသွားနည်း (အဋ္ဌလက်)အတိုင်းဖြစ်သည်။ လက်ဝဲရစ်ကား ထိုမှ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ * * * အလွန်ထူးခြားပြီး အကျိုးပေးမြန်တဲ့ ဤပဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာ ပူဇော်စီရင်မှုကို ကြိုးစားအားထုတ်စေချင်ပါတယ်။ မိမိသိပြီး ကျင့်ပြီး ကောင်းကျိုးခံစား သိမြင်ရခြင်းထက် လိုအပ်သူတို့ သိနိုင်

ကျင့်နိုင် ခံစားနိုင်ခြင်းကလဲ ပစာန တစ်ချက်လို့ ခံစားမိတဲ့အတွက် အလျောက် ရေးသားတင်ပြခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းအပေါ် နောင်ပွဲမှ ကင်းစွာ ပျော်ရွှင် ကြည်နူးရပါကြောင်း...။

မေတ္တာဖြင့်...

ဂန္တီရလုလင်(ရွှေကျင်)

စာမျက်နှာ (၂၀၄)မှ အဆက်

၌ ရေးသားပါက...
 ၁-၀ အန္တောဓာတ်(မီးဓာတ်)
 ၃-၈ စရေဓာတ်(လေဓာတ်)
 ၄-၆ ဝံသေဓာတ်(ရေဓာတ်)
 ၂-၅ ဂစ္ဆေဓာတ်(မြေဓာတ်)
 တို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဤတွင် အန္တောဓာတ် စရေဝံသေ၊ ဂစ္ဆေ အတို့ များဖြစ်ကြ၍ ဓာတ်(၈)ပါးနှင့် မြည့်စုံပါသည်။ ဓာတ်သက်များ အားလုံးပေါင်းပါက (၁၀၈)ခုပင်ကို ရမည် ဖြစ်သည်။
 အပိုအားအပြည့်အစုံလည်း ပါစေပါသည်။ ကမ္ဘာ့နက်ကိန်းအစဉ်အတိုင်း မီးဓာတ်၊ လေဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ မြေဓာတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါလည်း ကိုက်ညီနေပါစေရမည်။
 တက်လို့တက်ရန်အခါအခါများ "အန္တောဓာတ်" ကိုစတင်

ရမည်။ အန္တောဓာတ်ကိုရပါက "စရေဓာတ်" နှင့် တွဲရမည်။ "အန္တောဓာတ်" ဓာတ်ကို "ဝံသေ" ဓာတ်နှင့် ထပ်၍တွဲရမည်။ ဓာတ်ဆုံအဆင့်မှာ "ဂစ္ဆေ" အတွက် ထည့်၍ ဓာတ်ရှုပ်ပါး ပြည့်စုံအောင် ပေါင်းစပ်ထိုးသွားပါက ထွက်ရပ်ဓာတ်လုံး (ဓာတ်ကြီးလုံး)ကို အမှန်ရရှိစေမည် ဖြစ်ပါသည်။
 ရရှိလာသော ဓာတ်လုံးကြီးကို သိဒ္ဓိဆယ်ပါးပေါက်သည် အထိ ဝိနိဋ္ဌင် ထိုး၍ အဆင်အင့် တက်လှမ်းသွားမည် ဆိုပါက လိုရာဆန်သို့ အမှန်ရောက်စေ နိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဖော်ထုတ်ရေးသားလိုက်ပါသည်။
 အပိုရက်ပညာ ပါသနာရင်များ အားလုံး ပင်ပန်းဆင်န့်ခြင်း တင်စွာဖြင့် လိုရာဆန်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ ဆန္ဒရှိလျက်...

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

“မ သိ ကြ လျှင် တွေ့ ဆ ဦး”

ရဲဘော်
(ပုသိမ်ကြီး)

အင်္ဂုရတ် လမ်းစဉ်

မြန်မာ့အင်္ဂုရတ်ပညာတွင် ပညာရှင်ကြီးများက ကဗျာ၊ လင်္ကာတိုကလေးများ ရေးစပ်၍ အကျဉ်းချုပ် လမ်းညွှန်ကြားချက်များ ထားရှိခဲ့ကြသည်။

“ရွှေစွန်ညို ဘာကိုလိုလို့ ဝဲပါတယ်၊ မထွေးလိုလို့ ဝဲပါတယ်” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

“ကိုကြီးမြတ်ကိုးသီးကြိုလော၊ ကျားညီနောင်ကြောင်နှစ်ကွင်း၊ မယ်မငြင်းသာ” ဟူ၍လည်းကောင်း...

“ခြင်္သေ့ဦးကင်း၊ နဂါးနင်း၊ ပူးမင်းခြေစုံ၊ စွေ့စွေ့ခန်း၊ နိတုံပျူရာန်” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

“ခြင်္သေ့ထီးဆောင်း၊ အတွင်းအောင်း၊ ဆေးကောင်း ရာတုရာစတည်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

“နေယုန်ဒေါင်းယုက်၊ ပေါင်း၍နက်ကာ၊ နဂါးစက်ကားပျယ်လိမ့်မည်၊ အများထက်ကားကြွယ်လိမ့်မည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

အချက်အချာကျသည့် ဓာတ်များကို လိုအပ်သလို မှတ်သားမိစေရန်အတွက် လင်္ကာ၊ ကဗျာတိုကလေးများဖြင့် ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့၏အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ဖော်ထုတ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါက လုပ်ငန်းလင်းစဉ်ကို ထိရောက်အောင်မြင်စေနိုင်ကြောင်း စေတနာအမှန်ဖြင့် လျှို့ဝှက်ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ဗေဒင်ကြောင်းကလာသည့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ စတင် ပဋိသန္ဓေယူသည့်နေ့မှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့သည့်နေ့အထိ နေ့နံများကို မှတ်မိစေရန် ရည်ရွယ်၍

၂၀၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“မ သိ ကြ လျှင် တွေ့ ဆ ဦး” ဟု ရေးစပ်ခဲ့သည်။

ယင်းလင်္ကာတိုကလေးကို ဗေဒင်ပညာ လေ့လာပူးသူတိုင်း သိကြပါသည်။ ယင်းလင်္ကာတိုကလေးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ပဋိသန္ဓေယူသည့်နေ့မှ စွားမြင်သည်နေ့၊ တောထွက်သည်နေ့၊ ဘုရားဖြစ်သည်နေ့၊ မွေစကြာတရားဦးဟောသည်နေ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့သည်နေ့ စသည်ဖြင့် အရေးကြီးသည့် ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ်တော်နေ့များကို နံသင်ရက်များအလိုက် မှတ်သားနိုင်စေ

ရန် ဗေဒင်ကြောင်းဖြင့် မှတ်သားနိုင်ကြပါသည်။

အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်ကြီးများကမူ ထိုလင်္ကာကလေးအား “မသိကြလျှင် ဆတွေ့ဦး” ဟု အနည်းငယ် ပြုပြင်ရေးသားလိုက်ပြီး ထွက်ရပ်လမ်း(တော်ကြီးလမ်း)တက်စဉ်အဖြစ် ရည်ညွှန်ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပဋိသန္ဓေယူသည့်နေ့မှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်အထိ ခွဲဆိုထားသော လင်္ကာတိုကလေး ရေးကြည့်လိုက်ပါစို့။

“မ သိ ကြ လျှင် တွေ့ ဆ ဦး” ဖြစ်သည်။ ထိုလင်္ကာကလေးအား “တွေ့ဆဦး” အစား၊ “ဆတွေ့ဦး” သို့ ပြောင်းလဲ ရေးသားလိုက်ပါက အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လာပါမည်။

“မ သိ ကြ လျှင် ဆ တွေ့ ဦး” အက္ခရာစာလုံးများအား ဗေဒင်ကြောင်းလာ နေ့နံသင်ဂဏန်းများဖြင့် ပြောင်းလဲရေးသားလိုက်ပါက...

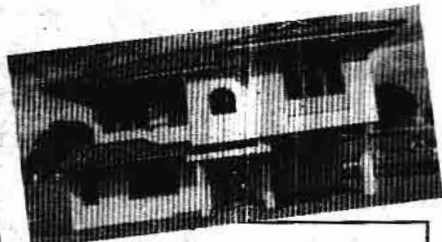
၅၊ ၆၊ ၂၊ ၈-၄၊ ၃၊ ၀၊ ၁ ဖြစ်သည်။ ထိုဂဏန်းဂဏန်းအစဉ်ကို နောက်မှ ရှေ့သို့ ပြောင်းပြန် အစဉ်အလိုက် ရေးမည်ဆိုပါမူ...

၁၊ ၀၊ ၃၊ ၄-၈၊ ၅၊ ၆၊ ၅ ဖြစ်ရပါသည်။ ဤဂဏန်းစဉ်ကို နှစ်လုံးချ

အိမ်ခြံမြေနှင့်

ပတ်သက်၍ သိထားသင့်စရာ

နှေးနှေးလျှောက်
(ရမည်းဆင်း)

‘လူတိုင်း သိထား လိုက်နာသင့်တဲ့ အကြောင်းတွေ ဆရာကြီး အတွေ့အကြုံ ကိုအောင်ဝင်းကို ဒီနေ့ ပြောပြမယ်’

ဗေဒင်ပညာရှင် ဆေးဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူက ကျွန်တော်ကို မြင်မြင်ချင်း ဆဲထိုက်သို့ စကားအစချီ ပြောလာပါသည်။

ခြံထွက် သီးမွှေး ငှက်ပျောသီးများ ဆရာကြီးအတွက် လာပို့ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် မမေးရဘဲ ဆရာကြီးက စ၊ ပြောနေပြီ။ ဆရာကြီးဆီ ကျွန်တော်ရောက်တိုင်း ဗေဒင်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ဆေးပညာနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ အခြားဗဟုသုတသော်လည်းကောင်း၊ မေးမြန်းလေ့ ရှိသည်။

ဆရာကြီးလက်ထဲ ငှက်ပျောသီးများ ပေးလိုက်တော့ ရေလေ့ကြီးထဲ ငှက်ပျောသီးများ ရေဆေးကာ ဘုရားတင် လှူလေသည်။ ရေနွေးသောက်ရင်း ဆရာကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို လိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ဒီနေ့ ဆရာကြီးအိမ် လူရှင်းနေလေသည်။

‘ပြောမယ့်သူက ပြောပြမယ် ဆိုကတည်းက နားထောင်ဖို့ ကျွန်တော် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ ဆရာကြီး။ ဒီ တစ်ခေါက် ဘာအကြောင်းတွေ ပြောပြ မှာလဲ ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး သူ့ရှေ့မှာ ကွမ်းအစ်ကြီး ယူ၍ ကွမ်း ယာနေရင်းက ခေါင်း တညိတ်ညိတ် သဘောကျစွာဖြင့်...

‘ပြောတဲ့သူနဲ့ နားထောင်တဲ့သူ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေမှ စကား ဆိုတာ ပြောရတာ နှစ်ဦးနှစ်စ အကျိုး ရှိတယ်။ ယခု ဆရာကြီးပြောပြမှာတွေ က လူတွေနေထိုင်ကြတဲ့ အိမ်နဲ့ ဝိုင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေပဲ။

အသက်အတိုင်း နေရမယ်ဆိုရင် လူ့ပြည်မှာ ဆရာကြီးက ကြာကြာနေ ခွင့်မရနိုင်တော့ဘူး။ ဆရာကြီး သိထား တတ်ထားတာတွေ နှောင်းလူတွေ သိစေချင်တယ်။

ကိုအောင်ဝင်းလို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်သူရှိတော့ ဆရာကြီးတို့လို အသက်အရွယ် ကြီးတဲ့သူတွေအဖို့ အဖော်အဖြစ်ရသလို ကိုယ်တွေ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံဗဟုသုတ တွေ ပေးခဲ့ချင်တာ အသက်အရွယ် ကြီးသူတွေတိုင်းရဲ့ ဆန္ဒပဲ။

ဆရာကြီးဆီက အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတတွေကို ကိုအောင်ဝင်းက စာရေးဆရာဆိုတော့ စာရေးပြီး အများ သူငါသိအောင် တင်ပြတယ်။ အားလုံး အတွက် အကျိုးကြီးတဲ့ စေတနာ ကုသိုလ်တွေပေါ့ကွယ်။

အခု ဆရာကြီးပြောပြမယ့် အကြောင်း တွေက လူတိုင်းဟာ အိမ်အိမ်၊ တိုက်ဟာ အဆောက်အအုံတွေနဲ့ နေထိုင်ကြတယ်။ ကိုယ်နေထိုင်တဲ့ အိမ်ဟာ သူ့နေရာနဲ့ သက်သက်ရပ်ရပ် ရှိနေရမယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာထက် ဘုရားစင်တာလဲ အမြဲ သန့်ရှင်းနေရမယ်။ ဘုရားပန်းဆိုရင်လဲ အမြဲ

လှပဆော်ဖို့နေတဲ့ အိမ်တွေကို သိထားကြည့်ကြည့် အစစ အဆင်ပြေတာ တွေ့ရ လိမ့်မယ်ကွယ်။

နောက် ကိုယ့်အိမ်ပြင်ဆင်ထဲမှာ မရှိသင့် ပထာသင့် မှိုက်ပျိုးသင့်တဲ့ အပင်တွေ အကြောင်းကိုယ် ပြောပြရဦးမယ်’ ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော်ကို အက်ခတ်ကြည့်လေသည်။

‘အိမ်ခြံဝိုင်းတွေထဲမှာ ဘာအပင်တွေ ထားသင့် ပစ်ကိတ်ပျိုးသင့်တာလဲ ဆရာကြီး’

‘အိမ်ပြင်ဆင်တာမှာ ဆူပူတဲ့အပင် လုံးဝ မပစ်ကိတ်ပျိုးရဘူး။ အိမ်ရှေ့ပျက်နာစာဟာ အိမ်ရဲ့ ကျက်သမားကိုထောင်တယ်။ အိမ်ရှေ့ ပျက်နာစာဟာ အဆိုးတွေ ပြက်ပယ် ဝေပယ် ဆိုတာတွေ မျိုးစေ့ဘူး’

‘ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် တစ်ခု မေးချင်တယ်’

‘မေးပါဗျာ မေးပါ’

‘အိမ်ရှေ့ပျက်နာစာမှာ ပန်းပင်တွေ ဘာတွေ စိုက်လို့တော့ ရတာပေါ့နော် ဆရာကြီး’

‘ပန်းပင်စိုက်တာ ရတာပေါ့’

‘ဒါဆို နှင်းဆီပန်းပင် စိုက်ပျိုးရင် ကော်’

‘ပြောပြီးပြီပဲကွယ်။ ပန်းဆိုပေးမယ် ဆူးတွေ ပါနေတယ်လေ။ အိမ်ပိုင်းဟာ သန့်ရှင်းပြီး အိမ်ရှေ့ပျက်နာစာဟာ

လှပနေတဲ့အိမ် နေထိုင်တဲ့ မိသားစု တွေမှာ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးပါမကျန် အစစပြေလည်တယ်။

အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ရှုပ်ထွေးပြီးတော့ သန့်ရှင်းမှုမရှိတဲ့အိမ်ဟာ အစစအခက်အခဲတွေနဲ့အတူ အိမ်တွင်းရေး မပြေလည်မှုများစွာနဲ့ တွေ့နေလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ဆရာကြီးရဲ့ ဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ မြင်တွေ့သတိထားမှတ်သားထားတာတွေပဲကွယ်။

နောက် ကိုယ့်ပိုင်းခြံထဲမှာ စ.မစိုက်ပျိုးသင့်တဲ့ အပင်တွေ ရှိသေးသကွယ်။ အဲဒီအပင်တွေဟာ ဗာဒံပင်လို့ တချို့ ခေါ်ပြီး၊ တချို့ကျတော့လဲ ဗံဒါပင်လို့ခေါ်တဲ့အပင်၊ နောက် စိန်ပန်းပင်၊ ညောင်ပင် အဲဒီအပင်တွေ မစိုက်ပျိုးရဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဗာဒံပင်လို့ ခေါ်တဲ့ ဗံဒါပင်ဟာ သူ့ရဲ့ အကိုင်းအခက် အရွက်တွေဟာ ထီးတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဖွင့်ဆင့်တင်ထားသလိုမျိုး၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း ဘုံဆင့်ဆွဲ ဆင့်တင်ထား သလိုမျိုးနဲ့လဲ တူတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့ အပင်လို့ လူတချို့က အယူထားကြ တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗာဒံပင်လို့ခေါ်တဲ့ ဗံဒါပင် မစိုက်ပျိုးသင့်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အိမ်ရှေ့မှာ အဲဒီအပင်

စိုက်ပျိုးထားရင် စီးပွားပျက်တတ်တယ်။ ဆိုင်ရှေ့မှာ အဲဒီအပင်ကို အနိပြုပြီး စီးပွားရှာသူတွေ မကြာခင်မှာဘဲ စီးပွားပျက်သွားလေ့ ရှိကြတယ်ကွယ်။

နောက် စိန်ပန်းပင်ကျတော့ အပွင့်ပွင့်ပြီဆိုရင် ပင်လုံးကျွတ် ရဲရဲနီနီနေအောင်ကို ပွင့်ကြတာ။ အနီရောင်ဟာ လူတွေရဲ့စိတ်ကို - ညှို့ဝင်တဲ့သဘာဝ ရှိသကွယ်။ အရောင်တွေရဲ့ သင်္ကေတထဲမှာ အနီရောင်ဟာ ရဲရင့်ခြင်းပဲ။ စိန်ပန်းပင်အပွင့်ရဲ့ ဓာတ်သဘာဝ တွေက မိသားစုတွေရဲ့ စိတ်ကို ဖမ်းစားခြင်းကြောင့် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သင့်မြတ်မှုမရှိခြင်းကို ဖြစ်စေတယ်။

အဲဒီအပင်တွေ စိုက်ပျိုးချင်ရင် အများတကာ သွားလာနေထိုင်တတ်ကြတဲ့ ရုံးတို့၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတို့ စာသင်ကျောင်းတွေမှာ စိုက်ပျိုးမှ တင့်တယ်တယ်။ ညောင်ပင်ကျတော့ လူတွေအနေနဲ့ အိမ်ပိုင်းထဲမှာ စိုက်ပျိုး ခဲလှပါတယ်။

ညောင်ပင်ဟာ အပင်ကြီးမျိုးလဲ ဖြစ်တယ်။ တောစိုးသစ်ပင်တွေထဲမှာ ညောင်ပင်လဲပါတယ်။ သစ်ပင်စောင့်နတ်တွေ၊ ရုက္ခဗိုးတွေ နေထိုင်တတ်တာကြောင့် ညောင်ပင်ကို အိမ်ပိုင်းထဲမှာ မစိုက်ပျိုးကောင်းဘူး။

နောက်ထပ် အပင်တစ်မျိုးထပ်ပြောဦးမယ်။ အဲဒီအပင်ကိုတော့ လူတွေက

မစိုက်ပျိုးကြပါဘူး။ တို့အညာဒေသမှာ ရှိတတ်ကြတဲ့အပင် စောင်းချမ်းပင်ဟာ အိမ်ပိုင်းခြံတွေထဲမှာ ရှိနေတတ်ကြတယ်ကွယ်။ လူတွေက ခုတ်ပစ်ကြရမှာ နှမြောကြတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စောင်းချမ်းပင်က အရိပ်အာဝါသ သိပ်ကောင်းတာ။ ပြီးတော့ အသီးကိုလဲ အချဉ်တည်ပြီး တော့ စောင်းချမ်းချဉ်လှုပ်စားလို့ရတော့ ခုတ်ပစ်တဲ့သူ မရှိကြဘူး။

စောင်းချမ်းပင် အိမ်ပိုင်းခြံတွေထဲမှာ ရှိနေရင် အဲဒီ အိမ်ရှင်မိသားစုတွေမှာ တစ်ခုခုအကြောင်း အမြဲ ဖြစ်နေလေ့ ရှိမယ်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေးစတဲ့ ပြဿနာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်နေလိမ့်မယ်။ စောင်းချမ်းပင် အိမ်ပိုင်းထဲမှာရှိနေရင် ခုတ်လှုပ်ရမယ်။

ဆရာကြီး ပြောပြခဲ့တဲ့ အကြောင်း တွေအားလုံးဟာ အတွေ့အကြုံထဲက ရခဲ့တဲ့ သတိပြု၊ မှတ်သားစရာ၊ ရှောင်ကျဉ်စရာတွေကို ဒီနေ့ စကားလက်ဆောင်အဖြစ် ဆရာကြီးပေးလိုက်တယ်

ဟု ဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူက အိမ်ပိုင်းခြံတွေထဲတွင် မစိုက်ပျိုးသင့်၊ မထားသင့်သော အပင်များအကြောင်းကို ထိုကဲ့သို့ ပြောပြပါလေသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

ပန်ကြားရွာ...

ဤသောင်းပါမာတ်၅၅၊ စာနုသူ၊ သုတေသီဥညာရှင်များမှ မိမိတို့၏ ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံများ ဤသောင်းပါမာတ်များကို သဘောတူ၊ မတူ အများအကျိုးအတွက် ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် စိတ်ခေါ် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစာစာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးမိုး
စာအုပ်အုပ်စု
နက္ခတ္တရေးပြည့်စုံစာပေ

အပင်များ သန်စွမ်းရေး

ပုလဲကို ပွားသုံးစို့

တောင်သူဦးကြီးများ၏ သီးနှံပင်များ အတွက် ထည့်သွင်းအသုံးပြုသော ဓာတ်မြေဩဇာများမှာ အသုံးပြုနေ သည့် နည်းစနစ်များ မမှန်ကန်သည့် အတွက် လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် ကြုံ တွေ့နေရပါသည်။

ရင်းနှီးထည့်ဝင်လိုက်ရသော ငွေ ပမာဏများစွာမှာလည်း အလဟဿ နစ်နာဆုံးရှုံးနေကြရပါသည်။ ထိုဓာတ် မြေဩဇာများထဲတွင် ယူဇီယားပုလဲမှာ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု အများဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ပုလဲမြေဩဇာကို မြေဆီလွှာ အတွင်း ထည့်သွင်းလိုက်ပါက မြေကြီး မှ စုပ်ယူသွားသည်က (၂၀)ရာခိုင်နှုန်း၊ လေလွင့်ဆုံးရှုံးသွားခြင်း (၄၀)ရာခိုင် နှုန်းနှင့် အမှန်တကယ် အပင်မှ စားသုံး ရသည်မှာ (၄၀)ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိပါ သည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဧကလျှင် ပုလဲ ဓာတ် မြေဩဇာကို တစ်အိတ်သုံး မည်ဆိုပါက ထိုတစ်အိတ်ကို ပွားပြီး သုံးဧကစာဖြစ်သည့် သုံးအိတ်စာ ပွား နည်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါ သည်။

ထိုပွားလိုက်သည့် သုံးအိတ်အတွင်း ရှိ မြေဩဇာ၏ ပါဝင်သည့် အာဟာရ တန်ဖိုးမှာလည်း ယုတ်လျော့သွားခြင်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် လွယ်ကူပြီး ကုန်ကျ စရိတ်သက်သာသည့် နည်းပညာကို စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှ တစ်ဆင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပြုလုပ်ပုံ

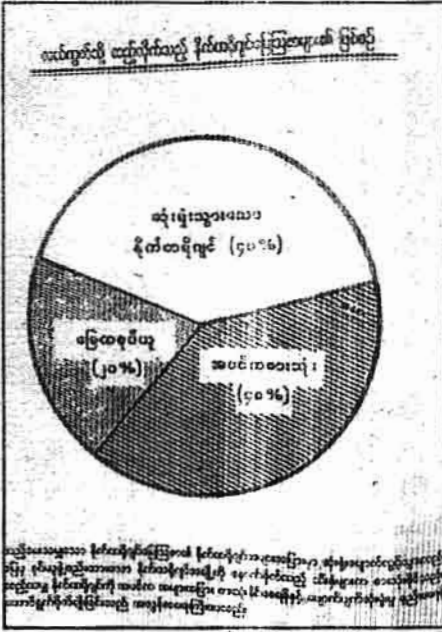
တောင်သူများ အပေါ် အဖြူလုံး (ပုလဲ) ဓာတ်မြေ ဩဇာတစ်အိတ်ကို အေး၍ ခြောက်သွေ့သော နေရာ အောက်ရှိ ပလတ်စတစ် တစ်ခုပေါ်တွင် ပုံပါ။

ထို့နောက် ထိုပုလဲအိတ်ခွံ နှင့် ကောင်းစွာ ဆွေးမြည့်နေ သော နွားဆွေးဆွေး (၂)အိတ်(သို့မဟုတ်) သစ်ဆွေးမြေ (၂)အိတ်ရော၍ သမအောင် ဖွေ နှောက်ပေးပါ။ နှစ်စပ်အောင်ရောသမ ငြီးပါက အပေါ်မှ ပလတ်စတစ်တစ်ခု ဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြီး (၂၄)နာရီ တစ်ရက် ထားပါ။

တစ်ရက်ပြည့်ပြီးပါက အိတ်ခွံ သုံး လုံးအတွင်း ထည့်၍ ချည်နှောင်ပြီး အေးမြခြောက်သွေ့သော နေရာတွင် သိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါသည်။ သိမ်း ဆည်းထားစဉ် ထိုအိတ်များကို ရေ မိုးရေ စသည်များ မစိုစေရပါ။

အသုံးပြုပုံ

ထိုပေါင်းစပ်ပြီး မြေဩဇာကို ယခင် ကျွေးနေကျ အချိုးအစားအတိုင်းသာ ကျွေးရုံဖြင့် လေလွင့် ဆုံးရှုံးခြင်းများ လုံးဝ မရှိပါဘဲ ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ခင်းများ ပိုမိုကြီးထွား သန်စွမ်း သည့်အပြင် စိုက်ခင်းကိုပါ (၂)ဆ တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးနိုင်ကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

သစ်တောများကို ပိုမို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်

အကျိုးအမြတ်

ပုလဲတစ်အိတ်ကို ပေါက်ဈေး (၂၀,၀၀၀)ကျပ်ဖြင့် တွက်ပါက ယခင် သုံးနေကျအတိုင်းဆိုပါက သုံးဧကလျှင် သုံးအိတ်ဖြင့် ငွေ(၆၀,၀၀၀)ကျပ် ကုန် ကျမည်ဖြစ်ပြီး ထို သုံးဧကစာအတွက် အထက်ပါနည်းဖြင့် တိုးပွားလိုက်ပါက ငွေ(၂၀,၀၀၀)ကျပ်ဖြင့် သုံးဧကစာ အတွက် လုံလောက်မည် ဖြစ်ပါ သည်။ တောင်သူဦးကြီးအတွက် ငွေ (၄၀,၀၀၀)ကျပ် အပိုထွက်လာမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ယင်းနည်းစနစ်ကို အသုံးပြု ခြင်းဖြင့် လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုများ မရှိ တော့ဘဲ အာဟာရတန်ဖိုးကို ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးပင်များမှ အပြည့် အဝ စားသုံးနိုင်သဖြင့် အမှန်ပင် အထွက် တိုးကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါသည်။

တင်ညီအေး(နဂါးမြို့နယ်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၉

ကျွန်းစားများ

ကျွန်းစားတော်လှိုင် ဆေးနည်း

ကိုင်းမြေ မြေကုန်းပေါ်မြေတို့တွင် ကိုင်းပင်ကျုပ်ပင်တို့အား အလေ့ကျ ပေါက်လျက် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကျုပ်ပင်ကိုင်းပင်တို့မှာ အခြားအပင်တို့ နှင့်မတူသည့် အချက်တို့မှာ အသီး အစေ့မှ အပင်ပေါက်ပွား ရှင်သန်နိုင် သကဲ့သို့ အမြစ်ဥ၊ အမြစ်၊ ကိုင်းဆစ် တို့ကလည်း အပင်ငယ်တို့ ပေါက်ပွား ဖြစ်ထွန်းသည်ကို တွေ့ရသည်။

အပင်ပေါက်ပွား ပျံ့နှံ့ရာတွင် ရေမှာ မျောပါ၍ သော်လည်းကောင်း၊ လေ တွင် လွင့်ပျံ၍သော်လည်းကောင်း မျိုးပြန့်ပွားတာ တွေ့ရသည်။

ကျုပ်ပင်ကိုင်းပင်တို့မှာ ကျွန်းမြေပေါ် အစေ့ကျ အပင်ပေါက် အမြစ်တွယ်မိ လျှင် တောရှင်းသတ်ဖို့ပင် မလွယ်ကူ အောင် ရှင်သန်ပေါက်ပွားနှုန်းက မြန် သည်။

ကျုပ်တောကိုင်းတောတို့မှာ မခုတ် မထွင်လျှင် တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အတွင်း တောကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါ သည်။

ကျွန်းကိုင်းဖို့ ကိုင်းကျွန်းဖို့ ဆိုစကား ကဲ့သို့ပင် ကိုင်းမြေကုန်းမြေတို့တွင် ကျုပ်ပင်ကိုင်းပင်တို့က အမှီရကာ နန်း တင်မြေပိုကာ ကိုင်းမြေကုန်းမြေတို့ အဖြစ် မကြာမီ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာ ရသည်။

ထို ကျုပ်တောကိုင်းတောတို့အား မခုတ်မထွင် တောမရှင်းဘဲထားလျှင် ကျွဲစားကျက်၊ နွားစားကျက်အဖြစ် ကိုင်းတောင်သူ၊ ယာတောင်သူတို့ နွား ကျွဲ စားကျက်အဖြစ် လွှတ်ကျောင်း ထားတတ်ကြသည်။

ကိုင်းပင်ကျုပ်ပင် နှစ်မျိုးစလုံးပင် ကျွဲစားတို့ စားသောက်သည်ကို တွေ့ ရသည်။ ကျွဲတို့မှာ ကျုပ်ပင်အား ပို၍ပင် ကြိုက်နှစ်သက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွဲစားတို့ ကြိုက်နှစ်သက် စားသောက်တတ်သော်လည်း ကိုင်းပင် ကျုပ်ပင်တို့မှာ အအေး အစိုစာဖြစ်၍ ကျွဲစားတို့ အစာအစား လွန်လျှင်သော် လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ဝမ်းဗိုက် ပြည့်ဖောင်းကာ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီး ချုပ်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ် သည်။

ထိုအခါ ကျွဲစားတို့ကလည်း စားမြုံ့ မပြန်ဘဲ (၁)ရက်၊ (၂)ရက်ကြာလာ လျှင် ဝမ်းဗိုက်တို့ ပြည့်ဖောင်းကာ အစာဖောင်း၊ လေဖောင်းဖြစ်ကာ ကျွဲ စားတို့ အသက်ပင် ဆုံးရှုံးနိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကိုင်းပင်တို့မှာ များများစားလျှင် ကျွဲစားတို့ ဝမ်းချုပ်တတ်သလို ကျုပ်ပင် မှာ အစားများလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ ကျုပ်ပင် အရိုးအဆစ်အတွင်းမှ ပိုးတစ် မျိုး တောက်သော်လည်းကောင်း ကျုပ် ပင်ကား အစာမာ၊ အစာစိုသဖြင့် ကျွဲစား တို့ ဝမ်းမီးမချက်နိုင်ဘဲ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ်၊ အစာအိမ်လေဖောင်းသည့် ရောဂါတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျွဲစားတို့အား အချိန်မီ မကုသနိုင်လျှင် အသက်ပင် ဆုံးရှုံးနိုင်ပါသည်။ ကျွဲစားများ ထိုသို့ အစာမကြော့ အစာအိမ်လေဖောင်း သည့်ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရပါက အမြန်ဆုံး ဆီးဝမ်းလေတိုရကာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည့်နည်း အား လယ်ယာလုပ်ငန်း ကျွဲစားမွေးမြူ ခြင်းတို့အား မိဘဘိုးဘွားများ အစဉ်

အဆက်လုပ်ကိုင် အသက်မွေးလာ သည့် ညီစုကျေးရွာမှ ဦးအောင်မြမှ ပြောပြ၍ သိရှိရပါသည်။

'ကျွဲစားတွေ ကျုပ်ပင် အစာစားများသွားလို့ အစာမကြော့ အစာအိမ်ပြည့်ဖောင်းပြီး ဆီး ဝမ်းလဲ မသွား၊ ဝမ်းဗိုက်ကြီးပြည့်ဖောင်းနေ ရင် နွားသားကျကို ရအောင်ရှာ ပီးဖတ်၊ ပီးဖတ်လိုက်တော့ နွားသားကျက (ဖျိုး)ကြိမ် သွားတော့ အဲဒါ့နောက်ဖတ်လို ဖြစ်သွားမယ်၊ အဲဒီ သားကျပီးဖတ်ကို ကျွဲစားနဲ့ ပါးစပ်ထဲ ထင်အောင်ခွဲပြီး ကျွေးပေးလိုက်၊ မကြာခင် ဝမ်းဗိုက်လေဖောင်းရောဂါ သက်သာပျောက် ကင်းသွားလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောပြပါသည်။ ကျုပ်ပင်ကိုင်းပင်တို့မှာ အစာမာပြီး အအေးစာဖြစ်သည့်အလျောက် အစား များလျှင် သော်လည်းကောင်း အစာ မကြော့ လေဖောင်းသည့်ဝေဒနာတို့ ဖြစ် ပေါ် ကြုံတွေ့ ရလေ့ရှိပါသည်။

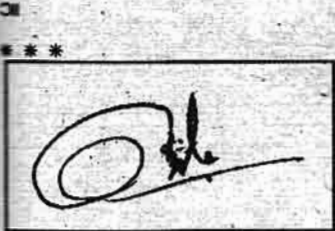
ဆေးနည်းမှာ အလွယ်ဖြစ်၍ အချိန် မီ ကုသပျောက်ကင်းနိုင်သည့်နည်း ဖြစ်၍ ရေးသားဝေဖွဲ့လိုက်ရပါသည်။

ဤနည်းအား ပြောပြပေးသူ ဦးအောင်မြအား အထူး ကျေးဇူးတင် ပါသည်။

ကိုသက်ရည်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“အေးမြင့်” ဆိုတဲ့ နာမည် နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်တွဲထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

လက်မှတ်သင်္ကေတ ခွက်မှောက် သင်္ကေတဖြစ်ပြီး လက်မှတ်နောက်မှာ ထောင်လိုက်မျဉ်း ပိတ်ထားတဲ့အတွက် အိမ်ထောင်ကွဲ အလုပ်မှာ ရာထူးမတိုးတတ်၊ အလုပ်ပြုတ်ဆိုတဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးတွေ ရုတ်တရက် ကြုံရတတ်တယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပွေးတွဲ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်နဲ့ ဝုဒ္ဓိ ချကြည့်ရင်...

*** [နံပါတ်-၁]

တနင်္ဂနွေ သိုက်ဖွားဖြစ်သူကို တနင်္ဂနွေ+ကြာသပတေး အပြင်မိတ်ပြုတ်တဲ့ သိုက်+အထွန်း နာမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်ပြီး နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန် ဝုဒ္ဓိမှာတယ်။

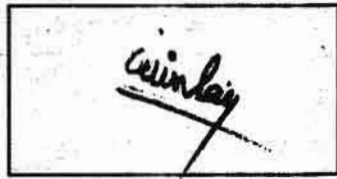
ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းမှု အားနည်းခြင်းကလွဲရင် နာမည်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနာမည်ကို နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်ထိုးလို့ ကောင်းပါတယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ကောင်းအောင် ပြင်ရုံပါပဲ။

* ထွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှ ကြီးကြီး ဆွဲရမယ်။

ဆရာကြီးဒိုးလှောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

* လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရဘူး
* (၅၅)ဒီဂရီလောက် ညာဘက်အပေါ်ကို စောင်းထားသင့်တယ်။
J။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“ဝင်းလေး” ဆိုတဲ့ သူမရဲ့ နာမည် နှစ်လုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ် ထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။ လက်မှတ်သင်္ကေတကတော့ ညာဘက်အောက်စိုက်နေတယ်။ အောက်

အိမ်ပတ်	၃	၅	နံပါတ်-၁
အထွန်း သိုက် ရာဇ	၅ ၁ ၄	၄ ၃	
မရဏ ဘက် ပုတ်	၂ ၆ ၀	၀ ၆	
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)		(နာမက္ခရာတိုင်)	၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄ (ဝုဒ္ဓိ)

ဘက်ကို မျဉ်းရှည်တစ်ကြောင်း ထိုးဆင်းပြီး၊ အောက်မျဉ်းပိတ်နဲ့ ကြက်ခြေလို ဖြစ်နေတယ်။

ငွေကုန်များ၊ ငွေလိမ်ခံရ ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင် မတိုးတက်ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

ယခုလဲ နိုင်ငံခြားသွားပြီး ပညာသင်ရင်း၊ အလုပ်လုပ်ဖို့ကိစ္စ ငွေလိမ်ခံထားရပြီး၊ အမှုဖြစ်ရဖို့ အခြေအနေကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင် ချကြည့်ရင်...

*** [နံပါတ်-၂]

	အိမ်ပတ်				
			၃		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁	၄ *
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၂	၆	၀

ဗုဒ္ဓဟူး ရာဇပွားဖြစ်သူကို "ဝင်းလေး" ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့် အကွရာနှစ်လုံးဆင့် နာမည်ပေးထားတာ ကောင်းပါတယ်။

အဲဒီနာမည်စာလုံး နှလုံးတွဲ လက်မှတ်ထိုးခြင်းလဲ ကောင်းတယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် သင်္ကေတ ကောင်းအောင် ပြုပြင်ရုံပါပဲ။

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

* ငွေအိမ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှပျော်ပျော်ပတ်(၄)ခုပါတဲ့ ယခုလဲ သင်္ကေတနံပါတ် သင်္ကေတပါအောင် ဆွဲရမယ်။ လက်မှတ်အောက်က ဖြည့်ထားရမှာ။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ ပြင်ဦးလွင်မြို့က အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

"ချမ်းဝေယံ" ဆိုတဲ့ နာမည်သုံးလုံး

ဘက်-ကုဏ္ဍ+အနိဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်လို့ နာမည် ညီတယ်။

နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှားတယ်။ ဝုဒ္ဓိမှန်တယ်။ ဒီနာမည်မျိုးကို တွဲပြီး လက်မှတ်မထိုးသင့်ဘူး။ "ချမ်း" တစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။

နိုင်ငံခြား သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေထိုင် အကျိုးပေးလိုသူဖြစ်လို့

	နံပါတ်-၃		
	အိမ်ပတ်		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	
	၁		
၃	၆	၂	
၀	၄	၅	

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၁
၂	၁
၀	၆
၅	၄

(နာမက္ခရာတိုင်)

၆	၀	၁	၂	၃	၄	၅
---	---	---	---	---	---	---

(ဝုဒ္ဓိ)

ကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း ပြောပြတယ်။

လက်မှတ်သင်္ကေတကတော့ တော်တော်ညီပါတယ်။ ဘယ်ကိစ္စမဆို လွယ်လွယ်ကူကူ ချောချောမောမော မဖြစ်နိုင်ဘူး။

မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ တနင်္လာသား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင်...

*** [နံပါတ်-၃]

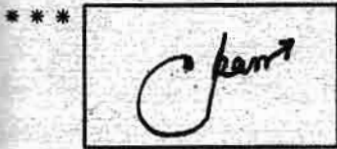
တနင်္လာသား ရာဇပွားဖြစ်သူကို တနင်္လာအစ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး အပြင် မိတ်နာမည် ပေးထားပေမယ့် ရာဇ+

အင်္ဂလိပ် ချင်းတစ်လုံးတည်း လက်မှတ် ထိုးသင့်တယ်။

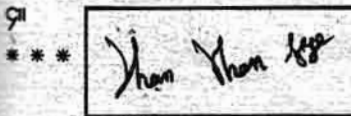
ချက်ပြည့်ရင်...
* * * [နံပါတ်-၄]

			နံပါတ်-၄		
	အပိပတ်			၀	
အထွန်း	သိုက်	ရာစ	၂	၅	၁
မရဏ	ဘက်	မှတ်	၆	၃	၄

	၂
၁	၀
၆	၅
၄	၃

လက်မှတ်အောက်က မှည့်မသား ရကား။ မြားဦးသင်္ကေတ ထည့်ရမယ်။ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဘူးဆိုတဲ့ ဒီလူဟာ အခုတော့ နိုင်ငံခြားမှာ အဆင်ပြေနေပါပြီ။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက် နှစ်ဆယ်နှစ် နှစ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“သန်းသန်းအေး”ဆိုတဲ့ နာမည် သုံးလုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အပေါ်ပြိုင် အောက်ပြိုင် သင်္ကေတ နဲ့ တစ်လုံးနဲ့တစ်လုံး ခြားနေတဲ့ သင်္ကေတတွေဟာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတို့ကို ကံညံ့စေတတ်ပါတယ်။ မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ သောကြာနေ့ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်တို့

သောကြာ မရဏဖွားဖြစ်သူကို သောကြာအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး မရဏ+ရာစ အတွင်းမိတ် နာမည်ပေးထားတာ ကောင်းပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မရဏဋ္ဌာနက သောကြာ နံသင့် အက္ခရာစာလုံးနှစ်လုံး ဆင့်ပေးထားတာကတော့ ကျန်းမာရေးကို ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်ကို သုံးလုံးတွဲ လက်မှတ် ထိုးခြင်း မကောင်းဘူး။ နှလုံးတွဲထိုးရင် ကောင်းပါတယ်။ “သန်းအေး”ဆို ရပါပြီ။

- * ငွေအိတ်သင်္ကေတ တွည့်တွည့်လှလှဆိုပြီး ဖွင့်ဖတ် (၆) ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်သင့်တယ်။
- * လက်မှတ်အောက်က မှည့်မသားသင့်ဘူး။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဖေဒင်ပညာသူတေသီ။

စာမျက်နှာ (၂၁) မှ အဆက်

ကြီးရဖွယ်ရှိသည်။ လောဘိဇာနာစားနှင့် ကံတိုက်လပ်ငန်းကြောင့် ခွေကြွေညှဉ်းများ ယတ်လျော့တတ်သည်။

အသုတ်နှင့်အပူသိင်္ဂရာ ဝေဒနာကို ကြိုတင် စစ်ဆေးကာကွယ်သင့်သည်။ နေအိမ်တွင် ကြက်၊ ခြံ၊ ကြမ်းမိုး၊ ပိုးမွှား တိရစ္ဆာန် အပျက်အသီး ပေါများနေတတ်သည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား
ငွေကြေးအတန်အသင့်
ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ လိင်အင်္ဂါနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြုပါ။

ကြေး သံ၊ ဒန်း၊ စတားသတ္တုပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်သောကာလဖြစ်သည်။

အမျိုးသားများမှာ ဝမ်းမယားဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အမျိုးသမီးများမှာ ယောက်မများထပ်မံ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ခံရဖွယ် ရှိလေသည်။

† ခွေနှစ်ဖွား
ခြစ်ကူးချောင်းခြားခန်း
သွားလောရက်နိုးရုံသည်။ နေအိမ်သို့ ခည့်ကောင်းစောင်ကောင်း၊ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက်အဆင်ပြေနိုင်ကြသည်။

ထိတ်လန့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ဝါး၊ ဝါးခြောက် ခေထွက် ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရနိုင်ပါသည်။

† တက်နှစ်ဖွား
ရွှေစားရသော လုပ်ငန်းများ
လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်မှု သတိပြုပါ။ သူတစ်ပါး အထင်အမြင် လွဲမှားခြင်းခံရ တတ်သော ကာလဖြစ်၍ အပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိနိုင်ကြသည်။ မိတ်ဆွေ အပေါင်း အသင်းအချို့၏ အရေးကိစ္စများကြောင့် ငွေကုန်လှပန်း ဖြစ်ရကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာနှိပ်စေမှုတို့သည် တနင်္ဂနွေသားတစ်ဦးအား ချဉ်းသားအလောက ရှိသည့် အားပေးပစ္စည်း တစ်ခုခုလက်ဆောင်ပေးမည်။

ကြာသပတေးနေ့တွင် လှူဒါန်း၍ ကြိုဆိုနေရသော ဘေးဆိုကျွန်းသီးများ လျော့ပါး ပျောက်ပြယ်စေရန် သမ္မာဒေဝများထံတွင် တိုင်တည်ဆုတောင်းနိုင်ကြပေသည်။

ကြိုဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစို့။

ဟူရင်းစိ (Hu Jin 288)

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

နေအိမ်၊ ခြင်္သေ့ မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ရတတ်သည်။

အသစ်အဆန်း တီထွင်ဖန်တီးမှုများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုများသော ကာလဖြစ်၍ ဖက်ရှင်ပစ္စည်း၊ ခေတ်ပေါ် ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုး အမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။

မိတ်ဆွေရင်းချာများ၏ သာရေးနာ ရေးကိစ္စများ၌ ငွေအားလူအားဖြင့် ကူညီပေးရဖွယ်ရှိသည်။ အကျိုး ခြံ ထည်လက်ဆောင်ရကိန်းရှိသည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့် အတန်း တိုးတက် မြင့်မားလာမည်။ ဝန်ထမ်းများမှာ ရာထူးတိုးတက်နိုင် သည်။

စိတ်အားတက်ဖွယ် သတင်းစကား များ ကြားသိရတတ်သည်။ အမွေအနှစ် ပိုင်ဆိုင်ရကိန်းရှိသည်။

ဆိုးဆေး၊ အဖျော်သမကာ သောက် သုံးဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြသည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများအကြား သဘော ထားကွဲလွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ အပြောအဆို သတိထားပါ။ ရန်များ တတ်သောကာလ ဖြစ်သည်။

ရေနေ့ပူနှင့် မီးဘေးအန္တရာယ်များ ကြုံဆုံရဖွယ်ရှိသည်။ နှလုံးနှင့် အူသိမ် ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများကို ကြိုတင် စစ်ဆေးကာကွယ်သင့်သည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

အလှူအတန်း၊ ပွဲလမ်း သဘင်များ တက်ရောက် ရတတ်သည်။ ပရဟိတလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

များပြားသောကာလ ဖြစ်သည်။

လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည် အပတ် သွားရောက်ရကိန်းရှိသည်။ ဖန်ထည်မှန်ထည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။ နေအိမ် သို့မဟုတ် လုပ်ငန်းအရွေ့ အပြောင်း ကြုံရတတ်သည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

ဖိမ်ခံပစ္စည်း ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အမည်ကောင်း သတင်း ကျော်စောထင်ရှားမည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း၊ ပင်လယ်ထွက် ပစ္စည်း များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အမြတ် အစွန်း ရတတ်သည်။

ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာရောဂါ ဝေဒနာများ သတိပြုပါ။ နဂါးလုံမေတို့ မှာ အိမ်ထောင်ကျနိုင်၍ နဂါးအိမ်ဦးစီး တို့မှာ သားသမီး တိုးပွားနိုင်လေသည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာအားလုံး အဆင် ပြေသွားမည့် အေးချမ်းသောကာလ ဖြစ်သည်။

လှေလာမှတ်သားထားသော အတတ် ပညာ၊ အသိပညာများမှ ငွေကြေး လာဘ်လာဘာများ ဝေဝေဆာဆာ ဝင် ရောက်နိုင်သည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စပေါ် ပေါက်တတ်သည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံတွေ့ရပါက အကူအညီများ အလှူ ဖိစွာ ရရှိနိုင်ကြသည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် အဖြစ်အပျက် ဣဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။

အခြေအရံ တပည့်တပန်းရရှိမည်။ အထည်အလိပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုး ပေးသန်သောကာလ ဖြစ်၏။ နာမကျန်း ဖြစ်နေသူ မြင်းနှစ်ဖွားများအတွက် ဆေးကောင်းဝါးကောင်း တွေ့ရှိနိုင်မိ လိမ့်မည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ရပ်ဝေး၊ ပြည်ပမှ သတင်းစကားများ ကြားသိရတတ် သည်။ ပန်းချီ၊ ပန်းရန် လုပ်ငန်းများ နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိ နိုင်သည်။

နေအိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ အလည်အပတ် ရောက်ရှိ လာတတ်သည်။ နားနှင့် အကြားအာရုံ ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြု ကာကွယ်ပါ။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ အထူး သတိထားပါ။ ဆုံးရှုံးလွယ်လွယ် များစွာ

အကြောနှင့်ဆရာ သက်ဝပ်ပါ

ခြံနွဲ့စွာထုတ်တင်မှု

ပေါင်မှစပြီး ခြေဖဝါးထိ
ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲပြီး
လမ်းမလျှောက်နိုင်သော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
၈၂x၈၃လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်
လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်ဆေးခန်းသို့
အသက်(၄၀)ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်
အမျိုးသားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး
အမျိုးသားမှ...

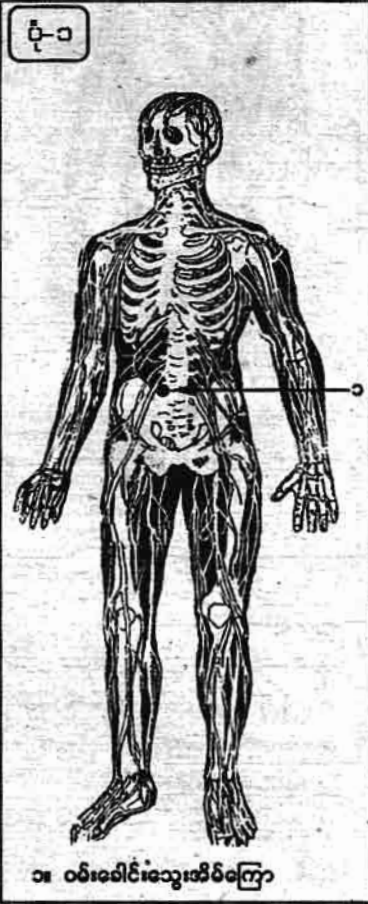
'ဆရာ ကျွန်တော်တို့က ရေဦးမြို့က
ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးလှမြင့်က ကျွန်တော်ရဲ့
ဝေဒနာကို သွားကုရင် အမှန်ပျောက်
ကင်းမယ်လို့ ပြောလို့ ဆရာ့ဆီ လာ
ရောက်ပြသရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ကျွန်တော်က...
'ခင်ဗျား ဘာဖြစ်တာလဲ'
လို့ မေးတော့...

'ကျွန်တော် ပေါင်ကစပြီး ခြေဖဝါး
အထိ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲပြီး လမ်းလျှောက်
ရင်လ လယ်ကွက် တစ်ကွက်၊ နှစ်ကွက်
သာ လျှောက်နိုင်တယ်။ အဲဒီအပြင်
ပိုပြီးတော့ လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘူး။

အဲဒီလို ဖြစ်လာပြီဆိုရင်တော့
တင်ပါးခွက်ကနေ ခြေဖဝါးအထိ အပ်နဲ့
ထိုးသလို အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲပါ
တယ်။ ပူတဲ့ဆေးတွေ လိမ်းတော့လဲ
ခဏပဲ သက်သာပါတယ်။ ကျွန်တော်
ညမအိပ်နိုင်တာလဲ ကြာပါပြီ'

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ သေရာ
ကျနစွာ စမ်းသပ်ပြီး (၁)နာရီခန့်
အကြောပြုပြင်ပေး၍ ပေ(၅၀)ခန့်
သုံးလေးခေါက် လျှောက်ခိုင်းပြီး...

'အခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ'
လို့ မေးတော့...
'တော်တော်လေး သက်သာပါ
တယ်'
လို့ ပြောသဖြင့်...
'ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာတည်းသလဲ'
လို့ မေးတော့...
'ကျွန်တော်တို့ မန္တလေးမှာ အသိရှိ
ပါတယ်။ အသိအိမ်မှာ တည်းပါတယ်'
လို့ ပြောတော့...

ဆရာဦးလှမြင့်
(အကြောပညာရှင်)
တံတားဦး-အင်းဝ

'ခင်ဗျား (၃)ရက်ဆက်တိုက်
အကြောပြင်ရမယ်'

လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။
အဲဒီဝေဒနာရှင်အား (၃)ရက်ဆက်
တိုက် အကြောပြုပြင်ပေးပြီး...

'ခင်ဗျားရောဂါ အခြေအနေ ဘယ်
လိုလဲ'

မေးတော့ ဝေဒနာရှင်မှ အံ့ဩ
လောက်အောင် သက်သာပျောက်ကင်း
ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဆက်လက်
ပြီး လူနာမှ...

'ကျွန်တော် အခုဖြစ်တာ ဘာရောဂါ
လဲ၊ ရွာကလူတွေ မေးရင် ပြန်ပြောနိုင်
လို့ ဆရာ့ကို မေးတာပါ'

လို့ ပြောပါတယ်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်
မှ...

'ခင်ဗျားဖြစ်တဲ့ ရောဂါက လေလွန်
ကဲခြင်း၊ သဲခြေလွန်ကဲခြင်း၊ သလိပ်
လွန်ကဲခြင်း၊ ဒီလို သလိပ်လွန်ကဲခြင်း
တို့ကြောင့် ပါဒရက်နာဖြစ်တာပဲ။

လေလွန်ကဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့
ပါဒရက်က ခြေ၌ အလွန်ကိုက်ခဲမယ်။
အနည်းငယ်ရောင်မယ်။ အသားအရေ
ခြောက်မယ်။ (၂၄)ခုသော အကြောတို့
နဲ့ ခြေချောင်းတို့ရဲ့ အဆက်တို့၌ တွန့်၍
တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်၍ တောင့်၍ ထုံမယ်။
အဲဒီလက္ခဏာက လေလွန်ကဲခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပါဒရက်နာဖြစ်တယ်။

သည်းခြေလွန်တဲ့ ပါဒရက်နာ
ကတော့ တစ်ကိုယ်လုံးပူမယ်၊ တွေ့ငေ

မိန်းမောမယ်၊ မူးဝေရေငတ်မယ်၊ ချွေးထွက်မယ်၊ ကိုက်ခဲမယ်၊ ရောင်မယ်၊ အနီဝံခဲမယ်။

သလိပ် လွန်ကဲခြင်းကြောင့် ပါဒရက်နာကတော့ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲလေးလံမယ်။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေထုံမယ်။ စေးထိုင်းပြီး ကိုယ်အေးမယ်။ အလွန်ယားယံမယ်။ ထိုလက္ခဏာကတော့ သလိပ်လွန်ကဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါပဲ။

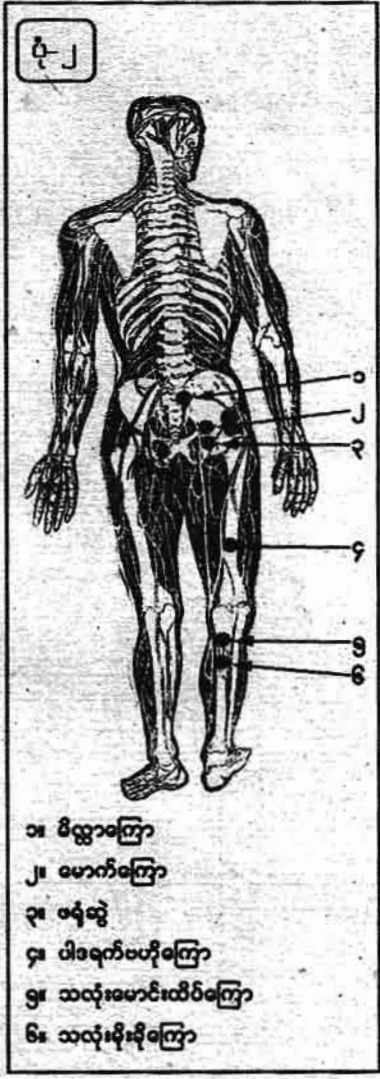
ခင်ဗျားရောဂါကို အာယုဗေဒ သိရောမဏိကျမ်းအလိုအရ ဂိဓယိလေရောဂါပဲ။ အဲဒီလက္ခဏာကတော့ ရှေးဦးစွာ တင်ပါးဆုံမှ အစဉ်အတိုင်း ခါ။ ကြောရိုး၊ ပေါင်၊ ဒူးခေါင်း၊ ခြေမျက်စိ၊ ခြေဖဝါးတို့ကို ရောက်ပြီး တောင့်တင်းခိုင်ခံ့ခြင်းကို ပြု၍ အပ်နဲ့ ထိုးသကဲ့သို့ နာကျင်ကိုက်ခဲတယ်။ ခြေဖဝါးထုံတယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ ဒီရောဂါဖြစ်လို့ မကုသဘဲထားရင် ပါဒရက်နာဖြစ်ဖို့ ရာခိုင်နှုန်းအပြည့်ပဲ လို့ ကျွန်တော်က ရှင်းပြတော့ ဝေဒနာရှင်မှ...

'ပါဒရက်နာ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်လာသလဲ' လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်က ရှင်းပြတဲ့လက်စခွဲ ပါဒရက်နာ လက္ခဏာများကို ရှင်းပြပါတယ်။

ချွေးများစွာ ထွက်မယ်။ ကိုယ်၌ ထိတွေ့ခြင်းကို မသိဘူး။ ထုံမယ်။ အနည်းငယ် ထိခိုက်မိရင် အလွန်နာကျင်မယ် အလုံးစုံသော အဆက်အစပ်တို့ ရော့နည်းမယ်။ ကိုယ်၌ အဖုအပိမ့်များစွာ ပေါက်မယ်။

အထူးသဖြင့် ဒူးခေါင်း၊ ပေါင်၊ ခါ။ လက်၊ ခြေတို့၌ နာကျင်ကိုက်ခဲမယ်။ ကိုယ်လေးလံမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁။ ဝိဇ္ဇာကြော
၂။ မောက်ကြော
၃။ ဇရံဇွဲ
၄။ ပါဒရက်ဗဟိုကြော
၅။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြော
၆။ သလုံးမိုးခိုကြော

ထုံမယ်။ အဆင်းဖောက်ပြန်ပြီး အရေပြားပေါ် အနီကွက်များ ပေါက်ရောက်မယ်။

အဲဒီလက္ခဏာများကို တွေ့ရင်တော့ ပါဒရက်နာရောဂါပဲလို့ မှတ်ပေတော့။ ယင်းဝေဒနာရှင်အား ကျွန်တော်မှ သေချာကျနစွာ ရှင်းပြပါတယ်။ အဲဒီဝေဒနာရှင် ပျောက်ကင်းသက်သာသော အကြောပြင်နှိပ်ကွက်များမှာ ယင်းဝေဒနာရှင်အား ခြေဖဝါးမှ ပခုံးအထိ အကြောများကို ဖိဖိပြီး ဖွဖွ

ဖြေလျှော့ပေးရမယ်။ မိနစ်(၃၀)ခန့်။ ဝမ်းခေါင်းသွေးအိမ်ကြော ။ ။ ဝမ်းခေါင်းသွေးအိမ်ကြောကို ဖိဖိပြီး လှိမ့်ပေးရမယ်။ (၅)မိနစ်ခန့်။ မောက်ကြော ။ ။ မောက်ကြောကို တံတောင်ဖြင့် ဖိထောက်၍ ဖွဖွပေးရမယ်။ တစ်ခါဖိရင် မိနစ်ဝက်ခန့်။ ဝိဇ္ဇာကြော ။ ။ ယင်းအကြောကို တံတောင်ဖြင့် ဖိဖိပြီး လှိမ့်ပေးရမယ်။ (၅)မိနစ်ခန့်။ ပါဒရက်အလယ်ဗဟိုကြော ။ ။ ယင်းအကြောကို တံတောင်ဖြင့် ဖိထောက်၍ လှိမ့်ပေးရမယ်။ (၁၀)မိနစ်။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြော ။ ။ ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး လှိမ့်ပေးရမယ်။ (၃)မိနစ်ခန့်။ သလုံးမိုးခိုကြော ။ ။ ယင်းအကြောကို လှိမ့်လှိမ့်ပြီး ဖွပေးရမယ်။ (၅)မိနစ်ခန့်။

အဲဒီအတိုင်း အကြော ပြုပြင်ပေးရင် ပေါင်တောင့်သောရောဂါ၊ နာကျင်ခြင်းရောဂါ၊ ထုံကျဉ်သောရောဂါ စသည်တို့ကို အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်းသက်သာပါတယ်။ ရုပ်ပုံကားချပ်နဲ့တကွ အကြောပြင်နှိပ်ကွက်များကိုပါ ဝါသနာရှင်များ ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ဖို့ အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

[ဆောင်းပါး ရေးသားရန် တိုက်တွန်းအားပေးသော ရေဦးမြို့မှ ဦးဌေးမော်နဲ့ ဦးလှမြင့်တို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...]

ဆရာ ဦးလှညီမ်း
(အကြောပညာရှင်)
တံတားဦး-ယင်းဝ

အနုပညာ

ဗိမ္မာဏ။ ။ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ၊ ပွဲစားလုပ်ငန်း၊ ကိုယ်စားလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ဝယ်ခြင်း၊ အိမ်ရောင်းခြင်းလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ အထက်လူကြီးကလေး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအဆင့်၊ မိမိကို အားပေးကူညီကြလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်လည်း လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းကောင်း၍ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး စီးပွားရေးများ အောင်မြင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ လူကြီးမိတ်ဖက်က သဘောမတူနိုင် ဖြစ်နေသည်။ မိမိ၏ အရည်အချင်းကိုပြုပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ အချစ်ရေး ဝင်နောက်တတ်၍ အထူးသတိထားပါ။ ပညာရေးကို ဦးစားပေးပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးအားနည်းခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက်၊ အအိပ်အနေ သတိထားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ နှာဖို့ထပ်ကို လူကြီးရာ လူငယ်ရာ ကလေးများပါ (ထက်နိုင်သမျှ) ကျွေးမွေးပါ။

ကလေးများ

ဗိမ္မာဏ။ ။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရောင်းဝယ်ရေးတို့တွင် အမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိပ်လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ဆန်စပါးကိစ္စများ အရင်းများသလောက် အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ ။ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အထက်လူကြီးက အထင်အမြင်လွှဲတတ်သည်။ သံသယဝင်တတ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများတွင် စာရင်းဖေး၊ တိတိကျကျလုပ်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးသံသယများဖြင့် အထင်အမြင်လွဲမှားတတ်သည်။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုတွင် သတိထားပါ။ ဝေးရပ်မြေရှိ သားသမီးများထံမှ သတင်းကောင်း ကြားရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်ကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူရရှိမည်။ ချစ်သူမရှိသူများ ထပ်မံ စစ်မှန်တတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ပိဗ္ဗာ/သိပ္ပံပညာရပ်နှစ်မျိုးလုံး အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရုတ်တရက် ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ဖြစ်တတ်၍ အနေအထိုင် အစားအသောက်သတိပြုပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကုန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး

ဆရာမောင်မနှစ်

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် ဘုရားအား ထန်းသီး သို့မဟုတ် ထန်းသီးပုန်း(၂)လှူကပ်ပါ။

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာဏ။ ။ ဆန်စပါးလုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ကုသရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ငွေဝင်မည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ ။ ဝန်ထမ်းအနေဖြင့် လုပ်ငန်းတွင် ပြဿနာမရှိ ခရီးထွက်ရက်နဲ့ရှိသည်။ ကောင်းသော ခရီးပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ရန်ပြဿနာဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်ပူပန်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူရှိပြီးသူများ မိုးထဲရေထဲမှာ လက်ထပ်ပွဲကျင်းပ ရလိမ့်မည်။ လိုက်ဖက်သော အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ချစ်သူဖြစ်မည်။

ပညာရေး။ ။ အခက်အခဲတွေ့သော် စိတ်မပျက်နှင့်။ ကျော်လွှားနိုင်အောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင် ဗိုက်နာဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနူးစေသော အစားအသောက်များကို သတိထား ရှောင်ရှား စားသောက်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးထွန်းကုန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ နှာဖို့ကို သကြားများထည့်၍ အိမ်တွင်းရှိ လူအားလုံးကို (၃)ခွက်စီတိုက်ပါ။

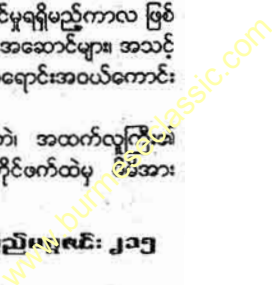
ဇနီး

ဗိမ္မာဏ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှုရရှိမည်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ စက်ရုံလုပ်ငန်းများ၊ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အသင့်ချုပ်ပြီး အဝတ်အထည်များ၊ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ ။ အလုပ်တွင် အကြီးအကဲ၊ အထက်လူကြီး၏ အမြစ်တင်မှုကို ခံရတတ်သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ထံမှ မိမိအား အပြစ်ရှာလိမ့်မည်။ သတိထားပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လွှန်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လွှန်း ၂၁၅

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အောက်လက်ငယ်သာ။ တပည့်၊
ဆွေမျိုးတို့ကြောင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်
သည်။ သားသမီးထဲမှ ခရီးဝေး (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံခြားခရီး
ထွက်ကိန်း ရှိနေသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ အသားဖြူဖြူ၊
ရုပ်ချောချောချစ်သူနှင့် ပူးစာဆုံမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍
အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ မည်သည့်သင်တန်းတက်တက် ထူးထူး
ချွန်ချွန် အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်
သည်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊
၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၁။

ထီထီကုန်ကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အိမ်ရှိ လူကြီးလူငယ်အားလုံးတို့အား အုန်းဖို့ကျောက်ကျော
(၄)တုံး၊ ကျွေးမွေးဒါနပြုပါ။

မည်ကာလ ဖြစ်သည်။
ထိုထံထံရေး။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း
ပြီးစီးအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ အထက်လူကြီး
များ၏ ချီးမြှင့်မှုကို ခံစားရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကိစ္စကြောင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်
မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများကြောင့် ငွေကုန်
ကြေးကျများမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်နေသည်။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ
အဆင်ပြေချောမောမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံဇာတာ တက်နေသော ကာလဖြစ်
ပါသည်။ ချစ်မှုရေးရာများ ဝင်ရောက်လာ၍ ပညာရေးကို
ထိခိုက်တတ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဆိုးဆိုးရွားရွားရောဂါကြီးများ မရှိသော်လည်း
စိတ် ဒိမ်းပူကြောင့် ရောဂါရတတ်သည်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထီထီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထီထီကုန်ကုန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ တုန်းတော်ကြီးအား ဇီး(ဆီး)ပျို(၆)ကွပ်သား သို့မဟုတ်
(၁၀)ကွပ်သား လှူဒါန်းပါ။ ဇီး(ဆီး)ပျိုပျောက် ဇီး(ဆီး)ဖျော်ရည် ပုလင်းဝယ်ကမ်းပါ။

ပြဿနာ

စီးပွားရေး။ ။ လျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်ရေး၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများ စီးပွားဖြစ်မည်။

ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ
အမြတ်အစွန်း များမည်။ သို့သော် လက်ငင်းထက် အကြေးများနေမည်။

ထိုထံထံရေး။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ လူကြီးများ၏
ချစ်ခင်မှု၊ ကူညီမှုများရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး ချစ်ချစ်ခင်ခင်နှင့် သာသာယာယာရှိမည်။
သားသမီးတို့၏ စီးပွားရေး အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ အိမ်သစ်ယာသစ်
တွင် နေထိုင်ရကိန်းဝင်ကိန်းရှိသည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် သံသယကြောင့် အစွပ်အစွဲခံရပြီး
ပြဿနာဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးအတွက် နိုင်ငံခြားခရီးရှိသည်။ အခြားလူများ၏
ကူညီမှုကြောင့် အောင်မြင်မည်။ သင်တန်းသစ်များ တက်ခွင့်ကြိုရလိမ့်
မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်နာခြင်း၊ ခြေခေါက်လဲခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍
အသွားအလာ အတိုင်အထဲတွင် သတိဖြင့် သွားလာလှုပ်ရှားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထီထီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီကုန်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဆောင်ရွက်ပီပီလုပ်ကိုင် ပြောဆိုရန်ကိစ္စများပါက အိမ်ရှိ
ဘုရားတွင် စိန်မြယ်ပန်းပွင့် (၁၅)ပွင့် ကပ်လှူပေးပါ။ စိန်မြယ်ပန်းပွင့်ကပ် စိန်မြယ်
ကိုင်(၁၅)ကိုင်၊ ကပ်လှူပါ။

ဆေးကုစာ

စီးပွားရေး။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ အကျိုးအမြတ်များမည်။
အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အသင့်ချုပ်ပြီးသား အဝတ်အထည်
များ၊ ဝတ်စုံများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ငွေဝင်ကောင်း

မည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ထိုထံထံရေး။ ။ သူရသတ္တိဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ
စက်မှုလုပ်ငန်းများ၊ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများတွင် အောင်မြင်
တိုးတက်မည်။

နိုင်ငံခြားသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်
ရလိမ့်မည်။

ထိုထံထံရေး။ ။ ခရီးဝေးတွင် လုပ်ငန်းများသွားရောက်လုပ်ကိုင်ရမည်။
မထင်မှတ်ဘဲ ရာထူးတိုးတက်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ ပညာရေး
စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးများ ကောင်းမွန်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူဖြစ်ခါနီးမှ မမျှော်လင့်ဘဲ
လွဲသွားတတ်သည်။ ချစ်သူရှိသောသူများ စွပ်စွဲမှုသံသယကြောင့်
အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အခက်အခဲရှိမှု ထူးခြားအောင်မြင်မှု ရရှိမည်။ သို့ဖြစ်၍
အခက်အခဲတွေ့တိုင်း စိတ်အားမလျှော့ဘဲ ပို၍ ကြိုးစားပါ။ ပို၍
အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဝမ်းဗိုက်နာခြင်း၊ အောင့်ခြင်းတို့ဖြစ်တတ်၍ဝမ်းနူးစာ
များကို မစားပါနှင့်။ ဗိုက်ကို အအေးမခံပါနှင့်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၁။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထီထီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီကုန်ကုန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဖေါင်ပန်း(၇)ပွင့် သို့မဟုတ် (၁၀)ပွင့်ကို ဖိုသတ္တိ
ကလေးပျောက် ကျွေးမွေး ဒါနပြုပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ
ဆရာ ရောင်ခြည်

www.burmeseclassic.com

ဖြည့်ပပပပ

အခြေချနေထိုင်ရမည့်သင်္ကေတ

သရဏိဒိန္နိကဗျိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

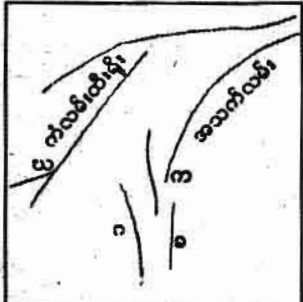
ဘယ်လက်ပုံစံ

ပြည်ပကြီး၊ နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင် နေထိုင်ခွင့်ရထားတဲ့ သမီးဖြစ်သူနဲ့အတူ အသက်ခြောက် ဆယ်ကျော်မိခင်(မှဆိုးမ) အမျိုးသမီး ကြီးတစ်ဦးက လိုက်ပါနေထိုင်ဖို့ အတွက် သံရုံးမှာ မိသားစုဗီဇာ လျှောက်လွှာတင်ရင်း အမြန်ဆုံး ဗီဇာ ကျဖို့ ယတြာအစီအရင်လာလုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

(၁၇-၁၁-၂၀၀၉)မှာ ယတြာအစီ အရင်လာလုပ်ပြီး (၂၅-၁၁-၂၀၀၉)မှာ မိသားစု ဗီဇာကျလို့ အဲဒီနိုင်ငံကြီးမှာ သွားရောက် နေထိုင်လျက်ရှိပါပြီ။ သူမရဲ့လက္ခဏာကို လေ့လာကြည့် ပါ။

“က” အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြ ထားတာဟာ အသက် လမ်းကြောင်း အောက် ခြေပြတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ခ” အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အသက်လမ်းကြောင်းက သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ထဲ ကွေးဝင်လာ အောင် ထောင်လိုက်မျှညီပတ် ပိတ်

“နည်းကမခက် မီးကခက်”၏ “ဉာဏ်ချင်းတူ ယူတော့”ဆိုသည် စကားရပ်သည် အင်္ဂိုရတ်အတတ်ပညာတွင် မီးနေမီးထား အကဲခတ်တတ်သည့်ပညာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာပုံကို ညွှန်းဆိုသော စကားရပ် ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာကို ဝါသနာပါ၍ လေ့လာလိုက်စားချင်သူ ဝါသနာရှင်များသည် လေ့လာသင်ယူခါစတွင် ကြားဖူးသမျှသော အင်္ဂိုရတ်လုပ်ရတ်နည်းနာမှန်သမျှကို လွယ်ကူစွာ ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်နိုင်သည်ဟု အထင်ရောက်ပြီး နည်းအမျိုးမျိုးကို လက်တွေ့လုပ်ကိုင် စမ်းသပ်ကြည့်ကြသည်မှာ လူတိုင်း သဘာဝပင် ဖြစ်သော်လည်း လုပ်ကြည့်ပြီးမှ “ဟီး” ချသွားကြသူများ ဖြစ်တော့သည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင် ရှေးဆရာကြီးများသည် မိမိတို့အောင်မြင်ခဲ့ကြသည့် လမ်းစဉ်များကို စေတနာအပြည့်ထားပြီး နောင်လာနောက်သားများ ဉာဏ်ချင်းတူ၍ မီးအတတ်ပညာကို အကဲခတ်ကျွမ်းကျင်ကြလျှင် အကျိုးကျေးဇူးခံစားနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ နည်းစနစ် လမ်းစဉ်များကို လက်သီကုံး၍ အင်္ဂိုရတ်လုပ်ထုံးအဖြစ် အမွေချန်ထားခဲ့ကြပါသည်။

- ဥပမာအားဖြင့်...
- ၁။ ယံသေ ဒန်ကြော သုဝဏ္ဏရွှေ၊
- ၂။ ရွှေသံပြာရောက် အာယုပေါက်၊
- ၃။ သွပ် ဒုတ္တာ နာ ပြဒါ... တစ်သက်လုပ်စားရော၊
- ၄။ တော်၊ ဒန် သံ၊ ရွှေလမ်း... ထွက်ရပ်ပြန်၊
- ၅။ ကြိတ်ကြော့တစ်... ဒန်တစ်ဆယ်ဝဲလေတော့၊
- ၆။ ဒန် ပျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်ချိန်... သုဝဏ္ဏရွှေ၊
- စသည်အားဖြင့် နည်းပညာများကို
- ၂၁၈ နက္ခတ္တဓမ္မင်ဒြိယမဂ္ဂဇင်း

ဒီပီပီပီ (ရွှေစုဝင်း)

ဒန် ကြေးရည် မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်ချိန် သုဝဏ္ဏရွှေ

လက်သံပေါက်များဖြင့် ကျစ်လျစ်စွာ ဖွဲ့ဆို၍ လျှို့ဝှက်စွာ ပညာအမွေ ထားရစ်ခဲ့ကြပေသည်။

ထိုသို့သော အင်္ဂိုရတ်နည်းပညာများထဲမှ “ဒန်(ကြေးရည်)မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်ချိန် သုဝဏ္ဏရွှေ”ဆိုသည့် မီးမများသည့် ကြေး ပြဒါလမ်းစဉ် မီးပညာရပ်တစ်ခုအကြောင်းကို တင်ပြပေးပါမည်။

စာရေးသူတို့နယ်တွင် ရှေးမိနောက် မိသက်တော်ရှည်အာစာနည်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ် ကိုရင်ဘဝက တွေ့မြင်ခဲ့သည့် အမှန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့သည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် နည်းလွယ်သလောက် မီးပညာမီးကို မှန်းဆရန် လွန်စွာ ခက်

လှပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ငယ်စဉ် ကိုရင် ဆယ့်သုံး၊ ဆယ့်လေးနှစ်သား အရွယ်က ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်ဆရာရင်းမှာ ထိုအချိန်က သက်တော် (၈၀)ကျော်ပြီဖြစ်၍ အင်္ဂိုရတ်ပညာ ဝါသနာပါခဲ့သော်လည်း သက်ရွယ်တော်အားဖြင့် မီးပျံ အညောင်းမိဒဏ် မခံနိုင်တော့၍ အင်္ဂိုရတ်ပညာကို ရပ်နားထားခဲ့လေပြီ။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ငုတ်လက်ကျန်ဖိုရုံနှင့် အင်္ဂိုရတ်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းပစ္စယများကိုတော့ ဆရာတော်၏တပည့် ဖိုးသူတော်ကြီးက ဆက်ခံ၍ မတောက်တစ်ဒေါက် ဓာတ်ကစားနေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျေးဇူးဝင်းထံသို့ ရသေ့ဝတ် အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်

ဘရသေ့ကြီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့ ပြီး...

‘တပည့်တော် နယ်လှည့်ပြီး ဘုရားဖူး အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပြီး ပါရမီဖြည့်ကျင့်နေ သူဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။ ယခုလဲ ဒီနယ် တက်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ထိုင်ရင်း ဆရာတော်ဘုရား ရဲကျောင်းမှာ (၇)ရက်တစ်ပတ်ခန့် တည်ဆို ခွင့်ပြုပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားလေတော့ ဆရာ တော်ကြီးကလည်း ကြည်ဖြူစွာပဲ တည်းခိုခွင့် ပြုခဲ့လေသည်။

‘ဦးရသေ့...ကျုပ်တပည့် ဦးသူတော် ရဲ့ ဖိုခန်းဇရပ်မှာ သဘောကျသာ တည်းပေတော့ဗျာ’

ဟု မိန့်လေသည်။

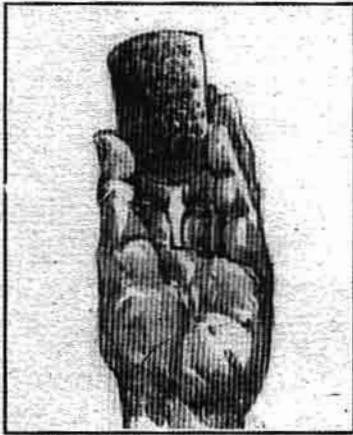
‘ဟဲ့ ကိုရင်...ဦးရသေ့ကို သူတော် ဖိုခန်းဇရပ်ကို ခေါ်သွားပြီး နေရာချ ထားပေးလိုက်’

ဆိုရင်ပဲ ကိုရင်က ဦးရသေ့ကို ဘသူတော်ဖိုခန်းဇရပ်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားလေသည်။

ဒီလိုနဲ့ ဦးသူတော်ကြီးနဲ့ ဘရသေ့ကြီး တို့နှစ်ဦး ရင်းနှီးသွားပြီး ဦးသူတော် မတောက်တစ်ခေါက်လုပ်ကိုင်နေသော ဓာတ်ကစားဖိုထိုးနေခြင်းကို အကဲခတ် နေပြီး...

‘ဦးသူတော်က ဖိုထိုးတာ ဝါသနာ ကြီးပုံရတယ်။ ကျုပ်ရောက်ကတည်းက ကြည့်နေတာ တစ်နေ့လုံး နားနေတယ် မရှိဘူး အားတာနဲ့ ဖိုဆွဲနေတာကြီးပဲ တွေ့နေရတယ်’

‘ဟာ ဘရသေ့ကလဲ ကျွန်တော်က ဝါသနာပါပေမယ့် ဘာမှ ဟုတ်တိပတ် တိ သိလှတယ် မဟုတ်ပါဘူး။ဆရာ တော်ကြီးရဲ့ လက်ငုတ်လက်ကျန် ဖိုရုံ ခန်းက အဆင်သင့်ရှိနေတာနဲ့ ဒီလိုပဲ ဘာများ ဖြစ်လာမလဲဆိုပြီး ရမ်းထိုး

မှန်းထိုး အဂ္ဂိရတ်သမားပါ’

‘ဒီလိုတော့လဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ဦးသူတော်ရယ်။ နည်းကမခက် မီးက ခက် ဉာဏ်ချင်းတူ ယူတော့ဆိုတဲ့ အဂ္ဂိရတ်ပညာဆိုစကားလဲ ရှိနေတာပဲ’ ဟာ။

‘ကိုယ်စိတ်အားထက်သန်တဲ့ နည်းတစ်ခုခု ကို တစ်စိုက်ဖတ်ဖတ် အားထုတ်ပြီး ပီပညာ အကဲခတ်နည်း ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာ လိုက်ရင် မအောင်မြင်စရာ မရှိပါဘူး’

‘ဘရသေ့ကြီး အားပေးမှပဲ ကျွန်တော် အားတက်လာတယ်။ လက်လျှော့ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားနေ တာ။ အကယ်၍များ ဘရသေ့ကြီးမှာ အဂ္ဂိရတ် နည်းလမ်းကောင်းလေးများ ရှိခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ကို တပည့်ရင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ပညာအမွေ စွန့်ခဲ့ပါဦး’

‘အေးလေ ကျုပ်လဲ ဒီကျောင်းမှာ နောက်သုံးလေးရက်လောက်နေဦးမှာ ဆိုတော့ ဦးသူတော်ကို ပညာဒါနတစ်ခု တော့ ပြပေးခဲ့ပါ့မယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးသူတော်ရဲ့ ယူနိုင်တဲ့ ဉာဏ်အားပေါ် မှာတော့ တည်နေတယ်နော်’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘရသေ့ကြီး ရယ်။ ကျွန်တော် ဘာဓာတ်ပစ္စည်းတွေ များ ရှာပေးရမလဲ စိတ်ကြိုက်သာပြော ပါ’

‘ဘာမှ သိပ်မလိုပါဘူးလေ။ အခု ဦးသူတော်ဖိုခန်းမှာ ပြဒါးရှိတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ကြေးနီ တစ်ကျပ်သားလောက်ရှိရင်ပဲ ကိစ္စက ပြည့်စုံနေပါပြီလေ’

‘ဟာ ဘရသေ့ပြောတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်း တွေကတော့ အားလုံး နဂိုကတည်းက ရှိပြီးသားပဲ။ ဒါဆို ဆွမ်းစားပြီးရင် လုပ်ရတ်ပညာ စလို့ရမလား’

ဟု အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ဦးသူတော် ကြီး မေးလိုက်လေသည်။

ဆွမ်းစားပြီး၍ လက်ဖက်သုပ်နဲ့ ရေခွေးကြမ်းသောက်နေစဉ် ဘရသေ့ ကြီးက...

‘ဦးသူတော် ကျောင်းပေါ်မှ ဒန် မောင်းထောင်ခွက် သန့်သန့်တစ်လုံး လောက် ရမလား’

ဟု မေးသည်။

ဘရသေ့ စကားမဆုံးသေးမီ ဦးသူ တော်က ကျောင်းမကြီးပေါ်က မောင်း ထောင်ခွက်အသစ်ကြီးကို ယူချလော လေသည်။

‘ကဲ...ဟုတ်ပြီ ဦးသူတော်၊ အဲဒီ မောင်း ထောင်ခွက်ကို ကျုပ်ကိုပေး။ ခင်ဗျားက ပြဒါး (၁)ကျပ်ထားလောက် ရွှေကျို လုပ်ကိတ်လေး နဲ့ထည့်ပြီး ယူလာခွဲ’

ဟု ရသေ့ကြီးက ခိုင်းလိုက်သည်။

ဦးသူတော်ယူလာသော ဒန် မောင်း ထောင်ခွက်ကြီးထဲသို့ လုပ်ကိတ်ထဲမှပြဒါး ကိုလောင်းထည့်လိုက်ပြီး ဘရသေ့ ကြီးက မောင်းထောင်ခွက်ကြီးခေါ် အတွင်းပိုင်းတစ်စိုက်ကို ပြဒါးတစ်ကျပ် သား အရည်ဖြင့် အားရပါးရ လက်ဝါး ဖြင့် လှည့်ပတ်ခါ ပွတ်လေတော့သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ဒန်မောင်း ထောင်ခွက်ကြီး အတွင်းတွင် ပြဒါး။ အရည်များပျောက်သွားပြီး ညီညာစံညစ် ဆေးလိပ်ပြာကဲ့သို့ အမှန်များသာ တွေ့

ရတော့သည်။

ထိုအခါ ဘရသေ့ကြီးက လက်ဖြင့် ပွတ်နေတာကို ရပ်လိုက်ပြီး စက္ကူအဖြူ တစ်ရွက်ပေါ်သို့ ထိုညိုညစ်ညစ် ပျာမှုန် များကို သေချာစွာ ခေါက်ချပြီး စု၍ ရွှေကျို လုပ်ပက်ကလေးထဲသို့ ထည့် လိုက်လေသည်။

ပြီးတော့ "ဦးသူတော် ဒီပြာလေးကို လေးပုံ၊ ပုံပြီး တစ်ပုံကို မှိုင်းကိုင်စက္ကူ လေးနဲ့ထုပ်ပြီး ကျပ်ဆီကို ယူလာခဲ့" ဟု ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ဦးသူတော်က လေးပုံ၊ တစ်ပုံ ချိန် ထားသည့် ပြာထုပ်ကလေးကို ဘရသေ့ ကြီးကို ပေးလိုက်တော့...

"ကဲ... ဖိုကို မီးပျိုးပြီး ကြေးနီတစ် ကျပ်သားလောက်ကို ဆုံလောက်တဲ့ လုံထဲသို့ထည့်ပြီး ဇော်ကောင်းကောင်း မံထား" ဟု ဆက်တိုက်လုပ်ခိုင်းသည်။

ဦးသူတော်ကြီး အားလုံး လုပ်ပြီး သွားချိန်မှာ ဘရသေ့ကြီးက ထိုကြေးနီ တစ်ကျပ်သားထည့်၍ ဇော်ကောင်းစွာ မံထားသောလုံကို ညှပ်ဖြင့်ကိုင်၍ ဖိုမီး အပူရှိန်ကလေးဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ဇော်မံထားသည့်၍ ခြောက်သွားအောင် မီးကင်လေသည်။

လုံ ဇော်ခြောက်သွားပြီဆိုသည်နှင့် လုံကို နှာပေါက်နှင့် ခါးတိုက်အနေ အထား တည့်တည့်ချိန်ပြီး နှာဝ လေပေါက်နှင့် လက်(၂)လုံး အကွာ ထားပြီး လုံကို သေချာစွာ အထိုင်ချ ပေးပြီး ဦးသူတော်ကြီးကို...

'ကဲ ဦးသူတော်ရေ... ဆံ့ဗား လက်စွမ်းနဲ့ လုံထဲက ကြေးနီတစ်ကျပ်သား အနည်ယိုပြီး ဆိတ်ပျက်လုံကျအောင် လက်စွမ်းပြုပေ ထော့'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဦးသူတော်ကြီး လေးဆယ့်ငါးမိနစ် ခန့် ဖိုဆွဲပြီး လက်စွမ်းပြုလိုက်သည်။

လုံအဖုံးကို ညှပ်နဲ့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ ကြေးနီ တစ်ကျပ်သားသည် အရည်လင်ပြီး ဆိတ်ပျက်လုံကဲ့သို့ ပြူးပြီးနေလေပြီ။

ထိုအခါမှာ ဘရသေ့ကြီးက လေးပုံ၊ တစ်ပုံ ခွဲယူထားသော မှိုင်းကိုင်စက္ကူ နှင့် ထုပ်ထားသည့် ပြာထုပ်ကလေးကို ညှပ်အပါးကလေးနှင့် သေချာစွာ ကိုင် ပြီး ဖိုခွင်အတွင်းမှ ဆိတ်ပျက်လုံကျပြီး အရည်လင်နေသည့် ကြေးရည်ကို မပြတ် သတိထားပြီး ကြည့်နေပါသည်။ ပါးစပ်မှလည်း...

'ကဲ ကိုသူတော်ရေ ဒီနေရာ ဒီအချိန် ဟာ မောင်ရင်အတွက် ဉာဏ်မျက်စိ၊ ပညာမျက်စိ ပကတိ မံသမျက်စိတို့ ကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်ပြီး တစ်သက်လုံး မှတ်မိနေအောင် သေချာစွာကြည့်ပြီး ပညာယူပေတော့...။ ကျုပ်ကတော့ မောင်ရင်ကို ပညာကုန်ပြပေးနေတာပဲ'

'အခု ကြေးရည်ဟာ ဆိတ်ပျက်လုံ ကျ အောင် ပြုနေရာကနေ တစ်ယုတ်ချင်း ပျက်တောင်ဆတ်လာလိမ့်မယ်။ သေချာ ကြည့်ထားနော်၊ ဟော... ပျက်တောင်ဆတ်ပြီ အဲဒါ'

ဆိုပြီး ဘရသေ့ကြီး ညှပ်အပါးလေး နဲ့ ကိုင်ထားသည့် ပြာထုပ်ကလေးကို တစ်ခါတည်း လုံအတွင်းသို့ ပစ်ထည့် လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ကြေးနီရည်ပေါ်တွင်

သက်တံသဖွယ် အရောင်စုံထွက်ပြီး ပြာထုပ်လေးသည် သီတင်းကျွတ်မီး ပန်းကဲ့သို့ ဖြာခနဲ တစ်ချက် ဆတ်လိုက် ပြီး ကြေးရည်သည် ကိုခနဲ တစ်ချက် မြည်ပြီး ငြိမ်ကျပွားလေသည်။

ထိုအခါ ဘရသေ့ကြီးက ဦးသူတော် ဖိုကို မပြတ် ဆက်ဆွဲထား။ နောက် နာရီဝက် အချိန်ပြည့်မှ ရပ်ပြီး ဖိုတိုက် ထဲမှာ အလိုချမ်းထားလိုက်ဟု မှာပြီး ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ပြန်ထိုင်၍ ကွမ်းယာပြီး ကွမ်းမြို့နေလေတော့သည်။

အားလုံးပြီးသွား၍ လုံအေးသည့် အခါ ဖိုခွင်အတွင်းမှ ထုတ်ယူပြီး ဘရသေ့ကြီးထံ လုံကို အပ်လိုက်လျှင် ပဲ လုံခွဲသည့် ရိုက်တံကလေးနဲ့ ခွဲလိုက် သည့်အခါ ဝါဝင်းပြီး စိုအိနေသည့် ယခင်ထည့်ထားသည့် ကြေးနီပမာဏ ထက် တစ်ဝက်ခန့်သာ ခန့်မှန်းရသည့် သတ္တုအလုံးကလေး ထွက်လာပါ သည်။

ဦးသူတော်ကြီးက ချိန်ခွင်နှင့် ချိန် ကြည့်သည့်အခါ မူလ အလေးချိန် တစ်ကျပ်သားအတိုင်းရှိပြီး ဓာတ် အသားမှာ ဝင်းဝါဖိုအိပြီး အနစ်ကျ၍ ကျစ်လစ်ပြီး ဦးသူတော်ကြီးလက်က မချချင်အောင် ဖြစ်နေပေသည်။

'ကဲ မောင်သူတော်ရေ မင်းရဲ့စကား ခံအတိုင်း တပည့်ရင်းလို သဘောထား ပြီး ကျုပ်ရဲ့ပညာအမွေကို လက်တွေ့ ပြခဲ့ပြီပြီ။ အခု မြင်ခဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့အတိုင်း မောင်ရင် မီးပညာကို ခန့်မှန်းတတ်၊ အကဲဖြတ်တတ်မယ်ဆိုရင် အခုလိုပဲ လုပ်တိုင်းဖြစ်ပြီပေါ့။

အဲ... မီးကို လိုက်လို့မမိရင်တော့ နည်းဘယ်လောက်သိသိ လုပ်တိုင်း မဖြစ်ခဲ့ရင် ကျုပ်တာဝန်ကလေးက ကျေ ပြီ။ ကျန်တာ မောင်ရင်နဲ့ ဉာဏ်ပါရင် က ဆုံးဖြတ်ပေးမှာပဲ'

ဟု နိဂုံးချုပ်လိုက်လေသည်။

နံနက် အရုဏ်တက် အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးလျှင်ပဲ ဘရသေ့ကြီးသည် ဆရာတော်ကို တံည်းဆိုခွင့်ပြု၍ ကျေးဇူးတင်ဦးတင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီး ဦးသူတော်ကြီးကိုလည်း နှုတ်ဆက်ပြီး ကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

ဦးသူတော်လည်း မနေ့က ဖြစ်ခဲ့တွေ့ကြုံခဲ့သည်များကို တရေးရေး မြင်ရောင်ပြီး ပြာထုပ်ကလေးနဲ့ပေါက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝါဝင်ဖိုအိနေသည့် ဓာတ်သားလေးကို အသိ ပန်းထိမ်ဆိုင် သို့သွား၍ ပြကြည့်သောအခါ “ဦးသူတော်ရေ ရွှေဂေါ်းကို ကျိုလာတာလား၊ တစ်ခါတည်း ရောင်းသွားမလား” ဟု မေးလေသည်။

ဦးသူတော်မှာ “ဟေ အေး” ဟု တစ်လုံးတည်းသာ ပြောပြီး ဓာတ်သားလေးကို ကောက်ယူပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်ချလာလေတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း ဝမ်းသာအားရ အကျိုးအကြောင်းစုံ လျှောက်ထားပြီး ဖိုခန်းဖရပ်သို့ အပြေးလာပြီး မနေ့က ဘရသေ့ကြီး ပြသခဲ့သည့် အတိုင်း သုံးပုံကျန်နေသည့် ပြာကလေးကို တစ်ပုံယူပြီး ပထမနည်းစဉ်အတိုင်း ထပ်တူ ဓာတ်ထိုးလေသည်။

သို့သော် ကြေးရည် ဆိတ်မျက်လုံး ကျလာပြီး ကြေးရည် မျက်တောင်ခတ်သည့်အချိန်ကို အမှန်းရခက်နေလေသည်။

ကြေးရည်လေး နည်းနည်း အရောင်မှိန်လာသည့်အချိန် “ကဲ... ဖြစ်ချင်တာတွေဖြစ်ကွာ” ဆိုပြီး ပြာထုပ်ကလေးကို ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ဒါပေမည် မနေ့က ဘရသေ့ကြီး ပြခဲ့သလို သက်တံမထွက်၊ ဝိးပန်းပြ

ဘဲ အသံ ငြိမ်သက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဒါနဲ့ အားလုံးပြီး၍ လုံကို ခွဲကြည့်လိုက်သည့်အခါ နီနီရဲရဲကို ကြေးရည်ကြီး လိုပဲ တွေ့ရလေသည်။ ဝါဝါစိုစို ကိတ်ဓာတ်ကို မတွေ့ရပေ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ်၊ တစ်ခါပြီးတစ်ခါ အကြိမ်ကြိမ်အလီလီ ကြေးနီပိဿာနဲ့ချိုးကုန်၍ ကျောင်းမကြီးပေါ်မှ ဒန့်မောင်းထောင်ခွက်ကြီးများလည်း သက်န်းကတော့ထိုးစရာပင် မကျန်တော့လောက်အောင် ကုန်ခဲ့လေသော်လည်း ဘရသေ့ကြီး ပြခဲ့သည့်အတိုင်း “ကြေးရည် မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်သည့် ဖိးချိန်ကို ဖမ်း၍ မရနိုင်ခဲ့ပါ”

ဤသည်တို့မှာ စာရေးသူ၏ ဆရာတော် အာဇာနည်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ငယ်စဉ် ကိုရင်ဘဝမှာ အနီးကပ်တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်ရသော်...

အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်ပညာတွင် “နည်းကမဂေင် ဝိးကဂေင်၏ ဉာဏ်ချင်းတူယူပေတော့” ဆိုသည့် စကားရပ်သည် အဂ္ဂိရတ် ဓာတ်ပညာရပ်ကြီး တစ်ခုလုံး၏ ခက်ခဲခက်ခဲပုံ “ကံ၊ ပါရမီ ဉာဏ်ပညာတို့ ပြည့်စုံမှသာ အောင်မြင်ပြီး မြောက် ခရီးပေါက်နိုင်မည် ဆိုသည့် “ဥပဒေသ” ကို ဖော်ညွှန်း ပြနေပေတော့သည်။

အဂ္ဂိရတ် ဝါသနာရှင်အပေါင်း...

“နည်းမှန် ကံမရွေးဘဲ ဉာဏ်ပြော၍ အောင်ပွဲ ယူနိုင်ကြပါစေသော်”

ဦးမင်းစင် (ရွှေနှောင်း)

စာမျက်နှာ (၂၁၇) မှ အဆက်

ကာထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ဂ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ သောကြာဂြိုဟ်နဲ့အစစ်က ကံလမ်းကြောင်းတိုတစ်ခုဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့တက် ကိုင်းထွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ဃ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ကံလမ်းကြောင်းရှည်တစ်ခုဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့မှ အားကောင်းစွာ ထွက်ပေါ်နေပြီး သံဃောဓဉ်လမ်းကြောင်းငယ်ပူးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသင်္ကေတများကြောင့် ပြည်တွင်းမှ ထွက်ခွာပြီး ပြည်ပမှာ သမီးနဲ့အတူ သွားရောက် အခြေချနေထိုင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ဟာ ကံလမ်းကြောင်းကို လာမှတော့ သံဃောဓဉ်လမ်းဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သားသမီးရဲ့ အကူအညီ အထောက်အပံ့ လမ်းကြောင်းအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်ကြောင်း သိရှိပါတယ်။

နိုင်ငံခြားခရီးသွားလမ်းကို မတွေ့ရပေမယ့်လဲ နိုင်ငံခြားသွားရောက် နေထိုင်ရတတ်တဲ့ အခြားသင်္ကေတတွေ ရှိသေးတယ်ဆိုတာကို ဗဟုသုတ ရလိုက်ပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာထုတ် တိုများရရှိကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေဒင်ပညာသူဇေတီ

ယာဇ္ဇ

သီးနှံအထွက်ကောင်းတို

တောင်သူလယ်သမားကြီးရဲ့ လက်တွေ့အသော်တောင်း ဝါထာတော်

ကောင်းမြင့်မြင့်စိန်

ကျွန်တော်ဟာ မိတ္ထီလာမြို့နယ်က ကုက္ကိုကျွန်းရွာကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၈)ရက်နေ့က အလည်အပတ်သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်သူရဲ့ ဇာတိရွာလဲဖြစ်။ အိမ်သူရဲ့ မိခင်ကြီးကိုလဲ နှစ်သစ်ကူးဖြစ်လို့ ကန်တော့ရန် သွားရောက်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ရက် ဧပြီလ(၉)ရက် မနက် (၉)နာရီမှာ မြောင်းပေါက်ရွာက ဦးထွန်းရွှေနဲ့ စကားလက်ဆုံကျခဲ့ပါတယ်။ ဦးထွန်းရွှေဟာ ယခု အသက်(၆၆)နှစ်ရှိပါပြီ။

ကျန်းမာသွက်လက် ဖျတ်လတ်နေဆဲပါပဲ။ တောင်သူလယ်သမားကြီးတစ်ဦးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခေတ်အမြင် ခေတ်အတွေ့ ရှိပါတယ်။ ဘာသာတရားလဲ လေးစားကိုင်းရှိုင်းပါတယ်။

ဦးထွန်းရွှေငယ်စဉ် အရွယ်ကောင်းစဉ်က သူကိုယ်တိုင် နံ့ဩဖွယ် အဖြစ်ဆန်းတစ်ခု ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဆန်း မကြုံခင်က ဘာသာရေးကို သိပ်စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ ဘာဂါထာ၊ ပရိတ်တော်ကိုမျှ မရွတ်ခဲ့ပါ။ ခပ်ရမ်းရမ်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း နေခဲ့ပါတယ်။

လူတစ်ဖက်သားကို ရိုက်ဖို့နက်ဖို့ လက်မနှေးပါ။ ရွာမှာလဲ လူကြီးပိုင်း၊ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း တာဝန်ယူထားတော့ စိတ်မာန်ကလဲ ခပ်ထက်ထက် ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

မိမိနဲ့ မိမိသားစု၊ မိမိရပ်ရွာကို မထိပါနဲ့၊ မထိလေးစားမလုပ်နဲ့ လုပ်လာသူကိုတော့ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် မညှာ

• တောင်သူလယ်သမားကြီး ဦးထွန်းရွှေ (မြောင်းပေါက်ရွာ မိတ္ထီလာမြို့နယ်)

တာပါ။ ချက်ချင်းလက်တုံ့ပြန်ရမယ့် ကျေနပ်တတ်သူဖြစ်ပါတယ်။

ဦးထွန်းရွှေက သူရဲ့ ငယ်စဉ်က အကြောင်းတွေကို ပြောပြခဲ့ရာ သူပြောတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်းကို သူပြောတဲ့အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

‘ငါ အသက်(၃၅)နှစ်လောက်က ပေါ့။ ညနေ မှောင်စပျိုးတဲ့အချိန်မှာ ရွာမြောက်တံခါးက လူတစ်ယောက် ဝင်လာတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ငါ အသိလို့ ထင်ခဲ့တာ။ လုပ်စရာလေး တစ်ခုလုပ်နေတုန်းမို့ နှုတ်ထွက်လိုက်ရတာ။’

ငါ့အိမ်သွားတာဖြစ်မယ်ထင်လို့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပြီး နောက်က လိုက်သွားတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ မိန်းမကို

ညွှန်သည့်မလာဘူးလားလို့ မေးတော့ လူတစ်ယောက်တော့ အိမ်ဝင်းထဲ ဝင်လာပြီး ဖြတ်သွားတယ်။ ဘာမှလဲ ပြောမသွားဘူးတဲ့။

အဲဒီတော့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ကသိကအောက် ဖြစ်သွားတယ်။ ငါ့အသိထဲက မဟုတ်ဘူး။ လူစိမ်းပဲဖြစ်မယ်။ ဒီလို ညအချိန် ဘာလို့လာတာလဲ။ ငါတို့ရွာတွေက ညဘက်ဆို လူစိမ်းတွေကို သတိထားတယ်။

အဲဒီအချိန်က တချို့ ရွာနားနီးချင်း ရွာတွေမှာ လူဆိုးလူခိုးတွေရှိတယ်။ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်မစားတဲ့သူတွေ ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် ငါလဲ အဲဒီလူ ထွက်သွားတဲ့ဘက် မေးပြီးတော့ နောက်က ချက်ချင်း လိုက်တော့တာပဲ။ ရွာအပြင်ရောက်တဲ့အထိ မတွေ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ငါ့ရဲ့ မြင်းကိုစီးပြီး ရွာအပြင် ယာခင်းတွေထဲ အထိ လိုက်ရှာတယ်။

လူတစ်ယောက်ဟာ “သဲတောညောင်အိုင်ရွာ” ဘက်သွားနေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ငါလဲ မြင်းစီးပြီး လိုက်တာပေါ့။ အဲဒီလူကလဲ နောက်က လိုက်လာသံကြားတော့ ထွက်ပြေးတယ်။ ငါက သူ့ရှေ့နားရောက်တော့ မြင်းနဲ့ ဝင်တိုက်ထယ် မြင်းက သူ့အပေါ်က ကော်သွားတယ်။

ငါလဲ မြင်းပေါ်က ဆင်းပြီး အဲဒီလူကို လက်သီးနဲ့ထိုးတာပေါ့။ အဲဒီလူကလဲ ငါ့ကို ပြန်ထိုးတယ်။ ငါနဲ့ အဲဒီလူနဲ့

ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်နေတုန်း ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်။

ဟာ... ဒီလူတာ လူကောင်းပဲ။ သူ့မှာ ဘာလက်နက်မှလဲ မပါဘူး။ သူ့ရုပ်ကလဲ မရိုးသားတဲ့ ရုပ်မဟုတ်ဘူး။ တည်ကြည်တယ်။ ဒါနဲ့ ငါက သူ့ကို ဆက်ပြီး ရန်မလုပ်တော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ငါတို့ရွာသားတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး အဲဒီလူကို ဘေးနဲ့ ဝင်ခုတ်တယ်။ ဒီတော့ ငါက ကြားထဲက တားလိုက်ရတယ်။

“ဟာ...မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့” ဒီလူက လူကောင်း မလုပ်နဲ့” လို့ ပြောမှ ဘေးနဲ့ ဆက်မခုတ်တော့တာ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူ ထွက်ပြေးတယ်။ ရွာထဲက ရွာသားတွေကလဲ ရွာထဲ လှစ်မ်းဝင်တယ်ကြားလို့ တုတ်တွေ၊ ဘေးတွေဆွဲပြီး ဆူဆူညံညံနဲ့ လိုက်လာနေကြပြီ။

အဲဒါနဲ့ ငါ့မှာ အဲဒီလူကို “ဟေ့လူထွက်မပြေးနဲ့၊ ရွာက လူတွေလိုက်လာကုန်ပြီ။ မပြေးနဲ့၊ ပြေးရင် ပိုဆိုးမယ်” လို့ လှမ်းအော်ပြောရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူက မရပ်ဘူး။ ဒီတော့ ငါ့မှာသူ့နောက်လိုက်ဖမ်းရပြန်တာပေါ့။

ရွာက လူအုပ်ကြီးရောက်မလာခင် သူ့ကို ဖမ်းချုပ်ထိန်းသိမ်းနိုင်မှ သူ သက်သာမှာ။ အဲဒီလူကလဲ ငါ့ကို နားမလည်ဘူး။ ပြန်ခုခံ ထိုးကြိတ်နေတယ်။ ငါ့မှာ မနည်းထိုးကြိတ်ပြီး ချုပ်ထားရတယ်။

ချုပ်ထားပြီးမှာ “ခင်ဗျား... ငြိမ်ငြိမ်လေးနော် ကျုပ်က လူမှားပြီး ခင်ဗျားကို လိုက်ဖမ်းတာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ဘယ်သွားမှာလဲ၊ ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ” လို့ ငါက မေးလိုက်တယ်။

ကျုပ် ညောင်အိုင်ရွာသားပဲ။ ရွာကို ခဏပြန်လာတာ။ သာစည်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ မြေတိုင်းအင်စပတ်တော်ပဲ။ ကျုပ်နာမည်က မြတ်စံ

လို့ သူက ပြောတယ်။

‘ဟုတ်ပါပြီ ခင်ဗျား ငြိမ်ငြိမ်နေနော်။ ရွာကလိုက်တာတဲ့ လူတွေကို ကျုပ်ရှင်းပြလိုက်မယ်။ ပြီးရင် ခင်ဗျားကို လိုက်ပို့ပေးမယ်’

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

‘ဒါနဲ့ ငါလဲ ရွာသားတွေ ရောက်လာတော့ ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပြရတာပေါ့။ ရွာသားထဲမှာပါတဲ့ တစ်ယောက်က ညောင်အိုင်သား။ ငါတို့ရွာသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး ငါတို့ရွာမှာပဲနေတာ။ အဲဒီရွာသားကလဲ ငါပြောတာ ထောက်ခံတယ်။

‘ဟုတ်တယ်... သူ့ကို သိတယ်။ မြေတိုင်းအင်စပတ်တော် ကိုမြတ်စံဟုတ်တယ်’

ပေါ့။ ဒါနဲ့ အဲဒီရွာသားကိုပဲ ကိုမြတ်စံကို ညောင်အိုင်ရွာကို လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်ရတယ်’

‘ငါက ကိုမြတ်စံကို ခင်ဗျားမှာ ဘာအဆောင်ကောင်းရှိလဲ၊ ကျုပ် အံ့ဩတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားကို ရန်လုပ်ဖို့ လိုက်လာပြီးမှ ခင်ဗျားကို ကာကွယ်ချင်စိတ်၊ ကယ်တင်စိတ် ပေါက်သွားတယ်။ ဗဟုသုတပေါ့ဗျာ ပြောပါဦး’

လို့ မေးမိတယ်။ ဒီတော့ ကိုမြတ်စံက...

‘ကျုပ်မှာ ဘာအဆောင်ကောင်းမှ မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကလေးဘဝကတည်းက “သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ” ကို အမြဲအစွဲ ရွတ်ခဲ့တယ်။ ဘယ်သွားသွားရွတ်တယ်။ ဟိုတစ်ခါက ရထားမှောက်တုန်းကလဲ ကျုပ် လွတ်သွားခဲ့ဖူးတယ်။

ကျုပ်က ရထားနဲ့ လိုက်သွားမလို့ ရထားကလဲ စ.ထွက်နေပြီ။

ရထားတွဲအပေါက်ဝက သံတန်းကို ဆွဲတက်နေတုန်း နောက်က လူတစ်ယောက်က ပြန်ဆွဲချခံလိုက်ရပြီး ရထားနဲ့ လိုက်မသွားရဘူး။

ဘယ်သူ့ဆွဲချလိုက်သလဲလို့ ရှာကြည့်တော့လဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ အနီးအနားမှာ မတွေ့ရဘူး။ အဲဒီနေ့က အဲဒီရထားမှောက်လို့ လူတွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်တယ်။ သေသူ သေ၊ ဒဏ်ရာရသူ ရကြတယ်။

ကျုပ်က ကံကောင်းလို့ အဲဒီရထားနဲ့ ပါမသွားခဲ့ဘူး။ အဲဒါလဲ “သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ” တော်တန်ခိုးပါပဲ။

ကျုပ်က အိမ်က ထွက်လာကတည်းက ရွတ်နေခဲ့တာကိုး’

တဲ့။

‘ငါလဲ အတော်အံ့ဩသွားတယ်။ “သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ” ကိုလဲ အတော်ယုံကြည်သွားတယ်။ အဲဒီနေ့က စပြီး ဒီနေ့အထိ ငါလဲ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကို နေ့တိုင်း ရွတ်တော့တာပဲ။

တကယ်ကို ထူးပါတယ်။ ငါလုပ်တဲ့ ယာတွေလယ်တွေက အံ့ဩလောက်အောင်အထွက်ကောင်းတယ်။ ငါတို့နယ်မှာစပါးတစ်ထောင်ချီတာ ငါပဲရှိတယ်။

ပဲတွေ၊ နှမ်းတွေလဲ တင်းရာချီပြီး မှတယ်။ ဘေးရန်လဲ ကင်းတယ်။ လူလဲ ကျန်းမာတယ်။ မင်းတို့လဲ မယုံမရှိနဲ့ဗျာ။ အမြဲတမ်းသာ ရွတ်၊ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာက လက်တွေ့ အကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်ဗျာ၊ ကိုယ်တွေ့ပါဗျာ’

‘ဟုတ်ပါပြီဗျာ... ကျွန်တော်လဲ ယုံပါတယ်။ ရွတ်လဲ ရွတ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးလဲ တင်ပါတယ် ဦးထွန်းရွှေရယ်’

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

တစ်နေ့သောအခါ စာရေးသူသည် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ အောင်ကျော်စိုး ကုန်စုံဆိုင်သို့ ဈေးဝယ်ရန် ရောက်သွားခဲ့သည်။

အောင်ကျော်စိုး ကုန်စုံဆိုင်၏ ဘုရားစင်အောက်နားတွင် စင်လေးတစ်စင်ပေါ်တွင် အင်းတစ်ချပ်ကို တင်ထားပြီး အမွှေးတိုင် ထွန်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားလာကာ...

“ဟေ့ကောင် အောင်ကျော်စိုး မင်း အမွှေးတိုင် ထွန်းထားတာ ဘာအင်းလဲကွ”

‘အရောင်းအဝယ် ကောင်းအောင် ဆရာကြီး စီရင်ပေးထားတဲ့ အင်းပေါ့ကွာ’

‘အင်း... ဆိုစမ်းပါဦး’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးလလောက်က ငါ ကုန်စုံဆိုင် အရောင်းအဝယ် ကျဆင်းသွားရုံတင် မကဘဲ အကြွေးပါ တင်လာခဲ့တယ်။ အဲဒါနဲ့ ငါလဲ ကြံရာမရဖြစ်ပြီး မိတ်ဆွေတစ်ဦး အကူအညီနဲ့ ဆရာကြီးဆီကို သွားခဲ့တယ်’

‘ဘယ်...ဆရာကြီးလဲကွ၊ နာမည်ကကော...’

‘နာမည်က ဦးအုန်းကျော်၊ အသက်က (၈၀)နီးပါးလောက်ရှိပြီ’

‘ဒီအင်းကို ရပြီးတဲ့အခါ ဘာတွေ ထူးခြားခဲ့သလဲ’

‘ဆရာကြီး မှာတဲ့အတိုင်း ကံငါးပါးကို လုံအောင် ထိန်းတယ်ကွာ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်နေ့ (၉)ပတ် မနက်ပုံမှန်စိပ်တယ်။

အဲဒီနောက် (၄၅)ရက် တစ်လအတွင်းမှာပဲ အရောင်းအဝယ် တိုးတက်လာခဲ့တယ် သူငယ်ချင်း’

‘ငါ ယူကြည့်လို့ ရမလား’

သာသာသီခြုံ

အစီအစဉ်

‘မင်းကတော့ စာရေးဆရာပီပီ ရေးကွက် ကုန်ကြမ်းရှာပြန်ပြီ’

ဟု ဆိုကာ ထိုအင်းချပ်လေးကို ယူ၍ ပြလေသည်။

စာရေးသူသည် အင်းချပ်ကို အပြန်အလှန် ကြည့်ရင်း ကြေးဝါပြားပေါ် ရေးထားကြောင်း သိရသည်။

အင်းဆန် ထည့်သွင်းပုံမှာ ခရုပတ်ပုံဖြစ်ပြီး အရောင်းအဝယ် အတွက်သာ ရေးသွင်းထားသော “ဥုံ ဝီယဝါယေ ဝီယေသွားဟဲ့” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အင်း၏ ဘေးပတ်လည်တွင် ဇေယျံသုခံ၊ ဇေယျံလာဘံ၊ ဇေယျံဝိပဿ၊ မမဓိတ္တံဟု လက်ယာရစ် ရေးသားထားလေသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူသည် ကံမရာမပါသွား၍ ပုံကြမ်းကို ကူးယူပြီး မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ပေးမိသည်။

‘ပီပီအိမ်ရှိ ဘုရားမှာ ယုန် ပိုးယောက်တာနဲ့ ဘုရားပန်း၊ ယောက်တော်ရေကပ် ဆီပစ္စည်းပြီတာနဲ့ ငါ့ငါ့ပီပီလဲ ဘုရားကို’

ရတယ်။ နောက်ပြီး ဆိုင်ကို ရောက်တာနဲ့ အဲဒီအင်းကို ရေလဲစိမ်ပြီး “ဥုံ...ဝီယဝါယေ ဝီယေသွားဟဲ့” ဆိုပြီး (၃၇)အုပ် ဂါထာစုတ်ပြီး ဆိုင်ကို ဟက်ဖုန်းပေးရတယ်’

‘အေး... အခုလို သိရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ’

ထို့နောက် စာရေးသူသည် ဆပ်ပြာနှင့် သွားတိုက်ဆေး ဝယ်ပြီး ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

ပေါ်လွင်ဦး(ဇော်)

ဇေယျံ သုခံ

ဥုံ	ဝီ	ယ
သွား	ဟဲ့	ဝါ
ယေ	ဝီ	ယေ

ကဏ္ဍ ကြေးမဝ

အောင်နန်းရုပ်သား ဆရာတော်ကြီး

ဒေါ်လှနုဝိဇ္ဇာ
(B.Sc, H.C.P., Dip.Ed)

မြစ်ကြီးနားမြို့တွင် အောင်နန်းရုပ်ကွက်ရှိပါသည်။ အောင်နန်းရုပ်ကွက်တွင် မဟာစည်(တိုက်ခွဲ) သာသနာ့ရိပ်သာရှိပါသည်။ အောင်နန်းရိပ်သာဟု ခေါ်ပါသည်။ အောင်နန်းရိပ်သာကို စက္ကနီး တည်ထောင်ခဲ့သော ဦးပညာသာရကို အောင်နန်းရိပ်သာဆရာတော်ကြီးဟု ခေါ်ကြပါသည်။ မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ အသက်(၄၀)တွင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

မဟာစည်(ခွဲ) သာသနာ့ရိပ်သာဖွင့်ခဲ့ပါသည်။ စက္ကနီး ကျောင်းဒါယိကာမကြီးမှာ ဒေါ်မြကြည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိတွင် ပြည့်စုံခဲ့ပါသည်။ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး ဦးသောဘနထံ၌ ပဋိပတ္တိကို နည်းခံခဲ့ပါသည်။ ကျွမ်းကျမ်းကျင့်ကျင့် ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအတိုင်း တရားပြသတော်မူပါသည်။ တရားဟော မွေကထိကလည်း ဖြစ်ပါသည်။ တော်လည်းတော်၊ ကျော်လည်းကျော်သော မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်ကြီးပါ။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာစကားပီသလှပါသည်။ မြစ်ကြီးနားမြို့သံဃာတော်များတွင် အသားညိုညို

သကန်းတိုတို(အညိုရောင်သကန်းသာဝတ်ရုံပါသည်။) စကားတိုတို၊ စိတ်မြန်မြန် ဘုန်းကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြရသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပါ။

ဝိနည်း၊ စည်းကမ်းကို အလွန်အလေးထားသော ဆရာတော်ကြီးပါ။ လက်ထောက် (တရားစစ်)များကိုလည်း ဝိနည်း၊ စည်းကမ်း အလေးထားစေပါသည်။ ဝတ္ထုငွေ မည်သည့်အခါမျှ မထိမကိုင်ပါ။ ဝတ္ထုငွေကို လင်ပန်းဖြင့် ထည့်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင် တင်ပြီး ကပ်လှူစေပါသည်။

အခြားသော လှူဖွယ်များနှင့်ရော၍ ဝတ္ထုငွေကို ရေစက်ချစေပါသည်။ ငွေကို ကပ္ပိယကာရကများက သိမ်းဆည်းပါသည်။

အလှူများ(ပင့်ဖိတ်သော အလှူများ)မှ လှူလိုက်သော ငွေများကို ကျက်သရေခန်းတွင်းရှိ ဖျာအောက်မှာ ကပ္ပိယများက ထားပေးရပါသည်။ “ငွေလိုအပ်လာလျှင် ဖျာအောက်မှာ သွားယူကြ” ဟုသာ မိန့်တော်မူပါသည်။ ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်း (တယ်လီဖီးရှင်း၊ တယ်လီဖုန်း)များ အလှူမခံပါ။ လှူလိုသောသူများက နောက်ဆုတ်သွားရပြန်ပါ။

စာရေးသူ၏အတွေးသည် ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးထံ၌ တရားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ အသက်(၆၀)နားနီးနီးက ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည် ဖလံယဉ်မွှေးပွင့်တော်တရားနာခဲ့ရာ တရားအားထုတ်ခဲ့ရပါ

သည်။

မြစ်ကြီးနားမြို့တွင် အောင်နန်း ရိပ်သာ၌ တရားအားထုတ်ပါသည်။ အသက်(၈၀)ကျော်နေပြီ ဖြစ်သော် လည်း ရိပ်သာသို့ သွားလေ့ရှိပါသည်။ အဘွား၏သာ(စာရေးသူ၏ ဦးလေး)က ကားဖြင့် လိုက်ပို့ပေးပါသည်။ သွားနိုင် တရားနာနိုင်ပါသေးသည်။ စာရေးသူ ကလည်း ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် အဘွားနှင့်အတူ ရိပ်သာသို့ ရောက်မြဲ ပါ။

စာရေးသူ၏ဖခင် (ပညာရေးကိစ္စ ဖြင့် မြစ်ကြီးနား ရောက်တိုင်း)ကလည်း ရိပ်သာသို့အခြံသွားပါသည်။ စာရေးသူ ကတော့ ရှေးရိုးဘုန်းကြီး(ဘုရား သား တော်အဖြစ် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းနေခြင်း) အဖြစ် အလွန်မတန် ကြည်ညိုသော ကြောင့် အခွင့်သာတိုင်း ရိပ်သာသို့ ရောက်ပါသည်။ အနီးနေရလေ ကြည် ညိုဖွယ်များကို ကြည်ညိုလေဖြစ်ခဲ့ရပါ သည်။ **တစ်နေ့(၃)ခါ ဘုရားရိုခိုးရ မည် [တရားအားထုတ်မှု(၃)ခါ]ဟု အမြဲမိန့်ပါသည်။**

(ဝါတွင်း၊ ဝါပ) လပြည့်၊ လကွယ်၊ ဆန်း(၈)ရက်၊ ဆုတ်(၈)ရက်တိုင်း ဆရာတော်ကြီး နေ့လယ် တရားဟော ပါသည်။ (ဝါတွင်းနှင့် သင်္ကြန်အချိန်များ တွင် ယောဂီများ ပြည့်နေလေ့ ရှိပါ သည်။)

တရားမဟောမီ ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓကို ရိုခိုးပါသည်။ ပီသကြည်မြဲသော အသံ တော်က ကြည်ညိုဖွယ်အတိပါ။ ပြီး လျှင် မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးကို ရိုခိုး ပါ၏။

“ဝိပဿနာရွှေလမင်း၊ ငါကိုယ် အတွင်း လင်းနေပြီ၊ ငါလိုလူ ငါလို သား ငါနဲ့ မခြားရစေမည်” ဟု တရား စတင်ဖွင့်ပါသည်။ တရားဟောသော

အခါ လူပြိုနိုးများ နားလည်အောင် ဟောပြောပါသည်။ လင်္ကာသံပေါက် များကို ချပေးပါသည်။ လွယ်ကူ၍ ချက်ချင်းမှတ်မိပါသည်။

တရားဟောရင်း၊ ဘုရား၏ မေတ္တာ သုတ်စသော သုတ်တော်များမှ **“မေတ္တာဋ္ဌ သဗ္ဗလောကသ္မိ၊ ဗာနသံ ဘာဝယေ အ၊ ပရိယာဏံ၊ ဥဒ္ဓံ အစော စ တိရိယဋ္ဌ၊ အ၊ သမ္မာဓံ အ၊ ဝေရ မ၊ သပတ္တံ”** ကို ချပေးလေ့ရှိ၏။ သက် တော်တည်ဂါထာ **“ယဇ္ဇောသိ ယဇ္ဇောသိ၊ ကီကာရဏာ၊ ယဇ္ဇောသိ အဟန္တိ တံ စာနာမီ”** ကိုလည်း ချပေးလေ့ရှိ၏။ အကျိုးအလွန်များပါသည်။ အမြဲရွတ် ကြပါဟု မိန့်တော်မူပါ၏။ **ဘုန်းကြီး၏ လက်သုံးပါဟု ဆိုလေ့ရှိပါသည်။** (သာသနာ့ရိပ်သာ စည်ပင်တိုးပွား အောင် ရွက်ဆောင်ရာ၌ အသုံးပြုတော် မူဟန် ရှိပါသည်။)

တရားဟောချိန် တစ်နာရီအတွင်း ရှင်းလင်းအောင် ဟောပါသည်။ (မဟာ စည်ဆရာတော်ကြီး ဟောတော်မူခဲ့ သော တရားများကိုပင် ပြန်လည် ဟောပြခြင်းပါ။ သို့သော် ပရိယတ္တိ ကျွမ်းကျင်လှသဖြင့် အလိုရှိသလို ဟောပြနိုင်ပါသည်။)ပြီးလျှင် တရား မှတ်စေပါသည်။

တရားမမှတ်မီ...
'တပ်ယှဉ်ထွက် ထိုင်နေပါ။ ဒါမှာ ပြောင့် ဒောက်ထား။

ပလုပ်ကူမြေ ပြင်ပြင်နေ စိတ်တွေပလွပ်ပါ။ မျက်စိပိုက်ကာ ခေါင်းတည့်ပါ။ ဝမ်းမှာ စိတ်ကိုထား'

ဟု ရွတ်ဆိုစေပါသည်။ (ဆရာတော် ကြီးက ရှေ့မှတိုင်၍ တရားနာသူများက လိုက်ဆိုရပါသည်။)

တရားမှတ်နေစဉ်၊ ပလွင်ပေါ်မှ ကြည့်၍ ညွှန်ကြားပါသည်။ ပရိသတ်

များတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော တရားကို ဟောပါသည်။ စိတ်တွင်း ခံစားချက် များကို ဟောပါသည်။ ကိုယ့်ကို ဟော ကြားနေသည့်အချက်များကို တရား မှတ်သူများက သိရှိကြပါသည်။

တရားပွဲပြီးလျှင် မေတ္တာပို့ပါသည်။ အားသွင်းပြီး စိတ်စိုက်၍ မေတ္တာပို့ခြင်း ပါ။ ဆရာတော်ကြီးက ရှေ့က တိုင်ပေး ပရိသတ်များကလည်း စိတ်ပါလက်ပါ မေတ္တာပို့ကြပါ၏။ (၃၁)ဘုံသား အကုန် ကြားပါပေတော့။

ဝါတွင်း၊ သင်္ကြန်အချိန်များတွင် ယောဂီ အလွန်မတန် များပါသည်။ မြစ်ကြီးနားမြို့ပေါ် ရပ်ကွက်များ (ရန်ကြီးအောင်ရပ်ကွက်၊ ကျွန်းပင်သာ ရပ်ကွက်နေသူတို့သည် မဟာစည် ဆရာတော်ကြီး၏ဇာတိ ရွှေဘိုဆိပ်ခွန် မှ လာရောက်ကြသူများပါ။ ဆိပ်ခွန် ဇာတိသားများ (ရက်ကန်းပညာဖြင့် မြစ်ကြီးနားတွင် အခြေစိုက် နေထိုင်ကြ ပါသည်။) အနီးရှိ ရွာများ၊ မိုးကောင်း တစ်နယ်လုံး၊ မိုးညှင်းတစ်နယ်လုံး ဟိုပင်တစ်နယ်လုံးရှိ ယောဂီများပါ။

ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် အနီးကပ် တရားပြသ စောင့်ရှောက်ပါ သည်။ တရားစစ်ဆေးပါသည်။ အသက် (၇၀)ကျော်လာသောအခါ လက်ထောက်တရားစစ် (ဦးပဉ္စင်း)ကို စစ်ဆေးခိုင်းပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းပေါ်မှာ ရှိနေသော်လည်း ပြောကြားသမျှ ဖြစ် ပျက်သမျှကို သိနေလေ့ရှိပါသည်။ အရေးကြီးလျှင် ချက်ချင်း ကျောင်းပေါ် က ဆင်းလာပြီး ကိုယ်တော်တို့ စစ်ဆေးပါသည်။ ဉာဏ်စဉ် တရားနာရ မည့်သူများကို ရွေးချယ်လေ့ရှိပါသည်။ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏ အသံ သွင်းတိပ်ခွေကို ဖွင့်၍ ဉာဏ်စဉ်နာစေ

ပါသည်။ ဉာဏ်စဉ်တရားဖွင့်တော့မည် ဆိုလျှင် ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုင်နေ သော ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ကြမ်းပြင်ပေါ် (နေရာထိုင် ခင်းထားသောနေရာ)သို့ ဆင်း၍ တရားနာပါသည်။

ယောဂီများရှေ့က တရားနာခြင်းပါ။ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးကို ရိုသေ လေးစားခြင်းပါ။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓရှိစဉ်က တရားကျင့်နေကြသော ရဟန်းများက ရှေ့တွင် ဗုဒ္ဓအတွက် နေရာခင်းထား လေ့ရှိသည်ဟူသော စကားကို အမှတ် ရစေပါသည်။

သက်တော်ကြီးလာသောအခါ (၈၀ ကျော်လာသောအခါ) တစ်ဦးတည်း တရားနာနေစဉ်တွင်လည်း ကြမ်းပြင်၌ သာ ထိုင်၍ နာနေလေ့ရှိပါ၏။ (ကုလား ထိုင်ပေါ် ထိုင်၍ တရားနာသည်ကို မမြင်ဘူးပါ။) မြတ်စွာဘုရားနှင့် မဟာ စည်ဆရာတော်ကို အလွန် ရိုသေပါ သည်။ (ဖခင်ကြီးကို ရိုသေသကဲ့သို့ ရိုသေလေးစားပါသည်။)

ဆရာတော်ကြီးသည် ဖျာပေါ်၌သာ ကျိန်းပါသည်။ (ခေတ္တခဏ လဲလျောင်း တရားမှတ်ခြင်း ဖြစ်ပါမည်။ ကျိန်းမည့် အချိန်တောင် ရှိမည်မဟုတ်ပါ။) ဆောင်းတွင်း၌ ချည်ကြမ်း အခင်း၊ ခင်း လေ့ရှိပါသည်။ ခမ်းနားသော အိပ်ရာ အသုံးအဆောင်များ အသုံးမပြုပါ။ (ပုံလွန်တော်မူသည်အထိပါ။)

ကျောက်စိမ်း အလွန်အောင်ကြ သောခေတ်မို့ ဒါယိကာ၊ ဒါယိကာမ များက လှူနိုင်ကြပါသည်။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီးက ကိုယ်တော်တိုင် အတွက် အသုံးမပြုပါ။ သာသနာ အတွက်သာ လှူစေပါသည်။

အနှစ်(၄၀)ကျော် အောင်နန်းရိပ်သာ တိုးတက်အောင် စိတ်စိုက်၍ လုပ် ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

အောင်နန်းရိပ်သာ၊ မဟာစည်သာသနာ့ ဗိမာန်တော်၏ ခမ်းနားမှုက (ထိုစဉ်အခါ က ဆိုလျှင်) ထည့်ဝါလှပါသည်။

သာသနာ့ ဗိမာန်တော်အတွက် အလှူငွေ လှူနေသောအချိန်ကပါ။ စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်း (အထည် ဆိုင်ပိုင်ရှင်)ကလည်း အလှူငွေ သွား လှူကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းက တရုတ် လူမျိုးအစစ်ပါ။ ဖခင်၊ မိခင်နှင့် ခင်ပွန်း သည်က တရုတ်အစစ်များပါ။ သူက ခေတ်ပညာတတ်ပါ။ ဘာသာရေးစာ များ အလွန်ဖတ်ပါသည်။ သဒ္ဒါတရား နှင့် ပြည့်သူပါ။ အလှူလည်း ရက်ရော ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား “သောတာပန် ဆိုသည်မှာ ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား” ဟု မေးလျှောက်ပါသည်။ ဆရာတော် ကြီးက...

‘သောတာပန်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ သိရင် ကိုယ်တိုင်လာပြီး တရားအားထုတ်ကြည့်ပါ’ ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ စာရေးသူကို မိန့်ပါသည်။

“ဆရာမလေး... သူငယ်ချင်းကို တရားအားထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းပါ” [ခင်ပွန်းသည်နှင့်အတူ စီးပွားရေး လုံးပန်းနေရသော၊ သားသမီး(၃) ယောက်အတွက် တာဝန်ပိနေသော သူငယ်ချင်းကို မတိုက်တွန်းဖြစ်ပါ။

ခင်ပွန်းသည် ဆုံးပါးသွားသောအခါ၌ လည်း သူငယ်ချင်းမှာ တာဝန်ပိနေရာ ပါသည်။ မတိုက်တွန်းသာပါ။] သူငယ် ချင်း ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါစေ။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဉာဏ်အလွန် ထက်မြက်ပါသည်။ စိတ်ထဲက လျှောက်ကြားသမျှကို သိနေပါသည်။ “ဆရာတော် သက်တော်ရှည်ပါ စေ” ဟု စာရေးသူစိတ်ထဲက မေတ္တာပို့ နေ၏။ စာရေးသူကို ကြည့်ပြီး...

‘အသက်(၈၀)ကျော်နေတာ တော်ရောပေါ့၊ ဘုရားတောင် (၈၀)ပဲနေတာပါ။ အသက် ယရှည်ရပ်ပါဘူး’

ဟု ချက်ချင်း မိန့်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ကပ္ပိယများမှ “ဆရာတော် ဆွမ်းများများ ဘုဉ်းပါ စေ” ဟု စိတ်ထဲက ဆုတောင်းကြပါ သည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘အသက်ကြီးသူများ ဆွမ်းများများဘုဉ်းရင် အစားအချိန်’ ဟု ချက်ချင်းမိန့်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ဆေးပညာ လည်း အလွန် တတ်မြောက်နိုင်နင်းပါ သည်။ ဆရာတော်၏ ဆေးများက အစွမ်းထက်ပါသည်။

ငှက်ချဉ် ငှက်ပျောသီးမုည့်ကို ပျား ရည်နှင့် စိမ်ထားသော ဆေးရည်များ၏ အစွမ်းက ထက်မြက်ပါသည်။ မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင် ယောဂီများအတွက် အစာမလိုသော အားဆေးရည်တစ်မျိုး ပါ။

မည်သည့်နေရာ၌ ဖြစ်ပျက်နေသော အကြောင်းကိုစွဲကုပ်င် သိနေလေ့ ရှိပါ သည်။ အခါတစ်ပါး၌ မြစ်ကြီးနားမြို့ တွင် စက်ဘီးနှင့် ကားတိုက်သောကိစ္စ ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ စက်ဘီးစီးသူမှာ သေဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။ ပြိတ္တာဘဝဖြင့် မစားရ မသောက်ရ နေရလှပါသည်။

နေရာကလည်း မရှိပါ။ လူများ သိအောင် ပူးကပ်ပြီး ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ကယ်မရသောကိစ္စကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

(မေတ္တာရှင်) အောင်နန်းရိပ်သာ ဆရာတော်ကြီးမှာ ထိုပြိတ္တာအား သစ်ပင်ကြီးတွင် နေရာချပေးပြီး ကိုယ်တိုင် အစာကျွေးပေးတော်မူပါသည်။ ထိုတနေ့ ကျွတ်လွတ်သည်အထိ ကူညီတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက တရားဟောရင်း “ပါတိတ်အမျိုးမျိုးကို စွဲလမ်းနေကြတာနော်။ ပါတိတ်ကို မတပ်မက်ကြနဲ့။ ပြိတ္တာဖြစ်ကြမယ်နော်” ဟု တရားဟောခဲ့ပါသည်။ (စာရေးသူတို့ ထိုင်းမှ အင်ဒိုနီးရှားမှ ပါတိတ်ကို ဝတ်ချင်သောစိတ်များ ငှပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပါသည်။) ရှက်စနိုးဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည်ညိုနိုင်အောင် အနိယာဖြစ်သည်အထိ တရားအားထုတ်ကြပါ”

“ဘယ်သူကမှ မဟုတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ့်ကို မဟုတ်ပါ” စည်စိမ်းချမ်းသာနဲ့ ငိုမင်္ဂလာကြည့် လောကကြီးမှာ စည်စိမ်းရပ်ကြီးဆိုတာ မရှိ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထာယ်သားလောက၊ ဘယ်သူ့ စည်စိမ်းကြိုနိုင်ဘူးနော်” ဟု ဆုံးမလေ့ရှိပါသည်။

အခါတစ်ပါး၌ တရားဟောရင်း ဆုတောင်းပါသည်။ “(ဝိနည်း)မကြိုက်၊ (လောက)လိုက်၊ (ဘုန်းကြီး)မိုက်နှင့်လွှဲပါစေ” ဘွဲ့။ (ဆရာတော်ကြီးသည် မြစ်ကြီးနားမြို့ သံဃနာယကအဖွဲ့တွင် ထိုစဉ်က တာဝန်ယူနေပါသည်။) ဉာဏ်အလွန်ထက်၊ သတိအလွန်ကောင်း၊ ဘာမဆိုသိသော ဆရာတော်ကြီးအား (အနာဂါမ်အရိယာကြီး)ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါသည်။ (အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှု အမျိုးမျိုးကြောင့်ပါ။)

ဆရာတော်ကြီး အသက်တော်ကြီး လာသော်လည်း တရားပြမှု၊ တရားဟောမှု မလျော့ခဲ့ပါ။ မဟာစည်သာသနာ့ ဗိမာန်တော်ကြီးကိုလည်း ပြီးစီးစေချင်ပါသည်။ ပြီးစီးသွားသည်ကို မြင်ချင်ပါသည်တဲ့။ တစ်ပါးတည်း နေသည့်အချိန်လည်း များလာပြီ။ ညအချိန် အခန်းထဲတွင် မီးမထွန်းပါ။ သို့သော် လင်းနေသည်ကို ကပ္ပိယများမှ မြင်ကြပါသည်။

(ဆရာတော်ကြီး တရားမှတ်နေစဉ် ကိုယ်အလင်းရောင်များ ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပါမည်။ သက်တော်လွန်စွာ မကြီးမီက တစ်ပါးတည်းသာ သီတင်းသုံးပါသည်။ ထိုစဉ်အခါကလည်း အလင်းရောင်ထွက်နေမည်သာ၊ မသိခဲ့ကြရှုသာပါ။)

တရားပွဲများတွင်လည်း အိုး-နာ-ထ၊ ထင်ရှဲ အဗြဟ္မာကြားလာပါပြီ။ ခဏ ဝန်လေးလှပကြောင်းလည်း အဗြဟ္မာကြားထူးပါပြီ။ အာဟာရခြံထိသာ အစာများလည်း ခြက်ထူးပါပြီ။ တပည့်များက မရှိမိကြသေးပါ။ (အနိယာအကြောင်း မသိနိုင်ရှုပါ။)

ဖွင့်ထွန်းလာမည့် အရိမေတ္တေယျ ဘုရားအကြောင်း ဟောလာလေ့ရှိ၏။ ဗြဟ္မာကြီးများက ဖွင့်လာမည့် ဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် ရှိနေကြသည်ကိုလည်း ဟောတော်မူပါသည်။

အနာဂါမ်အရိယာကြီးများ သေဆုံးသောအခါ ဗြဟ္မာဘုံတွင် စံကြကြောင်း ဟောတော်မူပါသည်။ (အရိမေတ္တေယျ ဘုရားဖူးမြော်ပြီးမှ ရဟန္တာအရိယာ အဖြစ် ကူးပြောင်းမည်ဟု ဆိုလိုချင်သည်လား၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌ ရဟန္တာအရိယာဖြစ်ပြီးမှ နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်လိုသည်လား၊ စာရေးသူ အတွေးမပီပါ။)

ဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန်မည့် အချိန် ပျံလွန်မည့်နေ့ကိုပင် ကြိုတင်မိန့်နိုင်ပါသည်။ ပျံလွန်တော်မူစဉ်တွင်လည်း ထူးခြားပါသည်။ ပျော့ပျောင်းနေသော ရုပ်ကလာပ်တော်၊ ဝင်းလက်နေသော မျက်နှာတော်က တရားပြသနေသလိုပါ။ ရက်ကြာလေ ထူးခြားလေပါ။ အနီးကပ်သွားလျှင် သင်းပျံသော ရနံ့ရပါသည်။

အန္တိမဈာပနချစဉ် မီးလောင်သော အခါ ညော်နဲ့ အနံ့ဆိုးမထွက်ပါ။ မွှေးပျံ့သော ပန်းရနံ့များကသာ နေရာအနှံ့ ထွက်ပါသည်။ ဖြူဖွေးသော အလင်းတန်းများက ကောင်းကင်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး တက်သွားပါသည်။ မည်းသော မီးခိုးမိုင်းများမရှိပါ။ ပူလောင်ပြင်းပြသော အထိအတွေ့မရှိပါ။

ဆရာတော်ကြီး လောကလူသားများကို ကယ်တင်ခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီး လူလောကမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ကြည်မြဝိသသော အသံတော်ဖြင့် “ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့်၊ ချမ်းမြအေးကြည်၊ ဘေးမဲ့မည်သည်...” အမျှဝေလင်္ကာကို ရွတ်၍ တရားပွဲသိမ်းလေ့ရှိသော ဆရာတော်ကြီးရှိနေဆဲဟု ထင်မြင်နေဆဲပါ။

ဒေါ်သုမနဝိစိန္တ
(B.Sc., H.G.P., Dip.Ed)

ညပါပါရပ်ကြောင့်

မြင့်မောင်မြတ်
(ရွှေဘို)

ညဝင်းထောက်စေလိုပါ

ရေးသားပေးပို့လိုက်ရသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

စာရေးသူ လက်ရှိ တွေ့ကြုံနေရသည့် သားလေးယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက်မွေးခဲ့သည့် မိသားစုသုံးစုအကြောင်း တင်ပြပေးချင်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီး ဒေါ်နွဲ့နွဲ့တို့ မောင်နှမငါးယောက်တွင် မိခင်ကြီး ဒေါ်နွဲ့နွဲ့မှာ အငယ်ဆုံးသမီးဖြစ်ပြီး အစ်ကိုလေးယောက် ရှိပါသည်။

ယခုအခါ မိခင်ကြီး ဒေါ်နွဲ့နွဲ့ တစ်ယောက်သာ အသက်(၈၄)နှစ် အရွယ်အထိ ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် သက်ရှိထင်ရှား ရှိလျက်ရှိပြီး အစ်ကိုလေးယောက်မှာ ကွယ်လွန်ကုန်ပြီဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏မိခင်ကြီး ဒေါ်နွဲ့နွဲ့မှ စာရေးသူတို့မောင်နှမငါးဦး မွေးဖွားခဲ့ရာတွင်လည်း အကြီးလေးယောက်မှာ ယောက်ျားလေးများဖြစ်ပြီး အငယ်ဆုံးမှာ နှမမိန်းကလေးတစ်ဦးသာ ပါပါသည်။

စာရေးသူတို့ မောင်နှမငါးယောက်တွင် ယောက်ျားလေးထဲမှ အငယ်ဆုံးဖြစ်သူ ကိုမြတ်ဇော်မှာ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော်က ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ကျန်မောင်နှမလေးဦးမှာ ယခုအချိန်တိုင်အောင် ကျန်းမာစွာ မိသားစုကိုယ်စီနှင့် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

နှမဖြစ်သူ မော်မော်ခိုင်မှာလည်း ကျန်းမာစွာဖြင့် အိမ်ထောင်တက်နေပြီး ကို ထမ်းဆောင်လျက် ရှိနေသဖြင့် ဖြစ်ပါ

အလောင်းထမ်း

မွေးကောင်းပါသည်။

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း။ စာမျက်နှာ (၂၆၄) တွင် နတ်မောက်လှမြင့်သစ် ရေးသားသည့် "အလောင်းထမ်းမမွေးကောင်းဘူးလား။ သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန်" ဆောင်းပါး ဖတ်ရှုရပါသည်။

ယင်းဆောင်းပါးတွင် မိဘနှစ်ပါးမှ သားလေးယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ဖွဲ့စည်းကာ အလောင်းထမ်းမမွေးမည် ဟုဆိုပြီး သမီးမိန်းကလေးမှာ ဖွားမြင်ပြီး သားလေးယောက်က ထမ်းမိရတတ်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာနတ်မောက်လှမြင့်သစ်က (၁၁)နှစ်လုံးလုံး လေ့လာခဲ့ပြီး အဖြေ ရေရေရာရာ မသိရသဖြင့် လက်တွေ့သိမြင်ကြုံဖူးသူများ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပြန်လည် ရေးသားတင်ပြပေးရန် ဖိတ်ခေါ် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါသည်။

တစ်ဖန် ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း။ စာမျက်နှာ (၃၀)တွင် ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း) ရေးသားသည့် "အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိသူမျှ ဖြေလိုက်ပါသည်" ဆောင်းပါးတွင် ဆောင်းပါးရှင်က သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော မိသားစုတစ်စု၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကိုးကား၍ တင်ပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)က သူ၏ဇာတိကျေးရွာမှ သားလေးယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက်၊ မွေးဖွားခဲ့သော မိသားစုတွင် သမီးဖြစ်သူ ဦးစွာ သေဆုံးသွားပုံကို ရေးသားတင်ပြပြီး အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းဖြင့် နှမဖြစ်သူ ထိခိုက်နစ်နာရလေသလောဟု ယူဆကာ

“ပု-ဒီ-အာ” ဂုဏ်ထောက်နှင့်

ပတ်သက်၍

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စွန်လထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၃၅)
စာမျက်နှာ(၁၃၆)တွင် ပါရှိသော
ဆရာမောင်သာဆင့်(ရေနံချောင်း)၏
ဘေးရန်ကင်းကွာ ပု-ဒီ-အာ
အမည်ပါ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရသဖြင့်
ပု-ဒီ-အာဂုဏ်ထောက်နှင့် ပတ်သက်
သော စာရေးသူ၏ ကျင့်စဉ်အတွေ့
အကြုံကို ပု-ဒီ-အာ မူပွားတစ်ရပ်
အဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ ကျင့်ဆောင်နေသော
ကျင့်စဉ် (ကျင့်စဉ်ဟုပင် ဆိုပါရစေ)
တစ်ခုမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကြေး
ဖလားကြီးဖြင့် ယမန်နေက ကပ်လှူ
ထားသော သောက်တော်ရေကို စွန့်ယူ
၍ ခြံတွင်းရှိ သစ်ပင်များအား ပက်ဖျန်း
လေ့ရှိပါသည်။

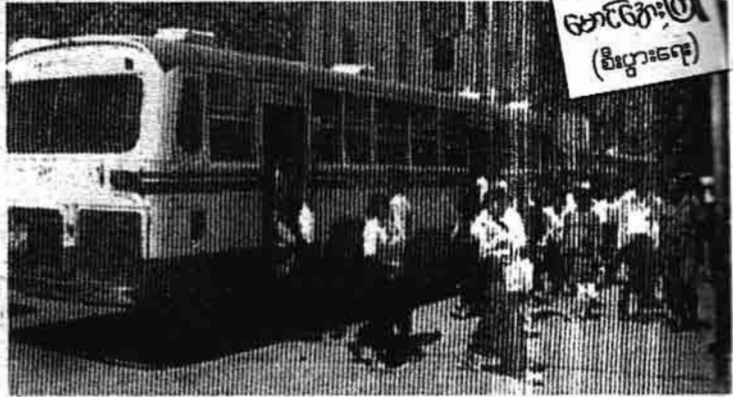
ထို့နောက် ထိုကြေးဖလားကြီးဖြင့်
သောက်တော်ရေတစ်ခွက်ကို ပြန်လည်
ကပ်လှူလေ့ရှိပါသည်။ ပြီးလျှင်
“အဖွတဝေ့ ပါထုပေတံ၊ ဗုဒ္ဓိသရဏံ
ဂစ္ဆာမီ” အစရှိ၍ သရဏဂုံသုံးပါးကို
ရွတ်ဆိုပါသည်။

ထို့နောက် ပု-ဒီ-အာဂုဏ်ထောက်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော သက်တော်
ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားအား အာရုံပြု၍
ပထမ ညှာပါးပြင်မှ စကာ ဒုတိယတွင်
နဖူးနှင့် တတိယတွင် ဘယ်ဘက်ပါး
တို့အပေါ်၌ “ပု-ဒီ-အာ” ဟု လက်
ယာ လက်ညှိုးနှင့် ရေးပါသည်။

ရေးသားပုံမှာ...

‘ပုဗ္ဗေနိဝါလာနဿတိ ဣဉာဏ်တော်’
ဟု ရွတ်ဆို၍ ညာဘက်ပါးပြင်ပေါ်

၂၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် ညာလက်ညှိုးဖြင့် “ပု” ဟု ရေးပါ
သည်။

ထိုသို့ရေးရာတွင် လက်ညှိုးကို လုံးဝ
မကြွရပါ။ ပစောက်နှင့် တစ်ချောင်းငင်
ကိုလည်း ဆက်ဆွဲရပါသည်။

တစ်ဖန်...

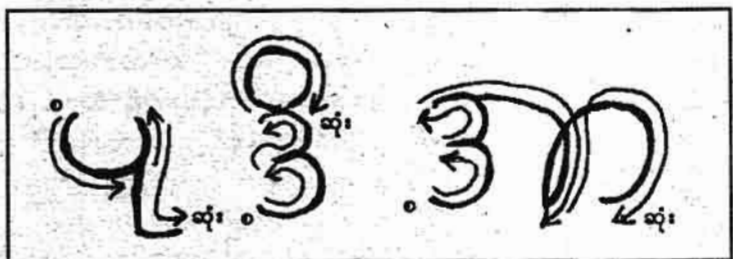
‘ဒိဗ္ဗဏှု ဣဉာဏ်တော်’

ဟု ရွတ်ဆိုပြီး နဖူးပြင်တွင် “ဒီ” ကို
အောက်မှအထက်သို့ လုံးကြီးတင်

ထို့နောက်...
‘အာသက္ခယ ဣဉာဏ်တော်’

ဟု ရွတ်ဆိုပြီး ဘယ်ဘက်ပါးပြင်
ပေါ်တွင် “အာ” ကို ရေးရပါသည်။

“အာ” စာလုံးကို ရေးရာတွင်လည်း
လက်မကြွဘဲ အောက်မှ အထက်သို့
ဆက်တိုက် ဆက်ဆွဲရပါသည်။ စာ
တစ်လုံးစီ၏ ရေးသားပုံကို အောက်
တွင် ဖော်ပြပါသည်။

ရေးပြီးသည်အထိ ဆက်တိုက် ဆက်
ရေးရပါသည်။

မှတ်ချက်။ နဖူးပြင်တွင် ပြောင်း
ပြန်ရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့မှ
သာ ရွှေတည်တည်မှ ကြည့်လျှင်
“ဒီ” ဟူသော စာလုံးကို ပုံမှန်ဖတ်၍
ရပါမည်။)

ထိုသို့ “ပု-ဒီ-အာ” စာလုံးလုံးကို
ရေးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား...

‘ပုဒီအာဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြုကြီးသည်
ဘုရားစာပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းစီးသို့ ကြ
ရောက်စံဖော် ကိန်းစပ်တော်ပူပတ်ရား’
ဟု ပင့်ဆောင်ပါသည်။ လက်ယာရံ

www.burmeseclassic.com

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီး
သည် ဘုရားတပည့်တော်၏ လက်ယာ
ပခုံးပေါ်တွင်လည်းကောင်း...

လက်ဝဲရံ **အရှင်မဟာဗောဓိဂုဏ်**
မထေရ်မြတ်ကြီးသည် လက်ဝဲပခုံးပေါ်
တွင် လည်းကောင်း...

အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်ကြီး
သည် တပည့်တော်၏ ကျောကုန်း
ထက်တွင် လည်းကောင်း ကြွရောက်
စံပျော်ကိန်းဝတ်တော်မူပါဘုရားဟု ပင့်
လျှောက်ပါသည်။

အိမ်မှ ထွက်ခါနီးတိုင်းတွင်လည်း
ဘုရားစင်ရှေ့သို့ သွားရောက်ကာ
အထက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုပူဇော် ပင့်
လျှောက်ပြီး ပု-ဒိ-အာကို ပါးနှစ်ဖက်
နှင့် နဖူးတွင် ရေးပြီးမှ အိမ်မှထွက်
လေ့ရှိပါသည်။

ခရီးဝေးသွားရမည် အခါတိုင်းတွင်
လည်း ကားဦးခေါင်းကို မိမိမျက်နှာ
သဏ္ဌာန်စိတ်တွင် ရည်မှတ်၍ ပု-ဒိ-
အာဂုဏ်တော်ကို ရေးလေ့ရှိပါသည်။

ဤသို့ ပူဇော်သဖြင့် အန္တရာယ်
အသွယ်သွယ်နှင့် မကြုံဘူးခဲ့ပါ။ ကြုံရ
လျှင်လည်း အသေးအဖွဲ့မျှသာ ဖြစ်ပြီး
ဘေးမသိရန်မခဘဲ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့
သည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း သွားရမည့်
ခရီးကို ဘယ်လိုမှ သွားချင်စိတ်မရှိ
သဖြင့် လိုက်မသွားဘဲ ကျန်ခဲ့သော
အခါ ထိုခရီးစဉ်သည် အဆင်မပြေ
မချောမွေ့ကြောင်း ပြန်လည် ကြားသိ
ရမြဲဖြစ်ပါသည်။ (ခရီးစဉ် အသေးစိတ်
များကို ရေးမပြတော့ပါ) မည်သို့ဆိုစေ
အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းသည်

ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

**မှတ်ချက်။ ။ သွားမည့်အရပ်
ဒေသသို့ အာရုံပြု၍ မေတ္တာပွားခြင်း
၏ အကျိုးကျေးဇူးလည်း ပါ၊ ပါလိမ့်
မည်။**

ဤ “ပု-ဒိ-အာ” ဂုဏ်တော်
ကျင့်စဉ်ကို စာရေးသူက “ထွင်” ၍
ကျင့်ဆောင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ တစ်နေရာ
ရာတွင် ဖတ်မှတ်ဖူး၍ ကျင့်ဆောင်ခဲ့
ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်စာအုပ်တွင် ဖတ်
မိခဲ့သည်ကိုတော့ မမှတ်မိနိုင်တော့ပါ။
ကျင့်ဆောင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

မောင်အေးကြူ (ပီးပွားဇေ)

စာမျက်နှာ (၂၂၉)မှ အသက်

သည်။
နောက် မိသားစုတစ်စုမှာ စာရေးသူ၏ဗိတ်ဆွေ ဆရာဦးကျော်ကျော်သန်း
မိသားစု ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ ဦးကျော်ကျော်သန်းတို့ မောင်နှမငါးယောက်တွင်
အထက်နှစ်ယောက်နှင့် အောက်နှစ်ယောက်မှာ ယောက်ျားလေးများ ဖြစ်ပြီး
မိန်းကလေးမှာ အလယ်တွင် မွေးဖွားသူ ဖြစ်ပါသည်။
သူတို့၏ မိသားစုတွင်လည်း မိန်းကလေးဖြစ်သူမှာ ယခုအချိန်တွင် အသက်
(၆၀)ကျော် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လျက်ရှိပြီး အကြီးဆုံး
ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်မှာမူ ကွယ်လွန်ကုန်ပြီဖြစ်ပါသည်။
ဆရာညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း) ရေးသားသလို ‘ရှေးထုံးလည်းမပယ်နှင့်၊
ဈေးသုံးလည်း မကြွယ်နှင့်’ ဆိုသလို ရှေးလူကြီးများ၏ ဆိုစကားများသည်
မှန်သင့်သလောက် မှန်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယခု အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုသာလျှင် မှတ်ယူသင့်ပါသည်။
သားလေးယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက် မွေးစွာခဲ့သော အိမ်တိုင်း
တွင် သမီးမိန်းကလေးအရှင်သေဆုံးပျက် စီးရမည်ဟု တတစ်ချ မမှတ်ယူ
သင့်ကြောင်းကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့နေရသော မိသားစုသုံးစု
အကြောင်းကို ဖတ်ကြည့်မိလျှင် သဘောပေါက်မည် ထင်ပါသည်။
လူတိုင်းလူတိုင်း မိသားစုတိုင်းတွင် ကံ့ကံ့၏အကျိုးကို ခံစားရမည်ဖြစ်
သော်လည်း ဥပဒါန်ကြောင့် ဥပဒါန်ရောက်မည်စိုးသောကြောင့် စာရေးသူဤ
ဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူကပိပြန်သော မိသားစု သုံးစုနှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်သိရှိလိုပါ
က မှန်းနံပါတ် (၀၉-၄၀၀၆၀၀၀၁) သို့ ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ကြောင်း တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

မြင့်မောင်ဇော် (ရွှေဘို)

စာမူ
ပို့လို
က...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဇရာစီရိတ်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း
မန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း- ၀၁ ၂၄ ၂၀၄၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	အရသာ	စာအွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	နေ့
ကြက်	အရက်	အဖြူ	၆	အစပ်	ဆန်	အနောက်မြောက်	မွှေး၊ ကျား၊ ပြင်း	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ခွေး	အလင်း	အစိမ်း	၃	အဆူ	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ကျား	အလင်း	အစိမ်း	၃	အဆူ	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	အစာအိမ်	အညို	၈	အချို	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ပျောက်၊ ကြက်၊ နှမ်း	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
နှမ်း	နှလုံး	အနီ	၉	အခါး	မြေပြင်း	တောင်	ပြင်း၊ မွှေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
မြေ	နှလုံး	အနီ	၉	အခါး	မြေပြင်း	တောင်	ပြင်း၊ မွှေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
ပြင်း	သဏ္ဍိန်	အစိမ်း	၄	အဆူ	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နှမ်း၊ ပျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်	အူ	ရွှေ	၇	အစပ်	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
ပျောက်	အူ	ရွှေ	၇	အစပ်	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
ကြက်	သရက်ခွက်	မြေ	၂	အချို	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
မွှေး	ဆီအိမ်	အဖြူ	၁	အငန်	ပဲအနို့နို့	မြောက်	ကြက်၊ နှမ်း၊ ပျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဝက်	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	အငန်	ပဲအနို့နို့	မြောက်	ကြက်၊ နှမ်း၊ ပျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

 ဤလတွင် ကျားနှစ်ဖွား၊ ပျောက်နှစ်ဖွား၊ ဝက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းတတ်သည်။ ဤလအတွက် အကြံပေးချက်ဇယားကို ဝက်နှစ်ဖွားတို့အား စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။
 ဝက်နှစ်ဖွားတို့သည် ကျောက်ကပ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ပါ။ အပြာရောင် (၁)ဂဏန်းတို့က ကံလာဘ်ပွင့်စေသည်။ ငန်သော အရသာ၊ ပဲအမျိုးမျိုးတို့နှင့် သင့်၏။
 မြောက်အရပ် ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေမည်။ ကြွက်နှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွား၊ ပျောက်နှစ်ဖွားတို့မှ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်
 ၂၃၂ နက္ခတ္တဗေဒအကြံပေးချက်

ကြသည်။
 အရေးကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာရှိပါက အင်္ဂါသားသမီးတစ်ဦးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။
 ကျန်နှစ်ဖွား၌ မွေးဖွားသူများလည်း ဤကဲ့သို့ပင် ကောက်ချက်ချကြရန် ဖြစ်သည်။

အာရောဂျ် ဆေးကုသ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါ
 ၀၀၁
 ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

မြောက်မြောက်

ကျွန်းကျွန်း

ထူးမှ ယုံခဲ့ကြသူများ (၁)

တလောက အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ဖြိုထဲသွားရင်း ဇာတိမြေက အသိတစ်ယောက်နဲ့ လမ်းမှာ အမှတ်မထင် ဆုံ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒါနဲ့ နီးရာလက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဝင် ထိုင်ပြီး ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာအကြောင်း ပြောဆိုရင်းနဲ့ ကိုဂျာအေး ဆုံးသွားတာ လေး၊ ငါးနှစ်လောက် ရှိပြီဆိုတာကို သိခဲ့ရတယ်။

ကျွန်တော် အတော်လေး အံ့ဩ သွားတယ်။ ကိုဂျာအေးနဲ့ ကျွန်တော် သိခဲ့တဲ့ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော် ကာလ အတွင်း သူ ဖျားတာနာတာ မတွေ့မိ သလောက်ကို ကျန်းမာရေး ကောင်းလှ တဲ့ ကိုဂျာအေးပါ။

အသက်ငါးဆယ်ကျော်သာ ရှိပြီး မယ့် ကိုဂျာအေးအနေနဲ့ နေမယ်ဆို

အများကြီး နေလို့ရသေးတဲ့ အရွယ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုဂျာအေး တကယ့်ကို သေဆုံးသွားပါပြီ။

ပြောရမယ်ဆို ကိုဂျာအေး ဆုံးသွား တာ မှန်နေပေမယ့် သူ့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အပြောအဆို အပြုအမူ အနေအထိုင် တွေကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ အတွေးနယ် ဝေယျာထဲမှာ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေဆဲ ပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာ တည်းချုပ်ဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးကျော်မိုးသိန်း ကလဲ မိမိတို့ဒေသက ဆရာတော်ကြီး ဧွေအကြောင်းနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတွေ အကြောင်းကို ဖော်ပြပေးကြဖို့ကို မကြာခဏ တိုက်တွန်းနေတာ တွေ့ရ တယ်။

ဒါမှလဲ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား

မှာ ရှိနေကြတဲ့ စာရှုသူတွေ ကြည့်ညို သဒ္ဒါပွားနိုင်၊ အတုယူကျင့်ကြံအား ထုတ်နိုင်ကြမှာကို။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ကိုဂျာအေး အကြောင်းကို စာတစ်တန် ပေတစ်တန် ဖွဲ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြောင်းမြမှာတော့ ကိုဂျာအေးဆိုရင် မသိတဲ့လူ မရှိ လောက်ပါဘူး။ အင်း...ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့မြို့မှာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး (၂၆)မြို့နယ်နဲ့ မြောင်းမြခရိုင် (၅)မြို့နယ်က လူတွေ ပါ သိကြလိမ့်မယ် ထင်တယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကိုဂျာအေးဆို တာ ဘယ်နေရာမှ အတည်တကျမနေ တာမဟုတ်ဘူး။ သူ ဓာတ်ကုန်နေရာ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ သွားလာနေထိုင်

တတ်တဲ့သူပါ။

ထားတော့ ကျွန်တော်တို့မြို့က လူတွေ ပထမဆုံး ကိုဂျာအေးကို သတိထားမိစေတဲ့ အဖြစ်က (၈၈) အရေးအခင်း မဖြစ်ခင် လေးငါးဆယ် ရက်အလိုလောက်က ဖြစ်မယ်ထင် တယ်။

အဲဒီညက မိုးကလဲ တဖွဲဖွဲရွာနေ တယ်။ သက်ကြီးခေါင်းချချိန်လောက် ရှိနေပေမယ့် မြို့ထဲ လမ်းထဲကလူကြီး လူငယ်တွေ ခေါင်းမချနိုင်သေးဘူး။ တိုင်းပြည်အခြေအနေက တစ်နေ့ဆန် တစ်နေ့ကြက်ချီး(ချေး)ဆိုတော့ ဘယ် လာ စိတ်လက်ချမ်းသာနိုင်မှာတုံး။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ...

'ဟေ...ဟေ... ကိုပြည်ပျက်တော့မယ် ဟေ...ဟေ... ကိုပြည်ပျက်တော့မယ် ကွ။ မနေ့တစ်ရက်တော့ ရေတံလှေလို ခံသွားရမယ်ကွနော်။ ဟား... ဟား... ဟား... ဟေ'

မြို့လယ်လမ်းအတိုင်း ပြေးရင်း သွားရင်း အော်ဟစ်သွားတဲ့ အသံကို ကြားကတည်းက ဒါ ဂျာအေးအသံဆို တာကို ကျွန်တော်တို့ မြို့သူမြို့သားတွေ အကုန်သိတယ်။

“ဒီအရူးတော့ကွာ၊ နမိတ်မရှိ နမာမရှိ ဖွဟဲ့၊ လွှဲပါစေ” လို့ လူကြီး ပိုင်းတွေက ဆုတောင်းကြပေမယ့် လူငယ်ပိုင်းတွေကတော့ “ကူကံသရေ တုံးလိုက်တဲ့ အရူး၊ ခဲနဲ့ ကောက်ထုရ မကောင်းရှိတော့မယ်” လို့ စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း ကြိမ်းမောင်းမိကြပေမယ့် ကိုယ်ထိလက်ရောက်တော့ ဘာမှ မလုပ်ကြပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ မြို့သူမြို့သားတွေ ကလဲ ဟိုတုန်းကတည်းက ကိုဂျာအေး ကို ကျပ်မပြည့်သူတစ်ယောက်လို့ပဲ ထင်ခဲ့ကြတာကိုး။

မြို့သူမြို့သားတွေအနေနဲ့ ကျီးလန့် စာစား ဖြစ်နေရတဲ့အချိန်မှာ နမိတ်မရှိ နမာမရှိ အော်သွားတဲ့ ကိုဂျာအေးကို နည်းနည်းတော့ ဒေါသဖြစ်မိကြတာ ပေါ့လေ။

ဒါပေမယ့်လဲ ကိုဂျာအေး အော်သွား တာ မမှားဘူးလို့တော့ ဆိုရမှာပဲ။ ဟုတ်တယ် ကိုဂျာအေး အော်ပြောသွား ပြီး အများဆုံးကြာ တစ်ပတ်ပေါ့။ (၈၈)အရေးအခင်း ထဖြစ်တာပဲလေ။

ဒါကိုပဲ တချို့က အရူးစကား မှန် တတ်တယ်လို့ အရူးက တစ်ဖူးသာ တယ်လို့ ပြောကြသေးတာရယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနောက်ပိုင်းတော့ ကိုဂျာအေး တစ်ခုခု အော်သွားပြီဆို ရင်ကွက်ထဲကလူတွေ နားစွင့်တတ်လာ တယ်။ ဖြစ်နိုင်ခြေကို အနီးစပ်ဆုံး စဉ်းစားကြည့်လာကြတယ်။ တကယ် လဲ ကိုဂျာအေးက ရူးတဲ့လူနဲ့ မတူတဲ့ ထူးတဲ့လူဆန်းတစ်ယောက် ဆိုတာကို တဖြည်းဖြည်း သိလာကြတယ်။

တကယ်လဲ ကိုဂျာအေးက တခြား အရူးတွေလို ညစ်တီးညစ်ပတ် ဖြတ်စ ဖျင်းတောင်းနေတာ ထိုင်တာ တစ်ခါမှ မရှိပါဘူး။ သူ ကြည့်လိုက်ရင် အရောင် ခပ်နွမ်းနွမ်း သဘောသားအင်္ကျီ လည်ပြတ်နဲ့ ပုဆိုးတိုတိုဝတ်ပြီး ခေတ်ဟောင်းသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို မတိုး

မကျယ်ညည်းရင်း ဖိနပ်မပါ ခြေဖလားနဲ့ မပြေးရုံတမည့် သွားတတ်လာတတ် တာ ကိုက သူ့ရဲ့ မူပိုင်ဟန်လို ဖြစ်နေ တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ အင်္ကျီက ဗလာ မုတ်ဆိတ် လက်လေးသစ်နဲ့ တွေ့ရ တတ်ပေမယ့် တစ်ခါတလေတော့လဲ သဘောသားအင်္ကျီ ခပ်လွင့်လွင့်နဲ့ ကျင့်စွယ်ရှင်းရှင်း မြင်ရပြန်ရော။ တစ်ခု ရှိတာက ဘယ်အချိန်ပဲကြည့်ကြည့် သူ့မှာ ဖိနပ်စီးတဲ့အကျင့် မရှိတာပဲ။

ကိုဂျာအေးက မြောင်းမြအပိုင် ဝါးခယ်မစာတိသားပါ။ ဒါပေမယ့်လဲ အထက်မှာ ပြောခဲ့သလို ဘယ်နေရာ မှာမှ ဖင်ပူအောင် မနေဘူး။ သူ စိတ်ကူးထည့်ရာ၊ ဓာတ်ကျရာ လျှောက်သွားနေတတ်သူပါ။ ဒါကြောင့် မိုးလားတော့ မသိဘူး မြို့ရွာ တော်တော် များများက လူတွေက သူ့ကို သိကြ တယ်။ ခင်ကြတယ်။ ပေးကြကမ်းကြ လှူဒါန်းကြတယ်။

ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာ ဘယ်ဒေသကို ဘယ်အချိန်ပဲ ရောက်သွားရောက်သွား သူ့အတွက်တော့ နဘယ်ဘေးမရှိ၊ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့် ဆိုတာမျိုး ကိုး။ ဒါကလဲ ပြောမယ်ဆို သူက လူ တွေကို ကူညီခဲ့တဲ့ အကြောင်းတရားရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုတွေပါ။

ဟုတ်တယ်... ကိုဂျာအေးက သူနဲ့ တွေ့ဆုံလာတဲ့ လူတိုင်းကို ကူညီလို့ရ မယ်ကံသာရှိ ကူညီပေးဖို့ ဝန်မလေး ဘူး။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိခဲ့ရတဲ့ ဥပမာ လေးတစ်ခု ပြောပြမယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြောင်းမြဈေးကြီး အပြင်တန်းမှာ ရာသီပေါ်သီးနံ့တွေ ရောင်းတဲ့ မစမ်းညိုဆိုတဲ့ အင်္ကျီမကြီး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ့မှာ ချီဖြတ်လို့ မရသေးတဲ့ အခါလယ်သာသာ သား

လေးတစ်ယောက်လဲရှိတယ်။ အဲဒီနေ့ မနက်စောစော မစမ်းညို ဈေးခင်းနေ တုန်း...

‘အစ်မကြီး ကျွန်တော့်ကို ငွေတစ် ကျပ်လောက် လှူပါ’

ဆိုတဲ့ အသံကို စကြားလိုက်တယ်။

ဒီရက်ထဲမှာ ဈေးကလဲ ရောင်း မကောင်းသလို ရင်ခွင်ထဲက ကလေး ကလဲ နေမကောင်းမလို့ တအိအိဖြစ် နေတဲ့ အချိန်နဲ့ စောစောစီးစီး အလှူခံ နဲ့ လာတိုးနေတော့ မစမ်းညို စိတ်ထဲ ကွဲပြီးတိုတော့ တိုသွားတာပေါ့။ ဒါပေ မယ့်လဲ အလှူခံကို ကြည့်လိုက်တော့ ဂျာအေးဖြစ်နေတာနဲ့ ဈေးပန်းထဲက ကျပ်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက် တယ်။

‘ကလေးက တပိုပိုနဲ့ နေမကောင်း လို့လား အစ်မကြီး’

မထင်မှတ်ဘဲ မေးလာတဲ့ ဂျာအေး ရဲ့ အမေးကို မစမ်းညိုက အားကိုး တကြီးနဲ့...

‘အေးဟယ် မနေ့ကတည်းက လည်ပင်းမှာ အပူကျိတ်တွေထွက်ပြီး တရှောင်ရှောင် ဖြစ်နေတာ။ ဒီညနေ တော့ ဆေးခန်းပြုမှ ဖြစ်မယ်ထင်ပါ တယ် ဂျာအေးရယ်’

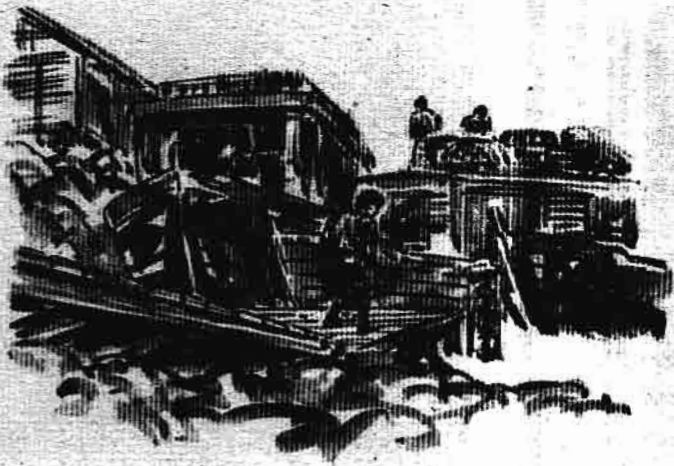
ဆိုတော့...

‘မှန်း ကျွန်တော် ကြည့်စမ်းပါမယ်’

ကိုဂျာအေးက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မစမ်းညိုရင်ခွင်ထဲက ကလေးကို စွေခနဲ လှမ်းချီလိုက်ပြီး ကလေး လည်ပင်းက အကျိတ်ဖုတွေကို လက်နဲ့ ပွတ်သပ်စမ်းကြည့်တယ်။ ပြီးတော့...

‘ဒီလေးများ အစ်မကြီးရယ် ဘယ်ဆေးခန်း ပဲ သွားမနေနဲ့တော့ ဒီအကျိတ်တွေ ကျွန်တော်ပဲ ယူသွားလိုက်ပါမယ်’

ဆိုပြီး ကလေးလည်ပင်းက အကျိတ်တွေကို လက်နဲ့သပ်ယူပြီး

တောင်လွှင့်ပစ် မြောက်လွှင့်ပစ် တကယ့်ကို ဟန်နွဲနွဲနဲ့လုပ်ပြီး ကမ်းနား လမ်းအတိုင်း မပြေးရုံတမည် ထွက် သွားတယ်။

မစမ်းညိုခမျာတော့ ယုံရခက် မယုံရ ခက် ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကျန်ခဲ့ တာပေါ့။ တစ်ဖက်မှာ ကိုဂျာအေးကို လူထူးလို့ သတ်မှတ်ပြီး ယုံကြည်တဲ့သူ တွေ ရှိသလို တစ်ဖက်မှာလဲ အရှူးလို့ သတ်မှတ်တဲ့ လူတွေကလဲ ရှိနေကြ သေးတာကိုး။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲ သတ်မှတ် သတ်မှတ်ပါ အဲဒီနေ့ကတော့ မစမ်းညို စိတ်ချမ်းသာသွားတယ်။ တစ်နေ့ မကုန်ခင်မှာ ကလေးလည်ပင်းက အကျိတ်တွေ ရှင်းရှင်းပျောက်သွား သလို သူလဲ ဈေးရောင်းကောင်းခဲ့တယ် လေ။

‘ဒီလိုသာဆိုကွာ မင်းတို့မြို့က ဆရာဝန်တွေ မြက်ခြောက်စားပြီး ရေသောက်ရမယ့်ကိန်းပဲ’

လို့ စောဒကတက်မယ့်သူတွေ များ မယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ပြောချင် တဲ့ သဘောက ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုဂျာအေးဆိုတာက ဆေးဆရာ မဟုတ်သလို ဥုံဖွ ပျောက်စေ ဆရာ လဲ မဟုတ်ဘူး။ အထက်မှာ ကျွန်တော်

ပြောခဲ့သလို သူနဲ့ အကျိုးဆက် အကြောင်းဆက်ရှိတဲ့ လူမှ သူ ကူညီ ပေးတာပါ။ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ကူညီဖို့ နေနေသာသာ သူ့ကိုတွေ့ အောင်ရှာဖို့တောင် လွယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။

တကယ်ပြောတာပါ။ တချို့ သူ့ကို တွေ့ချင်လို့ဆိုပြီး မြို့အနှံ့ ရွာအနှံ့ ရှာလဲ ထီးဖြူပြီး ဖိနပ်သာ ပါးသွား တယ်။ ကိုဂျာအေး အရိပ်အယောင် တောင် မမြင်ခဲ့ရတဲ့ လူတွေ ဒုနဲ့ဒေ။

အဲ မတွေ့ချင်ပေမယ့်လဲ အကြောင်း ဖန်လာရင် မျက်စိရှေ့ ဘွားခနဲ ပေါ်လာ တတ်တာမျိုးကိုး။

ကိုဂျာအေးက တောင်းမှ စားရတဲ့ လူမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ ပိုက်ဆံ တော့ တောင်းပါတယ်။ သူ တောင်းလို့ ရတဲ့ ပိုက်ဆံဟာ သူ့စားဖို့ သူသုံးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရသမျှ ပိုက်ဆံ ဘုရား လှူတာပါ။

မြောင်းမြမြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် စကြာနန္ဒစေတီမှာဆို သူ့နာမည်နဲ့ ကောင်းမှုတွေ တော်တော်များများ ရှိနေပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ကိုဂျာအေး ရောက်သမျှ မြို့ရွာတိုင်းက ဘုရား ပုထိုးတွေမှာ လှူဒါန်းသမှု ပြုခဲ့တာ ပါပဲ။

ပြီးတော့ ကိုဂျာအေးမှာ အကျင့်တစ်ခုရှိတာက လူတိုင်းဆီက ပိုက်ဆံမတောင်းဘူး။ လက်ဝါး မဖြန့်ဘူး။ သူ တောင်းတဲ့ လူတွေကလဲ မပေးတဲ့သူ မရှိသလောက်ပဲ။

အဲ... သူ မတောင်းတဲ့လူက ပေးတဲ့ပိုက်ဆံကျတော့လဲ မယူပြန်ဘူး။ ဒီတော့ သူ မတောင်းဘဲနဲ့ သွားပေးဖို့တော့ မစဉ်းစားနဲ့ ကိုဂျာအေးတို့က တာတာပဲ။

ထူးဆန်းတာက တစ်ခါတလေ ကိုဂျာအေးက ဘယ်သူ့ဆီကမှ ပိုက်ဆံမတောင်းဘဲ ရေအောက်က ပိုင်ရှင်မဲ့ပိုက်ဆံတွေ ဆင်းယူတတ်ပြန်တယ်။ ဒါတော့ မယုံမရှိနဲ့ဗျ။ ကိုဂျာအေး ရေငုပ်ဘယ်လောက်ကျွမ်းတယ်။ ရေအောက်က ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်လို ရှာနိုင်တယ်ဆိုတာ သူ ရောက်ခဲ့တဲ့ မြို့ရွာတိုင်းက လူတွေ သိကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

ကိုဂျာအေး ရေငုပ်တော်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့လေးတစ်ခု ပြောပြမယ်။ ဒီတုန်းက ကျွန်တော် ရှစ်တန်းလား ကိုးတန်းလား တောင် မမှတ်မိတော့ဘူး။ ထားပါ။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး။

ဘမောင်ဆိုတာက ကျွန်တော်နဲ့ အခန်းဖော်သူငယ်ချင်း သူ့အဖေက မြောင်းမြတစ်ဖက်ကမ်း ကွယ်လွယ်

ဘက်က ဆန်စက်တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ တစ်နေ့ ညနေကျောင်းဆင်းချိန်ကျတော့ ဘမောင်က သူ့အဖေ အလုပ် လုပ်တဲ့ ဆန်စက်ကို လိုက်သွားဖို့ အဖော်ခေါ်တာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ လိုက်သွားဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကွယ်လွယ်ဘက်ကမ်းကူးတော့ လေးလမ်းကူးတို့ဆိပ်က လှေနဲ့ပဲ ကူးတာပါ။ လူနုနစ်ယောက် ရှစ်ယောက်ရလို့ လှေစုထွက်တော့မှ လှေပေါ်မှာ ကိုဂျာအေး ပါတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ မြစ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခိုက်လာတဲ့ လေအေးအေးရဲ့ အရသာကို ခံစားရင်း လှေပေါ်ပါ လူတွေဟာ အတွေးကိုယ်စီ စိတ်ကူးကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။

မြောင်းမြဘက်ကမ်းကို ဈေးတက်ရောင်းဟန်တူတဲ့ အဘွားအိုတစ်ယောက်ကတော့ ကြွရည်သုတ် သံလင်ပန်းထဲက ငွေစက္ကူတချို့နဲ့ အကြွေစေ့ ရောရာတွေကို လှေပေါ်မှာပဲ အရင်းအမြစ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနေတာကို တွေ့ရတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကူးတို့လှေနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း ဖြတ်သန်းခုတ်မောင်းသွားတဲ့ ရောဝတီနစ်ထပ်သင်္ဘောဆီက လှိုင်းတစ်လုံးက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လှေခံကို “ဝန်း” ခနဲ

တစ်ချက် ပြေးဝင်စောင့်မိသွားတယ်။ လှေပေါင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရင်း ငွေရေတွက်နေတဲ့ အဘွားအိုခမျာ ဟန်ချက်ပျက်ပြီး ရေထဲပြုတ်ကျသွားတယ်ပဲ ပြောပါတော့။

အဲ... ကံကောင်းတာက အဘွားအိုရေကူးမည့်ဘူး။ ကံဆိုးတာကတော့ ပြုတ်ကျခါနီး အဘွားအို ဆွဲမိဆွဲရာလှမ်းဆွဲလိုက်တဲ့ ကြွရည်သုတ်လင်ပန်းနဲ့ ငွေစက္ကူအကြွေစေ့ ရောရာတွေကတော့ မြစ်ထဲကျသွားတယ်။

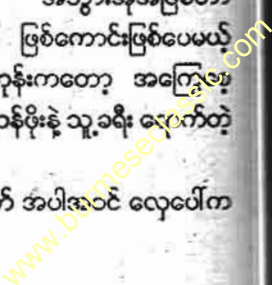
တစ်ကျပ်တန် ငါးကျပ်တန်လို ငွေစက္ကူက ရေပေါ် ပေါ်နေတာဆိုတော့ ပြန်ဆယ်လို့ မရပေမယ့် ငါးမူးစေ့ကျပ်စေ့လို အကြွေစေ့တွေနဲ့ သံလင်ပန်းကတော့ ရေငုပ်သွားရှာတယ်။

‘အမယ်လေး သူတောင်းစားခွက်ပျောက်ကိန်းတော့ ဆိုက်ပါပြီတော်။ ဈေးအရင်းမရှိလို့ သူများဆီက ငွေလေး ချေးငှားရောင်းပါတယ်။ လင်ပန်းရောပိုက်ဆံတွေပါ မြစ်ထဲကျရတယ်လို့ ငါ့နယ် သေသာ သေလိုက်ချင်တော့တာပဲ’

အဘွားအို လှေပေါ် ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ပြောလိုက်တဲ့ ညည်းချင်းကို ကိုဂျာအေးက ဟက်ဟက်ပက်ပက် တစ်ချက်ရယ်လိုက်ရင်း...

‘ဒီရွာလောက်ကလေးနဲ့တော့ မသေလိုက်ပါနဲ့ အမကြီးနယ် အမကြီး လယ်နဲ့ ပိုက်ဆံကို ကျွန်တော် ပြန်ယူပေးပါမယ်’ အခုခေတ် အနေအထားနဲ့ဆို အကြွေစေ့ ရေထဲကျလို့ ငိုကြွေးချက်မဖြစ်နေတဲ့ အဘွားအိုအဖြစ်ဟာ ရယ်စရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ အကြွေစေ့လည်း သူ့တန်ဖိုးနဲ့ သူ့ခရီး လျှောက်တဲ့ အချိန်ကို။

ကျွန်တော် အပါအဝင် လှေပေါ်က

လူတွေအားလုံး ဘာမှ မပြောနိုင်ခင် လေးမှာပင် ကိုဂျာအေးက ပုဆိုးတိုတို ပြင်ဝတ်ပြီး ရေထဲခုန်ဆင်းပျောက်ကွယ် သွားတယ်။

လှေပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ လူတွေက တော့ ဒီအရူး လုပ်ပုံ ဟုတ်မှဟုတ်ပဲ၊ မလားပေါ့။ မတော်လို့ ရေအောက်မှာ တစ်ခုခုများ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်သွားရင် သူတို့ကို အမှုပတ်မှာလဲ ကြောက်ရသေးတာကိုး။

ဒါပေမယ့်လဲ ကျွန်တော်တို့ ထင် သလို ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။ အထောက် အကူပစ္စည်း မပါဘဲ သာမန်လူတွေ ရေအောက်မှာ တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ် နေနိုင်ဖို့ဆိုတာ လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပေမယ့် ကိုဂျာအေးကတော့ ဆယ်မိနစ်နီးပါးကြာမှ ရေပေါ် ပြန်ပေါ် လာတယ်။

ဒီတော့မှ လှေပေါ်ကလူတွေလဲ ဟင်းခနဲ သက်မချနိုင်ကြတယ်။ အဘွားအိုကျသွားတဲ့ လင်ပန်း ပြန်ပါ လာတဲ့အပြင် သူ့လက်ခုပ်ထဲမှာ တစ်မတ်ဈေး၊ ငါးဖူးဈေး၊ ကျပ်စေ့ဈေး ရာ ဆယ့်လေးငါးစေ့လောက်လဲ ပါလာ သေးတယ်။

'ရော့ အမေကြီး အမေကြီး ကျသွား တဲ့ ပစ္စည်းတွေ'

ဆိုတော့ အဘွားအိုက ဝမ်းသာ အယ်လဲနဲ့ မောင်မင်းကြီးသား ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေပေါ့။

ဒီနောက်ပိုင်းတော့ ကျွန်တော်တို့ ဗြူက လူတွေ မြစ်ထဲ တစ်ခုခုကျပြီးဆို ကိုဂျာအေး ဖြစ်ကုန်တော့တာပဲ။

တချို့က တကယ်အခက်အခဲရှိလို့ ကူညီခိုင်းပေမယ့် တချို့ကျပြန်တော့ မယုံလို့ စမ်းသပ်တာမျိုးကလဲ ရှိနေပြန် ရော့ဗျ။ ကိုဂျာအေးကလဲ လူတစ်မျိုး။

စိတ်ရလို့ အကြောင်းအပေါင်းသင့်ရင် ဘာမဆို ကူညီတတ်ပေမယ့် စိတ်မရ ရင် လှည့်တောင်ကြည့်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး။

ပြောရရင် ကိုဂျာအေးအကြောင်းက ပြောကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။ ဒီအထဲမှာ ကျွန်တော် မှတ်မိနေတဲ့ အဖြစ်ဆန်း လေးတစ်ခု ပြောပြဦးမယ်။

ကျွန်တော်တို့ဗြူမှာလေ့ သဘော တွေ ဆိုက်ကပ်တဲ့ သဲပုံဆိပ်ဆိုတဲ့ နေရာလေးတစ်ခုရှိတယ်။ ဟိုအရင် တုန်းကတော့ အိမ်ဆောက် တိုက် ဆောက်လို့ သဲဝယ်မယ်ဆို ဒီနေရာ လေးမှာပဲ သဲဝယ်လို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် မို့လဲ သဲပုံဆိပ်လို့ တွင်နေတာပါ။

ထားပါတော့... အဲဒီနေရာမှာ တစ်ခါတလေ လမ်းခင်းတဲ့ လိပ်သဲ ကျောက်တွေ၊ စကျင်ကျောက်တွေ တင်တဲ့ စိဘီတွဲသင်္ဘောကြီးတွေ ညအိပ်ညနေ ဝင်နားလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီ နေ့ကလဲ ငပုတောဘက်ကို သွားမယ့် ကျောက်တင်တွဲသင်္ဘောကြီး သဲပုံဆိပ် မှာ ညအိပ်ဝင်နားတယ်။ သင်္ဘောဝမ်း ထဲမှာလဲ လမ်းခင်းကျောက်တွေ အပြည့်နဲ့ပေါ့။

ကျောက်တင်တွဲသင်္ဘောကြီး သဲပုံ ဆိပ်ကို ဘယ်အချိန်လောက်က ရောက်တယ် မသိတော့ဘူး။ ကိုဂျာ အေးက ညနေ နေဝင်ဖျိုးဖျ ဖျ အချိန် လောက်မှာ သင်္ဘောပေါ် ရောက်သွား ပြီး...

'အယ်လေး သင်္ဘောကြီးရဲ့ ယုန်ပြန်ဆို ဝိုက် ထားခဲ့ပြီး နှင်ကတော့ ရေအောက်ကို အပြီသွားတော့မယ်ပေါ့။ ဝိုက် ယုန်နား နှင် ထောင် ကျောက်တုံးလေးတွေကို သနား သောအားဖြင့် ယုန်နားလား သင်္ဘောကြီး ရဲ့ ပြောမရလို့ သွားမယ်ဆိုရင် ဝါတော့ လွယ်နေတော့မှာပဲ' ဆိုတော့...

အင်အပြောလေးနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ ကိုဂျာအေးရဲ့အပြစ်ကို ဘေးက မသိတဲ့ သူများမြင်ရင် ဆွေမျိုးရင်းချာတစ် ယောက်ယောက်ကို အလွမ်းသယ်နေ သလိုမျိုးဆိုတော့ စိဘီတွဲသင်္ဘောသား တွေလဲ ပထမတော့ ကြောင်တောင် တောင်ဖြစ်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ဘာပြောလို့ ဘာပြောရမှန်းတောင် သတိမရနိုင်ကြဘူး။

နောက်တော့မှ... 'ဟာ ဒီအရူးတော့ နမိတ်မရှိ နုမာ မရှိ ဘာတွေ လာပြောနေမှန်း မသိ ဘူး'

ဆိုပြီး သင်္ဘောပေါ်က အတင်း ဆွဲချကြတာပေါ့။

မနက်လင်းတော့ ကျောက်တင် သင်္ဘောလဲ သဲပုံဆိပ်ကမ်းကနေ ခရီး ဆက်သွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့သော မနက်ခင်းမှာ လူစိမ်းသုံး လေးယောက် ကိုဂျာအေး ကို လိုက်ရှာနေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ဟာ ကမ်းနားလမ်း ဈေးသည်တွေဆီ ကနေ ဗြူပေါ်ရပ်ကွက်လေးထဲကို တစ်မဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့လာခဲ့တာပဲ။

ပြီးတော့ သူတို့ခါးကြားမှာလဲ တုတ်
စားလို လက်နက်မျိုးတွေလဲ ပါတယ်ဆို
တော့ ကမ်းနားတစ်ဝိုက်က ဈေးသည်
တွေအနေနဲ့က ကိုဂျာအေးကို အလှ
လာကြည့်တာတော့ မဟုတ်ဘူးလို့
တွေ့မိကြတယ်။

ဒီသတင်းကို မြောင်းမြစခန်းက
တပ်ကြပ်ကြီး ဦးမြင့်ကြည်လား။
ဦးကြည်မြင့်လားတောင် သိပ်မမှတ်မိ
တော့ဘူး။ ထားပါ... ဦးမြင့်ကြည်ရယ်၊
မဟာမြန်မာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်
ဦးမြင့်ကိုရယ်၊ နောက် ဈေးအတွင်းက
ဦးစိန်ရွှေ၊ ဦးဝင်းမြင့်နဲ့ ဈေးခေါင်းကြီး
အဖွဲ့ ကိုဂျာအေးကို လိုက်ရှာနေတယ်
ဆိုတဲ့ လူတွေနဲ့ သွားတွေ့တယ်။

သွားတွေ့တယ် ဆိုတာကလဲ မဖြစ်
သင့်တာ မဖြစ်အောင် အကန့်အကြောင်း
မေးဖို့လေ။ ကိုဂျာအေးဆိုတာကလဲ
မဟုတ်မဟပ် ပြောတတ်တာ မဟုတ်
ဘူး။ ဟုတ်တာ မှန်တာကို ပြောပြီဆိုလဲ
တုတ်ထိုးအိုးပေါက် ဘွင်းဘွင်းကြီး
ပြောချလိုက်တာ ဆိုတော့ တစ်ခါ
တလေ နားလည်မှုလွှာတာမျိုးလဲ ရှိ
တတ်တယ်လေ။

'ဘယ်နှယ်မှာ ဟိုတလောလေးက ကျုပ်
တို့ ကျောက်သင်္ဘော သံပုံဆိပ်မှာ တစ်ည
ဝင်နားတယ်၊ ဒီအရှက် ဘယ်က ဘယ်လို
သင်္ဘောပေါ် ရောက်လာတယ်ဆိုတာ။
ကျွန်းပေါ်ထိုးပြီး ကမ်းမှာ ကပ်ထားရင်လဲ
ထားတော့ အခုဟာက ကျုပ်တို့ သင်္ဘော
ရေကူးပေါ်ထိုး ကမ်းနဲ့စွာ ကျောက်ချ ပုံထား
တာတောင် ဘယ်လို တက်လာတယ် ဆို
တာ။

တက်လာတော့လဲ ကောင်းကောင်းလာ
တာမဟုတ်ဘူး။ သင်္ဘောကြီးရဲ့ တာဖြစ်တယ်
ညာဖြစ်တယ်နဲ့ နိမိတ်မရှိ နှာမရှိတွေနဲ့
လာပြီး လွှမ်းမိုးချလိုက်တာ ကျုပ်တို့
သင်္ဘော ဒီကထွက်ပြီး နောက်နေ့ ဝုပတာ

ပင်လယ်ပျာ ပြင်ပါရောလားဗျာ'
ကိုလူစိမ်းက မောသွားဟန်နဲ့ ပြော
လက်စ စကားကို ခဏရပ်တယ်။
ပြီးတော့ မျက်နှာအနံ့မှာ တွဲခိုနေတဲ့
ရွေးစက်တွေကို ပုဆိုးအပေါ်စနဲ့
ဘယ်ပြန်ညာပြန် သုတ်ရင်း...

'လူတွေတောင်' အသေအပျောက်
မရှိတာ ကံကောင်း။ ပါးစပ်သရမ်းတဲ့
အရှူး တွေအောင်ရှာပြီး မှတ်လောက်
အောင် ဆုံးမလိုက်ဦးမယ်'

လို့ ပြောရင်းက ဦးမြင့်ကြည်တို့
အဖွဲ့ကို လှမ်းအကဲခတ်နေတယ်။

ဦးမြင့်ကြည်တို့ ရွာခံအဖွဲ့လဲ ဒါမျိုး
တော့ ဘယ်လက်ခံလိမ့်မတုန်း။
ဒီတော့...

'ဒါက ဒီလိုရှိတယ် နောင်ကြီးတို့ရဲ့၊
အခု နောင်ကြီးတို့ရှာနေတဲ့ အရှူးဆိုတဲ့
လူက တကယ်တော့ အရှူးမဟုတ်ပါ
ဘူး။ အင်း နောင်ကြီးတို့ အမြင်မှာတော့
ဟုတ်ကောင်းဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်
တို့လဲ ဟိုတုန်းကတော့ ဒီလိုပဲထင်ခဲ့
ကြတာပဲ။

ဒါပေမယ့် နောင်ကြီးတို့ လိုက်ရှာနေ
တဲ့ ဂျာအေးဟာ တကယ်ကို လူထူး
ဆန်းတစ်ယောက်ပါ။ အခုကိစ္စကလဲ
သူ့ရဲ့ နိမိတ်မရှိတဲ့ စကားကြောင့်
တော့ ဟုတ်မယ်ထင်ပါဘူး။ နောင်
ကြီးတို့သိအောင် သတိလာပေးတဲ့

သဘော ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကို နောင်
ကြီးတို့အနေနဲ့ သတိမမူမိလို့ ဖြစ်မိ
လိမ့်မယ်။

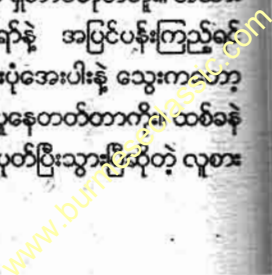
ဂျာအေးအနေနဲ့ နောင်ကြီးတို့ကို
ရှိုင်းပျံတဲ့အပြုအမူ စော်ကားတဲ့ စကား
တွေနဲ့ ပြောခဲ့ပယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကိုယ်တိုင်
သူ့ကိုဖမ်းပြီး ထိုက်သင့်သလို အရေး
ယူဆောင်ရွက်ပေးလို့ ရပါတယ်။
ကျုပ်က ဒီမြို့မစခန်းက ရဲတပ်ကြပ်ကြီး
မြင့်ကြည်ပါ'

ဆိုတော့ မျက်စောင်း မထိုးလိုက်လေ
မယ့် အမောက်တော့ ထောင်ပြလိုက်
တဲ့သဘော သက်ရောက်သွားတာပဲ
မဟုတ်လား။ ဒါလဲ တစ်မျိုးတော့
ကောင်းသား။ စိဘီတွဲသဘောကလူ
တွေ ကိုယ်ရှိန်တော့ သတ်သွားကြ
တယ်။ မသတ်လို့လဲ မဖြစ်ဘူးလေ။
သူတို့ ရှေ့ဆက်တိုးပြီး ကိုဂျာအေးကို
ရှိက်လား။ ပုတ်လား လုပ်မယ်ဆိုရင်
ရွာခံအဖွဲ့နဲ့က ပွဲကြီးပွဲကောင်း ဖြစ်ကုန်
မှာ။

ဟုတ်တယ် အခုလာတဲ့ ဦးမြင့်ကြည်
တို့အဖွဲ့ဆိုတာလဲ ကိုဂျာအေးနဲ့က
ကျေးဇူးခံ ကျေးဇူးစားတွေလေ။ သူတို့
ရဲ့ လူမှုရေး စီးပွားရေးကိစ္စ တော်တော်
များများဟာ ကိုဂျာအေး ပယောဂနဲ့
ကင်းကြတာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါတောင် ကိုကြွက်ဖြူဆိုတဲ့လူ ပါ
မလာလို့။ မဟုတ်ရင် ဒီစိဘီတွဲက
လူတွေ ဘယ်ချောင်လိမ့်မတုန်း။

ကိုကြွက်ဖြူဆိုတာကလဲ အရပ်က
သာ ပုပြတ်ပြတ်နဲ့ စိတ်က ရှည်တယ်
လို့ တစ်ခါမှ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ အသား
ဖြူဖပ်ဖြူရော်နဲ့ အပြင်ပန်းကြည့်ရင်
တော့ အေးပုံအေးပါးနဲ့ သွေးကလေးဟာ
အမြဲတမ်း ပူနေတတ်တာကိုး။ ယစ်ခနဲ
ဆို ရိုက်ပြီးပုတ်ပြီးသွားပြီးဆိုတဲ့ လူစား
ကို။

ကိုဂျာအေးဆိုတာလဲ ကိုကြွက်ဖြူ
ရဲ့ ပါတနာပဲလေ။ သူတို့နှစ်ယောက်
ရဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှုကိုလဲ ကြည့်
ဦး...

အဲဒီနေ့က ညနေစောင်းလောက်ပဲ
နွဲ့သေးပေမယ့် အင်္ကျီချုပ်ထည် ပါးတာ
နို့ ကိုကြွက်ဖြူ ဆိုင်ကို စောစောပဲ
ပိတ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတုန်းမှာ...

'အစ်ကိုလေး ဟိုအင်္ကျီလေး
ကျွန်တော့်ကို ပေးပါလား'

အသံကြားကတည်းက ဂျာအေး
ဆိုတာကို သိပေမယ့် အခုလို အင်္ကျီ
တစ်ခါမှ မတောင်းဘူးတော့ ကိုကြွက်
ဖြူအနေနဲ့ နည်းနည်းတော့ အံ့ဩ
သင့်သွားတယ်။

သူတောင်းတဲ့ အင်္ကျီကလဲ သူများ
လာအပ်ထားတဲ့ အင်္ကျီတော့ မဟုတ်
ဘူး။ ပိတ်စအပိုလေးတွေကို ဟိုစစ်
ဒီစစ်နဲ့ ချုပ်ထားတဲ့ သင်္ဘောသား
အင်္ကျီလေ။ ဝယ်မယ့်သူ မရှိလဲ ကိုယ့်
ဟာကိုယ် ဝတ်မယ်ဆိုပြီး ချုပ်ထား
တာ။ အခုတော့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က
ဆိုင်ရှေ့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်
လာခဲ့ပြီဆိုတော့ အလှူပေးမယ့်
ကိုကြွက်ဖြူအနေနဲ့ကလဲ တွန့်ဆုတ်
မနေရှာပါဘူး။

'အလုပ်ကတော့ ပါးတယ် ဂျာအေး
ရေ၊ ဒါပေမယ့်လဲ မင်းက ဝတ်ချင်
သပါဆိုတော့ ယူပါကွာ'

ဆိုပြီး ချိတ်ကဖြုတ် ရောအင်းဆို
ပေးလိုက်တာပဲ။ ကိုဂျာအေးက သူ
ကိုယ်ပေါ်က မူလ အရောင်ပျောက်
နေပြီဖြစ်တဲ့ သင်္ဘောသားအင်္ကျီ
အဟောင်းကို မချွတ်တော့ဘဲ ကိုကြွက်
ဖြူပေးတဲ့ အင်္ကျီအသစ်လေး ထပ်စွပ်
ဝတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရယ်ကျဲကျဲ
မျက်နှာပေးနဲ့...

'ဟဲ...ဟဲ...ဝဲအစ်ကိုလေး ကျန်းမာ

ချမ်းသာပါစေ အင်း ဒီနေ့ လဆန်း(၆)ရက်
ဆိုတော့ နောက်ယုံလေးရက်လောက်ဆို
ဝဲအစ်ကိုလေး ထမင်းကို မနက်စာနဲ့ညစာ
ပေါင်းစားရမယ်ကိန်းမ'

ဆိုတော့ ကိုဂျာအေး ပြောလိုက်တဲ့
စကား မကြာခင်မှာပဲ ကိုကြွက်ဖြူ
တစ်ယောက် ခွံကွဲနွဲ့ကပ် ဆိုက်တော့
မယ့်အတိုင်းဆိုတော့ ကိုကြွက်ဖြူခမျာ
ပြုံးပြုံးပျာပျာနဲ့...

'ဟ... ဟ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့တုန်း
ဂျာအေးရ အလုပ်ပါးတယ် ဆိုပေမယ့်
ငါ အခြေအနေ ဒီလောက်တော့ မဆို
သေးပါဘူးကွာ။ မင်းကတော့ ပြော
တော့မယ်'

'အဲ... အဲ... ကျွန်တော်ပြောတာ
ဒီသဘော ယူတတ်ပေါ့ကွာ ဝဲအစ်ကိုလေး
အင်္ကျီအများကြီးချုပ်ရတော့ ထမင်းစာချိန်
တောင့် ဖိုတာကို ပြောချင်တာပါဗျာ'

ကိုဂျာအေးက သူ့စကားအရှုပ်ကို
သူ ပြန်ရှင်းရှင်း လာလမ်းအတိုင်း
ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားတယ်။
ဒီအချိန်မှာ လိမ္မော်ရောင် အဆင်းနဲ့
နေလုံကြီးကလဲ အနောက်ယွန်းယွန်း
ကို ငှပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်စ ပြုနေပြီ။
ကိုကြွက်ဖြူ စိတ်ထဲမှာတော့
ဂျာအေး ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါစေမျာ
လို့ တောင်းဆုခွေရှင်း ဆိုင်သော့ကို
ဂလောက်ခနဲမြည်အောင် ခတ်လိုက်
တယ်။

'ဖေကြီးရေ ဖေကြီး ထမင်းက ပြန်
စားမှာလား၊ လာဖို့ပေးရမလားတဲ့
ဖေကြီးက မေးခိုင်းလိုက်တယ်'

ကိုကြွက်ဖြူရဲ့သား စွာထောင်ရဲ့
အမေးကို ကိုကြွက်ဖြူ ချက်ချင်း ပြန်
မဖြေသေးဘဲ ဒီရက်ထဲမှာမှ သူငှား
ထားတဲ့ စက်ချုပ်သမားနှစ်ယောက်ရဲ့
ချုပ်လက်စတွေကို တစ်ချက် လှမ်း
အကဲခတ်လိုက်တယ်။ သူတစ်

ယောက်တည်း ခိုင်ခံ့ ညှပ်ပေးနေရတာ
ဆိုတော့ သူ့လက်စကို ခဏနားဖို့
မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကိုလဲ ခန့်မှန်းမိ
လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့...

'အေး... သားရေ ထမင်းလာမပို့နဲ့
တော့။ အဖေ ဆာမှ ပြန်လာစားမယ်လို့
သား အမေ့ကို ပြောလိုက်နော်'

ကိုကြွက်ဖြူသား စွာထောင်က
“ဟုတ်တဲ့ ဖေဖေ” ဆိုပြီး ချာခနဲ လှည့်
ပြန်သွားတယ်။ ဒီတော့မှ ကိုကြွက်ဖြူ
လဲ ညှပ်လက်စ ပိတ်အုပ်တွေကို
ဆက်ညှပ်ရင်း လွန်ခဲ့တဲ့ လေး၊ ငါးရက်
လောက်က ကိုဂျာအေး ပြောခဲ့တဲ့
ထမင်း မနက်ည ပေါင်းစားရမယ်
ဆိုတဲ့ စကားကို ပြန်ကြားယောင်မိ
တယ်။

ကိုဂျာအေး ပြောပြီး မကြာခင်ပဲ
စက်ရုံတစ်ရုံက ဝန်ထမ်းအင်္ကျီ
ဘောင်းဘီ အစုံတစ်ရာကျော် အော်ဒါ
ရလိုက်တာလဲ ကိုဂျာအေး ကျေးဇူး
ကြောင့်လို့ စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း
တေးမှတ်နေမိတော့တယ်။

အင်း... ကိုဂျာအေးအကြောင်းတွေ
ကတော့ ပြောမယ့် ကြိုးဖူးမှသိ ဆိုတာ
လို ပြောကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။

နည်းပညာတွေ ဘယ်လောက်
ထွန်းကားတယ်ပဲပြောပြော သိပ္ပံပညာ
တွေ ဘယ်လို တိုးတက်တယ်ပဲဆိုဆို
ပါ ကိုဂျာအေးရဲ့ သဘာဝလွန် အပြု
အမူ အပြောအဆိုတွေတော့ ဘယ်
ပညာရှင်မှ တိုင်းတာတွက်ချက်လို့
ရမယ်မထင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့်လဲ ကျွန်တော် သိခဲ့မိခဲ့တဲ့
ကိုဂျာအေးရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အပြုအမူ
ဖြစ်ရပ်တွေကို တော့ အလျဉ်းသင့်သလို
ဖော်ပြပေးပါဦးမယ်။

မြောင်းမြ မြင့်လှိုင်

တစ်ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ပြည်သည် ထူးချွန်သော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ထွက်လာနိုင်သည်။ ထိုသို့ ပေါ်ထွက်လာရာတွင် အထောက်အကူ အဖြစ်ဖြင့် ဤသိဒ္ဓိပြာစီရင်နည်းတစ်ခုကို ကျယ်ပြန့်လှသော လောကီနယ်မြေသို့ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဤစီရင်နည်းကို ပဲခူးရိုးပေါ်မှာ ဝိဇ္ဇာကြီးတစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းပါ။ ဤ ဆရာကြီးအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရှိသောစွာ ကန်တော့ပါ၏။

နေရာ

လူဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းလှသော မြေ/တောတောင်မှာ စီရင်ရပါမည်။ ကိုးပါးသီလထိန်းပြီး၊ ဝတ်ဖြူဝတ်ရပါမည်။

အကာအကွယ်

● သိမ်ဝင်သပိတ်ချည်လုံးဖြင့် စည်းသုံးတန် သားရပါမည်။ ရေကိုလည်း စည်းပတ်လည်မှာ ဖြန့်ပက်ရပါမည်။ ရေနှင့် အပ်ချည်လုံးကို ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းတော်ဖြင့် (၃၇)ခေါက် မန်းရပါမည်။ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ဖြင့်လည်း (၂၄)ကြိမ် မန်းရပါမည်။

စည်းသုံးတန် သားရပါမည်။ ပထမ အပြင်စည်းနှင့် ဒုတိယစည်းခြားမှာ အလေး အပေါ့သွားရန် ကျင်းငယ်တူးရမည်။

ဒုတိယနှင့် တတိယစည်းခြားမှာ လူအိပ်ရမည်။

တတိယ အလယ်ဗဟိုစည်း အတွင်း ဆေးစီရင်ရန်နေရာ ဖြစ်သည်။

● ဤစည်းကို ရာဇပတ်ကာ၊ ငှက်ပျောစိုက်၊ ပွဲတစ်ပွဲ စီရင်ရမည်။

လူ၏ ကျပ်စဉ်

လူမှာ ကိုးပါးသီလထိန်းပြီး ဂုဏ်

သဒ္ဓါပြာစီရင်နည်း

တော်ပုတီးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပွားများ နေရမည်။ ခြောက်ခြင်း၊ လှန်ခြင်းရှိမည်။ မကြောက်နှင့်...

ဆေးစီရင်ခြင်း

● သံဒယ်အိုးငယ်အတွင်း မိုင်းကိုင်စက္ကူ (၇)ထပ်ခင်းပါ။

စိန်ပြိုင်သွား တစ်ဆယ်ကျပ်သား
ဟင်ချိုင်း တစ်ဆယ်ကျပ်သား
လက်ချားမီးဖောက် တစ်ဆယ်ကျပ်သား
အားလုံး အမှုန်လုပ်ပြီးထည့်ရမည်။

သံဒယ်ကိုလိုက်၍ ကြော့ပန်းကန်ထူထူကို အပေါ်က အုပ်ပါ။ ဘေးပတ်လည်ကို အာသာဝတီပင်(ဝါ) ဟံသာဝတီပင်ကို ထမင်းရည်နှင့် ကြိတ်၊ ပန်းကန်အနားပတ်လည်ပုံပါ။

● ဆားနှစ်ကျပ်သား၊ မြေနီကိုးကျပ်ခွဲသား၊ ဒိုးဆန်တစ်ကျပ်လေးပဲသားတို့ကို ထမင်းရည်နှင့် ညက်စွာ ကြိတ်ကြီး ပထမမံထားသော ဆေးအထက်က ထပ်၍ မံပြီး မီးကော် ပြုလုပ်ပါ။

ယင်းအထက်က ဝက်ဆိတ်စိယာ

ကို မြေအိုးနှင့် ကော်ရသည်အထိ ချက်ပြီးမံပါ။ ရေကော်ဖြစ်သည်။

ယင်းအထက်က သံပရာရည်(၁၀)ကျပ်သားကို ထည့်၍ မီးအေးအေးနှင့် ချက်ပါ။ သံပရာရည်ခန်းလျှင် နမ်းဆီ(၁၀)ကျပ်သားကို ထည့်၍ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်အားလောက် မီးပေးပါ။

နမ်းဆီခန်းလျှင် ရေနံချေး(၁၀)ကျပ်သားထည့်၍ မီးတိုင် သုံးတိုင်အားလောက် မီးပေးပါ။ ခန်းလျှင် မီးပြင်းထိုးပါ။ ထိုသို့ သုံးရက်ချက် ရမည်။

သုံးရက်စေ့အောင် လူသည် စည်းအတွင်းမှာပဲနေရမည်။ စားစရာနှင့် ရေကို တစ်ပါတည်း ယူထားရမည်။

သုံးရက်စေ့လျှင် အအေးခံဖွင့် ဆေးသည် ပြာ ဖြူနုနုကျနေသည်ကို တွေ့ရမည်။

ဤပြာသည် သိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ပြာပင်ဖြစ်ပါသကဲ့သို့။

စိမ့်သူတိုင်း အောင်မြင်၍ သာသနာ့အကျိုး ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

မောင်ဖြူ (အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာ)

စာတူသူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များသို့ စိန်ကြားလွှာ...

စာတူရင်မှ သိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံသောပြာဟု ဆိုပါသည်။ စိတ်ချရသော ပြာဖြစ်ပါပြီလား။ သို့ရာတွင် ဤပြာအသုံးကိုမှ ဖော်ပြထားပါး သို့ဖြစ်၍ ဤသိဒ္ဓိပြာစီရင်နည်း အပြည့်အစုံသိသူများမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ အပြည့်အစုံရေးသားပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်ဒိုဆိန်
စာတည်း၊ ဗဟို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကို ကြည့်ရှု
ကြသော စာဖတ်
ပရိသတ်ကြီးသည် လောကီ
လောကုတ္တရာဆိုင်ရာ ဗဟုသုတများကို
ရရှိကြပါသည်။ ထိုအထဲမှ လူခြောက်
ကလေးတွေ အကြောင်းကို ဖတ်ရ
သည်မှာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာပါ။
မျှဝေခံစားစေလို၍ ကျွန်တော်
သိသမျှထဲမှ လူခြောက်ကလေးတွေ၏
အကြောင်းအရာ တစ်စိတ်တဒေသကို
ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လူခြောက်ကလေးများကို မိခင်
ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရာတွင် သာမန်လူများ
(ကလေးများ)ကဲ့သို့ ဝမ်းဗွဲလွယ်ရပြီး
ကိုးလလွယ် ဆယ်လအတွင်း ဖွားရ
ပါသည်။ မိခင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရာတွင်
ပထမ ခုနှစ်လ၊ ရှစ်လတွင် ဝမ်းဗိုက်
ဖောင်းပြီး လရင့်လာသောအခါ ပိန်
သွားတတ်ပါသည်။

လူခြောက်ကလေးများ၏ အရပ်
အရှည်မှာ ခြောက်လက်မ ပတ်ဝန်း
ကျင် ရှိပါသည်။ ခေါင်း၊ ခါး၊ ခြေ၊
လက်၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်
စသည်ဖြင့် အင်္ဂါစုံ ပါရှိပါသည်။
ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းမကလေး

F.31A. October, 2014.

စာပေ နိဂုံး

လူခြောက်ကလေးများအကြောင်း

တရုတ်စာစောင်

သိသာအောင် ပါရှိပါသည်။
စကားပြောလိုလျှင် မိခင်အား
အိပ်မက်ထဲမှာ စကားပြောတတ်ပါ
သည်။ လူခြောက်ကလေးမွေးပြီး
နောက်ပိုင်း လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းများ
အဆင်ပြေလာတတ်ပါသည်။
မိမိတို့ လုပ်ကိုင်သော အရာမှန်
သမျှ အောင်မြင်အထမြောက်တတ်ပါ

သည်။ နှစ်သားအရွယ်ရောက်လာလျှင်
မိခင်ကို စိတ်ဆင်းရဲ ဖြူငြင်ခြင်း အဖြစ်
မခံပါ။ မိခင် လိုအပ်သော တမ်းတ
သော ပစ္စည်းများ အိမ်သို့ ရောက်ရှိ
လာတတ်ပါသည်။

လူခြောက်ကလေးများသည် အလို့
ပေါက် လူပျိုပေါက်အရွယ် (၁၅)နှစ်၊
(၁၄)နှစ် အရွယ်များတွင် သူတို့၏

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

စွမ်းရည်သတ္တိများ သိသာထင်ရှားလာ ပါ သည်။ ဥပမာ မိခင်က ဆန်း ဆီ ဆား၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်များ လိုအပ်၍ တမ်းတလျှင် နောက်တစ်နေ့၌ အိတ်၊ တောင်း၊ ပုလင်းများထဲသို့ အဆိုပါ ပစ္စည်းများ ရောက်နေတတ်ပါသည်။ သူတို့၏ အိပ်ရာရောက်၊ ခုတင် အောက်၊ အိမ်ရှိ သေတ္တာထဲသို့ ရွှေ ငွေ ရတနာများပင် ရောက်ရှိနေတတ် ပါသည်။ တို့ကြောင့် အချို့သော လူ့ခြောက်ကလေးများ၏ မိဘများ သည် ဖုံးကွယ်ထားတတ်ကြပါသည်။ အလွန် ရင်းနှီးမှသာ ထုတ်ပြတတ်ကြ ပါသည်။

လူ့ခြောက်ကလေးများ၏ ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်နှမများကို အကျီ အဝတ်အစားများ၊ လက်ဝတ်ရတနာ များကို ဆင်ပါက သူ့ကိုလည်း ပေးရ ပါသည်။ သူ၏ အသက်အရွယ်ကို လိုက်ပြီး ဆင်ခြန်းသော ပစ္စည်းများကို အကြီးအငယ် ကိုက်ညီအောင် ပြုလုပ် ပေးရပါသည်။

ဥပမာ လသားအရွယ်ဖြစ်လျှင် သာမန်လူကလေးများ (လသားများ) ဝတ်သော အဝတ်အစားများကို သူ့ အနားတွင် ခေါက်ထားရပါသည်။

လူပျိုလူရွယ် (၁၃)နှစ်၊ (၁၄)နှစ် ရှိလျှင် လူပျိုလူရွယ် ဝတ်သော အဝတ် အစားများကို သူ့အနားတွင် ခေါက် ထားပြီး “ဒါ မင်းအတွက် ပစ္စည်း တွေ” ဟု ပြောကာ ထားရပါသည်။

ညီအစ်ကို မောင်နှမများကို အဝတ် အစား လက်ဝတ်ရတနာများ ဝတ်ဆင် စေပြီး သူ့အတွက် မပေးပါက မိခင် အား အိပ်မက်ပေးပြီး ပူဆာတတ်ပါ သည်။

ထမင်း၊ ဟင်း၊ ရေ၊ မုန့် စသည့် စားစရာ သောက်စရာများကို သာမန်

လူများကဲ့သို့ နံနက်စာ နေ့လယ်စာ ညစာအဖြစ် ခူးခပ်ပြီး လူ့ခြောက် ကလေးအနားတွင် ထားပြီး...

‘မင်းစားဖို့အတွက် ခူးခပ်ထားကယ် စားပါ’

ဟု နှုတ်မှ ပြော၍ ရပါသည်။ လူ့ ခြောက်ကလေးများအားပုလင်းကလေး များတွင် ထည့်ထားတတ်ကြပါသည်။

အချို့မှာ ခုတင်ငယ်ငယ်ကလေး ပြုလုပ်ပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် မွေ့ရာ ကလေးခင်းကာ တင်ထားတတ်ကြ သည်။ သေတ္တာငယ်ကလေးထဲတွင် လည်း ထည့်ထားကြပါသည်။ အချို့မှာ ထန်းခေါက် ဖာကလေးထဲတွင်လည်း ထည့်ထားတတ်ကြပါသည်။

သူတို့ကို လူစိမ်းများ လာကြည့်လျှင် မကြိုက်ကြပါ။ ပြက်ရယ်ပြောဆိုခြင်း ကိုလည်း လုံးဝ မကြိုက်ပါ။ လူ့ခြောက် ကလေးသည် ယောက်ျားလေး ဖြစ်ပါ က ရှင်ပြုချိန်အရွယ်ရောက်လျှင် မိခင် အား...

‘သား မောင်ရှင်လောင်း ထိချစ်ပြီ’ ဟု အိပ်မက်ပေးတတ်ပါသည်။

မိဘသည် ဆင်းရဲ၍ ရှင်ပြုမပေးနိုင် ကြောင်း နေ့၌ သူ့အနားသွား၍ပြော လျှင် မိဘများအိမ်၌ အကြောင်းအမျိုး မျိုးဖြင့် ငွေကြေးများ ရောက်လာတတ်

ပါသည်။ အသက်ရှိသော လူ့ခြောက်ကလေး သို့မဟုတ် အစွမ်းထက်သော လူ့ခြောက်ကလေးများသည် သူတို့၏ အသားအရေကို လက်နှင့် တို့ကြည့် ပါက ပျော့စိစိ တွန်းကန်အား ရှိပါ သည်။

(ဥပမာ-ကျွန်တော်တို့၏ လက်မ အရင်းရှိ မှီမောက်နေသော လက်ဖဝါး ကို လက်ညှိုးနှင့် ဖိနှိပ်ကြည့်ပါက လက်ဖဝါးသည် ခွက်သွားမည်။ လက်ညှိုးကို နောက်သို့ ဆုတ်လိုက် ပါက ခွက်နေသော လက်ဖဝါးသည် မူလအတိုင်း ပြန်ဖောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ် နေရမည်။)

လူ့ခြောက်ကလေးများသည် (၁၆) နှစ်၊ (၁၇)နှစ် စသည်ဖြင့် လူပျိုအရွယ် အပျိုအရွယ် ရောက်လျှင် သူတို့နှင့် ဘဝတူ လူ့ခြောက်ကလေးများ အချင်း ချင်း ချစ်ခင်နှစ်သက်ကာ လက်ထပ် ကြပါသည်။

စွမ်းရည်ထက်မြက်သော လူ့ခြောက် ကလေးများသည် ညအခါ လှုပ်ရှား သွားလာသံများ ကြားရပါသည်။ ဥပမာ လမ်းလျှောက်သံ၊ ပုဆိုးခါသံ၊ ဖိနပ် နှစ်ဖက် ရိုက်ခါသံများ ဖြစ်ပါသည်။

စွမ်းရည်ရှိသော အသက်ရှိသော လူ့ခြောက်ကလေး ဟုတ်မဟုတ်ကို သိလိုလျှင် လူ့ခြောက်ကို မှန်ထောင် ကြည့်ပါ။ မှန်ထဲတွင် အရိပ်မထွက် လျှင် လူ့ခြောက်ကလေးသည် အရှင် (သက်ရှိ) ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ထဲတွင် အရိပ်ပေါ်ပါက အစွမ်းမထွက်ပါ။

သူငယ်ချင်း ပြောပြသော

လူ့ခြောက်ကလေး

ကျွန်တော်သည် အထက်တန်းနှင့် အထက်တန်းပညာရပ်များကို စလင်း F.31B.October, 2014.

ဗြူ အခြေခံပညာရေး အထက်တန်း ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ဟိုတစ်ချိန်က (အ.ထ.က)အထက် တန်းကျောင်းကြီးဟု ခေါ်ပါသည်။

အလယ်တန်းပညာရပ်များ သင် ကြားစဉ်က နေ့လယ် ထမင်းစား ကျောင်းဆင်းလျှင် တပ်မချောင်ရွာ မောင်တင်မြင့်၊ အရာတော်ရွာမှ မောင်သိန်းရွှေ ပေါင်းပင်းစင်းရပ်ကွက် ထဲမှ မောင်ညွန့်ဝေတို့ ညီအစ်ကိုနှင့် ကျွန်တော် ထမင်းဆုံစားလေ့ရှိပါသည်။

သူငယ်ချင်းတစ်တွေ ငယ်စဉ်က ပျော်ပျော်ပါးပါး ထမင်းဆုံစားခဲ့သည် ကို အခုချိန်ထိ သတိရလျက်ပါ။ တစ်နေ့ ထမင်းစားကျောင်းဆင်း၍ ထမင်းဆုံ စားကြမည့်အချိန် မောင်တင်မြင့် ပျောက်ချက်သား ကောင်းနေပါသည်။

နံနက်က ကျောင်းတက်တာ အမှန် ပါ။ အခု ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ထမင်း စားပြီးမှ သူ ရောက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်က...

'ဟေ့ တင်မြင့် မင်း ပျောက်ချက် သား ကောင်းနေလိုက်တာ အခုမှ ပေါ်လာတယ်။ တို့သူငယ်ချင်းတွေ ထမင်းစားခါနီး မင်း မလာလို့ စောင့် နေကြသေးတယ်။ အခုမှ ပေါ်တော်မူ ဘယ်က ရောက်လာသလဲ'

မောင်တင်မြင့်...

'ဒီကနေ့ ငါ ထမင်း မထုပ်ခဲ့ဘူးကွ သူငယ်ချင်းတို့ရ။ ဗြူထဲက ဆွေမျိုး တွေအိမ်သွားပြီး ထမင်းစားခဲ့တာ။ မင်းတို့ကို ဗဟုသုတဖြစ်စရာ ပြောပြ ရဦးမယ်'

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု သည် မောင်တင်မြင့် ပြောမည့် စကား ကို နားထောင်ရန် အာရုံစိုက်နေကြပါ သည်။

'ငါ ပြောမှာက လူခြောက်ကလေး အကြောင်းကို ပြောပြမလို့'

'အေး ပြောပါကွ၊ ငါတို့ နားထောင် နေပါတယ်'

'ဗြူထဲက တို့အမျိုးအိမ်မှာ လူ ခြောက်ကလေးတစ်ယောက် ရှိတယ် ကွ'

'ဘယ်က ရခဲ့တလဲ'

'လူက မွေးဖွားတာပေါ့'

'မင်း လူခြောက်က အသက်ရှိလို့ လား၊ ဘယ်လောက်ကြီးသလဲ'

'အသက်ရှိတယ် ပြောတာပဲ။ သူက အိပ်မက်ထဲမှာ စကားပြောတာတဲ့။ အရွယ်အစား အရှည်ကတော့ တို့ သင်္ချာတွက်တဲ့ ကွန်ပါဘူးထဲက ခြောက်လက်မပေတံလောက် ရှည် တယ်။

ဟိုးအရင်တစ်ခါက အဲဒီလူခြောက် ကလေးရှိတဲ့ ဆွေမျိုးတွေအိမ်ကို အခုလိုပဲ ထမင်းစားသွားတယ်။ ငါ့ကို ထမင်းထည့်ကျွေးတော့ လူခြောက် ကလေးကိုလဲ ထမင်း၊ ဟင်း၊ သောက် ရေခွက်၊ လက်ဆေးခွက်၊ လက်သုတ် ပါတို့တွေကို သူ့အနားမှာ ချပေးတယ်။

သူ့အမေက "သားအတွက် ထမင်းပွဲ ပြင်ထားတယ် စားစား" လို့ ပြောတယ်။ အဲဒါကို ငါ မြင်လို့ ထမင်း စားနေရင်းက လူခြောက်ကလေးနား သွားမိတယ်။

လူခြောက်ကလေး အနားရောက် ရင်ပဲ...

"ဟေ့ ညီလေး စားဟေ့၊ အစ်ကိုလဲ ထမင်းစားနေတာကွ၊ စား...စား... ဖမ်းမှာ ပုဆိုး၊ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီတွေ အထပ်လိုက် ပါလားကွ၊ ငါ့ကို တစ်စုံလောက် ပေးကွာ"

လို့ သူ့အတွက် ပေးထားတဲ့ ပုဆိုး အင်္ကျီတွေကို ကြည့်ပြီး ငါ စိတ်ထဲရှိရာ ပေါက်တတ်ကရ ပြောလိုက်တယ်။

ညရောက်တော့ လူခြောက်ကလေး က သူ့အမေကို အိပ်မက်ပေးသတဲ့ 'အိပ်မက် ဘယ်လိုပေးတုံး'

'မေမေ နေ့လယ်က လာတဲ့သူဟာ အလွန် ရိုင်းတယ်၊ ဟေ့ညီလေး စားကွနဲ့ ပြောတယ်၊ သူက ကျွန်တော်ထက် အသက်ငယ်ပါ တယ်၊ နောက်ကို အသလို မပြော ပါစေနဲ့လို့ အိပ်မက် မက်တယ်တဲ့။

ကျွန်တော့် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီတွေကိုလဲ သူ့ကို မပေးပါနဲ့လို့လဲ အိပ်မက် မက် တယ်တဲ့။ လူခြောက်ကလေးကို အဝတ်နဲ့ထွေးထားပြီး ဖန်ပုလင်းထဲ ထည့်ထားတယ်။ အဲဒီ ဖန်ပုလင်း ကလေးကို ခုတင်ကလေးပေါ် တင် ထားတယ်။

လူခြောက်ကလေးကို မွေးတဲ့ ဆွေမျိုးအဒေါ်တို့လဲ တစ်နေ့တခြား စီးပွားတက်လာတယ်'

သူငယ်ချင်း မောင်တင်မြင့် ပြောပြ သည့် လူခြောက်ကလေးတစ်ယောက် အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ကွဲကွာခဲ့သည်မှာ အနှစ်လေးဆယ် ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ လူခြောက်ကလေး၏ မိဘတွေလည်း မရှိတော့ပါ။ သူ့အစ်မ မိသားစုကတော့ အခုချိန်ထိ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလျက် ရှိပါသည်။

လူ့လောက၌ တစ်ခဏသာ နေခဲ့ရသော လူခြောက်ကလေး အကြားအမြင် ဗဟုသုတဆိုတာ

ရှိထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အကြောင်း အရာတစ်ခုဟာ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်လို့ အမှတ်တမဲ့ မနေသင့်ပါ။ သိထားပါက လိုအပ်လာရင် ကိုယ့်အတွက် အသုံး ချလို့ ရပါတယ်။

ဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေနိုင်ပါတယ်။ လောကီ လောကုတ် အားလုံး တိုးပွားနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဇနီးရဲ့ ခွေးလေး တစ်ဝမ်းကွဲတော်သူ ဒေါ်ထွေးရီမဆိုတာ ရှိပါတယ်။

ကိုလင်းဆိုသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။ သားဦး ယောက်ျားကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ သားဦးကလေး သုံးနှစ် သားရှိတော့ နောက်ထပ် ကိုယ်ဝန် ရှိပြန်ပါတယ်။

ကိုယ်ဝန် ကိုးလကျော်လို့ ဆယ်လ ထဲရောက်တဲ့အခါ ထုံးစံအတိုင်း ဝိုက် နာပါတယ်။ လက်သည်ခေါ်ရပါတယ်။ ခြောက်လက်မအရွယ်ခန့်ရှိတဲ့ လူ ခြောက်ကလေးကို မွေးပါတယ်။ ဗဟုသုတ မရှိတော့ လူခြောက်လေး မုန်း မသိကြပါ။

လူခြောက်ကလေးကို ဖွားပြီး ဒေါ်ထွေးရီမမှာ မွေးလမ်းကြောင်းက သွေးများ အဆက်မပြတ် ဆင်းနေပါတယ်။

သူတို့ရွာက ကိုးမိုင်ခန့် ဝေးပါတယ်။ မြို့နယ်ဆေးရုံကို တက်ရန် စီစဉ်ကြပါတယ်။ မြင်းလှည်းတစ်စီး ငှားရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ထော်လာဂျီ ကား ကလေးများ မပေါ်သေးပါ။

စီးဖွားပြီး လူနာ ဒေါ်ထွေးရီမကို မြင်းလှည်းပေါ် တင်ကြတယ်။ မွေးဖွား လို့ရတဲ့ လူခြောက်ကလေးကို အနီးဝတ် နဲ့ ပတ်ထွေးပြီး မြင်းလှည်းပေါ် တင်ယူ လာခဲ့တယ်။

ဆေးရုံရောက်တော့ ဆရာမတွေက မွေးဖွားလို့ရတဲ့ ကလေးကို အပြိုင်ကြ

တယ်။ လူခြောက်ကလေး ထည့်ထား တဲ့ အနီးဝတ်ကလေးကို ဖြေကြည့်ကြ တယ်။ လူခြောက်ကလေးကို မတွေ့ရ တော့ပါ။

ဆရာမတွေက လိုအပ်တဲ့ သွေး ထိန်းစေတဲ့ ဆေးတွေနဲ့ လူနာအား ကုသကြလို့ သွေးဆင်းခြင်း ပျောက် ကင်းသွားပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ည မှာ လူခြောက်ကလေးက မိခင် ဒေါ်ထွေးရီမကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။

‘အပေတို့ကို ချမ်းသာအောင် ယူဖို့ လာခဲ့ပါ တယ်။ ဒီပေယံ အပေတို့က ကျွန်တော်ကို ဂရုမစိုက်ကြဘူး။ ပြုမူဆင်နွှဲမှုကို အလားတူ ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါတယ်။ အပေတို့ ကျွန်တော့်အပေါ် ရက်စက်ကြ တယ်’

လို့ လူခြောက်ကလေးက အိပ်မက် ပေးမှ ဒေါ်ထွေးရီမတို့ဟာ မိမိမွေးဖွား တာ လူခြောက်ကလေးမုန်း သိကြပါ တယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ အကြား အမြင် ဗဟုသုတနည်းလို့ ဖြစ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရွမ်းထက်မြက်သော လူခြောက်ကလေး

လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၃၀)ကျော်က ကျွန်တော်တို့မြို့မှ တစ်ဆယ့်ငါးမိုင်ခန့် ဝေးကွာသော မြို့ကလေးတစ်မြို့ကို ကျွန်တော် အလည်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမြို့ကလေးမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ညီအစ်ကိုလိုခင်တဲ့ မိတ်ဆွေကြီး တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးလို့ အစ်ကိုကြီးလို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။ သူ နာမည်ကတော့ ဦးသိန်းနိုင်ပါ။ သူ့ဆီ ရောက်တိုင်း ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီး မြို့ကလေးထဲမှာ လည်ပတ်ပါတယ်။ လည်ပတ်တဲ့ နေရာတွေကတော့

သူနဲ့ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေအိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ သူ လိုက်ဖို့တဲ့ အိမ်တွေထဲ မှာ ဆီစက်၊ ကား၊ စပါး၊ နှမ်း၊ ဂိုဒေါင် များနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိပါတယ်။

အစ်ကိုကြီးက သူ့အိမ်ပြန်ရောက် တော့...

‘ညီလေး ဆီစက်၊ ကား၊ စပါး နှမ်းဂိုဒေါင်တွေရှိတဲ့ အိမ်ကို သတိထား မိလား’

လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က...

‘ထူးခြားပြီး ပြည့်စုံကြွယ်ဝတာကို ကျွန်တော် သတိထားမိပါတယ်’

‘အဲဒီအိမ်က အိမ်ရှင်မကြီးဟာ လူခြောက်ကလေးမွေးပြီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလာတာပဲကွ။ သားသမီးတွေ မွေးဖွားရာမှာ လူခြောက်ကလေး တစ်ယောက် ပါလာတယ်။

လူခြောက်ကလေးက ယောက်ျား လေးကွ။ အလွန်အစွမ်းထက်တယ်။ အစွမ်းထွက်တယ်ဆိုတာ သူတို့မိသား ကို ချမ်းသာကြွယ်ဝအောင် လုပ်ဆောင် ပေးတာကို ပြောတာပါ’

‘ဘယ်လို လုပ်ဆောင်ပေးတယ် ဆိုတာကိုလဲ ပြောပါဦး အစ်ကိုကြီး’

‘တစ်ချိန်က အဲဒီအိမ်ရှင်မကြီးနဲ့ စီးပွားရေးဟာ သူလိုကိုယ်လိုပဲ။ သား သမီးတွေများလို့ စီးပွားရေး ပြော လောက်အောင် မရှိဘူး။ လူခြောက် ကလေးမွေးပြီး မကြာခင် နှစ်မှာ အတွင်းမှာ စီးပွားရေး တိုးတက်လာ တယ်။

လယ်လုပ်တာလဲ စပါးတွေ ပိုထူထပ် လာတယ်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့ အရောင်းသွက်ပြီး အမြတ်အစွန်းတွေ ပိုရလာတယ်။ လူခြောက်ကလေး အနီး အနားမှာ ငွေကြေးများ ရောက်နေတာ

ကို တွေ့ရတယ်။

စပါးပုတ်၊ နှမ်းပုတ်တွေထဲမှာ စပါး နဲ့ နှမ်းတွေ ရောက်နေတာကို တွေ့ရ တယ်။ အိမ်က သေတ္တာထဲမှာ ရွှေငွေ ရတနာတွေ ရောက်လာတာကို တွေ့ရ တယ်ကွ။

နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောရရင် ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ဆန် မရှိလို့ ညည်းမိရင် အိမ်မှာ ရောက်နေတတ်တယ်။ နောက် ပိုင်းမှာ စီးပွားရေး အလင်တည်ပြီး ဆီစက်၊ ကား၊ သီးနှံလှောင်တဲ့ ရိုဒေါင် တွေ တည်ထောင်နိုင်တော့တာပေါ့။

အဲဒီ လူ့ခြောက်ကလေး (၉)နှစ် သားရှိတော့ သူ့အမေကို အိပ်မက်ပေး တယ်။

“မေမေ ကျွန်တော် သင်္ကန်းတော်ရပ်ပြီး အလှူပုဂံလာပွဲ ပြုလုပ်တဲ့အခါ မောင်ရှင် လှည့်ပါ။ စည်စည်ကားကား ပြုလုပ်ချင်ပါ တယ်။

ရှင်လောင်းလှည့်ရာမှာ ဇီတောကျေးရွာ က ဦးလှထံပြင်လား (ပြင်ထီး) ကြိုက်ငှားပါ။ အဲဒီပြင်ကြိုက် ကျွန်တော် စီးပွဲပယ်၊ ဒီပတ် ရိုင်း အကအနဲ့တွေကိုပါ ဖိတ်ပါ” တဲ့။

အိပ်မက် မက်ပြီး မကြာခင် ရက် ပိုင်းအတွင်းမှာ သား ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲ ပြုလုပ်ဖို့ ရက်သတ်မှတ်ကြတယ်။ ရက်သတ်မှတ်ပြီး နောက်နေ့မှာ မြင်း ငှားရန် ဇီတောကျေးရွာက ဦးလှထံ အလှူအိမ်မှ လူတစ်ယောက် လွှတ် လိုက်တယ်။ မြင်းငှားဖို့သွားတဲ့လူ ဦးလှထံအိမ်ဝ ရောက်ရင်ပဲ...

“ဗျို... ဦးလှထံ ကျွန်တော် လာပါရ စေ”

ဦးလှထံက...

“လာပါ လာပါ”

လို့ပြောရင် အိမ်ပေါ်ရောက်လျှင်...

“ဘာကိစ္စများရှိလို့လဲ မောင်ရင်” လို့ပြောရာ...

“လူ့ခြောက်ကလေးရဲ့ အမေ (ဒေါ်...)က ရှင်ပြုပွဲမှာ ရှင်လောင်း လှည့်ရန် ဦးလေးရဲ့ မြင်းလားကြီးကို အငှားခိုင်းလိုက်လို့ လာခဲ့တာပါ။ မြင်းလားကြီးပေါ်မှာ လူ့ခြောက်ကလေး တင်ပြီး လှည့်မှာနော့”

“မနေ့ကပဲ အဲဒီ(ဒေါ်...) အလှူမှာ မောင်ရှင်လောင်း လှည့်ဖို့အတွက် မြင်း လားကြီးကို ငှားသွားတယ်။ အငှားလာ တဲ့သူကတော့ ရုပ်ရည်သန်သန် လူငယ် တစ်ဦးပါပဲ။ စက်ဘီးစီးလာတာပါ။

မောင်ရှင်လောင်း လှည့်မယ့်နေ့က တော့ သူ ပေးသွားတဲ့ နေ့ရက်နဲ့ မောင်ရင် အခုပြောတဲ့ နေ့ရက်ဟာ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ”

မြင်းငှားလာသူက...

“ဘယ်သူများ လာငှားပါလိမ့်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း လွှတ် ထားတာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအလှူ အတွက် လာငှားတာပဲ။ နှစ်ထပ်ရှိတော့ ဦးလေးဦးလှထံ ပိုမှတ်မိသွားတာပေါ့။ ဟဲ...ဟဲ...ကျွန်တော် ပြန်မယ်နော်”

အစ်ကိုကြီး ဦးသိန်းနိုင်မှ...

‘ကိုင်း တစ်ရက်ကြိုပြီး မြင်းလားကြီး

ကို လာငှားတာ ဘယ်သူထင်သလဲ။ မင်း စဉ်းစားသာ ကြည့်ပေတော့။ ရှင်ပြုပွဲကတော့ စည်ကားသလား မမေးနဲ့။ မြင်းလားကြီးပေါ် လူ့ခြောက် ကလေးတင်ပြီး လှည့်တာလေ။

မောင်ရှင်လောင်း ထိန်းသူကထိန်း။ မြင်းလားကြီးကို ကိုင်ထားသူကကိုင်၊ ရွှေထီးဆောင်းသူက ဆောင်းပေါ့။ တခြား မောင်ရှင်လောင်းကလေးတွေ လဲ ပါတယ်ကွ။

ရှိုးတိုက်သူတွေကတိုက်၊ အက အခုန် ဒိုးပတ်ပိုင်းတွေလဲ ပါသကွ။ ရှေ့ဆုံးက နိဗ္ဗာန်ဆော်က ကြေးစည် တီးပြီး၊ ကလေးတွေ ကြိုးစဉ်ငယ်လိုက် ကြက်လျှာတိုင်ကလေးတွေ ကိုယ်စီ ကိုင်ပြီး စီတန်းသွား လှည့်လည်လာ လေ။

ကလေးတွေနောက်က ရွာ ကျက်သရေဆောင် ကွမ်းတောင်ပန်း တောင်ကိုင် အပျိုချောတွေပေါ့ကွာ။ ကန်ဆောင်အိုးရွက်သူတွေ၊ ရှင်လောင်း အမေ အဖေ အို... စုံလို့ပါပဲကွာ။ စည်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ တို့မြို့နဲ့ အနီး တစ်ဝိုက် ရွာတွေမှာ လူ့ခြောက်ကလေး ရဲ့ သတင်းဟာ ဟိုးလေးတကျော်ကျော် ပါပဲ။

ရှင်လှထွက်တော့ ကိုရင်လှထွက် ငါးပိချက် ဆိုသလိုပဲ။ လူပျိုလုပ်လာ တယ်။ ညည အိမ်လည်ထွက်တယ်။ အသွားအပြန် လှေကား ဆင်းသံ တက်သံ ခြေသံတွေ ကြားရတယ်။

အိမ်လည်ပြန်လာပြီဆိုရင် လှေကား ရင်းမှာ ခြေသံကြားပြီးနောက် ဖိနပ် ဖုန်ခါသံ ကြားရတယ်။ သူ့အခန်းထဲ ရောက်သံကြားပြီး ပုဆိုး အင်္ကျီ ဖုန်ခါ သံကို ကြားရပြန်တယ်’ ကျွန်တော်မှ...

'တော်တော် အံ့ဩစရာ ကောင်း တာပဲ'

'ဒါထက် အံ့ဩစရာ ရှိသေးတယ် ကွ။ လူပျိုကြီး ကိုလူခြောက်ဟာ တစ်နေ့မှာ သူ့မိခင်ကြီးကို အိပ်မက် ပေးတယ်။

"ငယ်မ ကျွန်တော်မှာ ချစ်သူရည်းစား ရှိနေပြီ"

တဲ့။ မနက်မိုးလင်းတော့ သူ့အမေ က လူခြောက်ကလေးနားသွားပြီး မေးရှာတယ်။

"သား မင်းရဲ့ ချစ်သူရည်းစားက ဘယ် ကလဲ တို့ပြီထဲကလဲ။ သူ့အဖေနဲ့ အမေ တွေက ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

လူခြောက်ကလေး အိပ်မက် ပေး ပြန်တယ်။

"ငယ်မ သားရဲ့ ချစ်သူရည်းစားက ဝရာ ထပ်ပြစ်ကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်ကမ်း မကွေးပြီ ရဲ့အရှေ့နားဆီက (...)ရွာကပါ။ သူ့နာမည် က(...)ပါ။ သားနဲ့ဘဝရင်တူတဲ့ လူခြောက် မလေးပါ။ သူ့အဖေက (ပြီး...) သူ့အမေ (ဒေါ်...)လို ခေါ်ပါတယ်။

သားရဲ့ ချစ်သူက သူ့ဘဝကို အိပ်မက် ပေး ပြောပြပါပြီ။ လယ်ထောက်ပြီပါပြီ။ သူ့ဘဝ ပျားဆီကို လာရောက် တောင်းရမ်းဖို့လဲ အိပ်မက်ပေး ပြောပြပါပြီ။ အကြောပွဲ...ခု ...လ ...ရက်)မှာ သူတို့ရွာကို အရောက် သွားပြီး တောင်းရမ်းပေးပါ"

လို့ အိပ်မက်ပေးတယ်'

ကျွန်တော်မှ... 'အဲဒီတော့ လူခြောက်ကလေးရဲ့ အမေက သွားတောင်းပေးသလား' အစ်ကိုကြီးမှ...

'တောင်းပေးတာပေါ့ကွ။ လူခြောက် ကလေး အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောတဲ့ ရက် ကို အရောက်သွားကြရာတာ။ မြန်မာ့ ဝေလေ့ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖက်အုပ်ကြီး နှစ်အုပ်၊ ခန်းဝင်ပစ္စည်းတွေ ကန်တော့

ပွဲတွေနဲ့ သတို့သားအခြံအရံတွေရော ပေါ့ကွာ။ တပျော်တပါး တဖွဲ့ကြီး သွား ကြတာ'

ကျွန်တော်က မယုံမရဲ စိတ်နဲ့...

'သတို့သမီး လူခြောက်မလေးဘက် လဲ အကြောင်းမပြုဘဲ လူခြောက် ကလေးပေးတဲ့ အိပ်မက် ယုံပြီး သွား ကြတာ အံ့ရော တကယ်လို့များ အတောင်းလာတာကို သတို့သမီးဘက် က မသိဘူးဆိုရင် အခက်ပဲ'

အစ်ကိုကြီးမှ...

'မင်းခက်နေ သတို့သမီးဘက်ကလဲ သပြေပန်းတွေနဲ့ လက်ကမ်းကြိုဆို လျက်ပဲ မောင်ရေ။ လူကြီးစုံရာနဲ့ သတို့ သမီးအခြံအရံတွေက ဝတ်ကောင်း စားလှတွေ ဝတ်ထားလို့တဲ့ဗျာ'

'ဗျာ...'

ကျွန်တော် အံ့ဩပြီး ထပ်မံ အံ့ဩ ရပြန်ပါတယ်။

'ဗျာမနေနဲ့ မင်းကို ပြောရဦးမယ်။ တို့လူသားတွေ ထိမ်းမြားမော်လာ ပြု လုပ်ပြီးရင် သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါမြဲ ထုံး ဆိုသလို ယောက်ျားကလေးရဲ့ အိမ်ကို မိန်းကလေး လိုက်ရတယ် မဟုတ်လား'

ကျွန်တော်မှ...

'ဟုတ်တယ် ဒါ ထုံးစံပဲဟာ'

အစ်ကိုကြီးမှ...

'လူခြောက်ကလေးတွေက ဒီလို မဟုတ်ဘူးကွ။ ဆံထုံးနောက် သျှောင် ပါပဲဟေ့။ လူခြောက်မလေးနောက်ကို လူခြောက်ယောက်ျားလေးက လိုက် သွားတယ်။ လိုက်သွားမှ ပြောပြရဦး မယ်။ မိန်းမတောင်းပြီး နောက်တစ်နေ့ မှာ လူခြောက်ကလေးက သူ့အမေကို အိပ်မက်ပေးတယ်။

"ငယ်မ သားရဲ့ ချစ်သူရည်းစားက ဘယ် ကလဲ တို့ပြီထဲကလဲ။ သူ့အဖေနဲ့ အမေ တွေက ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

ပြီး ပေပေနဲ့ မောင်နှမသားချင်းတွေကို နှုတ် ဆက်ခဲ့ပါတယ်"

တဲ့'

'တကယ်လိုက်သွားသလား အစ်ကို ကြီး'

'လိုက်သွားဆို ဟိုတုန်းကလိုအိမ် မှာ လူခြောက်ကလေးရဲ့ အခြံအခြည် တွေ မကြားမတွေ့ရတော့ဘူး။ အိပ်မက်လဲ မပေးတော့ဘူး။ ရွာလူကြီး တွေ ပြောကြတယ်။ သမီးမိန်းကလေး မွေးလို့ ကြီးလာရင် ငှက်ပျောသီး စားရတယ်တဲ့'

'အဲဒါ ဘာကို ပြောတာတုန်း အစ်ကိုကြီး'

'သမီးကြီးလာလို့ ယောက်ျား တောင်းရင် သတို့သားလေးဘက်က ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းရတယ်လေ။ ကန်တော့ပွဲမှာပါတဲ့ ငှက်ပျောသီးကို သတို့သမီး မိဘတွေက စားရတယ် လေ။ အဲဒါကို ပြောတာကွ။

အခု လူခြောက်မလေး ယောက်ျား ရတော့ သူ့ရဲ့ မိဘတွေ ငှက်ပျောသီး စားရရုံမကဘူး။ စီးပွားရှာပေးတဲ့ လူခြောက် သတို့သားကလေးတစ် ယောက်ပါ အပိုရလိုက်သေးတယ် မဟုတ်လား'

မှတ်ချက် ။ ။ ဝရာဝတ်မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာရှိသော မြို့ ကလေးတစ်မြို့မှ လူခြောက် (ယောက်ျား)၏ အဖြစ်မှန်ကို ရေး သားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူအမည်၊ မြို့အမည်တို့ကို ချန်လှပ် ထားတာကိုတော့ နားလည်ခွင့်လွှတ် ကြပါခင်ဗျား။

သတ္တဝါအပေါင်း ကိုယ်စီလုံးနှစ်ခြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

ဝေလင်း ဦးကျော်

ရွှေဖြစ်ရည်

ဓာတ်သန့်စင်မှု

ဤအစီအစဉ် (မနောမထိန္ဒ) ဝေပေးခြင်း

အပိုရတ်အကြောင်း မရေးဖြစ်တာ ကြာပြီဖြစ်၍ အပိုရတ်ညီအစ်ကိုများ အတွက် အကျိုးရှိမေ့မည် လုပ်ရတ် အကြောင်း၊ ဓာတ်အက်ခတ်ခြင်း အကြောင်း၊ အပိုရတ်ပညာ နိဗ္ဗာနဓာတ် ရရန်အတွက် ဆောင်ရွက်ချက်များ အကြောင်းတို့ကို စာရေးသူ တွေ့ရှိ လေ့လာမိသမျှ ထပ်တွဲရရှိခံစားစေရန် တင်ပြရေးသားလိုက်ရပေသည်။

ယနေ့ အပိုရတ်လောက၌ အပိုရတ် ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့သည် ရှုထောင့် အမျိုးမျိုးဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြ ရေးသားကြ သည်မှာ ရည်ရွယ်ချက်ချင်း မဟုတ်ကြ သော်လည်း ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ်နှင့် ထွက် ရပ်ကိုသာ ဦးတည်နေကြသည် ကတော့ အတူပဲ ဖြစ်နေပေသည်။

ထို ရွှေဖြစ်ရန်အတွက်မှာလည်း ဓာတ်ဖမ်း ဓာတ်သတ် ဓာတ်သန့်ရန် နှင့် ဓာတ်တေဇော၊ မီးတေဇောသွင်း ရန် အချက်အလက်များပါ ပြည့်စုံပါမှ နိဗ္ဗာနဆိုသည့် ရွှေဓာတ်ကို ရရှိမှာ ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြစ်ရန်အတွက် သောတာပန်ဓာတ် ရရှိဖို့က ပထမ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ သွပ်သေ၊ သံသေ၊ ပြဒါးသေ ဓာတ် သုံးပါး သမကြည်လျှင် ရွှေဖြစ်ရသည် ဟူသော ရှေးလုပ်ထုံးလေးကို စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်ကြည့်ကြရအောင်။

ဤလုပ်ထုံးလေးနှင့် တကယ်ဖြစ် မည်ဆိုပါက အထက်သို့ တက်လှမ်းဖို့ ရန် လမ်းစကောင်း ဖြစ်သည်ကို စာရေး

သူ ယုံကြည်ပါသည်။ အပိုရတ်ဝါသနာ ရှင်များလည်း အကျိုးရှိမှာဆိုတော့ စာရေးသူ တင်ပြရကျိုးနပ်ပြီဟု ဝမ်းသာ မိပါသည်။

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော သွပ်သေ၊ သံသေ၊ ပြဒါးသေတို့ကို မူတည်၍ ရှေးဦးစွာ သွပ်ပြဒါးကိုတွဲ၍ သွပ်ပြင်း၊ ပြဒါးပြင်း ရအောင်ဖမ်းပါ။

မူရင်းတည် ဓာတ်သား(ပြဒါး)ကို မူတည်လျှင် သံ၊ သွပ်ကို ဓာတ်လုံး၏ တစ်လေးကျွေးပါ။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ် ပါမှ မှန်ကန်သော မီးတေဇော၊ ဓာတ် တေဇောသွင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သံ-သွပ်ကို မူတည်လျှင် သွပ်ပြင်း ပြဒါးပြင်းကို မူးစ ပဲစ ဖြတ်တောက်၍ ကျွေးပါ။

ဤနေရာ၌ သတိပြုရန်မှာ ထမင်း ချက်သောအခါ ဒါဟတေဇောဖြင့် (မီးပြင်းပြင်း)ဖြင့်ချက်၍ ပါစကတေဇော (မီးအေးအေး)နှစ်ဖီးဖြင့် ကျက်စေသကဲ့ သို့...

ဥပမာ ထမင်းနှစ်ရာ၌ မီးများသွား လျှင် တူးခြင်း ချစ်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ မီးနည်းလျှင်လည်း မနပ် ဖြစ်တတ်ပါ သည်။

ဓာတ်ထိုးရာ၌လည်း ဤဥပမာ ကဲ့သို့ပင် ဆင်ခြင် ချင့်ချိန်၍ လုပ်ကိုင် မှသာ မိမိ အလိုရှိသော ဓာတ်ကို ရရှိ

မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ပါစက တေဇောမျိုးရောက်အောင် နှစ်ထိုးလေး ထိုးသွားပါ။ ထိုအခါမှ ဓာတ်လုံးသည် သန့်ရှင်းလာမည်။ ဓာတ်၏ချော်သည် လည်း သန့်ရှင်းလာမည်။ ဓာတ်လုံး ချော်ပေါ် ထိုင်လာမည်။ ဓာတ်လေးပါး ပေါင်းစည်းညီညွတ်စွာ လုံးလာမည်။ ဆက်လက်ထိုးသွားလျှင် အာကာသ ရောက်လာမည်။

ထိုအခါ ဓာတ်ငါးပါး(ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာကာသ) ဟူသော ဓာတ်ငါးပါး လုံးလာပြီဟု မှတ်ပါ။ အလွန်ကောင်းသော ဓာတ်လုံး ဖြစ်လျှင် ဖိုတိုက်ထဲတွင် လုံကွဲအက်၍ မောက်ကျသွားသော်လည်း ကစဉ့် ကလျား မဖြစ်သွားဘဲ စုရုံးတည်ရှိနေ မည်။

အာကာသရောက်လျှင် ဓာတ်လုံး မှာ အဆီများ စိမ့်လာမည်။ ယင်းကို နဂါးကျင်ချေး လိုတိုင်းပြီးဖြစ်၏။ ယို ပြာမျိုးသာ သိဒ္ဓိရောက်မည်။ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဒါဟတေဇော

ကြောင့် လောင်ကျွမ်းသော ပြာမျိုး၊
အံထွက်လာသော နဂါးအန်ဖတ်မျိုးကို
ကား လုံးဝ မသုံးသင့်ပေ။

ထိုကဲ့သို့ မဖြစ်စေရန် ဓာတ်လုံး
ကျွေးရာ၌ အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြား
နိုင်ရန် တင်ပြပါဦးမည်။

တေဇောရောက်သောအခါ ဝါယော
လည်း ဆိုက်လာမည်။ ယင်းတေဇော
နှင့် ဝါယော ပေါင်းစပ်လျှင် ပြင်းထန်
သော ဒါဟတေဇောကြီးများ ဖြစ်လာ
နိုင်သည့်အတွက် ရွှေ အဘယ်မျှ
လောက်ပင်ကျွေးကျွေး တစ်ရွေးမကျန်
အောင် စားပစ်တတ်သည်။

ပြာများ ချော်များလည်း ထွက်လာ
တတ်သည်။ ထိုဓာတ်လုံးမျိုးသည်
ဒါဟတေဇော ရောက်လာပြီဟု မှတ်
ပါ။

ဒါဟတေဇောသည် လောင်ကျွမ်း
သွားသော စားခြင်းမျိုးဖြင့် အငမ်းမရ
စားခြင်း။ ထည့်ပေးသမျှ ဓာတ်မကျန်
အောင် စားသောကြောင့် ယင်းကို
တိက္ခဝမ်းမီးဟု ဆေးကျမ်းများ၌ ဆို
ထားပါသည်။ ဓာတ်တိလူးဟူ၍လည်း
ကျမ်းများတွင် ပြဆိုထားသေးသည်။

စားတိုင်းမကောင်း အကျိုးမပြု
ထွက်သမျှ ပြာချော်တို့သည် လိုရာသို့
မပို့ဆောင်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် မိမိ
ဓာတ်လုံးကို ပါစကတေဇောပျက်၍
ဒါဟတေဇော ရောက်အောင် မပို့
ဆောင် မထိုးအပ်ပေ။

မိမိဓာတ်လုံးသည် မည်သည့်
တေဇောမျိုး ရောက်နေသည်ကို
ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရမည်။
ထိုအချက်ကို ဓာတ်ထိုးသူတိုင်း သိထား
ရမည့် အရေးကြီးသော အချက်ပင်
ဖြစ်သည်။

ပါစကတေဇော ရောက်သောအခါ
ဓာတ်လုံး၏ စားပုံမှာတော့ စားလိုသော

ဓာတ်လက္ခဏာကို ပြသည်။

ဥပမာ ချော်သန်ရှင်းခြင်း၊ ချော်ပေါ်
တွင် ဓာတ်လုံးထိုင်ခြင်း၊ ညီညာစွာလုံး
ခြင်း၊ ချော်များသည် ကွဲအက်ခြင်း၊
အသံမြည်ခြင်း စသည်တို့ကို တွေ့ရ
ပေမည်။

အချို့သော ဓာတ်တို့သည် ဓာတ်
ပိုင်ရှင်ကိုပင် အိပ်မက်ပေးသည်အထိ
ဖြစ်လာခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ တိုက်ရိုက်
အိပ်မက်ပေးခြင်း၊ လိုသောအစာ ငှက်
သဏ္ဍာန် အိပ်မက်ပေးလျှင် ရွှေအနည်း
ငယ် ကျွေးပေးပါ။ ထိုသို့ မကျွေးလျှင်
ဓာတ်လုံးထွက်သွားနိုင်သည်။

ဤသည်ကို တချို့က ဝိဇ္ဇာနတ်များ
ဆောင်သွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထို
စကားသည် မဟုတ်ပါ။ တေဇော
ဝါယောလွန်၍သာ ထွက်သွားခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အစာဆာလျှင် အစာ
ကျွေး၊ မကျွေးလျှင် ပါစကတေဇော
ပျက်၍ ဒါဟတေဇော ပြန်ရောက်လာ
သဖြင့် အပြစ်တေဇော ရောက်ပြီး
အဖျက်ဝါယော ရောက်လာသဖြင့်
ထို တေဇော ဝါယော ပင့်ဆောင်မှု
ကြောင့် ဓာတ်လုံးသည် ထွက်သွားပါ
တော့သည်။

ရွှေကျွေးသောအခါ ရွှေကို သတ်၍
ကျွေးနိုင်လျှင် ပို၍ကောင်းသည်။

လွန်စွာ နက်နဲခက်ခဲသော ပညာ
ရပ်ဖြစ်သဖြင့် လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော
သမား(ဆရာ)သည် (တိက္ခ ဝမ်းမီး)
ဒါဟ တေဇောလွန်၊ (မန္တ ဝမ်းမီး)
အာပေါ ပထဝီလွန် ထို မီးနှစ်သွယ်မှ
လွတ်ကင်းစေလျက် (သမ ဝမ်းမီး)
ပါစကတေဇော အားရှိမရှိကို သွေးတိုး
ကို လက်ဖြင့် စမ်းသကဲ့သို့ မိမိဓာတ်
ကို အစဉ်တစိုက် အကဲခတ်ကြည့်ရှု
လျက်...

ဥပမာ တစ်ယောက်တည်းရှိသော
သာ။ တစ်လုံးသော မျက်စိရှိသူကဲ့သို့
အမြဲတမ်း ကြောင့်ကြပူပန်သကဲ့သို့
ကြောင့်ကြပူပန် အကဲခတ်လေ့လာ
ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ တစ်ဖက်ဖက်ကို
အစွန်းမထင်အောင် သတိပြု ဆောင်
ရွက်ပါ။

တစ်ဖက်ဖက်သို့ အစွန်းထင်လျှင်
အညစ်အကြေး မစင်သော ဓာတ်မျိုး
သာ ဖြစ်နေမည်။ ထိုအခါ တောင်တစ်
လုံး ကာဆီးထားသကဲ့သို့ မည်သည့်
ကိစ္စကိုမျှ ခရီးမပေါက်။

ထို့ကြောင့် မိမိဓာတ်ကို အညစ်
အကြေး ကင်းစင်ပြီး သောတာပန်
ဓာတ်အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်
၍ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော ရွှေ
အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းကြရမည်ဖြစ်
ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြ
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

လိုရာပြီးမြောက် ခရီးရောက်ကြပါ
စေ။

ကြည်စိုး(မနောမယိန္တိ)
ဓရာမြေ

ဝတေဋ္ဌိဆန်သော မိုးကြိုးမီးလုံးကြီး

နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တင်္ဂါတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

တစ်နေ့သ၌ စာရေးသူသည်
ဟင်္သာတမြို့၊ ပန်းပဲတန်းရပ်ကွက်
အရှည်ကြီး မောင်မြင့်နှင့် သားများ
ဖူးခက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ဝင်ထိုင်
ရင်း စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်းလေး ရလိုကြော
ထိုဆိုင်သို့ အမြဲ လာအားပေးနေကြ
ပန်းချီဆရာကြီး ဦးမြညွန့်ဝင်းအား
စောင့်ရင်း လက်ဖက်ရည်ချိုဆိပ်
တစ်ခွက် မှာသောက်နေပါသည်။

စာရေးသူကဲ့သို့ ထိုဆိုင်သို့ လာ
ရောက် လက်ဖက်ရည် သောက်သုံးကြ
သော ဖုရ္ဂျီလ်များမှာလည်း အလွှာ
စုံလှသလို သူ့ပိုင်းနှင့်သူ လေထန်နေ
ကြပါသည်။
ထိုစဉ် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးမြညွန့်ဝင်း
ရောက်လာပါသည်။
'သန်းလှိုင်ကျော် မင်း ရောက်နေ
တာ ကြာပြီလား'

'သိပ်မကြာသေးပါဘူး ဆရာ'
ဟု ပြောရင်း...
'ဗျို...ကိုမောင်မြင့် ဆရာသောက်
နေကျတစ်ခွက်ပေးပါ။ မင်း စာရေးဖို့
ကုန်ကြမ်းအတွက် ငါ လမ်းညွှန်လိုက်
ပို့မယ်။ မင်း အုတ်ကျွတ်တန်းက ဆရာ
ကြီး ဦးသောင်းတင် သိလား။ သူက
အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာကြီး။
အဲဒီ ဆရာကြီးဆီသွား မင်းအတွက်
ထူးဆန်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုပဲ ပေး
လိမ့်မယ်။ မနစ်က ဖြစ်ပျက်သွားတာ။
နတ္ထရာဇာတ်မြဲပုဂ္ဂိုလ် ၂၄၉

အဲဒီဆရာကြီးနေတဲ့ အုတ်ကျွတ်တန်း
တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေဟင်္သာကျွန်းနားမှာ
ဖြစ်သွားတာ။ မင်း အဲဒီကိုသွား
သူ ပြောပြလိမ့်မယ်'

ဟု ရှည်လျားစွာပြောရင်း
လက်ဖက်ရည်တစ်ကျိုက်
သောက်ချလိုက်
ကော်ဘူးထဲမှ
စီးကရက်တစ်လိပ်သောက်ပြီး
စာရေးသူနှင့် ထွေရာ
လေးပါး ပြောကြရင်း
အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာကြီး
ဦးသောင်းတင် နေထိုင်ရာ အုတ်ကျွတ်
တန်းသို့ အပြေးသွားရောက်ရင်း ထို
ထူးဆန်းသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်
တည်ခဲ့ရပါတော့သည်။

* * *

ဟင်္သာတမြို့ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း
အလယ်ကောင် သောင်ကြီးထွန်းပြီး
မြေနကျွန်းကြီး တစ်ကျွန်းပေါ်တွင် ရွာ
တည်နေကြသော ရွှေဟင်္သာကျွန်း
ကြီးနှင့် မနီးမဝေးနေရာ သူ့အစုနှင့်သူ
ကိုင်းကျွန်းလုပ်ငန်းများကိုသာ ဇောက်
ချလုပ်ကိုင်နေကြသော မိသားစု
အလိုက် တဲငယ်လေးများနှင့် သီးနှံများ
စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

ရာသီပေါ် သီးနှံပျိုးစုံ ဝဲ၊ ပြောင်း၊
ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဂေါ်ဖိပန်း၊ ခရမ်း၊
မြေပဲ စသည်တို့ စိုက်ပျိုးကြပါသည်။
ထိုမြေနကျွန်းပေါ်မှာ ကိုချစ်တီးတို့
မိသားစုလည်း မိမိပိုင်မြေလယ်ပေါ်မှာ
သီးနှံများစိုက်ပျိုးရင်း တစ်ဖက်ကလည်း
ဧရာဝတီမြစ်နှင့်နီးတော့ ညဘက်
မြူးထောင် ကိုင်းထောက်နှင့် တစ်ဖက်
တစ်လမ်း ဝင်ငွေရနေပါသည်။

ဇနီးသည်ဖြစ်သူ မိဘမ်းကလည်း
ရသည်ပါးပုစွန် မြို့တက်ရောင်းချသည်။
ဈေးကပြန်လာသည်နှင့် ထမင်းဟင်း

ချက်၍ သားငယ်ကိုကျွေးပြီး ဖြို့၏
ရင်ကွက် မူလတန်းကျောင်းသို့(၈)နာရီ
လောက်မှာ ကျောင်းသို့ လှေငယ်တစ်စီး
ဖြင့် နေ့တစ်ဝှေ့ ဝိုင်းနေရပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လကတည်းက စိုက်
ပျိုးထားသော သီးနှံများအား ရက်ခြား
၍ ခူးဆွတ်ရောင်းချလာခဲ့ရာ မိုးဦးကျ
ဝါဆိုလရောက်ခဲ့ပြီမို့ မိမိတို့စိုက်ခင်းထဲမှ
လက်ကျန်ငရုတ်ပင်မှ ငရုတ်သီးစိမ်း၊
ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ဖရဲသီးပေါက်၊ ဘူးသီး
ပေါက်အနုလေးများကို မြို့တက် ရောင်း
ချရင်း ဝါခေါင်လ မရောက်မီလေးမှာ
ရသမျှ လက်ကျန်သီးနှံများကို ဆွတ်ခူး
နေရပါသည်။

ဝါခေါင်လဆို ထိုကျွန်း ရေလွှမ်း
တော့မည်။ နှစ်စဉ် ရေလွှမ်းနေကျ။
ရေမလွှမ်းမီ မြို့ရပ်ကွက်တစ်ခုသို့
ပြောင်းရွှေ့နေရသည်က နှစ်တိုင်းလိုလို
ဖြစ်သည်။

ကိုချစ်တီးတစ်ယောက် ငါးထောင်
ကိုင်းထောက်ရင်း အားလပ်ရက်အချိန်
မှာ ဈေးလေးကုန်းဘက် ပြေးကုန်ထမ်း
လိုက်နှင့် လင်မယားနှစ်ယောက် အလုပ်

နှင့်လက်မပြတ်။
တစ်နေ့ သားငယ် ဖိုးထောင်
ကျောင်းပိတ်သည့်ရက် မိသားစု လူစုံ
တုန်း နေခင်း ထမင်းပိုင်းဖွဲ့စားကြပါ
သည်။ မိုးကလည်း မရွာဘဲ
အံ့ပိုင်းနေပါသည်။
ကိုချစ်တီး ထမင်းစားရင်း
သားငယ် ဖိုးထောင်
ထမင်းပန်းကန်ထဲ
ငါးတုံး ကလေး
ထည့်ပေးနေစဉ် တစ်ပေခန့်
လောက်ရှိ မီးလုံးနီနီကြီး

တစ်လုံးသည် မိမိတို့အတွင်းသို့
ရုတ်တရက် ဝင်လာပြီး ထမင်းငွေ့စားနေ
သော သားငယ်လေး ဖိုးထောင်အား
မီးလုံးနီနီကြီးမှ ကပ်ဆွဲမသွားပြီး
တဲပေါက်ဝမှ အပြင် မ၊ပြီး ဆွဲခေါ်သွား
ပါသည်။

ထို ကြောက်မက်အံ့သြဖွယ် သား
ငယ်အား မီးလုံးနီနီကြီးမှ ရုတ်တရက်
ဆွဲမသွားသဖြင့် ကိုချစ်တီးနှင့် ဇနီးဖြစ်
သူ မိဘမ်း ကြက်သေသေပြီး ကြောင်
ကြည့်နေပါသည်။

တစ်အောင်အကြာမှာ သတိရပြီး
ကိုချစ်တီးမှ...

'ဟ... မိဘမ်း လုပ်ကြံပါဦး ငါ့သား
လေး ပါသွားပြီ၊ တဲပြင်လိုက်ကြစမ်း'
ကိုချစ်တီးက ပြောရုံရှိသေး မိဘမ်း
သားစောနှင့် တဲပြင် ထပြေးပြီး မီးလုံး
ကြီးမချီသွားရာသို့ အော်ရင်း လိုက်သွား
ပါသည်။

'လုပ်ကြံပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ယားလေးကို
ကယ်ကြပါဦး မီးလုံးနီနီကြီး မ၊သွားလိုလုပ်
ကြပါဦး'

ဖခင်ဖြစ်သူ ကိုချစ်တီးကလည်း
ခါးပုဆိုးစလွယ်သိုင်းနှင့် သားနောက်
အပြေးလိုက်သည်။
အနီးအနားတဲများမှ မိန်းမ

ယောက်ျားများ ထိုအသံကြောင့် တပြိုင်
ထွက်ကြည့်ကြသည်။ မိုးမရွာ မိုးမငြိမ်း
ဘဲ ထူးဆန်းသော မီးလုံးနီကြီး
တစ်လုံးက မြေပြင်နှင့်
အမြင့်(၁၅)ပေလောက်
အကွာလေထဲမှာ ကလေး
ငယ်ကို ကပ်မ၊ ချည်သွားသည်
မှာ အသည်းယား
ကြောက်မက်ဖွယ်
မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် ကြည့်နေသော
သူများသည် ကြက်သေသေပြီး
ကြောင်နေကြစဉ် ကလေးများ မအော်
နိုင်ဘဲ လေထဲ ချိုင်းက မ၊ သွားသလို
ပုံစံနှင့် တရွေရွေ ပါသွားပြီး ကိုချစ်တီး
တို့၏တံနှင့် ကိုက် (၁၅၀)အကွာ
လောက်မှာ ကလေးငယ်အား မြက်
တောထဲသို့ ညင်သာစွာ ချထားပြီး
ကလေးနောက် ပြေးလိုက်လာသော
ကိုချစ်တီးနှင့် မိဘမ်းတို့ရှိရာသို့
တစ်ဖန်မှာ လေထဲမှာ မီးလုံးနီကြီး
တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လာနေပါသည်။

'ဟာ...မိဘမ်းရေ ပြေး...ပြေး လွတ်
အောင်ပြေးဟာ တို့ဘဲရောက်အောင်
ပြေးဟ'

ကိုချစ်တီး ပါးစပ်ကလည်းပြောရင်း
လင်မယားနှစ်ယောက် ကမော့သော
ပါး မိမိတို့ဘဲထဲသို့ ပြိုင်တူပြေးဝင်လိုက်
ကြပါသည်။ မိဘမ်း ကြောက်လန့်သော
အမူအရာနှင့်...

'ကိုချစ်တီး ကျွန်မသားလေး ဘယ်
လိုနေလဲ မသိဘူးတော်'

'ဟဲ့ မိဘမ်း နင့်သား မသေလောက်
ပါဘူး။ အဲဒါ အသာထား ဟို မီးလုံးကြီး
တို့နောက်လိုက် ဟာ...ဟာ...ဟို...
ဟာ...တဲထဲဝင်လာပြီ မိဘမ်း ဝင်...ဝင်
ဘုရား...ဘုရား ကယ်တော်မူပါ'

ကိုချစ်တီးနှင့်မိဘမ်း အလွန်တရာ

ကြောက်လန့်ဖွယ် မီးလုံးနီရဲရဲကြီး
အား မျက်နှာချင်းဆိုင်မကြည့်ရဘဲ
ဝပ်ချလိုက်သော်လည်း နှစ်ယောက်
စလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် လုံးဝ
လှုပ်မရ စကားပြောမရ တောင့်တောင့်
ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုမီးလုံးနီကြီးသည် တံတစ်တဲလုံး
အပေါ်အောက် လူးလာခေါက်တုံ့ ပျံ
သန်းပြီး ဥဉ္စတိုင် ဝါးဘိုးလုံးတိုင်နား
အရောက် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ
ကြောက်မက်ဖွယ်အသံပြုလျက် လျှပ်စီး
လှိုင်းများ ရှုပ်ယှက်ခတ်လင်းလက်ပြီး
ကျယ်လောင်လှသော အသံနှင့် မိုးကြိုး
ပစ်ချလိုက်ပါသည်။ ထိုမိုးကြိုးပစ်သံ
ကို မြို့ထဲနေ လူများပင် ကြားလိုက်
ရသည်။

မိုးကြိုးပစ်သံနှင့်အတူ ကိုချစ်တီးတို့
လင်မယားနှစ်ယောက် ထိုင်လျက်
သတိလစ်နေကြပါသည်။ မကြာမီ
ကိုချစ်တီးတို့ဘဲသို့ အခြားသော အနီး
အနားမှ ကိုင်းလုပ်သားများ ထွက်ပြီး
ပြေးလာကြပါသည်။

'ဟာ... ကိုချစ်တီးတို့ လင်မယား
ထိုင်ရက် သတိလစ်နေတယ်။ ဝိုင်းပြုစု

ကြပါဦး အသက်ရှူသေးရဲ့လား'
သားငယ် မိုးထောင်လေးကိုလည်း
ကိုင်းကျွန်းလုပ်သားများက ပွေ့ချီလာ
ကြပါသည်။ ကိုချစ်တီးတို့ လင်မယား
နှစ်ယောက်အား တစ်နာရီလောက်
ဝိုင်းဝန်းပြုစုမှ သတိပြန်ရလာ
ပါသည်။

သတိရရချင်း မိဘမ်းမှ...
'ကျွန်မသားလေးကော ရှာကြပါဦး'
'ဟဲ့ မိဘမ်း နင့်သားက ဒီမှာ ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး။ အကောင်းပကတိပဲ။

နင်တို့ လင်မယားသာ
နေကောင်းအောင်နေကြ'
ကိုချစ်တီးလည်း ထရပ်လိုက်ရာ
ရပ်၍မရဘဲ ခြေလက်တွေ သေသလို
ဖြစ်သွားပါသည်။ အကြောများလည်း
ဆိုင်းသွားသဖြင့်...

'ကျွန်တော်ကို ဆေးခန်းပို့ပေးကြပါ
ဗျာ။ ကျွန်တော် ခြေတွေလက်တွေ
မသယ်နိုင်တော့ဘူး'

ကိုင်းလုပ်သားများမှလည်း...

'ကိုချစ်တီး ခင်ဗျား ဘာမှမပူနဲ့၊
ကျွန်တော်တို့ မြို့ဆေးခန်းပို့ပေးမယ်။
ကံဟေ့ စောင့်နဲ့ပါးထမ်းပိုး ပြင်ကြဟေ့'

ထို ထူးဆန်းစွာ မိုးကြိုးပစ်သွားခြင်း
ကြောင့် ကိုချစ်တီးတစ်ယောက် ဆေးရုံ
တက် ကုသရသကဲ့သို့ မယားဖြစ်သူ
မိဘမ်းမချာလည်း အကြောက်လွန်ပြီး
ဖျားသွားသည်မှာ တစ်ပတ်လောက်
ကုလိုက်ရသည်။

ကလေးမှာ ထူးဆန်းစွာ ဘာမှ မဖြစ်
ပါ။ သိပ္ပံပညာဖြင့် ခန့်မှန်း၍ မရနိုင်
သော အလွန်တရာ ပဟောဠိဆန်သော
မီးလုံးနီကြီး တစ်လုံးက ဘာမှ အပူ
ဓာတ်မရှိဘဲ ကလေးငယ်အား ကပ်ဆွဲ
သွားပြီး ဖြည်းဖြည်းစွာ လေထဲမှ
အောက်သို့ချပြီး တစ်ဖန် ဟဲပေါက်
အတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး ယူးဆန်းစွာ

ဝါးပိုးတိုင်အား ပစ်ချလိုက်သည်မှာ
ဝါးပိုးတိုင် ထက်ခြမ်းကွဲပြီး မည်းတူး
သွားပါသည်။

စာရေးသူ ဖတ်ဖူးကြားဖူးသည်မှာ
မှန်တိုင်းမလာမီ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသည်
ပင်လယ်စုန်းဆိုလျှင်လည်း ယင်းမီးလုံး
နီကြီး ထိမိသည့် အရာဝတ္ထုများ နီရဲ
သွားခြင်း၊ မီးစွဲလောင်ခြင်း၊ လှေသား

များ စိတ်ခက်ထန်လာခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦး လူများပြီး ထိုးခုတ်ကြခြင်းများ
ဖတ်ဖူးပါသည်။

ယခု မီးလုံးနီကြီးက ကလေးအား
ထိဆွဲသွားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း
မီးလောင်မြိုက်မသွားခြင်းကပင် အလွန်
ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအနေနှင့်
စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ

သည်။
အရာအားလုံး သည်းခံခြင်း မေတ္တာ
နှင့် စိတ်ထားဖြင့် အေးမြနိုင်ကြပါစေ

ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

စာရှုသူလူတော်သီရိများသို့ ပန်ကြားဖွား...

ဤဆောင်းပါးပါ မီးလုံးကြီးမျိုးနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ကြုံတွေ့ဖူးသူများမှ ပြန်လည် ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်နှင့်
ဤမီးလုံးကြီးပဟေဠိကို သိရှိသူ ပညာရှင်များ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တနင်္ဂနွေရုံးပိတ်ရက် နေ့လယ်စာ
စားပြီးနောက် အချို့တည်းခို ဇနီးသည်
က နာနတ်သီးမှည့်လှီးပြီး ရေခဲ
သေတ္တာထဲ ထည့်ထားသည်ကို ထုတ်
ယူကျွေးပါသည်။

နာနတ်သီးတစ်စိတ်ကို စားလိုက်ရာ အေးမြပြီး ချိုဆိမ့်လိမ့်မည်ဟု ထင်ရာ အားပါးပါး ချဉ်စုတ်
နေပါသည်။

‘မအေကြီး မင်း နာနတ်သီးမှည့်က ချဉ်လိုက်တာကွာ၊ တော်ပြီ တော်ပြီ ပြန်ယူ’

‘ဪ ဟုတ်ပါလား ပေး ပေး ချိုအောင် လုပ်ပေးမယ်’

ဟု ဆိုကာ နာနတ်သီးပန်းကန်ကို ပြန်ယူသွားပါသည်။ သကြားဖြူးပေးလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်
တွေးထင်လိုက်ပါသည်။

မကြာမီမှာ ဇနီးသည်မှာ နာနတ်သီးပန်ကန် ပြန်လာပေးသဖြင့် စားကြည့်ရာ ချိုနေပါသည်။
သို့သော် သကြားဖြူးထားခြင်း မဟုတ်သည်ကို သိနေရပါသည်။ မနေနိုင်သဖြင့် မေးကြည့်ရာ...

‘သကြားဖြူးထားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖအေကြီးရဲ့၊ နာနတ်သီးမှည့် ချဉ်နေရင်
သံပရာသီး အရည်ညှစ်ပြီး ဆမ်းစားရတယ်။ သံပရာသီးက ဖော်မစ်အက်ဆစ်က နာနတ်သီးရဲ့
အချဉ်ဓာတ်ကို ချေဖျက်ပြီး ချိုသွားတယ်’

‘ဟေ’

ဟု ကျွန်တော် အံ့ဩသွားပါသည်။ ဇနီးသည်က ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘နာနတ်သီးမှည့် ချဉ်တာဟာ နာနတ်သီးစိုက်ပျိုးကုန်က ခွားချေပြုပြင်ထားလို့လို့တာ။ ဒီကြောင့် နာနတ်သီးမှာ ခွားချေမထည့်တာ
သစ်ရွက်ဆွေး ပြုပြင်ဆွေး ကျွေးပေး ထည့်ပေးပြီး စိုက်ရတယ်။ ဒါမှ နာနတ်သီးမှည့် မချဉ်ဘဲ ချိုစေတယ်’

‘ဪ...ဪ’

ဟု ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြီး ဇနီးသည်ထံမှ ကြားသိရသည့် နာနတ်သီး မချဉ်ဘဲ ချိုစေသည့် နည်းစနစ် ချရေးလိုက်
မိပါသည်။

နေမဝင်(နတ်မောက်)

နာနတ်သီးမှည့်

မချဉ်စေရန် စိုက်ပျိုးနည်း

စိန်စိန်
၂၀၁၄

စာကြည့်စာရင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ လူ့ဘောင်လောကတွင် လူမျိုး၊ ဘာသာမရွေး မိဘနှင့် မိသားစု တို့အား ရိုးသားစွာ ရှာဖွေကျွေးမွေး သောသူ၊ သမ္မာအာဇီဝဖြင့် စီးပွားရှာ သောသူ၊ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်း ရှိသောသူများကို သူတော်ကောင်းဟု ခေါ်ဝေါ် သတ်မှတ်ကြပါသည်။

“သူတော်ကောင်း၊ နတ်ကောင်း၊ မ၊သည်” ဟူသော ဆိုရိုးစကားလည်း

ကျေးဇူးရှင် များပါကလေး

ရှိခဲ့ပါသည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ ဟိန္ဒူခင် ရန်ကုန် မြို့ကြီး၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော သူတော် ကောင်း ပရလောကသားမ၊စသည် အဖြစ်အပျက်ကလေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကာလအားဖြင့် ၁၉၃၈ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင် ရန်ကုန်မြို့၏ တရုတ် သင်္ချိုင်းတည်ရှိရာ မင်္ဂလာတောင်ညွန့် မြို့နယ်အတွင်းမှ (၁၁၂)လမ်း၊ ထို အချိန်ကာလမှာဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ကြီး

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိ၊ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိ ၂၅၃

www.burmeseclassic.com

သည် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်တို့ဖြင့် ညိုညို ဆိုင်းဆိုင်းဆွဲဆွဲပိုင်းပိုင်း...

မင်္ဂလာတောင်ညွန့် (၁၁၂)လမ်း အတွင်းရှိ အိမ်များမှာလည်း သွပ်မိုး ပျဉ်ထောင်အိမ်က တစ်မျိုး။ ကျွဲထရံ ကာ ခန့်မိုးတဲများက တစ်ဖုံဖြင့် တိုက် တာ အဆောက်အအုံနည်းလွန်းလှ သည် အချိန်ကာလဖြစ်ပါသည်။

ညဘက်ဆိုလျှင် ဝါကြန့်ကြန့် လျှပ် စစ်မီးလုံးလေးများ ကျိုးတိုးကျဲတဲဖြင့် တိတ်ဆိတ်လျက် ယင်းလမ်းမှာတော့ ဖြင့် စီဒန်းနှင့် မရမ်းသီးကို အိမ်ယာလှူချီး ညီအစ်ကိုနှင့် မိသားစုတို့ နေထိုင်ကြ သည်။

စီဒန်းကအသက် (၂၅)နှစ်အရွယ် အရပ်ရှည်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ညီငယ် မရမ်းသီးကတော့ အသက်(၂၀) ဝန်းကျင် ခပ်ဝဝကောင်လေး။

သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး လုပ်ကိုင် စား သောက်ကြသည်က လှည်းဖြင့် ပလာ တာ၊ စမူဆာကြော်ရောင်းခြင်း ဖြစ် သည်။

ညနေ(၄)နာရီလောက်မှစ၍ ဆိုင် ထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကြပြီး လူစည်ကားရာ တရုတ်သင်္ချိုင်း လမ်းဆုံဘက်သို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပလာတာ လှည်းလေးတွန်းခဲ့ကြသည်။

စမူဆာကြော်ခြင်း ပလာတာကြော် ခြင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တက်ညီလက်ညီလုပ်ကြသည်။ ပလာ တာမှာ ကြက်ဥပလာတာ၊ ပဲပလာတာ၊ သကြားပလာတာ ဟူ၍ (၃)မျိုး ကြော် သည်။ စမူဆာကတော့ အာလူး စမူဆာနှင့် ကြက်သွန်အာလူး စမူဆာ ဟူ၍ နှစ်မျိုးကြော်သည်။

အရသာရှိ၍ သန့်ရှင်းသည့်အတွက် သူတို့ ပလာတာနှင့် စမူဆာကို လူ ကြိုက်များကြသည်။ စမူဆာတစ်ခုကို

ငွေတစ်မတ်၊ ပလာတာတစ်ချပ်ကို (၅)မူး ကြက်ဥပလာတာ သုံးမတ်ဖြင့် ရောင်းကြသည်။

ည(၁၀)နာရီ (၁၁)နာရီတွင် ဆိုင် သိမ်း၍ (၁၂)လမ်းရှိ တဲအိမ်လေးဆီ သို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ကြ သည်။ အိမ်မှာ အမေမုဆိုးမကြီးနှင့် အစ်မအပျိုကြီးတို့က စောင့်မျှော်နေ ကြသည်။

စီဒန်းက ရသမျှ ပိုက်ဆံအမေကို အပ်ပြီးလျှင် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းပြီး အိပ်ရာဝင် ကြသည်။ ဒါက သူတို့မိသားစု၏ နိစ္စဝူအလုပ်။

အမေကလည်း သားနှစ်ယောက် ပြန်လာမှသာ စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရာဝင် စပြီ။ စီဒန်းတို့ အဖေ မဆုံးခင်ကတည်း က မိသားစုကို ဒီလိုပဲ ပလာတာ ရောင်း၍ ရှာကျွေးခဲ့သည်။ စီဒန်းတို့ ကလည်း ဖခင်မဆုံးခင်ကတည်းက ဖခင်အမေ့ကို ရယူပြီးသား။ ဖခင် လက်ရာထက် မလျော့။

အရသာရှိလှသော ပူပူနွေးနွေး စမူဆာ၊ ပလာတာဆိုလျှင် မင်္ဂလာ တောင်ညွန့်တစ်ခွင် မသိသူမရှိ။ ရောင်းအားကောင်းသဖြင့် မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် အဆင်ပြေလှ ပါသည်။

ယနေ့ ည(၁၀)နာရီခွဲ စီဒန်းတို့ ညီအစ်ကို ဆိုင်သိမ်းဖို့ပြင်ဆင်ကြ သည်။ စမူဆာနှင့်ပလာတာက မကျန် သေး၊ ကျန်နေသေးသည်။ မတတ်နိုင် ဆောင်းတွင်းမို့ ညညှန်ကာလသည်နှင့် အမျှ အအေးမာတ်က ပိုလာသည်။ လူတွေလည်း အပြင်မထွက်ကြတော့ ဆိုင်ကို စောစောသိမ်းဖြစ်သည်။

လေနအေးက ဝေ့ခနဲ တစ်ချက် ဖြတ်တိုက်သွားတော့ စီဒန်းတို့ ကျော

ထဲ စိန်သွားကြသည်။ တရုတ်သင်္ချိုင်း မှ နွေးတစ်အုပ်က ဆွဲဆွဲငင်ငင် အု လိုက်ကြသေးသည်။

စီဒန်းတို့ညီအစ်ကို ဆိုင်သိမ်းနေ ကြသည်မို့ ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ် ဘေး ဘီကို မကြည့်အားကြပါ။

'ပလာတာ အကုန်ယူယယ် စမူဆာထဲ အကုန်ယူယယ်'

အနားကပ်၍ ပြောလိုက်သော မင်္ဂ လာ စကားသံကြောင့် စီဒန်းတို့ လန့်သွားကြသကဲ့သို့ ဝမ်းလည်း ဝမ်းသာသွားကြသည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အပြာနု ရောင် ဖဲသားဝတ်ရုံဖားဖားကြီးနှင့် တရုတ်အမျိုးသား လူကြီးတစ်ယောက် အသက်က (၆၀)ကျော်အရွယ်လောက် တော့ရှိမည် ထင်ပါသည်။

ခေါင်းမှာလည်း ဖာတ်ထဲက ဝန်ကြီး တွေ ဆောင်းတဲ့ ခေါင်းဆောင်း အရှည် အနက်ရောင် အနားကွပ်က ရွှေရောင် တောက်တောက်နှင့်။ ဖဲသားဝတ်ရုံမှာ လည်း အနားကွပ်က ရွှေရောင် တောက်တောက်။

ပြဇာတ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ဝန်ကြီး လိုလို ဘာလိုလို။ စီဒန်း ရယ်ချင်စိတ်ကို ဖြိုဖိတ်ကာ ညီငယ်မရမ်းသီးကို လှမ်း ကြည့်မိတော့ မရမ်းသီးက ရယ်နှင့်နေ ပြီး စီဒန်းက ပလာတာများ စမူဆာများ စက္ကူအိတ်ထဲထည့်ပြီး လှမ်းပေးလိုက် သည်။

'ဘီလောက်ကျလဲ'

တရုတ်ကြီးက စက္ကူအိတ်ကို လှမ်း ယူရင်း မေးသည်။ မရမ်းသီးက ပြီး စိမိ စိပ်ဖြူမျက်နှာဖြင့် တရုတ်ကြီးကို ကြည့်ပြီး (၇)ကျပ်ပါဟု ဖြေလိုက်သည်။ တရုတ်ကြီးက စီဒန်းထက်ထဲ ပိုက်ဆံထည့်ပြီး လှည့်ငွေကိသွားတော့ သည်။ တရုတ်ကြီး လှည့်ထွက်သွား

ဘာမှ စီဒန်းတို့ညီအစ်ကို
အားရပါးရ

ဘားကြတော့သည်။
လက်ထဲမှ ဝိုက်ဆံကို
ကြည့်ဖြစ်ကြသေး။

ရယ်မောလို့ ဝမှ
စီဒန်းလက်ထဲက ဝိုက်ဆံကို
ကြည့်လိုက်မိသည်။

'ဟာ'

စီဒန်း အလန်တကြား
အော်လိုက်သည့်အသံကြောင့်
မရမ်းသီး စီဒန်းနား ပြေးကပ်ကာ
သူ့အစ်ကို လက်ထဲ လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။ စီဒန်း လက်ထဲမှာက
(၁)ကျပ်သားခန့်ရှိသည့် ရွှေဒဂါး
တစ်ပြား။

စီဒန်းတို့ညီအစ်ကို ဆိုင်ကို အပြီး
သတ်သိမ်းလိုက်ပြီး အိမ်ကို အမြန်
ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေစစ်၊ မစစ် စစ်ဆေး
ကြရဦးမည်။ အိမ်ရောက်သည်နှင့်
မိသားစုအားလုံး ခေါင်းချင်းဆိုင်၍
အဖြစ်အပျက်များ ပြောပြကြသည်။
အမေက ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့်
ပိထား၍ တအံ့တဩ နားထောင်ရှာ
သည်။ အဲဒီညက စီဒန်းတို့ အိပ်
မပျော်ကြပါ။ အတွေးကိုယ်စီနှင့်...

မိုးလင်းသည်နှင့် တစ်အိမ်ကျော်မှ
ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးဘမောင်ထံ စီဒန်း
တို့ညီအစ်ကို ပြေးခဲ့ကြသည်။ ဆရာ
ကြီးမှ စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ရွှေ
စစ်စစ် တစ်ကျပ်သားတိတိဖြစ်သည်ကို
သိကြရသည်။

စီဒန်းတို့ ပျော်လိုက်ကြသည့်
ဖြစ်ချင်။ အမေ့ဆီ သေသေချာချာ
အပ်ခဲ့ပြီး စီဒန်းတို့ ဆိုင်ထွက်ကြပြန်
သည်။

အဲဒီနေ့ညကလည်း စီဒန်းတို့ ဆိုင်
သိမ်းခါနီးလေ ရင်တွေ ခုန်လာလေ။

စီဒန်းတို့ ပျော်သွားကြသည်။ ဆိုင်
ကို အမြန်သိမ်းပြီး
အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ရွှေဒဂါးကို ထုံးစံအတိုင်း
အမေ့ကို အပ်လိုက်
သည်။ စီဒန်းတို့ညီအစ်ကို

မအိပ်ကြသေးဘဲ
စကားပြောဖြစ်သည်။
လူစင်စစ်တော့

မဖြစ်နိုင်။ စီဒန်းတို့
ဆိုင်က ပလာတာကို
တရုတ်သရဲ

လာဝယ်စားတာပဲ
ဖြစ်မည်ဟု
ကောက်ချက်ချမိကြသည်။

လူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သရဲပဲ ဖြစ်ဖြစ်
ကျေးဇူးတင်တာတော့ အမှန်ပင်။ အခုပဲ
ရွှေနှစ်ကျပ်သား ဝိုင်ဆိုင်ထားပြီ မဟုတ်
ပါလား။

တတိယမြောက်နေ့ ထုံးစံအတိုင်း
ဆိုင်ထွက်ကြပြန်သည်။ ည(၁၀)နာရီ
ကျော်လျှင် ဦးတရုတ်ကြီးကို မျှော်မိ
ကြပြန်သည်။ သစ်သားခေါက် ကုလား
ထိုင်လေးတွေမှာ ထိုင်ရင်း ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ အိပ်ပျော်သွား
ကြတော့သည်။

ပလာတာ (၁၀)ခုကျန်နေသည်။
သကြားပလာတာ(၅)ခု၊ ပဲပလာတာ
(၅)ခု၊ စမူဆာက (၅)ခု ကျန်နေသေး
သည်။ စီဒန်းတို့ မှေးခနဲမှ ခဏလေး
အတွင်း အိမ်ပျော်သွားကြတာ ဖြစ်
သည်။

မြူတွေ ဆိုင်းနေသည့်အလား
ဝေဝေဝါးဝါး ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသ
မှန်းလည်းမသိ။ ခံစားမှုက အေးစိမ့်နေ
သည်။ စူးရှ အဖွေးတိုင်ရနံ့များက
လှိုင်လှိုင်ထနေသည်။

စီဒန်းတို့ညီအစ်ကို လေ့လာထစ်

လမ်းထိပ်ဘက် ဟိုမျှော်ဒီမျှော် ဂနာ
မငြိမ် ညဉ့်သာ နက်လာသည်။ ဘာ
အရိပ်အယောင်မျှမတွေ့။ ပလာတာ
လေးနှစ်ချပ်က ကျန်နေသည်။

စီဒန်းတို့ ဆိုင်သိမ်းကြသည်။ လက်
ကျန် ပလာတာနှစ်ချပ်အား သိမ်းမည်
အလုပ် ဖြူဖြူတုတ်တုတ် လက်နှစ်ဖက်
က လှမ်းယူလိုက်သည်။ မော့ကြည့်မိ
တော့ မနေ့ညက ဦးတရုတ်ကြီး။

စီဒန်းတို့ ဝမ်းသာသွားကြသည်။
ဦးတရုတ်ကြီးက ဘာစကားမှ မပြော
ဘဲ လက်ထဲဝိုက်ဆံထည့်ကာ ပလာ
တာကို ဒီအတိုင်းယူပြီး ဘွားခနဲ
ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

'ဟင်...ဟာ'
စီဒန်းတို့ လန့်သွားကြသည်။ အခု
မှပဲ မြင်လိုက်ပြီး အခုချက်ချင်း
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လက်ထဲမှာ
က ရွှေဒဂါးတစ်ပြား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ရွှေဒဂါးတစ်ပြား ရလိုက်ပြန်သည်။

တွေ တစ်ထစ်ချင်း တက်နေကြသည်။ ဘယ်ထိတက်ရဦးမည်မသိ။ ရှေ့မှာက မှုန်မှုန်ဝါးဝါး။ ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့်ကြာတော့ ဟင်းလင်းပြင်ကြီးတစ်ခုစီ ရောက်သွားကြသည်။

ဦးတရုတ်ကြီးက ပြုံးပြုံးကြီး ဆီးကြိုနေပါသည်။ စီဒန်းတို့ဝမ်းသာသွားကြသည်။ ပြန်ပြုံးမိကြသည်။ ဘာစကားမှတော့ မပြောဖြစ်ကြပါ။

ဦးတရုတ်ကြီးက ကတ္တီပါ အနီရောင် ဖုံးအုပ်ထားသော ကုလားထိုင်ပေါ်ကို အမူအရာဖြင့် ထိုင်ခိုင်းသည်။ သူကတော့ စီဒန်းတို့ မော့ကြည့်ရသည့် ကုလားထိုင်အမြင့်ကြီးမှာ ထိုင်ပြီး စီဒန်းဆိုင်က ပလာတာတွေ စားနေသည်။

ဦးတရုတ်ကြီးမျက်နှာက သိသိသာသာ ပြုံးပျော်နေသည်။ စီဒန်းတို့ကသာ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ဦးတရုတ်ကြီးက ပလာတာတွေ ဝအောင်စားပြီး ရေခွေးကြမ်းသောက်သည်။

စီဒန်းတို့က ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် ဘာကိုမှ နားမလည်နိုင်။ ဦးတရုတ်ကြီးက ကုလားထိုင်ပေါ်မှဆင်းပြီး စီဒန်းလက်ထဲကို အနီရောင်အိတ်ရှုံ့လေး လှမ်းပေးလိုက်သည်။ စီဒန်း လှမ်းယူလိုက်ပါသည်။

‘စီဒန်း...ထ...ထ... မရမ်းသီး... ထလေ’

အမေနှင့် အစ်မ၏ အသံကြားတော့ စီဒန်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဖျတ်ခနဲ နိုးသွားကြတော့သည်။

‘နင်တို့ ပြန်မလာလို့ စိတ်ပူပြီး လိုက်လာကြတာ’

အမေက ပြောလိုက်သည်။ အစ်မလက်ထဲမှာတော့ ဖန်မီးအိမ်လေးနှင့်... စီဒန်းတို့ ပလာတာရောင်းတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီ။ အခုလို အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ အိပ်ပျော်သွားတာမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ။ အခုတော့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူ အိပ်ပျော်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ‘ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ အမေ’ မရမ်းသီးက အမေ့ကို လှမ်းမေးသည်။

‘ကင်းတဲက (၁)ချက်ခေါက်ပြီးပြီ’ ‘ဒါဆို (၁)နာရီတောင်ကျော်ပြီပေါ့’ စီဒန်းက လန့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ စီဒန်းတစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလိုက်ပြီး မရမ်းသီးကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ထိုင်ရာမှ ပြိုင်တူထလိုက်ကြသည်။

ပလာတာပန်းထဲမှာတော့ လက်ကျန် ပလာတာများ စမူဆာများ မရှိတော့ပါ။ သူတို့အားလုံး တွေ့လိုက်ကြရတာကတော့ အိပ်မက်ထဲမှ အနီရောင် အိတ်ရှုံ့လေးက ပလာတာပန်းပေါ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား။ စီဒန်းက အိတ်ရှုံ့ကြီးလေးကို ဖြေပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

အစ်မက ဖန်မီးအိမ်လေး ရှေ့တိုးပေးသည်။ အိတ်ရှုံ့လေး ရှေ့တိုးပေးသည်။ အိတ်ရှုံ့လေးထဲမှာက အရောင်တဝင်းဝင်း ရွှေဒဂါးပြားများ။ စီဒန်း

ပလာတာပန်းပေါ် သွန်ချလိုက်သည်။ (၁၅)ပြားတိတိ။

စီဒန်း အမြန်ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။ စီဒန်းတို့ ဒီည မှုန်လက်ကျန်က ပလာတာ (၁၀)ချပ်၊ စမူဆာ(၅)ခု မဟုတ်ပါလား။ စီဒန်းရော မရမ်းသီးပါ ပြိုင်တူသဘောပေါက်လိုက်ကြပါသည်။ အမေနှင့်အစ်မကတော့ ပြုံးနေကြသည်။

စီဒန်းတို့မိသားစု ရွှေဒဂါးပေါင်း (၁၇)ပြား ရလိုက်ကြသည်။ (၁၇)ကျပ်သားတိတိ။ ထိုနေ့မှစ၍ ဦးတရုတ်ကြီးကို မတွေ့ကြရတော့ပါ။ စီဒန်းလည်း ဦးတရုတ်ကြီးပေးခဲ့သော ရွှေဒဂါးများ ထုခဲ့ရောင်းချ၍ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထောင်ပါတော့သည်။

စီဒန်းတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို လူသိများ၍ ရောင်းအားကောင်းလှပါသည်။ မကြာမီပင် ညီငယ်မရမ်းသီးက မအူကုန်းဘက်တွင် ဆိုင်ခွဲဖွင့်နိုင်ခဲ့သည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်၍ ဦးတရုတ်ကြီးအတွက် ရည်စူးပြီး အလှူဒါနများ ပြုပေးကြသည်။ စီဒန်းတို့ဘဝအား ပြောင်းလဲပေးခဲ့သော ဦးတရုတ်ကြီး ကောင်းရာသုဂတိ လာပါစေဟူ၍သာ စီဒန်းတို့မိသားစု အဖွဲ့ထာဝရ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့ပေးမိကြပါတော့သည်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာအား ယခု အသက်(၇၈)နှစ်ရှိပြီပေသော အဘိုးဦးမြင့်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အများ လွှဲထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အင်ကြင်းလင်း

ဂေါ်းချွမ်းဂေါင်
(ရမည်းသင်း)

မိမိဖျော်သဘောသို့ တစ်လောက် အကြောင်း

ကျွန်တော့် ဘဝတစ်သက်တာမှာ မှတ်မှတ်ထင်ထင်ရှိခဲ့သည့် အကြောင်း တစ်ခု ရှိပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက တွေ့မြင်သိခဲ့ရသော ယင်းအကြောင်း (ပညာရပ်)တို့သည် ယနေ့အချိန်အခါတွင် ရှိနိုင်ပါသော်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားမည်ကို ကျွန်တော့်အနေနှင့် စိုးရိမ်နေမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်သော ဂန္ထိရအတတ်ပညာမှာ များစွာမှပင် တန်ဖိုးကြီးမားသလို တန်ဖိုးဖြတ်ရန်ပင်ခက်လှပါသည်။

တတ်ကျွမ်းသော ပညာရှင်များမှ မိမိတို့ တတ်မြောက်ထားသော ပညာများ လက်ဆင့်ကမ်း၍ မြန်မာလူမျိုးတို့

၏ ထူးဆန်းသော ဂန္ထိရအတတ်ပညာကို ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ဝင့်ထည်ပြစေချင်လှသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များပင် အံ့ဩမကုန်နိုင် ဖြစ်ကြမည် မြန်မာတို့၏ ဂန္ထိရအတတ်ပညာကို ဒီနေ့ခေတ်တွင် မြင်တွေ့စေချင်လှသည်။

ငယ်စဉ်က ကျွန်တော် တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသော တကယ်ပင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဂန္ထိရအတတ်ပညာမျိုး ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ မြင်တွေ့ဖူးသူ ရှားပါးလိမ့်မည်။ ဂန္ထိရအတတ်ပညာစွမ်း ရှိသူတွေကလည်း သူတို့၏ပညာကို သိုသိပ်လွန်းတာကြောင့်လည်း ပါလေသည်။

ကျွန်တော် လက်တွေ့ပင် သိမြင်

ခဲ့သည်များကို ရေးသား တင်ပြပါမည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအမည်က ဦးသာအောင်ဖြစ်သည်။ ဦးသာအောင်က အသက်အားဖြင့် (၇၀)ကျော် အသားညိုညို အသက်ကြီးသော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ဗလကောင်းသူဖြစ်သည်။ ရှေ့တွင် မြေရေနှေးအိုးလေးနှင့် ရေနှေးပန်းကန်လေးတစ်လုံးချကာ ပြောင်းဖူးဖတ်ဆေးလိပ်ကြီး အမြိုင် ဖွာနေလှူရှိသည်မှာ အချိန်တိုင်းပင်။

ဘကြီးသာအောင် လယ်တဲနှင့် နုတ္တရမောင်မြို့စုပုဂံ ၂၅၇

ကျွန်တော်တို့ လယ်ကျင်းက လယ်နားနီးချင်း ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ကျောင်းပိတ်ရက်တွေတိုင်း ဌ အဖေ လယ်ထွန်ရာ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်က (၁၂)နှစ်သားအရွယ်ပဲ ရှိသေးတော့ အဖေက လယ်ထွန်မခိုင်းသေး။ အဖေခိုင်းသည့်တောက်တိုမည်ရ အလုပ်တွေ ပြီးသွားလျှင် ဘကြီးသာအောင်တံသို့ သွား၍ စကားပြောလေ့ ရှိခဲ့သည်။ ဘကြီးက ကျွန်တော်ကို အထူးပင် ချစ်ခင်လေသည်။

ဘကြီးက အသက်ကြီးပြီဖြစ်၍ တောင်သူလုပ်ငန်းကိုတော့ မလုပ်တော့။ သူ့သားသမီးတွေ လုပ်ကြသည်။ ဆယ့်နှစ်ရာသီ လယ်တဲမှာပဲ သူတစ်ယောက်တည်း လယ်စောင့်သဘောမျိုး နေလေသည်။

တောင်သူလုပ်ငန်း မလုပ်ကိုင်သော်လည်း ဆေးပညာတတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ ဆေးကုသွားလေ့ရှိသည်။ ရောဂါ များများစားစား ဘကြီးက ကုပေးသူမဟုတ်။ အနာပေါက်တစ်မျိုးမျိုးနှင့် အကြောနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများကို ဆီမန်းတစ်မျိုး တည်းနှင့် အထူးနိုင်နင်းစွာ ကုသပေးနိုင်သော နာမည်ကျော်ဆရာကြီး ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက် တစ်ရက်မှာ အဖေနှင့် လယ်ထွန်လိုက်သွားရင်း အဖေခိုင်းသည့် အလုပ်တွေ လုပ်ပြီးပြီဖြစ်၍ အဖေ့ကို ခွင့်တောင်းကာ ဘကြီးတံသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ထုံးစံအတိုင်း ရေခွေးအိုးရှေ့မှာချ ပြောင်းဖူးဖက်ကြီး ခဲနေသည့် ဘကြီးကို မတွေ့

ရဘဲ မီးဖိုထဲမှာ တရဲရဲနှင့် ငါးကြော်နေသော ဘကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့...

'လာဟေ့ ကောင်လေး ဘကြီးသားသမီးတွေ လာဖို့ထားတဲ့ ငါးတွေကြော်နေတာ။ ဘကြီး ငါးကြော်ကျွေးမယ်။ ခဏစောင့်'

ဟု ပြောရင်း ဒယ်အိုးထဲမှ ငါးကြော်များကို ဖွန်းမပါဘဲ လက်ဖြင့်ပင် တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ပန်းကန်ထဲ ကောက်ထည့်ပြီးနောက် မကြော်ရသေးသည့် ငါးများ ဒယ်အိုးထဲ ထည့်ပြန်သည်။ ပြီးနောက် ဘကြီးက ငါးကြော်တစ်ကောင်ကို ကောက်ယူစားလေသည်။

ဘကြီးစားတာမြင်တော့ ကလေးပီပီ ကျွန်တော်လည်း စားချင်စိတ်ကို ဟန်ဆောင်မထားနိုင်ဘဲ ငါးတစ်ကောင် ယူလိုက်သည်။

'အား ပူလိုက်တာ' ပြော၍ လက်ထဲမှ ငါးကြော်ကို ပန်းကန်ထဲ ပစ်ချ လက်တခါခါ ဖြစ်နေသော ကျွန်တော်ကို...

'ပူသေးတယ်လို့ လူလေးကို ဘကြီးပြောဖို့ မေ့သွားတာ။ ခဏရှိမှ စားကွယ်'

ဟု ဘကြီးက ကျွန်တော်ကို ပြုံးပြုံးကြိုကြည့် ပြောလေသည်။ ဘကြီးကတော့ ငါးကြော် အစားမပျက်။

'ကျွန်တော်ကျတော့ ပုတယ်၊ ဘကြီးတော့ ယူတူးလား'

'ဘကြီးက မပူဘူးကွယ်၊ ဒီပူတာလောက်ကို မပြောနဲ့ ငါ့မြေးရဲ့...ကြည့် ဘကြီးပြမယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဒယ်အိုးတွင်း ဆီပွက်ထဲမှ နစ်နေသည့် ငါးများကို လက်နှင့်နှိုက်၍ ထက်၊ အောက် လှည့်ပေးနေသည်မှာ ရေခွက်ထဲ လက်နှိုက်နေသကဲ့သို့ပင်။ အချိန်အတော်ကြာ ငါးတွေကို ဆီပွက်ထဲ လှန်လှောပြလေသည်။

'ဘကြီး မပူဘူးလား' 'မပူဘူးကွယ်၊ ပူရင် ဒီလို ဘယ်လုပ်လို့ ရပါမလဲ'

'ဘကြီး ဆီပူတာနဲ့ ရေခွေးပူတာ ဘယ်ဟာက ပိုပူလဲ'

'ဆီက ပိုပူတာပေါ့'

'ဘကြီးက ဆီပူတာတော့ မကြောက်ဘဲ ရေခွေးသောက်တာ ကျတော့ တဖူးဖူး မှတ်သောက်နေတာ ဘာလို့လဲ'

ဘကြီး သဘောကျစွာ တဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းကို အတန်ကြာ ပွတ်သပ်နေပြီးမှ...

'ဘကြီးက ဆီပျော်အောင်ထားလို့ ယူတာပေါ့ကွယ်'

ဟု ပြုံးပြုံးကြီး ပြောလေသည်။ 'ဆီပျော်အောင်ထားလိုတာ ဘာလဲဟင် ဘကြီး'

'ဘကြီးနားလည်သလို ပြောပြမယ်။ လူလေး နားလည်တဲ့ထိတော့ ဘကြီး မရှင်းပြတတ်ဘူး။ မှော်ပညာဆိုတာ လူတွေရဲ့အသိဉာဏ်နဲ့ ကိုင်းထွာမဆီနိုင်တဲ့ ထူးဆန်းနက်နဲတဲ့ အတတ်ပညာ

မျိုးလို ဆိုရမှာပေါ့ကွယ်' ဆီမှော်အောင်တော့ ဘာတွေ့ရလဲ ဘကြီး'

'ဆီနဲ့ပတ်သက်တာ ဘကြီးအနေနဲ့ လို သလို အသုံးချလို့ ရတယ်ကွယ်။ ဘကြီး ဆေးကုပေးတာ လူလေး သိတယ်နော်၊ အနာပေါက်တွေ ကုတော့လဲ ဆီမန့်လဲ၊ အကြောနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ဆေးကုပေး တော့လဲ ဆီမန့်နဲ့ပဲ'

'ဘကြီးကို ဒီပညာ ဘယ်သူ သင်ပေးတာလဲဟင် ဘကြီး'

'သင်ထားတာ မဟုတ်ဘူးကွယ်။ ဘကြီးကို ဆေးဆရာကြီးတစ်ယောက် က ဂါထာ၊ မန္တန်၊ အင်း၊ အိုင်၊ ဆေး အစီအရင်တွေနဲ့ လုပ်ပေးထားတာ။

ပြောရရင် နည်းနည်းတော့ စကား ရှည်မကွယ်။ ဘကြီး ငယ်ငယ်က လက်ဝှေ့ထိုး သိပ်ဝါသနာပါတာ။ ဘကြီးတို့ငယ်ငယ်က ပွဲလမ်းသဘင် တွေဆို သိပ်ပေါတာ။ လက်ဝှေ့ပွဲတွေ လဲ အမြဲပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဘကြီးက လက်ဝှေ့ ဝင်ဝင်ထိုးတယ်။ ရှုံးတာပါပဲ ကွယ်။

ဘယ်လောက်ရှုံးရှုံး ဘကြီးက စိတ်ဓာတ်မကျဘူး။ ပွဲတိုင်းရှုံးတဲ့ ဘကြီးက အမြဲ လူရယ်စရာ ဖြစ်နေတာ ပေါ့။ မရှက်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဝါသနာနဲ့ ကိုယ့်သတ္တိကို ထုတ်ပြခွင့် ရတာကိုပဲ ဘကြီးက ကျေနပ်နေတာ။

အရပ်တကာ ကတဲ့ ပွဲတွေ လိုက် ပြီး လက်ဝှေ့ အမြဲဝင်ထိုးတဲ့ ဘကြီးကို နယ်တကာက လူစုံသိကြတယ်။ ဘကြီးကိုမြင်ရင် မောင်သာအောင်လို့ မခေါ်ကြတော့ဘဲ သာရှုံးလို့ လူတွေက ခေါ်ကြတဲ့အထိပဲ။

တစ်နေ့မှာပေါ့ကွယ် ဘကြီး နွား ကျောင်းနေတဲ့ နေရာကို လွယ်အိတ် ကြီးတစ်လုံးလွယ်လို့ တောင်ရှေးကြီး

တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ အဘိုးအို တစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။

"မောင်သာအောင်ရေ မင်းကို လိုက်ရှာနေရတာ မော့ပါကွယ်" ဆိုပြီး ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့ ရပ်ကြည့်နေတဲ့ အဘိုးအို ကို ဘကြီးက "အဘိုးက ဘယ်ကပါ လဲဗျာ" လို့ ဘကြီးက မေးလိုက်တော့ အဘိုးအိုက ခရီးသွားပါကွယ်။ ပွဲလမ်း သဘင်တွေတိုင်းမှာ လက်ဝှေ့ ဝင်ထိုး တဲ့ နာမည်ကြီးတဲ့ မောင်ရင်ကို တွေ့ချင် တာနဲ့ တမံရှာပြီး လာခဲ့တာပဲလို့ အဘိုးအိုက ပြောတော့...

"ကျွန်တော် လက်ဝှေ့ ဝင်ထိုးပေ မယ့် တစ်ပွဲမှ မနိုင်ခဲ့ပါဘူး"

လို့ ပြောလိုက်တော့...

"အေး... မနိုင်မှန်း သိလျက်နဲ့ ဝင်ပြိုင်ရဲတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ကြိုက်တာ။ အဲဒါအပြင် မောင်သာအောင်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် သူများတကာ တွေထက်သာအောင် အဘိုးက ကူညီ ဖို့ လာခဲ့တာ။ ဒီရှေ့မှာ ပွဲတိုင်း နိုင်စေ ရမယ်လို့ အဘိုးက အာမခံတယ်။ ဘယ်လိုလဲ"

တဲ့။ ဒီတော့ ဘကြီးက "ကျွန်တော့် ကို လက်ဝှေ့ပညာ သင်ပေးမှာလား" လို့မေးတော့ "မဟုတ်ဘူး။ အင်း အစီအရင်တွေနဲ့ ဆေးတွေထိုး ဆေး

တွေသောက်ရမယ်" တဲ့။ (၇)ရက် မြောက်တဲ့နေ့မှာ ဆီ(၅)ပိဿာနဲ့ ဒယ်အိုးကြီးတစ်လုံး တောထဲကို ယူ လာနိုင်မလားတဲ့။

ဘကြီးက ယူလာနိုင်ပါတယ်လို့ တာဝန်ယူလိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့မှာပဲ အချိန်တွေ နက္ခတ်တွေ တွက်ချက် အင်းအစီအရင်တွေနဲ့ ဆေးတွေတိုက်၊ စုတ်ဆေးတွေ ထိုးပေါ့ကွယ်။ (၇)ရက် မြောက်တဲ့နေ့မှာ ဆီ(၅)ပိဿာနဲ့ ဒယ်အိုးကြီး ဘကြီးယူလာခဲ့တာ ပေါ့။ အဘိုးအိုဆရာကြီးက ဆီတွေကို မီးဖိုပေါ်မှာ တည်ထားတယ်။

အဘိုးဆရာကြီးက ပွက်ပွက်ဆူနေ တဲ့ မီးဖိုပေါ်က ဆီအိုးကြီးကို ကြည့် ပြီးတော့ "ကဲ မောင်သာအောင် မင်းကိုယ်ပေါ်မှာ ထိုးထားတဲ့ ဆေး တွေ၊ သောက်ထားတဲ့ အင်းအစီ အရင်တွေ အောင်၊ မအောင် လက် တွေ စမ်းသပ်ကြည့်မယ်" ဆိုပြီး ပွက်နေတဲ့ ဆီတွေထဲ လက်နှိုက်ခိုင်း တယ်

'ပွက်နေတဲ့ ဆီအိုးထဲ လက်နှိုက် တော့ ပူမှာပေါ့နော် ဘကြီး'

ဟု ကျွန်တော်က ဝင်မေးလိုက် သည်။ ဘကြီးသာအောင်က ခေါင်းယမ်းပြရင်း ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကို မီးညှိဖွားရှိုက်နေသည်။ ပန်းကန်ထဲမှ ငါးကြော်များယူကာ ကောက်စားရင်း ကျွန်တော့်လက်ထဲ ငါးကြော်တွေ ထည့်ပေးပြီး စားခိုင်း သည်။

'ဘကြီး ပြောတာ နားထောင်ရင်း ငါးကြော် စားကွယ်'

'ဘကြီး ပြောတာတွေ နားထောင် နေရတာ ငါးကြော် စားရထက် တောင် နေတာပျ။ စောစောကပြောတာ ဆက်ပြော ဘကြီး'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောတော့ ပြုံးပြီး ကြီး ခေါင်းညိတ်ပြကာ...

'ဘကြီးလဲ ပူမှာပဲလို့ ထင်ထားခဲ့တာ ရေထဲ လက်နှိုက်နေသလိုပဲကွယ်။ ဘကြီးကို ဆေးဆရာအဘိုးက ပြော ပြန်တယ်။ မောင်သာအောင် ထိုင်ဦး ကွယ် ဆိုပြီးတော့ ပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ ဆီတွေနဲ့ ကုန်သွားတဲ့အထိ ခေါင်းက နေ တစ်ကိုယ်လုံး လောင်းချလိုက် တယ်။ ဒီလောက် ပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ ဆီတွေနဲ့ လောင်းလို့မပူတာ အံ့ဩ တာပေါ့။ အဘိုးအို ဆေးဆရာကြီး က...

"မောင်သာအောင် မင်းကိုယ်ပေါ်မှာ စိရင် ထားတဲ့ ဆေးအစီအစဉ်တွေ အောင်ပြီကွယ်။ သာအောင်ဆိုတဲ့ နာမည်အတိုင်း လူတာကာ ထက် သာတော့ပယ်။ လက်တွေ့တိုင်းမှာ မင်းနိုင်ပယ်။ လက်တွေ့ညာတွေလဲ သူ အလိုလို ထိုးရင်းနဲ့ တတ်မြောက်လာလိမ့် ပယ်။

ဒီပေယျံ ပွဲ(၉၀)ပွဲ ထိုးပျံပယ်လို့ ကတိ ပြုရမယ်။ ပွဲ(၉၀)ပြည့်ရင် လုံးဝ လက်တွေ့ ပထိုးရတော့ဘူး။

မောင်သာအောင်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ထိုးထား သောကံထားတဲ့ ဆေးအစီအစဉ် တန်းတွေ ကြောင့် အကြောနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါနဲ့ အနာပေါက်ရောဂါ အိန္ဒြေပျို့စူးကို ကုသပေး ရင် သူ မတူနိုင်အောင် ကုသပေးနိုင်တဲ့သူ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

လို့ ပြောတယ်'

'ဒါနဲ့ ဘကြီး လက်ဝှေ့ တန်းဝင်ထိုး တာပေါ့နော်'

'အခန့်သင့်ပဲကွယ်။ ဘုရားပွဲကလဲ ရှိနေ လက်ဝှေ့ပွဲကလဲ ပါဆိုတော့ ဘကြီးထွက် အဆင်ပြေပေါ့။ ဘကြီး ဝင်ထိုးတော့ ထုံးစံအတိုင်း အစမှာ တော့ ဘကြီးပဲ ခံရတာပေါ့။ ခံရတယ် ဆိုပေမယ့် အရင်တုန်းကလို နာကျင်မှု

မရှိတော့ဘူး။

ဘကြီးကိုယ်က ချွေးထွက်ပြီဆိုတာ နဲ့ တစ်ဖက်က ထိုးသတ်သူရဲ့ လက်သီး တွေ ဘကြီးကိုယ်ပေါ် ထိလိုက်တိုင်း ချော်ထွက်သွားတယ်။

ရောက်အောင် ပြောရရင်ကွယ် ဘကြီးတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဆီတွေ ထွက် လာသလို ဖြစ်ပြီးတော့ တစ်ဖက်လူရဲ့ ထိုးချက်တွေ ချော်ချော်ထွက်သွား ဟာကွက်တွေ ပေါ်လာ၊ အဲဒီဟာကွက် တွေကို အသုံးပြုပြီးတော့ ဘကြီးအနိုင် ယူနိုင်တော့တာပေါ့။

'တစ်ဖက်ကပြိုင်ဘက် ဘယ် လောက်မောမော ဘကြီးမှာ မောဟိုက် မှု ပင်ပန်းမှု ဆိုတာတွေလဲ လုံးဝ မရှိဘူး။ ဒီလို ထိုးရင်းထိုးရင်းနဲ့ လက်ဝှေ့ ပညာတွေ အလိုလို တတ်လာခဲ့တာ ကွယ်'

ဘကြီးသာအောင်က ထိုကဲ့သို့ ပြောပြသည်ကို နားထောင်နေစဉ်မှာ ပင် အဖေခေါ်သဖြင့် ဘကြီးကို...

'အဖေ ခေါ်နေပြီ။ ကျွန်တော် သွားဦးနော်မယ် ဘကြီး'

ဟု ပြောပြနုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ရလေ

သည်။

* * *
နောက်တစ်ကြိမ် ဘကြီးသာအောင် တဲ ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်တွင် နွား၊ လေး၊ ငါး၊ ရှစ်ကောင်၊ နွားရိုင်း (မိတ်လိုက်နေသောနွား) တစ်အုပ် ဘကြီးတဲဝိုင်းထဲ လှည့်ပတ်ပြေးနေ သည်ကို ဘကြီးက တုတ်နှင့် ခြောက် လှန်၍ တဲဝိုင်းအပြင်ဘက် မောင် ထုတ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအထဲမှ ခိုင်းနွားအရွယ် နွားသီး ကြီးတစ်ကောင်က ဘကြီးကို ဝင်စေ လေသည်။ ဘကြီးက လက်ထဲက တုတ်နှင့် ဆီးရိုက်သည်။ တုတ်က အဆွေးဆိုတော့ တုတ်ကျိုးသွားသည်။ နွားကြီးက နောက်မဆုတ်ဘဲ ပြေးလာ စေသည်ကို ဘကြီးက နွားသီးကြီးခေါ် ဂျီ(ချို)ကို တစ်ဖက်တစ်ချက် ဖမ်းကိုင် ၍ တွန်းလွှတ်လိုက်သည်မှာ ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ကျွန်တော် အံ့ဩ သွားသည်အထိ ဖြစ်သွားရသည်။

ကျွန်တော် မျှော်လင့်မထားသည့် မြင်ကွင်းက ထူးဆန်း၍ နေပါသည်။ ပြေးဝှေ့လာသည့် နွားသီးကြီးခေါ် ဦးချို (ဂျီ)ကို ဘကြီးဖမ်းကိုင်၍ တွန်းလွှတ် လိုက်သည်မှာ နွားသီးကြီး နောက်ပြန် ဖင်ထိုင်လျက် လဲသွားခြင်းမှာ ကိုယ့် မျက်လုံးကိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရ သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိနေသော တုတ် ဘကြီးသွားကောက်ချိန်တွင် နွားသီး ကြီးမှာ ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနှင့်ထ၍ နွားရိုင်း အုပ်နောက် လိုက်သွားလေတော့ သည်။ တဲဝိုင်းအတွင်းမှ နွားရိုင်းအုပ် ထွက်သွားတော့မှ တဲထဲဝင်လာသည့် ဘကြီးကို...

'ဘကြီးက အားသိပ်ကောင်းတာပဲ ဒါမျိုး ရပ်ရှင်ထဲမှာကောင် မကြည့်န'

ဘူ။ နွားသိုးကြီးထက်တောင် ဘကြီးက အားကောင်းတာပဲ

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဘကြီးက ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်ကာ ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်တိုကြီး မီးညှိနေသည်။ မကြာမကြာ နွားချင်းဝေတာ ကျွန်တော် မြင်တွေ့နေရသည်။

တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် မီးကုန်ယမ်းကုန် ဝေတာဝေဘင် တစ်ဖက်နွားဖင်ထိုင်သွားသည်ထိ ဝေနိုင်သည့်နွားအလွန်ရှားလှသည်။ ဆယ်ပွဲတစ်ပွဲတွေ့ရခဲလှသည်။

'နွားကြီးကို ဖင်ထိုင်လဲသွားအောင် တွန်းပစ်လိုက်နိုင်တာ ဘကြီးအားကောင်းလို့ပေါ့နော်'

ကျွန်တော့်အမေးကို ဘကြီးက မဖြေသေးဘဲ တရုန်းရုန်း လယ်ကွင်းထဲ လှည့်ပတ်ပြေးနေသည့် နွားရိုင်းအုပ်ကို ပြောင်းဖူးဖက်ကြီးဖွာ၍ လှမ်းကြည့်နေရာမှ...

'ဘကြီးအားကောင်းတာထက် ဘကြီး

ကိုယ်ပေါ်မှာ ထိုးထားတဲ့ဆေးတွေ သောက်ထားတဲ့ဆေးတွေ အင်းဆွဲက အဖွယ်ထက် နေတုန်းပို နွားသိုးကြီး ဖင်ထိုင်လဲသွားတဲ့ အထိ တွန်းပစ်နိုင်တာပေါ့'

ဘကြီးက သူ့ပေါင်တွင် ထိုးထားသော ထိုးကွင်းမင်ကြောင်များကို ပုတ်၍ ပြောပြလေသည်။

ထိုအကြောင်းတွေကို အိမ်ရောက်တော့ အဖေ့ကို ကျွန်တော် ပြောပြမိသည်။ အဖေက...

'ဦးသာအောင်က ဆီပျော်အောင်ထားတာ သာရဲ့... သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ထိုးထားတဲ့ ဆေးတွေက သိပ်စွမ်းတာ။ နွားသိုးကြီး ဖင်ထိုင်လဲသွားအောင် တွန်းပစ်နိုင်တာ မပြောနဲ့ကွ။

တွန်းထပ်ပိုတဲ့ကို လက်တစ်ဖက်တည်း ကိုင်ပြီးတော့ ဝှေ့ယမ်းတာ လေထဲမှာ ဝီခေါ်နေအောင်ကို ကိုင်ယမ်းပြန်တာ။ အဖေ လျှိုကာက ပြင်ခဲ့ဖူးတာကွ' 'တကယ် အားကောင်းတာပဲနော်

အဖေ'

ဟုပြောရင်း လယ်ထွန်သည် ထမ်းပိုးတုံးကြီးကို ကျွန်တော် ပြေးမြင်လာမိသည်။ လုံးပတ် (၁)ပေပိုပို အရှည်(၈)ပေပိုပို ရှိသည့် ထွန်ထမ်းပိုးတုံးအား ဝီခေါ်နေအောင် လေထဲ ဝှေ့ယမ်းပြန်နိုင်ဖို့ နေနေသာသာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်မြှောက်မ၊မှ ရနိုင်လေသည်။

ငယ်စဉ်အခါက ထိုကဲ့သို့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ မြန်မာတို့၏ ဝတ္ထိရ အတတ်ပညာအစွမ်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။

ဘကြီးသာအောင်ကတော့ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၂၀)ကျော် အသက်(၉၀)ကျော်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော့်မျက်စိထဲ ယနေ့အချိန်ထိ မြင်ယောင်နေဆဲပင်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

လွန်ခဲ့သော လေးငါးနှစ်ခန့်က စာရေးသူ နေထိုင်ရာ ဗိုလ်ကုန်းရွာ အရှေ့ပိုင်းမှ မအေးချို၏သမီး ဆုလေးနွယ် မြေပဲနတ်ရင်း ပိုးထိ(မြွေကိုက်)ခံရသည်။

ကိုက်သည့်မြွေမှာ (အရပ်အခေါ) မြေအုပ်ပုပ်ဖြစ်၍ အဆိပ်မပြန်စေရန် ကုသပြီးသည့်နောက် မြွေကိုက်သော ခြေထောက်တွင် အနာဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့တွင် မြွေကိုက်သည့် ဒဏ်ရာကို ဖန်ဆေးရန် ရေခဲနွေးတည်ရင်း လက်မောင်းတစ်ဖက် ရေခဲနွေးအပူလောင်ခံရသည်။

ဒဏ်ရာပျောက်ကင်းချိန်တွင် အမာရွတ်မကျန်ဘဲ ပကတိ အရှင်းပျောက်ကင်းသွားသဖြင့် ဆေးနည်းသိလို၍ မအေးချိုအား မေးမြန်းကြည့်မိသည်။ 'ဆုလေးနွယ်ရဲ့ ရေခဲနွေးပူလောင်တဲ့

အပူလောင်မှာ

အမာရွတ်ပျောက်ဖို့ ဆေးတစ်လက်

ဒဏ်ရာက အမာရွတ်တောင် မကျန်ဘဲ ရှင်းရှင်းပျောက်သွားတာ အံ့ဩစရာပဲ ဗျာ။ မဂ္ဂဇင်းထဲ ရေးပို့ရအောင် ဆေးနည်းလေး ပြောပြပါဦး မအေးချိုရဲ့ မအေးချိုက...

'ဆေးနည်းက ထွယ်ပါတယ်။ အဖြစ်ပေါင်း တစ်ထောင်လို့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာတွေ

တင်စားခေါ်ကြတဲ့ တောထဲက ဖွေးဖွေး အမြောက်ကိုရာ အနွမ်းသိန်းဖျော်ပြီး တစ်နေ့ သုံးကြိမ် လိမ်းတယ်လေ။

ဒီဆေးနဲ့ပဲ အရှင်းပျောက်တာပါ။ ဖြစ်စက ခေတ်ပေါ်ဆေးကုတွေ ဝယ်လိမ်းပါသေးတယ်။ ပထိရောက်ပါပဲ။ ခု ဆေးနည်းလေး ရမှ အဆင်ပြေသွားတယ် ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဤဆေးနည်းမှာ မြို့ပြနေသူတို့ အတွက် အဆင်မပြေနိုင်သော်လည်း ကျေးလက်နေ ပြည်သူတို့အတွက် အရေးကြီးက သုံးစွဲနိုင်ရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းပြောပြသော မအေးချိုအား ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါသည်။

မင်းလွင်မောင် (မန်းချောင်း)

ဘုမ္မိဂုဏ်သတို့ လာခဲ့သူ

မေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားရာမှ နိုးလာသောအခါ မိမိ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် အဝေးပြေးယာဉ်သည် ဝေါချောင်းတံတားကို ကျော်ဖြတ်နေပြီဖြစ်သည်။

'ဟော...အစ်ကိုကြီး နိုးပြီလား၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က အဝေးပြေး ကားတစ်စီး ဝေါချောင်းထဲ ဆင်းသွားတာ ကြားမိပယ်ထင်တယ်'

ကားဒရိုင်ဘာ ကိုမွန်ကြီးက မိမိအား လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

'အေးကွ ကြားမိပါတယ်။ ခရီးသည်တွေ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်တည်း ရေနစ်သွားသတဲ့'

'အဲဒါ ကျွန်တော်ပဲလေ'

'ဟေ...ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ'

'ပြောရရင်တော့ နည်းနည်း ဆက်စပ်ရှင်းပြမှရမယ်။ ဘဲလေးဆိုင်မှာ ထမင်းစားရင်း ပြောကြတာပေါ့'

ပဉ္စာဇာန်မောင်နှမ

ကျိုက်ထို တိုဝိတ်အနီးရှိ ဘဲလေးစားသောက်ဆိုင်တွင် မော်တော်ယာဉ်ခေတ္တ အနားပေးစဉ် ကိုမွန်ကြီးက ဤသို့ရှင်းပြသည်။

'ကျွန်တော် အရင်ဘဝက ဘုမ္မိဂုဏ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘီးလင်းပြင်သာတောင်ခင်းပန်းတစ်နေရာမှာ နေကြတယ်။ အစ်မကြီးရယ် အစ်မငယ်ရယ် ကျွန်တော်ရယ် သုံးယောက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို အပိုင်က အပိုင်နဲ့ ပေးပါတယ်။

ဘုမ္မိဂုဏ်တာနဲ့ အနေကြလာတော့ အစ်မငယ်နဲ့ ကျွန်တော်က လူ့ဘဝမှာ နေကြည့်ခိုင်း

ခရီးသဘာဝတော်

တယ်။ အစ်မကြီးက ခွင့်ပြုပေးမယ့် အတန်တန် ခွင့်တောင်းလို့ အဘိုးက "သွားကြပါစေ၊ လူ့ဘဝ ရောက်ရင် မကောင်းမှုစရိုက် အလုပ်ကိုတော့ ရှောင်ကြပါကွယ်" ဆိုပြီး ခွင့်ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က အရင် ရောက်မှပဲ အစ်မငယ်က (ဝဲ)နှစ်ကြာမှ လူ့ဘဝကို ရောက်လာတယ်'

'ဒါတွေကို လူမှန်းသိကတည်းက မှတ်မိတာလား'

'မဟုတ်ဘူး အစ်မငယ်ကတော့ လူမှန်းသိကတည်းက မှတ်မိတယ်။ ကျွန်တော်က အသက်ကြီးလာမှ သိလာတာပါ။ ဒါတွေ နောက်တော့

ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။ ဝေါမှာဖြစ်တဲ့ နေ့က မနက်ပိုင်းကတည်းက အခြေအနေ မဟန်တာ ရိပ်စားမိတယ်။

ကိုယ်အောက်ပိုင်းတစ်ခြမ်း အေးစက်နေပြီး ခေါင်းက ဆွေးသီးဆွေးပေါက်တွေ ထွက်နေတယ်။ အစားထိုးဖို့လဲ လူမရှိတော့ အဲဒီည မော်လမြိုင်-ရန်ကုန် ခရီးစဉ်ကို ကျွန်တော်ပဲ မောင်းရတယ်။

တပည့်တွေကိုတော့ မှာထားတယ်။ စစ်တောင်းမရောက်ခင် တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဘီးလင်းထမင်းဆိုင်ကို ပြန်ဖို့ပါ။ အဲဒီမှာ အရင်ဘဝက ကျွန်တော့်အစ်မငယ် ရှိတယ်လေ။ စစ်တောင်းကျော်သွားရင် သားမယားရှိတဲ့ မြောက်ဥက္ကလာကို

◆ ဘဝအပြေယာဉ်မောင်းသူ ကိုမွန်ကြီး

ယူသွားပါလို့ သေသေချာချာ မှာထားခဲ့တယ်။

စစ်တောင်းမြစ်ကျော်တော့ အရင်ဘဝက အစ်မကြီး စောင့်နေတယ်လို့ အဘိုးက လာပြောသံ ကြားရတယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ထိန်းပြီး မောင်းနေပေမယ့် ဒီအသံက ခဏခဏ ကြားနေရလို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လမ်းဘေး သစ်ပင်နားမှာ ရပ်နေတဲ့ အစ်မကြီးကို မြင်ရတယ်။

ကားခဏရပ်ပြီး ရတနာသုံးပါးတို့ အာရုံပြု ရှိခိုးလိုက်တယ်။ နည်းနည်းကြာမှ စိတ်ကို ခိုင်ခိုင်ထားပြီး ကားဆက် မောင်းတယ်။ ဝေါနားရောက်ခါနီးမှာ

www.burmeseclassic.com

အဘိုးက “မင်း ဆင်းလာမလား၊ မလာဘူးဆိုရင် ကားမှန်ရိုက်ခွဲပြီး ငါဝင်လာရမလား” လို့ ခပ်ထန်ထန် ကလေး မာန်မဲတာနဲ့ ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ရတယ်။

ဆင်းပေမယ့် မြေပြင်ပေါ် ကျမသွား ဘူး။ လေထဲမှာ လွင့်နေတယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ အဘိုးနဲ့အစ်မကြီးတို့ ခေါ်ရာကို လွင့်မျောပြီး ပါသွားတယ်။ ဒါက ကျွန်တော်ခံစားချက်နော်။

တကယ်ဖြစ်စဉ်က ကျွန်တော် မောင်းတဲ့ကားကြီး လမ်းပေါ်က ဖယ်ပြီး ချောင်းထဲကို တရွေ့ရွေ့ မောင်းသွား တယ်။ ချောင်းစပ်ရောက်တော့ ရေထဲ ခုန်ချလိုက်သတဲ့။ ဝေါက လူတွေခိုင်း ပြီး ဆယ်ပေးကြလို့ ကုန်းပေါ်ရောက် တော့ အသိမရှိတော့ဘူး။ မျက်လုံး ကြောင်ကြောင်နဲ့ ဘာမှမေးလို့ ခေါ်လို့ မရဘူးတော့ဘူး။ မြောက်ဥက္ကလာအိမ် ကို ပို့ပေးကြတယ်။

အဲဒီမှာ မိဘတွေလဲ ရှိကြလို့ သူတို့ က မြောက်ဥက္ကလာကျောင်း ဆရာ တော်ဆီ ခေါ်သွားကြတယ်။ ဆရာ တော်ရဲ့သဘောထား မသိရလို့ ကျောင်းတွေ ဘွဲ့မည်တွေ မပြောတာ ပါ။ အစ်ကိုကြီး ဖူးချင်ရင် လိုက်ပို့ပေး နိုင်ပါတယ်။

ဆရာတော်က ဒါ အတိတ် အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေ ရှိနေတယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ သုံးလေးရက် ကြာရင် ကောင်းသွားမှာပါလို့ မိန့်တော် မူသတဲ့။ အဲဒီရက်ပိုင်းအတွင်း ထမင်း မစား အပေါ့အလေးမသွား အိပ်လဲ မအိပ်ဘူးလို့ ပြန်ပြောပြကြပါတယ်။

‘အဲဒီအချိန်မှာ မောင်ရင်က ဘယ် ရောက်သွားလဲ’

‘ပထမဆုံး ဘီးလင်း ထမင်းဆိုင်က အစ်မငယ်ကို သွားခေါ်တယ်။ တို့

မောင်နှမသုံးယောက် ဘုရားဖူးသွားရ အောင်လို့ပြောတော့ ခုတင်မှာ တစ်ဖက် လှည့်ပြီး အိပ်သွားတယ်။ အစ်မကြီးက “သူ မလိုက်ချင်လို့ နေမှာ၊ တို့ရည်း သွားကြတာပေါ့” ဆိုပြီး မြင်သာ တောင်ခါးပန်းကို သွားကြတယ်။

လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုထဲ ရောက်သွား ပြီး အထဲမှာ ရွှေငွေပစ္စည်း အိုးခွက် ပန်းကန်တွေ တွေ့ရတယ်။ ခုတင် သုံးလုံး စိတန်းထားတယ်။ အစ်မကြီး က “ဒါ ငါ့ခုတင်ပေါ့” လို့ ပြောတယ်။ ဟိုဘက်က ခုတင်နှစ်လုံးက လူလဲမရှိ ပါလား မေးတော့...

“အဲဒါ နှင်နှင်အစ်ပယ် ခုတင်တွေလေး ခုတင်တွေရော၊ ပစ္စည်းတွေကိုပါ နှင်တို့ ကိုယ်တိုင် ထိကိုင်မှရတာ၊ တခြားသူတွေ ကိုင်လို့မရဘူး။ ဖောင်လေးရယ် ငါတို့နဲ့ အတူတူ ပြန်နေပါတော့။ နှင်လဲ ထွက်သွား တာ ကြာနေပြီ”

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော် မလာချင် သေးဘူး။ လူ့ဘဝမှာ နေဦးမယ်။ အဘိုးမှာသာလိုပဲ ဒုစရိုက်အမှုတွေ ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး။ သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ငန်းနဲ့ပဲ နေပါတယ်”

“ဟဲ့...သူ နေချင်နေပါစေ။ အချိန် မကျသေးဘူး။ ပြန်ပို့ပေးလိုက်တော့”

လို့ အဘိုးက ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော် ကို ပြန်ပို့ပေးတယ်။ သတိရလာတော့ မေ့နေတာ သုံးရက်ရှိပြီတဲ့ မိဘတွေ ပြောလို့ သိရတယ်။

‘အစ်မငယ်အကြောင်း ပြောပါဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်က သံဖြူရေပဲ ဖြို့နားက နီးပဒေါဇာတိပါ။ မွန်စာသာ သင်ခဲ့ရလို့ ဗမာစာ မဲရေးတတ်၊ မဖတ် တတ်ခဲ့ဘူး။ အရွယ်ရောက်ပြီး ကား သမားလောကထဲ ရောက်မှ ဗဟုသုတ အသိအမြင်ကျယ်ခဲ့တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့(၉)နှစ်လောက်က ကုန်

တင်ကား မောင်းရင်း ဘီးလင်းထမင်း ဆိုင်မှာ ဝင်နားတော့ ကလေးမလေး တစ်ယောက်က “နင့်ကို တောင့်နေရ တာ ကြာပြီ။ ခုမှ ရောက်လာတော့ တယ်” လို့ နှစ်ယောက်တည်းရှိတုန်း လာပြောတယ်။ ဘယ်နှယ် ကိုယ်ထက် (၁၆)နှစ်လောက်ငယ်တဲ့ ကလေးက နှင်နဲ့ငါနဲ့ ပြောလာလို့ အံ့အားသင့်မိ တယ်။

သူ့ကိုကြည့်တော့ ရင်းနှီးနေသလို ပဲ။ နောက်တော့ သူ ရှင်းပြလို့ အရင် ဘဝက မောင်နှမ တော်စပ်ခဲ့တာ ရေးရေးမှတ်မိလာတယ်။ နှစ်ယောက် ရှိမှ မောင်နှမလို ခေါ်ပြောတာပါ။ လူ အများကြားမှာတော့ အဖေလိုခေါ် တယ်။ အဖေနဲ့သမီး ဆက်ဆံရေးပေါ့။ အဲဒီတုန်းက သူက (၁၅)နှစ်လောက် ကျွန်တော်က (၃၀)ကျော်ပြီ။ သား မယားနဲ့ပါ။

နောက်ပိုင်းကျတော့ လက်ရှိဘဝ မိဘတွေလဲ နားလည်သဘောပေါက် ကြပြီး ကျွန်တော်တို့မောင်နှမ ဆက်ဆံ ရေးကို မတားမြစ်ကြတော့ပါဘူး။ သူ နေမကောင်းဖြစ်ရင် ဘယ်ဆေး ဘယ် ဆရာဝန်မှ ပျောက်အောင် မကုနိုင်ဘူး။ သူ့အမေက ကျွန်တော်ဆီ ဖုန်းဆက်ရ တယ်။ “ဟဲ့ နင့်သမီး ဖျားနေတယ်။ နှင်လာကုမှ ရမယ်” တဲ့။

ရောက်သွားတော့ ဘာမှ မဟုတ်ပါ ဘူး။ လာမတွေ့တာ ကြာလို့တဲ့။ အရင် ဘဝကတည်းက စိတ်ကောက်ပြီး ကျွန်တော့်အပေါ် အနိုင်ယူနေကျလေး ကျွန်တော် သွားတွေပြီး ပြန်လာရင် သူ့အလိုလို နေကောင်းသွားတာပဲ။

‘ဝေါချောင်းမှာဖြစ်တဲ့ ကိစ္စမျိုး ထပ်မဖြစ်အောင် ဘယ်လို စဉ်းစား ထားလဲ မဖြစ်အောင် တားဆီးလို့ ရသလား’

'ဟုတ်ကဲ့ ဘီးလင်းတောင်ပေါ်က အရင်ဘာ နေရာဟောင်းကို သွားပြီး နှစ်တိုင်း ကနား ပွဲပေးပါတယ်။ မျက်မြင်မှာတော့ ကျောက် ဆောင်ကြီးတစ်ခုပဲ ရှိတာပေါ့။ ဖျားသလိုလို နေပကောင်သလိုဖြစ်ပြီး သုံးလေးရက် ပျော့ပျော့အချိန်မှာပဲ လိုက်ကူထဲ ထိုင် ပြန်နိုင်ပါတယ်'

'အခုနောက်ပိုင်း အခြေအနေက ကော'

'အခုတော့ ဘာမှ မဖြစ်တော့ပါဘူး။ အရင်ဘဝက အဘိုးနဲ့အစ်မကို မေတ္တာ ပို့အမှုဝေပေးတယ်။ သူတို့အလိုကျ ကနားပွဲလဲ လုပ်ပေးတယ်။ လူ့ဘဝ ရောက်နေတဲ့ အစ်မငယ်ကိုတော့ လူမှု ရေး၊ ငွေကြေး၊ ကျန်းမာရေး ကိစ္စအဝဝ မှာ အစ်မဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ တတ်နိုင် သရွေ့ ကူညီပေးပါတယ်။

ကျွန်တော် ကားသမားဆိုပေမယ့် ဒုစရိုက်အမှု မပြုပါဘူး။ သီလကို အတတ်နိုင်ဆုံး လိုအောင်ထိန်းတယ်။ ပရဟိတအများအကျိုးလဲ ကူညီလုပ် ကိုင်ရင်း လူ့ဘဝ သက်တမ်းစေ့အောင်

နေသွားချင်ပါတယ်'

'မောင်ရင့်အနေနဲ့ ဒီလို ပြောပြရ တဲ့ အကြောင်းရင်းက...'

'ဪ... မြတ်စွာဘုရား ဟောခဲ့တဲ့ သံသရာကြီးမှာ ဘယ်သူနဲ့မဆို ဆွေမျိုး မတော်စပ်ခဲ့တာ မရှိဘူးတဲ့။ ဘုရား ဟောခဲ့တဲ့အတိုင်း ရှေးဘဝ နောက် ဘဝ ရှိတယ်ဆိုတာ အများသိစေချင် လို့ပါ။

အစ်မငယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးခြား ဖြစ်စဉ်တွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ အစ်ကိုကြီး အားတဲ့တစ်နေ့ ကျွန်တော် ခွင့်ပြုပြီး ဆုံရအောင်။ အစ်မငယ် ဓာတ်ပုံတွေလဲ ယူလာခဲ့မယ်။

ဪ... သတိရလို့ ပြောရဦးမယ်။ အမေက ကျွန်တော့်ကိုယ်ဝန် ဆောင် ခါနီးမှာ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို အိပ်မက် မက်တယ်။ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တစ်ဖက်စီ တွဲပြီး အမေ့ဆီလာတယ်။ နင် လိုချင်တယ် ဆိုလို့ ခေါ်လာပေးတာတဲ့။

အမေက ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း လိုချင်တာပါလို့ပြောတော့ ယောက်ျား ကလေးကို ကမ်းပေးတယ်။ အိမ်ခြံဝင်း ထဲမှာပဲ နောက်နေ့ မိုးလင်းလို့ အဲဒီ နေရာသွားကြည့်တော့ နဂါးတစ် ကောင်ခွေနေတဲ့ ပုံစံနဲ့ ရွှေလက်စွပ် တစ်ကွင်း ကောက်ရတယ်တဲ့'

'အဲဒီလက်စွပ် ရှိသေးသလား'

'မရှိတော့ဘူး။ အသုံးလိုလို့ ရောင်း စားပစ်လိုက်တယ်။ အစ်မကြီးနဲ့ တွေ့ တော့ အဲဒါ နင်ပိုင်တဲ့ပစ္စည်းပဲ ကြိုက် သလိုလုပ်ပါလို့ ပြောပါတယ်' ထိုစဉ် ယာဉ်နောက်လိုက် လူငယ် ကလေးက...

'ဆရာ အချိန်ပြည့်သွားပြီ။ ကား စက်နှိုးလိုက်ရမလား'

ဟူ၍ သတိပေးလာသဖြင့် စကား လက်စသတ်ခဲ့ကြလေသည်။

ခရီးသည်သုတေသီ

မြန်မာ့ ဆေးပညာလောကတွင် သပ္ပတိကြီးမြစ်၊ ဧကရာဇ်မြစ်၊ ကသစ်မြစ်၊ တိရစ္ဆာန်မြင်း၊ ဇွာတို့ ကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ အစွမ်း ထက်လှသော အစာဖျက်ဆေး၊ အဆိပ် နိုင်ဆေးဖြစ်လာပုံကို လူတိုင်းလိုလို သိရှိကြပါသည်။

ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် ဆေး အမည်များကိုလည်း လူတိုင်းလိုလို သိရှိနေကြသော်လည်း ထိုရက်မှဆား

ဘုမ္မဝတီ အစာဖျက်ဆေး

များကို ပေါင်းစပ်လိုက်သော အခါ ငရဲမီးကိုပင် ရေဖြစ်စေ နိုင်သော အစာဖျက်ဆေးဖြစ် ကြောင်း လူတိုင်းအလျဉ်းမသိ ကြပါချေ။

လိုအပ်သော ဆေးပင် များမှာ...

- ၁။ ဘုမ္မရာဇာပွင့်ပါး။
 - ၂။ ဧကရာဇ်ပွင့်ပါး။
 - ၃။ သက်ရင်ကြီးပွင့်ပါး။
 - ၄။ ဟင်းနုနယ်ပွင့်ပါး။
- တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ယင်းဆေးပင်များကို အ လေးချိန် ညီမျှစွာ စုဆောင်း အခြောက်လှန်း ပြာချ၊ ရေစိမ် ပြီး တစ်မည်ချင်း ဆားချက်ရ ပါသည်။

စာအုပ်အသစ်များကို ခေါ်ကြားအောင်...
 ဤစာအုပ်အစာဖျက်ဆေးဆီ အသုံးဝင်ပုံ၊ ယောက်ျားသောလောကီနှင့် ကုသနည်း၊ သုံးစွဲရမည့် ဆေးပင်များကို ဖော်ပြ ရေးသားထားကြောင်းနှင့် မေတ္တာရပ်ခံ ပေးကြားအပ်ပါ သည်။
 လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တဓာတ်ပြည့်စွာစင်

ရရှိလာသော ဆားများကို အလေး ချိန်တူညီစွာ ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ အစွမ်းထက်လှစွာသော အစာဖျက် ဆေး ရရှိပါတော့သည်။

ဘုမ္မဝတီ လိုကိုလေး

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်
ပရော့ကဏ္ဍ
အာဝဇ္ဇာ
ဦးပဋ္ဌင်း

၈၆၆၁

သို့ ခံယူခြင်းကို
ဒေသအခေါ်
(ရှင်ကြား)
မင်္ဂလာပွဲဟု
ခေါ်ဆိုပြီး ဆွမ်းချိုင့်
တစ်ချိုင့်နှင့်
ဘုန်းတော်ကြီးကို
ဆွမ်းကပ်၍ ဆံချပြီး
သင်္ကန်းရံခြင်းကို ဒေသအခေါ်
(ရှင်တိတ်)မင်္ဂလာ
ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြသည်။

အမှန်မှာ မောင်ရှင်လောင်းဘဝ
ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းကို တစ်ဆင့်ကျော်
လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရှင်ပြုပွဲ
ဆင်ယင်ကျင်းပလေ့ရှိရာ အချိန်မှာ
စာရေးသူတို့ဒေသ၌ အများအားဖြင့်
နှစ်သစ်ကူးသည် တန်ခူးလ သင်္ကြန်
တွင်း၌သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။

စာရေးသူ ဖော်ပြမည့်ဖြစ်ရပ်မှန်မှာ
ကိုရှင်ပညာဝံသဆိုသည့် သာမဏေ
တစ်ပါး၏ အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့
သောဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ ကြာအင်းရွာနေ
အဘ ဦးအေး၊ အမိဒေါ်ဆန်းတို့၏
သားကြီးဖြစ်ပြီး (ရှင်ကြား)မင်္ဂလာဖြင့်
သာမဏေဘဝ ရောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

[၁]

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ဝန်းကျင်က
ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ
တို့ဒေသတွင် သာသနာ့ဘောင်တွင်း
ရှင်သာမဏေအဖြစ် သွတ်သွင်းကျင်းပ
သည့် ရှင်ပြုအလှူ မင်္ဂလာပွဲအခမ်း
အနား သုံးမျိုး ရှိပါသည်။

ငွေကြေးချမ်းသာခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်း
နှင့် မသက်ဆိုင်ပါဘဲ ကိုယ်အားသန်
ရာသန်ရာဖြင့် မဏ္ဍပ်ကြီးများ၊ ဆိုင်း

ဝိုင်းအငြိမ်းများနှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ
ကျင်းပသည့်ရှင်ပြုမင်္ဂလာအလှူပွဲ
ကြီးဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

နီးစပ်ရာ ဆွေမျိုးသားချင်း အနည်း
ငယ်ဖြင့် အိုးစည်ပုံမောင်းလေးတီးကာ
ဘုရားကျောင်းကန် သွားရောက်ပြီး
ဘုန်းတော်ကြီးရှေ့၌ ပရိက္ခရာရှစ်ပါး
စုံညီစွာဖြင့် ဆံချ၍ ရှင်သာမဏေဘဝ

ရှင်သာမဏေဘဝကို ရပ်စောက် ဖြိုးနယ်နှင့် (၆) ဝိုင်ခန့်ကွာဝေးသည့် ငှက်ကြီးအန် တောင်တော်ပေါ်တွင် (၇) ရက်သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး ဥပစ္စာယ် ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၇၀) ခန့်ရှိ ဦးပညာသီရိဖြစ်ပြီး နောက် လက် ထောက်ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးမှာ ဦးပဉ္စင်းမိုး ဟု သိရပါသည်။

ကိုရင်ပညာဝံသ ရှင်သာမဏေဘဝ ဖြင့် (၃) ရက်မြောက်တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ ခြင်းဖြစ်ပြီး ထို ထူးထူးဆန်းဆန်းဖြစ် ရပ်ဆန်းကို စာရေးသူ ကျွန်တော်ကို ယခုလို ပြန်လည် ပြောပြခဲ့ပါသည်။

[၂]

ကိုင်း... ဒီညတော့ ကိုရင်တို့ ဦးပဉ္စင်းမိုးဆီ ဘုရားဝတ်တက်ပြီးရင် စာပြန်ရမယ်။ စာမရရင် ပေးမယ့်အပြစ် ကို သိတယ်နော်

ဦးပဉ္စင်းထံမှ မိန့်ကြားသံကြားလိုက် တော့ ကိုရင်ပညာဝံသ အနည်းငယ် ထိတ်လန့်ခဲ့ရသည်။

စာမရလျှင် ပြုလုပ်ရမည့်ဒဏ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် တစ်ဝိုင်းလောက် ဝေးသည့် ကြာအင်းရွာထိပ်ရေတွင်းမှ ဘုရားတောင်ပေါ်အရောက် ရေခပ် ဖြည့်ရမည့်အလုပ် ဖြစ်သည်။

တောင်ပေါ်မှအဆင်းကို ကလေး ပီပီမို့ ကိုရင်ပညာဝံသ မကြောက်။ သို့သော် အပြန်ခရီး အတက်ကြီးကို တော့ ကိုရင်တစ်ယောက် ကြောက် သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတ် စောက်လွန်းသည့် ကျောက်တောင်ကြီး ဖြစ်နေ၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကိုရင်ပညာဝံသ ဘုရား စာအုပ်လေးကိုပီး ကျောင်း၏ မြောက် ဘက်တွင်ရှိသည့် အုတ်စိထားသော ရေလှောင်ကန် အဟောင်းလေးဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။ ရေလှောင်ကန်

ဟောင်းပေါင်ပေါ် အသာတက်ထိုင်၍ ဦးပဉ္စင်းမိုး မိန့်ကြားထားသည် ရတန သုတ်တော်နှင့် မေတ္တသုတ်တော်ကြီး နှစ်ခုကို အလွတ်ကျက်မှတ် ရွတ်ဆိုရန် ပြင်လိုက်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် သုံးရက်မှ စ, ကျက်လာ သည့် ရတနသုတ်ကို အတော်အတန် ကျေညက်နေပြီး မေတ္တသုတ်တော်၏ နောက်ဆုံးအပိုဒ်လောက်သာ အလွတ် ရွတ်ဆိုရန် ကျန်တော့သည်။

ရွတ်ဆိုခါနီးကျမှ ကိုရင်ပညာဝံသ တစ်ယောက် ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို စောင်းငဲ့ကြည့်ဖြစ်သည်။ လဆုတ်ရက် မို့ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ခပ်မှောင်မှောင် ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရသည်။ ရေလှောင် ကန်ဟောင်းနံဘေး ကိုရင်အနောက် ဘက်မှာ ပိတ်လျက်သား ကုမ္ပီဟောင်း တစ်လုံးကို တွေ့ရပြီး ကြီးမားလှသည့် ခြံတောင်ပိုကြီး ငုံထားသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။

ညာဘက်ဘေး၌ သူတော်စင်များ တရားထိုင်ခြင်း၊ အမိဋ္ဌာန်ပြုကျင့်ခြင်း များ ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ သင့်တော် သည့် သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများက ည အမှောင်အောက်တွင် သရဲသဘက်

ကြီးများအလား ထိတ်လန့်စရာ။ ကိုရင်တစ်ယောက် ကြက်သီးများ တောင် ထလာသလားဟု ထင်မိလိုက် သည်။

အို... ဘာကို ကြောက်ရွာလဲ။ အခု ငါ ရွတ်မယ့် ရတနသုတ်ဆိုတာ ကပ်ကြီးသုံးပါး ကို ကျော်နှင့်စေနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ နောက်ပြီး စုန်း၊ တစ္ဆေ ကလေးယောက် ဟူသမျှကိုလဲ နိုင်တယ်။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဆင်ရဲတူ ရောက်ရင်တို့ အရုပ်ထောင်နှောင်အိမ် အဲဒါတွေမှာ ကျရင်လဲ အပြန်လွတ်စေတယ် နတ်ကောင်းနတ်ပြတ်တို့ရဲ့ စောင့်ကြည့် ခြင်းကိုလဲ ခံရစေတယ်လို့ ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ထားတာရှိတယ်။ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ဆိုပြီး ဘုရားကို အာရုံပြု၍ ရပြီးသား ရတနသုတ်တော်ကို ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်း ကျကျ ပြန်လည် ရွတ်ဆိုရန် ပြင်ဆင် လိုက်သည်။

[၃]

'ဒီပက်ရာ ထွတ်ချာသေဋ္ဌ်နှင်း တရားမင်း၏ ခြေရင်းတော်၌ ဘုရားဆု ကို တောင်းသည့်ကာလမှ အစပြု၍ ဖြတ်စွာဘုရား ဖြည့်ဆည်းပူးခဲ့သော ပါရမီ(၁၀)ပါး၊ ဥပပါရမီ(၁၀)၊ ပရမတ္ထ ပါရမီ(၁၀)ပါးအားဖြင့် အမျှ(၃၀)သော ပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ လောက၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာကျင့်ခြင်း ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာကျင့်ခြင်းဟူသော စရိယ သုံးပါးတို့ကို လည်းကောင်း...

နောက်ဆုံးဘဝ၌ အမိဝမ်းတွင် ပဋိသန္ဓေယူတော်မူခြင်း၊ ဖွားမြင်ခြင်း ဖြတ်သော တောထွက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ သော လုံ့လဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်၌ မာရ်ငါးပါးကို

အောင်မြင်တော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း
သိမြင်ရရှိခြင်း၊ ဓမ္မစကြာ
တရားတော်မြတ်ကို
ဟောကြားခြင်းနှင့်
ကိုးပါးသော လောကုတ္တ ရာ
တရားတို့ကို လည်းကောင်း...

ဤသို့လျှင်
မြတ်စွာဘုရား၏
ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်
အားလုံးတို့ကို လည်းကောင်း၊
စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍
ဝေသာလီပြည်၏ မြို့တံတိုင်း၊
သုံးထပ်တို့၏အကြားတို့၌
ညဉ့်သုံးယံကာလပတ်လုံး
ပရိတ်ရွတ်ဖတ် အရံအတား

ပြုခဲ့သော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်
ကဲ့သို့ (သတ္တဝါတို့အပေါ်) သနား
ကရုဏာစိတ်ထားလျက် ရတနသုတ်
ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြပါကုန်စို့'

**"ပဏီဓာနတော ပဋ္ဌာယ၊ တထာ
ဂတဿ ဒဿ၊ ပါရမီယော၊ ဒဿ
ဥပ၊ ပါရမီယော"** အစရှိသည့် ရတန
သုတ်ကို စတင် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ရတနသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုအပြီး
ကိုရင် ဗိုက်ထပ်အောင်လာသဖြင့်
သတိထားကြည့်မိတော့မှ ဝမ်းထဲ၌
အလွန် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေမှန်း
သိလိုက်ရသည်။ နေ့ခင်း ဆွမ်းဘုဉ်း
ပေးချိန်မှာ ခံတွင်းသိပ် မကောင်းသည့်
အတွက် ဘုဉ်းပေး၍ အဆင်မပြေခဲ့ပါ။

ညနေစောင်းပြန်တော့ ဦးပွင်းမိုးနှင့်
အတူ ကျောင်းအနောက်ဘက်
ညောင်ကြတ်ပင်အောက်မှ ထင်းပုံကြီး
ကို ငါးမန်းလှဖြင့် ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သည့်
အရိန်နှင့် ဆာလောင်မှုက ကြာလေ
ပိုပိုတိုးလေ ဖြစ်လာသည်။ ညဉ့်
ကလည်း နက်သထက် နက်လာပြီ။

မေတ္တသုတ်တစ်ပိုဒ်ကလည်း ကျန်သေး
သည်။

အရင် အခုလိုအချိန်ဆို သာမဏေ
ငယ်တွေမို့ ဘာဘုန်းက ထန်းလျက်ခဲနှင့်
လက်ဖက်သုပ် သုံးခွင့်ပြုနေကြ။ ယခု
ကိုရင်ပညာဝံသက ဤသုတ်တော်တွေ
မရလျှင် ကျောင်းသစ်မ်း မပြန်ဘူး
ဆိုသည့်စိတ်နှင့် ည(၇)နာရီလောက်
ကတည်းက ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ယခု ကိုးနာရီခွဲတော့မည်။

ယခုအချိန် ဘာဘုန်းချပေးသည့်
သရေစာများလည်း အခြားကိုရင်များ
သုံး၍ ကုန်လောက်ပြီ။ အခုမှသွား
လည်း ဘာမှကျန်တော့မည် မဟုတ်။
ညဆယ်နာရီ ဘုရားဝတ် မတက်မီ
စာအလွတ်ပြန်ရမည်မို့ ကိုရင်ပညာ
ဝံသ စိတ်တုံ့တုံ့ချ လိုက်သည်။

"ဒီစာမရ ငါမပြန်" ဟု။

ဗိုက်ထဲမှ ဆာလောင်သည်ကို မေ့
ပျောက်ထားပြီး ကိုရင်ပညာဝံသ ပတ်
ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်
သည်။ ကောင်းကင်၌ လက သာလိုက်၊

မ၊ သာလိုက် ဖြစ်နေသည်။ တိမ်မည်း
များက လကို ဖုံးအုပ်ရန် ကြိုးစားနေ
သည်။

တောင်ပေါ်တွင် ဖြစ်နေသည်မို့
ညဉ့်နက်လေ လေက ကြမ်းလေ ဖြစ်
လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေတ္တဇာဏ
မေ့ထားလိုက်ပြီး ဘုရားစာအုပ်ပေါ်
ပါလာသည့် ဓာတ်မီးငယ်ဖြင့်
ထိုးလိုက်ကာ မေတ္တသုတ်တော်
ကြီးကို စတင်၍ အလွတ်ရရန်
ရွတ်ဖတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ယဿာနာာဏော ယက္ခာ နေဝ
ဒဿန္တိ ဘိသန်း၊ ယဉ္စိ ဧဝါနယုတ္တန္တာ၊
ဧတ္တိန္ဒိဝ မတန္တိတော'

အစချီသည့် အချုပ်အားဖြင့်လည်း
ရန်ကင်းသည်။ သူတစ်ပါး မကောင်း
မကြံနိုင်၊ ဘဝအခြေအနေ ကြီးပွား
တိုးတက်စေသည်။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်
ဉာဏ်သည်ပင် မဂ်လာရှိသော မိမိ၏
စိတ်သန္တာန်မှာ ပေါ်လာနိုင်ပေသည်
ဟူသည့် အမွှမ်းအတိုင်း ဌာန်ကသိုဏ်း
ကျကျ ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

'ဒိဋ္ဌိ အနုပ္ပပ္ပ၊ သီလ၊ဝါ ဒဿနေန
သပ္ပန္နော၊ ကာယေ ဝိနယ ဧဝံ န ဟိ
ဇာတုပ္ပဗ္ဗဿေယျ ပုန ဇာတိ'

'မေတ္တသတ္တံ နိဋ္ဌိတံ'

ဟု ကိုရင်ပညာဝံသတစ်ပါး ဇွဲရိုရှိ
ဖြင့် အရကျက် အဆုံးသတ်လိုက်လေ
သည်။

စာအလွတ်ရပြီး စိတ်လက်
ကြည်လင်ပေါ့ပါး လန်းဆန်းသွားသည့်
ကိုရင်ပညာဝံသမှာ ဇောစိတ်အဟုန်ကို
လျော့ချလိုက်သည်နှင့် ဝမ်းမီး၏ ဆာ
လောင်တောက်မှုဘက် အာရုံပြန်
ရောက်သွားပါသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ကိုရင်၏ အနှောင့်
ဘက် ကုဋီ၏နံဘေး မလှမ်းအောင်
ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် လက်နှာ ကိုင်

လျက် ဦးပွင်းတစ်ပါးအား
လရောင်ကို ကျောပေးလျက်
အနေအထားနှင့် တွေ့လိုက်ရသည်။
မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်တော့
ကိုရင်ပညာဝံသ ထိတ်လန့်
သွားသည်။ ပထမ
ဦးပွင်းမိုးဟုပင်
ထင်လိုက်သည်။

ကိုရင် ဆာလောက်ပြီ
အထင်နှင့် ရောက်လာပြီး
တစ်ခုခုစားသုံးရန် လာပေးသည်
ဟုသာ အထင်ရှိသည်။
အနီးနားရောက်မှ ဦးပွင်းမိုး မဟုတ်။
ဘယ်က ဘယ်လို ရောက်လာမှန်း
မသိသည့် အာဂန္တုရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်
နေသည်ကို ကိုရင်ပညာဝံသ သိလိုက်
ရသည်။

အရှေ့ဘက် အာဂန္တုများ လာ
တည်းခိုတတ်သည့် ကျောင်းဆောင်မှ
ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်မည်ဟုသာ တွေး
လိုက်ပြီး လက်ကမ်းပေးလာသည့်
ပန်းကန်ပြားကို တရိုတသေ ခံယူကာ
စားဖြင့် အစိတ်စိတ် ခွဲခြမ်းထားသော
ပန်းသီးလိုလို၊ ပန်းသစ်တော်သီးလိုလို
ကဲ့သို့ ချိုအိမွှေးနေသည့် သစ်သီးစိတ်
များကို အားပါးတရ စားသုံးလိုက်
သည်။

သုံးနေစဉ်မှာပင်...
'ကိုရင်... တော်တော်ပွဲကောင်းတယ်။ ဒါ
ကြောင့် တပည့်တော် အခုလို လာပြီး
နီးမြှောက်တာပါ'
ဆိုသည့်အသံကို ကြားလိုက်ရ
သည်။ ကိုရင်ပညာဝံသတစ်ယောက်
ခေါင်းပင် မဖော်အား။

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဘုရား'
ဟု ပြန်လျှောက်ရင်း သစ်သီးစား
သုံးမပျက်ခဲ့။ ပန်းကန်တစ်ချပ်လုံး ကုန်
ပြီဆိုမှ ပြန်မော့ကြည့်လိုက်တော့

စောစောမှကိုယ်တော် ကုဋီတံခါးကို
ဆွဲဖွင့်၍ အတွင်းဝင်သွားသည်ကို
ကိုရင်ပညာဝံသ တွေ့လိုက်သည်။

ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်းနေသော်
လည်း ထွက်မလာသေးသောကြောင့်
စာပြန်ရန် ရှိနေသေးသဖြင့် ကိုရင်
ပညာဝံသ ကျောင်းသစ်ခန်းဆီ ပြန်တက်
လာပြီး စောင့်ဆိုင်းနေသည့် ဦးပွင်းမိုး
ထံ စာပြန်ကာ ကျိန်းစက်ရန် အိပ်ရာ
သို့ ဝင်ခဲ့ပါတော့သည်။

[၄]

မနက် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ချိန်ရောက်
လို့ ဆွမ်းပွဲပြင်မှ ကိုရင်ပညာဝံသ
သတိထားမိလာသည်။ ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်ကြီးအတွက် အရုဏ်ဆွမ်း
ကို သူ၏ ကျောင်းသစ်ခန်းလေးဆီ
ပို့ဆောင်ပေးရပါသည်။ ဆွမ်းစား
ဆောင်ပေါ်မှ ကိုရင်သာမဏေတို့၏
နံဘေး စားပွဲပိုင်းတစ်ခုတွင် ဆွမ်း
တစ်ပါးစာ သာပြင်ထားကြောင်း ကိုရင်
ပညာဝံသ တွေ့လိုက်ရသည်။ အမှန်မှာ
နှစ်ပါးစာ ပြင်ထားရမည်ဖြစ်သည်။
အာဂန္တုအတွက်ဆိုလျှင် ဦးပွင်းမိုး

အတွက် ဘာလို့မပြင်လည်းဟု
တွေးနေမိသည်။ ဦးပွင်းမိုး
နေထိုင်မကောင်းဖြစ်တာ
မကြားမိ၊ မနေညကလည်း
ကိုရင် စာပြန်တော့
အကောင်း။ အခု မနက်၌လည်း
ဆွမ်းချက်ဆောင်မှာ စီမံခန့်ခွဲ
နေသည်ကို မြင်နေရသည်။
ဆွမ်းကန်တော့ပြီး ဆွမ်းဘုဦးဖေ
တော့မှ တစ်ဖက်စားပွဲတွင် ဦးပွင်း
မိုး ဝင်ထိုင်သည်ကို မြင်လိုက်
သည်။ ကိုရင်ပညာဝံသ
မနေနိုင်သဖြင့် ဦးပွင်းမိုးအား...
'ဦးပွင်းမိုး... မနေ့က လာတည်တဲ့
အာဂန္တုတန်းကြီးကော ဘုရား၊ သူ ဆွမ်း
ပသုံးတူလား'
ဟု လှမ်း၍ မေးလျှောက်လိုက်
သည်။
ဦးပွင်းမိုးမှ မျက်မှောင်ကြုတ်
ကာ...

'ဘယ်ကိုယ်တော်လဲ ကိုရင် ဒီကနေ့အထိ
တို့တောင်းပေါ်ကို ဘယ်အာဂန္တု ကိုယ်တော်မှ
လာမတည်းဘူး'
ဆိုသည့်အဖြေကို ကိုရင်ပညာဝံသ
ကြားလိုက်တော့ အံ့အားသင့်စွာဖြင့်
ဦးပွင်းမိုး အနားရောက်သွားကာ
မနေညက ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို
လျှောက်တင်လိုက်ပါတော့သည်။
'ဟေ...အဲဒီလို တော်တော်ထူးဆန်းတာပဲ
ကိုရင် ကိုရင်ကြံတွေ့ရတာတွေက ယုံနိုင်
စရာပဲ။ ကံ...လာ...လာ ဦးပွင်းတို့ အဲဒီ
ကုဋီနား သွားကြည့်ရအောင်'
ဆိုပြီး ရေလှောင်အုတ်ကန်ဟောင်း
နံဘေးမှ ခြံတောင်ပိုကြီးတက်နေသော
ကုဋီအဟောင်းနား ရောက်ခဲ့ကြသည့်အခါ
သေချာကြည့်လိုက်တော့မှ ပိတ်
ထားသည့် ကုဋီတံခါးသည် မည်သို့မှ
ဖွင့်မရသည့် အနေအထားဖြစ်သည်ကို

တွေကြရာသည်။ ပတ္တာများမှာ သံချေးအထပ်ထပ် ကိုက်နေသည်။ ခြေတောင်ပိုကြီးမှာလည်း သံတူးချင်းဖြင့်တူးလျှင် အချိန်အတော်ကြာ တူးရမည့် တောင်ပိုကြီးဖြစ်ပြီး ခြေတောင်ပိုနှင့် လွတ်နေသည့် တံခါးအပေါ်ပိုင်းကနေ ဆွဲဖွင့်ကြည့်ရာ မည်သို့မျှ ဖွင့်လို့မရ။ တံခါးရွက်၏ သုံးပုံပုံ နှစ်ပုံခန့် ငုံ့ထားသည့် ခြေတောင်ပိုမှာ အင်တော့ကိုင်းထားသကဲ့သို့ မြဲမြံခိုင်မာလှသည်။

မရမက ဆွဲလျှင်တော့ ကုဋိတစ်ခုလုံး ပြိုလဲသွားမည်သာ ဖြစ်သည်။ ကုဋိတံခါးကိုတော့ မည်သို့မှ အလွယ်တကူ ဖြင့် ဖွင့်မရနိုင်။ အခြေအနေကို သုံးသပ်ကြည့်ပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးထံ သွားရောက် လျှောက်တင်ကြပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ ယခုလို မိန့်မှာကြားပါသည်။

'ဘုန်းကြီး အကျောင်းမှာ သီတင်သုံးလာတာ (၇)နှစ်ရှိပြီ။ ဘယ်ကိယ်တော်မှ ပျံလွန်တော်မူခဲ့တယ်ဆိုတာလဲ မရှိဘူး ကြားလဲ

ဟူ၍။ အခုအဖြစ်အပျက်က ကိုရင်ပညာသန့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စဖြစ်နေတယ်။ ကိုရင်ပညာသံသက ရတနာသုတ်နဲ့ ပေတ္တာသုတ်ကို ဌာန်ကရိုက်ကျကျနဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို အာရုံပြုပြီး ဆာလောင်တာကို မှေးဖျက်လို့ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ကျက်မှတ်ရွတ်ဆိုနေတော့ တော့စောင်းနတ်တောင်စောင်းနတ်တွေက မနေနိုင်ကြတော့ဘူးလေ။ အဲဒါမှာ ကိုရင်ကို လာပြီး ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တာနေမှာ ပေါ့ကွယ်'။

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ ကိုရင်ပညာဝံသ၏ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို သိပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး မိန့်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း...

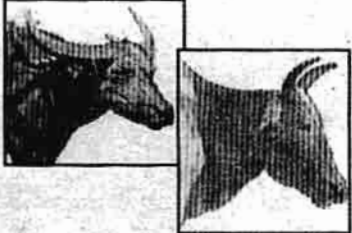
'ဘုရားရှင်ထွေစက် ပိန်မြက်သည့်ဒေသနာ၊ ပေတ္တာသုတ်ကထာဆက်ကို အခါခါရွတ်ပွားကြ။ နတ်အများချစ်ခင်၊ ချမ်းသာကြောင်း အစဉ်ကို စိတ်ဘဝလုံးမှတ်ထား၊ အလေးမြတ်ထားလျက် သူတော်စင် ပိတ်အများက၊ ပေတ္တာသုတ်ပရိတ်တရားကို၊ ရွတ်ပွားသရဏ္ဍယ် ပူကြပါကုန်လော့'

ဟု အစွမ်းထက်လှသော ရတနာသုတ်တော်ကြီးနှင့် ပေတ္တာသုတ်တော်ကြီးများ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို စာရေးသူကျွန်တော်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးများအားလုံး အတူတကွ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြစေလိုသော ဆန္ဒမှန်ဖြင့် လေးစားစွာ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

[ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သည့် ဦးဗြိုးဝတ္ထုကျော်(ပညာဝံသ)မှာ ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေသည့် နိုင်ငံတကာ အန်ဂျီအိုတစ်ခုရှင်ရပ်စောက်မြို့နယ် တာဝန်ခံအနေဖြင့် အလုပ်တာဝန်များကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်လျက် ရှိနေပါကြောင်း။]

ကျွဲ၊ နွားများ ပခုံးပေါက်အနာ ဖြစ်ခြင်းမှာ ပခုံးပေါ်တင်သော ထမ်းပိုးတုံး အဆင်မပြေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘယ်အတိုင်းညာအလှည့်ဆိုသည်အတိုင်း ဘယ်ဘက်မှ နွားနှင့် ညာဘက်မှ နွား ဘက်မညီလျှင်သော် လည်းကောင်း အများအားဖြင့် ပခုံးပေါက် အနာဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းခွင်မတွင်ကျယ်ဘဲ များစွာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပါသည်။

ပျံ နွား

ကျွဲ၊ နွား ပခုံးပေါက်ခြင်းအတွက် ကြက်ဆူဆီနှင့် ဝက်ဆူဆီသည် အလွန် အစွမ်းထက်သောဆေးဖက်ဝင်အဆီများဖြစ်ပါသည်။ ကြက်ဆူဆီ ဆိုသည်မှာ ကြက်ဆူပင်မှ ရရှိသော အဆီမဟုတ်ပါ။ ကြက်သတ္တဝါ

ပခုံးပေါက်ခြင်းအတွက် ကြက်ဆူဆီနှင့် ဝက်ဆူဆီ

၏ ဝမ်းတွင်းအဆူမှ ရရှိသော အဆီစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ ဝက်ဆူဆီ ဆိုသည်မှာလည်း ဝက်၏ ဝမ်းတွင်းအဆူမှ ရရှိသော အဆီစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ လေး၊ ငါးနှစ်အရွယ်ရင့် သားပေါက် ကြက်မကြီးများနှင့် သုံးလေးနှစ်အရွယ် အနီးရင့် အသားစားဝက်များ၏ ဝမ်းတွင်းတွင် အဆူဖြင့် (၀) အဆီဖြင့် အတုံးအခဲများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ယင်းအဆူဆီပြင်တို့ကို သံဒယ်အိုးထဲ ထည့်ပြီး မီးဖြင့် အပူပေး

ချက်လျှင် အရည်ပျော်သွားပြီး ကြက်ဆူဆီစစ်စစ်၊ ဝက်ဆူဆီစစ်စစ်များ ရရှိပြီး အအေးခံ၍ ပူလင်းတွင် ဆောင်ယူထားနိုင်ပါသည်။ မည်မျှကြာသည်ဖြစ်စေ အာနိသင်ပြယ်မသွားပါ။ လက်တွေ့သုံးပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကြက်သားသည် ဆင်များ၏ ပေါက်ခွန်းအဖက်ရာကို သိပ်လျှင်ပင် ချက်ချင်းပြန်စေပြီး ပျောက်ကင်းနိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ နွားပခုံးပေါက်အနာအဖက်ရာကိုလည်း ကြက်ဆူဆီခွံလုံးပေးလိုက်လျှင် အပြန်ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ထိုအတူ ဝက်ဆီ၊ ဝက်အဆီပြင်သည် မြွေပေါက်သည်ပင်လျှင် မြွေဆိပ် မတိုးနိုင်မပျံ့နိုင်ပါ။ နွားပခုံးပေါက်ကို ဝက်ဆူဆီခွံလုံးပေးလျှင် လက်တွေ့ အပြန်ပျောက်ပါသည်။

ကျွဲ၊ နွားနှင့် မကင်းနိုင်သော မြန်မာ့လယ်ယာမြေမှ တောင်သည့်ကြီးများ ကြက်ဆူဆီ၊ ဝက်ဆူဆီများ ပြုလုပ် ဆောင်ထား အသုံးပြုနိုင်ရန် လက်တွေ့သုံးပြီးဖြစ်၍ တင်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

**တိုးထက် ကြီးပွားကြပါစေ၊
နတ်ဖောက် မျိုးနေနီ**

ထုလောကသားရဲ့

ရောင်ပြန်မေတ္တာ

နတ်ဇာတ်
လှမြင့်သစ်

ပြောပြချင်လို့
ကိုလှမြင့်စာရေးစို့
ကုန်ကြမ်းပေါ့။
ရေးလို့ရရင်လဲ
ရေးပေါ့

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမကြီး ပြောပြပါ
ဤသို့ဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်စိုးသိန်း
မှ သူ၏သမီး မဂျီကာ(အမည်ရင်း
မဟုတ်ပါ။ နေအိမ်တွင် ငယ်စဉ်က
ချစ်စနိုးခေါ်ရာမှ တွင်နေသော
ငယ်နာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင်လည်း အမည်ရင်း မသိဘဲ ဂျီကာ
ဟုသာ သိပါသည်။)၏ အတွေ့အကြုံ
ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြသဖြင့် စာစီပြု
ရေးခြယ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

မဂျီကာ၏ ခင်ပွန်းမှာ (...)ဌာနမှ
အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မကွေးတိုင်းဒေသ
ကြီး စေတုတ္ထရာမြို့တွင် တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ရာ မိသားစု အရာရှိဝန်ထမ်း
နေအိမ်တွင် နေထိုင်ရပါသည်။ ရေဇီး
အစုံအလင် ပြည့်စုံသော်လည်း နေအိမ်
၏ မြောက်ဘက် ပါးတစ်ရိုက် နှစ်ရိုက်
အကွာတွင် သင်္ချိုင်းမြေ ရှိပါသည်။
အရာရှိဝန်ထမ်း နေအိမ်များနှင့်
သင်္ချိုင်းမြေမှာ ကြားထဲတွင် တစ်တောင်
သာသာမြင့်သော ကုန်းမို့ ကုန်းပန်း
ရှည်လေးသာ စည်းခြားနေပါသည်။
ထိုဝန်ထမ်းနေအိမ်တွင် နေထိုင်
သည့် မိသားစုတိုင်း အခြောက်အလှန့်

သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊
ဩကာသလောက ဟူသည့် လောက
သုံးပါးတွင် မေတ္တာဓာတ်၊ မေတ္တာလှိုင်း၊
မေတ္တာလက်နက်သည် အသိမ်မွေ့ဆုံး၊
အနူးညံ့ဆုံး၊ အစွမ်းအထက်ဆုံး ဖြစ်
သည်ကို လူတိုင်း လူတိုင်း ဘာသာ
တရားတိုင်းက လက်ခံယုံကြည်ပြီး
ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အောင်ခြင်း
ရစ်ပါးသည် အထင်ရှားဆုံး သိသာ
မြင်သာ နားလည်စွာ လက်ခံရမည့်
သာကေပင် ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာဓာတ်သည် လူသားအချင်း
ချင်း မဆိုထားနှင့် နာနာဘာဝ ပရ
လောကသားကပင် လက်ခံကူညီသည့်
ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ကျွန်ုပ် တင်ပြပါသည်။
ဖြစ်ရပ်မှန်မှာ ဤသို့တည်း။

(၂-၂-၂၀၀၄)နေ့ နံနက်(၉)နာရီ
ခန့်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်း
နေ အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာမကြီး
ဒေါ်စိုးသိန်း ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ရောက်လာ
ပါသည်။

'မောင်ကျော်စွာထက် ရှိသေးလား
ဟေ့ ဆရာမ လာချင်လို့'

ကျွန်ုပ် အိမ်ရှေ့ ထွက်လိုက်သော
အခါ ဆရာမကြီးကို တွေ့ပါသည်။

'ဪ ဆရာမကြီး ကြပါခင်ဗျာ
အိမ်ထဲဝင်ပါ။ ထိုင်ပါခင်ဗျာ။ သားကြီး
က ရွာသွားတယ်ခင်ဗျာ။ သူ့အဘိုး
နေမကောင်းလို့ သူ့အမေနဲ့ ရွာကို
မနေကပဲ သွားကြတယ်။ ဒီနေ့ညနေ
တော့ ပြန်ရောက်မှာပါ'

'ကိုလှမြင့်နဲ့ စကားပြောရအောင်
လာခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်တပည့်ဆိုတော့
တပည့်နာမည်ပဲ လှမ်းခေါ်လိုက်တာ။
ကိုလှမြင့်ရေးနေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွေ ဆရာမ
ဖတ်ရတယ်။ အဲဒါ ဆရာမ သမီး
ဂျီကာရဲ့ အတွေ့အကြုံ ဖြစ်ရပ်မှန်လေး

ခံရသည်ဟု နာမည်တွင်ခဲ့သည်။

ကြောက်အောင် လန့်အောင်
ဘေးဥပဒ်ဖြစ်အောင် အထိတော့
မဟုတ်ပေ။ သူတို့ရှိကြောင်း သိရုံမျှ
ပြသ ခြောက်လှန့်ခြင်းပင်။

မဂျီကာ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အရာရှိ
မှာ တစ်ခါတစ်ရံ ညဂျူတီကျရာ
နေအိမ်တွင် မဂျီကာ တစ်ယောက်
တည်းသာ အိပ်ရင်းကျန်ရစ်ရသည်။

မဂျီကာမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊
အနန္တောအနန္တငါးပါးကို နေ့စဉ် ရှိခိုး
ဝတ်ပြုပူဇော်ပြီး အိပ်စက်သူဖြစ်သည်။
ဘုရားဝေယျာဝစ္စ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆွမ်း၊
ဆီမီးများလည်း မပြတ်ပူဇော်သည်။

ညစဉ် အိပ်စက်သည့် အခါတိုင်း
လည်း မအိပ်မိတွင် ရှိခိုးဝတ်ပြုပြီး
သတ္တဝါအနန္တကို လေးနက်စွာ မေတ္တာပို့
အမျှဝေပြီးမှ အိပ်သည်။ ကောင်းစွာ
အိပ်စက်နိုင်ပြီး ကောင်းစွာနိုးထနိုင်
သည်။

ပတ်ဝန်းကျင် အခြားသော နေအိမ်
များမှာ မဂျီကာတစ်ယောက်တည်း
အိပ်စက်ရုံသည်ကို လည်းကောင်း၊
မည်သည့်အခြောက်အလှန့်မှ မတွေ့ရ
သည်ကို လည်းကောင်း သိကြရာ
များစွာ အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ညတွင်...

မဂျီကာမှာ အနည်းငယ်ဖျားပြီး
နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်နေသည်။ ခင်ပွန်း
ဖြစ်သူမှာလည်း ညဂျူတီ ကျနေသဖြင့်
တစ်ယောက်တည်း ခုတင်ပေါ်တွင်
မှူးအိပ်နေသည်။

ညဉ့်ဆယ့်တစ်နာရီခန့်တွင် အိမ်
ပေါ်သို့ တက်လာသည့် ခြေသံ ကြား
သဖြင့် မျက်စိကို အနည်းငယ် ဖွင့်ထား
ပြီး အဖျားဒဏ်ကို ခံစားရင်း အိပ်နေရာ
မှ ကြည့်မိသည်။

ခြေသံသည် လှေကားမှ တစ်ဆင့်

အိမ်ပေါ်ထိ ရောက်လာသည်။ ထို့
နောက် မဂျီကာ၏ ခုတင်အနီးထိ
ခြေသံ ရောက်လာသည်။

မဂျီကာမှာ ကြောက်ရွံ့စိတ် လုံးဝ
မရှိ။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ အနန္တငါးပါးသာ ရှိနေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း မေတ္တာ
ဓာတ်တွေ လွှမ်းခြုံနေသည်။ သတ္တဝါ
အနန္တ ကျန်းမာချမ်းသာလန်းဖြာပါစေ
ကြောင်း စိတ်မှ အလျဉ်မပြတ် မေတ္တာ
ပို့လျက်ရှိသည်။ ခုတင်အနီး ခြေသံ
ရပ်သွားသဖြင့် သတိဖြင့်ကြည့်လိုက်
ရာ...

ခြေထောက်ကြီးတစ်စုံ ခြေဖဝါးမှ
ဒူးခေါင်းအထိ အတိုင်းသား မြင်ရပြီး
အမွှေးကြမ်းကြီးများ ဖုံးအုပ်နေသည်။
ဒူးခေါင်းအထက်ကိုမူ မမြင်ရ။ သာမန်
လူတို့၏ ခြေထောက်ထက် လေးငါးဆ
ကြီးသည်။

ခြေဖဝါးဘေးနှစ်ဖက်နှင့် ခြေဖောင့်
တို့တွင် ရွံ့ညွှက်အနှစ်များ ပေကျံနေ
သည်။ မဂျီကာ၏ ခုတင်နံဘေးတွင်
ခြေစုံချရပ်နေသည်ကို အတိုင်းသား
အရှင်းသား မြင်နေရသည်။

မဂျီကာ မကြောက်ပါ။ မေတ္တာသာ
ပို့လွှတ်နေသည်။ လေးငါးမိနစ်ခန့်
ရပ်နေပြီး ခြေထောက်ကြီးအစုံသည်
နောက်သို့ လှည့်သွားပြီး တစ်လှမ်းချင်း
ပြန်ထွက်သွားသည်။

အိပ်ခန်းထဲမှ အိမ်ရှေ့ခန်း... ထိုမှ
လှေကားအတိုင်း ဆင်းသွားပြန်သွား
သည့် ခြေသံကို ထင်ရှားသိသာ ကြားရ
သည်။ ဖျားနေသော အဖျားအရှိန်နှင့်
ဆက်မိန်းပြီး အိပ်လိုက်ရာ မိုးစင်စင်
လင်းခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ညတွင် မဂျီကာမှာ
ပိုမို၍ အဖျားရှိန်တက်နေသည်။ ဖျား
သော်လည်း ပြုမြဲ ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊
မေတ္တာပို့အမျှဝေခြင်းပြုပြီး ခုတင်
အိပ်ရာပေါ် ပက်လက်အိပ်နေသည်။

မအိပ်မိ ကက်စက်တွင် ပရိတ်
တရားခွေ ထည့်ဖွင့်ပြီး အိပ်ခဲ့သည်။
မေတ္တာပို့ တရားမှတ်ရင်း ပရိတ်တရား
နာယူကြားနာရင်း အိပ်စက်ပျော်သွားခဲ့
သည်။

မည်သည့်အချိန်တွင် ပရိတ်တရား
ခွေ ပြီးသွားပြီး ကက်စက်မှ အော်တို
မစ်တစ် အလိုအလျောက် ပိတ်သွား
သည်မသိ။

မဂျီကာက နိုးပြီး သတိဝင်လာ
သည့်အချိန်တွင် လှေကားမှ တက်လာ
သည့်ခြေသံ၊ အိမ်ရှေ့ခန်းမြတ်လျှောက်
လာသည့်အသံ၊ ထို့နောက် အိပ်ခန်း
ထဲဝင်လာပြီး သူ၏ ခုတင်ဘေးတင်
ခြေသံရပ်သွားပြီး ခြေစုံရပ်နေသည့်
ခြေထောက်ကြီးတစ်စုံကို မြင်တွေ့ရ
လေသည်။

ယမန်နေ့ညက တွေ့မြင်ရသည့်
ခြေထောက်ကြီးတစ်စုံပင် ဖြစ်နေသည်
ကို ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်ရသည်။
လမ်းတွင် ရွံ့ညွှက်တွေ ဖြတ်ဖူးလာ
ရဟန်တူသည်။

ခြေထောက်ကြီးတွင် ရွံညွှန်မည်း
မည်းအနစ်များ ပေကျံလျက်။ ဒူးခေါင်း
ထက်ပိုင်းမှာမူ မည်းမည်းအရိပ်မျှသာ
မြင်ရပြီး အကောင်ထည် ရုပ်ကို မမြင်
ရ။

သုံးလေးမိနစ်ခန့် ခုတင်ဘေးတွင်
ရပ်နေပြီး “မကြောက်နဲ့နော်၊
မကြောက်နဲ့ ဘာမှ မကြောက်နဲ့” ဟု
အသံထွက်ထွက် ဝါဝါကြီး ကြားရပြီး
ခြေထောက်အစုံကြီးမှာ နောက်ပြန်
လှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

အိပ်ခန်းထဲမှ အိမ်ရှေ့ခန်း ထိုမှ
လှေကားအတိုင်း တစ်လှမ်းချင်း ဆင်း
၍ ပြန်သွားသည့် ခြေသံကို အပီအပြင်
ကြားလိုက်ရလေသည်။ မဂျီကာလည်း
မေတ္တာပို့အိပ်ရင်း တစ်ညတာ ကုန်လွန်
ကာ မိုးလင်းခဲ့ပြန်လေသည်။

တတိယညတွင် မဂျီကာမှာ
နေ့လယ်ပိုင်းကာ အဖျားကျ ကျန်းမာ
သလို ရှိခဲ့သော်လည်း ညညိုပိုင်း ခင်ပွန်း
ဖြစ်သူ ညဂျူတီ အဆင်းသွားသည့်
အချိန်မှစ၍ ဖျားချင်သလိုလို ဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

စောစီးစွာပင် ဘုရားစင်တွင်
‘ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင် ကပ်လှူ။ ရှိခိုး
ဝတ်ပြု မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ဆေး
သောက်၍ အိပ်လိုက်သည်။ ညဆယ်
နာရီကျော်ကျော် ဆယ့်တစ်နာရီခန့်တွင်
မဂျီကာမှာ ဆေးအရှိန်ကြောင့်လား
မသိ မျက်နှာ၊ လည်ပင်း၊ ခန္ဓာတစ်
ကိုယ်လုံးမှ ချွေးများ တပြိုက်ပြိုက်နှင့်
စီးကျနေသည်။

မျက်စိမှိုက်ရင်း ချွေးများကို သုတ်
ပေးမည့်သူကို တမ်းတမျှော်နေမိသည်။
မကြာမီ မဂျီကာ၏ ဆန္ဒများ ပြည့်လာ
သည်။ မဂျီကာ၏ မျက်နှာ၊ လည်ပင်း၊
လက်မောင်းများမှ ချွေးများကို နူးညံ့
သော တဘက်မွှေးပြုကြီးနှင့် ချွေးသုတ်

ပေးနေသည်ကို ခံယူနေရသည်။
မဂျီကာမှာ အဖျားရှိန်နှင့် တစ်ချက်
တစ်ချက် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရာ
တဘက်အစိမ်းကြီးကို မြင်တွေ့ရသည်။
ချွေးသုတ်ပေးသူကို မည်သူမည်ဝါဟု
မသိမမြင်ရချေ။

မျက်နှာသုတ်တဘက် အစိမ်းရောင်
ကြီးကိုသာ အပီအပြင် မြင်ရသည်။
ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ပြောင်သွား
သောအခါ မဂျီကာမှာ အဖျားကျပြီး
ပေါ့ပါးလန်းဆန်းလာသည်။ သတိ
လည်း ကောင်းစွာရလာသည်။

‘မကြောက်နဲ့... မကြောက်နဲ့နော် နင်က
ငါတို့ကို မေတ္တာပို့ အပူပေးတော့ ငါတို့
မှာ အေးချမ်းနေတာ။ နှင့်မေတ္တာကို ငါတို့
နေ့စဉ် ညစဉ် ခံယူနေကြတာ။ မကြောက်နဲ့
မကြောက်နဲ့ ဘာမှ မရှိနိုင်နဲ့ မကြောက်နဲ့
မကြောက်နဲ့’

ဟု အပီအပြင် မဂျီကာ၏အနား
နားသို့ ကပ်ပြောသံကြားရလေသည်။
နောက်နေ့ နံနက်လင်းသောအခါ
မဂျီကာမှာ လုံးဝ အဖျားပြတ်ပြီး
ကောင်းမွန်စွာ ကျန်းမာလန်းဆန်း
ပေါ့ပါးနေလေသည်။

ထိုညမှစ၍ မဂျီကာမှာ လုံးဝ အဖျား

ကျပြတ် ကျန်းမာလာခဲ့ပြီး ယနေ့အထိ
လုံးဝ ဖျားနာခြင်း မရှိတော့ဘဲ ကျန်းမာ
လန်းဖြာ ဝမ်းသာခဲ့ရလေသည်။

* * *

‘အဲဒီအတိုင်းကို မဂျီကာမှာ ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရတာ’

‘ဂျီကာက လုံးဝ မကြောက်ဘူး
နော်’

‘မကြောက်ဘူး မောင်လှမြင့်ရဲ့၊
ဆရာမ မေးတယ်။ သမီး မကြောက်
ဘူးလားဆိုတော့...’

“သမီး လုံးဝ မကြောက်ဘူး။ သမီးမှာ
ရတနာသုံးပါးနဲ့ အန္တရာယ်ပါး အားကိုးစရာ
‘အစိန်ရိတ်ယံ’

လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သမီးမှာ
မေတ္တာဓာတ်လှိုင်းတွေ အပြည့်ရှိတယ်
တဲ့ကွယ်’

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဆရာမကြီးရယ်
မေတ္တာတရား။ မေတ္တာဓာတ်ဟာ လူ
သားချင်းမဆိုနဲ့ နာနာဘာဝ ပရလောက
သားတွေကတောင် အေးချမ်းစွာ
လက်ခံကူညီကြတာ လက်တွေ့ သိရ
တာပါပဲ။ ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း
ရေးမယ်နော် ဆရာမကြီး’

‘ရေးပါတော်...ရေးပါ...ရေးပါ’

ထို့နောက် ဆရာမကြီး ဒေါ်စိုးသိန်း
ပြန်သွားသည့်နောက် ကျွန်ုပ်လည်း
ဤစာမူကို မူရင်းမပျက်စေရန် သတိ
ထား၍ “ရောင်ပြန်မေတ္တာ” ဟုသည်
ခေါင်းစီးတပ်ကာ ချရေးလိုက်မိပါတော့
သည်။

[ဤစာမူ ဖြစ်ပြောက်ရေး
အတွက် တကူးတက အိမ်သို့ လာ
ရောက်ပြောပြပေးသော ဆရာမကြီး
ဒေါ်စိုးသိန်းကို အထူး ကျေးဇူးလင်
ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုပါသည်။]

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

ဥယ်ဒယ်ကဗျာ

နား

ကိုရင်ကြီး၏အလွမ်း

မျိုးတင့်
(ညောင်လေးပင်)

ဂန္ဓာရီအဘိုးပုသည်
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
ပွင့်ပုံကြီးမြို့အနီး
ဒေးစွန်ပါတောင်တော်ကြီး၌
ဂန္ဓာရီအကျင့်စခန်းများကို
နှစ်လ ကြာမြင့်စွာ
တစ်ကိုယ်တော်
ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာမှ
ကျန်းမာရေး
ချို့ယွင်းလာသည်။

အာဟာရချို့တဲ့ခြင်း၊
ရာသီဥတု ဆိုးဝါးခြင်း
တို့ကြောင့် အသက်အရွယ်
ထောက်လာသောအခါ
ပဲခူးမြို့ပေါ်သို့
ထွက်ခဲ့သည်။

အဘိုးနှင့် ရင်းနှီး
သော ဘုန်းတော်ကြီး
ဦးစန္ဒိမာ၏
ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း ရှိရာ
ဟင်္သာကုန်းဘက်တွင်
ခေတ္တတည်းခို
နေထိုင်ခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီး
ဦးစန္ဒိမာနှင့် ငယ်စဉ်
ကတည်းက
ရင်းနှီးခဲ့သူများ
ဖြစ်သည့် အလျောက်
ဆေးဝါးပညာ၊
ဓာတ်ပညာနှင့်

အဂ္ဂိရတ်တိုးခြင်းတို့ကို ဆွေးနွေးရင်း
အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သည်မှာ (၆)လခန့်ပင်
ရှိလေပြီ။

ကျောင်း၌ အနေကြာလာသောအခါ
ရဟန်းတော်များ၊ ကိုရင်၊ သာမဏေ
များနှင့် ခင်မင်ခဲ့သည်။ အဘိုးကို ခင်မင်
သော ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးရှိသည်။ အသား

မည်းမည်း ပါးစပ်ပြဲပြဲနှင့် နှာခေါင်းပွပွ
အသက်(၁၈)နှစ်ခန့်ရှိသော ကိုရင်ကြီး
၏ တစ်ကျောင်းလုံးက သူ၏ ဘွဲ့တော်
အရှင်သံဝရဟု မခေါ်ကြဘဲ ကိုရင်ကြီး
အာဗြဟု ခေါ်ကြသည်။

သဘောကောင်းသော ကိုရင်ကြီး
သည် စိတ်မဆိုးတတ်ဘဲ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံး

နှင့် ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ ဟူသမျှ မညည်း
မညူ တာဝန်ယူတတ်သည်။

ကိုရင်ကြီးသည် လူမျိုးပေါက်အရွယ်
ဖြစ်လာ၍ အဘိုးပုထံတွင် ပီယဆေး
တောင်းလေ့ရှိသည်။ ယခု တင်ပြမည့်
ဇာတ်လမ်းမှာ ကိုရင်ကြီး သံခေမာ
အလွမ်းဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဟု ဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

မည်။

* * *

ရွက်ခတ်ဂမုန်းနှင့် ကိုရင်ကြီးသံဝရ တို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါင်းစပ်ခဲ့ကြသည်။ ရွက်ခတ်ဂမုန်းအကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြပါမည်။ ရွက်ခတ်ဂမုန်းတို့သည် လူတစ်ရပ်သာသာမြင့်သော ပင်ပျော့ မျိုးဖြစ်သည်။

လက်မအရွယ်ခန့် အရွက်စိမ်း ကလေးများ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိသည်။ ထိုအပင်များသည် အုပ်စုပွင့်၍ ပေါက်နေ တတ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါက် ရောက်ရာ နေရာဒေသကို စွန့်ခွာ ပျောက်ကွယ်သွားတတ်သည်။

တောင်ကြီးမြို့တွင် ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားတောင် အဘရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး တည်တော်မူခဲ့သော စေတီတော်(အနီးတစ်ဝိုက်၌ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်လောက်က များပြားထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်ခဲ့ ကြောင်းကို အဘရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ကြီး ဝေါ်ရခါး အမျိုးသားကြီး ဘိုးတော်ဦးဗဟာဒူးက ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။

ကျိုက်ထီးရိုး တောင်တော်စာစိတ် တွင်လည်း ပေါများခဲ့သည်။ တနင်္သာရီ ဇွဲကပင်၊ ကုလားမတောင်(တောင်တန်း မယ်တော် ကုလားမရှုပ်တု)ရှိသော နေရာတစ်ဝိုက်တွင်လည်း ပေါများစွာ ပေါက်ရောက်သည်။

ရွက်ခတ်ပင်သည် အမျိုးအစား(၁၂) မျိုးအထိရှိပြီး ဒေါင်းဂမုန်းအုပ်စုတွင် ပါဝင်ကြောင်း ရှေးစာမှတ်တမ်းများအရ သိရသည်။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ခဲ့ဖူးသည်မှာ လွန်ခဲ့သော (၈)နှစ် ခန့်က ဖြစ်သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘောဂဒါရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပိပဿနာ(၁၀)ရက်စခန်း ပွဲသို့ ဝင်ရောက် တရားအားထုတ်စဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်း ခြံဝင်းထဲ၌ ခြံစည်းရိုး ပင်များအဖြစ် အလှူစိုက်ထားသည်ကို မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

လသာနေသော ဘောဂဒါချောင်း ကမ်းနဖူးပေါ်မှ ညကာလများတွင် ကျွန်ုပ်သည် တရားရှုပွားရင်း ကျောင်း ဝင်းအတွင်း စကြာအမှတ်ပြု၍ လမ်း လျှောက်နေခဲ့စဉ် ဤထူးဆန်းသော ဂန္ထိရဆန်သည့် ရွက်ခတ်ဂမုန်းကလေး များနှင့် ရင်ဆိုင် တိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘောဂဒါ မြစ်ကမ်းနဖူးသည် လရောင်နှင့် ရွန်းပနေသည်။ မြစ်ပြင် ဘက်မှ လေနအေးက တသုန်းသုန် တိုက်ခတ်နေခဲ့သည်။ ကျောင်းခြံရှေ့ မြေတလင်းသည် နန်းသံမြေဖြစ်၍ ဝင်းဝါလှပနေသည်။

ကျောင်းခြံတွင်း ခြံစည်းရိုး၌ တညီ တညာတည်း စီတန်းပေါက်နေသော အပင်ကလေးများသည် တစ်ရွက်နှင့် တစ်ရွက် မျက်နှာချင်းဆိုင် လှုပ်ရှားနေ သည်ကို အမှတ်မထင် တွေ့ရသည်။

လေတိုက်၍ လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးတတ် သော ပုံစံမျိုး မဟုတ်ကြဘဲ မျက်နှာ ချင်းဆိုင် အရွက်ကလေးများမှာ ပူးလိုက်၊ ခွာလိုက် လှုပ်ရှားနေခြင်းဖြစ် သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အံ့ဩစွာ စူးစမ်း လေ့လာလိုစိတ်နှင့် သတိထားကြည့်မိ သည်။ ထိုအခါ ရွက်ခတ်ဂမုန်းရွက် ကလေးများသည် သူတို့ ဘာမှ မလုပ် သလို ပကတိအတိုင်း ငြိမ်သက်သွား ကြသည်။

နောင်တွင် ဤအပင်ကလေးများ၏ သဘာဝကို လေ့လာသိရှိခွင့်ရခဲ့သည်။ ရွက်ခတ်ဂမုန်းတို့၏ သဘာဝမှာ လူကြည့်မခံ လူသိမခံဘဲ လှုပ်ရှားကြ

သည်။ လူသံပေးလိုက်လျှင် လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားသည်။ သူတို့ကို တိတ် တခိုး ချောင်းမြောင်းလေ့လာမှသာ သူတို့သဘာဝကို သိခွင့်ရသည်။

အရွက်ချင်း ထိခတ်နေသော သဘာဝကြောင့်လည်း ရွက်ခတ်ဂမုန်း ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ပရ ဆေးများ ဖော်ရာတွင် ပါဝင်သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ ဂနာ မငြိမ် လှုပ်ရှားနေတတ်သော သူတို့ သဘာဝကြောင့် "ဆေးကမြင်းပင်" ဟု မြန်မာ့ဆေးပညာရှင်များက ခေါ် ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ရွက်ခတ်ပင် ဆိုသည့်အတိုင်း လူသူ တိတ်ဆိတ်၍ လူတို့မမြင်ကွယ်ရာတွင် အငြိမ်မနေဘဲ လှုပ်ခတ်နေတတ်သည်။ ဟိတ်ဟု အသံပေးလိုက်ရုံနှင့် လှုပ်ရှား မှု ချက်ချင်းရပ်သွားသည်။

* * *

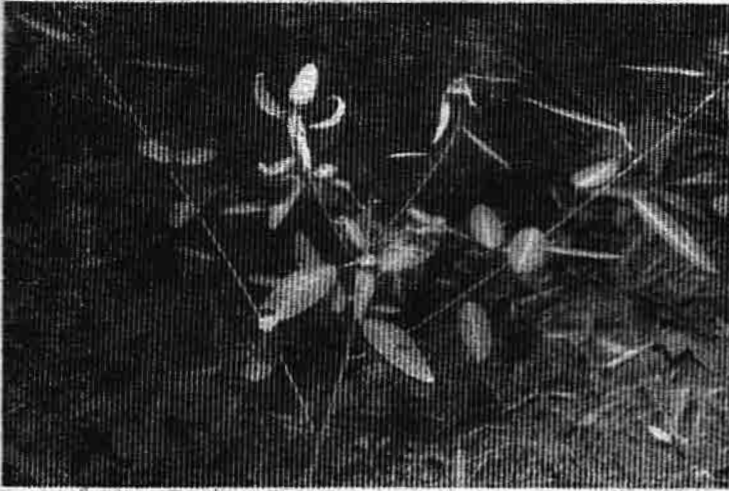
ဂန္ဓာရီအဘိုးပုနှင့် ရွက်ခတ်ဂမုန်း သည် ဆက်စပ်နေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်ကာလ ကလေးဘဝတွင် အဘိုးပုနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။

သက်တော်(၈၀)အရွယ် မုတ်ဆိတ် မွေးဖြူဖြူ ကျင်စွယ်နှုတ်ခမ်းမွေး ကလေးများနှင့် ဝိတ်ဖြူဝတ် အဘိုးပု သည် ကလေးများကို အလွန် ချစ်ခင် သည်။

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်ဘဝတွင် ဖခင်ကြီး၏ အထူးဧည့်သည်အဖြစ် မိမိတို့အိမ်သို့ ရောက်လာတတ်သည်။

ဖခင်ကြီးနှင့် အငွေရတ်ထိုးကြသည်။ ဓာတ်လုံးများကို ရေခွေးစိမ်၍ လည်း ကောင်း၊ ပျားရည်စိမ်၍ လည်းကောင်း သောက်သုံးကြရင်း တပြုံးပြုံးနှင့် ခိုင်းစိုင်းဖွဲ့နေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုးစကားပိုင်းများကို ငေးမောနားထောင်နေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်

က စကားပိုင်းထဲတွင် ရွက်ခတ်ဂမုန်း အကြောင်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

ထိုစကားပိုင်းထဲမှ ရွက်ခတ်ဂမုန်း အကြောင်းသည်ပင် ကိုရင်ကြီးသံဝရ ၏ အလွမ်းဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ သည်။

အဘိုးပုသည် ဟင်္သာကုန်းဆရာ တော် ဦးစန္ဒိမာထံတွင် နေစဉ်က ရွက်ခတ်ဂမုန်းနှင့် အစီအမံ ပြုလုပ်ထား သော လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည် ရှိခဲ့ သည်။ ရွက်ခတ်ဂမုန်းကို နက္ခတ်ကြည့် ၍ ရူးယူခဲ့သည်။

လိုအပ်သော ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဆို၍ အစီအရင်ပြုခဲ့သည်။ (ကျွန်ုပ် မှာ ထိုစဉ်က ကလေးအရွယ်မှဖြစ်၍ အဘိုးပု ပြောပြသော အစီအမံများကို ကောင်းစွာ မမှတ်သားနိုင်ခဲ့ပါ။)

ရွက်ခတ်ဂမုန်းကို စီရင်ပြီးသော် သူ၏ လက်ကိုင်ပဝါအစွန်းတွင်ထုပ်၍ ချည်နှောင်ထားခဲ့သည်။ အဘိုးပုသည် ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် ထိရာတွင် အပေါ်မှ ပိုးသားနှင့် ချုပ်ထားသော တိုက်ပုံ အင်္ကျီအဖြူကိုပါ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။

ခေါင်းပေါင်းအဖြူကို ပေါင်းထားရာ အဘိုး၏ ငုံ့စိစိ ဆံပင်ဖြူဆံထုံးကလေး မှာ ခေါင်းပေါင်းအလယ်တွင် နေရာ

ယူထားတတ်သည်။

သူ၏ ပိုးသားတိုက်ပုံဖြူအိတ်တွင် ရွက်ခတ်ဂမုန်းလက်ကိုင်ပဝါကို ထည့် ထားခဲ့ရာ တိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ်ရင်း သွား လာပြောဆိုသမျှ အဆင်ပြေလှသည် ဟု အဘိုးပုက ပြောပြသည်။

အဘိုးသည် ရွက်ခတ်ဂမုန်း အစီ အရင်ကြောင့် မျက်နှာပွင့်လန်းပြီး မတောင့်မတ လိုတရနေခဲ့သည်။ ချစ်သူခင်သူများ ပေါလှသောကြောင့် ရွက်ခတ်ဂမုန်း အစီအရင်သည် ပီယဆေးစွမ်း အဆောင်ကောင်း ဖြစ်ခဲ့ သည်။

'သီလဖြူစင်ပြီး စိတ်ထားကောင်းရင် ရွက်ခတ်ဂမုန်းပဝါဟာ ကောင်းကျိုးအန္တ ဝေတယ်ပျံ့' ဟု ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးကို အဘိုးပု ပြောပြခဲ့သည်။

* * *

တပေါင်း တန်ခူးလများသည် မြန်မာ့ ဝလေ့ဘုရားပွဲများ ကျင်းပရာ ရာသီဖြစ် သည်။ ပဲခူးမြို့ ရွှေမော်ဓော ဆံတော် ရှင်စေတီ မြတ်စွာဘုရား၏ ပွဲတော်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ ဘုရားပွဲများသမိုင်းတွင် အလွန်ထင်ရှားသည်။ တစ်လကြာမျှ ကျင်းပလေ့ရှိရာ မြို့ရွာအနှံ့အပြားမှ

ကြက်ပျံ့မကျ လူအများ လာရောက်ကြ သည်။

ကိုရင်ကြီး သံဝရသည် ဘုရားပွဲသို့ သွားရန် တစ်ကိုယ်တော်ကြိတ်၍ ကြံစည်ထားသည်။ ကိုရင်ဝတ်နှင့် သွားခွင့်ရှိပါသော်လည်း လူပျိုလူငယ် တစ်ဦး ဖြစ်လာ၍ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ ပြချင်လာသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စိတ်ကစား လှုပ်ရှားလာခဲ့သည်ဟု ဆိုရ မည်။

ကိုရင်ကြီးသည် ကြိုတင်စီစဉ်ထား သည့်အတိုင်း ညမှောင်ရီပျိုးချိန်တွင် လျှို့ဝှက်စွာ ပုဆိုး အင်္ကျီတို့ကို အကျ အန ဝတ်ဆင်သည်။ ရေမွှေးနံ့ကို တစ်ကိုယ်လုံး သင်းထုံအောင် ဆွတ် ဖျန်းလိုက်သည်။ ခေါင်းတုံးကို လုံခြုံ အောင် နံပြားဦးထုပ် (ခေါ်) ဦးထုပ် ပြားပြားကလေးကို တစောင်း ဆောင်း ကြည့်သည်။

မှန်ထဲ၌ ကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သဘောကျနေသည်။ နံပြားဦးထုပ်ခေါ် ဦးထုပ်ပြားကလေးများမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့်က အလွန် ခေတ်စားခဲ့ သည်။

အကြံအစည်ရှိထားသော ကိုရင်ကြီး သည် အဘိုးပု၏ ဗာလောကို လည်ပင်း တွင် တစ်ပတ်လျှိုပတ်ပြီး အဘိုးပု၏ ပိုးတိုက်ပုံအင်္ကျီကိုပါ အဘိုးပု မသိ အောင် ဝတ်ဆင်ခဲ့တော့သည်။

လူငယ်လူရွယ်ဖြစ်၍ ကိုရင်ကြီး သည် ကြည့်ကောင်းရှုကောင်း အသွေး အရောင် ပြောင်းသွားသည်။

ရွှေမော်ဓော ဘုရားကွင်းကြီးသည် လျှပ်စစ်မီးရောင်တို့ ထိန်းထိန်ညှိနေ အောင် လင်းလက်နေသည်။ ကြည့်ချင် စရာ ပွဲရုံကြီးများမှာ မင်းသားစုံ ဇာတ်ပုံ နှင့် တစ်နိုင်ငံလုံး စုရပ်ကြီးဖြစ်၍ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံများမှာလည်း စက်ခလုပ် နှိပ်ရုပ်လုံးများနှင့် အမျိုးမျိုး စိတ်ကို ဆွဲဆောင်အောင် အစွမ်းကုန် မွမ်းမံ ထားသည်။ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်တွင် မိမိ ခြေထောက်ကို မြေနှင့် မထိအောင် ကျပ်ညှပ်နေ၍ လူလှိုင်းကြီးအတွင်း ရွေ့ပါသွားသည်။

ရွှေမော်တော်ဘုရားကြီးကို ကိုင်၍ ဖူးမြော်ရန် မတတ်နိုင်ဘဲ လက်အုပ်ချီ မိုးရုံမျှ ပြုရသည်။ ပြီးသော် အနောက် ဘက်မှန်ဦးမှ ပွဲခင်းများသို့ လူလှိုင်းတိုင်း ကြီးနှင့် လွှင့်ပါလာသည်။

လှပချောမောသော မိန်းမပျိုများ ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်ရင်း လိုက်ပါလာမိ သည်။ ချိုအိသော မိန်းမပျိုကလေး တို့၏ ရနံ့သည် သူ့ရင်ကို လှိုက်ခန်စေခဲ့ သည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသော် သူသည် ပြီးစီစီကြီး ဖြစ်လာသဖြင့် လူအုပ်စု အတွင်းမှ ဘေးသို့ဖယ်ထွက်ရန် ကြိုးစားသည်။

သူ၏ နာဝတွင် အဆင့်မြင့် ရေမွှေး နံ့နှင့် ပန်းသင်းရနံ့ကို ရှူရှိုက်မိသည်။ သူ့ချိုင်းကြားထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခု ခိုးလိုးခလု ဖြစ်နေသလို ခံစားရမိသည်။

အိစက်ညက်ညောသော အတွေ့ အထိကြောင့် သူ သတိထားကြည့်မိ သည်။ လား...လား... လှပချောမော သော မိန်းမပျို၏ လက်ဖြူဖြူနုနု လက်မောင်သားကလေးသည် သူ့ချိုင်း ကြားထဲမှာပါလာ။

မိန်းမပျိုသည် ရွန်းလဲ့တောက်ပ သော ညိုမျက်ဝန်းတစ်စုံနှင့် သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ လှလွန်းဆွေ မိပုရား ၏ ကော့ညွတ်သွယ်သော နှုတ်ခမ်း နှင်းဆီနီပွင့်ချပ်လွှာများ ပွင့်အာလာ သည်။

မောင်တဲ့။ ကိုရင်ကြီး သံဝရ

တစ်ဖြစ်လဲ မောင်အာပြီ၏ ပါးစပ်ကြီး သည် ပို၍ပင် ပြသွားသည်။ သူကား ဘာရယ်မသိ ပြုံးရွှင်ရယ်မောကာ နှုတ် ဆက်လိုက်မိသည်။

'ဘာလဲ ညီမ'

သူ့ရင်ထဲမှာ ကုလားနတ် ဝင်ပူး သလို ဒိန်းဒိန်းချင်း လှုပ်ခတ်သည်။

မိန်းမပျိုမှာ အသက်အရွယ် ငယ်နု ချောမောသည်။ ခေတ်မီသော ဆင်ယင်ထုံးစံနှင့် မချောစရာ ချော စရာ ကေသံဆံလွှ ထုံးနောက်စနှင့် မျက်တောင်ကော့ညွတ်သေး စုတ်နှင့် ရေးသည့်အလားရှိသည်။

'မောင် သူ့ပုတီး ပွဲပွဲကြည့်တော့ဟဲ့ ညီမနောက်ကို လိုက်ခနော်'

သူ့အံ့ဩသည်။ ဘာရယ်မသိ၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် မိန်းမပျို၏ ဦးဆောင်ရာနောက်သို့ မောင်အာပြီ၏ ကိုရင်လူထွက်ကြီး လိုက်ပါသွားသည်။

သွားရင်လာရင်း သူ တွေးမိသည်။ သူသည် ဥစ္စာစောင့်မကလေးနှင့် တွေ့

ခဲ့ပြီလား။ ဟင်္သာကုန်း ရွှေမော်တော် ဘုရားများတွင် ဥစ္စာစောင့်သိုက်နန်းမှာ ရှိသည်ဟု ပြောသံကြားဖူးသည်။

အို...ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်စေတော့ သူ ဘဝတွင် ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ဆင်နွဲရမည့် ရွှေလက်တော်တွဲချိတ်လာသော ဖျိုဖြူ ချောနှင့် မခွဲနိုင်တော့ပြီ။

* * *

ပဲခူးမြို့ မြို့မရဲစခန်းတစ်ခုထဲ ခေါင်းမီးတောက်သွားသော ဖြစ်စဉ် တစ်ခုနှင့် ကြုံခဲ့သည်။

ထိုခေတ်က ရဲဌာနအုပ်(ယခုခေတ် ရဲစခန်းမှူးကြီး)၏ သမီးချောကလေး ဒေဝီသည် ပွဲသွားကြည့်ရာမှ နံနက်ခင်း တိုင် အိမ်ပြန်မလာခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ် သည်။

အဖျိုဖော် သူငယ်ချင်းများကလည်း ဒေဝီတစ်ယောက် ပျောက်ချင်းမထူ ပျောက်သွားသည်ကို သေချာစွာ မပြောပြနိုင်ကြ။ ဤသို့ဖြင့် သမီးသွား တတ်လာတတ်သော နေရာများကို ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။

ပညာတတ်ရုပ်ချော သမီးကလေး အတွက် စိုးရိမ်သောက ရောက်ကြ သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဒေဝီနှင့် ကိုရင်ကြီးလူထွက် မောင်အာပြီတို့ သမီး၏သူငယ်ချင်းအိမ်တွင် တွေ့ကြ ရသည်။

သမီးကို ပြန်ခေါ်ယူ ထိန်းသိမ်းလိုက် ပြီး ကိုရင်ကြီးလူထွက် မောင်အာပြီ၏ အချုပ်ခန်းထဲ သွင်းထားခဲ့လေသည်။

နံနက်ခင်း (၁၁)နာရီလောက်တွင် ဟင်္သာကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း အတွင်းသို့ ရဲသားများ ရောက်လာ သည်။ ထိုအခါမှ ဆရာတော် ဦးအိမ်နှင့် အဘိုးပုတို့ ဇာတ်လမ်းများကို လိုက်ကြရသည်။

အဘိုးပုသည် သရာတော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

တာဝန်ပေးချက်အရ ရဲစခန်းသို့ လိုက်
ခဲ့ရသည်။ သူဝတ်နေကျ ပိုးတိုက်ပုံ
အင်္ကျီကလေးကို ဝတ်ဆင်ရန် ပြုသော
အခါ မတွေ့ရတော့ပြီ။ လည်ပတ်
မာဖလာနှင့်အတူ ပျောက်ဆုံးနေသည်။
ထို့အခါတွင်မှ အဘိုးပုသည် ခေါင်း
ညိတ်ရင်း ပြဿနာ၏ အဖြေကို ရှာဖွေ
တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ရဲစခန်းသို့ရောက် သော် အချုပ်ခန်း
သံတိုင်များကြားမှာ ညှိုးရော်ခိုင်းငေးနေ
သော ကိုရင်သံဝရ လူထွက် မောင်အာ
မြကို တွေ့ရလေသည်။

သူသည် အဘိုး၏ ပိုးတိုက်ပုံအင်္ကျီ
ဖြူနှင့် မာဖလာကို လည်တွင် ပတ်ထား
သည်။ “ဪ... ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေ
မောင်အာမြရယ်” ဟု အဘိုးပု ညည်း
တွားမိသည်။

အဘိုးပုသည် ရဲစခန်းနှင့် ညှိနှိုင်း၍
ကိုရင်ကြီး လူထွက်ကို အာမခံပေး၍
အချုပ်မှ ထုတ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။
သူတို့နှစ်ဦး ပဲခူးဈေးကြီးအတွင်း လက်
ဖက်ရည်ဝင်သောက်သည်။ အဘိုးပုက
သူ၏ တိုက်ပုံအင်္ကျီကို ကိုရင်လူထွက်
အား ချွတ်ခိုင်းသည်။ မာဖလာကိုပါ
ယူလိုက်သည်။

အနီး၌ တွေ့ရသော အုတ်ခဲကျိုးပိုင်း
တစ်ခုကို ကောက်ယူ၍ အင်္ကျီနှင့်
လိပ်ကာ မာဖလာနှင့် ခပ်တင်းတင်း
ရစ်ပတ်ချည်နှောင်သည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီး
ကြိုးတံတားကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။
ထိုခေတ်က ပဲခူးမြစ်ကို ကြိုးတံတား
ကြီးနှင့် သွယ်တန်းထားသည်။

‘လာလေ့ သွားလေရော’
အဘိုးပုသည် ကြိုးတံတားပေါ်မှ
တိုက်ပုံအင်္ကျီထုပ်ကို အရှိန်နှင့် မြစ်
အလယ်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။
ကိုရင်ကြီးလူထွက်မှာ ဘာမှ မပြော

နိုင်ဘဲ ကြောင်တိကြောင်တောင်နှင့်
ကြည့်နေခဲ့သည်။

* * *

ဘာကြောင့် တိုက်ပုံအင်္ကျီကို
လွှင့်ပစ်ရပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်သည်
အဘိုးပု ပြောပြနေသော ဇာတ်လမ်းကို
စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ
မေးခွန်းမေးရန် စဉ်းစားမိသည်။

လူကြီးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ အဖေ
မှာ သဘောပေါက်သောကြောင့်
အေးဆေးစွာ နားထောင်နေသည်။
ကျွန်ုပ်က မေးခွန်းမေးရန် အားယူ၍
အဘိုးဟု ခေါ်လိုက်သည်။

အဘိုးပုက ကျွန်ုပ်ကို ပြုံး၍ ကြည့်
ရင်း...

‘ဝိုမြေက မဆိုဘူးကွ တွေးတတ် စဉ်းစား
တတ်တယ်။ ပြီးတော့ သိချင်တာကို စုံစမ်း
တတ်တယ်။ လူဆိုတာ ထွေးဆီပြောပြင်
စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ ဒါမှ ယူဆရုံလို ဆီနိုင်
ပြီ ကြီးပွားတိုးတက်တယ်’
ဟု ပြောသည်။ ပြီးမှ...

‘ငါ့မြေး မေးမှာ အဘိုးသိတယ်။
သိချင်တာကို ရှင်းပြပါမယ်။ တိုက်ပုံ
အင်္ကျီကို ဘာဖြစ်လို့ လွှင့်ပစ်တာလဲ
မေးမလို့ ဟုတ်လား လူလေး’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘိုး’
‘ဒီလိုကွ ဝိုမြေရဲ့ ဒီတိုက်ပုံအင်္ကျီထဲမှာ
အဆိုရဲ့ရွက်ခတ်ဂုန်း အစီအနင် ယက်ကိုင်
ပါ ထည့်ထားတယ်လေ။ အဲဒီ ရွက်ခတ်
ဂုန်းက ကိုရင်ကြီးကို ဒုက္ခပေးလိုက်ပြီ’

ရွက်ခတ်ဂုန်းက အရွယ်ပြတော့ အတွေ့ကို
မရှောင်နိုင်ဘဲ အကျိုးပေးတော့တာပေါ့။

ဒီလို မကောင်းကျိုးပြုဖို့ ဦးကျိုးသွားတဲ့
အဆောက်ကို အဆို ယိုချင်တော့ဘူးကွယ်။
ပြီတော့ ကိုရင်ကြီး ဝတ်တာတဲ့ ယွန်းရှင်းတဲ့
အင်္ကျီကို အဘိုး ပတ်သင့်တော့ဘူးလေ။
အဲဒါကြောင့် ကောင်းတဲ့လူကို ကောင်းကျိုး
ပေးပေမယ့် အသုံးမချတတ်တဲ့ လူကို
ဆိုကျိုးပေးတဲ့ ရွက်ခတ်ဂုန်းပါတဲ့ အဆိုရဲ့
တိုက်ပုံအင်္ကျီကို ရေထဲပြုပြီး အဆုံးသတ်
လိုက်တာပါပဲကွယ်’

ဟု ရှင်းပြခဲ့လေသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ဘုမသိ ဘမသိနှင့်
သာသနာ့ဘောင်မှ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရပြီး
ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းခဲ့ရသော ကိုရင်
လူထွက်ပြီးကို အာမြကို လူမမြင်ဘူးမဲ
သနားနေမိသည်။

ကိုရင်ကြီးမှာ ကျောင်းသို့ရောက်ပြီး
များမကြာမီ မိမိ၏ ဇာတိရွာသို့ အချစ်
ဝေဒနာကို ရင်မှာပိုက်ပြီး ပြန်သွားခဲ့
ကြောင်း သိရသည်။

ရွက်ခတ်ဂုန်းသည် ကိုရင်ကြီး
သံဝေရကို သာသနာ့ဝတ်ရုံကို ချွတ်စေ
ရုံသာမက အလွင်းမင်းသားကြီးဘဝသို့
ပါ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါလေသည်။

[ဂန္ဓာရီအဘိုးပု ပြောပြသော
ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။]
မေတ္တာရည်လျက်...
မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာပေအဖွဲ့ သုတေသီ ဝါသနာရှင်များအဖို့...
ဤဆောင်းပါးပါ အဘိုးပု၏ ရွက်ခတ်ဂုန်း အစီအနင်ကို သိရှိသူများမှ
ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာသည်ချုပ်

မြစ်ဝိန် (ပုသိမ်)

တောလော့

ဝဂ္ဂလော့

ဗျကောပုစခန်းမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်ကြီးမြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိပြီး ကျောက်ကြီးမြို့နယ်မှ (၃၇) မိုင်ခန့် ဝေးကွာပါသည်။ ကျောက်ကြီးမှ သံဘို၊ နန္ဒင်းတောင်၊ ကပ်ပယ်၊ မူသဲ၊ ၂၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လားလံနယ်ကြားကြော၊ ဘောစဲခို စသည့် ရွာပျက်များကို ကျော်ဖြတ်ပြီး သွားရပါသည်။ ဗျကောပုစခန်း ဆိုသည်မှာလည်း (ယခင်) အလယ်ပိုင်းတိုင်း (ယခု)

တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ် လက်အောက်ခံ တပ်ရင်းများမှ အလှည့်ကျ စခန်းထိုင် နယ်မြေစိုးမိုးရေး ဆောင်ရွက်ရသည့်နေရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗျကောပုတွင် စစ်ကြောင်း (၁)နှင့် တပ်ခွဲ (၂)ခွဲ အခြေချ လှုပ်ရှားရဦး

စစ်ကြောင်း (၂)နှင့် တပ်ခွဲ (၂)ခွဲမှာ ထီးမှစီးစခန်း ပေါ်မူဒဲ စသည်များတွင် အခြေပြုစခန်းထိုင် လှုပ်ရှားတာဝန်ယူ ကြရပါသည်။

ဗျကောပုစခန်းမှာ ယခင်ရွာဟောင်း အနိမ့်ပိုင်းတွင် လှုပ်ရှားတပ်ခွဲ အခြေပြု ပြီး စခန်းတောင်ကုန်းတွင် စစ်ကြောင်း (၁)နှင့် တပ်ခွဲ (၁)ခွဲ အခြေပြု စိုးမိုးထား ရှိပါသည်။ ရွာမရှိ လူသူမနီးသည့်စခန်း ဖြစ်ပါသည်။ စားရေးသောက်ရေး အတွက် စခန်းတွင် စိုက်ပျိုးထားသည့် အပင်နှင့် အသီးအနှံများသာ ရှိပါ သည်။ စုပုံထားသည့် ရိက္ခာစည်သွတ် ဘူး၊ လှုပ်ရှားသွားလာသည့်အခါ ရရှိ သည့် ရာသီအလိုက် မျှစ်၊ တညင်းသီး၊ တောငှက်ပျောများနှင့်သာ ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ဝန်းကျင်တွင်လည်း K.N.U သောင်း ကျန်းသူများမှ ပျောက်ကျားအသွင်ဖြင့် ချောင်းပစ်၊ မိုင်းထောင် စသည်များ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိသည့်အတွက် အနေ အထိုင် ကျစ်လျစ်သိုသိပ်စွာ ဆောင် ရွက်ရသည့်အတွက် အစားအသောက် ဆင်းကြပါသည်။

ဗျကောပုရွာဟောင်း ရေဆိပ်မှ ရေ ကို ရေကင်းချပြီး စခန်းပေါ်သို့ သုံးရေ လုံလောက်အောင်သာ ခပ်တင်နိုင် သည့်အတွက် ရေချိုးရန် တစ်ပတ်လျှင် (၁)ကြိမ်မျှ အခွင့်ရေး ရရှိပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း တပ်စိတ်အလိုက် အလှည့်ကျ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ရေဆိပ်တွင် ရေချိုးဆင်းသည့်

စစ်သည်များ ကျင်ငယ်စွန့်သည့်နေရာ များ ရှိပါသည်။ ကျင်ငယ်စွန့်သည့် နေရာများတွင် တောတိရစ္ဆာန်များဖြစ် သည့် ချေ၊ စိုင်း၊ ဆတ် အစရှိသည် တို့ကလည်း ရေသောက်ဆင်းရင်း ကျင်ငယ်ရည်အနံ့ အငန်ဓာတ်ရှိသည့် မြေများအား တူးဖော်စားသောက်ကြ ရာမှ ဆားကျင်းအဖြစ် ရှိကြပါသည်။

ဆားကျင်းမှာ တချို့ ထွာဆိုင်း တချို့ (၃)ထွာဆိုင်းခန့် ကျယ်ပြီး အနက် (၁)တောင်မှ (၁)တောင်ကျော်အထိ ရှိကြပါသည်။ စားနေကျတိရစ္ဆာန်မှာ ထိုဆားကျင်းကို ပုံမှန် လာရောက်စား သောက်လေ့ ရှိပါသည်။ ဆားကျင်းထဲ သို့ ခေါင်းထိုးစားနေပါက ပြင်ပသို့ မမြင်နိုင်သလို ပြင်ပအနံ့လည်း တော် ရုံနှင့် မရသည့်အတွက် တောပစ်ရန် အခွင့်အရေးများစွာ ရှိပါသည်။

ထိုအခွင့်အရေးကို အသုံးချရန် အတွက်ကလည်း သဘာဝမြေအနေ အထားကြောင့် ညဘက်တွင်သာ ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိပါသည်။ ထိုရေဆိပ် နှင့် စခန်းကုန်း အောက်ခြေမှာလည်း တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသည့် စစ်သည်၊ ဝန်ထမ်း၊ အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူ အလောင်းများ မြှုပ်နှံရာ မြေနေရာ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ မောင်မြညွန့်တို့ တာဝန် ကျစဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံကို တင်ပြပါမည်။

သားကောင်အဖြစ် ဆတ်ကြီး (၅) ကောင်အား ညစဉ် ချောင်းမြောင်း စောင့်ကြည့်ရာ ည (၉:၀၀)နာရီနှင့် (၁၂:၀၀)နာရီကြား ပုံမှန်လာနေကျဖြစ် ပြီး မိနစ် (၃၀)ခန့် ဆားကျင်း ပုံမှန် လျက်ပါသည်။ ဆားကျင်း လျက်ပြီးပါ က ရေဝအောင်သောက်ပြီး ဗျကောပု လွင်ပြင်အတိုင်း တစ်ဖက်တောင်ကြော သို့ ပြန်တက်လေ့ ရှိပါသည်။ ကိုက် (၅၀)ခန့်အကွာ မြက်တောထဲမှ ထိုင် စောင့်သည်ကို အလေးပင်မထားသည့် အတွက် ဟင်းစားပစ်ခတ်ရန် အကောင်းဆုံးဟု ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ပထမအကြိမ် ဝါရင့် ဆရာဆရာ ကြီး (၅)ဦးအား ရွေးချယ်ပြီး တစ်ည တွင် စောင့်ဆိုင်းပစ်ခတ်စေပါသည်။ သေချာပိုင်နိုင်စွာ ပစ်ခတ်နိုင်ရန် အတွက် လည်းကောင်း၊ ရန်သူနှင့် အရေးကြုံပါက ပစ်အားကောင်းစေရန် အတွက် လည်းကောင်း BA-64 မောင်း ပြန်ရိုင်းဖယ်များသာ ရွေးချယ်တပ်ဆင် ပြီး မြေကြီးတွင် (၂)ချောင်းထောက် ထောက်၍ ပစ်ခတ်ရန် ညွှန်ကြားထား သကဲ့သို့ အမှန်တကယ်လည်း (၅)ဦး လုံးမှ ကိုက် (၅၀)အကွာရှိ ဆတ် (၅) ကောင်လုံးအား လရောင်အောက်တွင် အတွဲလိုက် တစ်တောင့်ချင်း စိတ် ကြိုက်ပစ်ခတ်ကြပါသည်။ (၅)ကောင် လုံး မြေပြင်တွင် ဒဏ်ရာချက်ပေါင်း များစွာဖြင့် ဖိစိန်ကြွေနေသည်ကို မြင် ကြရပါသည်။

နယ်မြေမှာ မငြိမ်သက်သည့် အတွက် ပစ်ခတ်ပြီးနောက် စခန်း ကုန်းပေါ်သို့ ပြန်ပေါင်းကြပါသည်။ နံနက်မိုးလင်းမှ လုံခြုံရေးယူပြီး သယ်

ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။ နံနက်မိုး
သောက်သည်နှင့် မိုင်းရှင်းစစ်သည်
ဦးဆောင်ပြီး တပ်စု (၁)ရဖြင့် စေလွှတ်
ခဲ့ပါသည်။

ညက တုံးလုံးပက်လက် လဲနေ
သည့် ဆတ် (၅)ကောင်စလုံး အစအန
မတွေ့ရသလို သွေးစက်လည်း မတွေ့
ခဲ့ပါ။ ခြေရာမပျက်၊ လက်ရာမပျက်
ဆားကျင်းများနှင့် မြက်ခင်းများမှာ
ပကတိအသွင်သာ ရှိနေကြပါသည်။
ပစ်ခတ်သည့် နေရာမှ ကျည်ခွံများမှာ
ပကတိအတိုင်းသာ၊ မပစ်မီ တောတင်
ခြင်း စသည်များလည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့
ကြပါသည်။ တောလေလား၊ ပရလေ
လား မခွဲခြားနိုင်ပါ။

ဒုတိယအကြိမ် (၂)လကျော်ခန့်
အကြာတွင် သားကောင်ခြေရာများ
ပြန်လည် တွေ့ရှိလာသဖြင့် ပထမ
အကြိမ်ကကဲ့သို့ ပစ်ခတ်နိုင်ရေး
လေ့လာချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုခြင်း
များ (၁၅)ရက်ခန့် ဆောင်ရွက်ကြပါ
သည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ဆားကျင်း
များ ပိုမို နက်ရှိုင်းလာသည့်အတွက်
ဆားကျင်းတွင် ပထမ နင်းမိုင်းအား
အသက်မသွင်းဘဲ ထည့်ကြည့်ပါ
သည်။ နင်းမိုင်းအပေါ်မှ ဆားပုံ၊ ဆား
အပေါ်မှ အနီးဝန်းကျင်မှ မြက်ခြောက်
များ ပါးပါးတင်ထားပါသည်။

ဆတ်ကြီးများမှာ ပထမ (၁)ရက်၊
(၂)ရက် အနံ့ခံပြီး ဆားကျင်းကို
မလျက်ဘဲ ရေသောက်ပြီး ပြန်တက်
သွားပါသည်။ နောက်ရက်များတွင်
ဆားကို အနည်းငယ် လျက်ရာမှ
(၁၀)ရက်ခန့်တွင် နင်းမိုင်းကို နင်းမိ
လျက် ဆားလျက်နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်
မြင်တွေ့လာပြီ ဖြစ်သည့်အတွက်
ပစ်ခတ်ရန် ရက်ရွေးချယ်ပြီး ပစ်ခတ်

မည့်နေ့တွင် နင်းမိုင်းအား အသက်
သွင်းထားပါသည်။ ထိုဘေးတွင်လည်း
တိုက်ပွဲတွင် ပေါက်ကွဲမှု မရှိသည့်
လက်ပစ်ဗုံး၊ မိုင်းများ ပူး၍ ရန်ိုင်
သလောက် စုထားပါသည်။

ပထမ ပစ်ခတ်ကကဲ့သို့ပင် လသာ
ရက်တွင် ပစ်ခတ်ကြပါသည်။ ဆား
ကျင်း လာလျက်ရာမှ (၅)မိနစ်ခန့်တွင်
ဆားကျင်း (၃)ကျင်းမှ နင်းမိုင်းများ
ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် တန်းစီ ပေါက်ကွဲ
ကြပါသည်။ မိုင်းပေါက်ကွဲသည်နှင့်
အဆင်သင့် စောင့်ဆိုင်းနေသည့် တော
ပစ်အဖွဲ့မှ BA-64မောင်းပြန်ရိုင်ဖယ်
ဖြင့် အတွဲလိုက် တစ်တောင့်ချင်း ပစ်
ခတ်ကြရာ ဆတ်ကြီး(၃)ကောင် လဲကျ
ကျန်ပြီး (၃)ကောင်မှာ တစ်ဖက်တောင်
ကြောသို့ ပြေးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားကြ
ပါသည်။

သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ ပထမ ပစ်
ခတ်စဉ်ထက်ပင် ထိချက်ကောင်းပါ
သည်။ ဦးခေါင်းဖြင့် နင်းမိုင်းအား
ထိုးသွင်းပေါက်ခွဲမှုကြောင့် ထင်ပါရဲ့။
မေးပြုတ်သည့်ကောင်က ပြုတ်၊ ဗိုက်
ပွင့်သည့်ကောင်က ပွင့်နှင့် သေချာ
ပေါက်ပါပဲ။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အပေါ်
စခန်းသို့ ပြန်ပူးပေါင်းခြင်းမရှိဘဲ
အောက်စခန်းဟောင်း အဆင်ပြေ
သည့်နေရာတွင် ကင်းပုန်းသဘောမျိုး

နှင့် မိုးလင်းသည်အထိ နေရာယူ စောင့်
ဆိုင်းခဲ့ကြပါသည်။

နံနက်မိုးသောက်သည်နှင့် စခန်းမှ
ဆင်းလာသည့် တပ်စုနှင့် ပူးပေါင်း၍
သားကောင်ရှိရာ သွားရောက်ကြည့်
ရှုရာ မေးရိုး (၁) ချောင်းနှင့် နံရိုး (၁)
ချောင်းသာ တွေ့ရှိရပြီး အချိန်
(၈၀,၁၀၀)လောက်ရှိမည့် ဆတ်ကြီး
များမှာ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ခဲ့ရ
ပါသည်။ ထို့နောက် တပ်ရင်းမှူးမှ
ပစ်ခွင့် မပေးတော့သည့်အတွက် (၈)
လတာ နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး အခြားတပ်ရင်း
တစ်ရင်းမှ တာဝန်ဝတ္တရားများ လဲ
လှယ်သည့်အတွက်ကြောင့် တပ်ရင်း
သို့ ပြန်နားခဲ့ကြပါသည်။

ဗျကောပုစခန်းမှ ဆတ်ကြီးများမှာ
သားကောင်အစစ်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လား
တောလေလား၊ ပရလေလားဆိုတာ
ဗျကောပုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
သည့် စစ်သည်များ ကိုယ်စီအတွေး
ရှိခဲ့ကြပါသည်။ စာရှုသူများအနေဖြင့်
ဗဟုသုတတစ်ခုအဖြစ် သိမှတ်တိုးပွား
စေလိုတာရယ်၊ အလားတူ တာဝန်
ထမ်းဆောင်ကြရင်း ကြုံကြိုက်ပါက
ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း
များ ရှိပါကလည်း ဖြေရှင်းဆောင်
ရွက်နိုင်ရန် ရည်သန်၍ ဖြစ်ရပ်မှန်
အား ရေးဖွဲ့တင်ပြအပ်ပါသည်။

(ဗျကောပုစခန်းတွင် တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော စစ်သည်
များအားလုံးသို့ ဤစာစုဖြင့် ဦးညွှတ်
ပါသည်။)

စာရှုသူများ သုတအဖုံဖုံကို ကြယ်တန်
တောင်ကျီးလိုရာအခြာဖြာ ဖြည့်
ကြောင်း ဆုမွန်တောင်းလျက်...
တောင်ကျီးလိုရာ ဖြည့်ပါစေ။

မြစ်ဟိန်း (ပုသိမ်)

ကောရာ

အံ့ပွားနှင့်

ခြုံလျက်

'သူငယ်ချင်းတွေကို ရည်းစားစာ ရေးပေး အောင်သွယ်လုပ်ပေး အဖော် လိုက်ပေးနဲ့ အကျိုးဆောင်တဲ့ မင်းမှာ တူသောအကျိုး မပေးတာ အံ့ဩစရာ ပါလား'

အကြောင်းသိ ငယ်ပေါင်းဖြစ်၍ သူက သက်ပြင်းချရင်း ပြောသည်။

'ဒါတွေက အတိတ်ဘဝက အကျိုး ဆက်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒါတွေထားပါတော့ စောစောက အံ့ပွားအကြောင်း ဆက် ပြောကွာ'

ကျွန်တော်က သူ့ကို စကားလမ်း ကြောင်း လွှဲပေးလိုက်ရသည်။ အတိတ် က ရင်နာစရာတွေကို မေ့လက်စနှင့် မေ့ထားချင်သည်။

'ဒီလိုကွ မန္တလေးကနေ မင်းတို့နဲ့ ခွဲပြီး အင်းတိုင်ကို ရောက်သွားတုန်းက တွေ့ခဲ့တာ'

* * *

နက္ခတ္တရာဇင်မြို့ပုဂ္ဂလင်း ၂၈၁

တစ်နေ့ မြို့ထဲသို့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် သွားခဲ့ရာ မြို့တော်ခန်းမဘေးတွင် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ဆုံမိသည်။ သူနှင့် မတွေ့ဆုံဖြစ်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ နှစ်ယောက်သား နီးရာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ခဲ့ကြ သည်။ အကြောင်းအရာမျိုးစုံ ပြောကြ သည်။

'မင်းမသေသေးဘူး ဆိုတာတော့ မင်းရေးတဲ့ စာတွေဖတ်နေရလို့ပေါ့။ မိန်းမတွေ၊ ကလေးတွေနဲ့ စားဝတ် နေရေးကြောင့်ရော မင်းလိပ်စာ မသိ တာရောမို့ မလာတာ။ မင်း အခု ကလေး ဘယ်နှယောက်လဲ ဘယ်သူနဲ့ လဲ အေးနဲ့လား၊ မာရီနဲ့လား'

သူငယ်ချင်းက (ရ၍)စက်လတ် ပစ်သလို သူကချည်း တရစပ်ပင် ပြောနေ၍ ကျွန်တော်က ပြုံးပြီး နား ထောင်နေမိသည်။

'ဟ ငါကချည်း ပြောနေရတယ်။ မင်းကတော့ မင်းအကြောင်း တစ်ခုမှ မပြောဘူး။ ငါ မေးတာဖြေလေ'

'အေးနဲ့လဲ လွဲခဲ့တယ်။ မာရီနဲ့လဲ လမ်းခွဲခဲ့တယ်။ အခုထိ အထီးကျန် အရှုံးသမားပေါ့ကွာ'

'ဪ' စောစောက ဒေါသကြီးနေခဲ့ရပုံ သော သူငယ်ချင်းမှာ ကျွန်တော်အဖြေ ကို ကြားလျှင် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား ဟန်နှင့်ငြိမ်သက်သွားသည်။

ထိုစဉ်က အင်းတိုင်မှာ ယခုလို စည်ကားခြင်းမရှိ၊ ရဲမြန် သာယာကုန်း၊ (၈)ရပ်ကွက်တို့မှာလည်း သာမန် ရွာငယ်လေးတွေသာ လှည်းကျား၊ နှင်း အင်းတကော်တွင်သာ စည်ကားနေခဲ့ သည်။

မောင်မောင်တို့က အအောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ရေး ဌာနဖြစ်ပြီး နှစ် အကန့်အသတ်နှင့် လုပ်ရခြင်းဖြစ်၍ လုပ်သားအင်အား များပြားသည်။ ယာယီ အိမ်တန်းလျားငယ်လေးတွေ နှင့် ရွာငယ်လေးသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ စားရေးသောက်ရေးကို လှည်းကျား သို့ဖြစ်စေ၊ အင်းတကော်သို့ဖြစ်စေ သွားဝယ်ကာ စုပေါင်းချက်စားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ...ဆိုသည်က ကျော်မြင့်ဖြစ် သည်။ တွင်နံ့ဉာနမှ ဖြစ်သည်။ အသက် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်မျှရှိပြီး အသားညိုညို မျက်လုံးပြူးပြူး အသံကျယ်ကျယ် ပြောတတ်သည်။ သာမန် ကိုယ်ခန္ဓာ တည်ဆောက်မှုသာရှိသည်။ ကျော်မြင့် ကို မသိသူမရှိ။ တစ်စခန်းလုံး သိကြ သည်။ သူနှင့် ရန်ဖြစ်မှုကြသူချည်း ပင်။

နေရာတကာ ဝင်စွက်ဖက်သည်။ ဆရာလုပ်သည်။ အနိုင်ကျင့်သည်။ အများနှင့်တစ်ယောက် မတရားလုပ် သော်လည်း သူက စခန်းတာဝန်ခံညီ ဖြစ်နေ၍ ဘာမှ မဖြစ်ပါ။

သူ့တွင် အားကိုးတစ်ခုကလည်း ရှိနေသေးသည်။ ထိုသည်က သူ့တွင် အံ့ပွားတစ်ချောင်း ပါရှိနေသဖြင့် တုတ်၊ ဓား ပြီးသည်ဟု နာမည်ကြီးနေ သည်။

မောင်မောင်တို့ကိုယ်တိုင် ရောက်ပြီ ရက်ပိုင်းအတွင်း အံ့ပွားအစွမ်းကို မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ မကြောက်ဘူး ဆိုသည့်တိုင် နည်းနည်းတော့ လန့် သွားခဲ့ရသည်။ ရေပ်ကွင်း တာဆုံတွင် ဖြစ်သည်။

အရက်ဆိုင်သို့... မသောက်တတ် သော်လည်း လူကြီးအနေနှင့် ထိန်း သိမ်းရန် လိုက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ရောက်ပြီး မကြာလိုက် ကျော်မြင့် ဝင်လာပြီး ဆိုင်ရှင်နှင့် စကားများတော့ သည်။

‘ခင်ဗျား စာရင်းကို ခင်ဗျားရှေ့မှာ ရေးတယ်။ ပေးရင်လဲ ခင်ဗျားရှေ့မှာ ဖျက်တာပဲ’

‘အိုး... ဒါက ခင်ဗျား အပြောပဲ ရှိတာ’

‘ကဲ ဒါဆိုရင် နောက် သောက်ရင် လက်ငင်းပေးသောက်လေ။ ပြဿနာ ရှင်းတာပေါ့’

ဆိုင်ရှင်က အသက်ကြီးသူဖြစ်၍ ပြေပြေလည်လည် ပြောသည်။

‘ဪ ခင်ဗျားက ဒီလိုလား။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို စိန်ခေါ်တာလား။ ဒီတစ်ဝိုက်မှာ ကျုပ်ကြောက်ရမယ့် ကောင် မရှိဘူး။ ဘယ်ကောင်မှ ဂရုမစိုက်ဘူး သိရဲ့လား’

ကျော်မြင့်က ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ထိခိုက်ပြီး လူခိုက်စကား ပြောရင်း ဆိုင်ထဲကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့စကားကြောင့် လူငယ်သုံးယောက် ပိုင်းလှည့်ကြည့်ကြသည်။ ဒါကိုမြင် တော့ ကျော်မြင့်က လူခိုက်ဆန်ဆန် စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

‘ဘာလဲ မင်းတို့က မကျေနပ်လို့ လား။ အံ့ပွားကျော်မြင့်ဆိုတာ ငါပဲ ချရဲရင် လာကြလေကွာ’

ကျော်မြင့် စကားအဆုံး ထိုင်နေသူ သုံးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက် ရုတ်တရက်ထကာ ကျော်မြင့်ကို ရိုက်လိုက်သည်။ ခွမ်းကနဲ အသံကြား ရမှ ပုလင်းနှင့် ရိုက်လိုက်မှန်း သိရ သည်။

ကျော်မြင့် ဘာမှ မဖြစ်ပါ။ ယိုင်ရုံ သာရှိသည်။ ကျော်မြင့်က လူငယ် တွေဆီကို ပြေးဝင်သွားသည်။

လူငယ်သုံးယောက်မှာ ဒီလို သတ်ပတ်ပွဲမျိုး လုပ်ဖူးနေကြသလို လူချင်းခွဲပြီး နေရာယူလိုက်သည်။ ကျော်မြင့် ရုတ်တရက် တွေဝေသွား သည်။ ပြီးမှ အနီးဆုံး လူငယ်ဆီသို့ ပြေးကာ ထိုးသည်။ လူငယ်တွေက စနစ်ကျ ရှောင်တိမ်းပေးသည်။

အရှိန်လွန်သွားသော ကျော်မြင့် ဒူးခေါင်းကို ဆောင့်ကန်လိုက်၍ ကျော်မြင့် ဘေးစောင်းလဲသွားသည်။ ထိုအခါမှ လူငယ်သုံးယောက်က ကုလားထိုင်တွေနှင့် ပိုင်းရိုက်ကြသည်။

ကျော်မြင့် ကုန်းထလာသေးသည်။ လူငယ်သုံးယောက်က ထင်ဆင် ရိုက် လိုက်တော့မှ မှောက်လျက် လဲကျသွား သည်။

မြင်ရသည်မှာ ငါးမိနစ်ပင် မကြာ လိုက်ပါ။ ပြေးလွှား ရှောင်တိမ်းသွား ကြသော လူတွေ မြန်ရောက်လာကြ သည်ထိ တကယ်ကို ခဏလေးပင်။ လူသံတွေ ကြားမှ ကျော်မြင့်ပြန်ထလာ သည်။

ကြည့်နေကြသူတွေထဲတွင် သူ့ကို ရိုက်ခဲ့သူတွေ ရှိမရှိ ကြည့်သည်။ မတွေ့သည့်အခါ ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနှင့် ထွက်သွားတော့သည်။

လူတွေအားလုံး ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရ သည့်တိုင် မယုံနိုင်သလို တအံ့တဩ ပြောဆိုနေကြသည်။

ကုလားထိုင်သုံးလုံးသာ ကျိုးကြ နေသည်။ ကျော်မြင့်မှာ သွေးလုံးဝ မတွေ့ရ။ ဖူးရောင် ကွဲပြာသည်လည်း မရှိပါ။ ဈေးရာပါ အံ့ပွားအစွမ်းကို မည်သူမျှ သံသယ မရှိကြတော့။

မင်ဆိကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရတာဆိုတော့ နောက်ကို သူနဲ့ဆက်ဆံရင် သတိထားကြာ တတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်တာကောင်းစာယ် အုပ်စုခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ကိုထွန်း ဝင်းက မောင်မောင်တို့လူစုကို သတိ ပေးစကား ပြောခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မောင်မောင်တို့ကလည်း ကျော်မြင့်နှင့် ဆက်ဆံရတိုင်း သတိ ထားခဲ့ကြသည်။ သူတို့က သည်နယ် ဆင်ခြင် နေထိုင်သည်ကိုပင် ကျော်မြင့် က သူ့ကို အားလုံးက ကြောက်နေကြ သည်ဟု ယူဆပြီး မောင်မောင်တို့ အပေါ် မကြာခဏ အနိုင်ကျင့်တတ် သည်။ သိပ်ပြီး လွန်လာသည်ဖြစ်၍ မောင်မောင်တို့က မခံချင်ကြတော့။

သို့သော် ကိုထွန်းဝင်းက အချိန်မီ ရောက်လာပြီး ထိန်းသိမ်းပေးနေရ သည်။ မောင်မောင်တို့ မချင်မရဲ ဖြစ်နေ ကြသည်။

‘တို့က ရှောင်ပေးလျှောပေးကာမှ ဒီကောင်က တော်တော် ကဲလာနေ တယ်က’

‘သူက အံ့ပွားအားကိုးနဲ့ လူတကာ

အနိုင်ကျင့်နေတာ’
‘စောင့်ကြည့်ပါဦးကွာ တစ်နေ့တော့ သူ့ကို နိုင်သူ ပေါ်လာမှာပါကွာ’
မောင်မောင်တို့ တောင့်တမျှော်လင့် နေခဲ့သလို ကျော်မြင့်ကို အနိုင်ယူ မည်သူတစ်ယောက် ပေါ်လာပါတော့ သည်။

ပြဿနာအစမှာ လုပ်ငန်းသုံး ပစ္စည်းများထားသည့် ဂိုဒေါင်တွင် ညပိုင်းစောင့်ရသည့် လူစာရင်းတွင် တာဝန်ချပြီး လူများကို နောက်ညတွင် ပါ ဆက်လက် တာဝန်ယူရန်ခိုင်းသည့် အတွက်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာနှင့် မင်းခိုင် တို့ စကားအချေအတင် ပြောနေရာ ကျော်မြင့် ရောက်လာသည်။ ထုံးစံ အတိုင်း ဆရာကြီးပုံစံမျိုး လုပ်တော့ သည်။

‘ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဗျာ ဆူညံ ဆူညံနဲ့’

‘ဟာဗျာ ဒီကောင်သူ့ကို တာဝန်ချ တာကို မလုပ်နိုင်ဘူး ပြောနေတယ်’ ဒုအင်ဂျင်နီယာက သူ မတရားခိုင်း သည်ကို ဖုံးကွယ်ပြီး မင်းခိုင်ကိုသာ အပြစ်ပြောနေသည်။ ဒီအခါ ကျော်မြင့် က သူနှင့်မဆိုင် ပြောပိုင်ခွင့် ရှိသူလည်း မဟုတ်ဘဲ မင်းခိုင်ကို ကြိမ်း မောင်းတော့သည်။

‘မင်းကို လူကြီးကခိုင်းရင် လုပ်ရ မယ်ဆိုတာ နားမလည်ဘူးလား၊ ခိုင်း တာကို မလုပ်ချင်ရင် အလုပ်က ထွက် သွား’

‘ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ရင် ဝင်မပြောပါနဲ့ ကိုကျော်မြင့်၊ အခုကိစ္စက မတရားလွန်း လို့ ပြောနေတာ’

မင်းခိုင်က အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ခန့်ရှိပြီး လူကောင်သေးပေမယ့် ကျစ်လျစ်သန်မာသည်။ ကျောင်းနေ စဉ်က လက်ငွေကျော် ကျားဘညိမ်း၏ ကျားကလပ်တွင် လက်ငွေသင်ခဲ့ သည်။

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းထံတွင် လည်း မြန်မာ့သိုင်းပညာကို ပေါက် မြောက်စွာ သင်ခဲ့သူဖြစ်၍ ကျော်မြင့် ကို ကြောက်စိတ်မရှိ။ နေရာတကာ မတရား လုပ်နေသူဖြစ်၍ ငြိမ်မခံ တော့။

‘အောင်မာ မင်းလို လက်မလောက် ကောင်ကများ ငါ့ကို ပြန်ပြောရဲတယ်ပေါ့ ကဲကွာ’

ကျော်မြင့်က လူအများရှေ့တွင် ဖြစ်၍ ရှက်ဒေါသ ပေါက်ကွဲပြီး မင်းခိုင် ကို တရကြမ်း ဝင်ထိုးတော့သည်။ ယခင်ကလိုပင် လူတိုင်းအပေါ် အနိုင် ယူနေကျဖြစ်၍ ဒီတစ်ခါလည်း အိုင် ထင်ပြီး လုပ်ခဲ့သည်။

အမြဲတမ်း လူတိုင်းအပေါ် အနိုင် ကျင့်ခဲ့သမျှ တုံ့ပြန်ချင်စိတ် ဒေါသစိတ် တို့ပေါင်းစုကာ မင်းခိုင်က ထောက် လက်သီး ပင့်လက်သီး၊ ဝိုက်လက်သီး တို့ကို ဆက်ပစ်လွှတ်တော့သည်။

ကျော်မြင့်မှာ ‘အား’ ‘အင့်’ ဆို သည့်အသံများ ထွက်နေသလို လူမှာ လည်း ယိမ်းထိုးနေသည်။

သူတို့အပေါ် ဗိုလ်ကျခဲ့သူ ခံနေချင် ဆိုတော့ အားရဝမ်းသာ ကြည့်ရှုရင်း မင်းခိုင်ကို အားပေးနေကြသည်။

မင်းခိုင်ကလည်း အားလုံးကိုယ် တား လက်စားချေခြင်းဖြစ်၍ လက်တံက

ထိုးနေရာမှ ညာဖြောင့်လက်သီး တစ်လုံးကို ကိုယ်ခန္ဓာအားပါ ထည့်၍ ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ကျော်မြင့် မခံနိုင်တော့ ပက်လက် လန်လဲကျသွားတော့သည်။ ဒေါသ မပြေသေးသော မင်းဆိုင်က လဲကျနေ သည့် ကျော်မြင့်ကို နောက်ထပ် ဆောင့် ကန်မည်လုပ်စဉ် ကိုထွန်းဝင်းနှင့် မောင်မောင်တို့က ဝင်ရောက်ထိန်းချုပ် လိုက်ရသည်။

'တော်တော့ မင်းဆိုင် တော်ကြာ လက်လွန်သွားရင် ပြစ်မှုကြီးသွားမယ်' 'ဟာ တစ်ခါတည်းရင်းတာ အေး မယ်။ သူက ကျားနာဖြစ်သွားပြီ။ နောက်တစ်ခါ မလွယ်ဘူး'

'ဒီအတွက် မပူနဲ့ နောက်တစ်ခါ ကဲလာရင် တို့အားလုံး ဝိုင်းချကြမှာပါ' သူတို့ ပြောနေကြစဉ် ကျော်မြင့်က လည်း ကျရာမှ ထလာသည်။ အလုပ် သမားတွေကလည်း သံတုတ်များ၊ သံအင်ဂလန်ချောင်းများ ကိုင်ကာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

ထိုအခါမှ ထူးခြားသော အချက်ကို အားလုံး သတိပြုမိကြသည်။ ယင်း အချက်က အဖွဲ့ဖွဲ့ အနိုင်ယူခဲ့ပြီး ဖူး ရောင် ပေါက်ပြဲခြင်း မရှိခဲ့သူ ကျော်မြင့် မျက်နှာမှာ ကွဲပြဲသော ဒဏ်ရာများနှင့် သွေးများ ဖုံးနေကြောင်း မြင်လိုက်ရ၍ ဖြစ်သည်။

ကျော်မြင့်ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်နှာ တွင် ပေကျဲနေသော သွေးများကို ပွတ်သပ်ပြီး သွေးများ ပေကျဲနေသည့် လက်နှစ်ဖက်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေ သည်။

နောက်တစ်ခါ မင်းဆိုင်ကို လှမ်း ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာက တစ်ခုခု ကို တွေးတောဟန် ငေးကြောင်ကြောင် ဖြစ်ရာမှ မင်းဆိုင်ဆီသို့ လှမ်းလျှောက် လာသည်။

'ဟေ့လူ တော်တော့ ဒီတစ်ခါ ကျွန် တို့အားလုံးက ခင်ဗျားကို ဝိုင်းရိုက်ကြ

မှာနော်' ကိုထွန်းဝင်း ပြောသည်ကို လှည့် ကြည့်ပြီး ကျော်မြင့်က ခေါင်းညိတ်ပြ သည် လက်ကာပြသည်။

'ကျွန်တော် ဘာမှ မယုတ်ပါဘူး သူ့ကို မေးချင်တာရှိလို့'

'ဟေ့ ညီလေး မင်းမှာ ဘာလက်ဖွဲ့ ဘာအဆောင် ရှိသလဲ'

အားလုံး မထင်မှတ်ထားသော အမေးကြောင့် အံ့အားသင့်သွားကြ သည်။ မင်းဆိုင်က ခေါင်းခါပြသည်။

'ကျွန်တော်မှာ ဘာအဆောင် လက်ဖွဲ့မှ မရှိဘူး။ ဘာဆေးမှလဲ ထိုးမထားဘူး'

'မဟုတ်သေးပါဘူး မင်းမှာ တစ်ခုခု တော့ ရှိရမယ်'

'ကဲ ဒီမှာကြည့်'

မင်းဆိုင်က အင်္ကျီချွတ်ပြသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ဘာမှ မရှိကြောင်း အားလုံးမြင်ကြသည်။ ကျော်မြင့် တွေးရ ခက်သွားဟန်နှင့်...

'အင်း ဆန်းတော့ အတော်ဆန်တယ်။ ပို တစ်သက်မှာ-ဘယ်သူမှ ပိုကို သွေးထွက် အောင် မယုတ်နိုင်တာ မင်းနဲ့ကျွန် သွား နှစ်ချောင်းပါ ကျီးသွားတယ်။ ဒီနဲ့ ပင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ပြုမ်းပါဦး'

ပြောရင်း မင်းဆိုင် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။ အတန်ကြာ ကြည့်ပြီးမှ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ် ကာပြောသည်။

'မင်းက ဘယ်ရောညာပါ လက် ပြတ်ဖြစ်နေတာကိုးဟ'

သည်စကားပြောပြီး ထွက်သွားပါ တော့သည်။ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသူတွေ အားလုံး ဘာမှ နားမလည်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။ ကျော်မြင့်မှာ သူ ခံလိုက်ရသော ကိစ္စကို မည်သူ့ကိုမှ တိုင်ကြားခြင်း မပြုခဲ့သည်မှာလည်း အံ့ဩစရာ ကောင်းနေသည်။

ပိုပြီး အံ့ဩစရာကောင်းသည်က ကျော်မြင့်မှာ ယခင်က လူတကာ

အပေါ် အနိုင်ကျင့် ရန်လိုမှုများ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားကာ အေးချမ်းစွာ နေသွားခြင်းဖြစ်သည်။ လုပ်သား အားလုံးနှင့် ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းလာခြင်းတို့မှာ ထူးဆန်းလှ သည်။

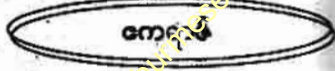
ထိုကဲ့သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းမှာ သူ အားကိုးသော အံ့ပွားမှာ မင်းဆိုင် ထိုးလိုက်စဉ်က ကျိုးပဲ့သွား၍လား သို့တည်းမဟုတ် စခန်းရှိ လူတွေ အားလုံးက သူ အနိုင်ကျင့်မှုကို မကျေ နပ်ကာ ဝိုင်းဝန်းတုံ့ပြန်တော့မည် အန္တရာယ်ကို တွေးကာ သူ့ကိုယ်သူ ပြုပြင်သွားခြင်းလား မသိပေ။

ထို့ထက်ပိုပြီး လူတွေ စဉ်းစား တွေးတော မရသည်မှာ အပွဲပွဲ နွဲ့လာခဲ့ သမျှ မင်းဆိုင်နှင့်တွေ့မှ အံ့ပွားအစွမ်း မရှိ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းပင်။

မင်းဆိုင်တွင် လက်နှစ်ဖက်လုံး ထြိန် ပုံစံ(လက်ပြတ်)လက္ခဏာ အရေး အကြောင်း ပါရှိ၍ ကျော်မြင့်ကို အနိုင် ရခြင်း ဆိုပါက ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ဆို သော အတွေးတွေက သူတို့ကို ပုစ္ဆာ တစ်ခုအဖြစ် ရှိနေပါတော့သည်။

[ဤအဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်း တွင် ပါဝင်ခဲ့သူအားလုံး အသက်ရှင် လျက်ရှိကြပါသည်။ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံမိတိုင်းလည်း ပြန်လည် ပြောဆိုကာ ငြင်းခုံနေကြဆဲပင် ဖြစ် ပါသည်။ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆ ချက်မှာ မင်းဆိုင်၏ လက္ခဏာမှာ ဘာမန်လက္ခဏာ ပညာရပ်သာမက ဂန္ထီရပညာနှင့်လည်း ဆက်နွယ်နေ သည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ စာဖတ်သူ ပညာရှင် သူထေသီတို့မှ မိမိတို့ လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သည်တို့ကို ရေးသားရေး ဖို့မည်ဆိုပါက ဝမ်းမြောက်ရေးများ ထင်စွာ လက်ခံမည် ဖြစ်ပါသည်။

ညွန့်ဝင်
(နတ်တလင်း)

ဆွယ်ဆွယ်အလွန် လမ်းဆွဲနှင့်

ထူးဆန်းသော အိပ်စက်

ဆရာဦးဝင်းညွန့် တစ်ယောက် အလယ်တန်းပြဆရာအဖြစ် အ.လ.က (ခွဲ)ကျောင်းကြီးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ အထက်တန်းပြ ရာထူးတိုးမြှင့် ခန့်ထားခြင်း ခံရသည်။

အထက်တန်းပြရာထူးနှင့် နတ်တလင်းနေအိမ်မှ (၉)မိုင်ခန့်ဝေးသော တာပွန်အ.ထ.ကသို့ သွားရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ၏။

တာပွန်မြို့သည် နတ်တလင်းမြို့၏ မြို့ခွဲလေးတစ်ခုဖြစ်ပြီး နတ်တလင်း မြို့၏ အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိ

သည်။ ဆရာဦးဝင်းညွန့်သည် (၉)မိုင်ခန့် ဝေးသော ကျောင်းကို နေ့တိုင်း ဆိုင်ကယ်စီး၍ နေ့ချင်းပြန် ကျောင်း တက်သည်။

နတ်တလင်း-တာပွန် လမ်းမကြီး သည် ယခင်ကပုံစံအတိုင်းဆိုလျှင် ဆရာဦးဝင်းညွန့် နေ့ချင်းပြန်ကျောင်း တက်၍ အဆင်ပြေမည်မဟုတ်။

ယခုမူ တချို့တဝက်ကို ကတ္တရာ လမ်းသစ် ခင်းထားပြီး ကျန်လမ်းပိုင်း များကိုလည်း မြေနှီကျောက်များ

ညီညွှာစွာ ခင်းထားသဖြင့် သွားလာရေး လွယ်ကူအဆင်ပြေနေသည်။

ဤလမ်းခရီးအကွာဝေးသည် မိန်းမ သား ဆရာမများအဖို့သာ နေ့ချင်း ပြန်ကျောင်းတက်ရန် အနည်းငယ် ခရီး ပြင်းသော်လည်း ဆရာ ဦးဝင်းညွန့်အဖို့ တော့ ယခင် ကျောင်းကြီးကျောင်း ထက် မိနစ်(၂၀)ခန့်သာ ပိုစီးရသဖြင့် သိပ်ပင်ပန်းလှသည်မထင်။

တာပွန်နယ်ခံ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာ ဆရာမများကတော့ ဆရာ ဦးဝင်းညွန့်ကို တာပွန်မြို့လေးမှာ တည်းခိုပြီး ကျောင်းတက်ဖို့ ပြောကြ သည်။

နေ့တိုင်း သက်သောင့်သက်သာ နားနားနေနေ ကျောင်းတက်နိုင်ရန် အကြံပေးကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ဆရာဦးဝင်းညွန့်အဖို့ သူ့အကြောင်း သူသာသိသည်။ မိမိ အိမ် မိမိပြန်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာရေးချင်ရေးမည်။ စာဖတ်ချင်စာဖတ် မည်။ တခြားနေရာမှာ ကိုယ့်စိတ် တိုင်းကျ အဝင်မည်မဟုတ်ဟု တွေး သည်။

နောက်ဆုံးတော့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များက "အိမ်ကိုလွမ်းလို့ နေ့တိုင်း ပြန်ချင်တယ်ဆိုလဲ မတားတော့ပါဘူး" ဟူသော စကားဖြင့် နောက်ပြောင် ကျီစယ်ကာ ဦးဝင်းညွန့် စိတ်တိုင်းကျ အလျှော့ပေးလိုက်ကြသည်။

ကျောင်းတက်ရက်တိုင်း ကျောင်း ချိန်မီရန် စောစောထဖို့ ဦးဝင်းညွန့် ဂရုစိုက်ရသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာ ဆရာမ များက နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြသော် လည်း မိမိဘက်က တာဝန်ကျေချင် သည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းတက်ရမည့် နေ့တိုင်း ဦးဝင်းညွန့် ဝိရိယထား၍ ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်ရသည်။ အိမ်ထွက် နောက်ကျလျှင် ကျောင်းရောက် နောက်ကျမည်မဟုတ်လား။

ဆိုင်ကယ်လမ်းက အတန်အသင့် ကောင်းသည် ဆိုနိုင်သော်လည်း အနည်းငယ်ကြမ်းသော နေရာလေး များ ရှိသေးသည်။

ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကုန်းကျော်တံတား အသေးလေးများကို သတိထား ဖြတ် ကျော်ရသည်။ ကားဖြတ်ကျော်နိုင်ရန် သစ်သားကန်လန်စင်းများ ခင်းထား သဖြင့် သစ်သားပြားတည့်တည့်ဆီသို့ ဆိုင်ကယ်ရှေ့ဘီး တည့်အောင်ချိန်ပြီး

မောင်းရသည်။

အကယ်၍ ဘီးချော်သွားပါက တာလမ်း ပြောင်ပြောင်ပေါ်တွင် တိမ်းမှောက်သွားနိုင်သည်။ လမ်းဘေး တစ်လျှောက် ထိန်သေး၊ ကန်ကလေး၊ နွယ်ခွေ၊ ပွတ်စု၊ ကုန်းသာ၊ ကြို့လေး ပင် စသော ရွာများ ရှိသော်လည်း အချို့နေရာများတွင် တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ အလွန် အလှမ်းဝေး၏။

နံနက်ခင်းမှသည် ညနေ(၅)နာရီ လောက်အထိ သွားလာသူများ မပြတ် လတ်သဖြင့် တစ်မျိုးတစ်ပုံ အားရှိသေး သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ အခက်အခဲ ဒုက္ခကြုံတွေ့လျှင် အကူအညီတောင်း ရန် လွယ်ကူနိုင်၏။

ညနေ(၃)နာရီ ကျောင်းဆင်းတိုင်း ဦးဝင်းညွန့်အချိန် သိပ်မဖြုန်းဘဲ အိမ် တန်းပြန်တတ်သည်။

ရာသီဥတုသာယာချိန်၌ ဆိုင်ကယ် မောင်းချိန် သိပ်မကြာသော်လည်း (၉)မိုင်ခန့် ခရီးအတွင်းဝယ် ဆိုင်ကယ် ဟူသည့် စက်တပ်ယာဉ်က အမြဲတမ်း ကောင်းမွန်နေမည်ဟု ပြောမရ။ ဘီး ပေါက်ချင် ပေါက်နိုင်သကဲ့သို့ စက် လည်း ချွတ်ယွင်းမှု ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤသို့သော အခြင်းအရာများကို

ထည့်သွင်းစဉ်းစား၍ အချိန်ရှိတုန်း မြန်မြန်ပြန်ရသည်။ သည်အထိ အပေါင်းအသင်းများက အိမ်မပြန်စေ ချင်၍လား၊ တကယ်လက်တွေ့ ထူခြား ဖြစ်ရပ်များကြောင့် စိုးရိမ်၍လား မပြော တတ်။ နွယ်ခွေရွာအလွန် နတ်စင် အနီး လမ်းကွေ့နှင့် တံတားလေး သည် နာမည်ကြီးသည်ဟု ဆို၏။

ညနေ မှောင်ရီပျိုးချိန်၌ သရဲခြောက် ခံရတတ်သကဲ့သို့ ထူးဆန်းသည့် မတော်တဆမှုများလည်း ဖြစ်တတ် ကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ သိရပြန်သည်။ သို့သော် အသေးစိတ်ကိုတော့ ဦးဝင်းညွန့် မေးမကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

တစ်နေ့ညနေတွင် ခါတိုင်းကဲ့သို့ ကျောင်းဆင်းဆင်းချင်း ဦးဝင်းညွန့် အိမ်တန်းပြန်ခဲ့သော်လည်း မောင်းလာ သော ဆိုင်ကယ်က အစိုးမရသော အနတ္တသဘောကို ပြလေပြီ။

နံနက်က အကောင်းကြီးသား ဆိုင်ကယ်သည် ကုန်းသာနှင့် ပွတ်စု ရွာကြား လမ်းပေါ်တွင် ထိုးရပ်သွား သည်။ ရွာမနီး ဆိုင်မနီး နေရာဖြစ်၍ ဆိုင်ကယ် အချိန်မီ ပြန်ကောင်းရေး စဉ်းစားရသည်။

မတတ်သာသည့်အဆုံး ပါလာ သော ဝှလေးများဖြင့် ဟိုလုည့်ဒီလုည့် လုပ်ကြည့်သည်။ စက်နိုးကြည့်တော့ အဆင်မပြေ။ ပလပ်မိုင်းကပ်သည် ထင်၍ ဖြုတ်ဆေးကြည့်သည်။ ပြန် တပ်ပြီး စက်နိုးလိုက်သောအခါ ခဏ စက်နိုးပြီး ပြန်ရပ်သွားသည်။

ဆိုင်ကယ် ပြင်ရင်းပြင်ရင်းနှင့် နေရောင်က အတော်ညိုသွားပြီ။ အကူ အညီတောင်းရန် လူကြည့်သော်လည်း အသွားအလာ ပြတ်စပြုနေပြန်၍ အကူအညီတောင်းရမည့် လူမမြင် ဆိုင်ကယ်က ဒီအတိုင်းဆို ဆီလိုင်း

တစ်ခုလုံး ဖြတ်ဆေးမှ ရမည်ထင်သည်။

ဦးဝင်းညွန့်၏ ဆိုင်ကယ်သည် ခါတိုင်းလည်း ဆီကြေးပိတ်ဖူး၏။ ယခုလည်း ကြေးများ တောက်လျှောက်ပိတ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အချိန်လင့်လာပြီဖြစ်ရာ လင်းလင်းကျင်းကျင်း

ပြန်သွားရချိန်တွင် မည်သို့မျှ မခံစားမိသော်လည်း ယခုလို မှောင်စပျိုးလာချိန်ကား ယောက်ျား ရင့်မကြီး ဖြစ်လင့်ကစား ကြောက်စိတ် ဝင်မိသည် အမှန်။

အရေးအကြောင်းဆို လူလူချင်းက တောင်းပန်သင့်တောင်းပန် တောင်းပန်မရလည်း ပြန်ချနိုင်သေးသည်။ ဝိညာဉ်လောကတို့ ပရလောကတို့ ဆိုသည်မှာ အခက်သား။ ဘာကိုမှ မြင်ရကြားရသည်မဟုတ်။

လှမန်း သူမန်း အချိန်မတော်ကျမှ ပျက်သည် ဆိုင်ကယ်ကို ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် တအားကနိန်းလိုက်၏။ ပိတ်နေသော ကြေးများ ရှုတ်တရက် ပွင့်သွား၍လားမသိ။ မထင်မှတ်ဘဲ ဆိုင်ကယ်စက်နှိုးသွားသည်။

စက်နှိုး ရလျှင်ရချင်း ဆရာဦးဝင်းညွန့်သည် လမ်းအမှောင်ကို ဆိုင်ကယ်မီးရောင်နှင့် ခွင်းရင်း ခပ်သွက်သွက် မောင်းထွက်ခဲ့သည်။

တာပွန်လမ်းတစ်လျှောက် နတ်တလင်းဘက်မှ မောင်းလာသော ဆိုင်ကယ်တစ်စီးသာ လမ်းမှာ တွေ့ရပြီးနောက် လူသွားလူလာ လုံးဝ မတွေ့ရတော့ပေ။

လမ်းဘေးဝဲယာ ဝန်းကျင်တွင် အမှောင်ထုက ကြီးစိုးလာပြီဖြစ်ရာ

ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ချ။ လမ်းပေါ်မှာသာ မိမိ ဆိုင်ကယ်မီးရောင်ကြောင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာ နှယ်ခွေရွာထိပ်မရောက်မီ နတ်စင်လမ်းကွေ့လေးသို့ ရောက်လာပြီမုန်း ဆရာဦးဝင်းညွန့် သတိပြုမိသည်။ ထိုနေရာသို့အရောက် ဦးဝင်းညွန့်စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အတွေးကြောင့်လားမသိ။ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ထသွား၏။

စိတ်ထဲ မသန့်သလို တစ်မျိုးကြီးခံစားရပြီး မောင်းလာသော ဆိုင်ကယ်လည်း အနည်းငယ်ခါသွား၏။ ဆိုင်ကယ်ဧကီကို သတိနှင့်ထိန်းပြီး ဆက်မောင်းခဲ့သော်လည်း ဦးဝင်းညွန့် စိတ်ထဲတွင် ဝန်းလေးတစ်ခုကြောင့် ဆိုင်ကယ်ဝပ်သွားသလို ထင်လိုက်မိသည်။

ဆိုင်ကယ်လေပေါင်လျော့၍ ဖြစ်မည်ဟုတွေးကာ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆိုလျက် အိမ်အရောက် ခပ်မြန်မြန်မောင်းခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်၍ ဆိုင်ကယ်လေပေါင် စစ်ကြည့်လိုက်တော့ လေပေါင်အပြည့် ရှိနေလေ

သည်။
ဆရာဦးဝင်းညွန့် အမောအပန်းဖြေ ရေချိုးပြီးတော့မှ စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားသည်။ ခဏကြာတော့ ညစာစားပြီး ဒီညတော့ စာရေးစာဖတ်ပင် မလုပ်နိုင်ဘဲ စောစောအိပ်ရာဝင်ကာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

* * *

ဦးဝင်းညွန့်ထံ တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသော လူငယ်တစ်ဦး ဆိုင်ကယ်စီး၍ ရောက်လာ၏။

‘ဆရာ ကျွန်တော့်ကို ဝင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ’

‘ဪ အေး ဝင်ခဲ့လေ’
ဆရာဦးဝင်းညွန့်က ဝင်ခွင့်ပေးသည်နှင့် လူငယ်က ညှော်ခန်းကုလား ထိုင်လွတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ဦးဝင်းညွန့်သည် လူငယ်ကို အကဲခတ်သလို အသာကြည့်မိ၏။

‘ဘာကိုစွဲရှိလို့လဲ ငါ့တူ’
‘ကျွန်တော် လမ်းမှာ ဆိုင်ကယ်မှောက်လို ရင်ထဲက တအားအောင့်နေတယ်။ အဲဒါ ဆော့ကို လိုက်ပို့ပေးပါလားခင်ဗျာ’

‘အို ဟုတ်လား... ဒါနဲ့ မင်း ဘယ်မှာနေလဲ၊ မင်း မိသားစုကို လှမ်းအကြောင်းကြားလို့ မလွယ်ဘူးလား’
ဆရာဦးဝင်းညွန့်မေးတော့ ခေါင်းခါလျက်...

‘ကျွန်တော်က တာပွန်အနီး ရွာတစ်ရွာကပဲ။ မိသားစုကို အကြောင်းကြားဖို့ အချိန်မရှိလို့ပါ။ ကျွန်တော့် ရင်ထဲက တအားအောင့်လာတယ် ဆရာရယ်’

နဂိုကတည်းက ကြင်နာစိတ် စာနာစိတ်ရှိသူ ဆရာဦးဝင်းညွန့် မနေသာတော့ပါ။ နောက်မှ သူ့မိသားစုလဲ မေးစမ်း အကြောင်းကြားပေးမည်။ အသက်က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မိမိ

တပည့်လောက်ဖြစ်၍ သနားစိတ်နှင့် အတူ လူငယ်အား ဆေးရုံလိုက်ပို့ပေး လိုက်သည်။

ဆေးရုံရောက်ရောက်ချင်း အရေး ပေါ်လူနာအဖြစ် ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းကို ဓာတ်မှန်ရိုက်စစ်ဆေးကာ ဝမ်းဗိုက်ကို မဖြစ်မနေ ခွဲစိတ်လိုက်ရသည်။

ခွဲစိတ်ခန်းအပြင်တွင် ဆရာ ဦးဝင်း ညွန့်တစ်ယောက်တည်း ရင်တမမနှင့် စောင့်နေ၏။ သူငယ်လေး အသက် ချမ်းသာရာရပါစေဟု ဆုတောင်းလျက် ရသမျှ ဘုရားစာများကို ရွတ်နေမိ သည်။

သုံးနာရီလောက်ကြာတော့ ခွဲစိတ် ခန်းတံခါး ပွင့်လာသည်။ ခွဲစိတ်ဆရာ ဝန်တစ်ဦး ထွက်လာ၏။

‘လူနာအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ဆရာ’

ဆရာဦးဝင်းညွန့်က သိလိုစောနှင့် မေးလိုက်သည်။

‘ဝမ်းနည်းပါတယ် ဆရာ၊ လူနာက အသည်းတစ်ခုလုံး ပြတ်ကျနေတဲ့အပြင် ကျောက်ကပ်တစ်လုံးလည်း ပျက်စီးနေ တာ။ တော်တော် ထူးဆန်းတယ်။ ကြိုးစားမှု ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ယက်လျှော့လိုက် ရပါပြီ’

ဆရာဝန်ကပြောပြီး တစ်ဖက် ဆောင်သို့ ကူးသွားသည်။ မကြာမီ ခွဲစိတ်ခန်းအတွင်းမှ တွန်းလှည်းစင် လေး ထွက်လာပါပြီ။

လူနာတင်စင်ပေါ်တွင် အသက်မဲ့ နေသော လူငယ်လေး၏ အလောင်းကို ပိတ်ဖြူလွှမ်းခြုံထားသည်။

ဝမ်းနည်းစိတ်နှင့်အတူ ဆရာ ဦးဝင်းညွန့်သည် ဖုံးထားသော ပိတ်ဖြူ ကို အသာလှန်ကြည့်လိုက်ရာ လူငယ် ၏ မှိတ်နေသော မျက်လုံးအစုံ ပွင့်လာ ပြီး...

‘ကယ်ပါဦး ဆရာရယ်’

ဟု ပါးစပ်မှ အသံထွက်လာသည်။

ဆရာဦးဝင်းညွန့်နောက်သို့ ခြေ တစ်လှမ်း တုံ့ခနဲ ဆုတ်မိသွားပြီး မျက်စိကို ယောင်၍ မှိတ်ထားလိုက် သည်။

‘ဖေဖေ ဖေဖေ’

သမီးဖြစ်သူ လာရှီးမှ ဦးဝင်းညွန့် လန့်နိုးသွားသည်။ ပြန်တွေးကြည့်မိ တော့ “ ဪ...ငါ အိပ်မက်နေတာပါ ကလား” ဟု သိလာသည့်တိုင် ရင်ထဲ မှာ ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်နေသေး သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းပြန်တက် ချိန် ဆရာဦးမြင့်သိန်းနှင့် တွေ့ပြီး အစုံအလင် မသိရသေးသော နွယ်ခွေ ရွာအလွန်လမ်းကွေ့မှ အဖြစ်ဆန်းများ ကို မေးကြည့်မိ၏။

ထိုလမ်းကွေ့ရောက်တိုင်း စိတ်ထဲ တစ်မျိုးခံစားရကြောင်း ပြောတော့ ဆရာဦးမြင့်သိန်းက...

‘အဲဒီနားမှာ ဟိုတလောက ဆိုင်ကယ်မှောက်တဲ့ အကြောင်းဆရာ အကြောင်းစုံ မသိသေးဘူးထင်တယ်’ ဟု စကားဆို၏။

‘မသိသေးဘူး။ ပြောပါဦးဆရာ ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ’

‘တာပွန်ဘက်က ဆိုင်ကယ်မောင်း လာတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် အဲဒီလမ်းကွေ့မှာ အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ လမ်းဘေးထိုးကျ မှောက်သွားတယ် တဲ့’

‘ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်သွားလဲ ဆရာ’

‘အပြင်ယန်အော်ရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် တော့ မတွေ့ရဘူးတဲ့ဗျ။ ဆေးရုံရောက်လို့ အရေးပေါ် ခွဲစိတ်ရတော့ အသည်းပြတ်ကျ နေပြီး ကျောက်ကပ်တစ်လုံးလုံး ပျက်စီး တာတဲ့’

‘ဗျာ’

ဆရာဦးဝင်းညွန့် မျက်လုံးများပြူး ကျယ်သွားလောက်အောင်ပင် အလွန် အံ့ဩသွားရသည်။ မိမိအိပ်မက်ထဲတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်နှင့် တိုက်ဆိုင်လွန်းစွာ တစ်ထပ်တည်း ကျနေသောကြောင့်ပင်။

နောက်မှ ဆရာဦးဝင်းညွန့် ပြန် စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ လမ်းတွင် ဆိုင်ကယ်စက် ချွတ်ယွင်းခဲ့သော ညနေက နွယ်ခွေရွာထိပ် ရောက်ခါနီး နတ်စင်လမ်းကွေ့ကို အဖြတ် စိတ်ထဲ မသိမသိနဲ့ ခံစားရမှု၊ ဆိုင်ကယ်စက် ခါသွားပြီး ဝန်လေးကြောင့် ဆိုင်ကယ် ဝပ်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားမှုများသည် သွေးရိုးသားရိုးတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ဟု သုံးသပ်မိသည်။

အကယ်၍ မကျွတ်လွတ်သေးသော သူတစ်ဦးဦးက လက်ရှိဘဝမှ လွတ် မြောက်လို၍ အိပ်မက်ဖြင့် သတိပေး အကူအညီ တောင်းလိုခဲ့သည် ဆိုပါ လျှင်...။

ဒုက္ခပစ်သိမ်း အေးငြိမ်းချမ်းသာ ပါစေ

ညွန့်ဝင်း(နတ်လလင်း)

အပ္ပမာဒသော

ဝဂ္ဂလောကသား

ဦးလေးငယ်
(လယ်တော်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
 သင်္ကြန်တွင်းအခါ
 သယံဇာတ ရုံးပိတ်ရက်၌
 စာရေးသူမှာ
 ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ရန်
 အတွက် သူငယ်ချင်း
 ဖြစ်သူ နေထိုင်သော
 ရှမ်းပြည်နယ်
 တောင်ပိုင်း
 ပင်းတယမြို့သို့
 သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။
 ပင်းတယမြို့မှ သူငယ်ချင်း
 ဖြစ်သူ၏ မိဘများက
 ရဟန်းဒကာ
 ခံပေးကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရဟန်း
 ဝတ်ကြရာဝယ်
 စုစုပေါင်း(၃)ဦးဖြစ်ကြပြီး
 အသက်(၂၁)နှစ်အရွယ်
 ဝန်းကျင်များ
 ဖြစ်ကြပါသည်။
 ကျန် သူငယ်ချင်း
 တစ်ဦးမှာလည်း ပင်းတယမြို့
 မှပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် စာရေးသူတို့မှာ သင်္ကြန်
 အကြိုနေ့မတိုင်မီ ပထမနေ့၌ ပင်းတယ
 မြို့ ကန်ဦးကျောင်းတိုက်တွင် ကိုရင်
 ကြီးဝတ်ကြပြီး ကျောင်း၌ပင် တစ်ည
 ကျိန်းစက်ကာ သင်္ကြန်အကြိုနေ့ နံနက်
 (၉:၀၀)နာရီအချိန်၌ ကန်ဦးကျောင်း
 အတွင်းရှိ သိမ်တော်၌ သိမ်ဝင်ကာ
 ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန် ပဉ္စင်း
 တက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထို့နောက် ပင်းတယမြို့မှ ရှင်
 ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအိမ်တွင် နေ့ဆွမ်း
 သုံးဆောင်ပြီး တရားဝင်ရန်အတွက်
 ပင်းတယမြို့နှင့် နှစ်မိုင်ကျော်ကျော်
 ဝေးသော မြင်းကျော်တရားရိပ်သာသို့

ကားဖြင့် သွားရောက်ကာ တရားဝင်
 ရောက် အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။
 စာရေးသူတို့ တရားလာဝင်သော
 နေရာမှာ ပင်းတယမြို့နှင့် ခန့်မှန်းခြေ
 (၂)မိုင်ကျော်ကျော်လောက် ဝေးသော
 မြင်းကျော်တရားရိပ်သာတွင်ဖြစ်၍ မိပ်
 သာမှာ ကုံလုံဆရာတော်ကြီးကျောင်း
 ၏ တောင်ဘက်စွေစွေတွင် ရှိပါသည်။
 တရားရိပ်သာမှာ မဟာစည်နည်း

ပိပဿနာတရားဖြစ်ပြီး လျောင်း၊ ထိုင်၊
 ရပ်၊ သွား၊ ဣရိယာပုတ်လေးပါးဖြင့်
 သက်သောင့်သက်သာ တရားအား
 ထုတ်ရပါသည်။ အိပ်နေစဉ် မှတ်၊
 ထိုင်ကာမှတ်၊ ရပ်လျက်မှတ်၊ လမ်း
 လျှောက်၍ မှတ်ခြင်းဖြစ်၏။
 တရားကျောင်းများမှာ အတောင်
 ပေါင်း (၉၀)ကျော်ရှိပြီး ထိုအဆောင်
 များမှာလည်း (၁)ဦးဆောင်မှ (၆)ဦး

ဆောင်ထိရှိ၏။

ဆွမ်း၊ ရေ၊ မီးအတွက် အဆင်ပြေ လှသည့်အပြင် အဆောင်များမှာလည်း ခြင်လုံဆန်ကာဖြင့် တိုက်ခန်းဆောင် များ ဖြစ်ပါသည်။ တချို့အဆောင် များမှာ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာတွဲလျက် ဖြစ်၏။

ဆွမ်းအတွက်မူ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် ရှင်များက ဆွမ်းချိုင့်များဖြင့် လာရောက် ပို့ပေးကြ၏။ တရားကျင့်ဆောင်ရွက် တွင် အဆောင်နေလူဦးရေ အရေ အတွက်ကို ကတ်ပြားလေးဖြင့် ချိတ်ဆွဲ ထားပေးပြီး လူဦးရေအရေအတွက် အလိုက် ဆွမ်းချိုင့်လာပို့ပေး၏။

ဥပမာ... လူ(၃)ဦးရှိပါက အဆောင် ရှေ့တွင် (၃)ဦးဟု ကတ်ပြားလေးဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားပြီး ဆွမ်းချိုင့်(၃)ချိုင့်ကို အပြင်မှ ခုံလေးတွင် လာပို့ပေးထား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဟင်းများမှာလည်း သက်သတ် လွတ်ဟင်းလျာများဖြစ်၍ အဆင်ပြေ လှပါသည်။ တရားစခန်းကို ရှမ်းပြည် နယ်၏ ချမ်းအေးသည့် နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ (၃)လသာပိတ်၍ ကျန်(၉)လလုံးဖွင့်ထားရာ ရပ်နီးရပ် ဝေးမှ မည်သူမဆို ဝင်ကြေးပေးရန် မလိုဘဲ လာရောက် အားထုတ်နိုင်ကြ ပါသည်။

ထိုမြင်းကျော်တောင်မှ ကြည့်မည် ဆိုပါက အရှေ့ဘက် တောင်အောက် ချိုင့်လေးတွင် ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတိရွာလေးဖြစ်သည့် ထယ်သွန်းရွာ လေးကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အဝေးမှ ဘော်ဆိုင်၊မြို့လေး ကိုလည်း ညအခါ မီးရောင်စုံများဖြင့် လှပစွာ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ မြောက် ဘက်၌ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းမှ ရွှေရောင်တောက်တောက်

စေတီကြီးများကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးတွေ့ နိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် အနောက်ဘက်၌ ညအခါ တွင် ပင်းတယမြို့နှင့် ရွှေဥမင်လိုဏ်ဂူ ဘုရားမှ ရောင်စုံမီးရောင်များနှင့် တောင်ပေါ်ရွာလေးများမှ မီးရောင်စုံ များကိုလည်း လှပစွာ တွေ့မြင်နိုင်ပါ သည်။

တရားအားထုတ်ချိန်များကိုမူ အချိန် ပြည့် သတ်မှတ်ပေးထားပြီး ညနေ(၃) နာရီမှ (၅)နာရီထိ ဧကျောင်းထိုင် ဆရာ တော်မှ တရားပြပေး၏။ ကျန်အချိန် များ၌ မိမိဘာသာ အားထုတ်ယူရပါ သည်။

ထိုသို့ တရားအားထုတ်ရာ၌ စာရေး သူမှာ ညဘက် (၁၀)နာရီကျော်ချိန် များ၌ အမြဲလိုလို စကြံလျှောက် တရား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။

မည်သို့ဆိုသော် ထိုအချိန်များ၌ တခြားသော ယောဂီများ အသီးသီး အိပ်ရာဝင်ကုန်ကြပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ် ပါ၍ လူခြေတိတ်ချိန် ထိုအချိန်များ၌

တရားအားထုတ်၍ လွန်စွာ ကောင်းလှ ပါသည်။

ဤသို့လျှင် စာရေးသူ တရား အား ထုတ်ရာ (၃)ရက်မြောက်ည၌ ဖြစ်ပါ သည်။ စာရေးသူမှာ ညစဉ် ပြုနေကျ ထုံးစံအတိုင်း ည(၁၀)နာရီကျော်ချိန်၌ တခြားသော ယောဂီများသည်လည်း အိပ်စက်ကုန်ကြပြီဖြစ်၍ တစ်ပါးတည်း ထ၍ စကြံလျှောက်ကာ တရားအား ထုတ်၏။ စာရေးသူနှင့် တစ်ဆောင် တည်းနေ သူငယ်ချင်းဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးမှာ လည်း ကျိန်းစက်နေကြပြီ ဖြစ်၏။

စာရေးသူတစ်ပါးတည်း ပေ(၁၀၀) လောက်ရှည်သော စကြံလျှောက်လမ်း တွင် အမှတ်တရားဖြင့် စကြံလျှောက် နေမိသည်။

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်း ကျင်ကြောင့် တရားမှတ်၍ အဆင်ပြေ လှ၏။ ညအချိန်မှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ် သက်နေပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင် တော ထဲမှ ညငှက်ဆိုးအော်သံများကိုတော့ ကြားနေရပါသည်။

ဤသို့လျှင် အမှတ်တရားဖြင့် စကြံ လျှောက်ရင်း အချိန်မည်မျှကြာသွား သည်မသိ သန်းခေါင်ကျော် အအေး ဓာတ်ပင် ဝင်ရောက်လာပြီ။ ခန့်မှန်းခြေ (၁၂)နာရီကျော်ချိန်လောက်ရှိမည် ထင် ၏။

ထို့ကြောင့် အမှတ်တရားကို မပျောက်ပျက်အောင် ကြိုးစားစုစည်း၍ ညအိပ်ရာဝင်ရန်အတွက် အပေါ့အဖိုး သွားရန် ကုဋီ(အိမ်သာ)သို့ အရင်သွား ခဲ့ပါသည်။

ကုဋီသို့ အမှတ်တရားဖြင့် ဖြည်း ဖြည်းလျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ယောဂီများ၏ ကုဋီမှာ ယောဂီအောင် များ၏ အနောက်ဘက် ဝေးအောင် တွင် ရှိပါသည်။

ကုဋီ၏အနောက်ဘက်၌ ဘေးပတ် ဝန်းကျင်ကျေးရွာများ၏ တောင်ယာ ကွက်များ ရှိပါသည်။

ကုဋီ၏ ကျောင်းခင်းထဲမှ ဘေးပတ် ဝန်းကျင်များတွင်မူ ကျောင်း၏ သရက် ပင်ပျိုများဖြင့် အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင် ချိ နေ၏။

ကုဋီ၏ အနောက်ဘက် ယာတော များထဲမှ ပင်စိမ်းသီးပင်များ၊ ထင်းရှူး ပင်များမှာ ညင်သာစွာ တိုက်ခတ်နေ သော လေပြည်နုနုလေးနှင့်အတူ အလိုက်သင့် ယိမ်းခွဲနေ၏။

ကုဋီရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ စာရေးသူ အသာမျက်လွှာပင့်၍ ကုဋီ အား ကြည့်မိသည်။ ကုဋီမှာ စုစုပေါင်း (၄)ခန်းဖြစ်ပြီး ကျားနှစ်ခန်း၊ မ၊ နှစ်ခန်း ဖြစ်ပါသည်။

ပျဉ်ထောင်ကုဋီဖြစ်ပြီး ရေနံချေး သုတ်ထားသဖြင့် မည်းနက်နေ၏။ မိုနံ ပျူပျူ လရောင်အောက်တွင် အိမ်သာ (၄)ခန်းတွဲအဆောင်မှာ အရပ်ကြီး ဖြတ် ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိ၏။

ဤသို့လျှင် တောင်ဘက်တွင်ရှိ သော ယောက်ျားအိမ်သာနှစ်ခန်းမှ အစွန်ခန်း ပိတ်နေသဖြင့် ကျန်တံခါး ပွင့်နေသောအခန်းသို့ စာရေးသူ ဝင် လိုက်သည်။

ထို့နောက် အပေါ့အပါးစွန့်ကာ အမှတ်တရားဖြင့် ပြန်လည်ထွက်မည် အပြု ဘေးမှ တံခါးပိတ်နေသည့် ယောက်ျားလေး အိမ်သာခန်းမှ ကျီခနဲ တံခါးပွင့်သံကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

တခြားယောဂီတစ်ဦး ကုဋီဝင်နေရာ မှ ပြီးသည်အထင်ဖြင့် စာရေးသူမှာ လည်း ကုဋီ၏တံခါးကို ထိုအသံ၏ နောက်တစ်ဆက်တည်း ဖွင့်လိုက်၏။

ထို့နောက် တံခါးဖွင့်သံကြားရာ ဘေးအခန်းသို့ အသာအယာစောင်းငှ့

ကြည့်ရာ တံခါးဖွင့်နေသော်လည်း မည် သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ထွက်သွား ခြင်း မတွေ့။ လေတိုက်၍ အလိုလို ပွင့် လာသည်ကို ဆိုရသော်ငြားလည်း စာရေးသူလာစဉ်က တံခါးမှာ စီနေ အောင်ပိတ်နေပြီး တံခါးမှာလည်း ပျဉ် ချပ်ကြီးများဖြင့် လုပ်ထားသော တံခါး ဖြစ်၍ လူအားနှင့်ပင် အတော်ဆွဲ ဖွင့်ရပါသည်။

လေတိုက်၍ တံခါးပွင့်သည်ဟု ဆို သော်လည်း ထိုအချိန် လေပြည်နုနု လေးများ ညင်သာစွာ ဝှေ့တိုက်နေပါ သည်။

ဤသို့လျှင် စာရေးသူမှာလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ဆက်တွေးမနေ တော့ဘဲ ရာသီဥတု အနည်းငယ် အေး နေသဖြင့် သက်န်းစတိုကို ခန္ဓာကိုယ်၌ သိုင်းခြုံတွယ်ပတ်ကာ တစ်လှမ်းခြင်း အမှတ်ဖြင့် ဆက်ထွက်လာခဲ့၏။

မှတ်မှတ်ရရ စာရေးသူ ခြေလှမ်း (၅)လှမ်းမြောက်သော အချိန်၌ အနောက်မှ လူလောက်အရွယ် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ပုံစံ လိုက်လာ သည်ဟု သတိထားမိ၏။

ထိုအကောင်၏ ပုပ်အဲ့အဲ့ ညီစွေစွေ အနံ့က လေပြည်နုနုလေးများ ထွေတိုက်

နေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို လွှမ်းခြုံ လိုက်၏။

စာရေးသူမှာလည်း အမှတ်တရား ဖြင့် အာရုံစုစည်းထားသော်ငြားလည်း ကြည်သီးမြန်းဖြန်း ထသွားခဲ့၏။

ထို့နောက် အနောက်မှ တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ဖြစ်ပါက မိမိအား အန္တရာယ်ပြုမည်ကို စိုးရိမ်လာကာ အနောက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့် လိုက်ရာတွင် မည်းမည်းသဏ္ဍာန် ကုန်း ကုန်းကွဲကွဲဖြင့်ဟု ထင်ရသော အရာ တစ်ခု ဆတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွား၏။ မည်သည့်အရာမှန်း သေသေချာချာပင် မမြင်လိုက်ရပါပေ။

ထို့နောက် ရှေ့သို့ ပြန်လှည့်ကြည့် ချိန်၌ စာရေးသူနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူ လေးဖက်ထောက်ထားသဏ္ဍာန် မသဲကွဲသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်အရာ တစ်ခုကို ထပ်မံ တွေ့ရပြန်ပါသည်။ ထိုအကောင်ရှိနေသည်လား၊ မရှိသည် လား သဲသဲကွဲကွဲပင် မြင်ရပါပေ။

ထိုအချိန် စာရေးသူ၏ အမြင်အာရုံ မှာ ထူးထူးခြားခြား မှုန်ဝါးလျက်ရှိ၏။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ထိုအကောင် ကြီး၏ ပုပ်အဲ့အဲ့ ညီစွေစွေအနံ့က ထို အကောင်ရှိကြောင်းကို သက်သေပြ နေပါသည်။

ထိုအကောင်၏ ပုံစံကြည့်ရခြင်းအား ဖြင့် ပရလောကသားတစ်ဦးဖြစ်မည် ဖြစ်ပြီး တရားလာအားထုတ်ကာ ကောင်းမှုလုပ်နေသော စာရေးသူ အား ရန်ပြုလိုခြင်းတော့ ဟုတ်မည်မထင် အကူအညီတောင်းလိုခြင်းသာ ဖြစ် မည်ဟု စာရေးသူ ယူဆခဲ့၏။

ထို့နောက် စာရေးသူမှလည်း ကြောက်နေသောစိတ်များကို ထိန်းချုပ် ၍ မျက်စိစုံမှိုတံပြီး နှုတ်မှ နှစ်ကို ပိတ်ကြား အသံထွက်၍ စာရေးသူ ပြုံးပြခဲ့သမျှ

ကောင်းမှုကုသိုလ်အစုစုတို့အား ထို အကောင်ကြီး (ပရလောကသား)အား ထပ်တူထပ်မျှ အမျှပေးဝေလိုက်ပါ သည်။

အမျှဝေပြီး စာရေးသူ မျက်စိဖွင့် ကြည့်သောအခါ ထိုပရလောကသား မရှိတော့ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း လပြည့်ခါနီး လမင်းကြီး၏ အလင်း ရောင်ကြောင့် အတော် လင်းလက်နေ ၏။ လေပြည်အေးအေးလေးများ ကလည်း ညင်သာစွာ ဝှေ့တိုက်နေဆဲ ပင်။

စောစောက ပုပ်အဲ့အဲ့ ညှီစွေစွေ အနံ့မှာလည်း ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက် သွားခဲ့လေပြီ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှာလည်း ယောဂီဆောင်သို့ပြန်ကာ အိပ်ရာဝင်၍ စောစောက တွေ့ခဲ့ရသော ပရလောက သားအကြောင်း စဉ်းစားကာ အိပ်စက် လိုက်ပါတော့သည်။

စာရေးသူ နှစ်ဦးကစွာ အိပ်မပျော်

ခင်စပ်ကြားအချိန်၌ အိပ်မက်၊မက်ပါ သည်။ ထိုအိပ်မက်မှာ အပြင်တွင် ဖြစ်နေသည့်အလား ခံစားမိ၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် စာရေးသူ ဗြိတ္တာဟု ထင်ရသော အမည်သဏ္ဍာန် သဲကွဲ ခြင်းမရှိသည့် သူတစ်ဦးမှာ စာရေးသူ၏ ခြေဖဝါးထိအောင် စာရေးသူအား ဦးချ ကန်တော့ကာ မြင်ကွင်းထဲ အလိုလို ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

စာရေးသူလည်း အိပ်မက်မှ နိုးလာ ပြီး အသေအချာ စဉ်းစားသုံးသပ် ကြည့်သောအခါ ထိုမကျွတ်မလွတ် သည့် ပရလောကသား ဗြိတ္တာဟု ထင် ရသောသူမှာ စာရေးသူ ကုဋိသွားစဉ် စာရေးသူအား အမျှတောင်ခဲ့ကြောင်း ယခု ကျွတ်လွတ်သွား၍ စာရေးသူအား ကျေးဇူးတင်ကာ လာနှုတ်ဆက်သွား ခြင်းဖြစ်မည်ဟု စာရေးသူ သိခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ အမျှပေး ဝေမှုကြောင့် ကျွတ်လွတ်သွားခြင်း ကြောင့် စာရေးသူမှာ အတိုင်းမသိ

ဝမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူ တွေ့ကြုံခဲ့ရ သော ဖြစ်ရပ်အတွက် လွန်စွာ အံ့ဩခဲ့ ပြီး စာရေးသူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထိုသို့ မကျွတ်လွတ်သေးသည့် ပရလောက သားများ များစွာရှိနေကြောင်း စာရေး သူ ယုံကြည်မိခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည် ထိုနေ့ မှစ၍ ဘုရားဝတ်ပြု၊ အမျှအတန်းပေး ဝေသည့်အခါတိုင်း မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပရလောကသား များအတွက် အမျှအတန်းကို အသံ ကျယ်ကျယ် ပေးဝေနေမိပါတော့ သည်။

(စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် ဖြစ် ပါသည်)

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစား လျက်...

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ လေထိဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများ အား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၀၉
အောက်တိုဘာလ + ၁၀
ခုနှစ် ၂၀၁၄

$$\frac{၂၃၃၃}{၂၃၃၃} = ၁၀ = ၂$$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၂) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၂၊ ၃၊ ၄၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၁၂၊ ၃၊ ၄ ဂဏန်းများကို သာ ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

၈...ဆုံး၊ ၈...ဆုံး၊ ၈...ဆုံး၊ ၈...ဆုံး

၁...၁ ၂...၁ ၃...၁ ၄...၁
၁...၂ ၂...၂ ၃...၂ ၄...၂
၁...၃ ၂...၃ ၃...၃ ၄...၃
၁...၄ ၂...၄ ၃...၄ ၄...၄
၁...၈ ၂...၈ ၃...၈ ၄...၈

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၁၂၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ် ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “ထ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါ က (၁၀+၂+၈+၁+၄) = ၈ ဂဏန်း ရ သည်။ သို့ဖြစ်၍ “၈” ဂဏန်းလည်း အားကောင်းပါသည်။ ပစ်ပယ်၍မရပါ။

၈... ဆုံး

၁... ၁ ၂ ၃ ၄ ၈
၂... ၂ ၃ ၄ ၈ ၁
၃... ၃ ၄ ၈ ၁ ၂
၄... ၄ ၈ ၁ ၂ ၃

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ တန်ခိုးကြီး ရှေးဟောင်းစေတီတော် တစ်ဆူဆူ၏ ရင်ပြင်တော်ကို (၃)ရက်တိတိ သန့်ရှင်း ရေး လုပ်ပေးပါ။ ပြီးပါက မိမိဓမ္မနဲ့ အရပ်ထောင့်တွင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် မိမိသက်ဓမ္မ ဝိပဿနာပုဏ္ဏားပေးပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် အနီးအနားမှ မကျန်းမာသူအတွက် ဆေးဝါး အဟာရ တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်း ပေးပါ။ ပြီးမှ ထိကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးဂဏန်း

◆ ၁၂၃၃၃၈ ◆ ၃၈၈၅၃
◆ ၇၃၂၂၀၂

ထိကံ ပွင့်ပါစေ
ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

ဆည်တော်လေး တောစမ်းချောင်းတွင်
ပုဆိုးမပါဘဲ ရေချိုးခဲ့သောကြောင့်
အဟိခတ်ခဲရသော
သားအပဒုတိယ

ခို (အမရပူရ)

လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်
နှင့် သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများသည်
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ကြီး
မြို့နယ်ရှိ တာဝန်ကျောင်းတိုက်တွင်
ကထိန်ပွဲသွားပြီးနောက် ရွှေစာရံဘုရား
ကို သွားရောက်ကြပါသည်။
ရွှေစာရံဘုရားကို ဖူးပြီးအပြန်တွင်
ဆည်တော်လေးသို့ ဝင်ကြပါသည်။
ဆည်တော်လေးသည် ပြင်ဦးလွင်
အတက်အစ ကျောက်မီးရွှာနားတွင်
ရှိပါသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် တောင်တန်းပြာ
စိမ်းစိုနေသော သစ်ပင်များ စီးဆင်းနေ
သော စမ်းရေအေး ကောင်းကင်ပြင်တို့
နှင့် တောင်ခြေ အပန်းဖြေစခန်းငယ်
လေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။
ဆည်တော်လေး အဝင်ဝတွင်
ဆည်တော်သခင်မနတ်နန်း ရှိပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သခင်မလေး
ကို အရိုအသေပန်းများ၊ ပိုက်ဆံများ
ဆက်ကြပါသည်။ သခင်မလေးသည်
(၁၆)နှစ်အမျိုးစင်အရွယ်ဖြစ်ပြီး မျက်နှာ

လေးမှာ ဝင်းဝါလှပနေပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး အမှားရှိပါက
လည်း ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်
ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ အပန်းဖြေ
လာသူများသည် ဆည်တော်ရေတွင်
ရေကူးသူများ၊ ရေချိုးသူများ၊ ကား
ကျွတ်စီးသူများ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်သူများ
အနေဖြင့် စည်ကားနေပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ရေထဲဆင်း၍
ဓာတ်ပုံများ အမှတ်တရရိုက်ပြီး စား
သောက်ဆိုင်သို့ သွားကြပါသည်။

ကျွန်မသည် ရေကစားနေသူများကို ကြည့်ရင်း ကျွန်မငယ်စဉ်က ဆည်တော်သခင်မလေးနှင့် ထင်းခုတ်သွားခဲ့သည့် သားအဖနှစ်ယောက်အကြောင်းကို သတိရလိုက်မိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၀)ခန့်
က ကျွန်မတို့အိမ်နှင့် မနီးမဝေးမှ သားအဖနှစ်ယောက်သည် နွားလှည်းဖြင့် ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် ဆည်တော်လေးတောတွင်းသို့ ထင်းခုတ်သွားကြပါသည်။

နံနက်စောစော ဆည်တော်လေးတောတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ထင်းများ၊ ဝါးများ ခုတ်ရင်း နေ့လယ်ပိုင်းသို့ ရောက်လာပါသည်။

ထင်းခုတ်နေရာနှင့် မနီးမဝေးတွင် စမ်းချောင်းလေးသည် စီးဆင်းနေပါသည်။ တောတွင်းတွင် သားအဖနှစ်ယောက်သာရှိပြီး မောပန်း၍ ချွေးများလည်း ထွက်နေကြပါသည်။

သားမှ ဖခင်ကို ရေချိုးချင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ ရေချိုးရန်အတွက် ပုဆိုးအပိုလည်း ယူမလာခဲ့ကြပါ။ ကိုယ်တွင် ဝတ်လာသော ပုဆိုးသာ ပါလာပါသည်။

တောထဲတွင် သားအဖနှစ်ယောက် သာရှိ၍ အဝတ်မပါဘဲ စမ်းချောင်းရေကို ချိုးလိုက်ကြပါသည်။

စမ်းချောင်းရေကို ချိုးပြီး ဝတ်လာသော အဝတ်များကို ပြန်ဝတ်လိုက်ကြပါသည်။ သားအဖနှစ်ယောက် ထမင်းစားပြီး ထင်းများ ဆက်ခုတ်လိုက်ကြပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် ပြန်လာခဲ့ပြီး ညခိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန်ရောက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သားအဖနှစ်ယောက်လုံး ဖျားနာကြပြီး တိုင်းရင်းဆေးများ တိုက်သော်လည်း မသက်သာပါ။ ညပိုင်းတွင် ကိုယ်အပူ

ချိန်များ တက်လာပြီး သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေကြပါသည်။

ညဉ့်သန်းခေါင်လောက်တွင် ဖခင်သည် မပီမသ ကြောက်စရာအသံများဖြင့် ရုန်းကန်အော်ဟစ်နေပါသည်။ နံနက်လင်းသောအခါ ဖခင်သည် သတိလက်လွတ် အော်ဟစ်ရင်း သေဆုံးသွားပါသည်။

ထိုအခါ ဆွေမျိုးများက ချက်ချင်း ဆည်တော်လေးမှ ပြန်လာပြီး သေဆုံးသွားသဖြင့် နတ်မကြိုဇာန်သော အမှားများ လုပ်လာခဲ့သည်ဟု ထင်မြင်ကြပါသည်။

နတ်ကတော်တစ်ဦးထံ သားအဖနှစ်ဦး၏ နေ့နံဖြင့် နတ်မေးကြရာ ထူးဆန်းစွာ ထင်ထားသည့်အတိုင်း နတ်ကတော်ကို ဆည်တော်သခင်မလေး ဝင်ပူးပါသည်။

သားအဖနှစ်ယောက်သည် ဆည်တော်သခင်မလေးပိုင် ဆည်တော်တောတွင်း စမ်းချောင်းတွင် ပုဆိုးမပါဘဲ ရေချိုးသဖြင့် သခင်မလေး အရှက်ရခဲ့ပါကြောင်း ပြောပါသည်။

အသက်ကြီးသော ဖခင်သည် အသိတရားကင်းမဲ့ အရှက်ကင်းမဲ့စွာ ဆန်လေးစား မြူးလုပ်ခဲ့သဖြင့် အသက်ထည်အထိ မြူးလုပ်လိုက်ကြောင်း သားထံသည် ယင်းကိစ္စကို ပြောပြီး ဝေဖန်လျက် အသက်ထည်အထိ မလုပ်ရသေးကြောင်း ဝင်ပူးပြောဆိုသည်။

သားငယ် အသက်ဆက်ရှင်လိုလျှင် ကန်တော့ပွဲနှင့် တောင်းပန်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး နတ်ကတော်ထံမှ သခင်မလေး ထွက်သွားပါတော့သည်။

ထိုအခါ မိသားစု ဆွေမျိုးများသည် သခင်မလေး ကျေနပ်သည်အထိ လက်ဖက်ပွဲ အုန်း၊ ငှက်ပျောက်နံတော့ပွဲ၊ ရေစင်ကြေး၊ သပြေပန်း၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်း ဖယောင်းတိုင်တို့ဖြင့် သား

ငယ် အမှားများကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန် ကန်တော့ကြပါသည်။

ထိုသို့ ကန်တော့ပွဲဖြင့် တောင်းပန်ပြီးနောက် သားငယ်သည် လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်လာပါသည်။

သားငယ်ကို မိခင်နှင့် ဆွေမျိုးများက “**ဆည်တော်တောတွင် ထင်းခုတ်ရင်း ဘာတွေ့လုပ်ခဲ့သလဲ**”ဟု မေးကြပါသည်။

နတ်ကတော် ပြောသည့်အတိုင်း ဆည်တော်လေးစမ်းချောင်းတွင် သားအဖနှစ်ယောက် ပုဆိုးမပါဘဲ ရေချိုးခဲ့ကြောင်း ပြန်ပြောပြပါသည်။

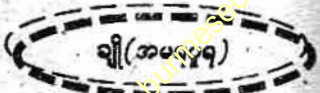
သားငယ်သည် တောတွင်းတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိ၍ အဝတ်မပါဘဲ ချိုးခဲ့သည်ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်မသည် ထင်းခုတ်သမား သားအဖနှစ်ယောက် အကြောင်းကို တွေးရင်း နတ်မကြိုဇာန်သော အပြုအမူများကို ပြုပါက အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်း သိရှိခဲ့ပါသည်။

တောတောင်များတွင် ရောက်ပါက ဆိုင်ရာနယ်ရှင်များကို မေတ္တာပို့ပြီး သွားလာနေထိုင်ပါက အန္တရာယ်ကင်းနိုင်ပါသည်။ အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် အပြောအဆို အပြုအမူများကို ရှောင်၍ ချစ်ခင်စောင့်ရှောက်အောင် ရှိသောစွာ ပြုမူနေထိုင်ပါက စောင့်ရှောက်ကြပါသည်။

ယနေ့ပြုခဲ့သော ကထိန်အလှူဒါနများနှင့် ရွှေစာရံတုရားကြီး လှူခဲ့သော ဒါနများကို ဆည်တော်သခင်မလေးအား အမျှပေးဝေခဲ့ပါသည်။

အမှန်တကယ်ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာသန်းစိန်
(နတ်ကန်)

သစ်ပင်များတွင် ပိုတင်းနေထိုင်ကြ
သော နတ်များကို ရုက္ခစိုးနတ်ဟူ၍
ခေါ်ကြပါသည်။ ထိုရုက္ခစိုးနတ်များ
သည် မိမိတို့အား
မေတ္တာနှင့်
ဆက်ဆံသူ
မှန်သမျှကို
စောင့်ရှောက်
ကူညီတတ်သကဲ့သို့
မိမိတို့၏ အပင်ကို
ခုတ်လှဲသူများ၊
မိမိတို့ နေထိုင်ရာ
အပင်အောက်တွင် အပေါ့အပါးသွားမိ
သူများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဒုက္ခပေးတတ်
ကြပါသည်။

ရုက္ခစိုးနှင့် ပတ်သက်သည့် စာရေး
သူ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်များကို
တင်ပြလိုပါသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပျော်
ဘွယ်မြို့နယ်၊ စမ်းချောင်းတောရွာ
မှာ စာရေးသူ၏ ဇာတိဒေသ ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုစမ်းချောင်းတောတွင်
ကိုအောင်ဝင်းနှင့်မောင်ဇွေတို့လင်မယား
နှစ်ယောက် ရှိလေသည်။ ထိုလင်မယား

သစ်ပင်ကြီးလျှင် သတိထွဋ်

နှစ်ယောက်စလုံးက ဘုရား၊ တရားကို
အမြဲမပျက် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြ
သည်။

သူတို့ နေထိုင်ရာ ခြံစင်ကြီးတစ်ခု
အလွန်ကြီးမားသော မှန်ကည်မင်ကြီး
တစ်ထပ်ရှိလေသည်။ ကိုအောင်ဝင်းတို့
လင်မယားသည် မှန်ကည်မင်ကြီး၏

ထိပ်ညွှန်ကို သစ်သားပြားများဖြင့် တပ်
လျက် သံဖြင့် ရိုက်ကာ နတ်ဆင်ကလေး
တစ်ခု ခြံလှုပ်သွားထားပါသည်။

နံနက်ခင်းနှင့် ညနေချိန်များတွင်
သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဗုဒ္ဓ
တော်ကလေးသို့သွားကာ သေဘက်
တော်ရေ ဆီမီး၊ ပန်း၊ အလင်းတိုင်နှင့်

မုန့်ပဲသရေစာများကို တင်မြှောက်ပ၊ သပူဇော်လေ့ရှိသည်။

သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များမှာ ထိုမန်ကျည်းပင်ကြီးတွင် နေထိုင်သည့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဆီမီးပူဇော်နိုင်ရန် အလင်းတိုင်ပေးခြင်း၊ ဘုရားတင်ရန် သောက်တော်ရေနှင့် မုန့်ပဲသရေစာများ ပေးလှူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပေးလှူသောကြောင့်လား မသိပေ။ ကိုအောင်ဝင်းတို့ လင်မယားမှာ စီးပွားရေး အဆင်ပြေလာပြီး ကုန်တင်ကားတစ်စီး ဝယ်နိုင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ ကောင်းလာသဖြင့် လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ကာ မိတ္ထီလာမြို့တွင် အိမ်နှင့်ပိုင်း ဝယ်လိုက်ပြီးနောက် မိတ္ထီလာမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။

စမ်းတောရွာရှိ သူတို့နေထိုင်ခဲ့သော အိမ်နှင့်ပိုင်းကို သူ၏နမူနာဖြစ်သူ မဝင်းရီအားပေးခဲ့လေသည်။

မဝင်းရီ၏ယောက်ျား ကိုဘမောင်မှာ အရက်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူတို့တွင် ခုနစ်နှစ်အရွယ် မမြဝင်းဆိုသော သမီးငယ်လေးတစ်ယောက် ရှိလေသည်။

သူတို့သည် ဘုရား၊ တရားမှန်းလည်း မသိ၊ ဘာသာတရားကို လိုက်စားရကောင်းမှန်းလည်း မသိကြပေ။ ကိုဘမောင်မှာ ညနေတိုင်းလိုလို အချိန်ပြည့် မူးရူးကာ ဆီဆိုနေတတ်သည်။

တစ်နေ့တွင် သူတို့၏သမီး မမြဝင်းမှာ စင်တော် ပြုလုပ်ပေးထားသည့် မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်တွင် အပေါ့သွားမိသဖြင့် သူ၏ ပါးစပ်တစ်ခြမ်းမှာ ရွဲစောင်းနေလေသည်။ ဆေးဆရာများ ခေါ်၍ ကုသသော်လည်း မပျောက်သဖြင့် နားလည်တတ်ကျွမ်းသူ ဆရာ

ကိုခေါ်၍ မေးရပါသည်။

ထိုဆရာ၏ ပြောပြချက်အရ မိမိတို့ပိုင်းအတွင်းရှိ မန်ကျည်းပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်က သူ၏ အပင်အောက် အပေါ့အပါးသွားသဖြင့် မကျေနပ်၍ ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူကျေနပ်အောင် သွားရောက် တောင်းပန်တိုးလျှိုးမှ ထိုဝေဒနာပျောက်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ထိုစင်တော်ကလေးသို့ သွားကာ မုန့်ပဲသရေစာများနှင့် တင်မြှောက်ပ၊ သကာတောင်းပန်လိုက်သဖြင့် ပါးရွဲနေသော ဝေဒနာမှာ ပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို မဝင်းရီ၏ ယောက်ျားအရက်သမား ကိုဘမောင်က လက်သင့်မခံပေ။ သူက နတ်ကို ယုံကြည်သူ မဟုတ်ပေ။ သူ့သမီးလေး၏ ဝေဒနာ ပျောက်ချိန်တန်၍ ပျောက်သွားသည်ဟု ယူဆသည်။ သူ၏ စိတ်ထဲမှလည်း သူ့သမီးလေးကို ပြုစားထားသည်ဆိုသော ထိုရုက္ခစိုးနတ်အား မကျေနပ်လှပေ။

တစ်နေ့တွင် မဝင်းရီတို့ သားအမိနှစ်ယောက်သည် သူ့အစ်ကိုရှိရာ မိတ္ထီလာသို့ အလည်သွားစဉ် ကိုဘမောင်အား အိမ်စောင့်ထားရစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့ညနေ ကိုဘမောင်မှာ ယခင်နေ့များထက် ရေချိန်ပိုကပ်လာကာ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ခွေးဟောင်ခံကာ တည်ညံ့သူ၏ ဆီဆိုသံက တည်ညံ့နှင့် သူ၏အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ “ထန်းရည်မှူး ကျွဲခိုးပေါ်” ဆိုသကဲ့သို့ မကျေနပ်သော စိတ်ဓာတ်ခံရှိသဖြင့် ရုက္ခစိုးရှိသည်ဆိုသော မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်သို့ သွားကာ အပေါ့အပါးသွား

နေရင်းက ရုက္ခစိုးနတ်အား အမျိုးမျိုး ဆဲဆိုကြမ်းမောင်းပြီးနောက် မောလာသောအခါတွင်မှ အိမ်ပေါ်သို့ တက်၍ အိပ်လေသည်။

ထိုညတွင် ကိုဘမောင်၏ အိမ်ကို မီးလောင်သည်။ အိမ်နီးချင်းများ သိ၍ ပိုင်းငြိမ်းကြသောအခါ သူ၏အိမ်ရှိ ပစ္စည်းဥစ္စာ အတော်များများကို မီးကပါးမျှီသွားခဲ့လေပြီ။ သူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် အိမ်နီးချင်းများ အသိမြန်၍ မီးထဲသို့ ပါမသွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ကိုဘမောင်၏ဇနီး မဝင်းရီ အိပ်ပျော်နေစဉ် အိပ်မက်၊ မက်လေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းက သူ့အား မထီမဲ့ပြင် ဆဲဆိုကြမ်းမောင်းသည့်အတွက် မကျေနပ်၍ မီးတင်၍ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လူကိုပင် သတ်ပစ်မည်ပြုသော်လည်း ကံကောင်းသွားသဖြင့် မသေခဲ့ကြောင်း ပြောသည်ကို ပြန်ပြောပြသောအခါ ကိုဘမောင်မှာ လွန်စွာ တုန်လှုပ်သွားသည်။

သစ်ပင်များတွင် မိမိတို့ မမြင်မတွေ့နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ နေထိုင်ကြသည်၊ ရုက္ခစိုးနတ်များ ရှိကြသည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံမိတော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အရက်ကိုလည်း လုံးဝ မသောက်တော့ဘဲ ဘုရား၊ တရားအလုပ်ကို လုပ်လာခဲ့တော့သည်။

ယခုဆိုလျှင် သူတို့အိမ်ရှေ့ရှိ မန်ကျည်းပင်ကြီးရှိ နတ်စင်ကလေးတွင် သောက်တော်ရေ၊ ပန်း၊ အလင်းတိုင်နှင့် မုန့်ပဲသရေစာများကို အမြဲမပြတ် ဆက်ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆရာသန်းဆေးဇိ(နတ်ကန်)

ထွေးထွေးလေး ပျောက်ပါးပျံ့ချင်

နှင့်
တွေ့ဆုံခဲ့ရသူ

ဘက်စုံ အော်ဂဲနစ်
(တစ်ဘက်)

လူသားတိုင်း၏ လက်တွင် အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းအရာကိစ္စတို့ကို ဖော်ပြနေသော လက္ခဏာအမှတ် အသားပေါင်း မြောက်မြားစွာ တည်ရှိ လျက် ရှိသည်။ ထင်ရှားသော အမှတ် အသား လက္ခဏာကြီးများမှာ အာယု လမ်းကြောင်း၊ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း၊ နှလုံးလမ်းကြောင်း၊ အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းနှင့် အခြားလမ်းကြောင်း ငယ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာသည် လူတို့ ၏အပေါ်တွင် မှတည်၍ အနည်းအများ သာ ကွာခြားပြီး ရှိနေသည်သာ ဖြစ် သည်။

သို့သော် တစ်မူတမ်း၍ မည်သည့် လက္ခဏာ အမှတ်အသား ဘာတစ်ခုမှ မပါသော လူတစ်ယောက်အကြောင်း ကို လက်တွေ့ မြင်သိခဲ့ရသည့် ဒေါ်သန်း သန်းအေးမှ ပြန်လည် ပြောပြသည်ကို အံ့ဩစွာဖြင့် နားထောင်နေမိသည်။

သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်မှာ လွန်ခဲ့ သော ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁၂)ရက်၊ နံနက်(၃)နာရီဟု သေချာ စွာ ရေးမှတ်ထားခဲ့သည် ဆိုသဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ စာရေးသူမှ ပြည့်စုံ ကုန်စင်အောင် မေးမြန်းမိသည်။

ဒေါ်သန်းသန်းအေးတို့ မိသားစုမှာ (၇)ယောက် ရှိသည်။ သား(၂)ယောက် နှင့် သမီး(၃)ယောက်တို့တွင် ဒေါ်သန်း

သန်းအေးသည် သမီး အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ ဖခင်မှာ သမဝါယမတွင် ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ် သည်။ ဒေါ်သန်းသန်း အေးမှာ မိခင်နှင့်အတူ ကုန်ဆိုင်လေး တည်၍ မိသားစု စားဝတ်နေရေး ပြေလည်စေရန် တစ် ဖက်တစ်လမ်းမှ ရှေး ရောင်းနေရခြင်း ဖြစ် သည်။

သူတို့ဆိုင်၏ ရှေ့တွင် ကတ္တရာခင်း လမ်းမကြီး ရှိသည်။ လမ်းကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် ရှေးဟောင်း မင်းကျောင်းတော်ကြီးက တည်ရှိနေသည်။ ရှေးဟောင်း ကျောင်းကြီး ဖြစ်သဖြင့် စေတီကြီးများ ရှစ်ပွားဆင်းတုတော်ကြီးများနှင့် တန် ဆောင်း ပြာသာဒ်ကြီးငယ်တို့သည် ကျယ်ဝန်းသော ကျောင်းတော်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်အတွင်းဝယ် နေရာအနှံ့အပြား တည်ရှိနေသဖြင့် ဝင်ရောက်မိပါက ပုဂံမြို့ဟောင်းတစ်ခုဟုပင် ဆိုရ မလောက် များပြား ပေါ်ကြွယ်လွန်းလှ

သည်။ ညအခါများတွင် လူနေ တိတ်ဆိတ် သဖြင့် မည်သူမျှ သွားရောက်ခြင်း မပြုကြ။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကာလ များတွင် စေတီအသွယ်သွယ်တို့၏ ထီးတော်များမှ ဆည်းလည်းသံများမှ လေပြည်လေညင်းနှင့်အတူ လွင့်မျော သာယာစွာ တီးခတ်လျက်ရှိသည်မှာ ကြားရသူတိုင်းတို့၏ စိတ်အစဉ်ငယ် နှစ်သက်ကြည်နူး ပီတိဖုံးကြည်မှုမှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သန်းသန်းအေးတို့ ကုန်စုံဆိုင်
လေးသည် လမ်းဆုံတွင် ရှိသဖြင့်
ဆိုက်ကားဂိတ်နှင့်လည်း အတော်လေး
နီးသည့်အတွက်ကြောင့် စောစီးစွာ
ခရီးသွားရသူများအတွက် လိုအပ်သော
ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာစသည့် ရောင်းစရာ
ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို **အုန်းမောင်း
မခေါက်ခင်(၂)နာရီ၊ (၃)နာရီမှစ၍
ကြိုတင် ရောင်းနေရသည်။**

တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ရောင်းနေ
ကျ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ခရီးသည်အချို့
(၂)နာရီခွဲလောက်တွင် ဈေးဝယ်နေကြ
သည်။ ထုံးစံဖြစ်နေသည်ဟုပင် ဆိုရ
မလားမသိ ကွမ်းယာနှင့် ဆေးလိပ်ကို
သာ စောစီးစွာ အရင်စ၍ ရောင်းနေရ
သည်။

ကွမ်းယာ စားလိုသူများအတွက်
ကွမ်းယာနေစဉ် အမျိုးသမီးတစ်
ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆေးလိပ်တစ်လိပ် ပေးပါ'

ဟု ပြောဆို ဝယ်သည်။

ထိုအချိန်က ဟင်္သာတမြို့ပေါ်တွင်
မမလေး၊ ဒေါင်းတံဆိပ် ဆေးပေါလိပ်
မှာ အလွန် နာမည်ကြီးသည်။ အလုံး
လည်းကြီး၊ လှလည်း လှသဖြင့် အလှူ၊
မင်္ဂလာ စသည်တို့တွင် သူမပါရင်
မပြီးသလောက် ဖြစ်သည်။ ဈေးနှုန်းမှာ
ဟိုခေတ်က (၂၅)ပြား ဖြစ်သည်။

ဆေးလိပ်ဝယ်သူ အမျိုးသမီးမှာ သူ
၏လက်ဝါးကို ဖြန့်ပြီး လက်ဝါးပေါ်တွင်
ဒေါင်းတံဆိပ်ပါ ငွေဒဂါး(၁ ကျပ်)
တစ်ကျပ်ဖြင့် ဝယ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
ဈေးရောင်းသူမှ ကွမ်းယာနေသည့်
အတွက် လက်မအားမချင်း လက်ဝါးကို
ဖြန့်ထားသဖြင့် ရောင်းသူမှ ခဏစောင့်
ပါဟု ပြောရန် လှည့်ကြည့်ရာ လက်ဝါး
ပြင်မှာ အရောင်ထွက်နေသလို ထင်
၍ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်တော့

**လက်ဝါးပြင်တစ်ခုလုံးတွင် မည်သည့်
လက္ခဏာအရေးအကြောင်း ဘာ
တစ်ခုမျှမပါဘဲ ပျဉ်ချပ်တစ်ခုကဲ့သို့
ညီညွတ်ပြည့်ပြီးသော လက်ဝါးကို
အမှတ်မိထင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
သတိထား အကဲခတ်နေမိသည်။**

ထိုလက်ဝါးပိုင်ရှင်သည်အသက်
အရွယ်အားဖြင့် (၂၀)ကျော် အရွယ်
ကောင်းဖြစ်ပြီး အသားအရေမှာ ဝါဝင်း
နုပျိုစိုပြည်လျက် အတော်လေး
ချောမောပြေပြစ်သည်။ ဆံပင်မှာ နက်
မှောင်၍ တောက်ပြောင်နေသည်ဟု
ထင်ရပြီး လုံချည်နှင့် အင်္ကျီမှာ ငှက်
ပျောညွန့်ရောင် ဖြစ်သည်။

ထွန်းညှိထားသော မှန်မီးအိမ်ဘက်
ကို လုံးဝ ကြည့်ရှုခြင်း မရှိဘဲ ဘေး
တိုက်အနေအထားဖြင့် ရပ်နေခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ လက်ဝါးပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး
မှာ ဆေးလိပ်ရသည်နှင့် ချက်ချင်းပင်
အမှောင်ထုထဲကို ဝင်ရောက် ပျောက်
ကွယ်သွားတော့သည်။

ဆိုက်ကားဂိတ်တွင် ရှိနေသော
လူအချို့က အမျိုးသမီးတစ်ယောက်

ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ချမ်းသာကြီး
စေတီဘက်ကို ဝင်ရောက်သွားကြောင်း
ပြောဆိုကြသည်။ အချိန်အခါမဟုတ်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အနေနှင့် မှောင်
မည်းပြီး မည်သူမျှ သွားလာခြင်း မရှိ
သော နေရာမျိုးကို ဝင်သွားသည့်
အတွက် များစွာ အံ့ဩနေမိကြသည်။

ဆေးလိပ်ဖိုး ပေးခဲ့သည့် ငွေဒဂါး
တစ်ကျပ်မှာ မွှေးလွန်းသည့်အတွက်
အခြားသူများပြရန် ဘုရားစင်ပေါ်
တင်ထားလိုက်သည်။ ဆိုက်ကားဂိတ်မှ
လူအများ၏ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
ပြောဆိုနေသောအကြောင်းမှာ ဈေး
ဝယ်သွားသည့် အမျိုးသမီး၏အကြောင်း
ဖြစ်မှန်းသိရသဖြင့် ကြက်သီးများပင်
ထပြီး ကြောက်စိတ်များ အလိုလို ဝင်
လာသဖြင့် သတိရပြီး ဘုရားစင်ပေါ်
ထားလိုက်သည့် ငွေဒဂါးပြားကို ကြည့်
လိုက်ရာ မတွေ့ရတော့။ သေချာစွာ
တင်ထားသည့် ငွေဒဂါးဖြစ်သဖြင့်
အခက်တွေ့ရသည်။

စိတ်မကျေနပ်စွာ ထပ်မံ ရှာကြည့်
ပေမယ့် ဘယ်လိုမှ မတွေ့တော့။ မွှေး
နေသော ရနံ့ပါ ပျောက်ခြင်းမလှ ကွယ်
ပျောက်သွားတော့သည်။

ထို ထူးဆန်းသော အမျိုးသမီး
တစ်ယောက်အကြောင်းကို ဒေါ်သန်း
သန်းအေးမှ စိတ်ပါလက်ပါ ပြောပြခဲ့
သည့်အကြောင်းကို စာရေးသူမှ တင်ပြ
အပ်ပါသည်။ လက်တွေ့ လေ့လာလို
သောသူများရှိပါက မင်းကျောင်း
တော်ကြီးဝင်းထဲရှိ စေတီများနှင့်
တန်ဆောင်းတော် အသီးသီးတွင်
ထိုအမျိုးသမီးကို ရှာဖွေ၍ ကြည့်ကြ
ပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ဘက်ထရီ မောင်တောင်း
(ဟင်္သာတ)

မောင်ချစ်စိန်
သည်
ညောင်ပင်သာ
ရွာသား
လူပေါ်ကြော
သမား
တစ်ယောက်။
ဘယ်အလုပ်
ကိုမှ အလေး
အနက်
သိပ်မထား။
ဘိုကေလေး
တသသနှင့်
ရွာရိုးကိုးပေါက်
လျှောက်လည်
နေတတ်သူ။
လည်ရာပြန်စားရေး
သမား။ ဒီအခြေ
အနေတွေက လူပျို
ဘဝက အခြေအနေ
တွေရယ်ပါ။
ဟော အချိန်တန်
အရွယ်ရောက်လို့
လာပြန်တော့ အိမ်ထောင်
ရက်သားကျပြီး
သားနှင့်မယားနှင့်
ဖြစ်လာသည်။

လူပျိုဘဝက ပေါ်ကြောနေခဲ့သော
ကိုချစ်စိန်တစ်ယောက် မိသားစု စား
ဝတ်နေရေးအတွက် မုန်းချောင်းထဲ
လှေတစ်စင်းနှင့် ငါးရှာဖွေရာ ထွက်
ရလေပြီ။ အကုသိုလ်အလုပ်နှင့် အကျိုး

ဤပေယျံ

ကျမှသိ

သိုဝေမြိုင်
(မွန်ဖြူ)

ပေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ တံငါအလုပ်နှင့် နိုင်ခဲ့သည်။
ပင် သူ့မိသားစုကို ကျွေးမွေးထောက်ပံ့ ကိုချစ်စိန်၏ ပင်ကိုစိတ်ရင်းမှာ

မဆိုးလှသော်လည်း အရာရာတွင်
 "ဘုရားထိုး၊ တစောက်ကန်း လုပ်တတ်
 ဆိုက်က ကယ်အရာကိုမှ ကြောက်ရွံ့စိတ်
 နိုးသည်အလေ့ ရုန်း၊ နတ်၊ တစ္ဆေ
 ခရီးသွားရာသူမှ စသည်တို့ကိုလည်း
 ဆေးလိမ် ကွမ်းယာညှိသည့်ရီသု မဟုတ်ပေ။
 ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို ဘု အနောက်ဘက်
 မခေါက်ခင်(၂)နာရီခင်းပေါင်ဘေးတွင်
 ကြိုတင် ရောင်းနေ့ ရှိသည်။ ထိုကုက္ကို
 တစ်နေ့တွင် ဖြန့်သည့် တစ်နှစ်ပတ်
 ကျ ဖြစ်သည့်အခါ သန်းနေတတ်သည်။
 ထို့ကြောင့် ကုက္ကိုပင်ဝါဟု ခေါ်ဝေါ်
 သမှုပြုကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
 ထိုသို့ အဝါရောင် သန်းနေသည်ကိုမူ
 မည်သူမျှ ရှင်းမပြနိုင်ကြပေ။

ရှေးမိနောက်မိ လူကြီးသူများကို
 မေးကြည့်တော့လည်း ရေရေရာရာ
 အဖြေမပေးနိုင်ကြပါ။ ထိုသစ်ပင်တွင်
 နာနာဘာဝကောင်(သရဲကြီး) ရှိသည်
 ဟု လူပြောများသည်။ မည်သူမျှတော့
 နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ မတွေ့ဘူးသေး။

တစ်နေ့...
 ထိုတစ်နေ့ကား ညောင်ပင်သာရွာ
 သား ကိုချစ်စိန်၏ဘဝတွင် ဘယ်သော
 အခါမှ မေ့မရနိုင်လောက်သောနေ့ ဖြစ်
 ပေသည်။ ထိုနေ့က ကိုချစ်စိန်သည်
 ငါးလုပ်ရာမှ အိမ်ပြန်လာခဲ့သောအခါ
 နေဝင်မိုးချုပ်၍ မှောင်ရိသန်းနေပေပြီ။
 ငါးလည်း တစ်ကောင်မှ မရခဲ့ပေ။

သူလည်း စိတ်ပျက်ပျက်ဖြင့် အိမ်
 အပြန်လမ်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လှမ်း
 လာခဲ့သည်။ နံနက်ခင်း သူ အိမ်က
 ထွက်ခါနီးတွင် နေပူသက်သာစေရန်
 သူ့ဇနီး ပေးလိုက်သော မျက်နှာသုတ်
 စောင်တစ်ပတ်ခွမ်းကို ခေါင်းတွင် ပတ်
 လာခဲ့သည်။

မြောင်းပါလမ်းအတိုင်း လျှောက်
 လာခဲ့ရာ ကုက္ကိုပင်ဝါအနီးသို့ ရောက်
 ၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေမပူရင်း

သောအခါ သူ့ရှေ့ ငါးပေခန့်အကွာ
 လမ်းအလယ်တွင် မည်းမည်းသတ္တဝါ
 ကြီးတစ်ကောင်က ထီးထီးမားမား
 ကြီး ပိတ်ဆီးထားသည်ကို အမှတ်
 မထင် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အမှတ်တမဲ့ဖြစ်၍ ကိုချစ်စိန်၏
 ကျောထဲတွင် စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားလေ
 သည်။ သို့သော် ဟန်ကိုယ်ဖို့ ဆိုသည့်
 အတိုင်း မာန်ကို တင်းလိုက်ကာ...

‘ဟေ့ ဝါကျောကောင် ဘာကောင်လဲကွ
 လမ်းပယ်ပေးစမ်းကွ။ ပယ်ပေးရင်တော့
 ဝါအဆိုး မဆိုနဲ့နော်’

မည်းမည်းသတ္တဝါကြီးကမူ တုတ်
 တုတ်မျှမလှုပ်ပေ။ ကိုချစ်စိန်၏ စိတ်
 တွင် ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်လာကာ
 မည်းမည်းသတ္တဝါကြီးအား လက်သီး
 ဖြင့် ပြေး၍ ထိုးလိုက်သည်။

မည်းမည်းသတ္တဝါကြီး (သရဲကြီး)က
 လည်း သူ့အား ပြန်လှန်၍ နပန်းလုံး
 လေတော့သည်။ နှစ်ဦးသား လုံးထွေး
 သတ်ပုတ်နေကြစဉ် ကိုချစ်စိန်၏
 စိတ်ထဲတွင် ဖွဲ့အိတ်ကြီးတစ်အိတ်ကို
 လက်သီးနှင့် ထိုးရသကဲ့သို့ ခံစားရ

လေသည်။
 ထိုသို့ လုံးရင်းထွေးရင်းဖြင့် ကိုချစ်
 စိန်၏ ခေါင်းတွင် ပေါင်းထားသော
 မျက်နှာသုတ်စောင်မှာ ခေါင်းမှ ပြေကျ
 သွားရာ သရဲကြီးက ထိုစောင်အား
 ဆွဲလှလေသည်။ ကိုချစ်စိန်ကလည်း
 အားကျမခံ ပြန်လှသည်။ ဆွဲရင်းလှရင်း
 ပင် စောင်မှ ခါးလယ်မှ ပြတ်သွားလေ
 တော့သည်။

ထိုအခါ ပြတ်သွားသော စောင်
 တစ်ပိုင်းနှင့်အတူ သရဲကြီးမှာ သူ့ရှေ့
 မှ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားလေ
 သည်။ ကိုချစ်လည်း ကျန်သော စောင်
 တစ်ပိုင်းကို ယူ၍ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့သည်။
 သူ၏စိတ်တွင် မကြုံဘူးသော
 အဖြစ်ဆန်းကြောင့် အိပ်မက် မက်သူ
 တစ်ယောက်လို ဖြစ်နေပေသည်။
 ရွာသို့ရောက်၍ လူကြီးများကို ပြောပြရာ
 အားလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိကြ
 သည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ထိုအဖြစ်
 မျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဘူးကြပေ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကိုချစ်
 စိန်နှင့် ရွာသားလေး ငါးဦးတို့ ကုက္ကို
 ပင်ဝါအနီးသို့ သွားကြည့်ကြသောအခါ
 သစ်ပင်ထိပ်များ အလံတစ်ခုသဖွယ်
 လွင့်ထူထားသော စောင်တစ်ပိုင်းပြတ်
 ကို တွေ့မြင်ကြရလေသည်။ သူများ
 အပြောကို မယုံတတ်ခဲ့သော ကိုချစ်စိန်
 တစ်ယောက် ကိုယ်တိုင်ကြုံမှပင် ယုံခဲ့
 ရပေသည်။

ကိုချစ်စိန်နှင့် ကုက္ကိုပင်ဝါ သရဲတို့
 ၏ နပန်းလုံးပွဲ အကြောင်းမှာလည်း
 ညောင်ပင်သာရွာရှိ ကလေးများ၏
 အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ရပေ
 တော့သည်။

ညိုဝေဖြိုင်(ပုဂံပြိုင်)

ထွန်းကန်စေ့စပ်အနိမ့်အနိမ့် မီးလုံးကြီး

ပြင်ဦးလွင်ရောက်မှတော့ ထိုအိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပြီး ရောက်မှတယ် ရှိရအောင် ငါက ကော်ဖီပြောနေပေမယ့် ပိန်းယုန်ပြောတွေရောက်ရင် တည်မို့နေဖို့ရအောင် ရွှေတေတီနားမှာ အိမ်ငှားထားတယ်

ရန်ကုန်-မန္တလေးသွား အဝေးပြေးကားလမ်းပေါ်ရောက်မှ ရုတ်တရက်တွေ့ရသော ကိုခင်သိန်းအား နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်သော်လည်း ငယ်ရုပ်မပျောက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ရှိရင်းအသက် ငါးဆယ်ကျော်ထက် နုပျိုနေသည့် သူ့ရုပ်သွင်မှာ ဘာသာရေး ကျင့်စဉ်များ၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် သိလာရသည်။

ဇာတိမြေတွင် ဆိုးဖော်တေဇက်များဖြစ်၍ ကျွန်တော်အား ညီငယ်ပမာခင်တွယ်သူဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် လင်ကိုယ်မယားနှစ်ယောက် အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုစီဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ထွက်လာကာ ရွှေတေတီဘုရား အရှေ့ဘက် မှစ်တွင် ထမင်းဟင်း ရောင်းချ၍ ဘဝသစ်ထူထောင်ခဲ့သည်။

ရဟန်းရှင်လူ စုံလင်စွာ တွေ့ကြုံရသော စိတ်ဓာတ် အမူအကျင့်များအားလုံး ပြောင်းလဲ၍ ဘာသာရေးတွင် စွဲမြဲကိုင်ဆိုင်စွာ ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ရာ ထူးခြားသော အတွေ့အကြုံများစွာ ရရှိခဲ့လေသည်။

သူ၏ အတွေ့အကြုံများထဲမှ ညအချိန် မကျွမ်းဝင်သည့် ခရီး၌ ကားဖြင့် သွားလာရပါက ကြုံရလေ့ရှိသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

‘ဟုံစွယ်တော်လေဆူ အိမ်ဌာန်ဝင်ရင်း ဖိတာရကိုယ် ဘုရားဖူးပို့ချင်တာနဲ့ ချောက်ကနေ ပုဂံပြီဟောင်းဆိုကို သွားကြတယ်။ မောင်တာက ပိတောက်ကြံကောင်း ဖမ်း သိမိတယ်။ ညဆိုတော့ ကလေးတွေလဲ အိမ်ထဲကနေ ပါလာတယ်။

ရွှေတေတီ မရောက်ခင်ကလေးမှာ ကားရှေ့ ပါးတစ်ချက်အကွာလောက် လမ်းအလယ်က ပိလဲကြီးတစ်ခု တင်းတောင်းလောက်ရှိပုံ။ ခြံတွေ ဆူးတောင်ကြူသလို ပွလာလိုက် ကြည့်သလိုပဲ။

ဟိုကောင်က ကားအချိန်လျော့ပြီး ပြီးလေးဘယ်လိုလုပ်ရမလဲလို့ အလွန်တကြားမေးတယ်။ မရင်နဲ့ ပြတ်သာတိုက်ပစ်လိုက် ဆိုတာနဲ့ လီဟ

အဆုံးနှင့်ပြီး အလယ်တည့်တည့်က ပြတ်တိုက်လိုက်တယ်။

အနံ့ဆန် အသံကြား ပိပွားကလေးတွေ တစ်စီ ပြန်ကြသွားတာကို နောက်ကြည့်မှန်ထဲက တွေ့လိုက်ရတယ်။ ညဘက် အချိန်ပတ်လုလုပန်တို ကားလမ်းပေါ်မှာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရင် ဘယ်တော့မှ မရပ်လေနဲ့။

အတော်များများ ကြုံဖူးတယ်။ သွေးသဲရဲနဲ့ ကားလမ်းအလယ်မှာ လှဲအိပ်နေတာတွေ ပွေးကင်စ ကလေးတစ်ယောက်တည်း လမ်းအလယ်မှာ လူပျိုနေတာတွေ မတိုက်ချင်ရင် ရှောင်ကွင်းသွား မရှောင်သာရင် ပြတ်သာတိုက်ပစ်လိုက်။ ကားရပ်လိုက်လို့ကတော့ ကိုယ်ကျိုးနဲ့ ညီပြီသာ မှတ်ပေတော့၊ မရလောက်မရှိပေမယ့် ဆိုတာ အင်ပတ်နဲ့ရှုပ်ပြီး ဆန်းကြယ်တယ်’

[ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ရွှေတေတီလမ်းသွယ် (၁)တွင် နေထိုင်၍ ကော်ဖီပိတ်ကုန်၊ လုပ်ကိုင်နေသည့် ဦးခင်သိန်း၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။]

သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး

